

ΤΡΙΤΗ, 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2008

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ κ. DIANA WALLIS

Αντιπροέδρου

1. Έναρξη της συνεδρίασης

(Η συνεδρίαση αρχίζει στις 9.00 π.μ.)

2. Κατάθεση εγγράφων: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

3. Διαβίβαση από το Συμβούλιο κειμένων συμφωνιών: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

4. Συνέχεια που δόθηκε στα ψηφίσματα του Κοινοβουλίου: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

5. Συζήτηση για περιπτώσεις παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου (ανακοίνωση των προτάσεων ψηφίσματος που έχουν κατατεθεί): βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

6. Προκλήσεις όσον αφορά τις συλλογικές συμβάσεις στην ΕΕ (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της έκθεσης του κ. Jan Andersson, εξ ονόματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων και Απασχόλησης, σχετικά με τις προκλήσεις των συλλογικών συμβάσεων στην ΕΕ (2008/2085(INI)) (A6-0370/2008).

Jan Andersson, εισηγητής. – (SV) Κυρία Πρόεδρε, ελπίζω ότι η Επιτροπή θα έλθει σύντομα. Δεν έχουν φτάσει ακόμη.

Σκοπεύω να ξεκινήσω με μια γενική αναφορά σχετικά με την έκθεση. Πολλές φορές, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, έχουμε συζητήσει ποια πολιτική να ακολουθούμε σε μια παγκοσμιοποιημένη κοινωνία. Δεν πρέπει να ανταγωνιζόμαστε για θέσεις εργασίας με χαμηλό εισόδημα, πρέπει να έχουμε καλές εργασιακές συνθήκες, πρέπει να επικεντρωθούμε στο ανθρώπινο κεφάλαιο, στα άτομα και στις επενδύσεις, καθώς και σε άλλα πράγματα ώστε να πετύχουμε. Πολλές φορές έχουμε συζητήσει το θέμα της ισορροπίας μεταξύ των ανοικτών συνόρων και μιας ΕΕ με έντονο κοινωνικό χαρακτήρα και έχουμε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι αυτή η ισορροπία είναι σημαντική.

Επίσης, πολλές φορές έχουμε συζητήσει το θέμα και τη σημασία της ίσης μεταχείρισης των ατόμων ανεξάρτητα από το φύλο, την εθνική προέλευση ή την ιθαγένεια και διαπιστώσαμε ότι πρέπει να επικρατεί η ίση μεταχείριση και η μη διάκριση.

Η έκθεση αναφέρεται στην ανάγκη να έχουμε ανοικτά σύνορα. Η επιτροπή τάσσεται υπέρ της καδιέρωσης των ανοικτών συνόρων χωρίς περιορισμούς ή μεταβατικές περιόδους, αλλά ταυτόχρονα πρέπει να έχουμε μια ΕΕ με κοινωνικό χαρακτήρα, όπου δεν είμαστε ανταγωνιστικοί μεταξύ μας επιβάλλοντας χαμηλότερους μισθούς, περισσότερο ανεπαρκείς συνθήκες εργασίας και ούτω καθεξής.

Επίσης, η έκθεση αναφέρεται στην αρχή της ίσης μεταχείρισης, δηλαδή στην ίση μεταχείριση και στην αποφυγή των διακρίσεων κατά των εργαζομένων, ανεξάρτητα από την ιθαγένεια. Δεν πρέπει να ισχύει το γεγονός ότι άτομα από τη Λετονία, την Πολωνία, τη Γερμανία, τη Σουηδία ή τη Δανία έχουν διαφορετική μεταχείριση στο πλαίσιο της ίδιας αγοράς εργασίας. Αυτό αποτελεί επίσης τη βάση για τις προτάσεις στην έκθεση. Οι πιο σημαντικές προτάσεις έχουν σχέση με την Οδηγία αναφορικά με την Απόσπαση Εργαζομένων, καθώς τρεις από τις αποφάσεις αφορούν στους αποσπασμένους εργαζόμενους. Είναι ζωτικής σημασίας να μην μετατρέψουμε την Οδηγία αναφορικά με την Απόσπαση Εργαζομένων σε μια ασήμαντη οδηγία.

Είναι αλήθεια ότι η οδηγία περιέχει δέκα τουλάχιστον προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται. Αυτές οι προϋποθέσεις πρέπει να συμπεριλαμβάνονται, αλλά η βασική αρχή είναι η ίση μεταχείριση. Ως εκ τούτου, πρέπει να είμαστε σαφείς. Πρέπει να υπάρχει ίση μεταχείριση, ανεξάρτητα από την ιθαγένεια. Σε κάθε αγορά εργασίας, για παράδειγμα στην αγορά εργασίας στο Γερμανικό κρατίδιο της Κάτω Σαξωνίας, οι συνθήκες που ισχύουν εκεί πρέπει να καλύπτουν

όλους τους εργαζόμενους, ανεξάρτητα από την καταγωγή τους. Είναι μια σημαντική αρχή που πρέπει να διασαφηνιστεί περισσότερο μετά τις αποφάσεις που ελήφθησαν.

Η δεύτερη σημαντική επισημάνση είναι ότι έχουμε διαφορετικά μοντέλα αγορών εργασίας. Όλα αυτά τα μοντέλα πρέπει να είναι ισοδύναμα σε ότι αφορά την εφαρμογή. Επίσης, πρέπει να τροποποιηθούν ορισμένα άλλα πράγματα στην οδηγία. Επιπλέον, πρέπει να καταστήσουμε απολύτως σαφές ότι το δικαίωμα της απεργίας είναι ένα βασικό συνταγματικό δικαίωμα που δεν μπορεί να εξαρτάται από την ελεύθερη κυκλοφορία. Αυτό ισχύει σε σχέση με τη νέα συνθήκη, αλλά και με διαφορετικό τρόπο στο πρωτογενές δίκαιο.

Τρίτον, το κοινοτικό δίκαιο δεν πρέπει να αντίκειται στη Σύμβαση της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας. Η υπόθεση Rüffert αφορά σε μια Σύμβαση της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας που αναφέρεται στις δημόσιες συμβάσεις. Σε αυτή την περίπτωση, θα ισχύουν εκείνες οι συνθήκες εργασίας που ισχύουν στην περιοχή όπου διεξάγεται η εργασία. Αυτός είναι ο λόγος για τις προτάσεις που υποβλήθηκαν. Θα παρακολουθήσω τη συζήτηση και ταυτόχρονα θα ήθελα να έχω την ευκαιρία να ευχαριστήσω όσους συμμετείχαν, για παράδειγμα τον σκιώδη εισηγητή, για την εποικοδομητική συνεργασία που είχαμε.

(Χειροκροτήματα)

Vladimír Špidla, Μέλος της Επιτροπής. – (CS) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω, εκφράζοντας τη συγγνώμη μου για τη μικρή καθυστέρηση. Δυστυχώς, δεν μπόρεσα να προβλέψω έγκαιρα πόση κίνηση θα είχαν οι δρόμοι.

Κυρίες και κύριοι, οι αποφάσεις που ανακοίνωσε πρόσφατα το Δικαστήριο στην υπόθεση Viking, Laval και Rüffert προκάλεσαν μια γενική συζήτηση σε επίπεδο ΕΕ αναφορικά με την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε σχέση με τα αυξημένα επίπεδα παγκοσμιοποίησης και την κινητικότητα εργασίας. Προκειμένου να λειτουργήσει σωστά η Ευρωπαϊκή αγορά εργασίας, πρέπει να θεσπίσουμε σωστούς κανόνες. Η Οδηγία αναφορικά με την Απόσπαση Εργαζομένων είναι ένα βασικό μέσο για την επίτευξη αυτού του στόχου. Σας θυμίζω ότι σκοπός της οδηγίας είναι να βρει τη χρυσή τομή μεταξύ, αφενός, ενός κατάλληλου επιπέδου προστασίας για τους εργαζόμενους που αποσπώνται προσωρινά σε άλλο κράτος μέλος και, αφετέρου, της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών εντός της εσωτερικής αγοράς.

Η Επιτροπή είναι αποφασισμένη να διασφαλίσει ότι οι θεμελιώδεις ελευθερίες σύμφωνα με τη Συνθήκη δεν έρχονται σε αντίθεση με την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Η Επιτροπή εξέφρασε την επιθυμία να ξεκινήσει μια ανοικτή συζήτηση με όλα τα θιγόμενα μέρη, έτσι ώστε να μπορούμε να αναλύσουμε από κοινού τις συνέπειες των αποφάσεων του Δικαστηρίου. Είναι εξαιρετικά σημαντικό να διεξάγουμε μια συζήτηση τέτοιου είδους, καθώς θα διασαφηνίζει τη νομική θέση και τελικά θα παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να προτείνουν ικανοποιητικές νομικές ρυθμίσεις. Στις 9 Οκτωβρίου 2008, η Επιτροπή διοργάνωσε ένα φόρουμ σχετικά με αυτό το θέμα, στο οποίο συμμετείχαν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Αυτό το φόρουμ πρέπει να καταστεί το σημείο έναρξης για τη συζήτηση που είναι άκρως απαραίτητη.

Η Επιτροπή συμφωνεί ότι η συνεχής κινητικότητα των εργαζομένων στην Ευρώπη επέφερε νέες προκλήσεις, αφού αφορά στη λειτουργία των αγορών εργασίας και στη ρύθμιση των συνθηκών απασχόλησης. Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι κοινωνικοί εταίροι είναι σε καλύτερη θέση όταν δέχονται την πρόκληση και προτείνουν πιθανές βελτιώσεις. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή κάλεσε τους Ευρωπαίους κοινωνικούς εταίρους να εξετάσουν τις συνέπειες της συνεχούς κινητικότητας στην Ευρώπη και τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Είμαι πολύ ευχαριστημένος που οι Ευρωπαίοι κοινωνικοί εταίροι δέχτηκαν την πρόκληση. Η Επιτροπή θα στηρίξει το έργο τους, όπως απαιτείται.

Η Επιτροπή θέλει να αναφέρει ότι τα κράτη μέλη που θίγονται περισσότερο από την απόφαση του Δικαστηρίου αυτή ακριβώς τη στιγμή επεξεργάζονται τις νομικές ρυθμίσεις που θα διασφαλίσουν την εναρμόνιση με το σύστημα δικαιοσύνης του Δικαστηρίου. Η Επιτροπή δεν μπορεί να συμφωνήσει με την πρόταση η Οδηγία αναφορικά με την Απόσπαση Εργαζομένων να περιέχει επίσης μια αναφορά για την ελεύθερη κυκλοφορία. Μια προσθήκη τέτοιου είδους θα οδηγούσε αναγκαστικά σε παρερμηνείες αναφορικά με τη χρησιμότητα της οδηγίας, αφού θα ασχολιόταν επιφανειακά με τη διαφορά μεταξύ των δύο ξεχωριστών κατηγοριών εργαζομένου, δηλαδή τους αποσπασμένους εργαζόμενους και τους διακινούμενους εργαζόμενους. Θέλω να τονίσω τονίζω ότι υπάρχει προφανώς διαφορά μεταξύ των αποσπασμένων εργαζομένων και των διακινούμενων εργαζομένων.

Η Επιτροπή συμφωνεί με το Κοινοβούλιο αναφορικά με την ανάγκη να βελτιωθεί η εφαρμογή και η υλοποίηση της οδηγίας αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων. Υπό αυτή την έννοια, μπορώ να σας υπενθυμίσω ότι τον Απρίλιο του 2008 η Επιτροπή αποδέχθηκε τη σύσταση για μεγαλύτερη διοικητική συνεργασία που ζήτησαν τα κράτη μέλη, προκειμένου να διευθετήσουν τις παρούσες ατέλειες. Επίσης, η Επιτροπή υποστηρίζει επίσης την ύπαρξη μεγαλύτερης συνεργασίας μέσω του σχεδίου της να συστήσει στο μέλλον μια επιτροπή εμπειρογνομόνων από τα κράτη μέλη. Η Επιτροπή θεωρεί ότι εντός του πλαισίου της Συνθήκης της Λισαβόνας που προτείνεται να υπάρχει ιδιαίτερα σημαντική

ενίσχυση των κοινωνικών δικαιωμάτων μέσω αλλαγών, όπως οι νέες κοινωνικές ρήτρες, χάρη στις οποίες όλες οι άλλες πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να λάβουν υπόψη τα κοινωνικά θέματα και επίσης, ενόψει της υλοποίησης μιας νομικά δεσμευτικής αναφοράς στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Małgorzata Handzlik, συντάκτρια της γνωμοδότησης της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών. – (PL) Κυρία Πρόεδρε, η έκθεση που συζητάμε σήμερα μετέτρεψε την παρούσα Οδηγία αναφορικά με την Απόσπαση Εργαζομένων σε πρόκληση για συλλογικές συμφωνίες. Μπορώ να εκτιμήσω ότι οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου δεν έγιναν αποδεκτές από ορισμένα από τα κράτη μέλη. Παρόλα αυτά, πράγματι διασφαλίζουν την ισορροπία μεταξύ όλων των στόχων της οδηγίας, δηλαδή μεταξύ της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, του σεβασμού των δικαιωμάτων των εργαζομένων και της διατήρησης των αρχών του νόμιμου ανταγωνισμού. Θέλω να τονίσω ότι η διατήρηση αυτής της ισορροπίας είναι απαραίτητη προϋπόθεση για εμάς.

Το βασικό πρόβλημα αναφορικά με την ορθή εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας είναι η εσφαλμένη ερμηνεία της από τα κράτη μέλη. Επομένως, πρέπει να επικεντρωθούμε στην ερμηνεία παρά στις διατάξεις της ίδιας της οδηγίας. Επομένως, κυρίως χρειάζεται μια εμπειρισταωμένη ανάλυση σε επίπεδο κρατών μελών. Αυτό θα καταστήσει δυνατό τον καθορισμό των δυσκολιών που προκύπτουν από τις αποφάσεις και τις πιθανές προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε. Κατά συνέπεια, θεωρώ ότι σε αυτό το στάδιο πρέπει να μην ζητήσουμε να γίνουν αλλαγές στην οδηγία. Είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι η απόσπαση εργαζομένων άρρηκτα συνδεδεμένη με την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών. Η τελευταία είναι μία από τις θεμελιώδεις αρχές της κοινής Ευρωπαϊκής αγοράς. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να εκλαμβάνεται ως περιορισμός σχετικά με τις συλλογικές συμβάσεις.

Tadeusz Zwiefka, συντάκτης της γνωμοδότησης της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων. – (PL) Ανεξάρτητα από τις σχετικές απόψεις, θεωρώ ότι είναι απαράδεκτο να ασκείται κριτική στις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Το Δικαστήριο είναι ανεξάρτητο και αμερόληπτο θεσμικό όργανο, ιδιαίτερα σημαντικό για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μπορεί να μη συμφωνούμε με τη νομοθεσία και ασφαλώς μπορούμε να την αλλάξουμε, αλλά δυσκολεύομαι να αποδεχτώ επικρίσεις για το Δικαστήριο. Το Δικαστήριο αποφασίζει πάντοτε με βάση την ισχύουσα νομοθεσία.

Θέλω να τονίσω ιδιαίτερα δύο σημαντικά σημεία, σε σχέση τα θέματα που συζητάμε σήμερα. Πρώτον, οι αποφάσεις του Δικαστηρίου δεν έχουν επιπτώσεις στην ελεύθερη σύναψη συλλογικών συμβάσεων. Δεύτερον, σύμφωνα με τις ερμηνείες του Δικαστηρίου, τα κράτη μέλη μπορεί να μην εισάγουν τα ελάχιστα πρότυπα σε τομείς διαφορετικούς από τους τομείς που αναφέρονται στην Οδηγία 96/71/ΕΚ αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων. Το Δικαστήριο αναγνωρίζει σαφώς το δικαίωμα να λάβει συλλογικά μέτρα ως θεμελιώδες δικαίωμα που αποτελεί μέρος των γενικών αρχών της Κοινοτικής νομοθεσίας. Ταυτόχρονα, σε συνδυασμό με άλλες ελευθερίες της εσωτερικής αγοράς, η αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών αποτελεί μια εξίσου σημαντική βάση για την Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Αναφορικά με τις συνέπειες της παρούσας έκθεσης, ο εισηγητής ζητά την αναθεώρηση της Οδηγίας αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων, υποστηρίζοντας ότι η ερμηνεία του Δικαστηρίου είναι αντίθετη με τους σκοπούς του νομοθέτη. Διαφωνώ απολύτως με αυτή την άποψη.

Jacek Protasiewicz, εξ ονόματος της Ομάδας PPE-DE. – (PL) Κυρία Πρόεδρε, κάθε έτος, εντός της περιοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπάρχουν ένα εκατομμύριο άτομα περίπου που εργάζονται ενώ εργάζονται με απόσπαση σε μια άλλη χώρα από τη χώρα όπου βρίσκεται η έδρα της εταιρείας στην οποία απασχολούνται.

Κατά τα τελευταία έτη, υπήρξαν μόνο λίγες περιπτώσεις προβλημάτων με την ερμηνεία των διατάξεων της οδηγίας και της νομοθεσίας της ΕΕ που ρυθμίζουν αυτόν τον τομέα. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο εξέτασε αυτές τις λίγες περιπτώσεις. Γενικά, διαπίστωσε ότι το πρόβλημα δεν πηγάζει από το περιεχόμενο της οδηγίας, αλλά μάλλον από τη μη ορθή εφαρμογή της οδηγίας από τα κράτη μέλη ξεχωριστά. Αυτό σημαίνει ότι η νομοθεσία της ΕΕ που έχει θεσπίζει για να ρυθμίζει την απόσπαση εργαζομένων είναι έγκυρη και με σωστή διατύπωση. Το μόνο πιθανό πρόβλημα έχει σχέση με την εφαρμογή της στα μεμονωμένα κράτη μέλη.

Προφανώς, αυτό δεν σημαίνει ότι η νομοθεσία είναι άρτια. Ωστόσο, πρέπει να επισημανθεί ότι η παρούσα οδηγία δεν προστατεύει τα θεμελιώδη δικαιώματα των εργαζομένων, παρέχοντας ελάχιστες εγγυήσεις αναφορικά με τις αποδοχές και την υγεία και την ασφάλεια κατά την εργασία. Δεύτερον, η οδηγία δεν αποκλείει τη σύναψη πιο ευνοϊκών ρυθμίσεων σε σχέση με τις ελάχιστες συνθήκες εργασίας μέσω συλλογικών συμβάσεων. Θέλω να τονίσω ιδιαίτερα αυτό το γεγονός. Ταυτόχρονα, η οδηγία εξισορροπεί άριστα την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών με την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων που αποσπώνται σε μια άλλη χώρα για την παροχή υπηρεσιών. Γι' αυτόν το λόγο, στην έκθεση του κ. Andersson, συμφωνήσαμε να ζητήσουμε από την Επιτροπή να εξεταστεί ξανά την οδηγία. Εξακολουθούμε να είμαστε εντελώς αντίθετοι με την άποψη ότι αυτή είναι μια ανεπαρκής οδηγία και ότι πρέπει επείγοντως να εφαρμοστούν ριζικές αλλαγές στην Ευρωπαϊκή νομοθεσία σε αυτόν τον τομέα.

Stephen Hughes, *εξ ονόματος της Ομάδας PSE*. – Κυρία Πρόεδρε, συγχαίρω τον κ. Andersson για την άρτια έκθεσή του. Θέλω να ξεκινήσω με μια μερική παράθεση από την παράγραφο 12 της έκθεσης. Αναφέρει ότι «θεωρεί ότι η πρόθεση του νομοθέτη στην Οδηγία αναφορικά με την Απόσπαση Εργαζομένων και στην Οδηγία για τις Υπηρεσίες δεν είναι συμβατή με τις ερμηνείες που παρέχει το Δικαστήριο». Συμφωνώ με αυτό. Συμμετείχα ως νομοθέτης και στις δύο αυτές οδηγίες και ποτέ δεν περίμενα ότι εκείνοι – όταν εξέταζαν παράλληλα τη Συνθήκη – θα οδηγούσαν το Δικαστήριο στο συμπέρασμα ότι οι οικονομικές ελευθερίες έχουν προτεραιότητα από τα θεμελιώδη δικαιώματα για τους εργαζόμενους.

Όταν συμβαίνει κάτι τέτοιο, ο νομοθέτης πρέπει να ενεργεί έτσι ώστε να αποκαθιστά την ασφάλεια δικαίου. Είμαστε από κοινού νομοθέτης και αυτό το ψήφισμα διασαφηνίζει ιδιαίτερα τι νομίζουμε ότι πρέπει να γίνει. Ωστόσο, κύριε Επίτροπε, δεν μπορούμε να απαλλαγούμε από το καθήκον μας ως νομοθέτη μέχρι να ασκήσετε το δικαίωμα της πρωτοβουλίας. Είμαι συν-προεδρεύων και συγκαλώ από κοινού τη Δικομματική Ομάδα «Συνδικάτο» σε αυτή τη θέση. Αυτό περιλαμβάνει όλες τις κύριες πολιτικές ομάδες και με φέρνει σε επαφή με πολλούς συνδικαλιστές – όχι μόνο στις Βρυξέλλες και στο Στρασβούργο, αλλά και στις περιφέρειες – και μπορώ να σας δηλώσω ότι υπάρχει εκτεταμένη και διαδεδομένη ανησυχία λόγω της ανισορροπίας που προκάλεσαν αυτές οι αποφάσεις. Κύριε Επίτροπε, αυτό είναι ιδιαίτερα σοβαρό ενώ κοντεύουμε στις ευρωεκλογές του επόμενου έτους. Εάν οι συνδικαλιστές εκεί πέρα αποφασίσουν ότι η Ευρώπη αποτελεί μέρος του προβλήματος, αντί για μέρος της λύσης, αυτό μπορεί να καταστεί ιδιαίτερα επιζήμιο για όλα τα τμήματα αυτού του Κοινοβουλίου και για την ίδια τη δημοκρατική διαδικασία.

Χαίρομαι που σας ακούω να λέτε ότι νομίζετε ότι η Οδηγία αναφορικά με την Απόσπαση Εργαζομένων χρειάζεται βελτιώσεις, διότι ένα από τα πράγματα που θέλουμε είναι η αναθεώρηση αυτής της οδηγίας για να διασαφηνίσουμε τουλάχιστον πώς μπορεί να χρησιμοποιούνται οι συλλογικές συμβάσεις ώστε να θέτουν τους ελάχιστους όρους και προϋποθέσεις και να αναφέρουμε πώς μπορεί να χρησιμοποιείται η συλλογική δράση για την προάσπιση αυτών των δικαιωμάτων.

Κατά συνέπεια, κύριε Επίτροπε, λάβετε υπόψη αυτό το απευθείας εκλεγμένο σώμα. Πράγματι ακούμε με μεγάλη προσοχή. Χρησιμοποιήστε το δικαίωμα πρωτοβουλίας και δείξτε ότι διαπιστώνετε την ανάγκη για λήψη μέτρων.

Luigi Cocilovo, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE*. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θέλω κι εγώ να ευχαριστήσω τον κ. Andersson γι' αυτή την πρωτοβουλία και για την συμβολή όλων των ομάδων και των εισηγητών στο τελικό κείμενο που ενέκρινε η επιτροπή. Θεωρώ ότι η θέση που έλαβε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι πραγματικά σημαντική. Ας είμαι σαφής, το Κοινοβούλιο δεν αμφισβητεί ή ασκεί κριτική στις αποφάσεις του Δικαστηρίου από μόνο του. Οι αποφάσεις είναι πάντοτε νόμιμες, αλλά το Κοινοβούλιο επιδιώκει να απαντά στις ερωτήσεις σχετικά με την ερμηνεία της Οδηγίας αναφορικά με την Απόσπαση Εργαζομένων που τίθενται εν μέρει από αυτές τις αποφάσεις.

Είναι λάθος να υποθέτουμε ότι αυτή η απάντηση περικλείει αμφιβολίες σχετικά με ορισμένες θεμελιώδεις ελευθερίες, όπως η ελεύθερη παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών. Έχουμε σκοπό να διαφυλάξουμε πλήρως αυτή την ελευθερία, όπως έχουμε σκοπό να διαφυλάξουμε την αρχή του υγιούς και διαφανούς ανταγωνισμού. Αυτό που δεν είναι αποδεκτό είναι το είδος του ανταγωνισμού που βασίζεται στο πλεονέκτημα που αποκτάται μέσω του ανταγωνισμού για το «ντάμπινγκ» που διακατέχεται από την ψευδαισθηση ότι είναι αποδεκτό να παραβιάζονται ορισμένες θεμελιώδεις αρχές, όπως η ελεύθερη κυκλοφορία των επιχειρήσεων και η μη-διάκριση. Παρά τη λεπτομερειακή εξέταση της ερμηνείας, αυτή η αρχή βασίζεται σε μία και μόνη αλήθεια: δεν πρέπει να υπάρχει καμία διαφορά στη μεταχείριση μεταξύ των εργαζομένων, σε σχέση με τη χώρα στην οποία παρέχονται οι υπηρεσίες, είτε είναι εργαζόμενοι με απόσπαση είτε μετακινούμενοι εργαζόμενοι και όποια κι αν είναι η εθνικότητά τους. Οι ίδιοι κανόνες, συμπεριλαμβάνοντας το δικαίωμα της απεργίας, πρέπει να ισχύουν σε σχέση με τις εταιρείες στη χώρα λειτουργίας και με εκείνους που χρησιμοποιούν ρυθμίσεις σχετικά με την απόσπαση.

Θεωρούμε ότι οποιοδήποτε άλλο μοντέλο της Ευρώπης δεν θα γινόταν αποδεκτό και θα αντιμετωπιζόταν με δυσπιστία. Η ελεύθερη κυκλοφορία ισχύει επίσης για τις αρχές και κάθε παρέκκλιση από αυτή την πορεία θα έβλαπτε πρωτίστως την Ευρώπη, πόσο μάλλον την ερμηνεία μιας συγκεκριμένης οδηγίας.

Elisabeth Schroedter, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE*. – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, η ίση μεταχείριση είναι μια θεμελιώδης αρχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα κράτη μέλη πρέπει να μπορούν να παρέχουν εγγυήσεις ότι αυτή η ίση μεταχείριση πραγματικά υλοποιείται επί τόπου. Σε αυτή την περίπτωση, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο (ΔΕΚ) μας έχει βάλει σε πολύ δύσκολη θέση. Δεν μπορώ να κρύψω το γεγονός – το οποίο βέβαια είναι ιδιαίτερα γνωστό – ότι, τουλάχιστον σε μία περίπτωση, η Επιτροπή είχε το πλεονέκτημα. Το δικαίωμα της απεργίας και το δικαίωμα της διαπραγμάτευσης συλλογικών συμβάσεων δεν μπορεί απλά να αμφισβητηθεί. Σε αυτό το σημείο πρέπει να αντιδράσουμε. Η απόφαση του Δικαστηρίου μας έφερε στο νου μια τόσο αρνητική εικόνα της Ευρώπης που τώρα πολλά άτομα απομακρύνονται από αυτήν: δεν μπορούμε απλά να παραμένουμε απαθείς και να αφήνουμε να συμβαίνει αυτό.

Όσοι θέλουν να προάγουν μεγαλύτερη κινητικότητα στην Ευρώπη πρέπει να διασφαλίσουν ότι υπάρχει ίση μεταχείριση επί τόπου. Πραγματικά το ΔΕΚ μας έβλαψε σχετικά με αυτό και κατά τη διαδικασία έβλαψε την κοινωνική Ευρώπη.

Εμείς ως νομοθέτες πρέπει να λάβουμε μέτρα έναντι αυτής της σύγχυσης, καθώς το ΔΕΚ αποκάλυψε επίσης μια ατέλεια στην Οδηγία αναφορικά με την Απόσπαση Εργαζομένων: απέδειξε ότι ανακύπτει κάποιο πρόβλημα όταν οι εργαζόμενοι είναι παροχείς υπηρεσιών. Οι εργαζόμενοι πρέπει να έχουν ξανά μεταχείριση ως εργαζόμενοι και γι' αυτόν το λόγο χρειαζόμαστε αναθεώρηση της Οδηγίας.

Η αρχή της «ίσης αμοιβής για ίδια εργασία στο ίδιο μέρος» πρέπει να εξασφαλίζεται. Προέκυψε ότι, σύμφωνα με την ερμηνεία του ΔΕΚ, η Οδηγία αναφορικά με την Απόσπαση Εργαζομένων δεν εξασφαλίζει πλέον αυτή την παράμετρο. Χρειαζόμαστε αυτή την αναθεώρηση, προκειμένου να αποκαταστήσουμε την αξιοπιστία της Ευρώπης, καθώς δεν μπορούμε να διεξάγουμε μια προεκλογική εκστρατεία χωρίς αυτό το έργο. Διαφορετικά, θα ανακύψει το πρόβλημα ότι η ελευθερία που παρέχει η εσωτερική αγορά και η αρχή της ίσης μεταχείρισης επί τόπου προσκρούουν σε δυσκολίες.

Όπως δήλωσε ο κ. Cocilono, είναι απαράδεκτο ο ανταγωνισμός να μη βασίζεται στην ποιότητα, αλλά στο κοινωνικό ντάμπινγκ. Πρέπει να δράσουμε. Θα κάνω μια νέα έκκληση σε αυτό το Κοινοβούλιο να εγκρίνει την έκθεση Andersson με την παρούσα μορφή της. Αυτό είναι ιδιαίτερα επιτακτικό, καθώς η έκθεση παρέχει επίσης μια πολύ συγκεκριμένη στρατηγική για δράση σχετικά με την αναθεώρηση της Οδηγίας αναφορικά με την Απόσπαση Εργαζομένων. Η αρχή της ίσης μεταχείρισης είναι μια αρχή της κοινωνικής Ευρώπης. Η αποκατάσταση αυτής της κοινωνικής Ευρώπης είναι ο λόγος για τον οποίο έχουμε εκλεγεί σε αυτό το Κοινοβούλιο και γι' αυτόν το λόγο πρέπει να εγκρίνουμε την έκθεση.

Ewa Tomaszewska, εξ ονόματος της Ομάδας UEN. – (PL) Κυρία Πρόεδρε, παρατήρησα με λύπη μου ότι πολύ συχνά δίνεται προτεραιότητα στα οικονομικά δικαιώματα σε σχέση με τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες. Αυτό ίσχυε ιδιαίτερα για τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στις υποθέσεις Laval, Viking και σε άλλες υποθέσεις.

Είναι σημαντικό να τεθεί η σωστή σειρά σημασίας αυτών των δικαιωμάτων και να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι άνθρωποι είναι πιο σημαντικοί από τα χρήματα. Τα δικαιώματα που έχουν σχέση με τις οικονομικές ελευθερίες δεν πρέπει να αποτελούν εμπόδιο στο δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι των ατόμων και στη συλλογική προάσπιση των δικαιωμάτων τους. Ειδικότερα, οι εργαζόμενοι έχουν το δικαίωμα να δημιουργούν ενώσεις και να διαπραγματεύονται συλλογικά τις συνθήκες εργασίας. Τα συστήματα συλλογικής διαπραγμάτευσης και οι συλλογικές συμβάσεις σχετικά με τις συνθήκες εργασίας που προκύπτουν από τη διαπραγμάτευση αξίζουν να τύχουν αναγνώρισης και υποστήριξης. Σε τελική ανάλυση, η συναίνεση των αρμόδιων κοινωνικών εταίρων διασφαλίζει την κοινωνική αρμονία και παρέχει την ευκαιρία στις συμβάσεις που συνάπτονται να είναι επιτυχείς. Οι συμβάσεις της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας αποτελούν παράδειγμα αυτής της προσέγγισης.

Η κύρια πρόκληση με την οποία ερχόμαστε αντιμέτωποι τώρα στον τομέα των συλλογικών συμβάσεων έχει σχέση με το να λάβουμε υπόψη το γεγονός ότι οι διακινούμενοι εργαζόμενοι, οι εργαζόμενοι με απόσπαση και οι εργαζόμενοι που απασχολούνται στη χώρα τους πρέπει όλοι να εξασφαλίζουν τα ίδια δικαιώματα. Πρέπει να δώσουμε συγχαρητήρια στον εισηγητή.

Mary Lou McDonald, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (GA) Κυρία Πρόεδρε, με την πάροδο των ετών οι εργαζόμενοι και τα συνδικάτα εμπιστεύτηκαν την Ευρωπαϊκή Ένωση για τη βελτίωση και την προστασία των συνθηκών εργασίας τους.

Οι εργαζόμενοι σε όλη την Ευρώπη έχουν το δικαίωμα στην αξιοπρεπή εργασία, στην ισότητα για όλους τους εργαζόμενους. Έχουν το δικαίωμα να διοργανώνουν, να κινητοποιούνται και να πραγματοποιούν καμπάνιες για να βελτιώσουν τις συνθήκες εργασίας τους. Έχουν τη δικαιολογημένη προσδοκία ότι ο νόμος πρέπει να αναγνωρίζει και να προασπίζει αυτά τα δικαιώματα.

Η σειρά των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου που ισχυρίζεται ότι αναφέρει η έκθεση Andersson αποτελούν μια παράτολμη επίθεση σε αυτά τα βασικά δικαιώματα. Αυτές οι δικαστικές αποφάσεις έδωσαν το πράσινο φως στην απεριόριστη εκμετάλλευση των εργαζομένων. Οι αποφάσεις του δικαστηρίου αντικατοπτρίζουν το νομικό καθεστώς, μια αντανάκλαση του γεγονότος ότι, όταν τα δικαιώματα των εργαζομένων έρχονται σε αντίθεση με τους κανόνες ανταγωνισμού, επικρατεί ο κανόνας ανταγωνισμού. Οι αποφάσεις του δικαστηρίου νομιμοποίησαν αυτό που αποκαλείται «άνισος αγώνας».

Είμαι πολύ απογοητευμένη με αυτή την έκθεση. Σκόπιμα αποφεύγει να ζητά αλλαγές στις Συνθήκες ΕΕ που όλοι γνωρίζουμε ότι πρέπει να προστατεύουν τους εργαζόμενους. Αυτή η ανάγκη για αλλαγή της Συνθήκης αφαιρέθηκε

σκόπιμα και κυνικά από το πρώτο σχέδιο αυτής της έκθεσης, παρά τις υπερβολικές εκκλήσεις από το κίνημα των συνδικάτων σε όλη την Ευρώπη να συμπεριληφθεί στις Συνθήκες μια ρήτρα κοινωνικής προόδου.

Η ευαισθησία των δικαιωμάτων των εργαζομένων ήταν ένας από τους κύριους λόγους που οι Ιρλανδοί καταψήφισαν τη Συνθήκη της Λισαβόνας, έστω κι αν οι ηγέτες της ΕΕ εύκολα προτιμούν να αγνοούν αυτό το δυσάρεστο γεγονός. Εάν μια νέα συνθήκη πρόκειται να γίνει αποδεκτή από τα άτομα όλης της Ευρώπης, τότε πρέπει να διασφαλίζει επαρκή προστασία για τους εργαζόμενους.

Εμείς οι ευρωβουλευτές έχουμε τώρα την ευκαιρία να επιμείνουμε στο γεγονός οι Συνθήκες να περιλαμβάνουν μια δεσμευτική ρήτρα κοινωνικής προόδου ή ένα πρωτόκολλο. Εάν οι τροπολογίες γι' αυτόν το σκοπό δεν ψηφιστούν σήμερα, τότε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα έχει λάβει ακόμη ένα μέτρο που θα απομακρύνει τα άτομα τα οποία ισχυριζόμαστε ότι εκπροσωπούμε και σε αυτή την περίπτωση είμαι σίγουρη ότι οι Ιρλανδοί εργαζόμενοι θα συμμεριστούν την απογοήτευσή μου ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τους απογοήτευσε.

Hanne Dahl, *εξ ονόματος της Ομάδας IND/DEM.* – (DA) Κυρία Πρόεδρε, οι εξελίξεις που είδαμε στην αγορά εργασίας υπό το πρίσμα των αποφάσεων Rüffert, Laval και Waxholm που ενέχουν πολλές συνέπειες έρχονται σε απόλυτη αντίθεση με την επιθυμία να παρουσιάσουμε το μοντέλο ευελιξίας και ασφάλειας στην απασχόληση ως ένα οικονομικό μοντέλο για την Ευρώπη, καθώς μου φαίνεται ότι έχουμε ξεχάσει εντελώς ότι αυτό ακριβώς το μοντέλο ευελιξίας και ασφάλειας στην απασχόληση βασίζεται σε μια εκατονταετή παράδοση, όπου η αγορά εργασίας είχε το δικαίωμα να διαπραγματεύεται ισχυρές και ανεξάρτητες συμβάσεις. Σε αυτή την περίπτωση, δεν μπορείτε να παρουσιάσετε ένα μοντέλο ευελιξίας στην Ευρωπαϊκή αγορά εργασίας και, ταυτόχρονα, να εφαρμόζετε τη νομοθεσία ή να αποδέχεστε αποφάσεις που δυσκολεύουν τα συνδικάτα να τις υλοποιήσουν και να διατηρήσουν ένα σύστημα που βασίζεται στις συλλογικές συμβάσεις. Εάν εισηγηθείτε την ευελιξία και ασφάλεια στην απασχόληση και ταυτόχρονα αποδεχτείτε ότι οι κανόνες της εσωτερικής αγοράς της ΕΕ έχουν προτεραιότητα σε σχέση με τη διαπραγμάτευση των αμοιβών και την ασφάλεια του εργασιακού περιβάλλοντος, το τελικό αποτέλεσμα θα είναι να εξουδετερωθούν οι εργασιακοί αγώνες ενός αιώνα. Η έκθεση Andersson είναι ένα ημίμετρο που επιβάλλει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο στα αποτελέσματα εργασιακών αγώνων εκατό ετών και δεν μπορεί να τα ανατρέψει.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, σαφώς αυτή η έκθεση βρίσκεται στο σωστό δρόμο, λαμβάνοντας πρώτα υπόψη την εργασία σε σχέση με την οικονομία και τα κοινωνικά δικαιώματα σε σχέση με την επιχειρηματική ελευθερία. Στην ουσία προασπίζει τη γενική έννοια των κοινωνικών αρχών που αποτελούν μέρος της Ευρωπαϊκής παράδοσης.

Ωστόσο, πρέπει να αναφέρουμε ότι αυτή η έκθεση δεν θίγει ένα βασικό θέμα της ημέρας κι αυτό είναι ο εξαιρετικά υψηλός αριθμός αποσπασμένων ή αλλοδαπών εργαζομένων που κατακλύζουν τις εθνικές αγορές. Κατά συνέπεια, πρέπει να προσέξουμε το «ντάμπινγκ» που στην ουσία εμφανίζεται σε χώρες όπως η Ιταλία, όπου υπερβολικά πολλά άτομα, για παράδειγμα Ρουμάνοι, κατέκλυσαν την αγορά εργασίας. Βέβαια, αυτό σημαίνει «ντάμπινγκ» και έχει θετική επίδραση σε μια μεγάλη επιχείρηση, αλλά αρνητική επίδραση στους εγχώριους εργαζόμενους.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Κυρία Πρόεδρε, θέλω να τονίσω ιδιαίτερα τι περιέχεται στην έκθεση και τι όχι. Θέλω να ευχαριστήσω τον εισηγητή. Αντιμετώπισε με συμπάθεια τις διαφορετικές απόψεις εντός της επιτροπής κι αυτό σημαίνει, κ. Špidla, ότι δεν υπάρχει καμία απαίτηση στην έκθεση για να απορριφθεί ή να συνταχθεί ξανά η Οδηγία αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων. Αρχικά, η έκθεση περιείχε πολλές επικρίσεις και κατακρίσεις του Δικαστηρίου, αλλά αυτό αφαιρέθηκε. Αυτό συζητάμε τώρα.

Για να δώσω έμφαση σε αυτό το σημείο, θέλω να παραθέσω κάτι στα Αγγλικά:

Θα παραθέσω το Αγγλικό κείμενο της παραγράφου 27: «Επικροτεί τη δήλωση της Επιτροπής ότι τώρα είναι διατεθειμένη να επανεξετάσει τον αντίκτυπο της εσωτερικής αγοράς στα εργατικά δικαιώματα και στις συλλογικές διαπραγματεύσεις» και: «Προτείνει η εν λόγω επανεξέταση να μην αποκλείσει τη μερική αναθεώρηση της οδηγίας σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων» – που σημαίνει «να μην αποκλείσει».

(SV) Κυρία Πρόεδρε, αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχει ανάγκη για τροποποίηση. Ωστόσο, επικροτείται μια αναθεώρηση της Επιτροπής σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο αυτό λειτουργεί στην πράξη στα διάφορα κράτη μέλη. Εάν αυτή η αναθεώρηση παρέχει τη βάση για τροποποιήσεις, αυτές δεν πρέπει να αποκλείονται.

Ήθελα να το αναφέρω αυτό, διότι η Οδηγία αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων παίζει πολύ σημαντικό ρόλο. Ένα εκατομμύριο άτομα έχουν την ευκαιρία να εργάζονται σε διαφορετικές χώρες. Αυτό αφορά επίσης στην ίση μεταχείριση, στα ίδια δικαιώματα στην εργασία σε όλα τα μέρη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ακόμη κι αν κάποιος έχει συλλογική σύμβαση από τη χώρα προέλευσής του ή από τη χώρα προέλευσής της. Αυτό αφορά. Εφόσον τα άτομα συμμορφώνονται με τους κανόνες της Οδηγίας αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων, έχουν το δικαίωμα να

εργάζονται σε οποιοδήποτε μέρος της ΕΕ. Αυτό ήταν επίσης το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το Δικαστήριο στην υπόθεση Laval, για παράδειγμα.

Κύριε Επίτροπε, κυρία Πρόεδρε, η κριτική που έχει στόχο το Δικαστήριο δεν περιλαμβάνεται πλέον στην πρόταση της επιτροπής και δεν υπάρχει καμία απαίτηση να απορρίψουμε την Οδηγία αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων. Είναι σημαντικό να το θυμόμαστε αυτό, καθώς συνεχίζουμε τη συζήτηση.

Magda Kósáné Kovács (PSE). – (HU) Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Το πρόβλημα στη σημερινή συζήτηση απεικονίζεται με τη Λατινική παροιμία: «Κανένας άνεμος δεν είναι ευνοϊκός για ένα ναύτη που δεν ξέρει σε ποιο λιμάνι πηγαίνει». Δυστυχώς, στη σημερινή συζήτηση, ούτε εμείς βλέπουμε το λιμάνι όπου μπορούν να ριξουν άγκυρα όλοι. Ο κανονισμός της ελεύθερης κυκλοφορίας αποσπασμένων εργαζομένων παραλείφθηκε από τη συμβιβαστική Οδηγία για τις Υπηρεσίες του 2006, αλλά το πρόβλημα παραμένει, όπως φαίνεται από την αντίδραση στις αποφάσεις του Δικαστηρίου και τώρα μας έχει πλήξει ξαφνικά. Ομοίως, η Συνθήκη του Μάαστριχτ, το σχέδιο Συνταγματικής Συνθήκης και η ανεπαρκής Συνθήκη της Λισαβόνας δεν μπορεί να διαχωριστεί από τα θέματα σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών, δηλαδή από την επαναλαμβανόμενη συζήτηση σχετικά με το ποια από τα δύο αξίζει να έχει ισχυρότερη προστασία: οι τέσσερις θεμελιώδεις αρχές ή κοινωνικά δικαιώματα, ακόμη και βλέποντας η μία την άλλη.

Είναι αλήθεια, οι κανόνες της ΕΕ παρέχουν ένα προσωρινό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στους παροχείς υπηρεσιών στα νέα κράτη μέλη. Αφετέρου, η ελεύθερη κυκλοφορία των αγαθών και των κεφαλαίων δημιούργησε ευνοϊκές συνθήκες της αγοράς για τα πιο προηγμένα κράτη μέλη. Θεωρώ ότι αυτές είναι προσωρινές διαφορές, διότι η ποιότητα και οι συνθήκες των αγαθών και των χρηματαγορών και των αγορών εργασίας και υπηρεσιών θα συγκλίνουν απαραίτητα μεταξύ τους. Ως εκ τούτου, πρώτο μας μέλημα δεν είναι να συντάξουμε ξανά τη νομοθεσία και να είμαστε αντίθετοι στις αποφάσεις του δικαστηρίου, αλλά να θέσουμε σε εφαρμογή τους υφιστάμενους κανονισμούς με συνεπή και αποτελεσματικό τρόπο. Σήμερα οι πόλεμοι δεν διεξάγονται κυρίως με όπλα, αλλά οι οικονομικές κρίσεις όπως αυτή που επικρατεί σήμερα μπορεί να είναι τόσο καταστροφικές όσο ένας πόλεμος. Ελπίζω ότι το Κοινοβούλιο και όλα τα άλλα κέντρα λήψης απόφασης της ΕΕ, λαμβάνοντας υπόψη τη μεταπολεμική μας επιθυμία για διαρκή ειρήνη και συνεργασία, θα αγωνιστούν για μια δίκαιη λύση, ώστε να διασφαλιστεί ότι είμαστε μέλη μιας διαρκούς, ακμάζουσας κοινότητας με αμοιβαία υποστήριξη και συνοχή. Εν τω μεταξύ, ο κοντόφθαλμος προστατευτισμός δεν πρέπει να λαμβάνεται υπόψη. Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστώ, κ. Andersson, για τη σημαντική έκθεση. Πολλά σημεία περιστρέφονται γύρω από την απόφαση Laval, όπου το συνδικάτο της Σουηδίας το παράκανε. Η έκθεση περιέχει πολλά πράγματα που δεν μου αρέσουν. Έχει ένα ιδιαίτερο ύφος όταν ερμηνεύει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και σε αρκετά σημεία υπάρχουν ενδείξεις σχετικά με την αρχική πρόθεση του κ. Andersson, δηλαδή να απορρίψουμε την Οδηγία αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων. Ωστόσο, αυτό δεν αναφέρεται στην αναθεωρημένη έκθεση, όπως τόσο ορθά επισημαίνει ο κ. Hökmark. Τώρα, το θέμα είναι να μην αποκλείσουμε τη μερική αναθεώρηση της Οδηγίας, η οποία συμφωνεί περισσότερο με τη γνωμοδότηση της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών, για την οποία ήμουν υπεύθυνος.

Ευτυχώς η ψηφοφορία θα αποδείξει επίσης ότι η Οδηγία αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων δεν χρειάζεται να απορριφθεί. Σας παρακαλώ να δείτε τις προτάσεις 14 και 15 από την Ομάδα της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη.

Κύριε Andersson, είναι λάθος να πιστεύετε ότι το Σουηδικό μοντέλο διατηρείται καλύτερα μέσω των Βρυξελλών. Ισχύει ακριβώς το αντίστροφο. Εάν πάμε μέσω Βρυξελλών, τότε το Σουηδικό μοντέλο που βασίζεται σε υπεύθυνα μέρη μπορεί να τεθεί σε κίνδυνο και θα έχουμε νομοθεσία και ελάχιστες αμοιβές στη Σουηδία. Λογικά αυτό δεν μπορεί να είναι προς το συμφέρον των Σουηδικών συνδικάτων.

Roberts Zile (UEN). – (LV) Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε και κύριε Špidla. Πολλές φορές, αυτό που βρίσκεται πίσω από τις φαινομενικές προσπάθειες για τη διαφύλαξη των προτύπων εργασίας και για την παροχή ίσων συνθηκών εργασίας είναι πράγματι ο προστατευτισμός και ένας σαφής περιορισμός για τον ελεύθερο και υγιή ανταγωνισμό. Η αμοιβή ενός ατόμου πρέπει να εξαρτάται από την επιτυχία του/της και από την παραγωγικότητα στην εργασία και όχι από αυτά που συμφωνούν οι κοινωνικοί εταίροι. Ως αποτέλεσμα αυτού, προς το παρόν χάνουν όλοι οι συμμετέχοντες στην εσωτερική αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφού η ανταγωνιστικότητα της ΕΕ στις παγκόσμιες αγορές είναι ανεπαρκής. Δεν χρειάζεται να τροποποιήσουμε την Οδηγία αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων, προκειμένου να την εφαρμόσουμε στα συστήματα κοινωνικής πρόνοιας μερικών κρατών μελών. Κύριο καθήκον της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι να διασφαλίσει ότι οι επιχειρήσεις από τα παλαιά και τα νέα κράτη μέλη έχουν ίσα δικαιώματα λειτουργίας στην εσωτερική αγορά στον τομέα των υπηρεσιών. Εάν δεν συμφωνούμε με τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, αλλάζουμε τη νομοθεσία. Δεν είμαι σίγουρος ότι αυτό το πράγμα καθιστά την Ευρωπαϊκή Ένωση πιο κατανοητή στους πολίτες της.

Gabriele Zimmer (GUE/NGL). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, θέλω να ξεκινήσω εκφράζοντας την αντίθεσή μου για κάτι που ακούσαμε πριν από λίγα λεπτά, δηλαδή ότι η αγορά εργασίας μας κατακλύσθηκε από ξένους εργαζόμενους.

Δεύτερον, θα ήθελα να δω μια πιο σαφή, πιο ξεκάθαρη έκθεση από την Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων και Απασχόλησης. Η εμπιστοσύνη στην κοινωνική συνοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί να επιτευχθεί μόνο εάν τα θεμελιώδη κοινωνικά δικαιώματα ορίζονται ως πρωτογενές Ευρωπαϊκό δικαίο. Πρέπει να στείλουμε στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή, στα κράτη μέλη και στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο ένα πιο ηχηρό μήνυμα και να μην είμαστε ικανοποιημένοι μόνο με το αίτημα της ισορροπίας μεταξύ των θεμελιωδών δικαιωμάτων και της ελεύθερης κυκλοφορίας στην εσωτερική αγορά. Αυτό δεν θα επιφέρει την αλλαγή. Όπως οι ελευθερίες, τα θεμελιώδη κοινωνικά δικαιώματα είναι ανθρώπινα δικαιώματα και δεν πρέπει να περιορίζονται ως αποτέλεσμα της ελεύθερης κυκλοφορίας στην εσωτερική αγορά.

Σε αυτό το σημείο, οι σημαντικές επισημάνσεις είναι ότι πρέπει να προασπίσουμε και να βελτιώσουμε το Ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο και ότι πρέπει να προτείνουμε μια ρήτρα κοινωνικής προόδου ως δεσμευτικό πρωτόκολλο στις υφιστάμενες Συνθήκες της ΕΕ. Πρέπει να τροποποιηθεί η Οδηγία αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων, έτσι ώστε να αποτρέψει τις προϋποθέσεις σχετικά με τις αμοιβές και τα ελάχιστα πρότυπα που περιορίζονται στις ελάχιστες προϋποθέσεις.

Hélène Goudin (IND/DEM). – (SV) Κυρία Πρόεδρε, ένα από τα πιο σημαντικά συμπεράσματα του κ. Andersson είναι ότι η αγορά εργασίας πρέπει να προστατεύεται, τροποποιώντας την Οδηγία αναφορικά με την Απόσπαση Εργαζομένων. Σε ότι αφορά τη Σουηδία, η καλύτερη λύση γι' αυτή θα ήταν μάλλον να οριστεί με σαφήνεια στη Συνθήκη της ΕΕ ότι θέματα που έχουν σχέση με την αγορά εργασίας πρέπει να αποφασίζονται σε εθνικό επίπεδο. Εάν έχουμε μάθει κάτι από την απόφαση Laval, αυτό πρέπει να είναι ότι η αγορά εργασίας μας δεν πρέπει να ελέγχεται από την παρεμβατική νομοθεσία της ΕΕ.

Ο κατάλογος του Ιουνίου προασπίζει την εξαίρεση της Σουηδίας από το εργατικό δικαίο της ΕΕ. Θα ήταν ενδιαφέρον να μάθουμε τι πιστεύει ο κ. Andersson γι' αυτή την πρόταση. Η νομοθεσία της ΕΕ είναι πάντοτε ο μελλοντικός τρόπος αντιμετώπισης; Η απόφαση Laval είναι το αποτέλεσμα των Σοσιαλδημοκρατών της ΕΕ και των κεντροδεξιών πολιτικών που δήλωσαν «ναι» στις τροποποιήσεις της Συνθήκης της ΕΕ, παρέχοντας με αυτόν τον τρόπο ακόμη περισσότερες εξουσίες στην ΕΕ και στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για την πολιτική της αγοράς εργασίας.. Ασφαλώς θα καταψηφίσουμε την υποτέλεια του κ. Andersson στη Συνθήκη της Λισαβόνας.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – Κυρία Πρόεδρε, η Ομάδα PPE-Deδεν υποστήριξε την έκθεση του κ. Jan Andersson όπως συντάχθηκε αρχικά. Ωστόσο, ως αποτέλεσμα της άρτιας εργασίας που πραγματοποίησε ο σκιώδης εισηγητής μας, σε συνεργασία με άλλους σκιώδεις εισηγητές, να συντάξει ξανά το μεγαλύτερο μέρος της έκθεσης, την υποστηρίξαμε με ευκολία στην επιτροπή. Πράγματι, η ομάδα μας θα προτείνει επίσης να την υποστηρίξουμε σήμερα στην παρούσα μορφή της. Ωστόσο, υπάρχουν κάποιες τροποποιήσεις που επιθυμούμε ιδιαίτερα να διαπιστώσουμε ότι υποστηρίζονται. Ευτυχώς, θα το λάβει υπόψη του από την πλευρά του.

Θα ασχοληθώ με ένα πολύ σημαντικό θέμα. Ο κ. Stephen Hughes αναφέρθηκε στο γεγονός – το οποίο είμαι βέβαιος ότι ισχύει – ότι υπάρχει εκτεταμένη ανησυχία μεταξύ των συνδικάτων σχετικά με τους πιθανούς περιορισμούς για το δικαίωμα της απεργίας. Δεν διαφωνώ με αυτό, αλλά ελπίζω ότι θα συμφωνήσει μαζί μου όταν δηλώνω ότι υπάρχει εκτεταμένη ανησυχία μεταξύ των εργαζομένων σχετικά με τους πιθανούς περιορισμούς στο δικαίωμα της εργασίας. Δεν άκουσα αρκετά – είτε σε αυτή τη συζήτηση είτε στην επιτροπή – σχετικά με αυτό το σημαντικό δικαίωμα. Βέβαια, το δικαίωμα της απεργίας είναι ένα θεμελιώδες δικαίωμα: αυτό δεν αμφισβητείται. Ωστόσο, το δικαίωμα στην εργασία – η ελευθερία στην εργασία – αποτελεί επίσης ένα πολύ σημαντικό δικαίωμα κι αυτό είναι κάτι που, από αυτή την πλευρά του Σώματος, θέλουμε να επισημανθεί ιδιαίτερα.

Proinsias De Rossa (PSE). – Κυρία Πρόεδρε, η εσωτερική αγορά δεν αποτελεί αυτοσκοπό. Είναι ένα μέσο για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας για όλους και ως εκ τούτου οι ατέλειες στην Οδηγία αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων, η οποία μπορεί να χρησιμοποιείται για να διευκολύνει τον άνισο αγώνα, πρέπει να αφαιρεθούν επειγόντως.

Η Σοσιαλιστική Ομάδα κατόρθωσε να αποκτήσει τη συντριπτική πλειοψηφία των μελών της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων και Απασχόλησης στην υποστήριξη αυτών των μεταρρυθμίσεων. Οι μόνες ομάδες που δεν συμμετέχουν σε αυτή τη συναίνεση είναι η άκρα δεξιά και η άκρα αριστερά και προτιμούν να ασκήσουν κομματική πολιτική, παρά να προσπαθήσουν να βρουν μια πολιτική λύση στα προβλήματα.

Εμείς σε αυτό το Κοινοβούλιο πρέπει να υποβάλλουμε ένα σαφές αίτημα στην Επιτροπή και στις κυβερνήσεις των κρατών μελών, ότι οι αξιοπρεπείς αμοιβές και οι συνθήκες εργασίας δεν πρέπει να θυσιάζονται στο βωμό της ενιαίας αγοράς. Η Ευρώπη μπορεί να καταστεί επιτυχώς ανταγωνιστική μόνο εάν βασίζεται σε υπηρεσίες και αγαθά υψηλού επιπέδου και όχι εάν βασίζεται σε ευτελή πρότυπα διαβίωσης.

Χαιρετίζω τις επισημάνσεις που έκανε σήμερα η Επιτροπή που τώρα είναι έτοιμη να επανεξετάσει την Οδηγία αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων, η οποία χρειάζεται μεταρρύθμιση, αλλά το ερώτημα κύριε Επίτροπε, είναι τότε; Πότε θα παρουσιάσετε μια πρωτοβουλία σε αυτό το Σώμα που να περιγράφει με σαφήνεια ποιες τροποποιήσεις προτείνετε στην Οδηγία αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων;

Σαφέστατα πρέπει να διαφυλάξουμε και να ενισχύσουμε την ίση μεταχείριση και τις ίσες αμοιβές για ίδια εργασία στον ίδιο χώρο εργασίας, όπως ήδη ορίζεται στο Άρθρο 39(12) της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών ή η ελεύθερη εγκατάσταση, η εθνικότητα του εργοδότη, των υπαλλήλων ή των αποσπασμένων υπαλλήλων δεν μπορεί να χρησιμεύει ως δικαιολογία για ανισότητες σχετικά με τις συνθήκες εργασίας, τις αμοιβές ή την άσκηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως το δικαίωμα των εργαζομένων να λαμβάνουν συλλογικά μέτρα.

Anne E. Jensen (ALDE). - (DA) Κυρία Πρόεδρε, αυτό που θέλω να επισημάνω ιδιαίτερα είναι να σταματήσουμε την επίθεση στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και στην Οδηγία αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων. Τα κράτη μέλη πρέπει να καταβάλλουν μεγαλύτερη προσπάθεια. Μετά την απόφαση Laval, εμείς στη Δανία θέτουμε τώρα σε εφαρμογή μια αλλαγή του νόμου που συμφωνήθηκε και με τις δύο πλευρές της βιομηχανίας. Σε εννέα γραμμές του νομοθετικού κειμένου διασφαλίζεται ότι τα συνδικάτα μπορούν να έχουν συνδικαλιστική δράση ώστε να κατοχυρώνουν τις συνθήκες εργασίας που αποτελούν τον κανόνα στο συγκεκριμένο πεδίο. Προφανώς, οι Σουηδοί εξετάζουν επίσης πώς θα εφαρμόσουν στην πράξη την Οδηγία αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων. Δεν πρέπει να τροποποιήσουμε την οδηγία. Πρέπει να έχουμε καλύτερη πληροφόρηση, έτσι ώστε οι υπάλληλοι να γνωρίζουν τα δικαιώματά τους και οι εργοδότες τις υποχρεώσεις τους. Αυτό που χρειάζεται είναι καλύτερη εφαρμογή της οδηγίας στην πράξη.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). - (PL) Κυρία Πρόεδρε, σε λίγους μήνες θα στραφούμε για άλλη μια φορά στους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα τους ζητήσουμε να εκλέξουν τους εκπροσώπους τους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Για άλλη μια φορά, οι πολίτες δεν θα καταλάβουν για ποιο λόγο καλούνται να το πράξουν ή ποιο σκοπό εξυπηρετεί αυτό το Κοινοβούλιο. Κατά συνέπεια, για άλλη μια φορά, η προσέλευση στις εκλογές θα είναι μικρή.

Η σημερινή συζήτηση σχετικά με την Οδηγία αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων και την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου αποδεικνύει ότι ένας από τους σκοπούς που εξυπηρετεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι η προστασία των πολιτών κατά ορισμένων πολιτικών που προασπίζονται οι κυβερνήσεις τους. Αυτές οι πολιτικές μπορεί να χαρακτηρίζονται από έλλειψη διορατικότητας και από προκατάληψη. Σε αυτή την περίπτωση είναι επίσης αδικαιολόγητα φιλελεύθερες. Επί του παρόντος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο δίνουν προτεραιότητα στην προάσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων σε σχέση με την προάσπιση της ελευθερίας της επιχειρηματικότητας. Είναι αδύνατο να αντιταχθούμε στην αρχή της ίσης μεταχείρισης των εργαζομένων σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όλοι πρέπει να πληρώνουμε τις ίδιες τιμές στα καταστήματα και ζητούμε ίση αμοιβή για ίδια εργασία σε όλη την Ένωση.

Thomas Mann (PPE-DE). - (DE) Κυρία Πρόεδρε, ένα από τα επιτεύγματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που τράβηξε περισσότερο την προσοχή είναι η τροποποίηση της «Οδηγίας Bolkestein», αντικαθιστώντας την αρχή της χώρας προέλευσης με την αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών. Οι υπάλληλοι χρειάζονται δικαίες συνθήκες εργασίας και οι εταιρείες, ειδικά οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, χρειάζονται προστασία από τον ανταγωνισμό της μείωσης των τιμών που απειλεί την επιβίωσή τους. Ας φροντίσουμε να εξασφαλιστεί το αποτέλεσμα μακροπρόθεσμα.

Όπως αποκαλύφθηκε σε αυτή τη συζήτηση μόλις τώρα, οι πρόσφατες δικαστικές αποφάσεις στις υποθέσεις Viking, Laval και Rüffert δημιουργούν αμφιβολίες σχετικά με αυτό το θέμα. Είναι αλήθεια ότι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο θεωρεί ότι η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών είναι πιο σημαντική από την προστασία των εργαζομένων; Θεωρεί ότι το δικαίωμα της απεργίας υπόκειται στο δικαίωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας; Ενώ είναι αποδεκτό να αμφισβητούνται οι μεμονωμένες αποφάσεις, είναι εξίσου αποδεκτό να αμφισβητείται η ανεξαρτησία ή η νομιμότητα του θεσμικού οργάνου.

Η παροχή δευκρινίσεων δεν απαιτεί την τροποποίηση της Οδηγίας αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων, αλλά μάλλον τη συνεπή εφαρμογή της στα κράτη μέλη. Αυτή είναι η αναγκαία ισορροπία μεταξύ της διασφάλισης της ελεύθερης κυκλοφορίας και της προστασίας των εργαζομένων. Η αρχή της «ίσης αμοιβής για ίδια εργασία στον ίδιο χώρο» δεν πρέπει να χάσει τη σπουδαιότητά της.

Οι συνθήκες εργασίας που υπερβαίνουν το ελάχιστο επίπεδο δεν παρεμποδίζουν τον ανταγωνισμό και η συλλογική διαπραγμάτευση δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να περιοριστεί. Πρέπει να πούμε ένα ξεκάθαρο «όχι» σε κάθε είδος κοινωνικού ντάμπινγκ και ένα ξεκάθαρο «όχι» σε προσπάθειες δημιουργίας «εικονικών εταιρειών» με σκοπό να αποφεύγονται τα ελάχιστα πρότυπα για αμοιβές και για συνθήκες εργασίας. Οι κοινωνικές αρχές δεν πρέπει να εξαρτώνται από τις οικονομικές ελευθερίες.

Μόνον όταν υπάρχουν ίσοι κανόνες στην Ευρωπαϊκή Ένωση μπορούμε να έχουμε την υποστήριξη που χρειάζεται επιειγόντως από εταιρείες και μικρομεσαίες επιχειρήσεις της ιδέας της κοινωνικής οικονομίας της αγοράς.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ένα από τα προσφιλή χαρακτηριστικά αυτού του κοινοβουλίου είναι η επιτυχία του στην επίτευξη συνεπών απόψεων. Δεν συμφωνώ με την υπονόμηση της Οδηγίας αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων. Αντίθετα, αυτό που απαιτείται είναι η πλήρης εναρμόνιση με αυτή. Οι αποφάσεις από το Δικαστήριο παρέχουν σαφή κατεύθυνση. Η έκθεση σχετικά με τις συλλογικές συμβάσεις επιδρά σε αυτές τις αποφάσεις, καθώς και στο συμβιβασμό που επιτεύχθηκε στη συζήτηση σχετικά με την Οδηγία για τις υπηρεσίες στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Δεν μπορώ να το υποστηρίξω αυτό. Το ντάμπινγκ λειτουργεί με τις παράνομες πρακτικές απασχόλησης και την καταστρατήγηση της οδηγίας. Κατά συνέπεια, ζητώ, κυρίες και κύριοι, να στηρίξετε τις τροποποιητικές προτάσεις, οι οποίες παραπέμπουν στην τρέχουσα νομοθεσία. Οι επιχειρηματίες έχουν το δικαίωμα να παρέχουν διασυνοριακές υπηρεσίες σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις της παρούσας οδηγίας και συμφωνώ ότι πρέπει να διασφαλίσουμε ότι τα άτομα, δηλαδή οι υπάλληλοι, γενικά το γνωρίζουν αυτό.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Ο μπαμπούλας του Πολωνού υδραυλικού τώρα έχει αντικατασταθεί από την απειλητική σκιά του Λεττονού οικοδόμου. Η άκαιρη συζήτηση που διεξαγάμε ξανά προκάλεσε πολλά δεινά σε όλη την ΕΕ. Ορισμένα άτομα προειδοποιούν για τον κίνδυνο σχετικά με το κοινωνικό ντάμπινγκ, μια απεριόριστη εισβολή εργαζομένων από τα νέα κράτη μέλη. Αυτό πραγματικά δεν ισχύει. Ας είμαστε ρεαλιστές. Ας μην απειλούμε τους ψηφοφόρους με τέτοιες συζητήσεις. Τα δώδεκα νέα κράτη μέλη δεν έχουν σχεδόν κανένα συγκριτικό πλεονέκτημα. Ένα από αυτά τα πλεονεκτήματα, η σχετικά φθηνότερη εργασία, θα διαρκέσει μόνο λίγα χρόνια. Ευτυχώς, οι μισθοί αυξάνονται επίσης στις χώρες μας. Απευθύνω έκκληση σε εσάς, όταν αναφέρεστε στην ίση μεταχείριση – αυτή είναι μια άλλη πλευρά αυτού του θέματος – να αναφέρεστε στην ίση μεταχείριση με τους ίδιους όρους για τα νέα και τα παλαιά μέλη. Εάν περιορίσουμε τον πιθανό εγγενή ανταγωνισμό στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, εάν περιορίσουμε την ελευθερία του επιχειρείν, αυτό θα βλάψει όλη την ΕΕ. Ωστόσο, η κοινωνική πλευρά είναι εξαιρετικά σημαντική και για εμένα. Σας ευχαριστώ.

Marian Harkin (ALDE). – Κυρία Πρόεδρε, στην πρόσφατη συζήτηση σχετικά με τη Συνθήκη της Λισαβόνας στην Ιρλανδία, τα θέματα που προέκυψαν από τις υποθέσεις Laval και Viking ήταν το επίκεντρο σε πολλές από τις συζητήσεις και οδήγησαν σε πραγματική αβεβαιότητα και ανησυχία. Σήμερα το πρωί, άκουσα πολλούς από τους συναδέλφους μου εδώ να αναπαράγουν αυτά τα συναισθήματα και γι' αυτόν το λόγο είμαι ευχαριστημένη με τις προσπάθειες που καταβάλλει εδώ το Κοινοβούλιο σήμερα το πρωί.

Επίσης, με καθησυχάζουν τα λόγια του Επιτρόπου, όταν δηλώνει ότι η Επιτροπή συμφωνεί με το Κοινοβούλιο ότι η Οδηγία αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων πρέπει να βελτιωθεί και να μεταφερθεί σωστά.

Η άποψη του Κοινοβουλίου είναι εντελώς ξεκάθαρη. Στην παράγραφο 33 επαναβεβαιώνει ότι τα θεμελιώδη κοινωνικά δικαιώματα δεν εξαρτώνται από τα οικονομικά δικαιώματα σε μια ιεραρχία θεμελιωδών ελευθεριών και παρακάτω στην έκθεση τονίζει ιδιαίτερα ότι η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών δεν αντικρούει και δεν είναι με κανένα τρόπο ανώτερη από το θεμελιώδες δικαίωμα της απεργίας. Αυτές οι δηλώσεις είναι τελείως ξεκάθαρες και υποδεικνύουν τη θέση του Κοινοβουλίου και τώρα βασιζόμαστε στην Επιτροπή για να πάρει τη σκυτάλη.

Ξεκίνησα με τη Συνθήκη της Λισαβόνας και θα ολοκληρώσω με αυτή: η επικύρωση του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και η συμπερίληψη της κοινωνικής ρήτηρας στη Συνθήκη της Λισαβόνας θα είχε βελτιώσει το καθεστώς των εργαζομένων σε όλη την ΕΕ.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Κυρία Πρόεδρε, τα συνδικάτα χάνουν τα δικαιώματά τους να διαπραγματεύονται καλύτερες αμοιβές και συνθήκες για τα μέλη τους. Οι κυβερνήσεις συναντούν εμπόδια στη θεσμοθέτηση για τη βελτίωση της διαβίωσης των εργαζομένων.

Σήμερα συμφωνώ με τους συναδέλφους μου εδώ ότι μια δεσμευτική ρήτρα κοινωνικής προόδου που να περιέχεται στις Συνθήκες ΕΕ είναι η ελάχιστη προϋπόθεση που χρειάζεται για να διασφαλίσουμε ότι αυτό δεν συμβαίνει.

Ωστόσο, η έκθεση του κ. Andersson δεν εξετάζει την ουσία του θέματος. Μπορεί να ενισχυθεί με ορισμένες τροποποιήσεις. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο λαμβάνει αποφάσεις σύμφωνα με τις Συνθήκες. Εφοσον οι Συνθήκες επιτρέπουν την επιβολή περιορισμών στα δικαιώματα των εργαζομένων και τη μείωση των αμοιβών και των συνθηκών εργασίας, το Δικαστήριο δεν μπορεί να λάβει διαφορετική απόφαση.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, χαιρετίζω την έκθεση Andersson, διότι επικεντρώνεται σε αρχές με τις οποίες πρέπει να διέπεται η εσωτερική αγορά, αναφορικά με την ισορροπία μεταξύ της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών και των αναφαίρετων δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Εάν στην πράξη τα θέματα θα αντιμετωπισθούν σε εθνικό επίπεδο, εδώ όμως πρέπει να παρέμβουμε ώστε να καταπολεμήσουμε τις αρνητικές κοινωνικές και πολιτικές επιπτώσεις της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων. Συνεπώς, πρέπει να αναθεωρήσουμε την Οδηγία αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων, να συνοψίσουμε τις κοινωνικές ρήτρες της Οδηγίας Μοντί και της Οδηγίας για τις υπηρεσίες και να εγκρίνουμε την Οδηγία για τους εκτάκτους εργαζόμενους, για τους οποίους πρέπει να ισχύουν οι ίδιοι κανόνες με τους μόνιμους εργαζόμενους.

Τέλος, υποστηρίζω την επείγουσα ανάγκη να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα για την καταπολέμηση των «εικονικών εταιρειών» που ιδρύονται για να παράσχουν υπηρεσίες εκτός του κράτους εγκατάστασής τους, καταστρατηγώντας τους ισχύοντες κανόνες σχετικά με τις αμοιβές και τις συνθήκες εργασίας στο κράτος όπου διεξάγουν επιχειρηματική δραστηριότητα. Εν κατακλείδει, με ελάχιστες εξαιρέσεις, τάσσομαι υπέρ της έκθεσης.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Κυρία Πρόεδρε, όπως δήλωσαν άλλοι συνάδελφοι, η απόφαση Laval και οι άλλες αποφάσεις πράγματι επέφεραν κάποια διαφωνία κατά τη συζήτηση της Συνθήκης της Λισαβόνας στην Ιρλανδία και χρησιμοποιήθηκαν και έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης από αυτή την άποψη.

Αυτή η έκθεση αφορά κυρίως στις αρχές της εσωτερικής αγοράς, αλλά ζητά ίση μεταχείριση και ίση αμοιβή για ίδια εργασία και αυτό πρέπει να είναι η αρχή που μας οδηγεί εδώ σήμερα. Το κοινωνικό ντάμπινγκ είναι κάτι που προκαλεί τεράστιο ενδιαφέρον, αλλά μπορώ απλά να αναφέρω ότι θα επικρατεί μια παράξενη και μοναδική κατάσταση στην Ευρώπη, όπου χώρες όπως η Ιρλανδία που είχαν εισροή εργαζομένων, μπορεί παρόλα αυτά να διαπιστώσουν ότι αυτή κατάσταση αλλάζει; Είναι προς το γενικό συμφέρον μας ότι οι εργαζόμενοί μας, όπου κι αν βρίσκονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έχουν δίκαια και ίσα δικαιώματα.

Μπορώ επίσης να επισημάνω ότι η Ευρώπη έχει ένα πολύ μεγαλύτερο πρόβλημα με το οποίο έρχεται αντιμέτωπη: η μετακίνηση ολόκληρων επιχειρήσεων και εταιρειών εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες προφανώς παίρνουν τους τομείς της απασχόλησης και τα οικονομικά των επιχειρήσεων τους εκτός των συνόρων μας, ενώ εμείς απλά εισάγουμε τα αποτελέσματα; Αυτό είναι ένα θέμα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε.

Κώστας Μποτόπουλος (PSE). - Κυρία Πρόεδρε, θεωρώ την έκθεση Andersson μια κίνηση γενναιότητας από πλευράς του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου γιατί αυτό που διακυβεύεται είναι μια ισορροπία ανάμεσα σε νομικές αρχές και πολιτικές αντιλήψεις, που αγγίζει όμως άμεσα τη ζωή, όχι μόνο των εργαζομένων αλλά όλων των πολιτών.

Δεν είναι τυχαίο ότι οι υποθέσεις για τις οποίες συζητούμε αποκρυστάλλωσαν τις αντιρρήσεις τόσο του νομικού κόσμου – είμαι νομικός και το ξέρω – όσο και όλων των πολιτών της Ένωσης που θεωρούν ότι η Ένωση δεν τους καταλαβαίνει. Και αποτέλεσαν – ειπώθηκε – έναν από τους σημαντικούς λόγους που ο λαός της Ιρλανδίας είπε «όχι» στη Συνθήκη της Λισαβόνας.

Και όμως, είναι παράδοξο αλλά είναι αλήθεια: ακριβώς η Συνθήκη της Λισαβόνας θα ήταν πιθανότατα μία λύση στην περίπτωση αυτή γιατί θα φώτιζε με διαφορετικό τρόπο την ερμηνεία των αντίστοιχων διατάξεων. Η κοινωνική ρήτρα αλλά και οι ειδικές ρήτρες στη Χάρτα των θεμελιωδών δικαιωμάτων θα οδηγούσαν πιθανότατα το Δικαστήριο να προβεί σε διαφορετική ανάλυση.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). - (DA) Κυρία Πρόεδρε, ο Δανός συνάδελφος από την ομάδα της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη δήλωσε νωρίτερα ότι το πρόβλημα που αντιμετωπίσαμε μετά την απόφαση Waxholm είχε επιλυθεί στη Δανία. Πρέπει να δηλώσω ότι αυτό είναι κάτι που δεν ισχύει. Οι άνθρωποι μπορεί να θεωρούν ότι έχουμε επιλύσει το πρόβλημα, αλλά κάθε λύση οφείλεται πράγματι σε μια απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Βέβαια, αυτό ακριβώς είναι το πρόβλημα: το γεγονός ότι το θέμα κατά πόσο τα άτομα έχουν το δικαίωμα να απεργούν σε διάφορα κράτη μέλη τώρα αποφασίζεται από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Γι' αυτόν το λόγο έπρεπε να έχουμε αναθεωρήσει τη συνθήκη: να ορίζεται ειδικά ότι μια τέτοια κατάσταση πραγμάτων δεν μπορεί να είναι σωστή. Δυστυχώς, η έκθεση του κ. Andersson δεν το ορίζει αυτό. Περιέχει ορισμένες επικοδομητικές παραγράφους, αλλά δεν αναφέρει τίποτα σχετικά με αυτό το συγκεκριμένο θέμα. Επίσης, αυτό που δεν υπάρχει στην έκθεση είναι μια σαφής απαίτηση ότι η Οδηγία αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων πρέπει να αλλάξει και ως εκ τούτου σας προτρέπω να υπερψηφίσετε αυτές τις τροπολογίες που διασαφηνίζουν αυτά τα θέματα, έτσι ώστε να μπορούμε να επιτύχουμε την άσκηση μιας ξεκάθαρης πολιτικής από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Elmar Brok (PPE-DE). - (DE) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, επιτρέψτε μου να αναφέρω μερικά ακόμη πράγματα σχετικά με το θέμα.

Η ελεύθερη κυκλοφορία είναι ένα από τα σημαντικά επιτεύγματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, πρέπει επίσης να ξεκαθαρίσουμε – και ορισμένες χώρες με πρότυπα χαμηλότερου επιπέδου σύντομα θα το κατανοήσουν, καθώς τα πρότυπά τους θα γίνονται υψηλότερα – ότι η ελεύθερη κυκλοφορία δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα κάποιο είδος ανταγωνισμού που καθίσταται ο κανόνας που συνεπάγεται την κατάργηση των κοινωνικών προτύπων που

έχουν αναπτυχθεί. Η Ευρώπη δεν πρέπει να υποστηρίζει την κατάργηση των κοινωνικών και εργασιακών δικαιωμάτων για τα οποία αγωνιζόμαστε εδώ και πολύ καιρό. Γι' αυτόν το λόγο, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι αυτή δεν ήταν ποτέ η πολιτική μας και ότι είναι μια πολιτική που δεν πρέπει να εφαρμοστεί ποτέ.

Εάν πραγματοποιείται μια εργασία σε μια χώρα, η ίδια αμοιβή πρέπει να λαμβάνεται για την ίδια εργασία. Δεν πρέπει να υπάρχει μια ταξική κοινωνία, με τους ξένους εργαζόμενους να εργάζονται για λιγότερα χρήματα. Αυτό είναι άδικο και για τις δύο πλευρές και γι' αυτό πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε.

Yannick Vaugrenard (PSE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, θέλω να ξεκινήσω επιδοκιμάζοντας το έργο του συναδέλφου μας, του κ. Andersson. Ωστόσο, τι ακριβώς θέλει η Ευρωπαϊκή Ένωση; Μια ενιαία αγορά στην οποία επικρατεί ανεξέλεγκτος ανταγωνισμός που εξαλείφει τα συλλογικά δικαιώματα στο σύνολό τους ή μια θεσμοθετημένη ενιαία αγορά που δίνει τη δυνατότητα στους πολίτες να διεξάγουν αξιοπρεπή εργασία σε όλη την Ευρώπη;

Τα μηνύματα από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, πολλές φορές τα μηνύματα από την Επιτροπή και μερικές φορές τα μηνύματα από την Προεδρία του Συμβουλίου δεν είναι ούτε ξεκάθαρα ούτε πάντοτε συναφή. Μία κοινωνία αξίζει μόνο και επιβιώνει μόνο με τη σύμβαση που παρέχει στον εαυτό της. Η κατάργηση των ρυθμίσεων, η προσέγγιση «καθένας για τον εαυτό του» οδηγεί σε ακόμη μεγαλύτερη κατάργηση των ρυθμίσεων και τελικά στην έκρηξη του συστήματος.

Δεν είναι αυτό που θέλουμε. Ναι, πράγματι θέλουμε μια εσωτερική αγορά, αλλά μια αγορά που χρησιμεύει στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας των συμπολιτών μας. Η Συνθήκη της Λισαβόνας καθορίζει πολλές αρχές, συμπεριλαμβάνοντας το δικαίωμα της διαπραγμάτευσης των συλλογικών συμβάσεων. Ας διασφαλίσουμε ότι αυτή η αρχή τηρείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από όλα τα κράτη μέλη.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Κυρία Πρόεδρε, δεν αρκεί να επικρίνουμε τις απαράδεκτες θέσεις που έγιναν δεκτές στις αποφάσεις του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, οι οποίες αποτελούν μια σοβαρή προσβολή των πιο θεμελιωδών δικαιωμάτων των εργαζομένων. Πρέπει να προχωρήσουμε ακόμη περισσότερο και να τροποποιήσουμε πλήρως τις Ευρωπαϊκές Συνθήκες, ώστε να αποτρέψουμε την επανεμφάνιση τέτοιων καταστάσεων.

Οι απορρίψεις στα δημοψηφίσματα του επονομαζόμενου Ευρωπαϊκού Συντάγματος και το σχέδιο της Συνθήκης της Λισαβόνας αποτελούν σαφή απόδειξη της λαϊκής δυσανεξίας με αυτή την Ευρωπαϊκή Ένωση που υποτιμά τους εργαζόμενους και δεν σέβεται την αξιοπρέπειά τους. Λυπάμαι για το γεγονός ότι αυτή έκθεση δεν καταλήγει στα ίδια συμπεράσματα, παρότι επικρίνει πράγματι τις θέσεις που έγιναν αποδεκτές στις αποφάσεις του Δικαστηρίου, υπερασπίζοντας τα δικαιώματα των εργαζομένων. Ωστόσο, αυτό δεν αρκεί.

Vladimír Špidla, Μέλος της Επιτροπής. – (CS) Κυρίες και κύριοι, θέλω να ευχαριστήσω τον εισηγητή, καθώς κι εσάς, για τη συζήτηση που τώρα άρχισε, καθώς είναι μια συζήτηση σχετικά με κάποιο εξαιρετικά ευαίσθητο και σημαντικό θέμα. Θεωρώ ότι με τη συζήτηση κατατέθηκαν πολλές απόψεις που μπορεί να προκαλούν τη διεξαγωγή έντονης συζήτησης, καθώς και πολλές αντικρουόμενες απόψεις. Εκτός των άλλων, αυτό τονίζει τη σημασία και την ενδιαφέρουσα φύση αυτής της συζήτησης. Θέλω να επισημάνω ιδιαίτερα μερικές βασικές απόψεις. Κατ' αρχήν, οι αποφάσεις από το δικαστήριο στο Λουξεμβούργο δεν αποδυνάμωσαν ή έδιξαν τα θεμελιώδη δικαιώματα. Απλά αυτό δεν ισχύει. Θέλω επίσης να δηλώσω ότι το δικαστήριο στο Λουξεμβούργο, εκτός όλων των άλλων, ήταν το πρώτο που δήλωσε μέσω της νομολογίας του ότι το δικαίωμα της απεργίας ήταν ένα θεμελιώδες δικαίωμα. Αυτό δεν είχε διατυπωθεί ποτέ στο παρελθόν στη νομολογία ή στο νομικό μας σύστημα.

Θέλω επίσης να απαντήσω στην άποψη που εκφράζεται συχνά στη συζήτηση ότι το θέμα των αποσπασμένων εργαζομένων είναι ένα θέμα που διχάζει τα παλαιά κράτη μέλη από τα νέα. Μπορώ να αναφέρω ότι η χώρα η οποία μεταθέτει τον υψηλότερο αριθμό εργαζομένων είναι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Η χώρα που μεταθέτει τον δεύτερο σε σειρά υψηλότερο αριθμό εργαζομένων είναι η Πολωνία, η τρίτη χώρα είναι το Βέλγιο και η τέταρτη η Πορτογαλία. Η άποψη ότι η απόσπαση αφορά σε μια μετακίνηση από την Ανατολή στη Δύση, από τα νέα στα παλαιά κράτη μέλη επίσης είναι εσφαλμένη. Εξίσου εσφαλμένη είναι η άποψη ότι η απόσπαση εργαζομένων ανεπιφύλακτα έχει σχέση με το κοινωνικό ντάμπινγκ. Θέλω να δηλώσω ότι βασική πολιτική της Επιτροπής είναι να απορρίπτεται και να αντιτίθεται ενεργά σε κάθε μορφή ντάμπινγκ κι αυτό περιλαμβάνει το κοινωνικό ντάμπινγκ. Επίσης, πολιτική της Επιτροπής είναι να διαφυλάσσει τα κοινωνικά πρότυπα που έχουμε επιτύχει και όχι με τρόπο που να τα υπονομεύει, υπό οποιεσδήποτε συνθήκες.

Θέλω επίσης να δηλώσω ότι, στη συζήτηση η οποία ξεκίνησε στο χώρο παραγωγής, τα περισσότερα κράτη μέλη για τα οποία ίσχυαν οι δικαστικές αποφάσεις της υπόθεσης Laval, Rüffert, δεν είχαν την άποψη ότι πρέπει να τροποποιήσουμε την οδηγία. Η σαφής πλειοψηφία αυτών των κρατών το θεώρησε ως λύση στο πλαίσιο εφαρμογής της εθνικής νομοθεσίας και πολλά από αυτά έχουν ξεκινήσει αυτή τη διαδικασία. Θέλω να αναφέρω τη Δανία και το Λουξεμβούργο και θέλω επίσης να δηλώσω ότι, σύμφωνα με τις πληροφορίες που έχω λάβει από τη Σουηδία,

μια πολύ σημαντική απόφαση πρέπει να ληφθεί εκεί σε διάστημα δεκαπέντε ημερών, μια απόφαση που συζητήθηκε εκτενέστερα και λεπτομερώς από τους κοινωνικούς εταίρους και την κυβέρνηση.

Θέλω επίσης να δηλώσω, παρόλο που αυτό είναι λεπτομέρεια, ότι οι επονομαζόμενες διευθύνσεις ταχυδρομικών θυρίδων δεν αποτελούν εκδήλωση απόσπασης των εργαζομένων ή της ελεύθερης κυκλοφορίας. Μπορεί να συναντήσετε μερικές εκατοντάδες παραδείγματα από αυτές στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς των μεμονωμένων κρατών και κατά την άποψή μου αυτό αποτελεί ανοιχτό ερώτημα. Ένα ακόμη πολύ σημαντικό θέμα που θέλω να τονίσω είναι ότι οι αποφάσεις που εξέδωσε μέχρι τώρα το δικαστήριο στο Λουξεμβούργο αποτελούν απαντήσεις σε ένα προηγούμενο θέμα. Εναπόκειται στα εθνικά δικαστήρια να εκδώσουν τελεσίδικες αποφάσεις, καθώς αυτό έγκειται στην αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων.

Κυρίες και κύριοι, θεωρώ ότι είναι απολύτως απαραίτητο να τονίσω ότι αυτό είναι ένα ιδιαίτερα σημαντικό θέμα. Η Επιτροπή το παρακολουθεί από τις απόψεις για τις οποίες συζητήσαμε και είναι έτοιμη να λάβει κάθε απαραίτητο μέτρο, προκειμένου να επιλύσει την κατάσταση και να βρει την αντίστοιχη συναίνεση, διότι, για να το επαναλάβω για μια ακόμη φορά, ακόμη και σε αυτή τη συζήτηση δεν διευκρινίστηκε πού βρίσκεται η διαχωριστική γραμμή. Πρέπει να γίνουν πολλά ακόμη, αλλά επιτρέψτε μου να δηλώσω και να τονίσω ιδιαίτερα ότι η σημασία των κοινωνικών εταίρων σε αυτόν τον τομέα είναι ιδιαίτερα σημαντική.

Jan Andersson, εισηγητής. – (SV) Κυρία Πρόεδρε, θέλω να κάνω μερικά σύντομα σχόλια:

Υπάρχει μια διαφορά μεταξύ των καθηκόντων του Δικαστηρίου και υμών ως νομοθέτες. Το Δικαστήριο δήλωσε την άποψή του. Ως νομοθέτες πρέπει να ενεργήσουμε τώρα, εάν διαπιστώσουμε ότι το Δικαστήριο δεν ερμήνευσε τη νομοθεσία όπως θα θέλαμε. Στην έκθεση, αναφέρουμε ότι εμείς και η Επιτροπή πρέπει να λάβουμε μέτρα. Δεν πρέπει να αποκλείουμε τις τροποποιήσεις της Οδηγίας αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων, η οποία είναι κάτι που επίσης επισημαίνουμε. Δεν υπάρχει διάσταση απόψεων μεταξύ της ελεύθερης κυκλοφορίας και των χρηστών κοινωνικών συνθηκών. Ισχύει ακριβώς το αντίθετο.

Θα κάνω μια σύντομη αναφορά σχετικά με τις τροπολογίες που προτείνει η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και των Ευρωπαίων Δημοκρατών. Δυστυχώς, αυτές περιέχουν πολλές αντιφάσεις, ενώ επιδιώκουν το συμβιβασμό. Αφετέρου, επικρίνουν τις μονομερείς απόψεις του Συμβουλίου και από την άλλη αποδέχονται τις απόψεις. Υπάρχουν πολλές αντιφάσεις στις τροπολογίες τους. Δηλώνω «όχι» στις εξαιρέσεις για ορισμένες συγκεκριμένες χώρες, διότι αυτά είναι Ευρωπαϊκά προβλήματα που πρέπει να λύσουμε από κοινού. Οι διαφορετικές αγορές εργασίας πρέπει να λειτουργούν μαζί.

Λέμε «ναι» στη νέα Συνθήκη, καθώς τα προβλήματα με τις δικαστικές αποφάσεις εμφανίστηκαν υπό την παλαιά Συνθήκη. Δεν λέω «όχι» στη θέσπιση μέτρων σε εθνικό επίπεδο. Τέτοιου είδους μέτρα είναι απαραίτητα στη Σουηδία και στη Γερμανία, για παράδειγμα, αλλά χρειαζόμαστε επίσης τη λήψη μέτρων σε Ευρωπαϊκό επίπεδο.

Τέλος, θέλω να δηλώσω ότι τώρα επαφίεται στην Επιτροπή να λάβει μέτρα. Εάν η Επιτροπή δεν ακούσει το Κοινοβούλιο και ειδικά αυτό που αναφέρουν οι άνθρωποι στην Ιρλανδία, στη Γερμανία, στη Σουηδία και σε άλλα κράτη μέλη, το Ευρωπαϊκό σχέδιο θα αντιμετωπίσει πολλά δεινά. Αυτό είναι ένα από τα πιο σημαντικά θέματα για τους πολίτες της Ευρώπης. Η ελεύθερη κυκλοφορία – ναι, να υφίσταται, αλλά υπό χρηστές κοινωνικές συνθήκες και χωρίς κοινωνικό ντάμπινγκ. Πρέπει να εργαστούμε για να το επιτύχουμε, κατά συνέπεια πρέπει να λάβουμε υπόψη μας το Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. PÖTTERING

Πρόεδρος

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί την Τετάρτη, 21 Οκτωβρίου 2008.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 142 του Κανονισμού)

Ole Christensen (PSE), γραπτώς. – (DA) Η κινητικότητα στην Ευρωπαϊκή αγορά εργασίας πρέπει να αυξηθεί. Κατά συνέπεια, πρέπει να επικεντρωθούμε περισσότερο στην ίση μεταχείριση και στη μη διάκριση.

Είναι σωστό ότι όποιος μετακινείται από τη μια χώρα στην άλλη για να εργαστεί πρέπει να εργάζεται σύμφωνα με τις συνθήκες που ισχύουν στη νέα χώρα του.

Οι χώρες πρέπει να εξετάζουν τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζουν την Οδηγία αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων, έτσι ώστε να είναι πιο σαφής.

Ωστόσο, απαιτούνται επίσης λύσεις σε Ευρωπαϊκό επίπεδο.

- Το δικαίωμα της απεργίας δεν πρέπει να υπόκειται στους κανόνες που διέπουν την εσωτερική αγορά.

- Η Οδηγία αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων πρέπει να προσαρμόζεται με τις αρχικές προθέσεις που βρίσκονται πίσω από αυτή. Οι χώρες πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να δημιουργούν καλύτερες συνθήκες για τους αποσπασμένους εργαζόμενους σε σχέση με τις ελάχιστες προϋποθέσεις. Με αυτόν τον τρόπο, θα αυξήσουμε την κινητικότητα και την ίση μεταχείριση των υπαλλήλων, καθώς και τις συλλογικές συμβάσεις, συμπεριλαμβάνοντας το δικαίωμα συλλογικής συνδικαλιστικής δράσης.

Richard Corbett (PSE), γραπτώς. – Η έκθεση Andersson αποτελεί μια χρήσιμη συμβολή σε αυτή την αντιφατική και ιδιαίτερα σύνθετη συζήτηση από νομική άποψη. Ιδιαίτερα, η σύστασή της ότι οι χώρες της ΕΕ πρέπει να θέτουν σε εφαρμογή με σωστό τρόπο την Οδηγία αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων και το αίτημα ότι το σχέδιο των προτάσεων νόμου της Επιτροπής που ασχολείται με τα παραθυράκια του νόμου που προκύπτουν από τις δικαστικές αποφάσεις και αποτρέπουν κάθε μη συμβατή ερμηνεία του νόμου είναι ιδιαίτερα αποδεκτά. Πρέπει να διασφαλίσουμε ότι η Οδηγία αναφορικά με την απόσπαση εργαζομένων δεν επιτρέπει το κοινωνικό ντάμπινγκ και την υπονόμευση των συλλογικών συμβάσεων από εργαζόμενους από άλλες χώρες της ΕΕ που επιβουλεύονται τις αμοιβές και τις συνθήκες εργασίας στη χώρα υποδοχής.

Δεν πρέπει να κατηγορούμε το Δικαστήριο, το οποίο απλά διευκρινίζει αυτό που αναφέρει ο νόμος – παρόλα αυτά, το δικαστήριο εξέδωσε επίσης πολλές θετικές αποφάσεις από κοινωνικής πλευράς – αντίθετα, πρέπει να επικεντρώσουμε την προσοχή μας στην επανόρθωση της υποκείμενης νομικής κατάστασης. Τον Απρίλιο αυτού του έτους, η ίδια η Επιτροπή δήλωσε ότι το θεμελιώδες δικαίωμα της απεργίας και της συμμετοχής σε συνδικάτο δεν υπερσχύει του δικαιώματος παροχής υπηρεσιών.

Είναι ζωτικής σημασίας ότι αυτή η έκθεση δεν σηματοδοτεί το τέλος της συζήτησης. Εάν κριθεί απαραίτητο, θα ασκήσουμε το δικαίωμα του βέτο στη νέα Επιτροπή, εάν δεν συμπεριλάβουν τις απαραίτητες προτάσεις νόμου στο πρώτο πρόγραμμα εργασίας τους.

Gabriela Crețu (PSE), γραπτώς. – (RO) Θέλω να κάνω μια διευκρίνιση. Οι εργαζόμενοι από τις ανατολικές περιοχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν συμμετέχουν και δεν θέλουν το κοινωνικό ντάμπινγκ. Οι εργαζόμενοι δεν θέλουν να πωλούν τις υπηρεσίες τους φθηνά. Δυστυχώς, οι δαπάνες ανασυγκρότησης και ανασχεδιασμού του εργατικού δυναμικού είναι εφάμιλλοι σε ανατολή και δύση. Ορισμένες δαπάνες είναι ακόμη μεγαλύτερες στη Ρουμανία σε σχέση με άλλες περιοχές, αλλά οι λογαριασμοί πρέπει να εξοφλούνται και εκεί.

Η ευθύνη για τη δημιουργία της αβέβαιης κατάστασης στην αγορά εργασίας και για την επιδείνωση των συνθηκών εργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν εξαρτάται από τους εργαζόμενους, αλλά από όσους ασκούν τη μέγιστη δυνατή πίεση, προκειμένου να καταργήσουν τις υφιστάμενες εγγυήσεις σύμφωνα με το εργατικό δίκαιο, έχοντας ένα και μοναδικό στόχο: να μεγιστοποιήσουν τα κέρδη με κάθε τρόπο, μαζί με τη θυσία όλων των αξιών και των αρχών που θεωρούμε ως τα κοινά πλεονεκτήματα που αποκομίζουν οι κοινωνίες της Ευρώπης.

Σε αυτή την περίπτωση, έχουμε καθήκον να προστατεύσουμε το δικαίωμα των εργαζομένων από την Ανατολική Ευρώπη να απολαμβάνουν ένα θεμελιώδες δικαίωμα: ίση αμοιβή για ίδια εργασία. Οι σοσιαλιστές και τα συνδικάτα κυρίως πρέπει να αποφύγουν να δημιουργήσουν μια ψεύτικη, τεχνητή διαφωνία στο εσωτερικό της ομάδας εκείνων που μπορούν να επιτύχουν αυτά τα δικαιώματα, μόνο εάν διατηρήσουν την αλληλεγγύη. Δεν έχουν καμμία άλλη επιρροή εκτός από την αλληλεγγύη.

Marianne Mikko (PSE), γραπτώς. – (ET) Η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων αποτελεί μία από τις τέσσερις ελευθερίες της εσωτερικής αγοράς. Εάν θέλουμε η Ευρώπη να καταστεί ολοκληρωμένη πιο γρήγορα, είναι σημαντικό να καθησυχάσουμε τους φόβους των εργαζομένων της Δυτικής Ευρώπης για τους εργαζόμενους της Ανατολικής Ευρώπης, χωρίς ταυτόχρονα να κλείνουμε τις αγορές εργασίας. Δυστυχώς, η επιθυμία αρκετών συνδικαλιστικών οργανώσεων της Δυτικής Ευρώπης να κλείσουν τις αγορές για τα νέα κράτη μέλη ακόμη μια φορά δεν θα συμβάλλει στην ενοποίηση της Ευρώπης. Αυτή είναι μια οικονομικά ακατάλληλη διαδρομή που παραπληροφορεί τους εργαζόμενους, δημιουργεί δυσπιστία και δεν είναι στο πνεύμα της διεθνούς αλληλεγγύης.

Η κυκλοφορία του εργατικού δυναμικού αποτελεί μια λύση με την οποία μπορούμε να ξεπεράσουμε τις ελλείψεις σε εργατικό δυναμικό σε ορισμένες περιοχές. Υπάρχουν περιοχές όπου οι οδηγοί λεωφορείων έχουν μεγάλη ζήτηση και περιοχές όπου υπάρχει έλλειψη ειδικευμένων ιατρών. Μια κυκλοφορία τέτοιου είδους δεν πρέπει να σταματά.

Αφού η ίση μεταχείριση αποτελεί μια από τις θεμελιώδεις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων πρέπει να πραγματοποιείται με ίσους όρους. Η διαδεδομένη αρχή ότι οι ξένοι εργαζόμενοι παίρνουν λιγότερα χρήματα από τους πολίτες της χώρας υποδοχής δεν συνάδει με αυτή την αρχή. Συμφωνώ με την αρχή που τονίζεται στην έκθεση – ίση μεταχείριση και ίση αμοιβή για ίδια εργασία.

Όταν αποστέλλονται εργαζόμενοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι απαραίτητο να διασφαλίζεται τουλάχιστον ο κατώτατος μισθός.

Οι μηχανισμοί για την προστασία των εργαζομένων διαφέρουν ιστορικά από το ένα μέρος της Ευρώπης στο άλλο. Ωστόσο, πρέπει να αλλάξουμε επίσης τις πρακτικές σε αυτόν τον τομέα. Εάν τώρα οι εργαζόμενοι υπερασπίζονται μόνο την εθνική τους ιδιαιτερότητα έχουν παραδοθεί άνευ όρων. Είναι πολύ δύσκολο να εξηγήσουμε την αδυναμία της αλλαγής σε άτομα από τα νέα κράτη μέλη, λαμβάνοντας υπόψη ότι η Εσθονία, για παράδειγμα, ήταν σε θέση να εφαρμόσει πλήρως το κοινοτικό κεκτημένο σε διάστημα λιγότερο από έξι έτη. Η προστασία των εργαζομένων είναι ένας αρκετά υψηλός στόχος και πρέπει να καταβάλλουμε προσπάθειες προκειμένου να επιτύχουμε τη συναίνεση.

Siiri Oviir (ALDE), γραπτώς. – (ET) Η αυθόρμητη έκθεση υπό συζήτηση δεν τηρεί τις ισορροπίες και έχει γνώσεις προστατευτισμού. Κανείς δεν αμφισβητεί το δικαίωμα της απεργίας, αλλά αυτό δεν πρέπει να επιτρέπεται να επεκτείνεται τόσο ώστε να διακυβεύεται η ανταγωνιστικότητα των παροχών υπηρεσιών.

Σήμερα συζητήσαμε συγκεκριμένες αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, ειδικότερα τις υποθέσεις Laval, Rüffert και Viking Line. Θέλω να εφιστήσω την προσοχή στο γεγονός ότι καμία από τις προαναφερθείσες αποφάσεις δεν περικλείει το περιεχόμενο οποιωνδήποτε συλλογικών συμβάσεων που μπορεί να υπογράφονται στα κράτη μέλη ή το δικαίωμα σύναψης συμβάσεων τέτοιου είδους. Το δικαίωμα λήψης συλλογικών μέτρων ανήκει στο πλαίσιο ρύθμισης της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και κατά συνέπεια πρέπει να αιτιολογείται με σημαντικό δημόσιο ενδιαφέρον και να είναι ανάλογο.

7. Συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου (15-16 Οκτωβρίου 2008) (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την έκθεση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και τη δήλωση της Επιτροπής σχετικά με τη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου (15-16 Οκτωβρίου 2008).

Κύριε Προεδρεύοντα του Συμβουλίου, κύριε Sarkozy, κύριε Πρόεδρε της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κύριε Barroso, τις τελευταίες εβδομάδες υπομέναμε ορισμένες εξαιρετικά δύσκολες στιγμές κατά τις οποίες η Ευρωπαϊκή Ένωση, υπό την Προεδρία σας, επέδειξε την ικανότητά της να αναλάβει δράση. Εάν οι χώρες της Ευρώπης δεν είχαν βρει μια κοινή λύση, εάν δεν υπήρχε συμφωνία μεταξύ των Ευρωπαίων εταίρων και εάν δεν υπήρχε το ευρώ, είναι πολύ πιθανό ότι θα βρισκόμαστε σε μια ολέθρια κατάσταση σήμερα.

Οι προτάσεις της Ευρωμάδας πριν από δέκα ημέρες, οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου την προηγούμενη Τετάρτη και οι δεσμεύσεις που έγιναν αυτό το σαββατοκύριακο στη Σύνοδο Κορυφής του Camp David αποτελούν μια σειρά από επιτυχίες ενέργειες που αντανακλούν τον αληθινό συντονισμό των δράσεων και των προσπάθειών με σκοπό τη διεξαγωγή των μεταρρυθμίσεων που χρειάζονται προκειμένου να ανταποκριθούμε αποτελεσματικά στα προβλήματα της παγκόσμιας οικονομίας. Ωστόσο, οι κυβερνήσεις δεν είναι οι μόνες που αντιδρούν στην κρίση. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, υπό την ηγεσία σας, συνεργαζόμενο με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διασφάλισε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έπαιξε σημαντικό ρόλο σε ότι αφορά την ευημερία όλων των πολιτών μας, για τους οποίους είμαστε όλοι υπεύθυνοι.

Πολλές φορές, σε περιόδους κρίσης η Ευρωπαϊκή Ένωση έδειξε την πραγματική δυναμική της, χάρη σε εσάς, κύριε Sarkozy και χάρη στον Πρόεδρο της Επιτροπής, τον κ. Barroso. Η Ευρωπαϊκή δράση ήταν κοινή δράση. Γι' αυτόν το λόγο, πριν την έναρξη της σημερινής συζήτησης, θέλω να σας συγχαρώ, κύριε Προεδρεύοντα του Συμβουλίου και κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής.

Nicolas Sarkozy, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, είναι τιμή μου να έρχομαι εδώ για μια ακόμη φορά, ενώπιον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, προκειμένου να αναφερθώ στο έργο της Προεδρίας του Συμβουλίου σε μια τόσο σημαντική στιγμή για την Ευρώπη. Εάν μου επιτρέπετε, θα προσπαθήσω να μιλήσω πολύ ελεύθερα, καθώς αυτό είναι το μόνο ορθό και αρμόζον σε αυτό το Σώμα, το οποίο είναι το κέντρο της δημοκρατικής Ευρώπης την επίτευξη της οποίας όλοι επιδιώκουμε.

Τι προσπαθήσαμε να επιτύχουμε; Κατ' αρχήν, επιθυμία της Προεδρίας ήταν τα Ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα να είναι ενωμένα απέναντι σε όλες τις κρίσεις που έπρεπε να διαχειριστούμε. Επιθυμία μου ήταν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να συμμετέχει οπωσδήποτε στα σημαντικά γεγονότα που βιώσαμε και θέλω να ευχαριστήσω τους προέδρους των ομάδων σας, όλων των πολιτικών πιστεύω, οι οποίοι συμμετείχαν σε αυτόν το διάλογο και συνεργάστηκαν με την Προεδρία του Συμβουλίου.

Επίσης ευχή μου ήταν να εργασθούμε από κοινού με την Επιτροπή και ειδικά με τον προεδρό της, διότι, ανεξάρτητα από τις αποκλίσεις ή τις διαφορές μεταξύ όλων όσων παρίστανται σε αυτό το Κοινοβούλιο, όλοι γνωρίζουμε καλά ότι ο διχασμός μεταξύ των θεσμικών οργάνων της Ευρώπης αποδυναμώνει την Ευρώπη και ότι το καθήκον εκείνων που αναλαμβάνουν ευθύνες είναι να εργάζονται μαζί. Θα θέσουμε την Ευρώπη σε τροχιά προόδου, εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η Επιτροπή και το Συμβούλιο βρουν τον τρόπο για την επίτευξη συναίνεσης σχετικά με τα σημαντικά ζητήματα, έτσι ώστε να διασφαλίζεται ότι ακούγεται η φωνή της Ευρώπης.

(Χειροκροτήματα)

Πρωτίστως, θέλαμε η Ευρώπη να παραμείνει ενωμένη – κάτι που δεν ήταν εύκολο να επιτευχθεί. Θέλαμε να σκέφτεται την ίδια, διότι ο κόσμος χρειάζεται την άποψη της Ευρώπης και αυτή να έχει προσηκτικότητα. Εάν η Ευρώπη έχει να πει κάτι, δεν θέλουμε μόνο να το πει, αλλά να το κάνει.

Πρώτα είχαμε τον πόλεμο, με την εντελώς δυσανάλογη αντίδραση των Ρώσων κατά τη διάρκεια της διαμάχης με τη Γεωργία. Οι λέξεις έχουν νόημα. Χρησιμοποιώ τον όρο «δυσανάλογη» για να παρέμβω όπως παρενέβησαν οι Ρώσοι στη Γεωργία.

(Χειροκροτήματα)

Ωστόσο, χρησιμοποιώ τον όρο «αντίδραση», διότι, εάν αυτή η αντίδραση ήταν δυσανάλογη, αυτό συνέβαινε επειδή είχε συμβεί μια εντελώς ανάρμοστη πράξη εκ των προτέρων. Η Ευρώπη πρέπει να είναι δίκαιη και δεν πρέπει να διστάζει να ξεφεύγει από τα ιδεολογικά πλαίσια προκειμένου να μεταφέρει ένα μήνυμα ειρήνης.

Η κρίση άρχισε στις 8 Αυγούστου. Στις 12 Αυγούστου, βρισκόμαστε στη Μόσχα με τον κ. Bernard Kouchner με σκοπό την επίτευξη εκεχειρίας. Δεν λέω ότι αυτό ήταν η ιδανική λύση. Απλά αναφέρω ότι, σε διάστημα τεσσάρων ημερών, η Ευρώπη κατόρθωσε να επιφέρει την εκεχειρία. Στις αρχές Σεπτεμβρίου, η Ευρώπη διασφάλισε τη δέσμευση για την επιστροφή στην ίδια κατάσταση που επικρατούσε πριν την έναρξη της κρίσης στις 8 Αυγούστου. Σε δύο μήνες, η Ευρώπη εξασφάλισε το τέλος του πολέμου και την απόσυρση των δυνάμεων κατοχής.

Υπήρχαν πολλές απόψεις σχετικά με το θέμα. Ορισμένοι ανέφεραν – και είχαν λόγους που το έλεγαν – ότι ο διάλογος ήταν ανούσιος και ότι η απάντηση στη στρατιωτική επίθεση έπρεπε να είναι στρατιωτική. Τι χάος. Η Ευρώπη γνώρισε την πτώση του Τείχους του Βερολίνου και το τέλος του Ψυχρού Πολέμου, η Ευρώπη δεν πρέπει να συμμετέχει σε ένα νέο ψυχρό πόλεμο τον οποίο υφίσταται μόνο επειδή έχει έλλειψη αυτοκυριαρχίας.

(Χειροκροτήματα)

Αυτό ήταν ένα πρόβλημα το οποίο ξεπεράσαμε με τους Αμερικάνους συμμάχους μας, οι οποίοι πίστευαν ότι η επίσκεψη στη Μόσχα ήταν άκαιρη. Παρόλα αυτά, εργασθήκαμε σκληρά μαζί με τους Αμερικανούς συμμάχους μας. Η θέση τους διέφερε από τη δική μας. Προσπαθήσαμε να συνεργασθούμε μαζί τους και όχι εναντίον τους και, ειλικρινά, με δεδομένο την κατάσταση του κόσμου σήμερα, ασφαλώς δεν πιστεύω ότι χρειάζεται μια κρίση μεταξύ της Ευρώπης και της Ρωσίας. Αυτό θα ήταν ανεύθυνο. Κατά συνέπεια, μπορούμε να υπερασπίσουμε τις απόψεις μας σχετικά με το σεβασμό της εθνικής κυριαρχίας, το σεβασμό της ολότητας της Γεωργίας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των διαφορών που έχουμε με τους ηγέτες της Ρωσίας, αλλά θα ήταν ανεύθυνο να δημιουργήσουμε τις συνθήκες για μια διαμάχη που ασφαλώς δεν χρειαζόμαστε.

Ξεκίνησαν συνομιλίες στη Γενεύη σχετικά με το μελλοντικό καθεστώς αυτών των εδαφών της Γεωργίας που είναι η Οσετία και η Αμπχαζία. Μου ανέφεραν ότι οι συνομιλίες ξεκίνησαν κάτω από δύσκολες συνθήκες, αλλά ποιος μπορούσε να φανταστεί ότι θα γινόταν διαφορετικά; Ωστόσο, αυτό που έχει σημασία είναι ότι ξεκίνησαν τις συνομιλίες. Πρέπει επίσης να αναφέρω ότι ο Πρόεδρος Medvedev τήρησε τις υποσχέσεις που έδωσε στην Προεδρία της Επιτροπής και στην Προεδρία του Συμβουλίου όταν ταξιδέψαμε στη Μόσχα στις αρχές Σεπτεμβρίου.

Η Ευρώπη πέτυχε την ειρήνη. Η Ευρώπη εξασφάλισε την απόσυρση του στρατού κατοχής και η Ευρώπη επιδίωξε τις διαπραγματεύσεις σε διεθνές επίπεδο. Νομίζω ότι έχει περάσει αρκετός καιρός από τότε που η Ευρώπη έπαιξε τέτοιο ρόλο σε μια διαμάχη τέτοιου είδους.

Φυσικά βλέπω όλες τις διαφορούμενες πλευρές, όλες τις ατέλειες, όλους τους συμβιβασμούς που έπρεπε να γίνουν, αλλά ασφαλώς πιστεύω ότι επιτύχαμε όλα όσα μπορούσαμε να επιτύχουμε και, κυρίως, κύριε Πρόεδρε, ότι, εάν η Ευρώπη δεν είχε διασφαλίσει ότι εισακουγόταν η φωνή του διαλόγου και η φωνή της λογικής, κανείς δεν θα το έπραττε. Επιπλέον, όταν μεταβήκαμε στη Μόσχα και στην Τιφλίδα στις 12 Αυγούστου, με τον κ. Bernard Kouchner, όλα τα διεθνή μέσα ενημέρωσης γνώριζαν καλά ότι οι Ρώσοι βρίσκονταν σε απόσταση 40 χιλιομέτρων από την Τιφλίδα και σκοπός τους ήταν να ανατρέψουν το καθεστώς του κ. Saakachvili. Έτσι είχε η κατάσταση. Κοντέψαμε να βιώσουμε την καταστροφή, αλλά, χάρη στην Ευρώπη – μια αποφασισμένη Ευρώπη – μια τέτοια καταστροφή

αποτράπηκε, παρόλο που, κ. Röttgering, ασφαλώς πρέπει να γίνουν πολλά ώστε να κατευνάσουμε τις εντάσεις σε αυτό το μέρος του κόσμου.

Η δεύτερη επισημάνσή μου αφορά στην κρίση, στη συστημική, απίστευτη, απίθανη χρηματοπιστωτική κρίση που ξεκίνησε –ας παρουσιάσουμε την πραγματική εικόνα– στις 15 Σεπτεμβρίου, όχι στις 7 Αυγούστου 2007. Στις 7 Αυγούστου 2007, ξεκίνησε μια κρίση που ήταν σοβαρή και ανησυχητική αλλά, τολμώ να πω, κανονική. Στις 15 Αυγούστου 2008, ξεκίνησε μια άλλη κρίση, γι' αυτό που συνέβη στις 15 Αυγούστου 2008; Η τράπεζα Lehman Brothers κήρυξε πτώχευση –και ο κόσμος, κατάπληκτος, ανακάλυψε στις 15 Αυγούστου 2008 ότι μια τράπεζα μπορεί να χρεωκοπήσει.

Δεν εξαρτάται από εμάς και δεν εξαρτάται από εμένα να κρίνω αυτό που έκανε ή δεν έκανε η κυβέρνηση των ΗΠΑ. Αυτό που έχω να πω και το υποστηρίζω, είναι ότι, στις 15 Σεπτεμβρίου 2008, η σοβαρή κρίση μετατράπηκε σε συστημική κρίση, με την κατάρρευση του χρηματοπιστωτικού συστήματος των ΗΠΑ, το οποίο ακολούθησε η κατάρρευση του Ευρωπαϊκού χρηματοπιστωτικού συστήματος και στη συνέχεια η κατάρρευση των άλλων χρηματοπιστωτικών συστημάτων.

Τι προσπάθειες έγιναν τότε; Υπήρχε το πρώτο σχέδιο Paulson, το οποίο ήταν ατελέσφορο. Δεν γίνονται επικριτικός, αναφέροντας αυτό το γεγονός. Περιγράφω την πραγματική κατάσταση. Τότε, εμείς, μαζί με τον Πρόεδρο της Επιτροπής, προσπαθήσαμε να δημιουργήσουμε μια κοινή Ευρωπαϊκή απάντηση, πρώτα εντός της ζώνης του ευρώ. Κύριε Πρόεδρε, αναφερθήκατε σε αυτό το θέμα. Κατά πόσο οι άνθρωποι τάσσονται υπέρ ή κατά, το γεγονός παραμένει ότι, στη ζώνη του ευρώ, έχουμε την ίδια τράπεζα και το ίδιο νόμισμα και κατά συνέπεια έχουμε το ίδιο καθήκον να είμαστε ενωμένοι.

Η επίτευξη κοινής θέσης δεν ήταν εύκολη υπόθεση. Ξεκίνησαμε προτείνοντας μια σύνοδο των τεσσάρων Ευρωπαϊκών χωρών που είναι μέλη των G8. Δεν θεωρείται προσβολή για οποιονδήποτε να αναφέρει ότι η επιρροή, για παράδειγμα του Ηνωμένου Βασιλείου, σχετικά με το παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα είναι μεγαλύτερη από την επιρροή άλλων χωρών μεταξύ των 27. Ανέφερα ότι, εάν με κάποιο φανταστικό επίτευγμα μπορούσαμε να κατορθώσουμε να διασφαλίσουμε τη συμφωνία μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου, της Γερμανίας, της Ιταλίας και της Γαλλίας, δεν θα ήταν εις βάρος των άλλων χωρών της Ευρώπης, αλλά θα ήταν προς όφελός τους.

Βέβαια, οι απόψεις διίσταντο και ποιος μπορούσε να μας κατηγορήσει; Τις πρώτες λίγες ημέρες της κρίσης, αρχικά δεν γνωρίζαμε τον καλύτερο τρόπο αντίδρασης της κρίσης, παρόμοιες με την οποία δεν διαπιστώθηκαν ποτέ πριν στην οικονομική ιστορία ή στον 20 αιώνα τουλάχιστον. Κατά συνέπεια, είπα στον εαυτό μου: αφού συγκεντρώθηκαν οι τέσσερις χώρες, πρέπει επίσης να συγκεντρώσουμε τις χώρες της Ευρωζώνης, καθώς και τη Σλοβακία, η οποία πρέπει να συμμετέχει μαζί μας. Η επιπλέον εβδομάδα μας έδωσε τη δυνατότητα να βρούμε μια λύση από κοινού που θα επέτρεπε στις τράπεζες να συνεχίσουν ξανά το έργο τους: τη δανειοδότηση. Ωστόσο, βρεθήκαμε σε μία κατάσταση κατά την οποία οι τράπεζες δεν δάνειζαν πλέον ή μία στην άλλη, καθώς δεν είχαν πλέον χρήματα για δανεισμό και όλο το σύστημα κατέρρεε. Τράπεζες του Ηνωμένου Βασιλείου κρατικοποιήθηκαν, τράπεζες στο Βέλγιο κήρυξαν πτώχευση, το σύστημα της Ισλανδίας –εκτός της Ευρώπης, αλλά τόσο κοντά στην Ευρώπη– κατέρρεε, τα νέα που είχαμε από την Ελβετία ήταν άσχημα και, σιγά σιγά, η κατάσταση μεταδόθηκε: η Γερμανία, η Γαλλία, όλες προσβλήθηκαν από την κρίση. Εμείς, στην Ευρωζώνη, κατορθώσαμε να καταλήξουμε σε συμφωνία σχετικά με ένα υπέρογκο σχέδιο –1.800 δισεκατομμύρια ευρώ– ώστε να επιτρέψουμε στα χρηματοπιστωτικά μας ιδρύματα να συνεχίσουν το έργο τους και να καθησυχάσουν τους αποταμιευτές και τους επιχειρηματίες στην Ευρώπη.

Στη συνέχεια, πήγαμε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το οποίο ακολούθησε την ίδια στρατηγική και, έκτοτε, κατορθώσαμε να δημιουργήσουμε ήρεμο κλίμα στις αγορές της Ευρώπης. Είχαμε μια ευχάριστη έκπληξη: τότε έφτασε στα χέρια μας το σχέδιο Paulson II και όλοι μπορούσαν να διαπιστώσουν ότι είχε εμπνευστεί σε μεγάλο βαθμό από το Ευρωπαϊκό σχέδιο. Δεν έχουμε λάβει κάποια επιβράβευση από αυτό. Απλά αντανάκλα το γεγονός ότι η κρίση είναι παγκόσμια και κατά συνέπεια η αντίδραση μπορεί να είναι μόνο παγκόσμια. Οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Ευρώπη πρέπει να ακολουθούν την ίδια γραμμή.

Ωστόσο, όλα αυτά αφορούν στη διαχείριση της κρίσης, κύριε Πρόεδρε, τίποτα περισσότερο, τίποτα λιγότερο. Εάν δεν το κάναμε αυτό, τι θα είχε συμβεί;

Πρέπει ακόμη να παράσχουμε τις σωστές απαντήσεις. Πώς μπορούσε να είναι δυνατό όλο αυτό; Πώς μπορούμε να αποτρέψουμε την επανάληψη όλης αυτής της κατάστασης; Επιπλέον, η Ευρώπη έχει σκεφτεί τρόπους συγκράτησης της κατάστασης ή έχει να προτείνει κάποια πολιτική; Σε αυτό το πλαίσιο, εξ ονόματος της Ευρώπης, πρότεινα στη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, στις αρχές Σεπτεμβρίου, να διοργανωθεί μια διεθνής σύνοδος κορυφής ώστε να οριστούν οι βάσεις ενός νέου συστήματος Bretton Woods, με αναφορά σε ότι συνέβη μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, προκειμένου να καθιερωθεί ένα νέο παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Αυτή η άποψη

σημειώνει πρόοδο. Ποιος πρέπει να είναι ο στόχος της Ευρώπης στο πλαίσιο αυτής της συνόδου κορυφής; Η Ευρώπη πρέπει να προτείνει την ιδέα της ριζικής μεταρρύθμισης του παγκόσμιου καπιταλισμού.

Αυτό που συνέβη ήταν μια προδοσία στις αξίες του καπιταλισμού, όχι η αμφισβήτηση της οικονομίας της αγοράς. Δεν είχαν θεσπισθεί κανόνες και διαπιστώσαμε την επιβράβευση των κερδοσκόπων εις βάρος των επιχειρηματιών. Πρέπει να προτείνουμε την ιδέα επιβολής νέων κανονισμών. Η Ευρώπη πρέπει και θα προτείνει ιδέες. Πρώτον, κύριε Πρόεδρε, καμία τράπεζα που λειτουργεί με κρατικά χρήματα δεν πρέπει να μπορεί να συνεργάζεται με φορολογικούς παραδείσους.

(Χειροκροτήματα)

Κανένα χρηματοπιστωτικό ίδρυμα δεν πρέπει να έχει τη δυνατότητα να λειτουργεί χωρίς να υποβάλλεται σε οικονομικές ρυθμίσεις. Οι επενδυτές πρέπει να υπολογίζουν και να οργανώνουν τα συστήματα αμοιβών τους έτσι ώστε να μην ενθαρρύνονται να αναλαμβάνουν περιττούς κινδύνους, όπως οι κίνδυνοι που γνωρίσαμε. Οι λογιστικοί κανόνες στο εσωτερικό των τραπεζών μας δεν πρέπει να εντείνουν τη σοβαρότητα της κρίσης αλλά, μάλλον να μας παρέχουν τη δυνατότητα να την εξομαλύνουμε. Επίσης, το νομισματικό σύστημα πρέπει να επανεξετασθεί μεταξύ σταθερών τιμών συναλλάγματος και χωρίς τιμές συναλλάγματος μεταξύ των νομισμάτων. Προσπαθήσαμε τα πάντα σε παγκόσμιο επίπεδο. Μπορούμε εμείς, ο υπόλοιπος κόσμος, να συνεχίσουμε να υφιστάμεθα τα ελλείμματα της μεγαλύτερης δύναμης παγκοσμίως χωρίς να λέμε τίποτα; Η απάντηση είναι σαφώς «όχι».

(Χειροκροτήματα)

Επιπλέον, είναι περιττό να επιρρίπτουμε ευθύνες σε οποιονδήποτε. Πρέπει μόνο να βρούμε τους τρόπους και τα μέσα ώστε να διασφαλίσουμε ότι αυτό δεν θα ξανασυμβεί. Συνεχίζοντας και θα μπορούσα να αναφέρω πολλά περισσότερα, αλλά κυρίως θα ήθελα η Ευρώπη να λάβει υπόψη της την παγκόσμια διακυβέρνηση στον 21^ο αιώνα.

Δεν πρέπει να μας εκπλήσσει το γεγονός ότι αυτό δεν έχει αποτέλεσμα. Βρισκόμαστε στον 21^ο αιώνα, αλλά έχουμε θεσμούς του 20ού αιώνα. Συνεπώς, ο Πρόεδρος των ΗΠΑ και η Ευρώπη πρότειναν τη διοργάνωση πολλών συνόδων κορυφής, ξεκινώντας από τα μέσα Νοεμβρίου που θα επικεντρώνονται σε μια νέα μορφή κανονισμού, μια νέα μορφή παγκόσμιας διακυβέρνησης. Ελπίζω ότι η Ευρώπη θα είναι σε θέση να συζητήσει γι' αυτό το θέμα.

Θα έχω την ευκαιρία να προτείνω μια σύνοδο στους εταίρους μου, στους αρχηγούς κρατών ή στις κυβερνήσεις να προετοιμάζονται γι' αυτές τις συνόδους κορυφής. Αυτό το θέμα της ριζικής μεταρρύθμισης του καπιταλιστικού μας συστήματος και του διεθνούς μας συστήματος είναι ένα θέμα ανάλογης σημασίας για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο πρέπει να το συζητήσει και πρέπει να προτείνει τις απόψεις του. Ωστόσο, η Ευρώπη πρέπει να έχει ταύτιση απόψεων, εάν θέλει να εισακούγεται.

Ποιος θα λάβει μέρος σε αυτή τη σύνοδο κορυφής; Υπάρχουν πολλές σχολές. Νομίζω ότι το πιο απλό πράγμα είναι οι G8 που είναι απαραίτητοι – με τους Ρώσους, φυσικά – στους οποίους πρέπει να προσθέσουμε τους G5 που είναι επίσης απαραίτητοι και οι οποίοι θα επιτρέψουν στην Κίνα και στην Ινδία ιδιαίτερα να συμμετάσχουν σε αυτή τη σημαντική συζήτηση. Αυτός θα είναι ο στόχος του ταξιδιού μας στην Κίνα, με τον Πρόεδρο Barroso, ώστε να πείσουμε τις δυνάμεις της Ασίας να λάβουν μέρος σε αυτή τη ριζική μεταρρύθμιση.

Κύριε Πρόεδρε, υπήρχε ένα τρίτο θέμα κατά τη διάρκεια αυτής της Προεδρίας, το οποίο αποδείχθηκε ότι είναι εξαιρετικά δύσκολο: το θέμα του μέλλοντος της δέσμης μέτρων για την ενέργεια και το κλίμα. Γνωρίζω πάρα πολύ καλά ότι το Κοινοβούλιό σας και ορισμένες από τις ομάδες σας έχουν διάσταση απόψεων σχετικά με το θέμα του τρόπου αντιμετώπισης. Επιτρέψτε μου να εκφράσω την ακλόνητη πεποίθησή μου και την πολιτική που σκοπεύω να προτείνω. Η δέσμη μέτρων για την ενέργεια και το κλίμα, όσο φιλόδοξη κι αν είναι, βασίζεται στην άποψη ότι ο κόσμος κατευθύνεται προς την καταστροφή, εάν συνεχίσει την παραγωγή κάτω από τις ίδιες συνθήκες. Αυτό είναι το πιο σημαντικό.

(Χειροκροτήματα)

Δεν μπορώ να βρω ούτε ένα επιχείρημα για να υποδηλώσω ότι ο κόσμος είναι σε καλύτερη κατάσταση, από περιβαλλοντική άποψη, διότι έλαβε χώρα η χρηματοπιστωτική κρίση. Όταν αποφασίσαμε να ασχοληθούμε με τη δέσμη μέτρων για την ενέργεια και το κλίμα, το κάναμε γνωρίζοντας τις ευθύνες μας προς τα παιδιά μας και προς το μέλλον του πλανήτη μας. Αυτή είναι μια διαρθρωτική πολιτική αυτή είναι μια ιστορική πολιτική και θα ήταν τραγικό να αφήσουμε στην τύχη της αυτή την πολιτική με την πρόφαση ότι εμφανίστηκε η χρηματοπιστωτική κρίση.

(Χειροκροτήματα)

Θα ήταν τραγικό και ανεύθυνο. Γιατί θα ήταν ανεύθυνο; Θα ήταν ανεύθυνο, διότι η Ευρώπη θα έστελνε το μήνυμα ότι δεν έχει λάβει την απόφαση να καταβάλλει τις προσπάθειες που υποσχέθηκε σε αυτό το πεδίο και, εάν η Ευρώπη δεν καταβάλλει αυτές τις προσπάθειες, οι πιθανότητες να πείσουμε τον υπόλοιπο κόσμο για την ανάγκη διαφύλαξης

της παγκόσμιας ισορροπίας δεν υφίστανται. Συνεπώς, δεν είναι απλά ένα θέμα μη ανάληψης ευθύνης της Ευρώπης για την ίδια, είναι ένα θέμα μη ανάληψης ευθύνης για όλο τον κόσμο σε ότι αφορά το περιβάλλον. Διότι, εάν η Ευρώπη δεν δίνει το παράδειγμα, δεν θα εισακούγεται, δεν θα είναι σεβαστή ή δεν θα λαμβάνεται υπόψη – και, εάν η Ευρώπη δεν πράξει αυτό το έργο, κανείς δεν θα το κάνει γι' αυτή. Κατά συνέπεια, θα έχουμε χάσει το ραντεβού μας με την ιστορία.

(Χειροκροτήματα)

Τι σημαίνει η φράση «χάνοντας το ραντεβού μας»; Κατά την άποψή μου, σημαίνει δύο πράγματα: πρώτον, ότι πρέπει να ξανασκεφτούμε τους στόχους «τρεις φορές επί είκοσι» και δεύτερον, ότι πρέπει να ξανασκεφτούμε το χρονοδιάγραμμα, δηλαδή, το τέλος του έτους. Ωστόσο, δεν έχω καμία πρόθεση να υπονομεύσω τη διαδικασία συναπόφασης με οποιονδήποτε τρόπο και, μπορώ να προσθέσω, δεν έχω ούτε την ισχύ ούτε την επιθυμία να το πράξω. Επιπλέον, πρέπει να είναι κανείς κακόβουλος για να μου καταλογίσει μια τέτοια σκέψη, παρόλο που η απόδοση ευθύνης για τέτοιες σκέψεις σε μένα αποτελεί εξ ολοκλήρου φιλοφρόνηση, Dany. Ωστόσο, σε αυτό το θέμα, αγωνισθήκαμε μαζί με τον Πρόεδρο Bartoso στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ώστε να τηρήσουμε τους στόχους και να τηρήσουμε το χρονοδιάγραμμα. Δεν ήταν εύκολο. Ως εκ τούτου, έχουμε στη διάθεσή μας λίγες εβδομάδες για να πείσουμε πολλούς εταίρους μας, τις ανησυχίες των οποίων κατανοώ, διότι δεν μπορούν να δημιουργηθούν συνθήκες συμβιβασμού χωρίς να προσπαθούμε να κατανοήσουμε τι δηλώνουν εκείνοι που διαφωνούν μαζί σας.

Υπάρχουν ορισμένες οικονομίες που εξαρτώνται από τον άνθρακα σε ποσοστό 95%. Δεν μπορούμε να ζητήσουμε από αυτές πράγματα που θα τις καταστρέψουν, όταν ήδη έχουν τεράστια προβλήματα. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να βρούμε τρόπους και μέσα ώστε να είμαστε ευέλικτοι, ενώ τηρούμε τις δύο προϋποθέσεις κόκκινης γραμμής που πρότεινα στο Συμβούλιο: τήρηση των στόχων και τήρηση του χρονοδιαγράμματος.

Πιθανόν να έχω την ευκαιρία, κύριε Πρόεδρε, να σας εξηγήσω εκτενέστερα τι εννοώ σε άλλα φόρουμ, αλλά δεν θέλω να δοκιμάσω την υπομονή σας. Ωστόσο, θέλω να σας πω: αυτό επιδιώξαμε να πράξουμε και ελπίζω ότι όλοι θα είναι σε θέση να το υποστηρίξουν.

Θέλω να αναφέρω κάποια πράγματα σχετικά το τέταρτο θέμα, το σύμφωνο για τη μετανάστευση. Το σύμφωνο αποτελεί ένα άριστο παράδειγμα της Ευρωπαϊκής δημοκρατίας και, παρά τις αρχικές διαφορές, όλοι είχαν τη δυνατότητα να συμφωνήσουν σχετικά με μια επιλεκτική πολιτική μετανάστευσης που συμφωνήθηκε με τις χώρες αποδημίας, έτσι ώστε αποκομίσαμε οφέλη από τη Συνθήκη Schengen που ισχύουν για τα τρία τέταρτα των χωρών της Ευρώπης. Επιπλέον, ενώ ήραμε την υποχρέωση θεώρησης μεταξύ μας, ωστόσο είναι δίκαιο οι χώρες, οι πολίτες των οποίων δεν χρειάζονται θεώρηση για να μεταβούν από τη μια χώρα στην άλλη, να έχουν την ίδια άποψη σε ότι αφορά την ενίσχυση Ευρωπαϊκής πολιτικής μετανάστευσης.

Έχω να κάνω δύο επισημάνσεις πριν ολοκληρώσω. Η πρώτη είναι ότι η χρηματοπιστωτική κρίση επέφερε μία οικονομική κρίση. Αυτή η οικονομική κρίση είναι εδώ. Δεν έχει νόημα να την προβλέψουμε, αφού τη βιώνουμε τώρα. Προσωπικά, θέλω να δηλώσω, γνωρίζοντας πολύ καλά τις διαφωνίες μεταξύ ορισμένων χωρών, ότι δεν μπορώ να φανταστώ κάποιον να μου εξηγήσει ότι, μπροστά στη χρηματοπιστωτική κρίση, χρειαζόμασταν μια κοινή Ευρωπαϊκή αντίδραση, αλλά ότι, μπροστά στην οικονομική κρίση, δεν χρειαζόμαστε την ίδια κοινή Ευρωπαϊκή αντίδραση.

Θέλω να αναφέρω κάτι σχετικά με τη σημασία του όρου «κοινή». «Κοινή» δεν σημαίνει να δίνουμε την ίδια απάντηση. Για τη χρηματοπιστωτική κρίση προτείναμε μια σειρά μέσων, ένα σχέδιο δράσης, εναρμόνιση και συντονισμό. Πιστεύω ότι το ίδιο πράγμα απαιτείται για την οικονομική πολιτική. Αυτό δεν σημαίνει ότι θα πράξουμε όλοι τα ίδια, αλλά τουλάχιστον σημαίνει ότι έχουμε την υποχρέωση να συζητάμε για τα θέματα, την υποχρέωση να ενημερώνουμε ο ένας τον άλλο και, σε μερικά θέματα, την υποχρέωση να συμβουλευόμαστε ο ένας τον άλλο. Υπάρχουν αρκετές πρωτοβουλίες. Επιτρέψτε μου να αναφέρω μια ιδέα: τα χρηματιστήρια βρίσκονται στο χαμηλότερο επίπεδο που γνώρισαν ποτέ. Δεν θα ήθελα οι Ευρωπαίοι να ξυπνήσουν σε λίγους μήνες και να ανακαλύψουν ότι οι Ευρωπαϊκές επιχειρήσεις τώρα ανήκουν σε μη Ευρωπαίους ιδιοκτήτες, οι οποίοι θα τους έχουν αγοράσει στη χαμηλότερη χρηματιστηριακή τιμή – σχεδόν τίποτα – και θα τις έχουν στην κατοχή τους. Τότε οι Ευρωπαίοι θα στραφούν και θα ρωτήσουν: «Τι κάνατε;»

Ζητώ ο καθένας από εμάς να σκεφτεί την ευκαιρία που μπορεί να είχαμε εάν και εμείς δημιουργούσαμε κρατικά επενδυτικά κεφάλαια σε καθεμία από τις χώρες μας και ίσως εάν αυτά τα εθνικά επενδυτικά κεφάλαια μπορεί να συντονίζονται ενίοτε, ώστε να παράσχουν μια βιομηχανική απάντηση στην κρίση. Θέλω να προσθέσω ότι παρακολούθησα με ιδιαίτερο ενδιαφέρον το Αμερικάνικο σχέδιο για την αυτοκινητοβιομηχανία: 25 δισεκατομμύρια δολάρια για επιτόκια σε ανταγωνιστικές τιμές, ώστε να σώσουν τις τρεις Αμερικάνικες αυτοκινητοβιομηχανίες από τη χρεωκοπία.

Θέλω να παραμείνουμε για ένα λεπτό σε αυτό το θέμα στην Ευρώπη. Ζητάμε από τους κατασκευαστές μας – και δικαιολογημένα – να κατασκευάζουν αντιρυπαντικά αυτοκίνητα τώρα, ώστε να αλλάξουν τελείως τα συστήματα

παραγωγής τους. Σε αυτή τη βάση, χάρη στο περιβαλλοντικό επίδομα, 50% των αυτοκινήτων στη χώρα μου θα είναι εφεξής αυτοκίνητα αντιρυπαντικής τεχνολογίας. Μπορεί η Ευρωπαϊκή αυτοκινητοβιομηχανία να παραμείνει σε μία θέση σημαντικά στρεβλωμένου ανταγωνισμού με τους ανταγωνιστές των ΗΠΑ χωρίς να τίθεται το ερώτημα τι Ευρωπαϊκές τομεακές πολιτικές υπάρχουν για την προστασία της Ευρωπαϊκής βιομηχανίας;

Αυτό δεν σημαίνει αμφισβήτηση της ενιαίας αγοράς. Αυτό δεν σημαίνει αμφισβήτηση της αρχής του ανταγωνισμού. Αυτό δεν σημαίνει αμφισβήτηση της αρχής της κρατικής ενίσχυσης. Αυτό που σημαίνει είναι ότι η Ευρώπη πρέπει να παράσχει μια κοινή απάντηση και μια απάντηση που δεν είναι απλοϊκή όταν έρχεται αντιμέτωπη με τον ανταγωνισμό από τις άλλες μεγάλες περιοχές του κόσμου. Καθήκον μας είναι να διασφαλίσουμε ότι, στην Ευρώπη, μπορούμε να συνεχίσουμε να κατασκευάζουμε αεροσκάφη, πλοία, τρένα και αυτοκίνητα, διότι η Ευρώπη χρειάζεται μια ισχυρή βιομηχανία. Σχετικά με αυτή την πολιτική, η Προεδρία θα ορθώσει το ανάστημά της και θα αγωνιστεί.

Για να ολοκληρώσω, η τελική μου επισήμανση αφορά στα θεσμικά όργανα. Δεν γνωρίζω εάν αυτό αποτελεί στεναγμό ανακούφισης επειδή ολοκληρώνω το λόγο μου ή εάν είναι επειδή τα άλλα θέματα ήταν λιγότερο σημαντικά. Τα θεσμικά όργανα δεν είναι το μόνο θέμα στην Ευρώπη και θα ήταν μεγάλο λάθος να ασχοληθούμε υπερβολικά με αυτό το θέμα, αποκλείοντας οτιδήποτε άλλο. Ωστόσο, τα θεσμικά όργανα είναι ένα θέμα. Θέλω να εκφράσω την ακλόνητη πεποίθησή μου ότι η κρίση απαιτεί μια μεταρρύθμιση των Ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων. Η κρίση υποδηλώνει ότι η Ευρώπη μπορεί να παράσχει μια τόσο ισχυρή και τόσο άμεση απάντηση, όσο κάθε άλλη παγκόσμια δύναμη, όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες που μπόρεσαν να παράσχουν, αντιμέτωπες με την τραγωδία που αντιπροσώπευε η χρηματοπιστωτική κρίση.

Είμαι ένας από εκείνους που πιστεύουν ότι θα ήταν ένα πολύ σοβαρό λάθος να μην αναδιαρθρώσουμε τα θεσμικά μας όργανα. Πολύ σοβαρό. Βασικά επειδή, προκειμένου να παρακολουθήσουμε πολύπλοκα θέματα όπως το θέμα της Γεωργίας και της Ρωσίας, η χρηματοπιστωτική κρίση και η οικονομική κρίση, δεν φαίνεται πολύ συνετό να έχουμε κυλιόμενη Προεδρία κάθε έξι μήνες. Ανεξάρτητα από τους ψήφους που δόθηκαν στις τελευταίες εκλογές, πρέπει να σας δηλώσω ότι, ειλικρινά, εάν θέλουμε η Ευρώπη και εάν επιθυμούμε η Ευρώπη να έχει κοινή άποψη, δεν μου φαίνεται ιδιαίτερα συνετό να θεωρώ ότι η Προεδρία του Συμβουλίου πρέπει να αλλάζει κάθε έξι μήνες. Ως εκ τούτου, από κοινού με τον Πρόεδρο Barroso, θα πρέπει να δημιουργήσουμε ένα σχέδιο δράσης για τον Δεκέμβριο, ώστε να δούμε πώς θα αντιμετωπίσουμε το θέμα της Ιρλανδίας. Έχω κάθε πρόθεση, πριν αφήσω την προεδρία του Συμβουλίου, να προτείνω αυτό το σχέδιο δράσης και να επισημάνω, σε συναινετική βάση, τους τρόπους και τα μέσα για να ξεπεράσουμε την κατάσταση που έχει προκύψει.

Θέλω επίσης να δηλώσω κάτι τελευταίο, το οποίο είναι ότι η ζώνη του ευρώ δεν μπορεί να συνεχιστεί χωρίς μια σαφώς καθορισμένη οικονομική κυβέρνηση. Δεν μπορούμε πλέον να συνεχίσουμε έτσι. Θέλω επίσης να τιμήσω το έργο της ΕΚΤ. Θέλω να εκφράσω την ακλόνητη πεποίθησή μου ότι η ΕΚΤ πρέπει να είναι ανεξάρτητη, αλλά, εάν το έργο της ΕΚΤ είναι να συνειδητοποιήσει την πλήρη δυναμική της, η ΕΚΤ πρέπει να είναι σε θέση να διαπραγματεύεται με μια οικονομική κυβέρνηση. Αυτό ήταν το πνεύμα της συνθήκης. Το πνεύμα της συνθήκης είναι ο διάλογος, η δημοκρατία και η ανεξαρτησία και από τις δύο πλευρές και, κατά την άποψή μου, επιπλέον, η πραγματική οικονομική κυβέρνηση της Ευρωζώνης είναι μια Ευρωζώνη που συναντιέται σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή σε κυβερνητικό επίπεδο. Μου προκάλεσε έκπληξη που ανακάλυψα, όταν ζήτησα αυτή τη συνεδρίαση, ότι αυτή ήταν η πρώτη φορά που διεξαγόταν μια τέτοια συνεδρίαση, αφότου δημιουργήθηκε το ευρώ.

Για να είμαι ειλικρινής, δημιουργούμε ένα νόμισμα, παρέχουμε στους εαυτούς μας μια κεντρική τράπεζα και έχουμε μια ενιαία νομισματική πολιτική, αλλά δεν έχουμε μια οικονομική κυβέρνηση που να είναι αντάξια του ονόματός της. Η προσπάθεια που συνίστατο, Επίτροπε Almunia, στην εκλογή ενός προέδρου των υπουργών οικονομικών ήταν ευεργετική κι εγώ συμμετείχα στην απόφαση, καθώς κι εγώ ήμουν υπουργός οικονομικών εκείνη την εποχή. Επιπλέον, θέλω ακόμη να τιμήσω το έργο του Jean-Claude Juncker και το δικό σας έργο. Ωστόσο, θέλω να αναφέρω ένα πράγμα: όταν η κρίση λάβει διαστάσεις όπως αυτές που είδαμε, μια σύνοδος των υπουργών οικονομικών από μόνη της δεν συνάδει με τη σοβαρότητα της κρίσης. Επιπλέον, όταν έπρεπε να συγκεντρώσουμε τα ποσά που συγκεντρώσαμε, δεν έπρεπε να κινητοποιήσουμε τους υπουργούς οικονομικών, αλλά τους αρχηγούς κρατών ή κυβερνήσεων, οι οποίοι από μόνοι τους διέδιναν τη δημοκρατική νομιμότητα να λαμβάνουν τέτοιες σημαντικές αποφάσεις.

Κυρίες και κύριοι, μπορώ να αναφέρω παρά πολλά ακόμη. Απλά θέλω να δηλώσω, ολοκληρώνοντας, ότι ο κόσμος χρειάζεται μια Ευρώπη με δυνατή φωνή. Αυτή την ευθύνη την έχετε αναλάβει εσείς. Την έχει αναλάβει η Επιτροπή και το Συμβούλιο. Θέλω να σας δηλώσω ότι ήταν πολύ χρήσιμο η Προεδρία να διαισθάνεται, εκτός από τις διαφορές, την αλληλεγγύη ενός Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που από την αρχή είχε αναλύσει τη σοβαρότητα της κρίσης και ότι ήταν πρόθυμο – και μακάρι να σας επιδοκιμάσουν γι' αυτό – να προσπεράσετε τις διαφορετικές μας τάσεις, προκειμένου να δημιουργήσετε τις συνθήκες της ενωμένης Ευρώπης. Ήθελα να σας το αναφέρω αυτό, διότι είναι η ακλόνητη πεποίθησή μου.

(Χειροκροτήματα)

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Προεδρεύοντα του Συμβουλίου, κυρίες και κύριοι, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της προηγούμενης εβδομάδας ήταν το αποκορύφωμα του έργου πρωτοφανούς έντασης για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης στην Ευρώπη. Απέκλεισε τον κίνδυνο λήψης μέτρων σε ειδική, μη συντονισμένη βάση, προκειμένου να επιτύχει μια κοινή θέση με σκοπό την αποκατάσταση της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ευρώπης. Θέλω να αποτίσω φόρο τιμής στον Πρόεδρο Sarkozy, ο δυναμισμός και η ανεκτίμητη αποφασιστικότητα του οποίου κατέστησαν δυνατό να δώσει την απαραίτητη ώθηση στη δράση των 27 σχετικά με κοινούς στόχους και αρχές.

Είμαι επίσης υπερήφανος για τη συμβολή της Επιτροπής, η οποία – όπως δήλωσε ο Πρόεδρος Sarkozy – πάντα συνεργαζόταν από κοινού με τη Γαλλική Προεδρία και, επιπλέον, πάντοτε τόνιζε ότι μόνο μια Ευρωπαϊκή απάντηση μπορεί να ασκήσει επίδραση στο απαιτούμενο επίπεδο.

Αυτή η ώθηση που παρατηρήσαμε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και η οποία επιπλέον μας έδωσε τη δυνατότητα να εγκρίνουμε ένα πολύ σημαντικό σύμφωνο σχετικά με τη μετανάστευση, πρέπει επίσης να μας οδηγήσει σε θέματα που άπτονται της διαχείρισης της Ευρωπαϊκής ατζέντας ενόψει του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου τον Δεκέμβριο.

Ειδικότερα, χρειάζεται να αναπτύξουμε ένα σχέδιο δράσης για τη Συνθήκη της Λισαβόνας, προκειμένου να ετοιμαστούμε κατάλληλα για τις εκλογές του 2009.

Σε ότι αφορά τη δέσμη μέτρων για την «ενέργεια και τις κλιματικές αλλαγές», θα απαιτηθεί μια πολύ μεγάλη προσπάθεια για την υπογραφή μιας συμφωνίας μέχρι το τέλος του έτους. Η Επιτροπή θα συνεργαστεί στενά με την Προεδρία, ώστε να βρει λύσεις που αντιμετωπίζουν τους προβληματισμούς όλων των κρατών μελών. Βασιζόμαστε στη συνεχή υποστήριξη του Κοινοβουλίου για την επίτευξη συμφωνίας.

Ωστόσο, σήμερα θέλω να εστιάσω το λόγο μου σε αυτό που πρέπει να είναι το άμεσο, πρωταρχικό μας μέλημα: η Ευρωπαϊκή οικονομία. Πρέπει να εργαστούμε για τρία πράγματα: πρώτον, να λάβουμε άμεσα μέτρα σε Ευρωπαϊκό επίπεδο προκειμένου να ξεπεράσουμε τη χρηματοπιστωτική κρίση. Δεύτερον, να αναδιαρθρώσουμε το διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα. Τέλος, τρίτο, να ενισχύσουμε αυτό που αναφέρεται ως «η πραγματική οικονομία», προκειμένου να ελαχιστοποιήσουμε τις συνέπειες της χρηματοπιστωτικής κρίσης και να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για την αναβίωση της ανάπτυξης και της απασχόλησης.

Πραγματικά πιστεύω ότι η Ευρώπη είναι σε θέση, μέσω των επιλογών που κάνει, να κάνει αισθητή την παρουσία της στη διεθνή αντίδραση για την κρίση. Η Σύνοδος Κορυφής του Camp David το προηγούμενο σαββατοκύριακο επεσήμανε ιδιαίτερα τι μπορεί να επιτύχει η Ευρώπη όταν είναι ενωμένη. Ας είμαστε σαφείς, αυτή δεν ήταν η προφανής έκβαση. Πριν από ένα ή δύο μήνες, ήταν αδύνατο να έχουμε τη στήριξη του Προέδρου των ΗΠΑ. Τώρα, ωστόσο, πετύχαμε να έχουμε στο πλευρό μας τους Αμερικανούς εταίρους μας και πιστεύω ότι έχουμε δημιουργήσει τις συνθήκες για μια ουσιαστική μεταρρύθμιση του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Πράγματι ζούμε σε μια ανεπανάληπτη εποχή, μια εποχή που προϋποθέτει ένα εφάμιλλο ανεπανάληπτο επίπεδο συντονισμού. Γι' αυτή τη διεθνή αντίδραση χρειαζόμαστε μια αληθινά Ευρωπαϊκή αντίδραση. Η Ευρώπη πρέπει να διαμορφώσει τη διεθνή αντίδραση στα διεθνή προβλήματα. Ο κανόνας της παγκοσμιοποίησης είναι ακριβώς ο σεβασμός για την αρχή της ευθύτητας και της αλληλεξάρτησης. Αντί να υποφέρει από την παγκοσμιοποίηση, η Ευρώπη πρέπει να τη διαμορφώσει με τις αξίες της καθώς και να προστατεύσει τα συμφέροντά της. Είμαι ευχαριστημένος και υπερήφανος που παρατήρησα ότι, κατά τη διάρκεια αυτής της κρίσης, η Ευρώπη απέδειξε ότι στάθηκε στο ύψος αυτών των προκλήσεων.

Κύριε Πρόεδρε, ας σας δώσω κάποιες περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με την αντίδρασή μας σε αυτή την κρίση.

Η πρώτη μας προτεραιότητα ήταν να παίξουμε το ρόλο μας, ως Επιτροπή, στη διάσωση των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων που αντιμετωπίζουν δυσκολίες. Κατά την υλοποίηση αυτού του έργου, ήμασταν σε θέση να βασιστούμε στην άριστη συνεργασία που είχαμε με τα κράτη μέλη και με την ΕΚΤ.

Το επόμενο βήμα μας ήταν να προσφέρουμε ένα πακέτο με ακριβή, συγκεκριμένα μέτρα για να αντιμετωπίσουμε συγκεκριμένες ατέλειες σχετικά με τις κεφαλαιουχικές απαιτήσεις, τις εγγυήσεις των καταθέσεων ή τους κανόνες λογιστικής. Η ταχύτητα ήταν σημαντική και ανταποκριθήκαμε με την επιτάχυνση του έργου μας. Ομοίως, ήμουν ευγνώμων για την ταχύτητα με την οποία αυτό το Κοινοβούλιο ήταν σε θέση να ολοκληρώσει την εξέτασή του για τις αλλαγές στους κανόνες λογιστικής. Γνωρίζω ότι εκτιμάτε πλήρως ότι οι άλλες προτάσεις που υποβλήθηκαν πρέπει να έχουν τον ίδιο επείγοντα χαρακτήρα.

Πρέπει επίσης να εξετάσουμε ποιες άλλες προτάσεις θα χρειαστούν για να ενημερώσουμε και να αναπληρώσουμε τα κενά του σημερινού νομοθετικού καθεστώτος.

Τον επόμενο μήνα θα έχουμε την πρόταση των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας. Θα έχουμε σαν συνεπακόλουθο μια πρωτοβουλία σχετικά με την αμοιβή των στελεχών που βασίζεται σε μια αναθεώρηση της σύστασης που πραγματοποιήσαμε το 2004. Θα εξετάσουμε το θέμα του ελέγχου των παραγώγων. Θα εργαστούμε εποικοδομητικά με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την παρακολούθηση των πρόσφατων ψηφισμάτων σας και θα εξετάσουμε τις συνέπειες για το πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2009. Κανένας τομέας των χρηματοπιστωτικών αγορών δεν θα λείπει από αυτή την αναθεώρηση.

Μία σημαντική συμβολή για μελλοντική δράση θα είναι τα αποτελέσματα της ομάδας υψηλού επιπέδου που συγκρότησα υπό τον Jacques de Larosière, προκειμένου να εξετάσει το διασυννοριακό χρηματοπιστωτικό έλεγχο στην Ευρώπη. Με ευχαρίστηση σας ανακοινώνω σήμερα τη σύνθεση αυτής της ομάδας. Θα αποτελείται από τους Leszek Balcerowicz, Otmar Issing, Rainer Masera, Callum McCarthy, Lars Nyberg, José Pérez Fernández και Ono Ruding. Ζητώ από αυτή την ομάδα να παρουσιάσει έγκαιρα τα πρώτα αποτελέσματα για το εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και σήμερα το απόγευμα θα συζητήσω με τη Διάσκεψη των Προέδρων σας πώς να διασφαλίσουμε το Κοινοβούλιο να έχει σχέση με αυτό το έργο.

Ωστόσο, όπως δήλωσα προηγουμένως, θα πρέπει επίσης να προάγουμε τη μεταρρύθμιση του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος. Οι τελευταίοι μήνες έδειξαν ότι οι θεσμοί του συστήματος Bretton Woods δεν συμβάδισαν με το ρυθμό της ολοκλήρωσης των παγκόσμιων χρηματοπιστωτικών αγορών.

Η συνεργασία Ευρωπαϊκής Ένωσης-Ηνωμένων Πολιτειών θα είναι σημαντική: όπως γνωρίζετε, η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι υπεύθυνες για το ποσοστό ύψους 80% περίπου των χονδρικών χρηματοπιστωτικών αγορών. Αυτή η συνεργασία δεν είναι μόνο σημαντική για να βγούμε από αυτή την κρίση, αλλά, ακόμη περισσότερο, για να αποφύγουμε ακόμη μία κρίση. Από αυτή την άποψη, οι συζητήσεις που είχαμε ο Πρόεδρος Sarkozy κι εγώ με τον Πρόεδρο Μπους το προηγούμενο σαββατοκύριακο ήταν ένα σημαντικό βήμα προς την πρόοδο.

Ωστόσο, αυτό δεν είναι αρκετό. Πρέπει να συμπεριλάβουμε κι άλλους φορείς. Αργότερα αυτή την εβδομάδα θα μεταβώ στην Κίνα, όπου, από κοινού με τον Πρόεδρο Sarkozy, θα θίξω αυτό το θέμα στον Κινέζο Πρόεδρο και στον Πρωθυπουργό, καθώς και σε άλλους εταίρους της Ασίας στη Σύνοδο Κορυφής του Συνδέσμου των Κρατών της Νοτιοανατολικής Ασίας. Πρέπει να συμμετάσχει σημαντικός αριθμός φορέων.

Ο στόχος πρέπει να είναι να σχεδιάσουμε ένα σύστημα παγκόσμιας χρηματοοικονομικής διακυβέρνησης που να προσαρμόζεται στις προκλήσεις του 21^{ου} αιώνα σε ότι αφορά την αποδοτικότητα, τη διαφάνεια και την εκπροσώπηση.

Η Ευρώπη είναι επικεφαλής. Αυτό είναι κάτι για το οποίο μπορούμε να είμαστε όλοι υπερήφανοι και θέλω να συνεργασθώ με αυτό το Κοινοβούλιο, προκειμένου να συμβάλλω αποτελεσματικά σε Ευρωπαϊκό επίπεδο σε αυτή τη διεθνή συζήτηση.

Ωστόσο, υπάρχει επίσης αυτό που συνήθως ονομάζουμε πραγματική οικονομία και όλοι γνωρίζουμε ότι, μέρα με τη μέρα, συγκεντρώνονται τα στοιχεία ότι αντιμετωπίζουμε μια σοβαρή οικονομική επιβράδυνση. Οι συνέπειες γίνονται αισθητές στις θέσεις εργασίας, στα εισοδήματα των νοικοκυριών και στα βιβλία παραγγελιών των επιχειρήσεων, μικρών και μεγάλων.

Ένα πράγμα πρέπει να είναι ξεκάθαρο: δεν υπάρχει διέξοδος από την κρίση σε εθνικό επίπεδο – οι οικονομίες μας είναι υπερβολικά αλληλένδετες. Θα κολυπήσουμε ή θα καταποντιστούμε μαζί. Δεν πρέπει να ενδώσουμε στις ελκυστικές εκκλήσεις για προστασία; δεν πρέπει να αποδοκιμάσουμε την παγκοσμιοποίηση ή να θέσουμε σε κίνδυνο την ενιαία αγορά μας. Αυτή θα παραμείνει η κινητήριος δύναμη ανάπτυξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ούτε μπορούμε να συνεχίσουμε να διεξάγουμε επιχειρηματικές δραστηριότητες όπως συνήθως. Η οικονομία της Ευρώπης χρειάζεται ώθηση για να ανακάμψει, για να συνεχίσει να αναπτύσσεται, για να δημιουργήσει θέσεις απασχόλησης. Πρώτα, στο εσωτερικό της Ευρώπης. Θα πρέπει να διπλασιάσουμε τις προσπάθειές μας προκειμένου να αντιμετωπίσουμε τα μακροπρόθεσμα ζητήματα και να είμαστε σε καλύτερη κατάσταση για να αντιμετωπίσουμε τις μελλοντικές προκλήσεις, καθιστώντας την Ευρώπη μια οικονομία της γνώσης, επενδύοντας περισσότερα στην έρευνα και στην ανάπτυξη καθώς και στην καινοτομία. Το αναθεωρημένο Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης αφήνει περιθώριο επαρκούς ευελιξίας ώστε οι δημοσιονομικές πολιτικές των κρατών μελών να αντιδράσουν στις τρέχουσες εξαιρετικές συνθήκες και να προάγουν την ανάπτυξη και τις θέσεις απασχόλησης.

Ωστόσο, πρέπει επίσης να δούμε πέρα από τα σύνορά μας. Το εμπόριο ήταν σημαντικός παράγοντας για την Ευρωπαϊκή ανάπτυξη τα τελευταία έτη. Τώρα πρέπει να είμαστε προνοητικοί σχετικά με την πρόσβαση της αγοράς, να αιτιολογήσουμε ότι οι περιορισμοί στο εμπόριο δεν θα βοηθήσουν κανένα. Ελπίζω ότι όλοι έχουμε μάθει το μάθημα ότι ο προστατευτισμός το μόνο που κάνει είναι να δυσκολεύει την ανάκαμψη.

Η Ευρωπαϊκή βιομηχανία χρειάζεται ενίσχυση. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις πρέπει να είναι ελεύθερες για να προσηλώνονται στις αγορές τους. Γι' αυτόν το λόγο, για παράδειγμα, πρόσφατα προτείνουμε ότι οι μικρότερες επιχειρήσεις μας πρέπει να απαλλάσσονται από τα υπερβολικά βάρη, σε ότι αφορά τους λογιστικούς κανόνες και την υποβολή στατιστικών εκθέσεων.

Ο μεγάλος τομέας της βιομηχανίας χρειάζεται επίσης βοήθεια. Θέλω να βεβαιωθώ ότι χρησιμοποιούμε τα Ευρωπαϊκά προγράμματα όπως την ανταγωνιστικότητά μας και το πρόγραμμα καινοτομίας και το πλαίσιο έρευνας για τον καλύτερο σκοπό. Πρέπει να ενισχύσουμε τις συμπράξεις μεταξύ της Στρατηγικής της Λισαβόνας για την ανάπτυξη και για θέσεις απασχόλησης και την ατζέντα που έχουμε για το κλίμα και την ενέργεια.

Η προώθηση επενδύσεων σε τεχνολογίες με χαμηλές εκπομπές άνθρακα και των μέτρων ενεργειακής απόδοσης ταυτόχρονα θα ενισχύσει την ανταγωνιστικότητά μας, την ατζέντα για την ενεργειακή μας ασφάλεια και για τις κλιματικές αλλαγές. Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων θα είναι ένας πολύτιμος εταίρος σε αυτή την προσπάθεια.

Οι πολίτες της Ευρώπης χρειάζονται επίσης υποστήριξη, ειδικά οι πιο αδύναμοι. Είναι υψίστης σημασίας, σε μια εποχή αυξανόμενης ανεργίας, να διατηρούμε τις επενδύσεις στην εκπαίδευση, να αναπτύσσουμε νέες δεξιότητες και να προετοιμάζουμε τους ανθρώπους να επωφεληθούν όταν επανέλθουν οι ευκαιρίες. Η πρόοδος της Κοινωνικής μας Ατζέντας για Δυνατότητες Πρόσβασης και Αλληλεγγύη είναι πιο σημαντική από ποτέ. Θα αναθεωρήσουμε το ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει το Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση.

Σε όλους αυτούς τους τομείς πρέπει να ενεργούμε με έξυπνο τρόπο. Πρέπει να αξιοποιούμε στο έπακρο κάθε μέτρο που λαμβάνουμε. Η έξυπνη δράση σημαίνει ότι έχουμε διπλό όφελος. Για παράδειγμα, βοηθάμε την κατασκευαστική βιομηχανία, ασφαλώς, αλλά το κάνουμε προωθώντας απόδεμα για κατοικίες που έχει ενεργειακή απόδοση. Χρησιμοποιούμε την κρατική βοήθεια όπου κρίνεται απαραίτητο, ασφαλώς, αλλά με τις οδηγίες που κατευθύνουν την κρατική βοήθεια προς την περιβαλλοντική ενίσχυση και την έρευνα και ανάπτυξη. Βοηθάμε τις σημαντικές βιομηχανίες όπως οι αυτοκινητοβιομηχανίες – γιατί όχι; – αλλά τις προετοιμάζουμε για τις μελλοντικές αγορές με αντιρυπαντικά αυτοκίνητα. Έξυπνη ενίσχυση: αυτό χρειάζεται η βιομηχανία μας και όχι προστατευτισμό. Αυτό θέλω να το τονίσω ξεκάθαρα.

Η Στρατηγική της Λισαβόνας που προβλέπεται να ασχοληθούμε τον Δεκέμβριο θα είναι η ευκαιρία για να συνδυάσουμε αυτά τα στοιχεία. Δεν υπάρχει μαγική σφαίρα για να μεταστρέψουμε την οικονομία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να αξιοποιήσουμε κάθε επιλογή, να διερευνήσουμε κάθε δυνατό τρόπο με τον οποίο η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί να βοηθήσει τα κράτη μέλη να αδράξουν κάθε ευκαιρία, ώστε η Ευρώπη να μπει στο δρόμο για την ανάπτυξη. Αυτό είναι το καθήκον μας τις επερχόμενες εβδομάδες. Αυτό προετοιμάζουμε κι αυτό είναι ένα έργο με το οποίο θέλω να ασχοληθούμε από κοινού με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Πράγματι ζούμε μια ιστορική στιγμή, το είδος της ευκαιρίας όπου η κρίση αμφισβητεί όλες τις βεβαιότητες και οι άνθρωποι είναι πιο ανοιχτοί σε αλλαγές. Αυτές είναι ιδιαίτερα εξαιρετικές στιγμές και δεν συμβαίνουν καθημερινά. Πρέπει να καταλάβουμε ότι αυτή είναι πράγματι μία από εκείνες τις στιγμές όπου υπάρχει μεγαλύτερη αρμονία και τότε, όταν προβαίνουμε σε μια αληθινή αλλαγή, αυτές είναι στιγμές όπου γνωρίζουμε ότι οι σημερινές αποφάσεις θα έχουν αποφασιστική επίδραση στην αυριανή πραγματικότητα. Η αλλαγή είναι αυτό που χρειαζόμαστε τώρα. Η αλλαγή όχι να επιστρέψουμε στις λύσεις του παρελθόντος, αλλά να βρούμε τις λύσεις του μέλλοντος, τις λύσεις του 21^{ου} αιώνα του κόσμου της παγκοσμιοποίησης.

Σήμερα, η Ευρώπη μπορεί να προτείνει τις αρχές και τους κανόνες που θα διαμορφώσουν μια νέα παγκόσμια τάξη. Έχουμε την ευκαιρία να παρουσιάσουμε προτάσεις που βασίζονται σε Ευρωπαϊκές αξίες που βασίζονται σε ανοικτές κοινωνίες και σε ανοικτές οικονομίες. Όπως δήλωσα αυτό το σαββατοκύριακο στο Camp David, οι ανοικτές κοινωνίες χρειάζονται το κράτος δικαίου και τη δημοκρατία. Οι ανοικτές οικονομίες χρειάζονται επίσης κανόνες – τους κανόνες της διαφάνειας, του συνετού ελέγχου και της συνετής εποπτείας.

Η Ευρώπη δείχνει το πραγματικό της πρόσωπο σε καιρό κρίσης. Στη Γεωργία, η Ευρώπη κατόρθωσε να σταματήσει έναν πόλεμο. Κατά τη χρηματοπιστωτική κρίση, η Ευρώπη έχει ηγετικό ρόλο σε μια παγκόσμια λύση. Στις επόμενες εβδομάδες, πρέπει να αποδείξουμε ότι μπορούμε να συνεχίσουμε να έχουμε ηγετικό ρόλο στην καταπολέμηση των κλιματικών αλλαγών και να δημιουργούμε μια ενεργειακή πολιτική για το μέλλον, διότι το οφείλουμε στους πολίτες μας, στις οικονομίες μας και στους εταίρους μας σε όλο τον κόσμο, καθώς και στις μελλοντικές γενιές Ευρωπαίων.

(Χειροκροτήματα)

Joseph Daul, εξ ονόματος της Ομάδας PPE-DE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Προεδρεύοντα του Συμβουλίου, κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, κυρίες και κύριοι, δύο φορές αυτό το καλοκαίρι η Ευρώπη και ο κόσμος αντιμετώπισαν σημαντικές κρίσεις. Δύο φορές, η Ευρώπη απέδειξε ότι, με την πολιτική βούληση και με την ενότητα που τη διακρίνει,

δεν μπορεί μόνο να ενστερνίζεται μια σταθερή και άμεση άποψη, αλλά να επηρεάζει και να καθοδηγεί τους εταίρους της σε παγκόσμιο επίπεδο, για παράδειγμα στη Γεωργία.

Εξ ονόματος της ομάδας μου, θέλω να τιμήσω αυτό το Σώμα, για το υποδειγματικό έργο της Γαλλικής Προεδρίας και του Προέδρου της, του κ. Sarkozy, κατά τη διάρκεια αυτών των δύο σημαντικών κρίσεων. Δεν έκανε διακοπές, εργάστηκε από την αρχή της Προεδρίας του. Η σημερινή Προεδρία της Ένωσης οφείλει εξαιρετικά την Ευρώπη και τους Ευρωπαίους. Αποδεικνύει ότι η Ευρώπη μπορεί να έχει παρουσία στη διεθνή σκηνή...

(Ψίθυροι)

Κύριε Πρόεδρε, παρόλα αυτά, θα ήθελα να προσέχουν οι ακροατές αυτά που λέω.

Αποδεικνύει ότι η Ευρώπη αξίζει να διευρυνθεί και να έχει εμπειρίες. Επιπλέον, κατά τη διάρκεια του τελευταίου Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, οι οδηγίες των χωρών της ζώνης του ευρώ επαληθεύθηκαν ομόφωνα – είτε σε ότι αφορά τα μέτρα για την εισαγωγή μηχανισμών ελέγχου, μηχανισμών παρακολούθησης ή κανόνων δεοντολογίας που σταματούν τις χρυσές αποζημιώσεις. Όλα αυτά γίνονται με σωστό τρόπο.

Βέβαια, δεν έχουμε ξεπεράσει την χρηματοπιστωτική κρίση, αλλά σε καταστάσεις κρίσης μπορούμε να εγκρίνουμε κανόνες για το μέλλον. Άκουσα να λέγεται εδώ κι εκεί ότι γινόμαστε μάρτυρες της πτώσης του καπιταλισμού, ότι υπεύθυνη είναι η ελεύθερη αγορά. Η αλήθεια είναι ότι, παρόλο που η ελεύθερη αγορά έχει αποδείξει την αξία της, πρέπει να συνοδεύεται από κανόνες – και σαφώς, υπήρξαν λίγοι από αυτούς τους κανόνες ή δεν εφαρμόστηκαν με αρκετή σταθερότητα. Πρέπει να εργαστούμε γι' αυτή και δεν γνωρίζω για ποια άλλη ιδεολογική πρόκληση, με τη βοήθεια των κεντρικών τραπεζών και με το σύνολο της διεθνούς κοινότητας.

Ακόμη αναφορικά με αυτό το θέμα, χαιρετίζω την πρωτοβουλία της Προεδρίας να συγκεντρώσει τους εταίρους μας με σκοπό τον καθορισμό μιας νέας παγκόσμιας οικονομικής και χρηματοπιστωτικής τάξης. Αυτό που πρέπει να εγγυηθούμε είναι ότι οι μικροί αποταμιευτές δεν θα δουν να καταστρέφονται οι κόποι τους σε μια νύχτα. Αυτό που πρέπει να διασφαλίσουμε είναι ότι οι επιχειρηματίες και ειδικότερα οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις μπορούν να συνεχίσουν να χρηματοδοτούν τις δραστηριότητές τους – μια πηγή απασχόλησης και ανάπτυξης – σε λογικά ποσοστά.

Η ομάδα μας θα στηρίξει κάθε μέτρο με σκοπό την προστασία της Ευρωπαϊκής αλληλεγγύης και του κοινωνικού μοντέλου της οικονομίας της αγοράς, τη μεγάλη αξία του οποίου εκτιμάμε ιδιαίτερα σε περιόδους κρίσης. Αναφορικά με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, καλώ για άλλη μια φορά εκείνα τα κράτη μέλη που δεν την έχουν ακόμη επικυρώσει να το πράξουν το συντομότερο δυνατό, έτσι ώστε να έχουμε μια γενική ιδέα για την τελική κατάσταση της επικύρωσης.

Εάν το ζητάμε αυτό, είναι διότι διακρίνουμε τη δυσκολία που έχει η Ευρώπη να λειτουργεί αποτελεσματικά με τον κανόνα ομοφωνίας και χωρίς σταθερή προεδρία. Ελπίζουμε ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Δεκεμβρίου θα αποφασίσει σχετικά με κάποιο σχέδιο δράσης και με κάποιο ρεαλιστικό, αλλά και απαιτητικό χρονοδιάγραμμα για τον τερματισμό της κρίσης. Θέλω να προσθέσω επίσης ότι, εάν η Συνθήκη της Νίκαιας εξακολουθήσει να ισχύει τους επόμενους μήνες, θα πρέπει να ισχύει το ίδιο για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όπως ισχύει για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Κατά συνέπεια, καλώ όλους και όλες σε αυτό το Κοινοβούλιο να αναλάβουν τις ευθύνες τους. Η Επιτροπή, η οποία θα αναλάβει καθήκοντα το φθινόπωρο του 2009 και στον Πρόεδρο της οποίας θα επενδύσει το Κοινοβούλιο στις 15 Ιουλίου, θα συμπεριλαμβάνει λιγότερους επιτρόπους από ότι είναι τα κράτη μέλη. Υπάρχει αυτό κι επίσης υπάρχει η Συνθήκη της Νίκαιας και ένα Κοινοβούλιο με λιγότερες έδρες και λιγότερες εξουσίες και μία Επιτροπή με λιγότερους επιτρόπους.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Σύμφωνο για τη Μετανάστευση. Αυτή είναι μια μεγάλη επιτυχία, αλλά πολλές νέες και διαφορετικές προκλήσεις μας περιμένουν: το κλίμα, η ενέργεια, η άμυνα, για να αναφέρω μερικές. Αυτό λειτουργεί μόνο με βάση το κοινωνικό μας μοντέλο και με την εδραίωση της κοινωνικής οικονομίας της αγοράς για την οποία θα μπορούμε να παρέχουμε αξιόπιστες και διαρκείς απαντήσεις για τις γενιές μας. Κύριε Sarkozy, ζητώ να υπάρξει πρόοδος στο έργο μας. Θα κάνουμε ό,τι είναι δυνατό στο πλαίσιο του Κοινοβουλίου ώστε να διασφαλίσουμε ότι, μέχρι το τέλος του έτους, θα έχουμε και εδώ ένα αξιόπιστο όραμα για τον κόσμο και για το μέλλον των παιδιών μας και των εγγονιών μας.

Martin Schulz, εξ ονόματος της Ομάδας PSE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, το σαββατοκύριακο είδαμε αυτό που ήταν πράγματι μια ιστορική εικόνα. Είδαμε τον χειρότερο Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών που μπορεί να έχουμε δει ποτέ να παρακάμπτεται από τον δυναμικό Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ο οποίος είναι έτοιμος να πεισθεί σχετικά με το θέμα της πολιτικής της Ευρωπαϊκής εσωτερικής αγοράς.

Αυτή ήταν πράγματι μια ιστορική στιγμή και πραγματικά μια σπουδαία ευκαιρία η Ευρώπη να λάβει τη θέση που της ανήκει στη διεθνή πολιτική. Οι πολιτικές της κυβέρνησης Μπους, της πλήρους κατάργησης ελέγχων στις

παγκόσμιες αγορές, του πλήρους *laissez faire*, όπου ο κάθενας μπορεί να λαμβάνει οποιοδήποτε μέτρο σε οποιονδήποτε τομέα, τώρα έχουν αποτύχει και η Ευρώπη έχει την ευκαιρία να γεμίσει το κενό που προκύπτει με μια νέα πιο κοινωνική, οικονομική τάξη στην Ευρώπη και σε παγκόσμιο επίπεδο. Αυτό είναι το καθήκον που έχουμε να επιτελέσουμε και είναι πράγματι ιστορικό καθήκον.

(Χειροκροτήματα)

Κύριε Sarkozy, τα πρώτα μέτρα ήταν σωστά. Λάβατε τα απαραίτητα μέτρα για την κρίση και κατά συνέπεια η ομάδα μας σας στηρίζει από αυτή την άποψη. Δεν θα κρύψω το γεγονός ότι έχουμε εντυπωσιαστεί, καθώς και με την αποφασιστικότητα που επιδείξατε εσείς και – θα το ξεκαθαρίσω – ο ίδιος ο κ. Barroso, αν και όχι η Επιτροπή του.

Ενώ αναλύω το θέμα της αξιοποίησης ευκαιριών, οι ενέργειες που είναι τώρα απαραίτητες πρέπει προηγουμένως να συνοδεύονται από τις λέξεις «ποτέ ξανά». Αυτό που συνέβη σε αυτές τις αγορές δεν πρέπει να επαναληφθεί ποτέ. Πρέπει να υπάρξει μια διαχωριστική γραμμή στο σημείο της καταστροφής των διεθνών χρηματοπιστωτικών αγορών και στην κρίση της πραγματικής οικονομίας που προκάλεσε. Αυτό δεν πρέπει να συμβεί ξανά.

Για να διασφαλίσουμε ότι αυτό ισχύει, χρειαζόμαστε νέους κανόνες. Αυτοί οι νέοι κανόνες πρέπει επίσης να προέρχονται από εσάς κ. Barroso. Σε ένα λεπτό, ο συνάδελφός μου κ. Rasmussen θα περιγράψει με συγκεκριμένους όρους αυτό που περιμένουμε από εσάς. Περιμένουμε τις προτάσεις που μόλις ανακοινώσατε μέχρι το τέλος του έτους, καθώς πρέπει να δράσουμε γρήγορα. Δεν έχουμε πολύ χρόνο.

Εάν δράσουμε γρήγορα, οι κανόνες θα είναι το επίκεντρο: όχι απλά κανόνες για τις τράπεζες, αλλά επίσης οι απαραίτητοι κανόνες για τα αμοιβαία κεφάλαια αντιστάθμισης κινδύνου και για τα επιχειρηματικά κεφάλαια. Αυτό το αποφασίσαμε εδώ πριν από μερικές εβδομάδες με μεγάλη ομοφωνία.

Σήμερα, άκουσα τους σοσιαλδημοκράτες να μιλούν: ο Nicolas Sarkozy, ο μακροχρόνιος ηγέτης του UMP, ο συντηρητικός Γάλλος Πρόεδρος, μιλά σαν πραγματικός Ευρωπαίος σοσιαλιστής.

(Χειροκροτήματα)

Ο κύριος Barroso, σε μια καθυστερημένη ηχώ του Τροτσκιστικού, του Μαρξιστικού του παρελθόντος, μιλά σαν πραγματικός αριστερός. Από τον κ. Daul, επίσης, αυτό που ακούω είναι ξεκάθαρη κοινωνική δημοκρατία. Μπορείτε να βρείτε τα έντυπα αιτήσεων για προσχώρηση στη Σοσιαλιστική Ομάδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην είσοδο.

(Γενική ευθυμία)

Τώρα θα πρέπει να παραθέσω κάποιο χωρίο. Ακούστε προσεκτικά κύριοι.

(Φωνή «κυρίες»)

«Τις προηγούμενες δεκαετίες, ορισμένα από τα κράτη μας και η Ευρωπαϊκή Ένωση στο σύνολό της κατέστη υπερβολικά ελεγχόμενη και προστατευτική [...] Αυτός ο υπερβολικός κανονιστικός έλεγχος [...] υπονομεύει την ανταγωνιστικότητα ...» Αυτά τα λόγια προέρχονται από το Μανιφέστο της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος του 2006 που υπέγραψε ο Nicolas Sarkozy, ο κ. Barroso και ο κ. Daul. Κύριοι, αργήσατε, αλλά το σημαντικό είναι ότι ήλθατε.

(Χειροκροτήματα)

(Φωνή του κ. Pöttering επίσης)

Ρωτώ τον εαυτό μου, όταν συζητώ αυτό το θέμα μαζί σας: πού είναι οι απλοί πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στους λόγους σας; Ποιος αναφέρει τους φορολογούμενους που τώρα επιφορτίζονται με τους κινδύνους αυτής της καταστροφής; Ποιος αναφέρεται στην αγοραστική δύναμη που απαιτείται για την ανάκαμψη της εσωτερικής αγοράς;

Μπαίνουμε σε μια περίοδο επαπειλούμενης ύφεσης, εάν δεν είμαστε ήδη σε ύφεση. Χρειαζόμαστε περισσότερη αγοραστική δύναμη. Δεν χρειαζόμαστε μόνο κοινωνική προστασία για τις τράπεζες, αλλά επίσης, κυρίως χρειαζόμαστε προστασία από τον κίνδυνο για τους απλούς πολίτες. Διότι, εάν τα σχέδιά μας – και δεν υπάρχει εναλλακτική λύση – ναυαγήσουν, αυτοί που πρέπει να πληρώσουν κυρίως είναι οι απλοί πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι εργαζόμενοι. Γι' αυτόν το λόγο θέλουμε να καθιερώσουμε την ίδια προστασία γι' αυτούς τους πολίτες, όπως κάναμε για τις μεγάλες τράπεζες, με τη θέσπιση περισσότερων κανόνων, με περισσότερη εποπτεία και πράγματι με κρατική προστασία. Αυτή είναι η κύρια απαίτηση, κυρίως στα κράτη μέλη.

(Χειροκροτήματα)

Θέλω επίσης να παραφράσω τα λόγια της Angela Merkel στη διάσκεψη του κόμματος της Χριστιανοδημοκρατικής Ένωσης: το κράτος πρέπει να ασχοληθεί λιγότερο με τους τομείς της οικονομικής και της κοινωνικής πολιτικής. Διαφωνώ: το κράτος δεν πρέπει να παραμένει αδρανές, πρέπει να παρεμβαίνει περισσότερο, πρέπει να διεξάγει περισσότερους ελέγχους στα οικονομικά θέματα. Είμαι υπόχρεος στον κ. Barroso και στον κ. Sarkozy διότι διαβεβαίωσαν ότι χρειαζόμαστε περισσότερους κανόνες, όχι λιγότερους. Χρειαζόμαστε περισσότερη εποπτεία, όχι λιγότερη. Βρίσκεστε στο σωστό δρόμο. Κατά συνέπεια, σας δηλώνω ότι θα είστε επίσης στο σωστό δρόμο εάν – και θα έχετε την υποστήριξή μας σε αυτό το εγχείρημα – δεν επιτρέψετε στη δέσμη μέτρων για το κλίμα, η οποία πράγματι έχει τη δυνατότητα να δημιουργεί θέσεις εργασίας και παρέχει τη δυνατότητα για βιώσιμη οικονομική διαχείριση, να τίθεται έναντι της χρηματοπιστωτικής κρίσης στην παρούσα κατάσταση.

Όπως σωστά δήλωσε ο Jean-Claude Juncker, η χρηματοπιστωτική κρίση θα περάσει, αλλά η κλιματική κρίση, δυστυχώς, θα παραμείνει. Γι' αυτόν το λόγο είναι λάθος να φέρνουμε αντιμετώπιση το ένα θέμα με το άλλο. Ωστόσο, έχετε δίκιο κ. Sarkozy, ότι κι αυτό πρέπει να επιλυθεί με βάση την αμοιβαία αλληλεγγύη του ισχυρότερου με τον πιο αδύναμο καθώς και με τη συνεργασία όλων μας, τόσο εδώ στο Κοινοβούλιο, όσο και στο Συμβούλιο.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θέλω να εκφράσω τις ειλικρινείς ευχαριστίες μου – συμπεριλαμβανοντας ειδικά τον Πρόεδρο, επειδή μου έδωσε ένα λεπτό ακόμη. Η σαφής θέση της Ομάδας PSE παραμένει ότι, στην παρούσα κρίση, οι αξίες οι οποίες πάντοτε μας εμπόδιζαν να έχουμε πλειοψηφία σε αυτό το Σώμα τώρα είναι στην ημερήσια διάταξη. Εάν τώρα εσείς μας δώσετε την υποστήριξή σας, θα έχετε τελικά μάθει το μάθημά σας, αλλά πρέπει να παραδεχτείτε ότι αυτό έγινε χάρη στα λάθη που κάνατε, κυρίως, ότι ακόμη δεν έχουμε θεσπίσει τους κανόνες που χρειαζόμαστε.

(Χειροκροτήματα από την αριστερή πτέρυγα, διαμαρτυρίες από τη δεξιά πτέρυγα)

Graham Watson, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE*. – Κύριε Πρόεδρε, απευθύνω τις παρατηρήσεις μου στον Προεδρεύοντα του Συμβουλίου. Κύριε Προεδρεύοντα, μας αναφέρατε θερμά και ενθαρρυντικά λόγια από το Συμβούλιο της προηγούμενης εβδομάδας. Αναφέρατε ότι το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο πρέπει να εργαστούν σκληρά από κοινού – «να εργασθούμε χέρι-χέρι» – αλλά το έργο μας είναι να διαβάσουμε τα ψιλά γράμματα.

Γιατί τα συμπεράσματα του Συμβουλίου αναφέρονται μόνο στη συνεργασία μεταξύ του Συμβουλίου και της Επιτροπής;

(Χειροκροτήματα)

Γιατί σε όλες τις παραγράφους για τις κλιματικές αλλαγές δεν γίνεται καμία αναφορά για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο; Στην παράγραφο 16 του παρόντος εγγράφου, έπρεπε να έχετε καλέσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο – όχι μόνο την Επιτροπή – να συνεργασθεί μαζί σας και να αναγνωρίσετε ότι το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο θα αποφασίσουν, όχι μόνο το Συμβούλιο. Επιπλέον, κύριε Προεδρεύοντα, θα θεωρήσετε ότι χρειάζεστε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διότι ορισμένα κράτη μέλη προσπαθούν να διαλύσουν συμφωνίες που έχουν επιτευχθεί με σωστό τρόπο. Η Ευρώπη πρέπει να επιμείνει στους στόχους που έχει διαπραγματευτεί. Είναι ανέντιμο ορισμένες κυβερνήσεις να δηλώνουν ότι το νέο οικονομικό κλίμα καθιστά αυτές τις συμφωνίες ανεφάρμοστες. Δεν θα τεθούν σε ισχύ νέοι στόχοι εκπομπών αερίων για τις αυτοκινητοβιομηχανίες μέχρι το 2012: οι προτάσεις για κοινή εκπομπή αερίων ισχύουν μόνο μετά το 2013, αρκετό διάστημα μετά την πρόβλεψη ότι η παγκόσμια οικονομία θα ανακάμψει. Η αναβολή της δράσης τώρα θα προκαλέσει την καταστροφή του κλίματος και ένα ακόμη μεγαλύτερο νομοσχέδιο. Χρειαζόμαστε περισσότερα από αυτά που συμφώνησε το Συμβούλιο την προηγούμενη εβδομάδα.

Κύριε Προεδρεύοντα, σωστά αναγνωρίζετε την ισχύ των αγορών. Από την πτώση του Τείχους του Βερολίνου, 50 εκατομμύρια Ευρωπαίοι βγήκαν από τη φτώχεια διότι η ελεύθερη κυκλοφορία αγαθών, υπηρεσιών και ατόμων είναι το κλειδί για την ευημερία της Ευρώπης. Ακόμη περισσότερο, είναι ζωτικής σημασίας για την ελευθερία μας. Σήμερα, διαπιστώνουμε τι συμβαίνει όταν οι αγορές δεν έχουν υπευθυνότητα. Τις τελευταίες εβδομάδες το παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα κοιτάζει το χάος και χρειαζόμαστε μια συνολική δράση για να το επαναφέρουμε. Κατά συνέπεια, η ομάδα μου χαιρετίζει την εδραίωση του Συμβουλίου για τα μέτρα που συμφωνήθηκαν από τη ζώνη του ευρώ. Μείωσαν την πίεση στις διαπραγματικές αγορές. Τώρα πρέπει να κατευθύνουμε τα επιτόκια καθοδικά, ώστε να μειώσουμε την ύφεση.

Χαιρετίζουμε επίσης την Οδηγία για την Επάρκεια των Ιδίων Κεφαλαίων της Επιτροπής, τα νέα λογιστικά πρότυπα και τα σχέδια για τον έλεγχο των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας. Η Ευρώπη πρέπει επίσης να παίξει ηγετικό ρόλο στη διαπραγμάτευση ενός παγκόσμιου συστήματος οικονομικής διακυβέρνησης. Ενώ οι κανόνες είναι απαραίτητοι, επίσης απαραίτητα είναι τα μέσα για την εφαρμογή τους. Η Σύνοδος Κορυφής δεν συμφώνησε για ένα αποτελεσματικό καθεστώς για την εποπτεία του χρηματοπιστωτικού συστήματος στην Ευρώπη. Εξήγησα το λόγο σύστασης μιας Ευρωπαϊκής αρχής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών και φημολογείται ότι ο Προεδρεύων του Συμβουλίου επίσης εγκρίνει την αυστηρή εποπτεία σε Ευρωπαϊκό επίπεδο. Οπωσδήποτε,

προσπαθήστε με τους Αμερικάνους να συνάψετε μια συμφωνία σε παγκόσμιο επίπεδο, αλλά συνεχίστε χωρίς αυτούς εάν δεν συμμετέχουν ενεργά. Η εποπτεία του τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών παραμένει το κομμάτι που λείπει από το παζλ.

Κύριε Προεδρεύοντα, είστε ένας άνθρωπος της δράσης. Οι ενέργειές σας οδηγούν στη δημιουργία ενός μόνιμου Προέδρου του Συμβουλίου. Εφιστάτε την προσοχή στις επιτυχίες μας. Τον Αύγουστο, η Ευρώπη κράτησε τα άρματα μάχης έξω από την Τιφλίδα. Αυτόν το μήνα η Ευρώπη βοήθησε τις τράπεζες να συνεχίσουν την επιχειρηματική δραστηριότητα. Εάν, τον Δεκέμβριο, η Ευρώπη λάβει μέτρα για να σώσει τον πλανήτη, τότε πρέπει να πείσουμε ακόμη και τους πιο σκεπτικιστές ότι χρειαζόμαστε τη Συνθήκη της Λισαβόνας.

(Χειροκροτήματα)

Daniel Cohn-Bendit, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Προεδρεύοντα του Συμβουλίου, κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, θα ήμουν το τελευταίο άτομο που δεν θα αναγνώριζα ότι η ενέργεια και η βούληση είναι απαραίτητα στοιχεία στην πολιτική και είναι αλήθεια ότι η Γαλλική Προεδρία επέδειξε κάποιο επίπεδο ενέργειας και βούλησης που ωφέλησε την Ευρώπη.

Μόνο, μερικές φορές, νομίζω ότι ονειρεύομαι. Νομίζω ότι ονειρεύομαι όταν ξεσπούν οι κρίσεις, διότι όλες οι κρίσεις – η χρηματοπιστωτική κρίση, η περιβαλλοντική κρίση, η παγκόσμια πείνα – είναι αλληλένδετες και δεν μπορούμε να επιλύσουμε τη μία κρίση χωρίς να επιλύσουμε τις υπόλοιπες. Σε αυτή τη βάση, είναι λάθος να αναφέρουμε ότι η κρίση ξεκίνησε τον Ιούλιο, τον Σεπτέμβριο ή τον Αύγουστο! Ξεκίνησε πριν από χρόνια – και λίγη αυτοκριτική από έναν πρώην υπουργό οικονομικών της Γαλλίας, λίγη αυτοκριτική από αυτή την Επιτροπή η οποία, ακόμη και πριν από ένα έτος, απέρριψε κάθε Ευρωπαϊκό κανονισμό για τις χρηματοοικονομικές ροές, παρόλα αυτά θα τους καθιστούσε πιο αξιόπιστους στο μέλλον...

(Χειροκροτήματα)

Είναι σαν να βρίσκεσαι σε όνειρο! Είναι σαν η παρούσα κρίση να ήταν μια φυσική καταστροφή που ήταν αδύνατο να την προβλέψουμε. Όχι, αυτό δεν είναι αλήθεια – και, σε αυτή τη βάση, είναι δυνατό να διεξαχθεί μια σύζησηση.

Η λογική των κρίσεων είναι η εξής, απλή λογική: όσο και περισσότερο, όσο το δυνατό πιο γρήγορα. Αυτό δημιούργησε τη χρηματοπιστωτική κρίση, αυτό δημιουργεί την περιβαλλοντική κρίση κι αυτό προκαλεί την αύξηση της παγκόσμιας πείνας. Σε αυτή τη βάση, ας πάψουμε να αναφερόμαστε στην ανεξέλεγκτη ανάπτυξη... δηλαδή, αυτό που είναι σημαντικό είναι το περιεχόμενο της αλλαγής. Αυτό που βρήκα ενδιαφέρον είναι ότι όλοι αναφέρθηκαν στη ριζική μεταρρύθμιση του καπιταλισμού και της οικονομίας της αγοράς, αλλά δεν άκουσα σήμερα ποια είναι η αιτία γι' αυτή τη ριζική μεταρρύθμιση. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι μια περιβαλλοντική οικονομία της αγοράς και μια κοινωνική οικονομία της αγοράς, δηλαδή, πρέπει να αμφισβητήσουμε τις βάσεις της μεθόδου παραγωγής μας, του τρόπου ζωής μας. Εάν δεν θέσουμε αυτά τα δύσκολα – ιδιαίτερα δύσκολα – ερωτήματα, για άλλη μια φορά θα οδηγηθούμε προς την καταστροφή.

Γι' αυτόν το λόγο, όταν αναφέρετε, για παράδειγμα, κ. Sarkozy, ότι χρειάζεται βοήθεια για την ανάκαμψη της αυτοκινητοβιομηχανίας, αυτό που δεν καταλαβαίνω είναι ότι, ταυτόχρονα, οι Γερμανοί επιθυμούν να επιβάλλουν εκπτώσεις για την αυτοκινητοβιομηχανία σε ότι αφορά το CO₂, δηλαδή πράγματι, να επιβάλλεται μια νομοθεσία μείωσης των τιμών και επιπλέον, να τους δίνουμε χρήματα. Στην αυτοκινητοβιομηχανία. Ειδικά στη Γερμανική αυτοκινητοβιομηχανία, η οποία είχε τα περισσότερα κέρδη τα τελευταία 10 χρόνια. Αυτή η αυτοκινητοβιομηχανία θα επενδύσει κεφάλαια σε φορολογικούς παραδείσους. Συνεπώς, θα δώσουμε χρήματα στη Mercedes, στη BMW και στην Audi για να επενδύσουν τα χρήματά τους σε φορολογικούς παραδείσους. Δεν συμφωνώ με αυτό.

(Χειροκροτήματα)

Ναι, πράγματι, διότι κ. Schulz, όταν μιλήσατε μόλις τώρα στους συναδέλφους σας από τη δεξιά, εγώ μίλησα ομοίως στους συναδέλφους μου από τη δεξιά και την αριστερά – τους σοσιαλδημοκράτες και τους Χριστιανοδημοκράτες – οι οποίοι συμφώνησαν με τις ομάδες άσκησης πίεσης της Γερμανικής αυτοκινητοβιομηχανίας να μειώσουν τα κριτήρια για το κλίμα. Ναι, πράγματι, κύριε Schulz, αυτή είναι η αλήθεια.

(Χειροκροτήματα)

Σε αυτή τη βάση... ναι, πράγματι, έχω δίκιο. Μπορείτε να κρυφτείτε γι' αυτό το θέμα, κ. Σοσιαλδημοκράτη, μπορείτε να κρυφτείτε, αλλά ήταν άξιο της πολιτικής σας.

Θέλω να συνεχίσω με αυτό το σημείο, θέλω να συνεχίσω με ένα πολύ σημαντικό θέμα, το θέμα της ανάπτυξης (ομιλίες εκτός μικροφώνου). Ησυχάστε, εγώ είμαι ο ομιλητής. Εννοώ ότι, όταν αναφέρεστε στην «ανάπτυξη», είναι σημαντικό τώρα να αναφέρεστε στον τύπο της ανάπτυξης και στον τρόπο επίτευξής της. Καθώς το κράτος απέκτησε

τώρα μετοχές στις τράπεζες – μέρος της κρατικοποίησης και ούτω καθεξής – η συζήτηση που θα κάνουμε τώρα αφορά στον τρόπο με τον οποίο θα επενδύσουμε. Πώς και γιατί θα επενδύσουμε;

Είναι μια συζήτηση επί του περιεχομένου. Εάν επενδύσουμε στην περιβαλλοντική φθορά, τότε θα κάνουμε ότι κάναμε πριν. Γι' αυτόν το λόγο, όπως ορθά αναφέρετε, πρέπει να συζητήσουμε για ένα Ευρωπαϊκό σχέδιο αποκατάστασης, αλλά για ένα Ευρωπαϊκό περιβαλλοντικό σχέδιο αποκατάστασης το οποίο η Ομάδα των Πρασίνων/Ευρωπαϊκής Ελεύθερης Συμμαχίας ονομάζει Πράσινη Συμφωνία και όχι απλά οποιοδήποτε παλαιό πράγμα.

Ολοκληρώνοντας, θέλω να αναφέρω δύο πράγματα. Αναφορικά με τους φορολογικούς παραδείσους – διατελέσατε υπουργός οικονομικών – η υποχρέωση να κάνετε δηλώσεις πρέπει να αντιστραφεί. Με αυτό εννοώ ότι, όταν κάθε άτομο, εταιρεία ή τράπεζα πρόκειται να επενδύσει χρήματα σε ένα φορολογικό παράδεισο, αυτός ο φορολογικός παράδεισος πρέπει να δηλώνει στη χώρα προέλευσης τα χρήματα που επενδύθηκαν. Η αναίρεση αυτού δεν έχει... Η διαφάνεια είναι μια αρχή αναφορικά με την αντιμετώπιση εταιρειών που χρησιμοποιούν φορολογικούς παραδείσους. Αυτή είναι μια σημαντική απόφαση που θα συμβάλλει στην πρόδοό μας.

Τέλος, θέλω να μιλήσω για τη δέσμη μέτρων σχετικά με το κλίμα. Κύριε Sarkozy, διοργανώσατε – ο κ. Watson έχει δικίο – ένα θεσμικό πραξικόπημα. Το πράξατε, δηλώνοντας ότι μια τέτοια απόφαση θα λάμβανε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το οποίο πρέπει να τη λάβει ομόφωνα. Ανοίξατε το κουτί της Πανδώρας με τα βέτο των Γερμανών, των Ιταλών και των Πολωνών, αντί να αφήσετε τα πράγματα όπως έχουν, δηλαδή, με την ψήφο των κοινοβουλευτικών επιτροπών, με την αποδοχή θέσης εκ μέρους της Επιτροπής και με το Συμβούλιο των υπουργών περιβάλλοντος. Είχαμε τη δυνατότητα να αποφασίσουμε για τη δέσμη μέτρων σχετικά με το κλίμα μέσω της διαδικασίας συναπόφασης, με την ψηφοφορία με ειδική πλειοψηφία. Απορρίπτοντας αυτό το θέμα τον Δεκέμβριο, εξοβελίσατε τη συναπόφαση και την ψηφοφορία με ειδική πλειοψηφία. Θα πληρώσετε μεγάλο τίμημα γι' αυτό, διότι τώρα εξαρτάστε από το βέτο των χωρών που μόλις ανέφερα.

Κατά συνέπεια, υποστηρίζω τη βούλησή σας σχετικά με την Ευρώπη, την ενέργειά σας σχετικά με την Ευρώπη, σχετικά με το γεγονός ότι πρέπει να προχωρήσουμε και ότι η Ευρώπη πρέπει να είναι ανεξάρτητη, αλλά, ταυτόχρονα, οι απόψεις μας ακόμη διαφέρουν σημαντικά, σε μεγάλο βαθμό, σε ότι αφορά το θέμα του «τρόπου», σε ότι αφορά τη δημοκρατία σε Ευρωπαϊκό επίπεδο και το περιβαλλοντικό περιεχόμενο της ανάγκης για αποκατάσταση.

(Χειροκροτήματα)

Cristiana Muscardini, εξ ονόματος της Ομάδας UEN. – (ΙΤ) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θέλουμε να εκφράσουμε την πλήρη υποστήριξή μας σε αυτό που δήλωσε ο Πρόεδρος. Εκτιμάμε το έργο που επιτέλεσε η Προεδρία αυτούς τους δύσκολους μήνες και χαιρετίζουμε τις προτάσεις που υποβλήθηκαν. Παρόλα αυτά, θέλουμε να υπενθυμίσουμε στον Πρόεδρο της Επιτροπής ότι, κατά την έκφραση ορισμένων ισχυρισμών, τους οποίους ενδεχομένως στηρίζουμε ανεπιφύλακτα, αναλαμβάνει την ευθύνη για την πορεία ορισμένων επιτροπών, συμπεριλαμβάνοντας την Επίτροπο αρμόδια για τον ανταγωνισμό, οι παρατηρήσεις της οποίας για το θέμα της παραφίνης σαφέστατα δεν συνέβαλαν στη βελτίωση της ασφάλειας ή στην ηρεμία των αγορών.

Θα θέλαμε επίσης η Επιτροπή να έχει απαντήσει πιο γρήγορα σχετικά με τα παράγωγα, τα προϊόντα που εξάντλησαν οικονομικά πολλούς πολίτες, καθώς και πολλές κυβερνήσεις και κράτη μέλη της ΕΕ. Τα σχόλια του κ. Sarkozy αγγίζουν μια ευαίσθητη χορδή σε εκείνους από εμάς που θέλουμε να δούμε μια Ευρώπη η οποία να μην αλλάζει Πρόεδρο κάθε έξι μήνες, αλλά να έχει έναν πρόεδρο που μπορεί να δρα ως εκπρόσωπος μιας πραγματικά ενωμένης – όχι ομοιογενούς, αλλά ενωμένης – Ευρώπης που έχει τη δυνατότητα να εργάζεται ενιαία για να καθορίζει τα προβλήματα και να διατυπώνει τις στρατηγικές για την αντιμετώπιση και κυρίως για την επίλυσή τους. Η παρούσα κρίση είναι αναμφίβολα συστημική, αλλά για να καταπολεμήσουμε μια συστημική κρίση πρέπει να επινοήσουμε ένα νέο σύστημα και – με όλο το σεβασμό προς εσάς, Πρόεδρε Sarkozy – να επαναθεμελιώσουμε τον καπιταλισμό σε παγκόσμιο επίπεδο.

Ίσως υπάρχει κάτι παραπάνω που πρέπει να αναφέρουμε. Πρέπει να αναφέρουμε ότι η ελεύθερη αγορά δεν σημαίνει ακραίο φιλελευθερισμό και ότι στο σημερινό κόσμο ένα σύστημα που επιδιώκει να βασίζεται στο κεφάλαιο πρέπει να μπορεί να συνδυάζει κοινωνικούς και φιλελευθερούς παράγοντες. Έχουμε απογοητεύσει τις τράπεζες τις απογοητεύουμε. Πόσα περισσότερα μπορούσε να κάνει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, εάν είχαμε εφαρμόσει την πρόταση που υποβάλλατε εσείς, κύριε Πρόεδρε, ακόμη και πριν την αρχή της θητείας σας, για να δημιουργήσετε μια πιο στενή σχέση μεταξύ των δυνάμεων πολιτικής και οικονομικής κατεύθυνσης. Είναι αδύνατο να διαχειριστείτε την οικονομία χωρίς πολιτικό όραμα για να δηλώσετε τους στόχους που πρέπει να επιτευχθούν.

Ελπίζουμε ότι στο μέλλον η ΕΚΤ μπορεί να έχει μεγαλύτερο έλεγχο στην ποιότητα του χρηματοοικονομικού συστήματος, αλλά δεν θέλουμε να τη δούμε να βρίσκεται σε πλήρη απομόνωση. Θέλω να ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε, αναφέροντας πόσο ευχαριστημένη είμαι που εγκρίθηκε το σύμφωνο για τη μετανάστευση και το άσυλο.

Επιτέλους, έχουμε κοινούς κανόνες σε έναν τομέα που μας επηρεάζει όλους και για τον οποίο πρέπει να είμαστε όλοι ενωμένοι. Ελπίζουμε ότι οι ποινικές και οι αστικές κυρώσεις μπορούν να εναρμονίζονται σε ορισμένα κρίσιμα θέματα, για την καταπολέμηση των κερδοσκοπών και εκείνων που θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια των καταναλωτών και κατά συνέπεια τη σταθερότητα της οικονομίας. Σας ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε, σας ευχόμαστε κάθε επιτυχία στο έργο σας.

Francis Wurtz, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL*. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Προεδρεύοντα του Συμβουλίου, κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, ποτέ στην ιστορία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν χρειάστηκε να αντιδράσουμε σε μια πολυδιάστατη κρίση με τόση ένταση και με τόση σοβαρότητα και το μόνο που κάνουμε είναι να φοβόμαστε ότι δεν έχουμε δει ακόμη τα χειρότερα.

Πρώτον, πολλές χώρες του Νότου, καταρχήν οι εταίροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βρίσκονται στο χείλος του γκρεμού: εκτός από την κρίση στον τομέα των τροφίμων, την περιβαλλοντική και την ενεργειακή κρίση, υπάρχει η χρηματοπιστωτική κρίση. Αυτές οι χώρες δεν έχουν καμία σχέση με αυτή, αλλά τις πλήττει σφοδρά. Η μείωση του εισοδήματος, η μείωση των επενδύσεων, η μείωση της ανάπτυξης: αυτές δεν λαμβάνονται υπόψη κυρίως από τη διεθνή προσπάθεια, στο βαθμό που ο Γενικός Διευθυντής του Οργανισμού Επισιτισμού και Γεωργίας ο κ. Diouf, υποχρεώθηκε να επισημάνει ότι μόνο το 10% των κονδυλίων έκτακτης ανάγκης που δεσμεύθηκαν από τις μεγάλες δυνάμεις τον Ιούνιο έχουν κατανεμηθεί μέχρι τώρα. Εκείνοι που επιδιώκουν να κερδίσουν πολλά από τον καπιταλισμό έχουν προκαθορίσει με κατάλληλο και πραγματικό τρόπο το έργο τους.

Από την πλευρά τους, οι χώρες που προκύπτουν πλήττονται από την κρίση, αλλά δεν είναι ακόμη δυνατό να αξιολογηθούν οι κοινωνικές συνέπειες αυτής της κατάστασης. Πολύ κοντά μας, ένα κράτος που πριν από λίγο καιρό παρουσίασε ένα μοντέλο επιτυχίας, η Ισλανδία, βρίσκεται υπό την απειλή της χρεωκοπίας. Στο εσωτερικό της Ένωσης, νέα κράτη μέλη όπως η Ουγγαρία – τα οποία δεν μπορούν ούτε να επενδύσουν πλέον τα ομόλογα του Δημοσίου – είναι αντιμέτωπα με εξαιρετικά σοβαρά προβλήματα που θα έχουν ως συνέπεια πρωτοφανείς θυσίες για τους πληθυσμούς τους. Η αλλαγή πορείας ήταν επίσης θεαματική σε χώρες όπως το Ηνωμένο Βασίλειο, η Ιρλανδία και η Ισπανία, οι οποίες μόλις τώρα αναφέρθηκαν ως παράδειγμα. Η κατάπληξη έγινε αισθητή παντού. Αυτό είναι πιθανό να ισχύει και στη Γαλλία, εάν η ύφεση οξύνει περαιτέρω ένα ιδιαίτερα τεταμένο κοινωνικό κλίμα, με τεράστιες μειώσεις των θέσεων εργασίας, με μείωση των δημοσίων δαπανών, με τοπικές αρχές και έργα ιδιωτικοποίησης του δημόσιου τομέα χωρίς πόρους.

Μπορείτε να πείτε ότι αυτό είναι ένα άλλο θέμα. Δεν είναι, διότι, εάν καθεμία από τις χώρες μας απειλείται με κοινωνική κρίση απίθανων διαστάσεων, αυτό συμβαίνει λόγω του μοντέλου ανάπτυξης για το οποίο σήμερα οι λαοί μας πληρώνουν υψηλό τίμημα. Το μοντέλο δημιουργήθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες και στο Ηνωμένο Βασίλειο, αλλά η Ευρωπαϊκή Ένωση το αποδέχθηκε πλήρως ως δικό της με ανατροπή των διεθνών ισορροπιών ισχύος πριν από είκοσι χρόνια τουλάχιστον. Από τότε, η Επιτροπή μας δίνει αυτό το μοντέλο, μήνα με μήνα και αυτό το μοντέλο βρίσκεται παντού στις συνθήκες μας, στη νομολογία του Δικαστηρίου και σε πολλές πολιτικές μας.

Για το λόγο αυτό, κύριε Sarkozy, δεν μπορώ να συμεριστώ τη διάγνωση σας για την τρομερή συμφορά που τώρα καταστρέφει τις κοινωνίες μας. Η πηγή του προβλήματος που ξεκίνησε αυτή την κατάσταση μπορεί βέβαια να εντοπίζεται στη Νέα Υόρκη, αλλά το έναυσμα που δόθηκε βρίσκεται τόσο στην Ευρώπη όσο και στις Ηνωμένες Πολιτείες και όλοι αυτοί οι πολιτικοί αρχηγοί που εργάστηκαν για τη στρατηγική αλλαγής κατεύθυνσης της Ευρώπης τα τελευταία 20 χρόνια οφείλουν μια εξήγηση στους συμπολίτες μας. Δεν πρέπει να πιστεύουν ότι τη γλύτωσαν σήμερα με τη λήψη μέτρων – απαραίτητων μέτρων, παρόλα αυτά – αναφορικά με τα πρότυπα αναφοράς, τη χρηματοοικονομική εποπτεία των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας ή τις χρυσές αποζημιώσεις.

Ωστόσο, εκτός από αυτό, αυτό που πρέπει να αλλάξει είναι η βάση του συστήματος: χρήματα για κέρδος και κέρδος για χρήματα, αυτή η τρομερή επαναλαμβανόμενη διαδικασία που προκαλεί τον υποβιβασμό της εργασίας, τη μείωση του μισθού, την παροχή οικονομικών δαπανών με μέτρο και τη σπατάλη των πόρων του πλανήτη, καθώς και την περιθωριοποίηση ενός μεγάλου ποσοστού του παγκόσμιου πληθυσμού. Οι δείκτες δείχνουν τα πραγματικά στοιχεία: μόνο το 2% των χρηματικών συναλλαγών σήμερα αφορά στην παραγωγή αγαθών και υπηρεσιών. Το 98% έχει σχέση με τα οικονομικά. Εφεξής, η αντιμετώπιση της ρίζας του κακού σημαίνει προσβολή των αυξανόμενων δραστηκών κριτηρίων χρηματοοικονομικής απόδοσης, τα οποία δεν εναρμονίζονται καθόλου με τη μη διακριτική προώθηση των ανθρωπίνων ικανοτήτων και με την αληθινή βιώσιμη ανάπτυξη.

Εξίσου, ένα σύστημα Bretton Woods II που να είναι αντάξιο του ονόματός του πρέπει να έχει ως στόχο την εισαγωγή συλλογικού ελέγχου απόκτησης χρημάτων παγκοσμίως, δηλαδή, την αντικατάσταση του λανθασμένου διεθνούς κοινού νομίσματος που είναι το δολάριο με ένα πραγματικό διεθνές κοινό νόμισμα που σχεδιάζεται για να λειτουργεί ως μοχλός για την επανόρθωση των αφόρητων ανισοτήτων που αποσταθεροποιούν τον κόσμο και για τη συμβολή της ισορροπημένης ανάπτυξης της ανθρωπότητας και του πλανήτη. Βρισκόμαστε τόσο μακριά από αυτό που είναι καλύτερα, σε αυτό το στάδιο, να αποφύγουμε τις υπερβολικές εκφράσεις σχετικά με τις ριζικές μεταρρυθμίσεις

στην εργασία, εκτός εάν η ξαφνική τάση των Ευρωπαίων ηγετών να θέλουν να αλλάξουν τον κόσμο εμπνέεται από το σύνθημα του Πρίγκηπα Salina στο έργο *Η Λεοπάρδαλη*: «όλα αλλάζουν έτσι που τίποτα δεν αλλάζει». Ωστόσο, κινδυνεύουν να ξυπνήσουν απότομα σύντομα.

(Χειροκροτήματα)

Nigel Farage, εξ ονόματος της Ομάδας IND/DEM. – Κύριε Πρόεδρε, απευθύνω τις παρατηρήσεις μου στον Προεδρεύοντα του Συμβουλίου. Πρόεδρε Sarkozy, χάρη στη δική σας ενέργεια, δυναμισμό και πρωτοβουλία μεταβήκατε στη Γεωργία και στη Ρωσία για να προσπαθήσετε και να μεσολαβήσετε για μια συμφωνία. Το κατορθώσατε χάρη στις προσπάθειές σας. Δεν ενεργήσατε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι αυταπάτη εάν οποιοσδήποτε σε αυτή τη θέση νομίζει ότι ενεργήσατε με αυτόν τον τρόπο. Δεν υπήρχε σύνοδος του Συμβουλίου, δεν υπήρχε ψήφισμα και δεν υπήρχε εντολή. Τα καταφέρατε ως ο Γάλλος Πρόεδρος και μπράβο σας.

Ωστόσο, εάν προτείνετε ότι αυτό είναι το μοντέλο για το οποίο πρέπει να αποφασίσουμε για τις εξωτερικές σχέσεις μας στο μέλλον – η άποψη ότι ένας μόνιμος πρόεδρος ή ένα μόνιμος υπουργός εξωτερικών αποφασίζει χωρίς σχεδιασμό ποια πρέπει να είναι η εξωτερική πολιτική όλων μας και συνεχίζει και το κάνει αυτό χωρίς αναφορά σε εθνικές κυβερνήσεις και εθνικά κοινοβούλια – η απάντηση πρέπει να είναι: Όχι, πραγματικά σας ευχαριστώ πολύ.

Σε ότι αφορά τη χρηματοπιστωτική κρίση, είμαι ιδιαίτερα ευχαριστημένος που το αρχικό σας σχέδιο ότι όλοι πρέπει να συγκεντρώσουν τα χρήματά τους δεν ευδοδώθηκε. Ήταν χρήσιμο που οι Ιρλανδοί, οι Έλληνες και οι Γερμανοί αποχώρησαν και ενέγγησαν σύμφωνα με τα εθνικά τους συμφέροντα. Αυτό που συνέβη στη σύνοδο κορυφής αφορούσε περισσότερο στη συμφωνία μεταξύ των εθνικών κρατών –το οποίο είναι θαυμάσιο και το οποίο με ευχαριστεί.

Δεν άκουσα κανένα σήμερα να αναγνωρίζει ότι η παρούσα χρηματοπιστωτική κρίση αντιστοιχεί όσο τίποτα άλλο με αποτυχία των κανονισμών. Δεν είχαμε έλλειψη κανονισμών: από το σχέδιο δράσης των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών για τα τελευταία 10 έτη είχαμε μεγάλη αύξηση κανονισμών. Αυτό έβλαψε την ανταγωνιστικότητα περιοχών όπως το Λονδίνο και δεν προστάτευσε ούτε έναν επενδυτή. Γι' αυτό σας παρακαλώ, η πληθώρα κανονισμών δεν είναι η απάντηση. Πρέπει να σκεφτούμε ξανά τι κάνουμε.

Νομίζω ότι πρέπει να ξεκινήσουμε να ενεργούμε με βάση το δικό μας εθνικό συμφέρον. Το γεγονός ότι οι τράπεζές μας δεν μπορούν να καταβάλλουν μερίσματα για τα επόμενα πέντε έτη, ενώ οι Ελβετικές τράπεζες μπορούν, είναι κάτι που αποδεικνύει ότι, εάν έχετε την ευελιξία και την προσαρμοστικότητα να βρίσκεστε εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μπορείτε να αντιμετωπίσετε πολύ καλύτερα τις χρηματοπιστωτικές κρίσεις από το να βρίσκεστε κολλημένοι στη μέση.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Κύριε Προεδρεύοντα του Συμβουλίου και της Γαλλικής Δημοκρατίας, συζητάμε τη θεραπευτική αγωγή που πρέπει να δώσουμε στον ασθενή, αλλά είμαστε πολύ διακριτικοί σχετικά με αίτια της ασθένειας. Πώς γίνεται τα θεσμικά όργανα της ΕΕ να μη διέβλεψαν την εμφάνιση της παρούσας κρίσης; Ούτε το Συμβούλιο, ούτε η Επιτροπή, ούτε η Κεντρική Τράπεζα, ούτε ακόμα, κυρίες και κύριοι, το Κοινοβούλιο, ούτε οποιαδήποτε από τις κυβερνήσεις των κρατών μελών. Η κρίση προβλέφθηκε, είναι αλήθεια, από μερικούς απλούς οικονομολόγους, όπως ο νικητής του βραβείου Νόμπελ, ο Maurice Allais και πολιτικούς αξιωματούχους, κυρίως από τη δική μας πλευρά πολιτικών πεποιθήσεων, συμπεριλαμβανοντας, για μια ακόμη φορά, τον Jean-Marie Le Pen. Δυστυχώς, είναι η περίπτωση της «φωνής βοούντος εν τη ερήμω».

Ωστόσο, η κρίση είναι σαφώς η κρίση του Ευρω-διεθνιστικού συστήματος, του ανεξέλεγκτου ελεύθερου εμπορίου και του τρομερού διαχωρισμού μεταξύ της χρηματοοικονομικής φαντασίας και των πραγματικοτήτων των εξασθενημένων οικονομιών και βιομηχανιών μας, που στο μέλλον μπορεί να είναι ο στόχος των κρατικών επενδυτικών ταμείων τρίτων χωρών που επωφελούνται από την παρούσα κατάσταση. Ακόμη και το έργο σας, κύριε Sarkozy, αποδεικνύει την εσφαλμένη ρύθμιση της Ένωσης: μία σύνοδος των 4, όχι των 27, το Σάββατο 4 Οκτωβρίου. Μια διμερής συνάντηση με τη Γερμανία στις 11 Οκτωβρίου, Μια σύνοδος μόνο των 15 των μελών της Ευρωομάδας. Μια συνάντηση με τον Πρόεδρο των ΗΠΑ για να τον πείσετε να διοργανώσει ακόμη μία συνάντηση που θεωρητικά σχεδιάστηκε για να αλλάξει ριζικά όλο το σύστημα, στο οποίο είχαν κληθεί, εάν καταλάβαμε καλά, μόνο τα 6 από τα 27 κράτη μέλη της ΕΕ, οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Ιαπωνία, η Ρωσία, η Ινδία και η Κίνα.

Δεν προδικάζω τη χρησιμότητα αυτών των συναντήσεων. Αναφέρω ότι αυτή είναι μια επιστροφή στη διμερή ή στην πολυμερή διπλωματία και σαφώς αποδεικνύει ότι, με δεδομένη την έλλειψη αντίδρασης της, την εμπλοκή της σε γραφειοκρατικούς κανόνες και την αναγκαστική επιθυμία της για εξουσία που δεν είναι ικανή να ασκήσει, η Ένωση ως δομημένο σύνολο γνώρισε δόξες στο παρελθόν. Η έκθεση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου το επιβεβαιώνει, εάν κάποιος καταλάβει το νόημα. Επιβεβαιώνει τις πρωτοβουλίες σας, εκλιπαρεί την Κεντρική Τράπεζα με έμμεσο τρόπο να χαλαρώσει κάπως την ασφυκτική ισχύ των κριτηρίων του Maastricht, αλλά δεν αποφασίζει τίποτα.

Αναφέρατε την κατάσταση στη Γεωργία και τις προσπάθειές σας, αλλά πώς μπορείτε να μη βλέπετε ότι η μονομερής αναγνώριση της ανεξαρτησίας του Κοσόβου άνοιξε το δρόμο για την ανεξαρτησία της Αμπχαζίας και της Νότιας Οσετίας; Πώς μπορείτε να δικαιολογήσετε την αόριστη επέκταση του ΝΑΤΟ όταν το Σύμφωνο της Βαρσοβίας δεν ισχύει πλέον;

Κύριε Sarkozy, η πορεία που πρέπει να ακολουθήσουμε βρίσκεται αλλού. Αφορά στη ριζική διάσπαση με το διεθνιστικό σύστημα και στην πλήρη αμφισβήτηση των επονομαζόμενων πλεονεκτημάτων του συγκεκριμένου ατόμων, αγαθών και κεφαλαίου σε παγκόσμιο επίπεδο. Αναμφίβολα, η προάσπιση της ανεξαρτησίας μας και των ταυτοτήτων μας δεν σημαίνει ότι είμαστε απομονωμένοι. Αντίθετα, είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την επανάκτηση της επιρροής μας στον κόσμο.

Nicolas Sarkozy, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (FR) Κύριε Daul, σας ευχαριστώ για την υποστήριξή σας. Η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και των Ευρωπαίων Δημοκρατών πάντοτε πίστευε σε μια προστατευτική Ευρώπη και εσείς ο ίδιος συμμετείχατε στο διάλογο με τους Ρώσους γείτονές μας. Ήταν μια εξωπραγματική θέση: Η Ρωσία διαθέτει την ενέργεια, η Ευρώπη διαθέτει την τεχνολογία. Η Ρωσία αντιμετωπίζει σοβαρό δημογραφικό πρόβλημα – χάνει 700.000 άτομα περίπου κάθε χρόνο, σε μια χώρα που έχει το διπλάσιο μέγεθος από το μέγεθος των Ηνωμένων Πολιτειών. Δεν θεωρώ τη Ρωσία ως τον άσπονδο εχθρό της Ευρώπης. Ακριβώς το αντίθετο, θεωρώ ότι θα είναι απαραίτητο, στο μέλλον, να τίθενται οι βάσεις για έναν κοινό οικονομικό χώρο μεταξύ της Ρωσίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος θα είναι επίσης ο καλύτερος τρόπος για να τους κάνουμε να μετακινηθούν προς τις αξίες του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας τα οποία θεωρούμε πολύτιμα στην Ευρώπη.

Θα προσθέσω, κύριε Daul, ότι ο λόγος για τον οποίο θέλαμε να στηρίξουμε τις τράπεζες ήταν για να προστατεύσουμε τους καταθέτες. Υπήρχαν πολλές στρατηγικές. Ορισμένες χώρες – θα επανέλθω σε αυτό αργότερα – ήθελαν να προστατεύσουν και να εξασφαλίσουν τα προϊόντα των τραπεζών. Αγωνίστηκε υπέρ της προστασίας και της εξασφάλισης των ιδίων των τραπεζών, έτσι ώστε στη συνέχεια να μπορούμε να τις αφήσουμε να εκτελέσουν το έργο τους και η στήριξη της ομάδας σας ήταν σημαντική για εμάς.

Θέλω να τελειώσω αναφέροντας ότι η απόφασή σας να επικυρώσουμε τη Συνθήκη της Λισαβόνας ήταν σωστή και, επιπλέον, δεν είναι καθόλου επιθετικό να ζητάμε από τους ανθρώπους να είναι συνεπείς: δεν μπορείτε να πείτε ότι δεν ψηφίσατε επειδή φοβόσαστε μήπως χάσετε έναν επίτροπο εάν, με την άρνησή σας για ψήφο, εξαναγκάσετε να διατηρηθεί μια συνθήκη που προνοεί για τη μείωση του μεγέθους της Επιτροπής. Σέβομαι τις απόψεις όλων, αλλά δεν μπορώ να συμφωνήσω με ανακολουθίες. Δεν μπορείτε να συγκαταλέγετε μεταξύ των ισχυρότερων υπέρμαχων της Ευρωπαϊκής διεύρυνσης και ταυτόχρονα να εμποδίζετε την Ευρώπη να ιδρύει θεσμούς για τη διεύρυνση. Διαπιστώσαμε πόσο κόστισε η διεύρυνση στην Ευρώπη χωρίς να ληφθεί υπόψη η εμβάθυνση. Δεν πρέπει να κάνουμε το ίδιο λάθος ξανά.

Κύριε Schulz, αναφέρετε ότι μιλώ σαν Ευρωπαίος σοσιαλιστής. Μπορεί να είναι έτσι, αλλά πρέπει να παραδεχτείτε ότι δεν μιλάτε πραγματικά ως Γάλλος σοσιαλιστής.

(Χειροκροτήματα)

Ειλικρινά, εάν πραγματοποιούν επιμερισμός σε σοσιαλιστικό επίπεδο, θα επέλεγα τον κ. Schulz, χωρίς να το μετανιώσω και χωρίς να έχω τύψεις. Ωστόσο, θέλω να δηλώσω κάτι ακόμη – το όλο θέμα είναι ότι η Ευρώπη μας αναγκάζει να κάνουμε συμβιβασμούς. Αυτό κάνουμε τώρα εγώ και ο κ. Schultz. Η Ευρώπη, οι θεσμοί της και οι πολιτικές της θα εγκρίνονται και θα εφαρμόζονται κάποτε από κυβερνήσεις της αριστεράς και της δεξιάς – αυτός είναι ο νόμος της εναλλαγής. Το Ευρωπαϊκό ιδεώδες δεν μπορεί – κι αυτό είναι που το κάνει σπουδαίο – να περιορίζεται απλά σε θέμα της αριστεράς και της δεξιάς.

Ευτυχώς, κύριε Schulz που άνθρωποι σαν εσάς μπορούν να αναγνωρίσουν ότι οι άλλοι που δεν ανήκουν στη δική σας πολιτική παράταξη δεν κάνουν απαραίτητα λάθος, απλά επειδή δεν είναι με το μέρος σας. Επίσης, θέλω να αναφέρω κύριε Schulz και σε εσάς και στην ομάδα σας, ότι, ως Προεδρεύων του Συμβουλίου, παρόλο που το κόμμα μου είναι πιστό στην ομάδα ΕΛΚ, εκτίμησα ιδιαίτερα την αίσθηση ευθύνης της Σοσιαλιστικής Ομάδας όταν ανέλαβε δράση για να ακολουθήσει ορισμένες διαδρομές. Ο περιορισμός της Ευρώπης απλά σε μία συζήτηση μεταξύ της αριστεράς και της δεξιάς, ακόμη κι αν υπάρχει αυτή η συζήτηση, αποτελεί παράβαση κατά του Ευρωπαϊκού συμβιβασμού, κατά του Ευρωπαϊκού ιδεώδους. Κατά συνέπεια, δεν νομίζω ότι αποποιείσθε τις αρχές σας όταν υποστηρίζετε την Προεδρία, όπως κι εγώ δεν απαρνιέμαι τις δικές μου όταν εκτιμώ τη στήριξη της Σοσιαλιστικής Ομάδας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Θα προχωρήσω περαιτέρω. Ο κ. Schulz αναφέρει ότι αυτό είναι ένα ιστορικό καθήκον και έχει απόλυτο δίκιο. Αναφέρει, όπως και ο κ. Daul, ότι η κρίση μπορεί να παρουσιάζει μία ευκαιρία. Έχετε απόλυτο δίκιο. Και όταν λέτε «ποτέ ξανά», για άλλη μια φορά, έχετε απόλυτο δίκιο. Αυτό δεν αφορά στους Χριστιανοδημοκράτες ή στους

Σοσιαλδημοκράτες. Αφορά στην κοινή λογική. Ποιος μας έφερε σε αυτό το σημείο; Αφετέρου, το σημείο στο οποίο θα διαφωνούσα είναι η άποψη ότι, για τα τελευταία 30 έτη, μόνο κυβερνήσεις της δεξιάς έκαναν λάθη και οι κυβερνήσεις της αριστεράς είχαν πάντα δίκιο: αυτό θα ήταν επαναδιατύπωση μιας οδυνηρής ιστορίας και από τις δύο πλευρές.

Θα προσдέσω, σε σχέση με τα σχόλιά σας για την κ. Merkel, ότι καταλαβαίνω ότι διεξάγονται εκλογές στη Γερμανία και κατά συνέπεια θα θεωρούσα τα λόγια της ως εκλογική πλατφόρμα. Από την πλευρά μου, είχα τη χαρά να έχω την αλληλεγγύη και τη φιλία της κ. Merkel και θέλω να τιμήσω, για άλλη μια φορά, τις πράξεις της όταν είχε αναλάβει την Προεδρία. Οι Προεδρίες εξαμήνης διάρκειας αποτελούν μέρος μιας συνεχούς σειράς και ωφελήθηκαν σε μεγάλο βαθμό από τις προσπάθειες των προκατόχων μου, ιδιαίτερα από την κ. Merkel.

Κύριε Watson, τρέφω βαθύτατο σεβασμό για εσάς και για τις ιδέες σας, αλλά, ακόμη κι αν μπορείτε να διαβάσετε τα ψιλά γράμματα, προφανώς χωρίς γυαλιά, φαίνεται ότι δεν το πράξατε σήμερα, διότι τι αναφέρει το κείμενο; Αναφέρεται ρητά στα συμπεράσματα των Ευρωπαϊκών Συμβουλίων του Μαρτίου 2007 και του Μαρτίου 2008. Και τι αναφέρουν αυτές οι δύο αποφάσεις του Συμβουλίου; Αναφέρουν ότι η δέσμη μέτρων για τις κλιματικές αλλαγές θα εγκριθεί με τη διαδικασία της συναπόφασης με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Υπάρχει ένα συνεχές στα κείμενα, κύριε Watson.

Τότε, τι προσπαθούσα να κάνω; Ίσως ήταν λάθος. Ήθελα να θέσω τέλος στη δημοσίευση ανακοινωθέντων 50 σελίδων των Ευρωπαϊκών Συμβουλίων που δεν διαβάζει κανείς και κατά συνέπεια πρότεινα ένα ανακοινωθέν οκτώ σελίδων. Εάν θέλετε να επιμείνετε σε ένα μικρότερο ανακοινωθέν, είναι καλύτερο να μην ακολουθείτε τη συνήθη πρακτική της σύνοψης των συμπερασμάτων προηγούμενων Συμβουλίων, προκειμένου να συγκαλύψετε την έλλειψη νέων αποφάσεων από το παρόν Συμβούλιο. Ως εκ τούτου, νομίζω ότι η συναπόφαση καλύφθηκε από τις παραπομπές σε εκείνα τα δύο προηγούμενα Συμβούλια. Θέλετε να το επιβεβαιώσω και είμαι ιδιαίτερα ευτυχής που το κάνω, αλλά μπορώ να προχωρήσω ακόμη περαιτέρω, κύριε Watson.

Ως προς τη δέσμη μέτρων για την ενέργεια και τις κλιματικές αλλαγές, γνωρίζω, επαναλαμβάνω και θεωρώ ότι θα χρειαστούμε μεγάλη δέσμευση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για να την προωθήσουμε. Υπήρχε μόνο ένα πράγμα που ήθελα να κάνω τον Οκτώβριο κι αυτό ήταν να προσπαθήσω να διατηρήσω τη συναίνεση εντός του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, διότι, όπως θα παραδεχθείτε, εάν ερχόμουν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με μια απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου που βασικά ανέφερε ότι, σε κάθε περίπτωση, δεν πρέπει να καταλήξουμε σε συμφωνία πριν τον Δεκέμβριο, πολύ σωστά θα μου είχατε πει «δεν τηρήσατε αυτό που αποφάσισαν τα Συμβούλια το 2007 και το 2008». Χωρίς να έχω αμφισβητήσει καθόλου τη δέσμη μέτρων για την ενέργεια και τις κλιματικές αλλαγές, αγωνίστηκα γι' αυτή και χωρίς να έχω αμφισβητήσει καθόλου τη διαδικασία συναπόφασης, επιμένω σε αυτή. Επιπλέον, τόσο εγώ όσο και ο Πρόεδρος Barroso αναφέραμε τα ίδια στους συναδέλφους μας στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Κύριε Cohn-Bendit, πραγματικά είστε σε άριστη κατάσταση. Μου δηλώσατε «ναι» πέντε φορές και «όχι» μόνο δύο – έχω συνηθίσει σε λιγότερο ευνοϊκά αποτελέσματα. Για να είμαι ειλικρινής, η στήριξή σας αναφορικά με την αποφασιστικότητα της Προεδρίας και με ορισμένες από τις ενέργειές της είναι ευεργετική. Θα σας δηλώσω επίσης, κύριε Cohn-Bendit, ότι νομίζω ότι η Προεδρία της Επιτροπής και η Προεδρία του Συμβουλίου που έχουν δεσμευτεί τόσο για την προάσπιση της δέσμης μέτρων για την ενέργεια και τις κλιματικές αλλαγές αξίζουν τη στήριξη των Πρασίνων. Δεν συμφωνούμε σε όλα, αλλά ασφαλώς εσείς, οι Πράσινοι, δεν πρόκειται να πολεμήσετε την Προεδρία της Επιτροπής και την Προεδρία του Συμβουλίου που έχουν δεσμευτεί απολύτως για την έγκριση της δέσμης μέτρων για την ενέργεια και τις κλιματικές αλλαγές. Ασφαλώς μπορούμε τουλάχιστον να συμβαδίσουμε σε μερικά σημεία. Είστε ένας αιρετός εκπρόσωπος, είμαι ένας αιρετός εκπρόσωπος και δεν ντρέπομαι να παραδεχθώ ότι, εάν σας χρειάζομαι κι εσείς με χρειάζεστε. Αυτό πιθανόν να είναι πιο οδυνηρό για εσάς από ότι είναι για εμένα, αλλά έτσι έχουν τα πράγματα. Επίσης, μου ζητήσατε να ασκήσω κάποια αυτοκριτική. Έχετε απόλυτο δίκιο, ασφαλώς πρέπει να το κάνω και δεν είμαι ο μόνος.

(Γέλια και χειροκροτήματα)

Τέλος, αναφορικά με το θεσμικό πραξικόπημα, θα απαντούσα το ίδιο όπως στον κύριο Watson. Ο κύριος Cohn-Bendit δεν θα με κατηγορήσει γι' αυτό. Αφετέρου, μπορεί η παρούσα κρίση και η προάσπιση του περιβάλλοντος να είναι μια ευκαιρία για ανάπτυξη; Νομίζω ότι έχετε απόλυτο δίκιο – την αποκαλείτε «πράσινη ανάπτυξη» κι εγώ την αποκαλώ «βιώσιμη ανάπτυξη», αλλά είναι αναμφισβήτητο. Θα σας αναφέρω επίσης ότι το περιβαλλοντικό επίδομα για τα αυτοκίνητα το απέδειξε αυτό. Η Γαλλία είναι ένα από τα μοναδικά μέρη, όπου ο τομέας της αυτοκινητοβιομηχανίας δεν συρρικνώνεται. Γιατί; Επειδή το περιβαλλοντικό επίδομα τη βοήθησε να πουλήσει περισσότερα αυτοκίνητα αντιρυπαντικής τεχνολογίας από ότι αυτοκίνητα που ρυπαίνουν. Ίσως οι Πράσινοι να θεωρήσουν ότι η φράση «καθαρό αυτοκίνητο» σοκάρει, αλλά για εμάς είναι εξαιρετικά σημαντικό. Το Περιβάλλον Grenelle, το οποίο ελπίζω ότι θα ψηφισθεί ομόφωνα στη Γαλλία, συμπεριλαμβάνοντας τους Σοσιαλιστές, δείχνει ότι η Γαλλία έχει προβεί σε σταθερές δεσμεύσεις προς αυτή την κατεύθυνση. Πραγματικά νομίζω ότι θα ήταν λάθος

με ιστορικές διαστάσεις, εάν η Ευρώπη έχανε την ευκαιρία σχετικά με τη δέσμη μέτρων για την ενέργεια και τις κλιματικές αλλαγές.

Κυρία Muscardini, σας ευχαριστώ για την υποστήριξή σας. Αναφέρατε το σύμφωνο για τη μετανάστευση και χαίρομαι που το κάνατε, διότι κανείς δεν αναφέρεται σε ευκαιρίες που αξιοποιούνται, αλλά αποτελεί πραγματικά μια καταπληκτική καινοτομία για την Ευρώπη ότι και οι 27 από εμάς κατορθώσαμε να καταλήξουμε σε συμφωνία για ένα σύμφωνο. Ασφαλώς, υπάρχουν ακόμη κάποιες αμφιβολίες και ασφαλώς θα θέλαμε να προχωρήσουμε περαιτέρω, παρόλα αυτά. Ποιος μπορούσε να προβλέψει ότι όλοι εσείς εδώ θα είχατε τη σοφία, με τα κράτη μέλη, να συμφωνήσετε για ένα Ευρωπαϊκό σύμφωνο μετανάστευσης λίγους μήνες πριν τις Ευρωεκλογές; Πιστέψτε με, είναι ο μόνος τρόπος για να εμποδίσουμε τους εξτρεμιστές σε καθεμία από τις χώρες μας να επικρατήσουν σε ένα θέμα για το οποίο πρέπει να υπάρχει ευφύια, ανθρωπιά και σταθερότητα. Κατά συνέπεια, σας είμαι ευγνώμων κυρία Muscardini, διότι θίξατε το θέμα.

Κύριε Wurtz, αναφέρατε ότι δεν αποδεχόμαστε την ίδια διάγνωση και ότι αυτό είναι ασφαλώς αληθές. Ωστόσο, ο λόγος σας, όπως πάντα, είχε προσεκτική διατύπωση, αλλά στην ουσία του ήταν υπερβολικός. Τα πράγματα δεν καθίστανται λιγότερο συγκλονιστικά, κύριε Wurtz, εάν τους πείτε με ήπιο τρόπο: δεν έχουν τόση σημασία οι λέξεις, όσο αυτό που βρίσκεται πίσω από αυτές. Όσο είμαι σίγουρος ότι ο καπιταλισμός πρέπει να αλλάξει, θα σας δηλώσω κύριε Wurtz, ότι ο καπιταλισμός δεν προκάλεσε ποτέ τόση καταστροφή σε κοινωνικό, δημοκρατικό και περιβαλλοντικό επίπεδο όση το συλλογικό σύστημα που υποστηρίζατε τόσα χρόνια. Οι σημαντικές οικολογικές καταστροφές, κύριε Wurtz – πρέπει να ακούτε τον κ. Cohn-Bendit όταν αναφέρεται στην αυτοκριτική – οι σημαντικές οικολογικές καταστροφές δεν ήταν χαρακτηριστικό της οικονομίας της αγοράς, αλλά του συλλογικού συστήματος. Οι κοινωνικές καταστροφές, κύριε Wurtz, ήταν χαρακτηριστικά ενός συλλογικού συστήματος και το συλλογικό σύστημα διατήρησε το Τείχος του Βερολίνου, εκατομμύρια άνθρωποι υπέφεραν σωματικά από την απώλεια της ελευθερίας. Ως εκ τούτου, εξακολουθώ να αναλαμβάνω δεσμεύσεις για την οικονομία της αγοράς, για το ελεύθερο εμπόριο και για τις αξίες του καπιταλισμού, αλλά όχι για την προδοσία του καπιταλισμού.

(Χειροκροτήματα)

Μπορούμε και οι δύο να κοιτάξουμε πίσω στον 20^ο αιώνα και μπορείτε να είστε βέβαιοι ότι η απόφαση δεν θα ευνοεί τις ιδέες που ακολουθήσατε πιστά για δεκαετίες. Μου λέτε να ξυπνήσω, αλλά, σε κάθε φιλία κ. Wurtz, θα φοβόμουν να σας συμβουλευσω να μην σκέφτεστε τόσο πολύ σχετικά με το τι συνέβη κατά τη διάρκεια του 20^{ου} αιώνα, διότι οι ειλικρινείς άνδρες όπως εσείς θα διαπίστωναν σε αυτή την περίπτωση ότι υποστηρίζουν συστήματα που έχουν απομακρυνθεί ιδιαίτερα από τα ιδανικά της νεότητάς τους.

Κύριε Farage, δεν έχω λάβει εντολή – αυτό είναι αδιαμφισβήτητο – αλλά, ειλικρινά, δεν έλαβαν εντολή ούτε και τα Ρωσικά στρατεύματα όταν εισέβαλαν στη Γεωργία.

(Χειροκροτήματα)

Είστε ένας από εκείνους τους ανθρώπους που, για χρόνια, καταγγέλατε την Ευρώπη για έλλειψη πολιτικής βούλησης. Εγώ είχα μία επιλογή: Μπορούσα να ζητήσω την άποψη όλων και να μη λάβω μέτρα ή να δράσω και στη συνέχεια να ελέγξω εάν οι άλλοι συμφωνούσαν. Προτιμώ τη δράση. Επιτέλους, κύριε Farage, μια Ευρώπη που μοιάζει με αυτό που θέλετε να μοιάζει. Πράγματι, είμαι εγώ, γεγονός το οποίο δεν είναι τόσο σπουδαίο, αλλά στην ουσία εξακολουθεί να είναι η Ευρώπη που για την οποία ελπίζετε και προσέχευσθε. Θα προσθέσω ότι, από δημοκρατική άποψη, εγώ, από κοινού με τον Bernard Kouchner, διαβεβαίωσα ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επικύρωσε τις αποφάσεις που είχαμε λάβει.

Μία τελευταία επισημάνση: όταν οι Ιρλανδοί – και δεν ασκώ κριτική, με δεδομένο πόσο σοβαρή ήταν η κρίση – έλαβαν την απόφαση να εγγυώνται όλα τα προϊόντα των τραπεζών τους, με εξαίρεση τις Ευρωπαϊκές τράπεζες και τα υποκαταστήματα, είναι χρήσιμο που η Επιτροπή ήταν εκεί για να διευθετήσει την κατάσταση. Τι συνέβη; Σε διάστημα 24 ωρών, όλο το City βρέθηκε χωρίς ρευστά διαθέσιμα, διότι, φυσικά, όλα τα ρευστά διαθέσιμα έφυγαν από το City για να βρεθούν στις τράπεζες για τις οποίες εγγυήθηκε το Ιρλανδικό κράτος, το οποίο είχε αποφασίσει, αυτοβούλως, να εγγυηθεί το 200% του ΑΕγχΠ του. Μπορείτε να διαπιστώσετε σαφώς ότι χρειαζόμαστε ο ένας τον άλλο: εάν δεν είχαμε συντονίσει την απάντησή μας, κάθε χώρα θα ασχολιόταν διαρκώς με το θέμα «ποιος μπορεί να παράσχει τις μεγαλύτερες εγγυήσεις» και οι οικονομίες των ατόμων θα πήγαιναν στη χώρα που παρείχε τις μεγαλύτερες εγγυήσεις, εις βάρος των άλλων. Είστε τόσο πιστός υπερασπιστής του Ηνωμένου Βασιλείου – λοιπόν, η Ευρώπη συνέβαλε στην αποκατάσταση της ισορροπίας του City, όχι το Ηνωμένο Βασίλειο από μόνο του.

(Χειροκροτήματα)

Τέλος, κύριε Gollnisch, είστε ο μοναδικός στον κόσμο που πιστεύει ότι η Ευρώπη δεν έχει χρησιμότητα. Υπάρχουν δύο δυνατότητες: είτε ο κόσμος έχει άδικο κι εσείς δίκιο, είτε ισχύει το αντίθετο. Φοβάμαι ότι, για μία ακόμη φορά, ισχύει το αντίθετο.

(Θερμά χειροκροτήματα)

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, παραστήκαμε ήδη σε ορισμένες ιδεολογικές συζητήσεις και ήταν ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες. Από την πλευρά μου, νομίζω ότι τώρα πρέπει να συμμετάσχω σε αυτή τη συζήτηση, αλλά θεωρώ ότι θα υπάρχει χρόνος γι' αυτό αργότερα. Προς το παρόν, επικεντρώνομαι περισσότερο σε άμεσες, επείγουσες απαντήσεις για την κρίση.

Σε κάθε περίπτωση, θέλω να δηλώσω το εξής: η ανάλυσή μας για τα αίτια της παρούσας κρίσης σαφώς δείχνει ότι υπήρχαν κανονιστικές ατέλειες, ιδίως στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ορισμένοι τομείς στο εσωτερικό αυτής της αγοράς δεν ελέγχονταν και αυτό προκάλεσε την κρίση. Ωστόσο, η ανάλυσή μας δείχνει επίσης ότι η βασική αιτία της κρίσης συνδέεται αναμφίβολα με ορισμένες θεμελιώδεις ανισοροπίες που μπορούν να εντοπισθούν στην οικονομία των ΗΠΑ και στην παγκόσμια οικονομία.

Η αλήθεια – όπως τόνισαν πολλοί οικονομολόγοι και εξακολουθούν να τονίζουν – είναι ότι θα είναι δύσκολο να διατηρηθεί το είδος των επιπέδων του δημόσιου χρέους που διαπιστώνουμε στις Ηνωμένες Πολιτείες και ότι οι χώρες με το μεγαλύτερο χρέος είναι οι μεγαλύτεροι καταναλωτές, ενώ οι χώρες με μεγαλύτερα διαθέσιμα έχουν ελάχιστη κατανάλωση.

Υπάρχουν βασικά προβλήματα σε αυτή την περίπτωση, αναφορικά με το έλλειμμα του δημόσιου χρέους, του δημόσιου ελλείμματος. Για να το πω πιο απλά, εάν οι Ηνωμένες Πολιτείες είχαν σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης, αυτή η χρηματοπιστωτική κρίση μπορεί να μην συνέβαινε: όταν οι βάσεις της μακροοικονομίας είναι σταθερές, έχουμε πολύ μεγαλύτερες πιθανότητες να αντιμετωπίσουμε αυτά τα προβλήματα των κενών, των ατελειών ελέγχου.

Είναι γεγονός ότι υπήρχαν επίσης κανονιστικά προβλήματα. Όχι επειδή η χρηματοοικονομική αγορά δεν υφίσταται έλεγχο – ακριβώς το αντίθετο, πιθανότατα είναι ο πλέον ελεγχόμενος τομέας της οικονομίας, ακόμη και στις Ηνωμένες Πολιτείες. Όχι επειδή δεν ασκούμε έλεγχο στην Ευρώπη – το αντίθετο, έχουμε πολλές ρυθμίσεις σε αυτόν τον τομέα. Ωστόσο, είναι αλήθεια ότι υπήρχαν ατέλειες στους μηχανισμούς εποπτείας, οι οποίοι, πρέπει να το θυμόμαστε, είναι ουσιαστικά εθνικά συστήματα.

Αυτός είναι ένας τομέας για τον οποίο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα πραγματικά δεν απαλλάσσονται – οι μηχανισμοί εποπτείας είναι στην ουσία εθνικού χαρακτήρα. Είναι επίσης αληθές ότι πρέπει να εξετάσουμε τι μπορούμε να κάνουμε από νομοθετική άποψη και σχετικά με αυτό χαιρετίζω τις προσπάθειες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Είναι γεγονός ότι, για πολλά έτη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υποβάλλει άρτιες εκθέσεις για ορισμένα από αυτά τα θέματα και είμαστε έτοιμοι να συνεργαστούμε μαζί σας.

Ωστόσο, αξίζει να θυμηθούμε ότι, ακριβώς όπως «κανείς λάνθρως δεν είναι αυτάρκης», κανένα θεσμικό όργανο δεν είναι αυτάρκες και η Επιτροπή συνεργάζεται με το Κοινοβούλιο και με το Συμβούλιο γι' αυτά τα θέματα. Ας είμαστε εντελώς ξεκάθαροι: πριν από μερικές εβδομάδες – όχι χρόνια, όχι μήνες, πριν από μερικές εβδομάδες – δεν θα ήταν δυνατό να αλλάξουμε ορισμένους από αυτούς τους κανόνες, διότι, όπως γνωρίζετε πολύ καλά, ορισμένα από τα κράτη μέλη θα ήταν βασικά αντίθετα. Έτσι έχουν τα πράγματα.

Για το λόγο αυτό, πρέπει να καταλάβουμε ότι τώρα έχουν δημιουργηθεί οι συνθήκες για να κάνουμε κάποιες αλλαγές, ελπίζω – όχι μόνο για μεταρρυθμίσεις στην Ευρώπη, αλλά επίσης έτσι ώστε η Ευρώπη να μπορεί να προτείνει παγκόσμιες μεταρρυθμίσεις στο χρηματοπιστωτικό σύστημα.

Το δεύτερο θέμα έχει σχέση με τη «δέσμη μέτρων για τις κλιματικές αλλαγές» και θέλω να σας ευχαριστήσω, κυρίες και κύριοι, για τα σχόλιά σας και για την υποστήριξή σας. Αναφορικά με το θεσμικό θέμα, καταρχήν – νομίζω ότι ο Πρόεδρος Sarkozy το εξήγησε ήδη σαφέστατα, αλλά επιτρέψτε μου να δηλώσω το εξής εξ ονόματος της Επιτροπής – δεν συγχέουμε το σεβασμό για καθιερωμένες διαδικασίες λήψης αποφάσεων, ιδίως για τη διαδικασία συναπόφασης και τον κεντρικό ρόλο που παίζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με την ανάγκη για ισχυρή συναίνεση μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με κάτι όσο σημαντικό όσο η δέσμη μέτρων για το κλίμα και την ενέργεια. Αυτές οι δύο πλευρές δεν είναι ασύμβατες ή αντιφατικές, αλλά συμπληρωματικές. Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι, παράλληλα με την Προεδρία, εργαζόμαστε ενεργά και άκοπα προκειμένου να επιτύχουμε ένα φιλόδοξο, αλλά ισορροπημένο συμβιβασμό με το Κοινοβούλιο.

Πρέπει να είμαι τελείως ειλικρινής μαζί σας εδώ και μπορώ να σας δηλώσω ότι, εάν δεν είχαμε την ηγεσία του Προέδρου Sarkozy και – νομίζω ότι μπορώ να το πω αυτό – καθώς και τη συμβολή της Επιτροπής, δεν θα

επιτυχάναμε συναίνεση σε αυτό το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, προκειμένου να διατηρήσουμε τους στόχους που εγκρίναμε πριν από ένα έτος.

Η αλήθεια είναι ότι, αντιμέτωπες με την χρηματοπιστωτική κατάσταση όπως αυτή που βρισκόμαστε τώρα, οι κυβερνήσεις – εντελώς φυσικά, θα έλεγα – καθίστανται πιο αμυντικές, πιο συνετές. Ίσως θέλουν να επανέλθουν σε ορισμένες λιγότερο φιλοδοξίες. Κι αυτό αποτελεί πρόκληση την οποία πρέπει να δεχτούμε από κοινού, καθώς πράγματι νομίζω ότι θα ήταν τραγικό εάν η Ευρώπη εγκατέλειπε τις φιλοδοξίες της για την καταπολέμηση της κλιματικών αλλαγών.

Θα ήταν τραγικό, επειδή ο κύριος στόχος που έχουν ορισμένα άτομα για τη δέση μέτρων είναι ότι θα κάναμε μία θυσία χωρίς οι άλλοι να κάνουν το ίδιο. Ωστόσο, πράγματι, εάν θέλουμε να έχουμε τους άλλους στο πλευρό μας, σε αυτό το στάδιο δεν πρέπει να δείξουμε ότι έχουμε λιγότερες φιλοδοξίες. Ακριβώς σε μία εποχή σαν αυτή πρέπει να επιμεινουμε στους στόχους «τρεις φορές επί εικοσι» που θέσαμε το προηγούμενο έτος και γι' αυτόν το λόγο το μήνυμα πρέπει να είναι ιδιαίτερα ηχηρό. Θέλω να επιδοκιμάσω το ρόλο του Προέδρου Sarkozy, καθώς επίσης το ρόλο όλων των μελών του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Θέλω επίσης να εκφράσω την εκτίμησή μου στην Καγκελάρια Angela Merkel. Εγκρίναμε αυτούς τους στόχους υπό την Προεδρία της πριν από ένα έτος και ελπίζω ότι τώρα δεν θα αποδυναμώσουμε τις φιλοδοξίες μας.

Μπορώ να το δηλώσω επίσης, γνωρίζετε – είναι ενδιαφέρον, κ. Schulz. Δεν μπορώ να υποστηρίξω αυτό που δηλώθηκε. Πραγματικά νομίζω ότι μπορεί να έχουμε πολιτικές διαφορές και διαφορετικές ιδεολογίες, αλλά ότι – ιδίως σε μία κατάσταση όπως αυτή στην οποία βρισκόμαστε τώρα – πρέπει να είμαστε ενωμένοι, όχι να είμαστε χωριστά.

Δεν νομίζω ότι κάθε πολιτική δύναμη σε αυτή την Αίθουσα μπορεί να απαιτεί το μονοπώλιο για τις Ευρωπαϊκές ιδέες. Σε όλη την ιστορία της Ευρώπης, οι συνεισφορές των Χριστιανοδημοκρατών, των σοσιαλιστών, των φιλελευθέρων και άλλων ομάδων της δεξιάς, της αριστεράς και του κέντρου δημιούργησαν την πολιτική Ευρώπη.

Καταλαβαίνω πλήρως την πολιτική συζήτηση και βέβαια δεν θέλω να μειώσω τη σημασία της ιδεολογικής συζήτησης, αλλά παρόλα αυτά νομίζω ότι, σε μία κατάσταση όπως αυτή, θα άξιζε τον κόπο όλοι όσοι πιστεύουν στα ιδανικά της Ευρώπης και θεωρούν ότι η Ευρώπη πρέπει να παίξει ένα σημαντικότερο ρόλο παγκοσμίως να καθιερώσουν μία πλατφόρμα συναίνεσης. Εξάλλου, ο κόσμος – όχι μόνο οι Ευρωπαίοι, αλλά όλος ο κόσμος – αποβλέπει στην Ευρώπη για να προτείνει ορισμένες λύσεις.

Από την πλευρά μου, μπορείτε να είστε βέβαιοι ότι σε αυτό το πνεύμα συναίνεσης – με σεβασμό για τις διαφορετικές πολιτικές δυνάμεις, βέβαια, αλλά, εάν μπορώ να το αναφέρω, πέρα από τις διαφορετικές κομματικές απόψεις – εμείς, τα τρία θεσμικά όργανα, η Επιτροπή, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θα έχουμε τη δυνατότητα να συνεργαστούμε για να καταστήσουμε την Ευρώπη μας πιο δυνατή.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, σήμερα το πρωί αναφέρθηκε ορθά ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση επέδειξε την ικανότητά της να δράσει σε δύο σημαντικές κρίσεις. Αυτό ενέπνευσε την εμπιστοσύνη στον υπόλοιπο κόσμο και το ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της επέτρεψε να επανακτήσει την εμπιστοσύνη των πολιτών της. Αυτό οφείλεται κυρίως στον Προεδρεύοντα του Συμβουλίου. Πρόεδρε Sarkozy, αυτό είναι ένα επίτευγμα για το οποίο μπορείτε δικαιολογημένα να είστε υπερήφανοι.

Βέβαια, δεν είναι δύσκολο να φανταστούμε ότι ο Πρόεδρος Sarkozy θα τηρούσε μια ενεργητική και φανταστική προσέγγιση, ακόμη κι αν δεν ήταν Πρόεδρος του Συμβουλίου. Ωστόσο, το γεγονός είναι ότι είναι Πρόεδρος του Συμβουλίου και κατά συνέπεια οι πράξεις του ωφέλησαν την Ευρωπαϊκή Ένωση. Έτσι πρέπει να συμβαίνει.

Ομολογουμένως, πρέπει να μην ξεχνάμε ότι είναι ξεκάθαρη τύχη ότι τώρα είναι Προεδρεύων του Συμβουλίου. Ωστόσο, η ικανότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να χειρίζεται κρίσεις δεν πρέπει να είναι θέμα τύχης. Αυτό σημαίνει ότι χρειαζόμαστε τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Αυτό είναι ένα ακόμη επιχείρημα υπέρ της θέσης σε ισχύ της συνθήκης και είμαι πεπεισμένος ότι υπάρχει μεγάλη πλειοψηφία υπέρ της συνθήκης σε αυτό το Κοινοβούλιο.

Για λόγους περιορισμού ακόμη δεν έχουμε δηλώσει αυτό δυνατά και ξεκάθαρα, αλλά θεωρώ ότι πρέπει να εξηγήσουμε το γεγονός ότι αυτό το Κοινοβούλιο βρίσκεται πίσω από τη Συνθήκη της Λισαβόνας και ότι θα είναι χρήσιμο εάν το Κοινοβούλιο μπορεί να επιτύχει να θέσει τη συνθήκη σε ισχύ πριν τις ευρωεκλογές. Αυτό δεν εξαρτάται από εμάς, αλλά νομίζω ότι είναι η άποψή μας.

Ο κ. Schulz ανέλυσε τη χρηματοπιστωτική κρίση, ανακάλυψε τα αίτια του συστήματος και, χωρίς περαιτέρω δυσκολία, επέρριψε αυστηρά ευθύνες στους Συντηρητικούς, στους Φιλελεύθερους και στους Χριστιανοδημοκράτες. Κύριε Schulz, παρουσιάζετε μια τόσο απλή εικόνα του κόσμου, αναμφίβολα λόγω των εκλογών. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι ο βαθμός ευημερίας εδώ στην Ευρώπη, ο οποίος είναι πρωτοφανής για όλα τα μεγάλα μέρη του κόσμου, τα υψηλά επίπεδα κοινωνικής ασφάλειας, τα απαράμιλλα επίπεδα περιβαλλοντικής προστασίας, τη σχετική τεχνολογική εξέλιξη και, εξίσου σημαντικό, το επίπεδο προσωπικής ελευθερίας που συνδέεται με όλα εκείνα τα

επιτεύγματα βασίζονται όλα στην κοινωνική οικονομία της αγοράς και όχι στις σοσιαλιστικές ιδέες. Πρέπει να το θυμόμαστε αυτό. Το ίδιο το σύστημα δεν έχει αποτύχει, αλλά ορισμένοι παράγοντες του συστήματος απέτυχαν και πρέπει να θεωρούνται υπεύθυνοι. Προκειμένου να το κάνουμε αυτό, χρειαζόμαστε νέους κανονισμούς.

Θέλω να κάνω ένα σχόλιο σχετικά με τη δέση μέτρων για τις κλιματικές αλλαγές και την ενέργεια. Θέλω να δηλώσω επίσης εξ ονόματος της Ομάδας ότι οι στόχοι αυτού του εγχειρήματος είναι αδιαφιλονίκητοι, αλλά ότι πρέπει να συζητήσουμε για τις μεθόδους. Σε μια εποχή όπου πραγματοποιείται η εμπορία δικαιωμάτων εκπομπής αερίων, σύμφωνα με τους υπολογισμούς της Επιτροπής, θα κοστίσει 70 έως 90 δισεκατομμύρια ευρώ ανά έτος που πρέπει να συγκεντρώνονται από τους όσους θίγονται, δεν μπορούμε να πιστέψουμε σοβαρά ότι όλη αυτή η υποδομή δεν θα επηρεαστεί από τη χρηματοπιστωτική κρίση και την κρίση στην πραγματική οικονομία. Για το λόγο αυτό, θέλουμε να δηλώσουμε ότι θα συνεχίσουμε να έχουμε σταθερή δέσμευση στους στόχους. Ωστόσο, νομίζω ότι είναι σωστό να λάβουμε υπόψη και να εξετάσουμε προσεκτικά και διεξοδικά το θέμα, προκειμένου να διασφαλίσουμε ότι δεν κάνουμε κανένα νομοθετικό λάθος και, κυρίως, ότι συμμετέχουν όσοι θίγονται. Για να το επιτύχουμε αυτό, χρειαζόμαστε χρόνο και πρέπει να βεβαιωθούμε ότι έχουμε τον απαιτούμενο χρόνο.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ζούμε στην εποχή των υδραυλικών: ο Πολωνός υδραυλικός που επηρέασε τους Γάλλους να δηλώσουν «όχι» στη Συνθήκη για το Σύνταγμα και ο Τζο ο υδραυλικός ο οποίος αποφασίζει μεταξύ του κ. Obama και του κ. McCain. Ακόμη και οι αρχηγοί κρατών ή των κυβερνήσεων μας έπρεπε να αρχίσουν να ασχολούνται με την υδραυλική τέχνη, για να κλείσουν τους σωλήνες που χαλάνε διαρκώς σε ένα διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα που βρίσκεται σε κατάσταση πλήρους κατάρρευσης. Οι κυβερνήσεις μας εφοδιάστηκαν με έναν εξοπλισμό τύπου IKEA, ένα κιβώτιο εργαλείων που πρέπει να επιτρέπει σε κάθε κράτος να βρίσκει μία συγκεκριμένη λύση για κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Ωστόσο, όπως γνωρίζει κάθε διασώτης του συνθήματος «Φτιάξτο μόνος σου», τα σχέδια του IKEA είναι δυστυχώς πρόχειρα: η μέθοδος του IKEA που εφαρμόζεται στη διεθνή οικονομία διατρέχει τον κίνδυνο να είναι ακατάλληλη. Η Προεδρία έκανε αυτό που μπορούσε, δηλαδή τη διαχείριση της κρίσης, όπως τόνισε εδώ ο Πρόεδρος Sarkozy. Οι κυβερνήσεις μας κατόρθωσαν να κλείσουν τις πολλαπλές διαρροές σε ένα διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα που είναι τόσο αλληλένδετο που οι δυσλειτουργίες ανάχθηκαν σε παγκόσμιο επίπεδο.

Ωστόσο, η υδραυλική τέχνη έχει τα όριά της: πρέπει να ασχοληθούμε με την αρχιτεκτονική των διεθνών οικονομικών. Εάν θέλουμε να επανασχεδιάσουμε τον οικονομικό κόσμο για να εξυπηρετήσουμε την πραγματική οικονομία, δεν χρειάζεται να συγκροτήσουμε ακόμη μία ομάδα υψηλού επιπέδου. Μία ομάδα μικρού επιπέδου που θα είναι υπεύθυνη για την καταγραφή των προτάσεων του Φόρουμ για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα θα είναι απολύτως κατάλληλη. Για παράδειγμα, το Φόρουμ που προτάθηκε το 2001 ότι πρέπει να παρέχεται καλύτερη κάλυψη για τους κινδύνους που αναλαμβάνουν οι τράπεζες. Πολλές φορές, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επέρριψε ευθύνες στις προφανείς ανοησίες των διεθνών οικονομικών, αλλά η άποψή του δεν εισακούσθηκε. Η Ευρωπαϊκή σύνοδος κορυφής που υποστηρίζει ότι είναι αποφασισμένη να πάρει μαθήματα από την κρίση και να κάνει όλους τους συμμετέχοντες στο χρηματοπιστωτικό σύστημα να δρουν πιο υπεύθυνα, συμπεριλαμβάνοντας ότι αφορά στους μισθούς και σε άλλες παροτρύνσεις. Θα διοργανωθεί μια διεθνής διάσκεψη για τη συζήτηση όλων αυτών των θεμάτων. Κατά συνέπεια, θα καταλήξουμε με ένα νέο σύστημα Bretton Woods; Μάλλον είναι αμφίβολο. Ήδη εκφράζονται απόψεις και μέσα από την Προεδρία που προειδοποιούν κατά του υπερβολικού ελέγχου. Ο Επίτροπος McCreevy είναι πιο προκλητικός από ποτέ: δεν θέλει να νομοθετεί για τα ανώτατα όρια μόχλευσης αναφορικά με τα επενδυτικά κεφάλαια. Ενώ το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θέλει να ελέγχει τα φανταστικά μόνον των «χρυσών αγορών», ο κ. McCreevy θέτει τα χρήματά του στον αυτο-έλεγχο που διαπιστώσαμε στον τομέα της εργασίας τα τελευταία έτη. Ενώ ο κ. Paulson απαιτεί καλύτερο έλεγχο των αγορών, ο Επίτροπος McCreevy θεωρεί ότι, παραθέτω, «υπάρχει πραγματικός κίνδυνος οι καλόβουλες επιθυμίες για την αντιμετώπιση των αποτυχιών της αγοράς να ισοδυναμούν με βεβιασμένο, αδέξιο και αντιπαραγωγικό έλεγχο». Οι Charlie McCreevys αυτού του κόσμου μας προετοιμάζουν ήδη για την επόμενη κερδοσκοπική φούσκα, η οποία προβλέπω ότι θα σχηματιστεί γύρω από τη δευτερεύουσα αγορά του αναλογικού συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών. Στο μεταξύ, κύριε Sarkozy, η πραγματική οικονομία μπαίνει σε ύφεση. Τώρα δεν πρέπει να ελαττώσουμε τις φιλοδοξίες μας αναφορικά με το περιβάλλον, αλλά δεν πρέπει επίσης να αλλάξουμε, μονομερώς, τον μόνο Ευρωπαϊκό βιομηχανικό τομέα που είναι ανοικτός στον διεθνή ανταγωνισμό.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, αυτή την ώρα της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης, η Ευρώπη κάνει τα πρώτα της βήματα ως πολιτικός παράγοντας και υπό την Προεδρία σας, υπό τη Γαλλική Προεδρία, οι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων έχουν λάβει τις σωστές αποφάσεις. Πιστεύω επίσης ότι το Ευρωπαϊκό σχέδιο έχει καλύτερη διάρθρωση από το σχέδιο Paulson και ελπίζω ότι θα μπορεί να περιορίσει τη ζημιά.

Σαφέστατα, τώρα πρέπει να προχωρήσουμε παρακάτω. Η μεταρρύθμιση του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος για την οποία όλοι ελπίζουμε και προσευχόμαστε θα είναι εφικτή μόνο – είμαι σίγουρη – εάν η Ευρώπη είναι σε θέση να κάνει αισθητή την παρουσία της και, για να γίνει αυτό, θα πρέπει να βρούμε νέους πόρους. Θα πρέπει να συστήσουμε μία Ευρωπαϊκή αρχή για τις χρηματοπιστωτικές αγορές και μία Ευρωπαϊκή τραπεζική επιτροπή.

Χρειαζόμαστε έναν Ευρωπαϊκό ρυθμιστικό φορέα, ο οποίος σε αυτό το σημείο θα μπορεί να συνομιλεί με τους ρυθμιστικούς φορείς των ΗΠΑ και πρέπει να είμαστε σε θέση να δώσουμε ένα τέλος στους φορολογικούς παραδείσους στη δική μας ήπειρο, εάν θέλουμε οι προσπάθειές μας για την προάσπιση αυτής της ιδέας σε παγκόσμιο επίπεδο να είναι αξιόπιστες.

Επίσης, εάν πρόκειται να αντιμετωπίσουμε την οικονομική και την κοινωνική κρίση, θα χρειαστούμε μια Ευρωπαϊκή απάντηση. Θα χρειαστούμε ένα κοινό σχέδιο δράσης για να βοηθήσουμε τους συμπολίτες μας, έτσι ώστε, αύριο, να μπορούμε να επενδύουμε σε μη μετατοπίσιμες δραστηριότητες – για παράδειγμα, μια ισχυρή υποδομή ή ένα σχέδιο, ώστε τα κτίρια να πληρούν τα περιβαλλοντικά πρότυπα. Θα χρειαστούμε οικονομική διακυβέρνηση της ζώνης του ευρώ – ασφαλώς πρέπει να γίνει. Επιπλέον, στο μέλλον ωστόσο, θα πρέπει να σκεφτούμε, να καθορίσουμε, να ενισχύσουμε και να εμπνευστούμε ένα μοντέλο Ευρωπαϊκής ανάπτυξης που είναι ηθικό, ανθρώπινο, κοινωνικά υπεύθυνο και βιώσιμο από κάθε έννοια.

Konrad Szymański (UEN). - (PL) Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι που δώσαμε περισσότερο χρόνο για να λάβουμε μια πιο ισορροπημένη απόφαση σχετικά με τη μείωση των εκπομπών του διοξειδίου του άνθρακα. Το σύστημα που προτείνει η Επιτροπή καταμέρισε το κόστος της εισαγωγής περιορισμών με ιδιαίτερα άνιστο τρόπο. Αυτό σήμαινε ότι χώρες η παραγωγή ενέργειας των οποίων βασίζεται στον άνθρακα θα πρέπει να υποστούν δαπάνες ύψους δισεκατομμυρίων ευρώ ανά έτος. Αυτές οι χώρες τείνουν να είναι οι πιο φτωχές χώρες της Ένωσης. Αυτό είναι κάτι το οποίο, για παράδειγμα, οι Πολωνοί που θα πρέπει να το πληρώσουν ακριβώς απλά δεν μπορούν να καταλάβουν. Είναι σημαντικό να θυμάστε ότι δεν δίνουμε το καλό παράδειγμα, επειδή είμαστε οι μόνοι στον κόσμο που προτείνουμε ένα τέτοιο σύστημα, αποδυναμώνοντας με αυτόν τον τρόπο τα θεμέλια της δικής μας οικονομίας.

Επίσης, η χρηματοπιστωτική κρίση δεν πρέπει να χρησιμεύει ως πρόφαση για να παραγκωνίσει την κατάσταση στη Γεωργία. Πρέπει να θυμόμαστε ότι η Ρωσία διατηρεί πάνω από το τριπλάσιο περισσότερα στρατεύματα στις αμφιβητούμενες περιοχές από ότι ήταν παρόντα στην περιοχή στις 7 Αυγούστου. Η Ρωσία ακολουθεί μια πολιτική τετελεσμένου γεγονότος σε σχέση με τη διεθνή κατάσταση της Οσετίας και δεν εφαρμόζει την ειρηνευτική συμφωνία. Ως εκ τούτου, έχει καταργήσει το δικαίωμα να είναι εταίρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Καταλήγοντας με μια πιο ανάλαφρη παρατήρηση, όσο πιο συχνά παρευρίσκεστε στις συνεδριάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κύριε Sarkozy, τόσο λιγότερο βέβαιος είμαι εάν θα προτιμούσα να ακούω εσάς ή τη σύζυγό σας. Ωστόσο, πρέπει να δηλώσω ότι, παρότι μερικές φορές διαφωνώ με αυτό που έχετε να πείτε, βέβαια ζωντανεύετε την Αϊδουσα όταν τα λέτε. Συγχαρητήρια γι' αυτό το επίτευγμα.

Philippe de Villiers (IND/DEM). - (FR) Κύριε Πρόεδρε, έχω μόνο ένα λεπτό, αλλά ήθελα να αναφέρω ότι, κατά τη διάρκεια της παρούσας χρηματοπιστωτικής κρίσης, εσείς ο ίδιος κατορθώσατε να ανατρέψετε τα θεσμικά δόγματα: τις Βρυξέλες, τη Φραγκφούρτη, τα κριτήρια του Μάαστριχτ, το παγκόσμιο σύστημα ελεύθερου εμπορίου, την απαγόρευση για την κρατική βοήθεια για τις επιχειρήσεις και ιδιαίτερα, για τις τράπεζες και ούτω καθεξής.

Πριν από ένα λεπτό, αναφερθήκατε στο θέμα των κρατικών ταμείων που είναι εξαιρετικά σημαντικό για το μέλλον, προκειμένου να διασώσετε τις επιχειρήσεις μας εάν βρεθούν, ή μάλλον εάν βρίσκονται, επειδή βρίσκονται, σε δεινή θέση. Ωστόσο, κύριε Sarkozy, όπως έχουν τα πράγματα, η Συνθήκη της Λισαβόνας – την οποία οι ηγέτες της Ευρώπης και εσείς ιδιαίτερα προσπαθείτε να διατηρήσετε – θα σας εμπόδιζαν να κάνετε αυτό που μόλις κάνατε. Απαγορεύει όλους τους περιορισμούς για τις κινήσεις κεφαλαίων, απαγορεύει όλες τις παρεμβάσεις και την πολιτική επιρροή στην Κεντρική Τράπεζα και, κυρίως, απαγορεύει κάθε κρατική βοήθεια για όλες τις επιχειρήσεις.

Το θέμα είναι απλό: τι θα επιλέξετε, κύριε Sarkozy; Θα έχετε δεμένα τα χέρια ή θα δράσετε; Προκειμένου να δράσετε, δεν χρειάζεστε τη Συνθήκη της Λισαβόνας, αλλά μια συνθήκη που λαμβάνει υπόψη της τα μαθήματα που μαθαίνουμε τώρα από κοινού.

Sergej Kozlík (NI). - (SK) Συμφωνώ με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για τα οποία πρέπει να αγωνιστεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, μαζί με τους διεθνείς εταίρους της, προκειμένου να επιφέρει την πλήρη μεταρρύθμιση του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Αυτή η κατάσταση θα παραταθεί για τουλάχιστον 10 έτη και αυτοί που θα πληρώσουν για όλα τα σφάλματα είναι οι απλοί άνθρωποι. Οι αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται γρήγορα σχετικά με τη διαφάνεια, τα παγκόσμια ρυθμιστικά πρότυπα που έχουν σχέση με τη διασυννοιακή εποπτεία και τη διαχείριση της κρίσης.

Η κρατική βοήθεια εντός του πλαισίου των μεμονωμένων χωρών δεν πρέπει να επιτρέπεται να στρεβλώνει τον οικονομικό ανταγωνισμό, για παράδειγμα μέσω της διάκρισης υπέρ των υποκαταστημάτων εκείνων των τραπεζών που κατέχει μια κεντρική τράπεζα σε ένα άλλο κράτος της Ένωσης. Ωστόσο, δεν πρέπει να υπάρχουν επίσης δυσανάλογες ροές ρευστότητας από τα υποκαταστήματα στις μητρικές τράπεζες. Τάσσομαι υπέρ μιας ταχείας ενίσχυσης των κανόνων που διέπουν τις δραστηριότητες των οργανισμών αξιολόγησης και της εποπτείας τους.

Χρειαζόμαστε επίσης μια γρήγορη απόφαση σχετικά με τους κανόνες που διέπουν την ασφάλεια των καταθέσεων, με σκοπό να παρέχεται μεγαλύτερη προστασία για τους καταναλωτές.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, πρόκειται να επισημάνω τα σημεία για τα οποία συμφωνώ και διαφωνώ με την Προεδρία και να δηλώσω τι έλειπε, κατά την άποψή μου, από το λόγο της Προεδρίας.

Συμφωνώ ότι η αρχή της κρίσης δεν περιορίζεται στην κρίση του υψηλότοκου ενυπόθηκου δανεισμού στις Ηνωμένες Πολιτείες. Συμφωνώ με την αρχή που ο Alan Greenspan τώρα ονομάζει το στάδιο της «παράλογης πληθωρικότητας». Συμφωνώ ότι οι αγορές απέτυχαν, διότι απέτυχε ο έλεγχος και ότι οι κυβερνήσεις έπρεπε να λάβουν μέτρα διάσωσης. Συμφωνώ ότι αυτή είναι μια παγκόσμια κρίση και ως εκ τούτου συμφωνώ με την ανάγκη για νέο σύστημα Bretton Woods που ορισμένοι το αποκαλούν ως Mark II και άλλοι το αποκαλούν ως Mark III. Βέβαια, η αναφορά του Προέδρου Sarkozy στο παρόν σύστημα μου θυμίζει ιδιαίτερα τι έκανε ο Στρατηγός de Gaulle προτού αποτύχει το πρώτο σύστημα Bretton Woods, πριν την «παράδοση» του Fort Knox όταν ο Πρόεδρος Nixon αποφάσισε να αποδεσμεύσει το δολάριο από τον χρυσό.

Για το λόγο αυτό, πρέπει να καθιερώσουμε μία Ευρωπαϊκή διπλωματία, μία διπλωματία του ευρώ, όπου η Ευρώπη έχει κοινή άποψη και πρέπει να «διευθετήσει τις δικές της υποθέσεις». Ωστόσο, «η διευθέτηση των δικών της υποθέσεων» σημαίνει να συνεχίσουν να αναπτύσσονται οι χρηματοοικονομικές αγορές – σε αυτή την περίπτωση οι αγορές λιανικής πώλησης, έτσι ώστε να φτάσουν το κατάλληλο μέγεθος – και να αντανakλούν το ρυθμιστικό πλαίσιο.

Σε ότι αφορά την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, συμφωνώ ότι έπραξε σωστά. Έδρασε γρήγορα, αλλά και παράξενα. Άλλαξε τρεις φορές τους κανόνες για τις προθεσμίες λήξης χρεωστικών τίτλων και τις εγγυήσεις, ενώ οι τράπεζες χρειάζονται σταθερότητα στη χρηματοδότησή τους.

Δεύτερον, η νομισματική πολιτική – ο τελικός δανειστής – βρίσκεται ακόμη σε κεντρικό επίπεδο. Ωστόσο, η τραπεζική εποπτεία εξακολουθεί να είναι αποκεντρωμένη.

Κύριε Πρόεδρε, δεν πρέπει να αποφασίσουμε εάν θέλουμε να αναπτύξουμε το Άρθρο 105 της Συνθήκης, το οποίο παρέχει μεγαλύτερες εξουσίες εποπτείας στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα;

Συμφωνώ απολύτως για το θέμα της οικονομικής διακυβέρνησης. Ενώ διεξάγουμε αυτόν τον ιδεολογικό χορό, πρέπει να θυμόμαστε ότι ο Μαρξ δήλωσε ότι, όταν αλλάζουν οι οικονομικές δομές, οι πολιτικές υπερδομές πρέπει να αλλάζουν επίσης.

Υλοποιήσαμε το Μάαστριχτ, αλλά δεν αποσαφηνίσαμε τη θεσμική αρχιτεκτονική.

Πριν τη Λισαβόνα, πρέπει να ορίσουμε ποιοι τύποι θα μας επιτρέψουν να προχωρήσουμε σχετικά με αυτό το θέμα.

Τρίτο και ιδιαίτερα σημαντικό, έχω ένα πολύ συγκεκριμένο αίτημα. Η χρηματοπιστωτική οικονομία πρέπει να αντιπαρατεθεί στην πραγματική οικονομία. Δεν αποχαιρέταμε την προεδρία, κύριε Πρόεδρε, χωρίς να επιφορτίσουμε πρώτα την Επιτροπή με το συγκεκριμένο έργο της δημιουργίας μιας ατζέντας με τίτλο Λισαβόνα+ η οποία πρέπει να τεθεί σε ισχύ την 1^η Ιανουαρίου 2011 και η οποία πρέπει να περιλαμβάνει την αναδιάρθρωση των δημοσιονομικών πλαισίων.

Έχω να παραθέσω κάτι τελευταίο. Σχετικά με αυτό το ιδεολογικό θέμα, ένας Ισπανός φιλόσοφος – ο Unamuno – δήλωσε κάποτε ότι ήταν κατά των ιερέων στην υπεράσπιση της Εκκλησίας. Τάσσομαι κατά της πλήρους απελευθέρωσης της αγοράς. Θεωρώ ότι, από αυτή την άποψη, η Προεδρία κι εγώ συμφωνούμε.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). – Κύριε Πρόεδρε, η παρούσα κρίση θα μπορούσε να έχει αποφευχθεί: δεν είναι ένας αναπόφευκτος νόμος της φύσης. Είναι μια μεγάλη ιστορία και δεν έχω το χρόνο να υπεισέλθω σε λεπτομέρειες, αλλά προς το παρόν ένα πράγμα είναι σίγουρο: ας μάθουμε από την εμπειρία μας κι ας δράσουμε από κοινού. Ας διατηρήσουμε την ταχύτητά μας.

Πρόεδρε Sarkozy, είστε τόσο γεμάτος ενέργεια, αλλά κρατήστε αυτή την ενέργεια τώρα διότι, όσο επείγον κι αν ήταν να αποφύγουμε την πτώση των τραπεζών μας, τώρα είναι εξίσου επείγον να πραγματοποιήσουμε καλύτερους ελέγχους και να αποτρέψουμε την επέλευση της ύφεσης. Κάνω έκκληση σε εσάς σήμερα, καθώς και στον Πρόεδρο της Επιτροπής να λάβει τις ακόλουθες δεσμεύσεις.

Πρώτον: δώστε μας ένα δώρο πριν τα Χριστούγεννα, Πρόεδρε Barroso – συγκεκριμένες προτάσεις για νέους και καλύτερους κανονισμούς. Είμαι βέβαιος ότι ο Προεδρεύων του Συμβουλίου, ο Πρόεδρος Sarkozy, συμφώνησε μαζί μου όταν σας ζήτησε να δεσμευθείτε σήμερα ότι θα απαντήσετε στην παρούσα έκθεση από το Ευρωπαϊκό

Κοινοβούλιο με την ακόλουθη συγκεκριμένη πρόταση: δεν έχει μόνο σχέση με τον έλεγχο των τραπεζών, αλλά επίσης με τον έλεγχο των αμοιβαίων κεφαλαίων αντιστάθμισης κινδύνου και των ιδίων κεφαλαίων. Αυτή είναι η πρώτη δέσμευση.

Ήμουν τόσο ευτυχής, Πρόεδρε Sarkozy, όταν στο Camp David αναφέρατε αυτό το απλό γεγονός στην αρχή, διότι οι εταιρείες αμοιβαίων κεφαλαίων αντιστάθμισης κινδύνου και ιδίων κεφαλαίων τώρα προσπαθούν να δηλώσουν ότι δεν έχουν καμία σχέση με τη χρηματοπιστωτική κρίση. Αυτό απλά δεν είναι αλήθεια. Λειτουργούσαν με υπερβολικές οφειλές και με απληστία για πολλά έτη, κατά συνέπεια, υποσχεθείτε μου σήμερα ότι όλοι οι φορείς θα πρέπει να τεθούν υπό έλεγχο, διαφορετικά δεν μαθαίνουμε από την εμπειρία μας.

Δεύτερον: Μπορώ να αναφέρω πολλές λεπτομέρειες, αλλά απλά θέλω να έχω μια απάντηση από τον Πρόεδρο Barroso της Επιτροπής – σας παρακαλώ να δεσμευθείτε ότι θα δράσετε σύμφωνα με τις προτάσεις αυτού του Κοινοβουλίου για τον έλεγχο της αγοράς.

Η τελευταία επισήμανση απευθύνεται στον Πρόεδρο Sarkozy. Εσείς κι εγώ – και όλοι εμείς – νομίζουμε ότι είναι η ώρα του πεπρωμένου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μην δίνετε στους απλούς ανθρώπους την εντύπωση ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να αποφύγει την ύφεση που θα πληξει εκατομμύρια επί εκατομμυρίων αθώους εργαζόμενους. Γι' αυτόν το λόγο θέλω να επαναλάβω αυτό που εσείς ο ίδιος δηλώσατε: ας δράσουμε από κοινού. Έχω κάνει υπολογισμούς και νομίζω ότι πρέπει να ζητήσουμε από την Επιτροπή να το επαληθεύσει, Πρόεδρε Sarkozy, ότι, εάν δράσουμε από κοινού και επενδύσουμε μόνο το παραπάνω ποσοστό ύψους 1% στην υποδομή, στην παιδεία, στην πολιτική της αγοράς εργασίας και στην επένδυση της ιδιωτικής βιομηχανίας κάθε χρόνο για τα επόμενα τέσσερα έτη, θα έχουμε 10 εκατομμύρια περισσότερες θέσεις εργασίας. Νομίζω ότι αυτός είναι ένας στόχος για τον οποίο αξίζει να προσπαθήσουμε και ελπίζω ειλικρινά ότι θα δεσμευθείτε, Πρόεδρε Sarkozy, να υλοποιήσετε αυτόν το στόχο τον Δεκέμβριο ή νωρίτερα. Ή τώρα ή ποτέ.

Annemie Neyts-Uyttebroeck (ALDE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Barroso, κύριε Sarkozy, είχα ήδη δύο φορές την ευκαιρία, στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων, να δηλώσω πόσο πολύ θαυμάζω τη δράση που αναλάβατε κατά τη διάρκεια της κρίσης μεταξύ της Ρωσίας και της Γεωργίας και θα το δηλώσω ξανά σήμερα. Θαυμάζω εξίσου τη δράση σας για τη χρηματοπιστωτική κρίση και τις οικονομικές συνέπειες που επιφέρει σε εμάς.

Ωστόσο, αναφορικά με τη Ρωσία, θα δηλώσω ότι δεν είμαι καθόλου εφησυχασμένη που διάβασα, στα συμπεράσματα του Συμβουλίου, ότι αποφασίσθηκε προφανώς ότι οι διαπραγματεύσεις για ένα νέο σύμφωνο ή για μια στρατηγική συμμαχία με τη Ρωσία θα συνεχιστούν, ανεξάρτητα από αυτό που αποπνέει, ακόμη κι αν λαμβάνονται υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου και της Επιτροπής. Αυτό δεν το βρίσκω καθόλου καθησυχαστικό, διότι, παρόλο που αφενός, είμαι πεπεισμένη, όπως εσείς, κύριε Πρόεδρε, για την ανάγκη να συνεχίσουμε να ασχολούμαστε με τη Ρωσία, δεν πιστεύω επίσης ότι πρέπει να τους δώσουμε την εντύπωση – είμαι σίγουρη ότι δεν θα το κάνετε – ότι τίποτα δεν συνέβη και ότι όλα θα ανάγονται σε δοσοληψίες όπως συνήθως.

Είμαι σίγουρη ότι θα εκφράσετε απερίφραστα στη Ρωσία κι αυτό το ζητώ τώρα εξ ονόματος της ομάδας μου, όταν πάτε στη Μόσχα για τη Σύνοδο Κορυφής, ότι βέβαια δεν θα έχουμε τις συνήθεις δοσοληψίες και ότι θα είμαστε εξαιρετικά προσεκτικοί από αυτή την άποψη.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, ο Robert Gwiazdowski, ένας ειδικός στο Ινστιτούτο Adam Smith, έχει καταγραφεί ότι έχει γράψει ότι το Ιπτάμενο Τσίρκο του Monty Kaczyński είχε επιστρέψει από τις Βρυξέλες, αλλά ότι δεν ήταν καθόλου σαφές γιατί πέταξε μέχρι εκεί εξ αρχής. Το κόστος για τους Πολωνούς φορολογούμενους να στείλουν τον Πρόεδρό τους στις Βρυξέλες κυμάνθηκε περίπου στις 45.000 ευρώ. Θα ήθελα να υποβάλλω το επόμενο ερώτημα σε εσάς, Πρόεδρε. Γιατί επιτρέψατε σε έναν πολιτικό που δεν ήταν μέλος της αντιπροσωπείας της Πολωνικής κυβέρνησης να λάβει μέρος στις συζητήσεις; Κανείς δεν γνωρίζει πραγματικά τι έκανε εκεί αυτό το άτομο. Επίσης, ο κ. Kaczyński έλαβε σημαντική στήριξη από εξτρεμιστικές ομάδες στην Πολωνία. Οι ενδιαφερόμενες ομάδες μπορούσαν ακόμη να περιγραφούν ως φανατικές. Επιπλέον, από όσο γνωρίζω, ο κ. Kaczyński γνωρίζει μόνο Πολωνικά. Δεν μπορεί να εκφράζει τις απόψεις του σε οποιαδήποτε ξένη γλώσσα. Κατά συνέπεια, θα με ενδιέφερε ιδιαίτερα να μάθω πώς κατορθώσατε να συνομιλήσετε μαζί του, κύριε Πρόεδρε. Μπορείτε να εξηγήσετε στο Κοινοβούλιο τι ακριβώς έκανε ο κ. Lech Kaczyński στη Σύνοδο Κορυφής του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και τι συζητήσατε προσωπικά μαζί του;

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, συζητάμε την παγίδα της παγκοσμιοποίησης, *le piège de la mondialisation*, για διάστημα μεγαλύτερο των 12 ετών και τώρα ολοκληρώθηκε απότομα. Κύριε Προεδρεύοντα του Συμβουλίου, θέλω να σας κάνω μία πρακτική πρόταση. Προτείνω να ιδρύσετε μια πανεπιστημιακή έδρα στον τομέα της ιστορίας των χρηματοπιστωτικών αγορών. Αυτό θα δώσει τη δυνατότητα για ενδελεχή έρευνα πώς έγινε να βρισκόμαστε στη θέση στην οποία βρισκόμαστε σήμερα. Σύμφωνα με αυτά που δήλωσε ο Martin Schulz: «Ποτέ πια», με το οποίο πιθανότατα εννοούσε «ποτέ ξανά», δηλαδή, κάτι όπως αυτό δεν πρέπει να συμβεί ξανά. Η φράση «Ποτέ πια» θα σήμαινε: Ας προχωρήσουμε μέχρι εκεί ξανά. Αυτό δεν πρέπει να συμβεί.

Αυτή η έδρα θα μας επιτρέψει να καθορίσουμε μέχρι ποιού σημείου πρέπει να κατηγορούμε τους Συντηρητικούς που καθοδηγούνται από τον υπερβολικό νεοφιλελευθερισμό των ΗΠΑ και μέχρι ποιού σημείου πρέπει να κατηγορούμε τους Σοσιαλδημοκράτες, οι οποίοι δεν άσκησαν αρκετές πιέσεις για κοινωνική ισορροπία. Φροντίστε να μάθετε από την ιστορία, έτσι ώστε να μπορούμε να εγκαθιδρύσουμε μια τολμηρή Ευρωπαϊκή κοινωνική δημοκρατία και να μη συμβιβαστούμε με τα συνηθισμένα οφέλη που υποτίθεται ότι μας παρείχε η Συνθήκη της Λισαβόνας, παρά το γεγονός ότι αυτό δεν είναι ούτε καν σωστό.

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, η διαμάχη μεταξύ της Γεωργίας και της Ρωσίας και η χρηματοπιστωτική κρίση αποτέλεσαν και οι δύο ευκαιρίες ώστε η Ευρωπαϊκή Ένωση να κάνει αισθητή την παρουσία της στην παγκόσμια σκηνή ως ολοκληρωμένος πολιτικός παράγοντας πρώτης κατηγορίας.

Χάρη στην αποφασιστικότητά σας, κύριε Sarkozy, η Ευρώπη κατόρθωσε να συσπειρωθεί προκειμένου να βρει συντονισμένες, αποτελεσματικές και γρήγορες απαντήσεις. Ενόψει της κρίσης, η Ευρώπη απέδειξε ότι πραγματικά υπάρχει και επέδειξε την προστιθέμενη αξία της.

Σε ότι αφορά τη μετανάστευση, για παράδειγμα, η αρχή «καθένας για τον εαυτό του» δεν επικρατούσε πλέον. Η έγκριση του συμφώνου για τη μετανάστευση και το άσυλο που ξεκίνησε με πρωτοβουλία της Γαλλικής Προεδρίας αποτελεί ένα σημαντικό βήμα προόδου.

Σε ότι αφορά την καταπολέμηση των κλιματικών αλλαγών, η Ευρώπη πρέπει να θέσει η ίδια συγκεκριμένους στόχους και να δείξει τον τρόπο στους παγκόσμιους εταίρους της. Έχετε ήδη αναφερθεί σε αυτό το θέμα, κύριε Sarkozy, αλλά ελπίζουμε ότι αυτή η συμφωνία θα είναι όσο το δυνατόν πιο ισορροπημένη, διότι πρέπει να λαμβάνει υπόψη της τις οικονομικές συνθήκες των χωρών μας που προς το παρόν χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερη αστάθεια. Ωστόσο, και εμείς πρέπει να εξετάσουμε το θέμα του είδους της ανάπτυξης που θα επιλέξουμε για το μέλλον.

Προκειμένου να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις, η Ευρωπαϊκή Ένωση τώρα χρειάζεται περισσότερο από ποτέ τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Κατανοούμε τις ανησυχίες των Ιρλανδών, αλλά η διατήρηση της παρούσας κατάστασης δεν είναι λύση. Η Ιρλανδία πρέπει να προτείνει μια λύση κατά τη διάρκεια του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Δεκεμβρίου: το ζητούν πολλοί από εμάς.

Τις τελευταίες εβδομάδες, είδαμε με υπερηφάνεια μια ισχυρή πολιτική Ευρώπη, ενωμένη στις αντιξοότητες, η οποία παρουσιάζει μια αποφασιστική στάση στους εταίρους της και η οποία εισακούσθηκε στη διεθνή σκηνή. Ελπίζουμε ότι αυτή η νέα Ευρωπαϊκή νοοτροπία θα αποτελέσει τον κανόνα και θα έχει διάρκεια. Η Συνθήκη της Λισαβόνας είναι η καλύτερη λύση που διαθέτουμε για να το επιτύχουμε.

Martin Schulz (PSE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, δεν γνωρίζω ποιος από τους εσωτερικούς κανονισμούς μου παρέχει το δικαίωμα να λάβω το λόγο, αλλά σας ευχαριστώ που μου δώσατε την ευκαιρία.

Πρόεδρε Sarkozy, είχα την εντύπωση ότι μιλήσατε εδώ με την ιδιότητα του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και απάντησα με την ιδιότητα που έχω ως πρόεδρος μιας ομάδας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Δεν είχα την εντύπωση ότι μιλούσα στον Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας, διαφορετικά μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι ο λόγος μου θα ήταν τελείως διαφορετικός, καθώς δεν υπάρχουν διαφορές μεταξύ εμού και των Γάλλων Σοσιαλιστών συναδέλφων μου.

Nicolas Sarkozy, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, καταρχήν ήταν απολύτως φυσικό να απαντήσει ο κ. Schulz. Από όσο καταλαβαίνω, το έκανε με την προσωπική του ιδιότητα. Αγαπητέ Martin, λυπάμαι πολύ εάν σε πλήγωσα συγκρίνοντάς σε με Γάλλο σοσιαλιστή.

(Χειροκροτήματα)

Κατά την άποψή μου, δεν ήταν μια προσβολή, αλλά παραδέχομαι ανοιχτά ότι το σημαντικό είναι τι σκέφτεται ο αποδέκτης. Κατά συνέπεια, κύριε Pöttering, αποσύρω την παρατήρησή μου. Ο κ. Schulz μπορεί επίσης να ομιλεί όπως ένας Γάλλος σοσιαλιστής.

Κύριε Nassauer, σας ευχαριστώ για την υποστήριξή σας. Ναι, χρειαζόμαστε τη Συνθήκη της Λισαβόνας και, για να δηλώσω την άποψή μου, θα αγωνιστώ μέχρι το τελευταίο λεπτό της γαλλικής Προεδρίας προκειμένου να πείσω τους ανθρώπους για την ανάγκη η Ευρώπη να δημιουργήσει θεσμούς για τον 21ο αιώνα. Ένας πολιτικός είναι κάποιος που αναλαμβάνει τις ευθύνες του. Υποστήριξα τη διαδικασία της Λισαβόνας και θα αγωνιστώ προκειμένου να διασφαλίσω ότι η διαδικασία της Λισαβόνας θα ολοκληρωθεί και θα επαναλάβω ένα πράγμα: εάν δεν έχουμε τη Λισαβόνα, δεν θα έχουμε τη Νίκαια και εάν έχουμε τη Νίκαια, αυτό είναι το τέλος για τις νέες διευρύνσεις, γεγονός το οποίο θα είναι αρκετά λυπηρό. Ας ελπίσουμε τότε ότι όλοι θα αναλάβουν τις ευθύνες τους.

Κύριε Nassauer, καταλαβαίνω την άποψή σας ότι πρέπει να εργαστούμε σκληρά σχετικά με τη δέσμη μέτρων για τις κλιματικές αλλαγές. Το γνωρίζω πολύ καλά, αλλά δεν πρέπει να εγκαταλείψουμε τις φιλοδοξίες μας, διότι πιστεύω ότι είναι πιο εύκολο να επιτευχθεί μια συμβιβαστική λύση για μια σημαντική φιλοδοξία από ότι για μια ασήμαντη. Θα είναι πιο εύκολο να επιτευχθεί μια συμβιβαστική λύση για μια πραγματικά φιλόδοξη πρόταση από ότι για μια πιο περιορισμένη πρόταση και θα ήταν λάθος εάν, προσπαθώντας να ευχαριστήσουμε τους πάντες, καταλήγαμε με μια εντελώς ακατανόητη Ευρωπαϊκή πολιτική. Πρέπει να προσέξουμε αυτόν τον κίνδυνο.

Κύριε Goebbels, αναφερθήκατε στην υδραυλική τέχνη και στην αρχιτεκτονική και, πράγματι, βασίζομαι στη στήριξη του Λουξεμβούργου, έτσι ώστε να μπορεί να επανασχεδιαστεί η χρηματοπιστωτική αρχιτεκτονική στα βασικά της σημεία τόσο εντός όσο και εκτός της Ευρώπης.

Ωστόσο, κύριε Goebbels, αυτό δεν αποτελεί κριτική, πόσο μάλλον επίθεση: είναι απλά ένα σχόλιο.

Η κυρία De Sarnez το έθεσε πολύ σωστά: δεν μπορούμε να καταπολεμάμε ορισμένες πρακτικές εκτός Ευρώπης και παρόλα αυτά να τις ανεχόμαστε στο εσωτερικό της. Έτσι έχουν τα πράγματα. Εκείνοι που θεωρούν ότι αποτελούν στόχο, πραγματικά κάνουν πολλές υποθέσεις. Εγώ από την πλευρά μου δεν έχω στόχο κανένα συγκεκριμένα και δεν θα φανταζόμουν να το κάνω.

Κύρια De Sarnez, σας ευχαριστώ που αναφέρατε ότι λάβαμε τις σωστές αποφάσεις. Επιτρέψτε μου να δηλώσω, προσωπικά, ότι υποστηρίζω την πρότασή σας για έναν Ευρωπαϊκό ρυθμιστικό φορέα: είναι λογικό. Γιατί δεν μπορούμε να το διευθετήσουμε άμεσα; Επειδή ορισμένες μικρότερες χώρες θεωρούν ότι, υπερασπίζοντας το δικό τους σύστημα ρύθμισης, υπερασπίζονται τι δική τους εθνική ταυτότητα. Δεν κατηγορώ κανένα. Ως εκ τούτου, κυρία De Sarnez, η άποψή μου είναι ότι, τελικά, θα χρειαστούμε ένα Ευρωπαϊκό ρυθμιστικό φορέα και ότι, στο μεταξύ, πρέπει τουλάχιστον να καθιερώσουμε το συντονισμό μεταξύ των Ευρωπαϊκών ρυθμιστικών φορέων. Αυτός είναι ο δρόμος που προτείνουμε με την Επιτροπή και νομίζω ότι είναι ο μόνος που μπορεί να πραγματοποιηθεί, διότι διαφορετικά θα φτάσουμε σε αδιέξοδο.

Αναφέρατε επίσης την ανάγκη για Ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση και για ένα Ευρωπαϊκό οικονομικό σχέδιο. Έχετε δίκιο που το αναφέρετε, αλλά θέλω, σε σχέση με την ομιλία σας, να αντικρούσω την απαίτηση που δεν είχατε εσείς, για την εξομοίωση κάθε Ευρωπαϊκής οικονομικής πρωτοβουλίας με μια αύξηση του ελλείμματος. Το δηλώνω κατηγορηματικά, φτάνει πια. Έχουμε το δικαίωμα να εκφραζόμαστε ελεύθερα. Είναι δυνατό να τασσόμαστε υπέρ μιας Ευρωπαϊκής οικονομικής πολιτικής χωρίς να ευνοούμε μια αύξηση του ελλείμματος και δεν θα μπορούμε να συντονίσουμε τις Ευρωπαϊκές πολιτικές απλά με μια αναβίωση κατά παραγγελία.

Εμείς – δεν λέω «εσείς» – δεν πρέπει να λέμε μεταξύ μας πράγματα που δεν έχουμε πει όπως κάναμε στο παρελθόν με εκείνους που τόλμησαν να έχουν κάποια άποψη για τη νομισματική πολιτική: είναι δυνατό να υπερασπιστούμε μια διαφορετική νομισματική πολιτική χωρίς να αμφισβητούμε την ανεξαρτησία της ΕΚΤ. Θα το αναφέρω: είναι δυνατό να τασσόμαστε υπέρ μιας Ευρωπαϊκής διαρθρωτικής οικονομικής πολιτικής χωρίς να εγκρίνουμε την αύξηση του ελλείμματος. Ας πάψουμε να λέμε ότι ορισμένοι έχουν δίκιο και ορισμένοι έχουν άδικο. Εκτός από αυτό, η συζήτηση σε Ευρωπαϊκό επίπεδο πρέπει να είναι μια πραγματική συζήτηση και κανείς δεν έχει το μονοπώλιο για την αλήθεια.

Ενίστε, πρέπει να αποστασιοποιούμαστε – κι αυτό μπορεί να είναι το μόνο σημείο στο το οποίο συμφωνώ με τον κ. De Villiers – μερικές φορές πρέπει να αποστασιοποιούμαστε από τα δόγματα που έκαναν τόσο κακό στην ιδέα της Ευρώπης, δόγματα που έχουν ακόμη λιγότερη ισχύ, δεδομένου ότι πολλές φορές δεν είναι το αποτέλεσμα αποφάσεων που λαμβάνουν οι δημοκρατικοί και ως εκ τούτου οι νόμιμοι φορείς. Το δικό μου Ευρωπαϊκό ιδεώδες είναι αρκετά ισχυρό ώστε η Ευρωπαϊκή δημοκρατία να είναι μια πραγματική δημοκρατία. Η κοινή άποψη, τα δόγματα, οι συνήθειες και ο συντηρητισμός ήταν αρκετά επιζήμια και θα εκμεταλλευτώ την ευκαιρία να αναφέρω περισσότερα γι' αυτό σε σχέση με ένα άλλο θέμα.

Κύριε Szymański, θέλω να δηλώσω ότι κατανοώ πλήρως τα προβλήματα της Πολωνίας, ιδιαίτερα την εξάρτηση, σε ποσοστό μέχρι 95%, της οικονομίας από τον άνθρακα, αλλά νομίζω ότι η Πολωνία χρειάζεται την Ευρώπη, προκειμένου να εκσυγχρονίσει τη βιομηχανία εξόρυξης άνθρακα και ότι μπορούμε πάρα πολύ καλά να συνάψουμε συμφωνίες με την Πολωνία για τον καθαρό άνθρακα. Επιπλέον, προκειμένου να εκσυγχρονίσει τη βιομηχανία εξόρυξης άνθρακα, η Πολωνία χρειάζεται όλη την Ευρώπη. Εμείς χρειαζόμαστε την Πολωνία και η Πολωνία χρειάζεται την Ευρώπη. Σε αυτή τη βάση, από κοινού με τον κ. Barroso, θα επιδιώξουμε ένα συμβιβασμό με τους Πολωνούς και τους Ούγγρους φίλους μας και με ορισμένους από εκείνους που εκφράζουν τις ανησυχίες τους για την ανάπτυξη τους.

Κύριε de Villiers, έχω, όπως αναφέρατε, ανατρέψει τα δόγματα, διότι πιστεύω ότι πρέπει να είμαι πρακτικός, αλλά, ειλικρινά, δεν προσάπτω στη συνθήκη της Λισαβόνας ατέλειες που δεν έχει. Είμαι σε θέση να γνωρίζω ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας δεν είναι ένα θαύμα. Δεν είναι τέλεια, αλλά, εκτός από το Vendée, κύριε de Villiers, τίποτα δεν είναι

τέλειο, ιδιαίτερα όταν συγκεντρώνουμε 27 χώρες με διαφορετικές κυβερνήσεις και διαφορετικές ιστορίες. Πρέπει να εγκαταλείψετε την ιδέα της ιδανικής συνθήκης – γνωρίζετε πολύ καλά ότι δεν θα υπάρξει ποτέ. Οι Ευρωπαίοι είναι πρακτικοί, ευαίσθητοι άνθρωποι που θα προτιμούσαν μια ατελή συνθήκη που βελτιώνει τα πράγματα, από μια άρτια συνθήκη που δεν θα υπάρξει ποτέ, διότι δεν θα υπάρξει ποτέ συμφωνία γι' αυτή την ανέφικτη ιδέα.

Αυτό είναι η Ευρώπη: να σημειώνει πρόοδο σε καθημερινή βάση, διότι θέλαμε να θέσουμε ένα τέλος στον πόλεμο και διότι θέλαμε να δημιουργήσουμε μια περιοχή όπου κυριαρχεί η δημοκρατία. Νομίζω, κύριε de Villiers, ότι πρέπει να στρέψετε το ενδιαφέρον σας σε μια διαφορετική μάχη, διότι αυτή η μάχη φαίνεται ότι βρίσκεται στη δημιουργία ενός φανταστικού εχθρού από εσάς, ενώ είναι απολύτως σαφές, στην παρούσα κρίση, ότι οι Ευρωπαίοι κατανοούν ότι η συνεργασία είναι ισχύς, όχι αδυναμία. Ακόμη και κάποιος τόσο δυνατός και τόσο ταλαντούχος όπως εσείς δεν θα έχει τη δύναμη να αντιμετωπίσει μόνος την παρούσα χρηματοπιστωτική κρίση. Θα ήταν καλύτερο να επιτύχετε έναν κατάλληλο συμβιβασμό με όλη την Ευρώπη από το να κάθεστε μόνος σε μια γωνία, γνωρίζοντας ότι έχετε δίκιο.

Σχετικά με το θέμα «να δράσουμε αυθαίρετα», κύριε de Villiers, η απάντησή μου ισχύει για εσάς, είναι η απάντηση ενός ελεύθερου ανθρώπου, συμπεριλαμβάνοντας την πολιτική συζήτηση σε Γαλλικό επίπεδο. Και νομίζω ότι το πιο σημαντικό πράγμα για εμάς είναι να πάψουμε να φλυαρούμε και νομίζω ότι οι ειλικρινείς άνθρωποι που μένουν πιστοί στις ιδέες τους μπορούν να επιτύχουν κατάλληλους συμβιβασμούς και ότι το πρόβλημα με την πολιτική συζήτηση σε Ευρωπαϊκό επίπεδο είναι η έλλειψη απόψεων που μας επηρέασε όλους, όλες τις πολιτικές ομάδες, σαν να είχαμε παραλύσει με την ιδέα ότι θα βρούμε κάτι καινούργιο. Όταν η Ευρώπη σημείωσε πρόοδο, αυτό συνέβη διότι, σε μια δεδομένη στιγμή, οι άνδρες και οι γυναίκες προχώρησαν και η αυτοκριτική την οποία απαιτείτε είναι κάτι που πρέπει να αποδεχτούμε όλοι. Για μεγάλο διάστημα, εμείς στην Ευρώπη δράσαμε σαν να ήμαστε ακίνητοι. Ακολουθήσαμε τους ιδρυτές, αλλά δεν ακολουθήσαμε το παράδειγμά τους: δεν χαράξαμε νέους δρόμους ή δεν βρήκαμε νέες ιδέες. Πιστεύω ακράδαντα ότι, σε αυτό το σημείο, πρέπει να έχουμε κάποια φαντασία, διότι, στο τέλος, ο μεγαλύτερος κίνδυνος σήμερα προέρχεται από την αδράνεια και από τη διστακτικότητα, όταν ερχόμαστε αντιμέτωποι με μια εντελώς νέα κατάσταση.

Κύριε Kozlík, η διαφάνεια είναι απολύτως ζωτικής σημασίας. Αναφορικά με το θέμα των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, νομίζω ότι το πιο σκανδαλώδες μέρος της κρίσης είναι η συμπεριφορά των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας. Αυτοί οι οργανισμοί αξιολόγησαν τα προϊόντα με «τριπλό Α» την Παρασκευή και στη συνέχεια τα υποβάθμισαν σε «τριπλό Β» τη Δευτέρα. Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε με αυτό το μονοπώλιο των τριών οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, οι περισσότεροι από τους οποίους είναι Αμερικάνικοι. Το θέμα των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, της ανεξαρτησίας τους σε σχέση με ορισμένες ομάδες και της ύπαρξης ενός Ευρωπαϊκού οργανισμού αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας ασφαλώς θα είναι ένα από τα κρίσιμα ζητήματα στην πρώτη σύνοδο κορυφής για τη μελλοντική θέσπιση κανονισμών. Αναφορικά με το θέμα του ανταγωνισμού, θέλω να σας δηλώσω – σε όλους εσάς που αναφερθήκατε στον ανταγωνισμό – ότι πιστεύω στον ανταγωνισμό, αλλά έχω κουραστεί από τους ανθρώπους που θέλουν να έχουν το δικό τους όφελος, όταν στην πραγματικότητα είναι απλά ένα μέσο για την επίτευξη του στόχου. Ο ανταγωνισμός είναι ένα μέσο για την ανάπτυξη, δεν είναι αυτοσκοπός και θα καταβάλλω κάθε προσπάθεια ώστε να επαναφέρω αυτή την ιδέα στη νέα Ευρωπαϊκή πολιτική.

Πιστεύω στην ελευθερία, πιστεύω στο ελεύθερο εμπόριο και πιστεύω ότι πρέπει να απορρίψουμε τον προστατευτισμό, αλλά ο ανταγωνισμός πρέπει να είναι ένα μέσο για την ανάπτυξη. Ο ανταγωνισμός ως στόχος, ως αυτοσκοπός είναι λάθος: Το πιστεύα πριν την κρίση και ακόμη το πιστεύω μετά την κρίση.

Κύριε García-Margallo, έχετε δίκιο ότι χρειαζόμαστε ένα νέο σύστημα Bretton Woods, διότι, όπως μόλις τώρα ανέφεραν ο κ. Daül και ο κ. Schulz, δεν έχει νόημα να διοργανώσουμε μια διεθνή σύνοδο κορυφής, εάν το μόνο που θα κάνουμε είναι να κολλάμε αυτοκόλλητες ετικέτες. Εάν σκοπεύουμε να αλλάξουμε το μισό σύστημα, δεν αξίζει τον κόπο.

Αναφέρατε τα λογιστικά πρότυπα, αλλά δείτε τις τράπεζές μας. Καταρχήν, η δικτατορία των λογιστικών προτύπων των ΗΠΑ κατέστη ανυπόφορη. Δεύτερον, το ποσό που μπορούν να δανείσουν οι τράπεζες εξαρτάται από τα δικά τους κεφάλαια και περιουσιακά στοιχεία. Εάν εξετάσουμε τα περιουσιακά στοιχεία που χρησιμοποιούν την αποτίμηση στην τρέχουσα τιμή, με βάση μια αγορά που δεν υπάρχει πλέον, όντας εντελώς αποσταθεροποιημένη, θα αποδυναμώσουμε τις τράπεζες, οι οποίες κατά συνέπεια θα έχουν λιγότερες δυνατότητες στην άσκηση του έργου τους. Το θέμα της αλλαγής των λογιστικών προτύπων, όπως αναφέρθηκε από τον Πρόεδρο της Επιτροπής, είχε την πλήρη υποστήριξή μας – ήταν ένα επείγον θέμα. Θέλω επίσης, κύριε Πρόεδρε, να τιμήσω την ανταπόκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ότι μπορεί να ψηφίζει υπέρ αυτής της αλλαγής, διότι πετύχαμε την ομοφωνία στη διαδικασία συναπόφασης με εκπληκτική ταχύτητα, την οποία αποδέχθηκε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Κύριε Rasmussen, μπορούσαμε να αποφύγουμε την κρίση; Πριν μπορέσουμε να το αποφασίσουμε αυτό, πρέπει να συμφωνήσουμε γι' αυτό που το προκάλεσε. Τι συνέβη; Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, οι σύμμαχοί μας

και φίλοι μας, τις τελευταίες τρεις δεκαετίες ζούσαν υπερβαίνοντας τις οικονομικές τους δυνατότητες. Η Ομοσπονδιακή Τράπεζα Αποθεμάτων ακολούθησε μια νομισματική πολιτική που αφορούσε στη διατήρηση των επιτοκίων σε εξαιρετικά χαμηλά επίπεδα, γεγονός το οποίο κατέστησε τα κεφάλαια διαθέσιμα σε όλους όσους ήθελαν να δανειστούν. Τα τελευταία 20 ή 30 έτη, μεταφέραμε τις υπέρογκες οφειλές της μεγαλύτερης δύναμης παγκοσμίως και τώρα επαφίεται σε όλο τον κόσμο για να ρυθμίσει αυτές τις οφειλές.

Υπό αυτές τις συνθήκες, οι Αμερικάνοι πρέπει να αναλάβουν τις ευθύνες τους και να αποδεχτούν τις συνέπειες με εμάς, αλλά δεν καταλαβαίνω με ποιον τρόπο εμείς, από μόνοι μας, μπορούσαμε να τους πούμε να σταματήσουν αυτή τη στρατηγική. Θέλω να προσθέσω ότι ορισμένες από τις τράπεζές μας δεν ασκούν πλέον τα καθήκοντά τους: το καθήκον μιας τράπεζας είναι να δανείζει σε ιδιώτες και σε επιχειρήσεις, να στηρίζει τους ιδιώτες με την ανάπτυξη των οικογενειών τους και να στηρίζει τις επιχειρήσεις με την ανάπτυξη των έργων τους και να κερδίζει χρήματα μετά από συγκεκριμένο διάστημα. Οι τράπεζές μας δημιούργησαν τις επανομαζόμενες αίδουσες συναλλαγών, οι οποίες είναι χώροι κερδοσκοπίας και για χρόνια θεωρούσαν ότι ήταν ευκολότερο να κερδίζουν χρήματα με την κερδοσκοπία από ότι με τις επενδύσεις.

Θέλω να προσθέσω ότι η αμοιβαιότητα των κινδύνων σημαίνει ότι όλες οι τράπεζές μας τήρησαν σωστή στάση. Υπάρχουν 8.000 τράπεζες στην Ευρώπη, 44 από τις οποίες λειτουργούν σε διεθνές επίπεδο. Εάν είχαμε αναλάβει την ευθύνη να επιτρέψουμε σε κάποια τράπεζα να αποτύχει, όπως συνέβη στις ΗΠΑ με τη Lehman Brothers, όλο το σύστημα θα είχε καταρρεύσει. Δεν γνωρίζω πώς θα μπορούσαμε να αποφύγουμε την κρίση, κύριε Rasmussen, αλλά νομίζω ότι, εάν δεν είχαμε αντιδράσει όπως αντιδράσαμε, η κρίση θα μας καταπλάκωνε: αυτό είναι κάτι που πιστεύω ακράδαντα.

Αναφέρετε ότι χρειαζόμαστε προτάσεις πριν τα Χριστούγεννα, αλλά στην πραγματικότητα τις χρειαζόμαστε πριν τα μέσα του Νοεμβρίου. Πράγματι σκοπεύω, με τον Πρόεδρο Barroso, να λάβω πρωτοβουλίες προκειμένου να διασφαλίσω ότι εμείς, ως Ευρωπαίοι, θα πάμε στη σύνοδο κορυφής έχοντας κοινή άποψη, προσπαθώντας να κάνουμε κάτι ακόμη, κύριε Rasmussen: δεν πρέπει να συμφωνήσουμε για τον χαμηλότερο κοινό παρονομαστή, αλλά για τον υψηλότερο, διότι κάθε συναίνεση συνεπάγεται τον κίνδυνο ότι, προσπαθώντας να ασκήσουμε πιέσεις για μια τεχνητή συμφωνία, ενδέχεται να μειώσουμε τις φιλοδοξίες μας. Είναι ριψοκίνδυνο. Ελπίζω ότι θα παραμείνουμε φιλόδοξοι και δεν θα μειώσουμε υπερβολικά τις φιλοδοξίες μας, αλλά θα εξακολουθήσουμε να έχουμε ομοφωνία.

Δεν θα επανέλθω στο θέμα των αμοιβαίων κεφαλαίων αντιστάθμισης κινδύνου. Δήλωσα ήδη ότι πρέπει να ελέγχονται. Κανένα χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, είτε είναι ιδιωτικό είτε δημόσιο, δεν πρέπει να ξεφύγει από τον έλεγχο.

Κυρία Neyts-Uyttebroeck, ρωτήσατε εάν θα συνεχιστούν οι συζητήσεις με τη Ρωσία, ανεξάρτητα από τα γεγονότα. Φυσικά και όχι, αλλά ελάτε στη θέση μας. Η Ρωσία σταμάτησε τα τανκς της 40 χιλιομέτρα έξω από την Τιφλίδα, όπως εμείς στην Ευρώπη της είχαμε ζητήσει να κάνει. Η Ρωσία απέσυρε τα στρατεύματά της πίσω στα σύνορα πριν την κρίση της 8^{ης} Αυγούστου. Η Ρωσία επέτρεψε να αναπτυχθούν παρατηρητές, κυρίως Ευρωπαίοι παρατηρητές και η Ρωσία, παρότι δεν έχει δημιουργήσει ευνοϊκό κλίμα, λαμβάνει μέρος στις συζητήσεις της Γενεύης. Εάν, με δεδομένα όλα αυτά, ακυρώσουμε τη σύνοδο κορυφής ΕΕ-Ρωσίας, ποιος θα μπορεί να καταλάβει την πολιτική της Ευρώπης; Κανείς.

Θα προσθέσω ότι, από κοινού με τον Πρόεδρο Barroso, μεριμνήσαμε να μην ακυρώσουμε, αλλά να αναβάλλουμε τη σύνοδο κορυφής. Ποια είναι η διαφορά; Εάν είχαμε αποφασίσει να ακυρώσουμε τη σύνοδο κορυφής, θα είχαμε χρειαστεί μια ομόφωνη απόφαση από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για να συνεχίσουμε και, κατά την άποψή μου, αυτό θα μας έφερνε σε αμηχανία από πολιτική άποψη. Η απόφαση να αναβάλλουμε τη σύνοδο μας παρέχει τη δυνατότητα να συνεχίσουμε, χωρίς να δίνουμε τα εύσημα τα οποία δεν αξίζουν. Ως εκ τούτου, θεωρώ ότι η στρατηγική αυτή επιδεικνύει αυτοκυριαρχία και χαρακτηρίζεται από ηπιότητα και σαφήνεια. Δεν νομίζω ότι θα μπορούσαμε να κάνουμε οτιδήποτε άλλο και εξακολουθώ να πιστεύω ότι η Ρωσία θα είναι ένας εταίρος με τον οποίο μπορούμε να διεξάγουμε διάλογο, με τον οποίο μπορούμε να είμαστε ειλικρινείς, αλλά μπορούμε μόνο να τους ενθαρρύνουμε να αναπτυχθούν, εάν συζητήσουμε μαζί τους. Εάν, από την άλλη μεριά, δεν διεξάγουμε συζητήσεις, η Ρωσία θα αισθανθεί ότι είναι περικυκλωμένη και οι ιδέες μας θα ασκήσουν λιγότερη επιρροή. Το πιστεύω αυτό αλλά, βέβαια, μπορεί τα μελλοντικά γεγονότα να αποδείξουν ότι κάνω λάθος. Ως εκ τούτου, είναι θέμα αποδοχής των ευθυνών μας.

Κύριε Wojciechowski, δεν επαφίεται στον Προεδρεύοντα του Συμβουλίου να αποφασίσει ποιος πρέπει να εκπροσωπεί την Πολωνία. Η Πολωνία είχε δύο θέσεις στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και η Πολωνία έπρεπε να αποφασίσει ποιος πρέπει να βρίσκεται σε αυτές τις θέσεις. Φανταστείτε μια Ευρώπη στην οποία ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου δήλωσε, «όχι, εσείς δεν μπορείτε να λάβετε μέρος κι εσείς μπορείτε». Τι Ευρώπη θα ήταν αυτή; Η Πολωνία έχει έναν πρόεδρο – τον οποίο σαφέστατα δεν υποστηρίζετε – και έχει έναν πρωθυπουργό. Εξαρτάται από αυτούς εάν θα δράσουν ως πολιτικοί και ως Ευρωπαίοι, προκειμένου να αποφασίσουν ποιος πρέπει να εκπροσωπεί την Πολωνία. Τελικά, τα καταφέραμε και στην αρχή του Δεκεμβρίου θα έχω την ευκαιρία να μεταβώ στην Πολωνία,

όπου θα αναφέρω στον Πολωνό Πρόεδρο: «Πρέπει να τηρήσετε την υπόσχεσή σας. Υποσχεθήκατε να υπογράψετε τη Συνθήκη της Λισαβόνας, την οποία επικύρωσε το κοινοβούλιό σας και πρέπει να τηρήσετε αυτή την υπόσχεση». Αυτή είναι η αξιοπιστία ενός πολιτευτή και ενός πολιτικού.

(Χειροκροτήματα)

Πιστεύω ακράδαντα στη σημασία της Πολωνίας για την Ευρώπη για να κάνω αυτή τη δήλωση χωρίς να προσβάλλω κανένα.

Κύριε Martin, χρειαζόμαστε μια τολμηρή δημοκρατία σε Ευρωπαϊκό επίπεδο. Γνωρίζω την εκστρατεία σας, την εκστρατεία που διεξάγετε κατά της διαφθοράς και για μια δημοκρατία που να είναι πλήρως λειτουργική. Έχετε απόλυτο δίκιο, αλλά μπορώ να σας δηλώσω ότι, με τον Πρόεδρο Barroso, αποδείξαμε ότι μπορούμε να είμαστε τολμηροί. Επιπλέον, υπάρχουν ακόμη άνθρωποι σε αυτή την Αίθουσα που πίστευαν ότι ενεργούσα χωρίς να έχω εντολή. Εάν έπρεπε να περιμένω μέχρι να λάβω την εντολή να προβώ σε ενέργειες, ασφαλώς θα προχωρούσα σε ενέργειες λιγότερο συχνά.

Κυρία Sudre, σας ευχαριστώ επίσης, για την υποστήριξή σας. Πράγματι, η Ευρώπη υπάρχει τώρα και έχετε απόλυτο δίκιο ότι η παρούσα κατάσταση δεν αποτελεί λύση. Νομίζω ότι αυτό είναι κάτι για το οποίο όλοι μπορούμε να συμφωνήσουμε. Η χειρότερη δυνατή έκβαση θα ήταν εάν, μόλις περνούσε η καταιγίδα, συνεχίζαμε σαν να μην είχε συμβεί τίποτα. Αυτό θα σήμαινε το τέλος του Ευρωπαϊκού ιδεώδους και δεν έχουμε το δικαίωμα να αφήσουμε αυτή την ευκαιρία να πάει χαμένη.

Κατά συνέπεια, ορισμένοι έχουν εκπλαγεί: για ποιο λόγο πραγματοποιούμε μια σύνοδο κορυφής τόσο γρήγορα; Γ' αυτόν το λόγο. Επειδή είπαμε στους εαυτούς μας ότι, εάν περιμέναμε αρκετά, συγκεκριμένα εάν περιμέναμε μέχρι την εκλογή του νέου Προέδρου των ΗΠΑ, η κατάσταση θα εξακολουθούσε να επιδεινώνεται και δεν θα είχαμε καμία απάντηση. Διαφορετικά η κατάσταση θα βελτιωνόταν και τότε, μέχρι την επόμενη άνοιξη, όλοι θα είχαν ξεχάσει το θέμα και τίποτα δεν θα άλλαζε. Συνεπώς, έπρεπε να διοργανώσουμε τη σύνοδο κορυφής ή τουλάχιστον την πρώτη σύνοδο, τον Νοέμβριο, ανεξάρτητα από το χρονοδιάγραμμα στις ΗΠΑ.

Κυρίες και κύριοι, νομίζω ότι απάντησα σε όλους τους ομιλητές. Επίσης, δεσμεύομαι από το χρονοδιάγραμμα εργασιών της Προεδρίας και από τη συνέντευξη τύπου που πρέπει να δώσω με τον Πρόεδρο της Επιτροπής και με τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Θέλω να ζητήσω συγγνώμη από τους άλλους ομιλητές, εάν δεν απάντησα σε όλους. Ασφαλώς, αυτό δεν συμβαίνει επειδή δεν θέλω, αλλά επειδή μου ζήτησαν να μην παρεκκλίνω από τις ρυθμίσεις που ισχύουν για σήμερα. Έκανα ότι καλύτερο μπορούσα και βέβαια θα έχω την ευκαιρία να επιστρέψω στο Κοινοβούλιο τον Δεκέμβριο, εάν θέλετε, για να απαντήσω εκτενέστερα στις ερωτήσεις όλων των ομιλητών.

Πρόεδρος. – Κύριε Προεδρεύοντα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, είναι σαφές από τις ομιλίες και τώρα από τα χειροκροτήματα ότι έχετε την υποστήριξη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – Θέλω πολύ σύντομα να απαντήσω στην ερώτηση που μου έθεσε ο κ. Rasmussen. Πρέπει επίσης να σας ζητήσω να μου επιτρέψετε να φύγω, καθώς πρέπει να βρίσκομαι στη συνέντευξη τύπου. Η Επιτροπή θα εκπροσωπείται από τον Επίτροπο Almunia.

Όπως δήλωσα στις προηγούμενες παρατηρήσεις μου, κανένας τομέας των χρηματοπιστωτικών αγορών δεν θα λείπει από την αναθεώρησή μας. Θέλω πραγματικά να σας ευχαριστήσω για τη συνεισφορά που εσείς προσωπικά – και πολλά μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – είχατε στην έκθεσή σας. Θα εξετάσουμε όλες αυτές τις επιλογές. Όπως μόλις δήλωσε ο Πρόεδρος Sarkozy, θέλουμε να έχουμε ηγετικό ρόλο σε αυτή την παγκόσμια προσπάθεια. Πιστεύουμε ότι μπορούμε να υλοποιήσουμε μερικές από αυτές τις προτάσεις πριν τα Χριστούγεννα, όπως ζητήσατε, αλλά ορισμένες χρειάζονται πολλή προσοχή από τεχνική άποψη. Θα λάβουμε μια απόφαση και θα την παράσχουμε στη διεξαγωγή της διεθνούς συζήτησης για όλα αυτά τα θέματα, αλλά θεωρώ ότι είναι επίσης σημαντικό να έχουμε σωστές προτάσεις από τεχνική άποψη. Είμαι βέβαιος ότι παρατηρήσατε ότι έχουμε κάνει ότι έχει συμφωνηθεί με το Ecofin – το χρηματοπιστωτικό σχέδιο δράσης – το οποίο διαθέτετε. Δεν είναι ακριβές να δηλώσω ότι δεν έχουμε θεσπίσει νόμους για τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες υπό την παρούσα Επιτροπή. Τριάντα δύο νομοθετικά μέτρα που έχουν εγκριθεί σύμφωνα με τη διαδικασία της συναπόφασης ή την επιτροπολογία έχουν εγκριθεί στον τομέα των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών από την αρχή της θητείας αυτής της Επιτροπής, από τα οποία τα 19 εγκρίθηκαν με τη διαδικασία της συναπόφασης. Θα υπάρξουν αρκετά ακόμη τις επόμενες εβδομάδες και μήνες, ξεκινώντας με την πρόταση για τους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας στις αρχές του επόμενου μήνα.

Ας σας δώσω ένα παράδειγμα για τους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας. Ας είμαστε ιδιαίτερα ειλικρινείς σχετικά με αυτό το θέμα. Προσωπικά συζήτησα με αρκετούς εκπροσώπους κυβερνήσεων αρκετές φορές σχετικά με την ανάγκη για τη θέσπιση κανόνων σχετικά με τους οργανισμούς αξιολόγησης της

πιστοληπτικής ικανότητας. Η απάντηση ήταν ένα ξεκάθαρο «όχι». Αυτό ισχύει. Γι' αυτόν το λόγο σας ζητώ – σε ορισμένους από εκείνους που ασκούν κριτική στην Επιτροπή: ενδεχομένως να μπορείτε να χρησιμοποιήσετε κάποια από την επιρροή σας στις δικές σας κυβερνήσεις ή στα κόμματα που βρίσκονται στις κυβερνήσεις σας. Αυτό θα ήταν ιδιαίτερα χρήσιμο διότι, στην πραγματικότητα, πριν από μερικούς μήνες όταν συζητούσαμε αυτό το θέμα – και σε αυτόν τον τομέα ο Επίτροπος McCreenny τάχθηκε υπέρ της θέσπισης κανόνων για τους οργανισμούς καταγραφής – η πιο φιλόδοξη πρόταση που μελετούσαν ορισμένες κυβερνήσεις ήταν ένας κώδικας δεοντολογίας.

Ενδεχομένως να πείτε ότι όλα βαίνουν πολύ καλά και η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να το κάνει αυτό. Αυτό είναι αλήθεια, αλλά σε θέματα που άπτονται των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, τα πράγματα δεν είναι – όπως γνωρίζετε – όπως είναι σε πολλά άλλα θέματα. Όταν ήμαστε σε κατάσταση κρίσης – και το αποκορύφωμα της κρίσης ήταν τον Σεπτέμβριο αυτού του έτους (αλλά από τον Αύγουστο του προηγούμενου έτους έχουμε αυτό το σχέδιο δράσης) – πράγματι, πολλοί αξιωματούχοι των κυβερνήσεών μας μας συμβούλευσαν να μην υποβάλλουμε προτάσεις που θα μπορούσαν να θίξουν το επίπεδο της επαγρύπνησης ή να δημιουργήσουμε ένα είδος αντανάκλαστικής επαγρύπνησης. Αυτό είναι ένα θέμα για το οποίο θεωρώ ότι η Επιτροπή πρέπει να είναι προσεκτική. Στα ιδιαίτερα ευαίσθητα θέματα που αφορούν στις χρηματοπιστωτικές αγορές δεν μπορούμε να ανακοινώσουμε ανώφελα αποτελέσματα. Δεν μπορούμε απλά να κάνουμε δηλώσεις. Σε αυτό το θέμα είναι πολύ σημαντικό να διατηρήσουμε το συντονισμό μεταξύ του Κοινοβουλίου, της Επιτροπής και του Συμβουλίου. Θέλω να δηλώσω ότι στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξ' ορισμού τασσόμαστε υπέρ μιας Ευρωπαϊκής διάστασης για τη θέσπιση κανόνων και για την εποπτεία. Το αναφέρω αυτό εντελώς ειλικρινά. Εάν η Επιτροπή δεν κάνει συχνά προτάσεις τις οποίες εσείς ορθά υποβάλατε, δεν συνέβαινε πάντοτε επειδή αδρανούσαμε ή επειδή υπήρχε μια ιδεολογική προκατάληψη. Συνέβαινε επειδή η ανάλυση της κατάστασης έδειξε ότι η δυνατότητα να τις επιτύχουμε ήταν μηδενική ή σχεδόν μηδενική. Εντελώς ειλικρινά, αυτό είναι κάτι που θέλω να σας αναφέρω. Θα έχουμε χρόνο για να εξετάσουμε όλες τις αιτίες και όλα τα στάδια αυτής της διαδικασίας, αλλά νομίζω ότι είναι σημαντικό να το γνωρίζετε στη συζήτηση.

Εντελώς ειλικρινά, πριν από δύο εβδομάδες ορισμένες από τις κυβερνήσεις ανέφεραν ακόμη ότι δεν χρειαζόμασταν μια Ευρωπαϊκή απάντηση. Ενδεχομένως να παρατηρήσατε ότι δημοσίευσα ένα άρθρο στον Ευρωπαϊκό τύπο ζητώντας – εκλιπαρώντας – για μια Ευρωπαϊκή απάντηση και ορισμένες από τις κυβερνήσεις μας ανέφεραν, «Όχι, μπορούμε να το κάνουμε σε εθνικό επίπεδο. Δεν χρειαζόμαστε μια Ευρωπαϊκή διάσταση». Κατά συνέπεια, ας προσπαθήσουμε να δράσουμε συλλογικά. Ας κρίνουμε τους εαυτούς μας, όπως πρέπει να το πράξουμε όλοι, αλλά ας προσπαθήσουμε να αποφύγουμε μια υπεραπλουστευτική απάντηση σε ένα ιδιαίτερα σύνθετο θέμα. Είμαστε έτοιμοι να συνεργαστούμε εποικοδομητικά με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και με το Συμβούλιο, προκειμένου να βρούμε κατάλληλες λύσεις για την Ευρώπη και, πιθανότατα, για τον υπόλοιπο κόσμο.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ κ. ROURE

Αντιπροέδρου

Gilles Savary (PSE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, λυπάμαι πολύ που ο κ. Röttering δε μου έδωσε το λόγο όταν τον ζήτησα, διότι απλώς ζητούσα το δικαίωμα απάντησης, και θα προτιμούσα να είχε γίνει αυτό ενώ ήταν εδώ ο Πρόεδρος του Συμβουλίου.

Μου προκάλεσε έκπληξη η παρουσίαση των γάλλων σοσιαλιστών ως αποδιοπομπαίου τράγου, που ακούσαμε εδώ. Ποτέ κανένας εν ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου δεν αμφισβήτησε κάποιο πολιτικό κόμμα. Ποτέ κανένας Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας δε γελοιοποίησε τους συμπατριώτες του με τέτοιο τρόπο σε διεθνές επίπεδο και το θεωρώ, κατά συνέπεια, προσβλητικό και θα ήθελα η Γαλλική Κυβέρνηση να ζητήσει επίσημα συγγνώμη.

(Η Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Robert Atkins (PPE-DE). - Κυρία Πρόεδρε, επί της διαδικασίας. Έχουμε ένα ακόμα παράδειγμα παράλογης κακοδιαχείρισης των υποθέσεων σε αυτήν την αίθουσα συνεδριάσεων. Είναι καιρός να αντιληφθεί η προεδρία ότι όταν πρόκειται να διεξαχθεί ψηφοφορία, αυτή πρέπει να διεξάγεται την ώρα που έχει ανακοινωθεί, και κανείς δεν είναι πιο σημαντικός από την άσκηση των δημοκρατικών μας δικαιωμάτων κατά την ψηφοφορία. Σας παρακαλώ να εξετάσετε στην προεδρία τον τρόπο με τον οποίο διαχειριζόμαστε τις υποθέσεις μας, έτσι ώστε να υπάρξει βελτίωση και να ψηφίζουμε τη σωστή ώρα και οι παρεμβάσεις να έχουν τη σωστή διάρκεια.

(Χειροκροτήματα)

Πρόεδρος. – Κύριε Atkins, εάν δεν έχετε αντίρρηση, θα συνεχίσουμε τώρα τη συζήτηση.

Κυρίες και κύριοι, σας ζητώ να τηρήσετε με ακρίβεια το χρόνο αγόρευσής σας. Μην εκπλαγείτε, εάν σας διακόψω.

Linda McAvan (PSE). - Κυρία Πρόεδρε, είναι κρίμα που ο εν ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου αποχώρησε, διότι είχα ένα μήνυμα για εκείνον, ελπίζω όμως ότι ο κ. Jouyet θα το μεταφέρει.

Αυτά που είπε σήμερα το πρωί σχετικά με την κλιματική αλλαγή είναι ιδιαίτερα σημαντικά, και είχε δίκιο να θυμίσει στον κ. Nassauer ότι τώρα δεν είναι η στιγμή να εγκαταλείψουμε τις φιλοδοξίες μας σχετικά με την κλιματική αλλαγή και να τροποποιήσουμε ουσιωδώς τις προτάσεις που έχουμε μπροστά μας.

(Χειροκροτήματα)

Υπήρξαν μεγάλες ομάδες πίεσης σε αυτό το Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο. Ξεκίνησαν πολύ πριν την οικονομική κρίση, που ξέσπασε φέτος το καλοκαίρι: ξεκίνησαν πέρυσι. Το μελάνι δεν είχε ακόμα στεγνώσει στο Βερολίνο, όταν ορισμένα άτομα άρχισαν την προσπάθεια τροποποίησης.

Ο Πρόεδρος Sarkozy ζήτησε τη δέσμευση του Κοινοβουλίου. Θα υπάρξει κάτι περισσότερο από δέσμευση; Θα υπάρξει συναπόφαση. Δεν καταλαβαίνω γιατί συζητάμε καν τη σημασία της συναπόφασης: δεν πρόκειται να υπάρξει πακέτο για την κλιματική αλλαγή χωρίς τη συναπόφαση αυτού του Κοινοβουλίου.

Θέλουμε μια συμφωνία μέχρι τα Χριστούγεννα. Η Σοσιαλιστική Ομάδα μπορεί να δεσμευτεί για αυτό. Δεν είμαι σίγουρη για την άλλη πλευρά – ίσως ο κ. Sarkozy ρωτήσει τους ανθρώπους του. Η Σοσιαλιστική Ομάδα θέλει δέσμευση μέχρι τα Χριστούγεννα, όμως όχι οποιαδήποτε συμφωνία. Θέλουμε μια αξιόπιστη συμφωνία· θέλουμε μια συμφωνία που να εξισορροπεί το περιβάλλον, τις θέσεις εργασίας και την ανταγωνιστικότητα.

Δε θέλουμε, ωστόσο, μια συμφωνία που να αποτελεί το χαμηλότερο κοινό παρονομαστή. Ο Πρόεδρος Sarkozy μόλις μας θύμισε τι συμβαίνει όταν επιδιώκει κανείς το χαμηλότερο κοινό παρονομαστή. Γνωρίζουμε ότι μεμονωμένες χώρες έχουν προβλήματα – και μπορούμε να συζητήσουμε για αυτά – ωστόσο χρειαζόμαστε ένα πακέτο το οποίο να είναι αξιόπιστο για τις διεθνείς συνομιλίες, όχι ένα πακέτο το οποίο να βασίζεται σε αντισταθμίσεις σε άλλες χώρες διότι αυτό δεν αποτελεί αξιόπιστο πακέτο, ούτε ένα πακέτο το οποίο να αχρηστεύει το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου και να καταστρέφει την τιμή του άνθρακα. Κύριε Προεδρεύοντα, ελπίζω να μεταφέρετε τα μηνύματα αυτά στον κ. Sarkozy.

Ο κ. Nassauer μίλησε για το κόστος του πακέτου σχετικά με την κλιματική αλλαγή. Σήμερα ρίχνουμε δισεκατομμύρια και δισεκατομμύρια στη χρηματοοικονομική κρίση που αντιμετωπίζουν οι τράπεζές μας. Φυσικά, η Επιτροπή προσδιόρισε κάποιο κόστος για το πακέτο, αλλά δεν επιθυμώ να γυρίσω στους πολίτες μας μετά από μερικά χρόνια και να τους πω ότι, επειδή δεν καταφέραμε να ενεργήσουμε εδώ και τώρα για την κλιματική αλλαγή, πρέπει να βρεθούν επιπλέον δισεκατομμύρια. Και ακόμα χειρότερο από τα χρήματα που απαιτούνται, είναι το γεγονός ότι θα καταστραφούν ζωές σε ολόκληρο τον πλανήτη. Ας επιδείξουμε όλες οι πλευρές αυτού του σώματος πολιτικό θάρρος ας προχωρήσουμε μπροστά και ας συνάψουμε τη συμφωνία με το Συμβούλιο και ας το κάνουμε πριν από τα Χριστούγεννα, εγκαίρως για τις διεθνείς συνομιλίες.

(Χειροκροτήματα)

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (LT) Θα ήθελα να πω ένα μόνο πράγμα. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής είπε ότι η αντίδραση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην κρίση ήταν ανεπαρκής. Στην πραγματικότητα, η αντίδραση ήταν έντονη, τα κράτη μέλη αντέδρασαν, αλλά τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα καθυστέρησαν να αντιδράσουν. Αυτό αποδείχθηκε απολύτως σήμερα σε αυτήν την αίθουσα – όταν έφυγε ο κ. Sarkozy, έφυγαν όλοι οι δημοσιογράφοι. Κανείς δεν ενδιαφέρεται για εμάς. Ο λόγος για αυτό είναι, κυρίως, η ανικανότητά μας να αλλάξουμε τον τρόπο που λειτουργούμε. Υπάρχουν πολλά εξαιρετικά άτομα και στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όμως το γραφειοκρατικό σύστημα απαγορεύει την ανάληψη πρωτοβουλιών. Μπορέσαμε να αντιδράσουμε όσον αφορά το τσουνάμι στην Ασία, αύριο όμως θα συζητήσουμε για τον προϋπολογισμό, ο οποίος προετοιμάστηκε χωρίς να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι βιώνουμε ένα οικονομικό τσουνάμι στην Ευρώπη. Θα μπορούσαμε να κάνουμε κάτι, να δώσουμε άλλες προτεραιότητες στον προϋπολογισμό μας. Θα μπορούσαμε, επίσης, να ορίσουμε προτεραιότητες στις κοινοβουλευτικές επιτροπές μας, που θα μας βοηθούσαν να επιβιώσουμε της κρίσης και να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες του κοινού. Πρέπει να γίνει μεταρρύθμιση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Θα ήθελα να τονίσω ότι οι στρατηγικές λειτουργίες της Επιτροπής πρέπει να διαχωριστούν από τις τεχνικές λειτουργίες της και τότε θα λειτουργεί πιο αποτελεσματικά.

John Bowis (PPE-DE). - Κυρία Πρόεδρε, στον εν ενεργεία Πρόεδρο, που τώρα όμως απουσιάζει, θα ήθελα να πω: μιλήσατε με ρητορική δεινότητα σήμερα το πρωί σχετικά με την πρόκληση για το οικονομικό μας μέλλον, που πολύ σωστά βρίσκεται στην κορυφή της ατζέντας μας, ωστόσο με όχι λιγότερη ακρίβεια και ρητορική δεινότητα καταστήσατε σαφές στη σύνοδο κορυφής και σήμερα πάλι ότι πρόθεσή σας είναι να τηρήσετε το χρονοδιάγραμμα και τους στόχους για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής. Τα λόγια σας έχουν θεμελιώδη σημασία και είναι

σωστά. Είπατε ότι το πακέτο σχετικά με την αλλαγή του κλίματος είναι τόσο σημαντικό που δεν μπορούμε απλώς να το αφήσουμε να χαθεί με το πρόσχημα της χρηματοοικονομικής κρίσης.

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό ότι η Καγκελάριος Merkel, παρόλες τις πραγματικές ανησυχίες που έχει η χώρα της αλλά και άλλες χώρες, κατέστησε σαφές ότι η Γερμανία είναι υπέρ της υλοποίησης των στόχων σχετικά με την κλιματική αλλαγή και υπέρ της ανεύρεσης λύσεων πριν από τη σύνοδο κορυφής του Δεκεμβρίου. Εάν αυτό αποτελεί πρόκληση προς εμάς, πιστεύω ότι το Κοινοβούλιο θα ανταποκριθεί αποτελεσματικά και εγκαίρως.

Ωστόσο τώρα, οφείλω να πω, πρέπει να εστιάσουμε στο Συμβούλιο. Για να το πετύχουμε αυτό, θα χρειαστούμε διαβεβαιώσεις για τις χώρες που έχουν πραγματικά προβλήματα, όπως η Πολωνία με τον άνθρακα. Θα χρειαστεί να είμαστε σαφείς σχετικά με τα κριτήρια περισσότερης ευελιξίας, τα οποία γνωρίζουμε ότι θα παρασχεθούν σε μια μικρή λίστα από βιομηχανίες και τομείς που αντιμετωπίζουν πραγματικές προκλήσεις εξαιτίας διαρροών. Πρέπει, επίσης, να καταστήσουμε απολύτως σαφές ότι η υποστήριξή μας όσον αφορά τα βιοκαύσιμα στις μεταφορές εξαρτάται από την ανάπτυξη καυσίμων από αειφόρες πηγές. Χωρίς αυτό, θα κάναμε ανεπανόρθωτη ζημιά στο περιβάλλον μας και στους οικοτόπους ατόμων, άγριας πανίδας και χλωρίδας.

Θέσαμε στους εαυτούς μας μια πολύ μεγάλη πρόκληση, ωστόσο δεν υπάρχουν περιθώρια αποτυχίας. Μια περιβαλλοντική καταστροφή μπορεί να κάνει τα σημερινά οικονομικά μας προβλήματα να φαντάζονται ασήμαντα.

Όπως είπε ο Πρόεδρος Sarkozy, οι δύο πολιτικές πρέπει να προχωρήσουν μαζί. Ωστόσο πρέπει να διασφαλίσουμε – και ο Πρόεδρος πρέπει να διασφαλίσει – ότι το Κοινοβούλιο δε θα μείνει αβοήθητο εξαιτίας της ανικανότητας του Συμβουλίου να ακολουθήσει την καθοδήγησή του.

Bernard Poignant (PSE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, είμαι ο πρώτος γάλλος σοσιαλιστής που συμμετέχει σε αυτήν τη συζήτηση. Λυπάμαι που ο εν ενεργεία Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου έφυγε, θεωρώντας σωστό να αστείευτεί για ένα μεγάλο κόμμα στη σπουδαία χώρα του. Έχει κάθε δικαίωμα να το κάνει, αλλά έχει και την υποχρέωση να μείνει για να ακούσει την απάντηση: αυτό καταγγέλλω. Εξίσου, δεν το θεωρώ σωστό ο εν ενεργεία Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου να προσπαθεί να δημιουργήσει παρατάξεις σε μία από τις μεγαλύτερες ομάδες του Κοινοβουλίου. Ο κ. Schulz του απάντησε. Όταν χλευάζει το γαλλικό σοσιαλισμό, απλώς σκεφτείτε το στόχο του χλευασμού του. Ξεχνάει ότι ο γαλλικός σοσιαλισμός έδωσε στην Ευρώπη τον François Mitterrand, ξεχνάει ότι μας έδωσε τον Jacques Delors...

(Χειροκροτήματα)

... και ξεχνάει ότι, προκειμένου να αποκτήσει ο ίδιος αξιοπιστία στην Ευρώπη, δανείστηκε δύο σοσιαλιστές, τον Bernard Kouchner και τον Jean-Pierre Jouyet.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Κυρία Πρόεδρε, δύο πράγματα είναι σημαντικά. Το πρώτο είναι η χρηματοοικονομική κρίση. Είναι σημαντικό η Ευρώπη να μιλά με μία φωνή. Η τελευταία φορά που μοιραστήκαμε τη διαχείριση μιας κρίσης με τις Ηνωμένες Πολιτείες ήταν όταν επρόκειτο να συζητήσουμε για την τρομοκρατία. Εισαγάγαμε πολλούς κανόνες που φαντάζουν τώρα ιδιαίτερα ξένοι με τον ευρωπαϊκό τρόπο σκέψης όσον αφορά την ιδιωτική ζωή. Πρέπει να υπάρχει μια ευρωπαϊκή προσέγγιση όσον αφορά αυτήν την κρίση και πρέπει, κατά συνέπεια, να υπάρχουν κοινοί κανόνες και πρότυπα για ζητήματα όπως η διαφάνεια, η αλληλεγγύη και για το ποια χρηματοοικονομικά μέσα πρόκειται να χρησιμοποιηθούν στην ευρωπαϊκή αγορά. Το σύμφωνο σταθερότητας θα μπορούσε να αποτελέσει ένα άριστο εργαλείο για αυτό.

Το δεύτερο είναι το πακέτο σχετικά με την κλιματική αλλαγή. Ψηφίσαμε για το πακέτο σχετικά με την κλιματική αλλαγή στις δύο κύριες επιτροπές και, με μεγάλη πλειοψηφία, αποφασίσαμε την υιοθέτηση μιας γραμμής που στηρίζει την πρόταση της Επιτροπής. Δεν πρόκειται να κάνουμε πίσω ούτε όσον αφορά τους στόχους ούτε όσον αφορά το χρονοδιάγραμμα. Εάν η Προεδρία εννοεί αυτό που λέει σχετικά με την έμφαση στους στόχους και στο χρονοδιάγραμμα, περιμένουμε ειδοποίηση σχετικά με το πότε μπορούμε να καθίσουμε και να συζητήσουμε το θέμα με συγκεκριμένους όρους. Όσον αφορά το Κοινοβούλιο, θα χρησιμοποιήσουμε την εξουσία της συναπόφασης και τη διαδικασία της συναπόφασης στο πλαίσιο της διοργανικής ισορροπίας.

(Χειροκροτήματα)

Alexander Radwan (PPE-DE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, και εγώ θα προτιμούσα να μιλήσω απευθείας στον κ. Sarkozy και στον κ. Barroso, κυρίως επειδή ήθελα να προσεγγίσω τον Πρόεδρο της Επιτροπής, καθώς δεν είχαμε μεγάλη επιτυχία με ορισμένους από τους Επίτροπους τα τελευταία χρόνια.

Οι πολίτες αναμένουν από την Ευρώπη να ασχοληθεί με σημαντικά θέματα και όχι με δευτερεύοντα ζητήματα. Ο κ. Schulz, που μόλις έφυγε από την αίθουσα συνεδριάσεων, ομαδοποίησε όλους τους συντηρητικούς. Ο κόσμος δεν περιμένει να τον προστατεύουμε από ασήμαντα ζητήματα. Αντίθετα, θέλει περισσότερη ελευθερία από τη

ρύθμιση για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τους πολίτες και περισσότερη δράση στα μείζονα θέματα. Θα ήθελα να δώσω έμφαση στο γεγονός ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει ήδη καλέσει από το 2003 την Επιτροπή να παρουσιάσει πρόταση για τους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας. Παραδόξως, η Επιτροπή έμαθε στο μεταξύ τι σημαίνει ο όρος αμοιβαίο κεφάλαιο κινδύνου, παρόλο που αναμφίβολα αυτό δεν ισχύει για όλους τους Επίτροπους. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής διερευνά τώρα αυτόν τον τομέα.

Ο κ. Schulz κατέστησε πολύ εύκολα τα πράγματα για τον εαυτό του δηλώνοντας ότι το φταίξιμο ήταν μόνο των συντηρητικών. Στην πραγματικότητα, το Συμβούλιο ήταν εκείνο που, κατά τη διάρκεια πολλών ετών, δεν επέτρεψε να γίνει καμία πρόοδος στον τομέα της εποπτείας. Ήταν οι Γερμανοί υπουργοί οικονομικών κκ. Eichel και Steinbrück. Θα ήθελα να θυμίσω στο Κοινοβούλιο ότι το άτομο που ήταν σε μόνιμη βάση υπεύθυνο για την καθυστέρηση σε ευρωπαϊκό επίπεδο – και ζητώ από τους σοσιαλιστές να το πουν αυτό στον Πρόεδρό τους – ήταν ο κ. Koch-Weser, που κατέχει τώρα μια καλή θέση στην Deutsche Bank.

Στο μέλλον, αναμένουμε η Ευρώπη να εισαγάγει τις ηθικές αξίες και προτεραιότητές της στη ρύθμιση των χρηματοπιστωτικών αγορών. Αυτό σημαίνει βιωσιμότητα, όχι μόνο μεγιστοποίηση των κινδύνων προκειμένου να μεγιστοποιηθούν τα κέρδη. Αυτό σημαίνει, επίσης, εστίαση στα θεμελιώδη στοιχεία, όπως θα έκανε μια μεσαία επιχείρηση. Αυτό είναι κάτι, το οποίο πρέπει να εισαγάγουμε σε διεθνές πλαίσιο. Δεν αρκεί απλώς να πραγματοποιούμε διεθνείς διασκέψεις. Η Ευρώπη πρέπει να είναι ενωμένη προκειμένου να διασφαλιστεί σε διεθνές επίπεδο ότι κάτι τέτοιο δε θα ξανασυμβεί.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κοιτάζοντας τα συμπεράσματα του Συμβουλίου, κάτι μου προκάλεσε έκπληξη. Γίνεται αναφορά στο ζήτημα των αποδοχών και πολύ σωστά, καθώς πρόκειται για μείζον ζήτημα το οποίο πρέπει να αντιμετωπίσουμε μαζί και για το οποίο πρέπει να αναλάβουμε την ευθύνη. Ωστόσο, υπάρχει επίσης το ζήτημα των φορολογικών παραδείσων και, σε αυτό το θέμα, έχω την εντύπωση – αν και ίσως το παρανόησα – ότι ακόμα και ανάμεσα στις γραμμές το κείμενο παραμένει σιωπηλό.

Ο εν ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου είπε ότι πρέπει να είμαστε φιλόδοξοι και να μην ακολουθούμε μόνο το χαμηλότερο κοινό παρονομαστή· θα τον καλούσα να ακολουθήσει την ίδια γραμμή στο θέμα των φορολογικών παραδείσων. Θα καλούσα επίσης τον Πρόεδρο Barroso να διευρύνει ίσως την ομάδα ειδικών καθηκόντων για την αντιμετώπιση της κρίσης συμπεριλαμβάνοντας τον Επίτροπο Κονάκς, εάν πραγματικά επιθυμεί να αντιμετωπίσει αυτά τα ζητήματα.

Τέλος, θα καλούσα την Επιτροπή να ζητήσει από τα κράτη μέλη να αναθεωρήσουν τα εθνικά σχέδια δράσης τους. Για ποιο λόγο να συντονίσουμε τις οικονομικές πολιτικές με βάση εθνικά προγράμματα, τα οποία δε λαμβάνουν καν υπόψη τις προβλέψεις για ύφεση που θα χρειαστεί να αντιμετωπίσουμε; Εάν παίρνει στα σοβαρά την οικονομική διαχείριση, η Επιτροπή πρέπει να ζητήσει από τα κράτη μέλη να αναθεωρήσουν τα σχέδιά τους υπό το φως της πραγματικής οικονομικής κατάστασης, την οποία πρέπει να αντιμετωπίσουν.

Επιτέλους, όλοι είπαν την άποψή τους και τελικά επετεύχθη κάποιος βαθμός ευρωπαϊκής συνεργασίας, όμως αυτό δεν είναι αρκετό. Έχουμε μια ιστορική ευκαιρία να δώσουμε στα κράτη τα εργαλεία που θα επηρεάσουν την πραγματικότητα των οικονομικών πολιτικών και τις οικονομικές και βιομηχανικές στρατηγικές των κρατών μελών, γι' αυτό ας την αξιοποιήσουμε. Εκ μέρους της Επιτροπής, πρέπει να αναλάβετε την πρωτοβουλία παροχής ενός πλαισίου για τον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν την εθνικοποίηση των τραπεζών προκειμένου να τις μετατρέψουν σε μέσα για τη μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση της επένδυσης που χρειαζόμαστε...

(Η Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κ. Jouyet, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αφιέρωσε μέρος των συμπερασμάτων του στην ενεργειακή ασφάλεια, ωστόσο στο ζήτημα δεν έχει δοθεί προσοχή και έχει παραβλεφθεί στις συζητήσεις. Τώρα είναι πιο σημαντικό από ποτέ. Στηρίζω τα συμπεράσματα του Συμβουλίου, αλλά το σημαντικό είναι οι λεπτομέρειες και ακριβώς αυτές οι λεπτομέρειες και οι ιδιαιτερότητες απουσιάζουν. Θα ήθελα να θίξω δύο από αυτές.

Πρώτον, υπάρχει το καίριο ζήτημα των σχέσεων της ΕΕ με τις χώρες παραγωγής και διαμετακόμισης. Η ιδέα να εντεινουμε τη σχετική με την ενέργεια διπλωματία είναι πλήρως δικαιολογημένη, αλλά αυτό που απουσιάζει πάντα είναι η θέληση, από την πλευρά των κρατών μελών, να συμφωνήσουν όσον αφορά το μήνυμα που στέλνουμε στις τρίτες χώρες και τη συνοχή των πολιτικών μας σε εθνικό επίπεδο σε σχέση με το κοινό συμφέρον της Ένωσης. Με δυο λόγια, δεν έχουμε κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ενεργειακής ασφάλειας. Βρισκόμαστε πολύ μακριά από την επίτευξη και την εφαρμογή του χαμηλότερου κοινού παρονομαστή, δηλαδή του συντονισμού των θέσεων μας προς τους προμηθευτές μας και τις χώρες διαμετακόμισης. Έτσι, αντί να μιλάμε με μία φωνή, η πολιτική που ισχύει είναι «ο καθένας για τον εαυτό του», όπως φαίνεται από μια σειρά διμερών συμφωνιών, οι οποίες αποδυναμώνουν τη διαπραγματευτική μας θέση και αμαυρώνουν την εικόνα της ενότητάς μας προς το εξωτερικό.

Το δεύτερο πρόβλημα είναι η απουσία ευρωπαϊκών έργων. Δεν υπάρχει αναφορά σε έργα αγωγού πετρελαίου και αγωγού φυσικού αερίου, τα οποία είναι ζωτικής σημασίας εάν θέλουμε να εγγυηθούμε την ενεργειακή μας ασφάλεια, ενώ η τύχη του Nabucco μοιάζει τώρα αβέβαιη, παρόλο που γίνεται αναφορά σε αυτό ως έργο προτεραιότητας.

Πρέπει επίσης να πάρουμε ένα μάθημα από την κρίση στη Γεωργία όσον αφορά την ενεργειακή ασφάλεια, καθιερώνοντας ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας της υπάρχουσας υποδομής στις χώρες διαμετακόμισης σε περιόδους πολέμου ή πολιτικής αστάθειας.

Συμπερασματικά, υπενθυμίζω τις λέξεις κλειδιά του Συμβουλίου: δίκαιη κατανομή ευθυνών και αλληλεγγύη. Εμείς πρέπει τώρα να αναλάβουμε μεγαλύτερη δράση, διαφορετικά υπάρχει κίνδυνος η ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική για την ενεργειακή ασφάλεια να μην ξεκινήσει ποτέ.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, παίρνοντας το λόγο κατά τη συζήτηση σχετικά με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο ζητήματα.

Το πρώτο από αυτά σχετίζεται με τη χρηματοοικονομική κρίση. Η τελευταία απέδειξε πέρα από κάθε αμφιβολία ότι το σύστημα ρυθμιστικής εποπτείας των τραπεζών χρειάζεται ριζική βελτίωση. Οι αλλαγές πρέπει να εστιάσουν στη βελτίωση της εκτίμησης κινδύνου στοιχείων ενεργητικού και στην εφαρμογή προληπτικών μέτρων σε νέα χρηματοοικονομικά μέσα. Ωστόσο, χρειάζονται επίσης αλλαγές που θα οδηγήσουν στην εξάλειψη της φιλοκυκλικότητας όσον αφορά αποφάσεις για υποθήκες. Οι υποθήκες αυξάνονται, καθώς αυξάνεται η τιμή της ιδιοκτησίας, και μειώνονται, όταν η τιμή μειώνεται. Ακριβώς αυτός ο μηχανισμός συμβάλλει στο να εμφανιστούν κερδοσκοπικές «φούσκες».

Το δεύτερο ζήτημα στο οποίο επιθυμώ να αναφερθώ αφορά τη δέσμη μέτρων για το κλίμα. Καλωσορίζω την απόφαση του Συμβουλίου να αναζητήσει κάποιο συμβιβασμό όσον αφορά το σύστημα για την πώληση αδειών για εκπομπές CO₂. Υπάρχουν κράτη μέλη των οποίων το 90% της ενέργειας προέρχεται από τον άνθρακα. Εάν έπρεπε οι χώρες αυτές να αγοράσουν το 100% των αδειών τους ήδη από το 2013, οι συνέπειες στις οικονομίες τους θα ήταν καταστροφικές. Η κοινή λογική και η αρχή της ίσης μεταχείρισης απαιτούν την καθιέρωση μεταβατικών περιόδων.

Avril Doyle (PPE-DE). - Κυρία Πρόεδρε, το Μάρτιο 2007 επί Γερμανικής Προεδρίας και ξανά το Μάρτιο 2008 επί Σλοβενικής Προεδρίας, οι ηγέτες της Ευρώπης δεσμεύτηκαν όσον αφορά την επίτευξη ενός στόχου για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά 20% τουλάχιστον μέχρι το 2020, μια ήδη περιορισμένη φιλοδοξία. Ας μην τρέφουμε ψευδαισθήσεις: προκειμένου διασφαλίσουμε μια διεθνή συμφωνία μετά το 2012 για την κλιματική αλλαγή στην Κοπεγχάγη, θα πρέπει να πραγματοποιήσουμε σαφή και ξεκάθαρη δήλωση μέσω της νομοθεσίας μας.

Η τρέχουσα διεθνής οικονομική κρίση ρευστότητας και το οικονομικό περιβάλλον επέτρεψαν σε πολλούς να γίνουν επιφυλακτικοί όσον αφορά την οριοθέτηση μακροπρόθεσμων στόχων για το διοξείδιο του άνθρακα ή τη δέσμευση της βιομηχανίας για την επίτευξη της απαραίτητης μείωσης αερίων θερμοκηπίου και, κατά συνέπεια, την προώθηση της οικονομίας της Ευρώπης προς τη βιώσιμη οικονομία χαμηλής κατανάλωσης, την οποία τόσο πολύ χρειαζόμαστε και η οποία, συμφωνώ, θα δώσει το έναυσμα για μια τρίτη βιομηχανική επανάσταση με το εκπληκτικό πλεονέκτημα της πρώτης κίνησης για την Ευρώπη συνολικά στον τομέα των νέων τεχνολογιών.

Ωστόσο, οι στόχοι της ΕΕ για μετά το 2012 δεν πρέπει να ξετάζονται υπό το φως της τρέχουσας οικονομικής κρίσης. Πιστεύω ότι οι κυβερνήσεις μας θα μπορέσουν να την αντιμετωπίσουν το συντομότερο δυνατό και εμείς πρέπει να παρέχουμε λύσεις τώρα, έτσι ώστε οι μελλοντικές γενιές να μη χρειαστεί να υποστούν τις συνέπειες – συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών συνεπειών – από οιαδήποτε καθυστέρηση όσον αφορά τη δέσμη μέτρων σχετικά με το κλίμα και την ενέργεια. Δεν μπορούμε να πληρώσουμε μεγαλύτερο τίμημα στο μέλλον εξαιτίας της ανικανότητάς μας να δράσουμε τώρα, ειδικά η ιστορία δε θα είναι ευγενική μαζί μας – ή όπως είπε ο Πρόεδρος Sarkozy, θα χάσουμε το ραντεβού μας με την ιστορία.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μου παρείχε, ως εισηγήτρια για τη δέσμη μέτρων σχετικά με το κλίμα, ισχυρή εντολή να ηγηθώ των διαπραγματεύσεων με το Συμβούλιο όσον αφορά τον τριμερή διάλογο και έχω αναλάβει με σοβαρότητα αυτήν την ευθύνη. Πρέπει να διατηρήσουμε τους στόχους και το χρονοδιάγραμμα και, όπως είπε ο κ. Sarkozy, στην ημερήσια διάταξη θα βρίσκεται η μέγιστη φιλοδοξία με κάποιο συμβιβασμό. Αναμένω μια πολύ στενή συνεργασία με την Επιτροπή και το Συμβούλιο επί Γαλλικής Προεδρίας. Πιστεύω ότι μαζί μπορούμε να πετύχουμε και θα πετύχουμε μια αποτελεσματική και εφικτή συμφωνία για τη δέσμη μέτρων σχετικά με το κλίμα και την ενέργεια μέχρι το Δεκέμβριο...

(Η Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή.)

Ieke van den Burg (PSE). - Κυρία Πρόεδρε, έχει ενδιαφέρον να δούμε ότι η εποπτεία των χρηματοπιστωτικών αγορών έχει καταστεί ένα είδος *Chefsache* στο Συμβούλιο. Εκτιμώ τη σύσταση μιας ομάδας υψηλού επιπέδου με τον κ. Jacques de Larosière, την οποία εμείς στο ΕΚ ζητούσαμε εδώ και αρκετά χρόνια.

Θέλω να στείλω αυτό το ξεκάθαρο μήνυμα: ο συντονισμός μόνο δεν αρκεί. Χρειαζόμαστε πραγματικά θεσμικές λύσεις. Η εθελοντική συνεργασία εθνικών επιτηρητών με βάση συστήματα «συμμόρφωσης ή επεξήγησης», όπως στην οδηγία Solvency II και στις προτάσεις CRD είναι ανεπαρκής, ενώ το Φόρουμ για τη Χρηματοοικονομική Σταθερότητα, το οποίο είναι ανεξέλεγκτο και περιλαμβάνει μόνο εκπροσώπους των μεγαλύτερων χωρών με τα εθνικά τους συμφέροντα, δεν επαρκεί. Δεν αποτελεί σαφή φωνή από την Ευρώπη. Χρειαζόμαστε μια ενωτική αρχιτεκτονική παρόμοια με το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών, που είναι τέλεια διαμορφωμένο ώστε να αποτελεί ρυθμιστή σε εσωτερικό επίπεδο και ισχυρή φωνή σε διεθνές επίπεδο.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, πρώτα απ' όλα θα ήθελα να συγχαρώ το Συμβούλιο για τη συμφωνία του αναφορικά με τον τρίτο τρόπο για τη δέσμη σχετικά με την ενέργεια και την αλλαγή του κλίματος. Πρόκειται για λογική λύση, η οποία θα μας επιτρέψει να αποφύγουμε την υποχρεωτική αγορά των εταιριών παραγωγής ενέργειας, αλλά που διασφαλίζει, ωστόσο, σταθερό ανταγωνισμό.

Το δεύτερο πράγμα, στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ, είναι ότι φυσικά το ζήτημα του διοξειδίου του άνθρακα είναι ιδιαίτερα σοβαρό στο πλαίσιο της οικονομικής κρίσης, επειδή με τη δημοπρασία υπάρχει κίνδυνος να προσπεραστεί και πάλι η πραγματική οικονομία και να δημιουργηθεί ένα νέο κερδοσκοπικό χρηματοοικονομικό μέσο, το οποίο θα οδηγήσει την ενεργοβόρο βιομηχανία εκτός Ευρώπης. Θα ήθελα, κατά συνέπεια, να σας ζητήσω για μια ακόμα φορά να εξετάσετε πολύ προσεκτικά εάν η δωρεάν χορήγηση πιστοποιητικών CO₂ με καθαρή επιχορήγηση 20% δε θα ήταν πιο λογική από την άντληση χρημάτων από τις επιχειρήσεις, οι οποίες τα χρειάζονται για να επενδύσουν στην καινοτομία και την έρευνα, προκειμένου να επιτευχθεί η μείωση του 20%.

Πρέπει να δώσουμε ώθηση στις επενδύσεις, ιδίως για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Συνεπώς, ζητώ να αναπτυχθούν σημαντικά τα Διευρωπαϊκά Δίκτυα, κυρίως στον τομέα της ενέργειας, και να αναπτυχθούν στρατηγικές για πιο αποδοτικά μέτρα ενεργειακής αποτελεσματικότητας, διότι αυτό είναι ιδιαίτερος σημαντικός για τις μικρές επιχειρήσεις μας, για την απασχόληση στην Ευρώπη και για τους καθαρούς μισθούς στην Ευρώπη.

Τέλος, θα ήθελα να ζητήσω από τον Επίτροπο Κονάcs να εξετάσει με ποιον τρόπο θα μπορούσαμε να δώσουμε ξανά ώθηση στην οικονομία χρησιμοποιώντας τη φορολογική πολιτική και, κυρίως, χρησιμοποιώντας νέες και μικρότερες ευκαιρίες για αποσβέσεις και κατάλληλες επιχορηγήσεις. Μέσω της υλοποίησης νέων φορολογικών πολιτικών και κινήτρων, ίσως καταστεί δυνατή η τόνωση της ευρωπαϊκής οικονομίας.

Giles Chichester (PPE-DE). – Κυρία Πρόεδρε, δε θα ήταν υπερβολικό να παρομοιάσουμε την κρίση στις χρηματοπιστωτικές αγορές με κυκλώνα: μόλις κοπάσει ο άνεμος υπάρχει μια ψευδαισθήση ηρεμίας, αλλά οι καταστροφές που έχουν γίνει χρειάζονται χρόνια για να διορθωθούν και έτσι θα συμβεί με τις οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες της αναταραχής που είδαμε.

Πρέπει να βρούμε την ισορροπία ανάμεσα στη συνέχεια και την προσαρμογή υπό το φως των αλλαγμένων συνθηκών. Όσον αφορά την ενεργειακή πολιτική, αυτό σημαίνει τήρηση των στρατηγικών στόχων για την ασφάλεια του εφοδιασμού, της βιωσιμότητας και της ανταγωνιστικότητας με ταυτόχρονη εξέταση του εάν χρειάζεται να αλλάξουμε τακτική, μέσα. Η ενέργεια είναι ζωτικής σημασίας για τον τρόπο ζωής μας και για το βιοτικό μας επίπεδο. Πρόκειται για μια μακροπρόθεσμη βιομηχανία, όπου η δημιουργία νέας ικανότητας απαιτεί 5, 10 ή 15 χρόνια και δεν μπορεί προφανώς να είναι βραχυπρόθεσμη απάντηση στις βραχυπρόθεσμες προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε. Με την ίδια λογική, η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής αποτελεί μακροπρόθεσμο ζήτημα και δεν υπάρχει μαγική ή απλή λύση.

Όσον αφορά την τακτική, υπάρχουν εκείνοι που έχουν επιφυλάξεις σχετικά με το επίπεδο και τη χρονική στιγμή των στόχων στο πλαίσιο της δέσμης μέτρων για το κλίμα και την ενέργεια. Υπάρχουν εκείνοι που ανησυχούσαν για τη διαρροή άνθρακα ή για τη μετεγκατάσταση των ευρωπαϊκών θέσεων εργασίας πολύ πριν από την οικονομική κρίση. Ίσως πρέπει να προσέξουμε πάλι τις λεπτομέρειες, αν όχι την εμπλεκόμενη αρχή.

Ωστόσο, κύρια ανησυχία μου αυτήν τη στιγμή είναι εκείνο που πρέπει να αποφύγουμε να κάνουμε και αυτό είναι να πέσουμε στην παγίδα της υπερβολικής ρύθμισης, επειδή η υπερβολική ρύθμιση μπορεί να επισπεύσει κάτι πολύ χειρότερο: μια επανάληψη της ύφεσης της δεκαετίας του 1930. Γνωρίζω καλά τη σημασία της καλής ρύθμισης προκειμένου να λειτουργήσουν σωστά οι αγορές και να υπάρξει διαφάνεια, αλλά ας μη σκοτώσουμε τη χίνα που γεννά τα χρυσά αβγά.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Χάρη στις προσπάθειες του Προέδρου και του Πρωθυπουργού της χώρας μου, της Πολωνίας, η κοινή λογική επικράτησε στη σύνοδο κορυφής των Βρυξελλών και δόθηκε ένα κατάλληλο μήνυμα σχετικά με τη δέσμη μέτρων για το κλίμα. Μετά από συμφωνίες στη σύνοδο κορυφής, για τις οποίες οφείλουμε να ευχαριστήσουμε τους ηγέτες της Ευρώπης, ο κίνδυνος για υπερβολικά επαχθείς περιβαλλοντικούς περιορισμούς, που θα μπορούσαν να επηρεάσουν κυρίως τα νέα κράτη μέλη, υποχώρησε. Ωστόσο, δεν έχει εξαλειφθεί τελείως.

Η σύνοδος κορυφής ασχολήθηκε, επίσης, με την οικονομική κρίση. Κατά περίεργο τρόπο, μια πιο μικρή σύνοδος κορυφής, στην οποία συμμετείχαν οι μεγαλύτερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είχε πραγματοποιηθεί λίγες ημέρες νωρίτερα. Αυτή η μικρότερη σύνοδος κορυφής θύμισε το Politburo του Κομμουνιστικού Κόμματος στη Σοβιετική Ένωση. Δεν είναι σωστό να επιβάλλουν τις λύσεις τους τα πιο ισχυρά κράτη μέλη της Ένωσης στις άλλες χώρες. Επιπλέον, το να εφαρμόζονται δύο μέτρα και δύο σταθμά είναι εκνευριστικό. Αναφέρομαι στο γεγονός ότι είναι αποδεκτή η χρηματοδότηση τραπεζών στα κράτη μέλη, αλλά δεν είναι αποδεκτή η συνδρομή προς τα πολωνικά ναυπηγεία. Από αυτήν την άποψη, η Ευρωπαϊκή Ένωση μοιάζει με τη *Φάρμα των Ζώων* του George Orwell, όπου όλα τα ζώα είναι ίσα μεταξύ τους αλλά ορισμένα είναι πιο ίσα από άλλα.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Θεωρώ ότι η συζήτηση για την έκταση και το ρυθμό των βελτιώσεων αναφορικά με τα περιβαλλοντικά, κοινωνικά και άλλα πρότυπα, μαζί με την αναθεώρηση των ευρωπαϊκών κανονισμών, αποτελεί καίριο ζήτημα για την επίλυση της οικονομικής ύφεσης, την οποία αντιμετωπίζει τώρα η ευρωπαϊκή οικονομία. Ο κ. Schulz ανέφερε εδώ κοροϊδευτικά τις δεσμεύσεις της Επιτροπής και του Συμβουλίου, αλλά και το Κοινοβούλιο μπορεί να μειώσει την υπερβολική ρύθμιση της Ένωσης. Ακριβώς η αρνητική προστιθέμενη αξία είναι εκείνη που υπονομεύει την ανταγωνιστικότητα της ΕΕ σε παγκόσμιο επίπεδο. Η αυτοκινητοβιομηχανία, η βιομηχανία ηλεκτρονικών ειδών, η βιομηχανία υάλου, η κλωστοϋφαντουργική βιομηχανία και άλλες βιομηχανίες δε χρειάζονται εισφορά κεφαλαίων: χρειάζονται λογικά επίπεδα ρύθμισης. Η οικονομική κρίση δεν είναι αποτέλεσμα έλλειψης ρύθμισης, αλλά αποτυχία των μηχανισμών ελέγχου. Αυτό δεν κατάφερε να προστατεύσει τις επενδύσεις και απειλεί την απασχόληση. Το ίδιο ισχύει και για τις ρυθμίσεις σε παγκόσμιο επίπεδο. Η κρίση και η παγκόσμια οικονομική ύφεση προσφέρουν μια ευκαιρία ανάπτυξης ενός πιο ολοκληρωμένου συνόλου ρυθμίσεων για τις παγκόσμιες αγορές, και όχι μόνο για τις ευρωπαϊκές, με στόχο την επίτευξη μακροπρόθεσμης, αειφόρου, περιβαλλοντικής και κοινωνικά αποδεκτής ανάπτυξης. Αυτό είναι το περιβάλλον που πρέπει επίσης να δημιουργήσουμε για τους Ευρωπαίους σε παγκόσμιο επίπεδο. Κατά τα λοιπά, χαίρετώ τη συμφωνία του Συμβουλίου για τη δέσμη μέτρων σχετικά με την ενέργεια.

Σταύρος Λαμπρινίδης (PSE). – (EL) Κυρία Πρόεδρε, εδώ χρειάζεται σήμερα μία νέα οικονομική και κοινωνική συμφωνία, ένα νέο 'new deal'. Αν η ΕΕ δεν το πετύχει, τότε η απληστία των αγορών θα συνεχίσει να ωθεί προς αντιπαραγωγικές επενδύσεις που υποθηκεύουν το μέλλον της και το μέλλον των εργαζομένων της και των πολιτών της.

Τι θα πει ένα new deal; Χρειάζεται ένα νέο σύστημα οικονομικής διακυβέρνησης, ένας νέος ρόλος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, μία νέα αντίληψη για το κοινωνικό κράτος, όχι σαν ουρά της ελεύθερης αγοράς αλλά σαν πυρήνα ανάπτυξης. Χρειάζονται νέα ευρωπαϊκά χρηματοδοτικά μέσα, ένα ταμείο πράσινης ανάπτυξης, ένα σοβαρό ταμείο παγκοσμιοποίησης και, φυσικά, μεγαλύτερος προϋπολογισμός της Ευρώπης και χρειάζεται και ένα νέο κοινωνικό 'Μάαστριχτ' της απασχόλησης και της ανάπτυξης.

Marios Matsakis (ALDE). – Κυρία Πρόεδρε, πολλοί ευρωπαίοι πολίτες – συμπεριλαμβανομένων ορισμένων τους οποίους εκπροσωπώ – ήθελαν να ρωτήσουν τον κ. Barroso και τον κ. Sarkozy εάν πιστεύουν ότι είναι δίκαιο να υποστεί το κόστος αυτής της οικονομικής κρίσης ο απλός ευρωπαίος πολίτης, αντί για εκείνα τα στελέχη τραπεζών στις Ηνωμένες Πολιτείες ή στην Ευρώπη που κέρδισαν εκατομμύρια ενεργώντας κατά τρόπο αμελή – ή ακόμα και κατά τρόπο εγκληματικό σε ορισμένες περιπτώσεις – και που τώρα απολαμβάνουν τα εκατομμύριά τους διατηρώντας τα σε φορολογικούς παραδείσους ή σε ασφαλείς λογαριασμούς καταθέσεων ταμειευτηρίου. Ήθελαν, επίσης, να ρωτήσουν τον κ. Barroso και τον κ. Sarkozy εάν είναι δίκαιο, όταν η αμερικανική οικονομία αρρωσταίνει ή παρουσιάζει καρκίνο, να υποβάλλονται οι Ευρωπαίοι σε χημειοθεραπεία. «Ναι» στη συνεργασία με τους Αμερικανούς, αλλά «όχι» στην εξάρτηση.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κ. Jouyet, ήμουν στην Τιφλίδα όταν ο πρόεδρος διαπραγματεύθηκε το ειρηνευτικό σχέδιο και θα ήθελα, φυσικά, να αναφερθώ σε αυτόν για την ταχεία δράση του, ώστε να σταματήσει αυτός ο πόλεμος. Ωστόσο, ο πόλεμος απετέλεσε εν μέρει δική μας αποτυχία: για 14 χρόνια ήμασταν υπερβολικά επιφυλακτικοί· υπήρξαμε σιωπηλοί παρατηρητές καθώς κλιμακώνονταν οι προκλήσεις στις αποσχισθείσες περιφέρειες. Είναι αλήθεια ότι ο πόλεμος αυτός «ξύπνησε» την Ευρώπη, φέρνοντας την αντιμέτωπη με τις ευθύνες της, όμως η φωτιά ακόμα σιγοκαίει στον Καύκασο και πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να τερματίσουμε οριστικά τις παγωμένες συγκρούσεις, προς όφελος της ασφάλειας σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Γνωρίζω επίσης, κ. Jouyet, ότι οι χώρες της Ευρώπης είναι διχασμένες σε ό,τι αφορά την είσοδο της Γεωργίας στο ΝΑΤΟ· προσωπικά, είμαι εναντίον. Θα σας κάνω μια πρόταση: ζητώ από την Ευρωπαϊκή Ένωση να προτείνει ουδετερότητα για αυτές τις χώρες στον Καύκασο. Μόνο η ουδετερότητα θα κατευνάσει τις εντάσεις με τη Ρωσία και θα προστατέψει καθοριστικά αυτήν την υποπεριοχή από νέες συγκρούσεις. Η ουδετερότητα θα εγγυηθεί την ασφάλεια αυτών των νέων δημοκρατιών και θα βοηθήσει να διασφαλισθεί η δική μας ασφάλεια.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Ένα από τα κύρια ζητήματα που εθίγησαν κατά τη σύνοδο κορυφής ήταν η παγκόσμια οικονομική κρίση σε συνδυασμό με τη δέσμη μέτρων για την κλιματική αλλαγή. Το Συμβούλιο έπραξε σωστά εστιάζοντας σε αυτό το πρόβλημα. Ωστόσο, αυτό που προκαλεί ανησυχία είναι ότι αποφάσεις κλειδιά είχαν ληφθεί νωρίτερα, σε μια συνάντηση των εκπροσώπων τεσσάρων μόνο χωρών. Η θέση μεταγενέστερα παγιώθηκε στη λεγόμενη Ευρωομάδα και μόνο τότε ετέθη στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Η διαδικασία αυτή προκαλεί μεγάλη ανησυχία σχετικά με το εάν αντιμετωπίζεται όντως με σοβαρότητα το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ή θεωρείται απλώς ένα φόρουμ που εγκρίνει χωρίς να εξετάζει τις αποφάσεις μιας μικρής ομάδας ηγετών. Πρέπει να θεωρήσουμε ότι, ουσιαστικά, έχει αναδυθεί τώρα μια Ευρώπη τριών ταχυτήτων;

Υπό το φως της παγκόσμιας κρίσης, αξίζει επίσης να επανεξετάσουμε παλαιότερες αποφάσεις σχετικά με τον περιορισμό των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα. Η άμεση υλοποίηση των πρώτων θα μπορούσε να εντείνει περαιτέρω την ύφεση, ειδικά στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, όπως η Πολωνία, με αρνητικές συνέπειες για ολόκληρη την ευρωπαϊκή οικονομία. Μια ξεχωριστή δέσμη μέτρων πρέπει, συνεπώς, να υιοθετηθεί για εκείνες τις χώρες των οποίων κύρια πηγή ενέργειας αποτελεί ο άνθρακας.

Jean-Pierre Jouyet, *Εν ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου.* – (FR) Κυρία Πρόεδρε, θα είμαι σύντομος δεδομένων των αντιδράσεων που έχουν ήδη εκδηλωθεί.

Θα ήθελα να πω στην κ. McAvan ότι συμφωνούμε απολύτως μαζί της ότι η δέσμη μέτρων πρέπει να είναι φιλόδοξη, ότι ελπίζουμε πως, εάν είναι δυνατό, με τη βοήθεια του Κοινοβουλίου, θα μπορούσαμε να επιτύχουμε συμφωνία μέχρι τα Χριστούγεννα και ότι συμφωνούμε ότι δε θα πρέπει να είναι μια οποιαδήποτε συμφωνία. Κατά συνέπεια, μοιραζόμαστε πλήρως τη φιλοσοφία σας και ελπίζουμε πως θα επιτύχουμε καλή ισορροπία ανάμεσα στην ανταγωνιστικότητα και την αειφόρο ανάπτυξη.

Στην κ. Starkevičiūtė, εκείνο που ήθελα να της πω είναι πως είναι σαφές ότι η οικονομική κρίση έχει ήδη σημαντικές επιπτώσεις. Πρέπει, και θα το έλεγα αυτό και σε άλλους ομιλητές επίσης, να παραμείνουμε στην πορεία μας και για αυτόν το λόγο επιμένουμε στη δέσμη μέτρων σχετικά με την ενέργεια και την κλιματική αλλαγή. Όσον αφορά το θέμα του προϋπολογισμού της ΕΕ, θα το συζητήσουμε μαζί αύριο στο πλαίσιο την πρώτης ανάγνωσής σας. Πιστεύω ότι η πρόταση της Επιτροπής εστιάζει στη μεγέθυνση και στην αειφόρο ανάπτυξη και ότι δεν πρέπει να απομακρυνθούμε από αυτό, αλλά θα επανέλθουμε σε αυτό κατά την αυριανή συζήτηση.

Σε σχέση με τα σχόλια του κ. Bowis, είναι σαφές ότι δεν μπορούμε να θέσουμε σε αναμονή τις φιλοδοξίες μας όσον αφορά τη δέσμη μέτρων σχετικά με την ενέργεια και την κλιματική αλλαγή λόγω της οικονομικής κρίσης – αυτό το έχουμε ήδη τονίσει. Πρέπει, ωστόσο, να λάβουμε υπόψη τις διακυμάνσεις στις εθνικές πηγές ενέργειας και τα τομεακά ισοζύγια.

Στους κ.κ. Poignant και Savary θα έλεγα, πρώτα απ' όλα, ότι αναγνωρίζω τη μεγάλη συμβολή των γάλλων σοσιαλιστών στις συζητήσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τη μεγάλη συμβολή τους στη Σοσιαλιστική Ομάδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και, δεύτερον, ότι θεωρώ πως συγκαταλέγομαι ανάμεσα σε εκείνους που αντιλαμβάνονται σε μέγιστο βαθμό πόσα χρωστά η Ευρώπη στον Jacques Delors και τον François Mitterrand. Πιστεύω, επίσης, ότι το Γαλλικό Σοσιαλιστικό Κόμμα πρέπει μερικές φορές να το διακηρύσσει πιο δυνατά, ώστε να διευκρινιστούν ορισμένες ασάφειες: «Η Ευρώπη δεν αποτελεί εγχείρημα της δεξιάς ή της αριστεράς· αποτελεί ευρωπαϊκό εγχείρημα». Αυτό το μάθημα πήρα από τον Jacques Delors και γνωρίζω ότι οι κ.κ. Savary και Poignant συμπεριζονται αυτήν την άποψη.

Αναφορικά με ό,τι είπε η κ. Ek, φυσικά είμαστε ειλικρινείς όσον αφορά τους στόχους και το χρονοδιάγραμμα. Πρέπει να δράσουμε ώστε να διασφαλίσουμε ότι η δέσμη μέτρων είναι έτοιμη για τις διεθνείς προκλήσεις, που θα χρειαστεί να αντιμετωπίσει η Ευρώπη.

Όσον αφορά τα σχόλια του κ. Radwan και άλλων για την οικονομική κρίση, σαφώς αναλαμβάνουμε δράση για να προστατέψουμε τους πολίτες, για να προστατέψουμε τους αποταμιευτές και για να διασφαλίσουμε ότι εκείνοι που είναι υπεύθυνοι για την κρίση στα διάφορα ιδρύματα πρέπει να πληρώσουν για αυτό. Έχουμε ήδη πει ότι εδώ πρέπει να εφαρμοστεί η αρχή του καθήκοντος αρωγής. Τα χρήματα που έχουν διατεθεί πρέπει να χρησιμοποιηθούν για την προστασία των πολιτών και των αποταμιευτών· δεν προορίζονται για δώρο προς τα κόμματα, τα οποία είναι κυρίως υπεύθυνα για την οικονομική κρίση είτε στις Ηνωμένες Πολιτείες είτε στην Ευρώπη, επειδή ποντάρουν έντονα στην κερδοσκοπία.

Η κ. Berès έχει απόλυτο δίκιο όταν δίνει έμφαση, όπως ειπώθηκε, στην καταπολέμηση των φορολογικών παραδείσων εντός και εκτός ΕΕ. Το ζήτημα δεν αντιμετωπίστηκε σωστά στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου αλλά, όπως είπε ο εν ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου, θα υπάρξουν και άλλες ευρωπαϊκές συναντήσεις – και η λέξη «Ευρωπαϊκές» είναι ο σωστός όρος. Δεν πρόκειται για μια Ευρώπη δύο, τριών ή τεσσάρων ταχυτήτων· πρόκειται για ευρωπαϊκές συναντήσεις στις οποίες μπορούμε να συντάξουμε μαζί ένα διεθνή δημοσιονομικό κανονισμό – ένα νέο

διεθνή δημοσιονομικό κανονισμό - που θα ανοίξει το δρόμο για καλύτερη μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση της οικονομίας. Υιοθετώ αυτό που ειπώθηκε σχετικά με την ανάγκη πολυμορφίας στην ομάδα προβληματισμού, η οποία δημιουργήθηκε από την Επιτροπή.

Ο κ. Saryusz-Wolski έχει απόλυτο δίκιο και επισημαίνει κάτι πολύ σημαντικό: δεν έχουμε υπογραμμίσει επαρκώς τα συμπεράσματα του Συμβουλίου, ιδίως σε ό,τι αφορά την ενεργειακή ασφάλεια. Αυτό που έγινε κατά το τελευταίο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο σχετικά με την ενεργειακή ασφάλεια είναι εξαιρετικά σημαντικό. Ταυτόχρονα, πρέπει να μετατρέψουμε σε πράξη αυτό που ειπώθηκε όσον αφορά τις σχέσεις με τις χώρες παραγωγής και διαμετακόμισης. Είμαστε απολύτως σαφείς όσον αφορά τα μηνύματα που πρέπει να στείλουμε στις τρίτες χώρες και πρέπει, προφανώς, να το έχουμε αυτό υπόψη μας στο πλαίσιο του διαλόγου με τη Ρωσία. Πρέπει, επίσης, να συγκεκριμενοποιήσουμε αυτά τα συμπεράσματα στηρίζοντας έργα για τη διαφοροποίηση των πηγών εφοδιασμού, όπως εκείνα που έχουν αναφερθεί και συγκεκριμένα το Nabucco. Φυσικά, με αυτόν τον τρόπο δημιουργήθηκε ένα είδος Ευρώπης της ενέργειας κατά το τελευταίο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Αναφορικά με τα σχόλια του κ. Rosati, όπως είπαμε, πρέπει να λάβουμε υπόψη τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά της ενεργειακής κατάστασης στην Πολωνία, ιδίως σε ό,τι αφορά τον άνθρακα, όμως είναι σαφές ότι η Πολωνία θα πρέπει επίσης να ικανοποιήσει την υποχρέωσή της στο πλαίσιο της προετοιμασίας για τη σύνοδο κορυφής στο Poznań αργότερα εφέτος.

Τέλος, συμφωνώ απολύτως με αυτό που είπε η κ. Doyle. Πρέπει να έχουμε αίσθημα ευθύνης. Η οικονομική κρίση δεν πρέπει να μας κάνει να ξεχνάμε το πώς πρέπει να αντιδράσουμε στην περιβαλλοντική κρίση και δεν πρέπει να κρυβόμαστε πίσω από την οικονομική κρίση.

Αναφορικά με αυτό που ζήτησε η κ. van den Burg, όντως χρειαζόμαστε καλύτερο θεσμικό συντονισμό σε επίπεδο επιτηρητών. Πρέπει να κάνουμε διάκριση ανάμεσα στην εποπτεία και τη ρύθμιση και, όσον αφορά τους επιτηρητές, χρειαζόμαστε καλύτερο συντονισμό σε θεσμικό επίπεδο.

Όπως ο κ. Rübig, είμαι πολύ χαρούμενος για τη συμφωνία που επετεύχθη αναφορικά με την πρόταση για την ενέργεια «τρίτης οδού». Πρόκειται, κατά τη γνώμη μου, για έναν τέλεια ικανοποιητικό συμβιβασμό. Πιστεύω ότι αυτό μπορώ να σας πω. Εξίσου, είναι σημαντικό να υπάρχουν φορολογικά κίνητρα για εξοικονόμηση ενέργειας: σε αυτό το σημείο συμφωνώ με την άποψή του.

Σχετικά με αυτό που είπε ο κ. Chichester, είναι αλήθεια ότι χρειαζόμαστε δομικές λύσεις και για την οικονομική κρίση – αυτό θα αποτελέσει την πρόκληση για τις επερχόμενες διεθνείς συνόδους κορυφής – και για την κλιματική αλλαγή και πρέπει, πρωτίστως, να υπάρχει καλή ρύθμιση, όχι υπερβολική ρύθμιση.

Τέλος, αναφορικά με τα σχόλια του κ. Czarnecki, είναι σαφές ότι, παρά ορισμένα βιομηχανικά προβλήματα, πρέπει να εξετάσουμε τις επιλογές προσαρμογής σε ορισμένες χώρες. Αυτή είναι η περίπτωση της Πολωνίας και των ναυπηγείων της· γνωρίζουμε καλά το ζήτημα.

Αναφορικά με αυτό που είπε η κ. Isler Béguin, τέλος, γνωρίζουμε ότι η αντιμετώπιση των προβλημάτων στον Καύκασο θα είναι μακροχρόνια διαδικασία και ότι η Ευρώπη πρέπει, επίσης, να αναλάβει προληπτική δράση. Συμφωνώ μαζί της ότι πρέπει επίσης να σκεπτόμαστε με γνώμονα το μέλλον όσον αφορά την κατάσταση αυτών των περιφερειών και των γειτόνων της Ρωσίας.

Joaquín Almunia, Μέλος της Επιτροπής. – (FR) Κυρία Πρόεδρε, θέλω να αναφερθώ σε τέσσερα ζητήματα μέσα σε πέντε λεπτά. Πρώτον, η Ευρώπη αντέδρασε ενωμένη επιτέλους. Δεν ξεκινήσαμε «ενωμένοι», αλλά αντιδράσαμε ενωμένοι στις συναντήσεις της Ευρωομάδας και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και πρέπει να συνεχίσουμε να το κάνουμε. Αυτό είναι το μήνυμά με το οποίο, πιστεύω, συμφωνούν όλοι. Μια ένωση που κινείται από το συντονισμό πακέτων ενισχύσεων στο συντονισμό τραπεζικών συστημάτων. Είναι απολύτως απαραίτητο να συντονιστούν τα συστήματα αυτά σε ευρωπαϊκό επίπεδο, έτσι ώστε να μη δημιουργηθούν προβλήματα σε ορισμένες χώρες. Μια ένωση στην Ευρώπη σχεδιασμένη για την παγκόσμια διακυβέρνηση του νομισματικού και χρηματοπιστωτικού συστήματος. Αυτό είναι κάτι που έχει επαναληφθεί εδώ αρκετές φορές, μάλλον πολλές φορές, σε επίπεδο Συμβουλίου. Επιπλέον, όπου αφορά κάποια κράτη μέλη, πρόκειται για ένα νέο μήνυμα που δεν πρέπει να ξεχάσουμε την ερχόμενη εβδομάδα.

Δεύτερον, συμφωνώ απολύτως – και αυτό είναι κάτι που είπε ο Πρόεδρος της Επιτροπής και ο εν ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου – ότι, προκειμένου να προκύψει μια νέα φάση καλύτερης ρύθμισης του χρηματοπιστωτικού συστήματος σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η Ευρώπη πρέπει, τα αμέσως επόμενα χρόνια, να παίξει ηγετικό ρόλο σε παγκόσμιο επίπεδο, όπου απαιτείται τέτοια ρύθμιση. Συμφωνώ απολύτως με όσους από εσάς στηρίζετε αποφασιστικά την εποπτεία που υφίσταται θεσμοθέτηση και όχι απλώς συντονισμό σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Τρίτον, συμφωνώ απολύτως με εκείνους από εσάς που μιλήσατε για την αναγκαιότητα προσαρμογής των εθνικών προγραμμάτων μεταρρύθμισης και των στρατηγικών της Λισαβόνας στις προκλήσεις της σημερινής και της αυριανής πραγματικής οικονομίας. Επιπλέον, πρόκειται για έργο που βρίσκεται σε εξέλιξη και που η Επιτροπή θα παρουσιάσει και σε εσάς και στο Συμβούλιο το Δεκέμβριο. Επιπροσθέτως, είναι απαραίτητο, σε ό,τι αφορά αυτήν τη νέα διάσταση και την προσαρμογή της στρατηγικής της Λισαβόνας, να λάβουμε υπόψη το βιομηχανικό ιστό και, κυρίως, τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίες είναι τα κύρια θύματα της έλλειψης πιστώσεων που επέφερε η κρίση του τραπεζικού συστήματος.

Τέλος, ο προϋπολογισμός. Είναι απαραίτητο, φυσικά, να χρησιμοποιήσουμε τον προϋπολογισμό και τους εθνικούς προϋπολογισμούς χωρίς να δημιουργήσουμε προβλήματα βιωσιμότητας στο μέλλον. Αντίθετα, πρέπει να χρησιμοποιηθούν τα περιθώρια για ελιγμούς στη φορολογική και δημοσιονομική πολιτική και αυτό στο πλαίσιο του συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης που αναθεωρήθηκε το 2005. Υπάρχουν μεγάλα περιθώρια ευελιξίας, αλλά υπάρχει επίσης η ανάγκη – και εσείς μαζί με το Συμβούλιο είστε η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή — να αρχίσει η διαμόρφωση του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού. Αυτό αποτελεί, επιπλέον, αντικείμενο για πραγματική συζήτηση.

(Χειροκροτήματα)

Πρόεδρος. - Η συζήτηση έληξε.

Σύμφωνα με το άρθρο 103, παράγραφος 2 του Κανονισμού, έλαβα έξι προτάσεις για ψήφισμα⁽¹⁾.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο, Τετάρτη 22 Οκτωβρίου 2008.

Γραπτές Δηλώσεις (άρθρο 142 του Κανονισμού)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), γραπτώς. – (RO) Οι αποφάσεις που ελήφθησαν ως μέρος της συνάντησης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στις 15 και 16 Οκτωβρίου 2008 είναι στρατηγικής σημασίας για το μέλλον της Ευρώπης. Πρώτα απ' όλα χαιρετίζω τις συζητήσεις για την επικύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) πρέπει να υλοποιήσει τις θεσμικές μεταρρυθμίσεις που ορίζονται στη Συνθήκη, προκειμένου να εγγυηθεί ότι ο οργανισμός λειτουργεί με αποτελεσματικό, συνεπή τρόπο ο οποίος εξασφαλίζει μεγαλύτερη διαφάνεια για τους πολίτες της Ευρώπης. Αποτελεί, συνεπώς, βασική προτεραιότητα να συνεχιστεί η διαδικασία επικύρωσης της Συνθήκης της Λισαβόνας και να ολοκληρωθεί το συντομότερο δυνατό και στα 27 κράτη μέλη.

Δεύτερον, ως εισηγήτρια για την περιφερειακή συνεργασία στην περιοχή της Μαύρης Θάλασσας και ως μέλος της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων, θα ήθελα να τονίσω τη σημασία των πτυχών της εξωτερικής πολιτικής. Θα ήθελα να επαναλάβω πόσο επείγει η ανάπτυξη μιας κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής για την ενέργεια, με στόχο την προώθηση της ενεργειακής ασφάλειας και της ευρωπαϊκής ενότητας, καθώς και η διαφοροποίηση του ενεργειακού εφοδιασμού μέσω ισχυρής στήριξης σε στρατηγικά έργα, όπως ο αγωγός Nabucco.

Τέλος, χαιρετίζω την απόφαση ενίσχυσης των σχέσεων της ΕΕ με τους ανατολικούς γείτονές της, εν προκειμένω με τη Δημοκρατία της Μολδαβίας, μέσω της υπογραφής μιας νέας φιλόδοξης συμφωνίας συνεργασίας. Επιπροσθέτως, η ΕΕ πρέπει να συνεχίσει να έχει ενεργό ρόλο στη Γεωργία καθώς και στην επίλυση όλων των συγκρούσεων στην περιοχή της Μαύρης Θάλασσας.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), γραπτώς. – (FR) Θα ήθελα πρώτα να μεταφέρω στη Γαλλική Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ασκείται από τον κ. Sarkozy, Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας, τα συγχαρητήριά μου για την ενέργεια, το πάθος και το όραμα με τα οποία ασκεί τη θητεία του. Είτε πρόκειται για το θέμα του πολέμου στον Καύκασο, ο οποίος απεφεύχθη, είτε για τη δράση που ανελήφθη για την επίλυση της χρηματοοικονομικής κρίσης, η Προεδρία κατέδειξε πόσο πολύ χρειαζόμαστε μια δυνατή και ενωμένη Ευρωπαϊκή Ένωση και μια σταθερή προεδρία για να προωθηθούν οι αξίες μας σε έναν κόσμο που κινείται με ταχύ ρυθμό και που έχει γίνει πολύ πιο σύνθετος. Όσον αφορά τη χρηματοοικονομική κρίση και την ανάγκη να συνεχίσει να λειτουργεί σωστά η οικονομία, είμαι υπέρ των κρατών μελών που χρησιμοποιούν την οικονομική ευρωστία τους για να παρέμβουν, προκειμένου να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν αυτά που, στον ιδιωτικό τομέα, αποτελούν πόρους οι οποίοι δεν εμφανίζονται στον ισολογισμό· με άλλα λόγια, τις εγγυήσεις. Σε αυτό το πλαίσιο θα πρότεινα να διερευνήσουμε το ενδεχόμενο δημιουργίας ενός παγκόσμιου δημόσιου μέσου για την αξιολόγηση των κρατών. Αυτό θα έδρευε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) και η διακυβέρνησή του θα ήταν αδιαμφισβήτητη και ανεξάρτητη. Ένας τέτοιος παγκόσμιος δημόσιος οργανισμός για την αξιολόγηση των κρατών θα ήταν πολύ χρήσιμος όσον αφορά τη διασφάλιση του γεγονότος ότι η παγκόσμια χρηματοδότηση και η παγκόσμια οικονομία λειτουργούν σωστά και ότι, συνεπώς, πραγματοποιείται η κατάλληλη κοινωνική πρόοδος.

(1) Βλέπε Πρακτικά.

Κατερίνα Μπατζελή (PSE), γραπτώς. – (EL) Η συμφωνία που εκφράστηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 15-16 Οκτωβρίου είναι το "καταρχήν", αλλά όχι το "επαρκές".

Απαιτείται μία εκ νέου εξισορρόπηση της Ευρωπαϊκής Νομισματικής Ένωσης σε συνδυασμό με αναπτυξιακές και κοινωνικές πολιτικές. Απαιτείται ενιαία κοινοτική πολιτική, νέα θεσμική και οικονομική διακυβέρνηση για την ουσιαστική αποκατάσταση της ισορροπίας στην οικονομία της ευρωζώνης.

Η δημιουργία ενός κοινού ευρωπαϊκού ταμείου πρέπει να επανεξετασθεί ουσιαστικά ως συνέχεια των άμεσων μέτρων αντιμετώπισης της διαπραπτικής κρίσης, ενώ θα πρέπει να αποσαφηνισθεί ότι δεν μπορεί μακροπρόθεσμα να επιβαρυνθούν οι φορολογούμενοι. Η μέχρι σήμερα λογική της αυτορρύθμισης της κρίσης σε εθνικό επίπεδο εγκυμονεί κινδύνους για μία εθνικοποίηση των οικονομικών και κοινωνικών πολιτικών και την απόκτηση πολλαπλών ταχυτήτων στην ευρωπαϊκή οικονομία. Αυτή η πολυδιάσπαση του θεσμικού προφίλ της ΕΕ θα πρέπει να αποφευχθεί.

Η Ευρώπη έχει μοναδική και ιστορική ευκαιρία να πρέπει να προτάξει το νέο οικονομικό και κοινωνικό μοντέλο ανάπτυξης της όπως αυτό είχε αρχίσει να διεκδικείται δια μέσου των πολιτικών για τις κλιματικές αλλαγές, την ενεργειακή ασφάλεια, την κοινωνική σταθερότητα και την αειφόρο οικονομία. Όταν η οικονομική κρίση θα κλείσει τον κύκλο της, θα πρέπει να βρει την ΕΕ περισσότερο ισχυρή σε πολιτικό και θεσμικό επίπεδο, περισσότερο κοινωνική και ηγέτιδα στην πολιτική των κλιματικών αλλαγών.

Titus Corlăţean (PSE), γραπτώς. – (RO) Θα ήθελα να χαιρετίσω τα συμπεράσματα της συνάντησης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στις 15 και 16 Οκτωβρίου 2008 σχετικά με την ανάγκη επαναπροσδιορισμού της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέναντι στους ανατολικούς γείτονές της, κυρίως σε ό,τι αφορά τη Δημοκρατία της Μολδαβίας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει πραγματικά να συμπεριλάβει την περιοχή της Μαύρης Θάλασσας και, προφανώς, τη Δημοκρατία της Μολδαβίας στη λίστα πολιτικών προτεραιοτήτων της.

Πρέπει να καθορίσουμε μια σαφή εντολή για τη διαπραγμάτευση μιας νέας συμφωνίας για την αυξημένη συνεργασία με αυτήν τη χώρα, με τον απολύτως σαφή όρο, ωστόσο, ότι θα υπάρξει ανάγκη καταγραφής της σημαντικής προόδου και ότι η Κομμουνιστική Κυβέρνηση του Chişinău θα τηρήσει με ακρίβεια τα δημοκρατικά πρότυπα και τους προβλεπόμενους όρους του Ευρωπαϊκού Δικαίου, καθώς και την ανάγκη σεβασμού της ανεξαρτησίας του δικαστικού συστήματος και του δικαιώματος του τύπου στην ελεύθερη έκφραση. Η καταστολή των αντιδημοκρατικών καταχρήσεων και υπερβολών των κομμουνιστικών αρχών, η τροποποίηση της νομοθεσίας προκειμένου να ακυρωθούν διατάξεις που απαγορεύουν στους πολίτες με διπλή ή πολλαπλή υπηκοότητα να έχουν πρόσβαση σε δημόσια αξιώματα και στη μονιμότητα και η τροποποίηση του εκλογικού κώδικα σύμφωνα με τα πρότυπα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις συστάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου αποτελούν προϋποθέσεις για την υπογραφή αυτής της συμφωνίας.

Η Ρουμανία υπήρξε και θα συνεχίσει να είναι κύριος υποστηρικτής της μελλοντικής ένταξης της Δημοκρατίας της Μολδαβίας στην Ευρώπη και αναμένω οι αρχές της Μολδαβίας να αναλάβουν συγκεκριμένη δράση προς αυτήν την κατεύθυνση.

Daniel Dăianu (ALDE), γραπτώς. – Πρέπει να προετοιμαστεί καλά ένα νέο Bretton Woods.

Όλο και περισσότερες εξέχουσες πολιτικές προσωπικότητες είναι υπέρ της διοργάνωσης μιας παγκόσμιας διάσκεψης για την αντιμετώπιση των διαρθρωτικών αδυναμιών των τρεχόντων δημόσιων οικονομικών και τον εκσυγχρονισμό της διεθνούς αρχιτεκτονικής σε αυτόν τον τομέα. Εξυπακούεται ότι η συνάντηση παλιών και νέων οικονομικών δυνάμεων είναι απολύτως απαραίτητη για ένα τέτοιο ιστορικό έργο. Όμως μια παγκόσμια διάσκεψη (ένα νέο Bretton Woods!) πρέπει να έχει προετοιμαστεί καλά. Πρώτον, πρέπει να καθοριστεί αναλυτικά η στήριξη της ανασυγκρότησης των δημόσιων οικονομικών. Οι Keynes και Dexter White καθοδηγήσαν τους ειδικούς για σημαντικό χρονικό διάστημα, παρά το γεγονός ότι ήταν περίοδος πολέμου, προκειμένου να παράγουν κατεργάσιμο υλικό. Πρέπει να διασφαλίσουμε ότι τέτοιο υλικό θα είναι διαθέσιμο, όταν ληφθούν αποφάσεις. Η ομάδα της οποίας ηγείτο ο Jacques de Larosiere θα μπορούσε να βοηθήσει πολύ προς αυτήν την κατεύθυνση. Δεύτερον, είναι αναγκαίο οι μεγάλες οικονομικές δυνάμεις να αντιμετωπίσουν καταπρόσωπο βασικά ζητήματα. Και εδώ τα πράγματα είναι πιο σύνθετα. Ελπίζω με όλη μου την καρδιά να αναλάβει η ΕΕ ηγετικό ρόλο στις συνασπισμένες προσπάθειες εκσυγχρονισμού του διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος και αναδιατύπωσης των ρυθμιστικών και εποπτικών πλαισίων, έτσι ώστε η χρηματοδότηση να εξυπηρετήσει πραγματικά την οικονομία.

Proinsias De Rossa (PSE), γραπτώς. – Η Ευρώπη, συμπεριλαμβανομένης της Ιρλανδίας, χρειάζεται τη Συνθήκη της Λισαβόνας εάν σκοπεύουμε να αναπτύξουμε συνεπείς και αποτελεσματικές πολιτικές για την αντιμετώπιση των παγκόσμιων κρίσεων της κατάρρευσης του χρηματοπιστωτικού συστήματος, της κλιματικής αλλαγής και της υπανάπτυξης μεγάλου μέρους του κόσμου.

Ο οικονομικός εθνικισμός δεν μπορεί να επιλύσει αυτές τις παγκόσμιες προκλήσεις. Ούτε και το να επιτραπεί στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ή στις πολυεθνικές εταιρείες να δρουν αυτοβούλως, αναμένοντας από το φορολογούμενο να τις «ξελασώσει» όταν ξεσπάσει κρίση.

Χρειαζόμαστε ένα σύστημα παγκόσμιας διακυβέρνησης, το οποίο θα περιλαμβάνει την υπερεθνική ρύθμιση των χρηματοπιστωτικών αγορών. Το οποίο θα περιλαμβάνει, πράγματι, τη δυνατότητα να φορολογηθούν αυτά τα ιδρύματα με τέτοιο τρόπο που δε θα τους επιτρέπει να στρέψουν τη μία χώρα εναντίον της άλλης.

Ένα σύστημα φορολόγησης του συναλλάγματος είναι απαραίτητο για τη σταθεροποίηση αυτών των αγορών και θα μπορούσε, επίσης, να αποτελέσει πολύτιμο πόρο για την κάλυψη του κενού χρηματοδότησης στην υλοποίηση των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας (ΑΣΧ).

Ένα τέτοιο σύστημα εισφοράς είναι συνήθως γνωστό ως «φόρος Tobin». Ο James Tobin το πρότεινε πρώτος μετά την καταστροφή του συστήματος του Bretton Woods στις ΗΠΑ. Θα πρότεινα το τρίπτυχο: 1, συμβολή στη σταθεροποίηση των αγορών συναλλάγματος· 2, παροχή σημαντικών κεφαλαίων για βοήθεια στην υλοποίηση των ΑΣΧ· 3, επανάκτηση μέρους του δημοκρατικού χώρου που παραχωρήθηκε μέχρι τώρα στις χρηματοπιστωτικές αγορές.

Elisa Ferreira (PSE), γραπτώς. – (PT) Το ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα δημιούργησε ένα τείχος, το οποίο προστάτευε την Ευρωπαϊκή Ένωση από χειρότερα προβλήματα κατά τη διάρκεια αυτής της κρίσης. Σε αυτό το πλαίσιο, το ευρώ υπήρξε αναμφισβήτητα ευρωπαϊκή επιτυχία.

Εξαιτίας της απελευθέρωσης και της κρίσης στις αγορές, εφαρμόστηκε μια ολόκληρη σειρά από αμοιβαία αντιφατικές εθνικές δράσεις. Προέκυψε μια συμφωνία την οποία τελικά χαιρετίζουμε, αλλά δεν μπορούμε να ξεχάσουμε την υπερβολική αδράνεια της Επιτροπής, όταν χρειαζόταν ένα ψήγμα συνεπούς οράματος.

Τα τελευταία χρόνια – όχι μήνες – αυτό το Κοινοβούλιο έχει συζητήσει και υιοθετήσει εύστοχες προτάσεις για μεταρρύθμιση, ιδίως στον τομέα της ρύθμισης και της εποπτείας των αγορών. Βάσει αυτής της αξιοπιστίας ζητάμε να συμπεριλάβει η Προεδρία του Συμβουλίου και η Επιτροπή με ενεργό τρόπο αυτό το σώμα στις μεταρρυθμιστικές λύσεις, οι οποίες πρέπει να ικανοποιούν τρεις στόχους.

Πρώτον, σε μια ολοκληρωμένη Ευρώπη, οι συστημικοί κίνδυνοι δεν μπορούν να συνεχίσουν να ρυθμίζονται σε εθνικό επίπεδο. Πρέπει να γίνουν διαρθρωτικές ενέργειες με σαφείς και σταθερούς κανόνες που θα εγγυώνται ότι το σύστημα θα είναι ανθεκτικό.

Δεύτερον, σε έναν παγκοσμιοποιημένο κόσμο, η Ευρώπη πρέπει να είναι ενεργός εταίρος στη δημιουργία ενός νέου διεθνούς πλαισίου που περιλαμβάνει τους κύριους εταίρους.

Τρίτον, σε μια στιγμή που η οικονομική ύφεση αποτελεί ήδη βεβαιότητα, πρέπει με συντονισμένο τρόπο να υλοποιήσουμε μια δέσμη μέτρων οικονομικής ανάκαμψης, η οποία θα εγγυάται τη μεγέθυνση και την απασχόληση και η οποία θα επιτρέπει στις οικογένειες και στις επιχειρήσεις να ανακτήσουν την εμπιστοσύνη τους.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Το ουσιαστικό στοιχείο αυτής της συζήτησης για μια ακόμα φορά παραλείπεται: με άλλα λόγια πρέπει να υπάρξει μια διακοπή των υπαρχόντων πολιτικών, οι οποίες αποτελούν την κύρια αιτία των σημερινών κρίσεων. Ωστόσο, είχε ενδιαφέρον χθες καθώς άκουγα τους μεγάλους υποστηρικτές του νεοφιλελευθερισμού να παραδέχονται τώρα ότι κάτι πρέπει να αλλάξει, αλλά μόνο στο πλαίσιο της «αναδιατύπωσης του καπιταλισμού», όπως ανέφερε ο Πρόεδρος Sarkozy. Για αυτόν το λόγο μία από τις προτεραιότητές τους είναι η ανάπτυξη της μεταναστευτικής πολιτικής, κυρίως μέσω της οδηγίας για την επιστροφή, η οποία δε σέβεται θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα και η οποία αντιμετωπίζει τους παράνομους μετανάστες σαν εγκληματίες και όχι σαν άτομα που δραπέτευσαν από την πείνα στις χώρες τους αναζητώντας ένα καλύτερο μέλλον για τους εαυτούς τους και για τις οικογένειές τους.

Η αυξανόμενη περιφρόνηση των κοινωνικών ζητημάτων συνεχίζει να είναι μία από τις κύριες πτυχές των πολιτικών τους. Για να αντιμετωπίσουν τη χρηματοοικονομική κρίση, κινητοποίησαν αμέτρητους πόρους και πολιτική θέληση. Ωστόσο, σε ό,τι αφορά την κοινωνική κατάσταση και την κρίση που οφείλεται στην πτώση της αγοραστικής δύναμης, στην αυξημένη φτώχεια, στην ανεργία και στην επισφαλή και κακοπληρωμένη εργασία, οι πόροι και η πολιτική θέληση που απαιτούνται εξακολουθούν να απουσιάζουν. Στην πραγματικότητα, αυτό που προτείνουν τείνει να χειροτερεύει την κοινωνική κατάσταση και τις ανισότητες στην κατανομή του πλούτου.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επιβεβαίωσε τα μέτρα που υιοθετήθηκαν προηγουμένως, τα οποία στοχεύουν στη διάσωση του χρηματοοικονομικού κεφαλαίου, κεντρικού άξονα του καπιταλιστικού συστήματος, και διασφαλίζουν τη «συνέχιση της διαρθρωτικής μεταρρύθμισης».

Η «αναδιάρθρωση του καπιταλισμού» σημαίνει απλώς περισσότερο καπιταλισμό – με όλες τις βλαβερές ανακολουθίες του - περισσότερη εκμετάλλευση των εργαζομένων, περισσότερη ελευθέρωση και ιδιωτικοποίηση των δημόσιων υπηρεσιών και μεγαλύτερη μετατροπή εισοδήματος από την εργασία σε κεφάλαιο, μια πολιτική που η σοσιαλιστική κυβέρνηση της Πορτογαλίας υλοποιεί πιστά.

Ωστόσο, δεν έχει ακουστεί ούτε μία λέξη σχετικά με:

- τις αυξανόμενες δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι και ο γενικός πληθυσμός, την αύξηση των μισθών και των παροχών κοινωνικής ασφάλισης, τη μείωση των τιμών των βασικών αγαθών και υπηρεσιών ή την αποτελεσματική κάμψη του αυξανόμενου κόστους υποθήκης·

- την προώθηση της παραγωγικής επένδυσης, των δικαιωμάτων απασχόλησης, των δημόσιων υπηρεσιών και ενός ισχυρού δημόσιου επιχειρηματικού τομέα - όπως ο τραπεζικός τομέας - μέσω της δίκαιης κατανομής του πλούτου που έχει δημιουργηθεί·

- το τέλος της τρέχουσας νομισματικής πολιτικής της ΕΕ και του Συμφώνου Σταθερότητας, το τέλος των «φορολογικών παραδείσων» και την ενίσχυση και χρήση των διαρθρωτικών ταμείων προκειμένου να διασφαλισθεί αποτελεσματική οικονομική ανάπτυξη και να βελτιωθούν οι συνθήκες διαβίωσης των εργαζομένων.

Με άλλα λόγια, δεν έχει ειπωθεί τίποτε σχετικά με τη διακοπή των καπιταλιστικών πολιτικών ...

Gábor Harangozó (PSE), γραπτώς. – Δεδομένης της τρέχουσας έκτακτης κατάστασης της αγοράς, υπάρχει ανάγκη για συγκεκριμένα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί επαρκής ευελιξία στην υλοποίηση του Συμφώνου Σταθερότητας. Τα άνευ προηγουμένου γεγονότα εξέδωσαν τα όρια του ευρωπαϊκού συστήματος οικονομικής ολοκλήρωσης, όταν εκλήθη να αντιμετωπίσει μια κρίση τέτοιου μεγέθους. Κατά τη μεταρρύθμιση του Συμφώνου Σταθερότητας, κανένας δεν περίμενε τέτοια οικονομική αναταραχή και η ευελιξία, που δόθηκε στο Σύμφωνο Σταθερότητας σε περίπτωση επιβράδυνσης της οικονομίας, φαίνεται ανεπαρκής υπό το φως των πρόσφατων γεγονότων. Οφείλουμε να διατηρήσουμε τη δημοσιονομική πειθαρχία, αλλά πρέπει να καθιερωθεί μεγαλύτερη ευελιξία ώστε να επιτραπεί στα νέα μέλη να συμμετάσχουν στην ευρωζώνη το συντομότερο δυνατό. Στο πλαίσιο των τρεχόντων κανόνων, η χρηματοοικονομική κρίση θα μπορούσε πράγματι να μην επιτρέψει στα νέα μέλη να συμμετάσχουν στην ευρωζώνη σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα. Ο οικονομικός ορθολογισμός στον οποίο βασίζεται η δημιουργία του ευρωπαϊκού μηχανισμού συναλλαγματικής ισοτιμίας πρέπει να επαναπροσαρμοστεί στις τρέχουσες οικονομικές συνθήκες, έτσι ώστε να δημιουργηθούν οι συνθήκες για βιώσιμες χρηματοπιστωτικές αγορές σε χώρες που προσχωρούν στη ζώνη του ευρώ. Η επιτάχυνση της διαδικασίας με το να επιτραπούν διαφορετικές οδοί για την υιοθέτηση του ευρώ σε κάθε υπό ένταξη χώρα ανάλογα με την οικονομική της κατάσταση μπορεί να αποτελέσει λύση, καθώς η χρηματοοικονομική κρίση έδωσε έμφαση στην ανάγκη να προσχωρήσουν στη ζώνη του ευρώ οι υπό ένταξη χώρες.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), γραπτώς. – (PL) Η τρέχουσα κρίση φαίνεται να συνιστά χρηματοοικονομική κατάρρευση, αλλά εμπλέκονται επίσης η ενέργεια και τα τρόφιμα. Πρόκειται για την κορυφή του παγόβουνου που βασίζεται εν μέρει στην κατάρρευση των θεμελιωδών ηθικών αρχών και εν μέρει στην ανθρώπινη αφέλεια. Αυτό αποδεικνύεται από την κερδοσκοπία και τις ασταθείς επενδύσεις.

Δεν υπάρχει διαρκής κίνηση ούτε στη φυσική ούτε στην οικονομία. Τι καθοδηγούσε τα άτομα, των οποίων οι σοφιστείες οδήγησαν στην κατάρρευση της παγκόσμιας οικονομίας; Επιτρέψαμε στους εαυτούς μας να εξαπατηθούν από ανθρώπους που χτίζουν περιουσίες με δόλο. Τώρα αναμένεται οι φορολογούμενοι να «ξελασπώσουν» το τραπεζικό σύστημα. Το πιθανότερο είναι αυτό να κοστίσει περισσότερο από ολόκληρο τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το οικονομικό σοκ έγινε αρχικά αισθητό στις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά οι συνέπειές του έχουν επηρεάσει ολόκληρο τον κόσμο. Ορισμένες χώρες, όπως ο Ισλανδία, κινδύνεψαν με σχεδόν ολική καταστροφή. Αναμένεται εξάπλωση που θα προκαλέσει περαιτέρω απώλειες. Μπορεί να προκύψει κάτι θετικό από όλο αυτό; Ίσως μπορεί. Ίσως καταλάβουμε ότι δεν είναι σωστό να χτίζουμε στην άμμο της ψευδαισθησης, βάσει ψεύτικων υποθέσεων και ότι χρειάζεται μια σταθερή βάση αξιοπιστίας και αλληλεγγύης. Δεν πρόκειται για τη διασφάλιση του ότι η έκφραση «ασφαλής σαν τράπεζα» ανακτά το προηγούμενο νόημά της. Αυτό που διακυβεύεται είναι το μέλλον μας και το μέλλον των παιδιών μας. Η οικονομία της αγοράς ή, για να το θέσουμε αλλιώς, ο καπιταλισμός πρέπει να λειτουργεί στη βάση σταθερών αρχών που έχουν διάρκεια και η ειλικρίνεια είναι μία σημαντική τέτοια αρχή.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), γραπτώς. – (FI) Κυρία Πρόεδρε, πρώτα θα ήθελα να ευχαριστήσω τον εν ενεργεία Πρόεδρο του Συμβουλίου για αυτό που αντιλαμβάνομαι ως σωστό συλλογισμό: προς όφελος του περιβάλλοντος πρέπει να δίνεται προτεραιότητα σε καλούς και σε χαλεπούς καιρούς. Οι απαντήσεις σας προς τους κ.κ. Wurtz, Cohn-Bendit και Schultz ήταν σχετικές παρομοίως.

Θα ήθελα να εκφράσω την ανησυχία μου ειδικά για τη μοίρα του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων. Όταν αναλογιστεί κανείς τι συνέβη σε αυτό το σώμα το φθινόπωρο, η θέση του Κοινοβουλίου δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αποτέλεσμα μιας δημοκρατικής διαδικασίας. Υπήρξε υπερβολική βιασύνη και οι επιτροπές δε γνώριζαν για ποιο πράγμα ψήφισαν. Οι τροποποιήσεις που κατατέθηκαν συνιστούν ένα είδος μπλόφας, ενώ μας επηρέασαν και μας παραπλάνησαν. Ο εισηγητής και ο συντονιστής της ομάδας μας μας πρόδωσαν, καθώς δεν ασπάστηκαν την απόφαση που ψήφισε η ομάδα. Δεν έχει ξανασυμβεί στο παρελθόν κάτι τέτοιο στο Κοινοβούλιο.

Η Επιτροπή ενέχεται. Έδωσε μια υπέρογκη νομοθετική δέσμη μέτρων πολύ καθυστερημένα και κατόπιν απέτρεψε τυχόν αλλαγή της στο όνομα της διεθνούς αρμονίας όσον αφορά το περιβαλλοντικό ζήτημα. Το αποτέλεσμα είναι ένα κακό μοντέλο συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων, το οποίο, εφόσον ισχύσει, θα αυξήσει το κόστος και θα απειλήσει τις θέσεις εργασίας στην Ευρώπη. Οποιοσδήποτε πλειστηριασμός εφαρμοστεί μονομερώς αποτελεί απλώς επιπλέον φορολογική επιβάρυνση. Δεν μπορώ να δω κάποιο όφελος για το περιβάλλον, εάν τα ευρωπαϊκά προϊόντα, που κατασκευάζονται με τον πιο καθαρό τρόπο παγκοσμίως, πρέπει να επιβαρυνθούν στο όνομα της καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής.

Ένας πλειστηριασμός απλώς απομακρύνει τη μόλυνση από την Ευρώπη, την εναποθέτει κάπου αλλού και μας φέρνει ανεργία.

Δεν πρόκειται για ορθή ούτε για υπεύθυνη περιβαλλοντική πολιτική.

Χρειαζόμαστε πιο αποτελεσματική κλιματική πολιτική.

Οι εκπομπές πρέπει να περιοριστούν σύμφωνα με τις δεσμεύσεις μας. Η εναλλακτική μας αξίζει, επίσης, να εξεταστεί δεόντως στο Κοινοβούλιο. Πολλά από τα κράτη μέλη είναι υπέρ, όπως και η Συνομοσπονδία ευρωπαϊκών βιομηχανιών και το ευρωπαϊκό συνδικαλιστικό κίνημα στο σύνολό του. Μία ακόμα ανάγνωση θα απομάκρυνε το δημοκρατικό έλλειμμα, που έχει εδραιωθεί στο σώμα.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), γραπτώς. – (RO) Η κρίση που προέκυψε ανάμεσα στη Ρωσία και τη Γεωργία, μαζί με τη χρηματοοικονομική κρίση, παρείχε όχι μόνο θεωρητικές, αλλά και πρακτικές αποδείξεις για την ανάγκη μεταρρύθμισης των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων. Η ευρωπαϊκή ένωση, που εκφράζεται μέσα από μία μόνο φωνή, αποτελεί τη μόνη απάντηση σε καταστάσεις αυτού του τύπου. Η υλοποίηση της Συνθήκης της Λισαβόνας αποτελεί πραγματική αναγκαιότητα. Από το Δεκέμβριο, το Συμβούλιο πρέπει να βρει μια λύση προς αυτήν την κατεύθυνση, ανεξάρτητα από τις πιθανές συνέπειες. Η οικονομική, ενεργειακή και πολιτική ασφάλεια, καθώς και η εδραίωση των βασικών αξιών του ευρωπαϊκού έργου, μπορούν να εξασφαλιστούν μόνο μέσω στενής εταιρικής σχέσης με τους γείτονές μας.

Η πρωτοβουλία «Ανατολική Εταιρική Σχέση» δίνει μια νέα πολιτική διάσταση στις σχέσεις με τους γείτονές μας, συμπληρώνοντας και παρέχοντας ώθηση στα έργα που ήδη έχουν ξεκινήσει στην περιοχή της Μαύρης Θάλασσας μέσω της προώθησης θεσμικοποιημένου πλαισίου, το οποίο συμβάλλει στην ενημέρωση των συμφωνιών για πιο συχνούς ελέγχους θεωρήσεων, στη δημιουργία ενός χώρου ελεύθερων συναλλαγών και στην καθιέρωση στρατηγικών εταιρικών σχέσεων με του ανατολικούς γείτονές μας.

Υπάρχει μια προφανής αίσθηση «εξάντλησης» όσον αφορά την επέκταση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά δεν μπορούμε να επιτρέψουμε στους εαυτούς μας να αφήσουν χώρες όπως η Μολδαβία και η Ουκρανία εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης για μεγάλο χρονικό διάστημα. Η «Ανατολική Εταιρική Σχέση» πρέπει να περιλαμβάνει ένα σαφές στίγμα, ένα χάρτη για αυτές τις χώρες, που θα παρέχει τη δυνατότητα συμμετοχής στην ΕΕ υπό την προϋπόθεση, φυσικά, ότι θα φτάσουν στο απαιτούμενο επίπεδο σε κάθε τομέα.

Esko Seppänen (GUE/NGL), γραπτώς. – (FI) Στη σύνοδο κορυφής της ΕΕ συζητήθηκε με ποιον τρόπο το «Σύνδρομο της Κίνας» της αμερικανικής οικονομίας, δηλαδή η κατάρρευση του πυρήνα της δημοσιονομικής οικονομίας στη Wall Street, δηλητηρίασε επίσης τις ευρωπαϊκές αγορές με τη ραδιενέργειά του. Ως αποτέλεσμα, ο κόσμος κινείται προς μια μετά-ΗΠΑ εποχή. Η εξουσία της κατέρρευσε όταν το πλοίο της με το όνομα «Καπιταλισμός» προσάραξε στην ιδεολογία των υπερ-φιλελεύθερων.

Ας ελπίσουμε ότι η νέα φτώχεια της χώρας και η δυσκολία της να λάβει δάνεια θα επιταχύνουν την εξάλειψη της στρατιωτικής δράσης της Αμερικής στις χώρες που έχει καταλάβει. Λαμβάνοντας υπόψη το είδος δύναμης κατοχής που είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, οι υπερβολικές στρατιωτικές επιχειρήσεις της Ρωσίας στη Νότια Οσσετία έτυχαν ασφαλώς μεγάλης προσοχής. Πρέπει να είμαστε ικανοποιημένοι από το αποτέλεσμα της συνόδου κορυφής, καθώς οι χώρες της ΕΕ με ακραίες θέσεις και οι αμερικανοί ζηλωτές δεν έλαβαν υποστήριξη στο αίτημά τους για απομόνωση της Ρωσίας.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), γραπτώς. – (HU) Δεν πρέπει να επιτρέψουμε να πληρώσει η Ευρώπη το τίμημα της χρηματοοικονομικής κρίσης και κερδοσκοπίας, που προήλθε από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Οι απλοί άνθρωποι

δεν πρέπει να υποστούν τις συνέπειες της κοντόφθαλμης πρακτικής των τραπεζών και της απληστίας των κερδοσκοπών.

Η δέσμη μέτρων που υιοθετήθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ας ελπίσουμε ότι θα συγκρατήσει την ορμή αυτού του οικονομικού τσουνάμι. Πρωταρχικό καθήκον της Ευρωπαϊκής Ένωσης μαζί με τις κυβερνήσεις των κρατών μελών πρέπει να είναι να κάνουν το παν ώστε να περιορίσουν τις κοινωνικές και οικονομικές συνέπειες της κρίσης, να αποτρέψουν μια μακρά ύφεση και να προστατέψουν τις επενδύσεις.

Πρέπει να δημιουργήσουμε αποθεματικά προκειμένου να προστατέψουμε τους πολίτες μας. Για αυτόν το σκοπό, οι χώρες της Ευρώπης εξαναγκάζονται να εισαγάγουν μέτρα έκτακτης ανάγκης, να μειώσουν τις δαπάνες του προϋπολογισμού, να αναστείλουν προσωρινά σχεδιασμένες μειώσεις φόρων και ακόμα και να αυξήσουν τους φόρους. Αυτό συμβαίνει από τη Γαλλία ως τη Μεγάλη Βρετανία, από την Ιταλία ως τη Λετονία. Ωστόσο, ο μόνος τρόπος για να επιτευχθεί αυτό αποτελεσματικά είναι μέσω της εθνικής συναίνεσης· όποιος δρα αντίθετα θέτει την οικονομική σταθερότητα του έθνους σε κίνδυνο.

Τα θεμελιώδη στοιχεία της οικονομίας της αγοράς πρέπει να επανεξεταστούν. Ο κοινωνικός έλεγχος των διεργασιών της αγοράς είναι απαραίτητος, όχι προκειμένου να εμποδιστεί ο ανταγωνισμός, αλλά για να τεθεί υπό την απαραίτητη ρυθμιστική εποπτεία. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υποστηρίζει την ιδέα μιας εποπτικής αρχής της χρηματοπιστωτικής αγοράς και της κεφαλαιαγοράς σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η οποία προτάθηκε προηγουμένως από τον Πρωθυπουργό της Ουγγαρίας Ferenc Gyurcsány.

Είναι απαράδεκτο να αφεθούν ελεύθεροι οι ένοχοι χωρίς να λογοδοτήσουν. Το πάγωμα των πολλών εκατομμυρίων δολαρίων μισθών τους δεν είναι τιμωρία. Δεν πρέπει να αποφευχθούν οι κυρώσεις, συμπεριλαμβανομένης της κατάσχεσης της ιδιοκτησίας και του παγώματος των περιουσιακών στοιχείων εκείνων που ευθύνονται για την πρόκληση μιας διεθνούς χρηματοπιστωτικής κρίσης.

8. Ώρα των ψηφοφοριών

Πρόεδρος. - Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την ώρα των ψηφοφοριών.

(Για αποτελέσματα και άλλες λεπτομέρειες σχετικά με την ψηφοφορία: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά)

*

* *

Jan Andersson, εισηγητής. – (SV) Κύρια Πρόεδρε, έχουμε πλέον καθυστερήσει. Έχουμε πολλές εκθέσεις να συζητήσουμε και η έκθεση για την οποία είμαι υπεύθυνος είναι τελευταία στην κατάσταση ψηφοφορίας. Καθώς είναι πιθανό πολλά Μέλη να αφήσουν το σώμα, θα ήθελα να αναβάλουμε για αύριο την ψηφοφορία για την έκθεση Andersson. Θα ήθελα επίσης να μάθω εάν την υποστηρίζουν οι λοιπές πολιτικές ομάδες.

(Χειροκροτήματα)

Πρόεδρος. - Αυτό μου φαίνεται λογικό.

Υπάρχουν αντιρρήσεις;

Τότε, αποφασίστηκε.

(Η ψηφοφορία για την έκθεση Andersson (A6-0370/2008) αναβάλλεται μέχρι τις 22 Οκτωβρίου 2008)

*

* *

8.1. Αντιμετωπίζοντας την πρόκληση της ανόδου των τιμών του πετρελαίου (ψηφοφορία)

8.2. Συμφωνία επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας: ΕΚ και Νέα Ζηλανδία (A6-0367/2008, Angelika Niebler) (ψηφοφορία)

- 8.3. Μνημόνιο συνεργασίας μεταξύ της Διεθνούς Οργάνωσης Πολιτικής Αεροπορίας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας όσον αφορά τους ελέγχους/επιθεωρήσεις ασφαλείας και συναφή θέματα (A6-0374/2008, Paolo Costa) (ψηφοφορία)
- 8.4. Αστική ευθύνη που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων (κωδικοποιημένη έκδοση) (A6-0380/2008, Diana Wallis) (ψηφοφορία)
- 8.5. Απλά δοχεία πίεσης (Κωδικοποιημένη έκδοση) (A6-0381/2008, Diana Wallis) (ψηφοφορία)
- 8.6. Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας για τα φάρμακα (Κωδικοποιημένη έκδοση) (A6-0385/2008, Diana Wallis) (ψηφοφορία)
- 8.7. Εφαρμογή του πρωτοκόλλου σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη ΕΚ (κωδικοποιημένη έκδοση) (A6-0386/2008, Diana Wallis) (ψηφοφορία)
- 8.8. Κατηγορίες συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα των αεροπορικών μεταφορών (Κωδικοποιημένη έκδοση) (A6-0379/2008, Diana Wallis) (ψηφοφορία)
- 8.9. Σύστημα ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (A6-0342/2008, Alain Lamassoure) (ψηφοφορία)
- 8.10. Απόφαση πλαίσιο σχετικά με τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ευρωπαϊκό ένταλμα) (A6-0408/2008, Gérard Deprez) (ψηφοφορία)
- 8.11. Αποκατάσταση των αποθεμάτων γάδου (A6-0340/2008, Niels Busk) (ψηφοφορία)
- 8.12. Κινητοποίηση του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (A6-0399/2008, Reimer Böge) (ψηφοφορία)
- 8.13. Σχέδιο διορθωτικού προϋπολογισμού αριθ. 7/2008 (A6-0412/2008, Kyösti Virrankoski) (ψηφοφορία)
- 8.14. Κινητοποίηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση (Λιθουανία και Ισπανία) (A6-0405/2008, Reimer Böge) (ψηφοφορία)
- 8.15. Δημιουργία συμμαχίας όσον αφορά την αλλαγή του κλίματος του πλανήτη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των φτωχών αναπτυσσόμενων χωρών που είναι οι πλέον ευάλωτες στις κλιματικές αλλαγές (A6-0366/2008, Anders Wijkman) (ψηφοφορία)
- 8.16. Διακυβέρνηση και εταιρική σχέση σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο και βάση για τα σχέδια στον τομέα της περιφερειακής πολιτικής (A6-0356/2008, Jean Marie Beaupuy) (ψηφοφορία)
- 8.17. Βελτίωση της νομοθεσίας 2006 σύμφωνα με το άρθρο 9 του Πρωτοκόλλου για την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας (A6-0355/2008, Manuel Medina Ortega) (ψηφοφορία)

8.18. 24η ετήσια έκθεση της Επιτροπής για τον έλεγχο της εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου (A6-0363/2008, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (ψηφοφορία)

8.19. Στρατηγική για τη μελλοντική διευθέτηση των θεσμικών πτυχών των ρυθμιστικών οργανισμών (A6-0354/2008, Georgios Papastamkos) (ψηφοφορία)

8.20. Το ένταλμα σύλληψης κατά του Joseph Kony εν όψει της δίκης του ενώπιον του ΔΠΔ (B6-0536/2008) (ψηφοφορία)

8.21. Πρόγραμμα ERASMUS WORLD (2009-2013) (A6-0294/2008, Marielle De Sarnez) (ψηφοφορία)

8.22. Κανόνες και πρότυπα ασφαλείας για τα επιβατηγά πλοία (αναδιατύπωση) (A6-0300/2008, József Szájer) (ψηφοφορία)

8.23. Περιορισμένη χρήση γενετικώς τροποποιημένων μικροοργανισμών (αναδιατύπωση) (A6-0297/2008, József Szájer) (ψηφοφορία)

8.24. Στατιστικές καταγραφές για τις θαλάσσιες μεταφορές εμπορευμάτων και επιβατών (Αναδιατύπωση) (A6-0288/2008, József Szájer) (ψηφοφορία)

8.25. Κοινοτικές στατιστικές των συναλλαγών αγαθών μεταξύ κρατών μελών (A6-0348/2008, Eoin Ryan) (ψηφοφορία)

8.26. Εφαρμοστέο δίκαιο σε γαμικές διαφορές (A6-0361/2008, Evelynne Gebhardt) (ψηφοφορία)

– Πριν από την ψηφοφορία

Panayiotis Demetriou, εξ ονόματος της ομάδας PPE-DE. – Κυρία Πρόεδρε, η προφορική τροπολογία που θέλω να προτείνω είναι η εξής: «Οι σύζυγοι μπορούν να συμφωνήσουν να καθορίσουν το εφαρμοστέο δίκαιο σε διαζύγιο και δικαστικό χωρισμό υπό την προϋπόθεση ότι το δίκαιο αυτό συμφωνεί με τα θεμελιώδη δικαιώματα που καθορίζονται στις Συνθήκες και στο Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με την αρχή της δημόσιας τάξης.»

Αυτή η προφορική τροπολογία περιορίζει το δικαίωμα των συζύγων να κάνουν επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 20. Πιστεύω ότι ικανοποιεί την πολιτική της ομάδας PPE-DE, που ήθελε να περιορίσει την επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου ώστε να συμφωνεί, όπως λέμε εδώ, με τα θεμελιώδη δικαιώματα και επίσης με τη δημόσια τάξη. Έτσι ένας δικαστής, απέναντι σε αυτήν την αίτηση των συζύγων για εφαρμογή ξένου δικαίου, θα δικάσει και θα πει ότι δεν το δέχονται αυτό διότι αντιμάχεται τη δημόσια τάξη ή τα θεμελιώδη δικαιώματα.

Evelynne Gebhardt, εισηγήτρια. – (DE) Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να αποδεχθώ αυτήν την τροπολογία διότι είναι προφανής. Φυσικά, το εφαρμοστέο δίκαιο πρέπει να βρίσκεται σε συμφωνία με τις αρχές των συνθηκών μας και του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Δεν έχω κανένα πρόβλημα με αυτήν την τροπολογία.

Πρόεδρος. - Υπάρχει αντίρρηση για τη συμπερίληψη αυτής της προφορικής τροπολογίας;

Δε βλέπω καμία.

(Η προφορική τροπολογία έγινε δεκτή)

Carlo Casini (PPE-DE). – (IT) Κυρία Πρόεδρε, προφανώς δε διαφωνώ με το γεγονός ότι πρέπει να υπάρχει σεβασμός για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα θεμελιώδη δικαιώματα της Ένωσης κατά την επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου. Δεν είναι αυτό το ζήτημα. Το ζήτημα είναι εάν, στην περίπτωση που οι σύζυγοι μπορούν να επιλέξουν το εφαρμοστέο δίκαιο – θα ήθελα να σημειώσω ότι η επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου αποτελεί εξαίρεση μεταξύ

όλων των νομικών συστημάτων – αυτό πρέπει να είναι το δίκαιο ενός από τα 27 κράτη της Ένωσης ή αυτό οποιασδήποτε άλλης χώρας στον κόσμο.

Κατά συνέπεια, δεν αντιτίθεται σε αυτήν την τροπολογία, αλλά νιώθω ότι δεν μπορεί να αποκλείσει την ψηφοφορία για τις συνεπακόλουθες τροπολογίες της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και των Ευρωπαίων Δημοκρατών, που θεωρούν ότι μόνο το δίκαιο μίας από τις 27 χώρες της Ένωσης μπορεί να επιλεγεί.

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Κυρία Πρόεδρε, είναι προφανές από αυτήν τη συζήτηση ότι υπάρχει ακόμα δουλειά να γίνει σε ό,τι αφορά αυτό το θέμα. Αυτά τα ζητήματα έπρεπε προφανώς να έχουν συζητηθεί στην επιτροπή. Για αυτόν τον λόγο, σύμφωνα με τον Κανονισμό μας, θα ήθελα να σας ζητήσω να παραπέμψετε αυτήν την έκθεση πάλι στην επιτροπή.

(Το αίτημα για παραπομπή στην επιτροπή απερρίφθη)

- Μετά την ψηφοφορία για την Τροπολογία 32

Evelyn Gebhardt, εισηγήτρια. - (DE) Κυρία Πρόεδρε, ο συμβιβασμός ανάμεσα στην Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και τους Ευρωπαίους Δημοκράτες, τη Σοσιαλιστική Ομάδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, την Ομάδα των Πρασίνων/ Ευρωπαϊκής Ελεύθερης Συμμαχίας και την Ομάδα της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη ήταν η εξής: εάν δεχθούμε αυτήν την προφορική τροπολογία από το PPE-DE, όλες οι λοιπές τροπολογίες του PPE-DE θα αποσυρθούν. Αναμένω από το PPE-DE να αποσύρει αυτές τις τροπολογίες.

Παναγιώτης Δημητρίου, εξ ονόματος της ομάδας PPE-DE. - (EL) Κυρία Πρόεδρε, είναι γεγονός ότι αυτός ο συμβιβασμός περιείχε και αυτόν τον όρο. Ο κύριος Casini έχει μίαν άλλην άποψη. Πιστεύω ότι οι τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος καλύπτονται από αυτή την προφορική τροπολογία που έχω αναφέρει και έχει εγκριθεί, και δεν χρειάζεται να γίνει ψηφοφορία πάνω σ' αυτές τις τροπολογίες που κατατέθηκαν ακριβώς για να στηρίξουν το αίτημα του περιορισμού του δικαιώματος.

Πρόεδρος. - Οι τροπολογίες 32 έως και 37 συνεπώς ακυρώνονται.

Κατά συνέπεια θα συνεχίσουμε. Οι ομάδες έχουν κάτι να πουν.

- Πριν από την ψηφοφορία για το νομοθετικό ψήφισμα

Cristiana Muscardini (UEN). - (FR) Κυρία Πρόεδρε, ορισμένες φορές πρέπει κανείς να φορέσει τα γυαλιά του για να δει εάν υπάρχει κάποιος βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ζητά, σύμφωνα με τον Κανονισμό, να μιλήσει με την Προεδρία.

Όπως γνωρίζετε, μια ομάδα μπορεί να δεχθεί τις τροπολογίες που μια άλλη ομάδα απέρριψε. Αναφορικά με ό,τι είπε ο κ. Casini, δεν είμαστε ευτυχείς. Θα ψηφίσουμε την τροπολογία που υιοθετήθηκε από την Ομάδα Ένωση για την Ευρώπη των Εθνών.

Πρόεδρος. - Κυρία Muscardini, μόλις είπα ότι οι τροπολογίες ακυρώθηκαν. Εφόσον ακυρωθούν, δεν μπορώ να τις θέσω σε ψηφοφορία.

8.27. Διαχείριση των αλιευτικών στόλων που είναι νηολογημένοι σε εξόχως απόκεντρες περιοχές (A6-0388/2008, Pedro Guerreiro) (ψηφοφορία)

9. Αιτιολογήσεις ψήφου

Προφορικές αιτιολογήσεις ψήφου

- Έκθεση του Anders Wijkman (A6-0366/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Χαιρετίζω την πρόταση δημιουργίας μιας παγκόσμιας συμμαχίας για την κλιματική αλλαγή ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες και τα αναπτυσσόμενα μικρά νησιωτικά κράτη. Η προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή μπορεί να ειπωθεί ότι απαιτεί δαπάνες 80 δισεκατομμυρίων δολαρίων, επειδή το κλειδί, φυσικά, θα ήταν να ανασχεθεί η αποψίλωση των τροπικών δασών. Τα 60 εκατομμύρια ευρώ που διαθέτουμε για αυτό, τα οποία αντιστοιχούν σε λιγότερο από το 1 %, αποτελούν ωστόσο σημαντικό ποσό για τις χώρες που κινδυνεύουν περισσότερο, υπό την προϋπόθεση ότι χρησιμοποιούνται αποτελεσματικά. Η συμμαχία

προσφέρει μια ευκαιρία, υπό την προϋπόθεση ότι λειτουργεί ως σημείο αναφοράς και κέντρο μεθοδολογίας για την προληπτική διαχείριση του κινδύνου σε σχέση με τις φυσικές καταστροφές, τις οποίες θα επιφέρει η κλιματική αλλαγή στις φτωχότερες χώρες. Το μείζον αδύναμο σημείο είναι η έλλειψη συντονισμού του τεράστιου αριθμού δραστηριοτήτων. Η συμμαχία δεν πρέπει να αντικαταστήσει την ανθρωπιστική βοήθεια, αλλά να βοηθήσει να ελαχιστοποιηθεί η έκταση των αναμενόμενων καταστροφών παρέχοντας στήριξη μέσω καινοτόμων προγραμμάτων, μέσω της ενίσχυσης των διοικητικών δομών σε εθνικό και τοπικό επίπεδο και, επίσης, μέσω της εκπαίδευσης των κατοίκων των νησιωτικών κρατών που κινδυνεύουν.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, ψήφισα κατά, καθώς πιστεύω ότι συνολικά η ιδέα του δραστικού περιορισμού των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, όπως προτείνεται από την Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο είναι ολωσδιόλου λανθασμένη και δε διαθέτει την κατάλληλη νομική βάση. Επιπλέον, εάν επρόκειτο να υλοποιηθεί αυτή η πολιτική στην Πολωνία, η χώρα μου θα έχανε περισσότερα από όλα όσα έχει λάβει μέχρι τώρα υπό μορφή άμεσων πληρωμών, έμμεσων ενισχύσεων και επιχορηγήσεων και είχε ακόμα πολλά να πληρώσει. Αυτό σημαίνει ότι η πολιτική θα ήταν καταστροφική για τις οικονομίες πολλών αναπτυσσόμενων κρατών. Δε θα ήταν καλό παράδειγμα για τον υπόλοιπο πλανήτη, ο οποίος υποτίθεται ότι θα υλοποιήσει αυτήν την αρχή σε παγκόσμιο επίπεδο με βάση τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν στην Ευρώπη. Εάν, ωστόσο, η πολιτική υλοποιούνταν μόνο στην Ευρώπη, θα υπήρχε συνολική άσκοπη απώλεια 500 δισεκατομμυρίων ευρώ.

– Έκθεση του Jean-Marie Beaupuy (A6-0356/2008)

Victor Boştinaru, εξ ονόματος της ομάδας PSE. – Κυρία Πρόεδρε, η έκθεση αναφέρεται στο μέλλον της πολιτικής συνοχής. Ήταν δύσκολο να βρεθούν ρεαλιστικές απαντήσεις που να ισχύουν και για τα 27 κράτη μέλη και τα διαφορετικά συστήματα διακυβέρνησης και εταιρικής σχέσης τους. Ο εισηγητής κατάφερε να κάνει πολύ συγκεκριμένες προτάσεις. Σχετικά με τη διακυβέρνηση, θα ήθελα να υπογραμμίσω δύο στοιχεία. Πρέπει να ενισχύσουμε τις περιφερειακές και τις τοπικές αρχές με έναν καλύτερο και πιο αποτελεσματικό καταμερισμό των ευθυνών. Έχει, επίσης, πρωταρχική σημασία να αντιμετωπιστεί η έλλειψη γνώσεων και διοικητικής ικανότητας, ώστε να γίνει χειρισμός των κεφαλαίων και των έργων σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Σχετικά με την εταιρική σχέση, η έκθεση σωστά επιμένει στον κεντρικό ρόλο των συμμετοχικών διεργασιών και της πλήρους κυριότητας. Πρέπει να προσελκύσουμε το μεγαλύτερο δυνατό αριθμό κοινωνικών φορέων σε όλα τα στάδια πολιτικής και υλοποίησης και, προκειμένου να το πράξουμε αυτό, χρειαζόμαστε ελάχιστες υποχρεωτικές προδιαγραφές.

Είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένος από τον τρόπο με τον οποίο ο εισηγητής χειρίστηκε τη συμβολή και τις ανησυχίες μας και τον συγχαίρω και πάλι για την εξαιρετική δουλειά του.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Προερχόμενη από την τοπική κυβέρνηση, θεωρώ την αρχή της εταιρικής σχέσης βασικό στοιχείο της πολιτικής συνοχής της ΕΕ, όπως και ο εισηγητής Jean Marie Beaupuy. Ψήφισα, κατά συνέπεια, υπέρ της έκθεσης.

Μια επιτυχημένη εταιρική σχέση απαιτεί κάποια επένδυση στην αρχή της διαδικασίας, παρόλο που αργότερα θα υπάρξει εξοικονόμηση όσον αφορά το χρόνο, τα χρήματα και την αποτελεσματικότητα. Η δημιουργία ενός προγράμματος Erasmus για τοπικά εκλεγμένους εκπροσώπους θα συμβάλει προς την ανταλλαγή προσεγγίσεων που έχουν επιχειρηθεί και ελεγχθεί στον τομέα της διοίκησης των δημόσιων υποθέσεων στο πλαίσιο της ΕΕ.

Καλώ τα υπεύθυνα θεσμικά όργανα, κυρίως το Ευρώπη των 12, μία από τις οποίες είναι η χώρα μου, η Σλοβακία, να εφαρμόσουν την αρχή της εταιρικής σχέσης επιμελώς κατά την προγραμματική περίοδο 2007 – 2013 και να χρησιμοποιήσουν μια ιστορική ευκαιρία εξάλειψης των ανισοτήτων ανάμεσα στις περιφέρειες. Οι τοπικοί αντιπρόσωποι γνωρίζουν τις περιοχές τους πολύ καλά και είναι σε θέση να βρουν τις πιο αποτελεσματικές λύσεις για τα προβλήματα των πόλεων και των χωριών τους και καλώ, συνεπώς, τα κράτη μέλη να κινηθούν προς την αποκέντρωση της εξουσίας, ώστε να υλοποιηθεί η πολιτική συνοχής της ΕΕ από κεντρικό σε περιφερειακό επίπεδο.

– Έκθεση της Marielle De Sarnez (A6-0294/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Μαζί με τη λοιπή ανώτατη εκπαίδευση, καλωσορίζω θερμά το δεύτερο στάδιο του προγράμματος Erasmus Mundus. Είμαι σίγουρος πως κανείς δε χρειάζεται να πειστεί ότι η ενσωμάτωση έξυπνων νέων ατόμων από διαφορετικά μέρη του κόσμου αποτελεί κλειδί για τη δημιουργία και τη διατήρηση της ειρήνης, όχι μόνο στη δική μας ήπειρο αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο. Οι ορίζοντες των φοιτητών διευρύνονται και μαθαίνουν να κοιτάζουν τα πράγματα από νέες οπτικές γωνίες. Όλα αυτά συμβαίνουν ως αποτέλεσμα των άμεσων επαφών, των μαθημάτων σε ξένη γλώσσα και της γνωριμίας με διαφορετικούς πολιτισμούς. Οι φοιτητές γίνονται πιο ανοιχτοί και ανεκτικοί. Για αυτούς τους λόγους υποστηρίζω ενθέρμως τη νέα ιδέα που περιέχεται στο έγγραφο για το πρόγραμμα Erasmus Mundus.

Philip Claeys (NI). - (NL) Κύριε Πρόεδρε, ψήφισα κατά της έκθεσης της κ. De Sarnez διότι είναι απαράδεκτο για μένα να επεκταθεί το πρόγραμμα χωρίς να γίνουν θεμελιώδεις αλλαγές όσον αφορά τις διακρίσεις εις βάρος ευρωπαίων φοιτητών σε σύγκριση με τους μη ευρωπαίους συναδέλφους τους, που επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν επιχορηγήσεις. Ένας μη ευρωπαίος φοιτητής λαμβάνει ετήσια επιχορήγηση 21 000 ευρώ, ενώ οι ευρωπαίοι φοιτητές που επιθυμούν να φοιτήσουν εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω του Erasmus Mundus μπορούν να υπολογίσουν μόνο σε 3 100 ευρώ. Δεδομένου ότι μια απόκλιση αυτού του μεγέθους δεν μπορεί να εξηγηθεί ή να υποστηριχθεί αντικειμενικά, η διάκριση αυτή δεν μπορεί, και σαφώς δεν πρέπει, να συνεχιστεί περαιτέρω.

– Έκθεση του Jozsef Szajer (A6-0297/2008)

Gyula Hegyi (PSE). - (HU) Ως εισηγητής ή σε αυτήν την περίπτωση ως συντάκτης γνωμοδότησης της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων για την έκθεση σχετικά με την περιορισμένη χρήση γενετικώς τροποποιημένων μικροοργανισμών, θα ήθελα και πάλι να τονίσω ότι πρέπει να δοθεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σημαντικότερος ρόλος όσον αφορά την εποπτεία διαδικασιών. Οι πολίτες της Ευρώπης φοβούνται τη μη διαφανή χρήση των ΓΤΟ και η εποπτεία από το Κοινοβούλιο σημαίνει άνοιγμα και διαφάνεια. Η δυσπιστία καταλαγιάζει μόνο με πλήρη δημοσιοποίηση. Στην περίπτωση των γενετικώς τροποποιημένων μικροοργανισμών, στόχος πρέπει να είναι να καταστεί η ανάμειξη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου υποχρεωτική σε θέματα υγείας και περιβαλλοντικής ασφάλειας. Είμαι ικανοποιημένος που οι προτάσεις μου για τροπολογίες για το σκοπό αυτό, που υποστήριξε ομόφωνα η Επιτροπή Περιβάλλοντος, έχουν τώρα υιοθετηθεί επίσης από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

– Έκθεση της Evelynne Gebhardt (A6-0361/2008)

Carlo Casini (PPE-DE). - (IT) Κυρία Πρόεδρε, νιώθω ότι πρέπει να εξηγήσω με περισσότερη σαφήνεια το λόγο για τον οποίο διαφωνώ και θεωρώ άδικο να κηρυχθούν άκυρες οι τροπολογίες που κατατέθηκαν από την Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και τους Ευρωπαίους Δημοκράτες για την έκθεση Gebhardt εξαιτίας της ψηφοφορίας που διεξήχθη για ένα τελείως διαφορετικό θέμα.

Άλλο πράγμα είναι να πει κανείς ότι μπορεί να επιλέξει το δικαιο οποιασδήποτε χώρας στον κόσμο υπό την προϋπόθεση ότι δεν παραβιάζει τα ανθρωπίνια δικαιώματα· και τελείως άλλο πράγμα είναι να πει κανείς ότι μπορεί να επιλέξει ανάμεσα στα δικαια των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα δύο πράγματα διαφέρουν και, συνεπώς, πιστεύω ότι είναι άδικο να αποσυρθούν οι τροπολογίες που αφορούν το δεύτερο.

Ωστόσο, εγκρίνω – και ελπίζω ότι καθώς προχωρά η συζήτηση για αυτόν τον κανονισμό το επιχείρημά μου θα γίνει αποδεκτό – τις προσπάθειες δημιουργίας ενός ευρωπαϊκού νομικού χώρου με την ευρωπαϊκή εναρμόνιση. Δεν είναι λογικό να εφαρμόζεται το κινεζικό δικαιο ή το δικαιο κάποιου απομακρυσμένου κράτους του Ειρηνικού, για παράδειγμα, σε ένα τόσο λεπτό θέμα όσο οι συζυγικές σχέσεις, όταν αντίθετα υπάρχει επιτακτική ανάγκη να ενωθούν οι 27 χώρες της Ένωσης.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Το διαζύγιο δυστυχώς ανήκει στη σκοτεινή πλευρά του ευρωπαϊκού πολιτισμού, ενώ ο αριθμός των επονομαζόμενων διεθνών διαζυγίων αυξάνεται. Εκείνα που πάντοτε υποφέρουν περισσότερο είναι τα παιδιά. Τα διεθνή διαζύγια εγείρουν, επίσης, επιχειρήματα σχετικά με το ποια χώρα θα φιλοξενήσει τις διαδικασίες, με τις οποίες θα αποφασιστεί το μέλλον των παιδιών. Υποστήριξα το μέτρο, το οποίο παρέχει πιο σαφείς κανόνες για διεθνή ζευγάρια που ζητούν διαζύγιο, καθώς θα είναι δυνατό και για τα δύο μέρη, βάσει συμφωνίας, να επιλέξουν κατάλληλο δικαστήριο και κατά συνέπεια το δικαιο ενός κράτους μέλους με το οποίο έχουν κάποια σχέση. Αυτό είναι σημαντικό, ειδικά στην περίπτωση των ζευγαριών που ζουν σε μια χώρα της οποίας κανένας από τους δύο δεν μπορεί να είναι πολίτης. Οι νομικοί κανόνες ποικίλλουν σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών και, έτσι, αποτελεί περαιτέρω βελτίωση το γεγονός ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συμπεριέλαβε στο μέτρο ένα ρόλο για την Επιτροπή, να αναπτύξει ένα δημόσιο σύστημα πληροφοριών διαδικτύου που θα καλύπτει όλες τις διάφορες λεπτομέρειες. Πρέπει να αναφερθεί ότι τα διεθνή διαζύγια τώρα επηρεάζουν εκατόν εβδομήντα χιλιάδες ζευγάρια και τα παιδιά τους κάθε χρόνο.

David Sumberg (PPE-DE). - Κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστώ που με καλέσατε. Εγώ και η συντηρητική αντιπροσωπεία του Κοινοβουλίου ψηφίσαμε κατά αυτής της έκθεσης Gebhardt. Πριν έρθω στο Κοινοβούλιο ήμουν δικηγόρος στο Ηνωμένο Βασίλειο και από καιρού εις καιρόν ασχολιόμουν με το δικαιο περί διαζυγίου. Πιστεύω ότι αυτό θα αποτελούσε οπισθοδρόμηση. Πρόκειται για θέμα για το οποίο κάθε εθνικό κράτος πρέπει να προσδιορίζει το δικαιο που θα είναι εφαρμοστέο σε τέτοιες περιπτώσεις.

Δεν υπάρχει καμία ανάγκη να αναμειχθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ή οποιοδήποτε άλλο ευρωπαϊκό σώμα. Όλες οι χώρες μας έχουν διαφορετικές παραδόσεις, διαφορετικές απόψεις για το διαζύγιο, διαφορετικά δόγματα, διαφορετικές θρησκείες, διαφορετικό παρελθόν και είναι σωστό και αρμόζον αυτό να απεικονίζεται σε κάθε μεμονωμένη χώρα. Δεν πρέπει να αποδεχθούμε την επιβολή οιοδήποτε ανώτερου σώματος που θα μας λέει τι να κάνουμε.

Σας ευχαριστώ που μου δώσατε αυτήν την ευκαιρία και που πέτυχα μια αξιομνημόνευτη στιγμή στην πολιτική μου καριέρα, κατά την οποία μπορώ να πω ειλικρινά ότι μίλησα, εκτός από εσάς, Κυρία Πρόεδρε, σε μια ολοκληρωτικά και τελείως άδεια αίθουσα συνεδριάσεων.

Γραπτές αιτιολογήσεις ψήφου

– Έκθεση της Angelika Niebler (A6-0367/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), γραπτώς. – (IT) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης (A6-0367/2008) της κ. Niebler σχετικά με την πρόταση για μια απόφαση του Συμβουλίου αναφορικά με την ολοκλήρωση, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, μιας Συμφωνίας επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και την Κυβέρνηση της Νέας Ζηλανδίας, που αποτελεί τη μόνη μη ευρωπαϊκή βιομηχανική χώρα με την οποία η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δεν έχει ακόμα συνάψει συμφωνία για την επιστήμη και την τεχνολογία.

Επί του παρόντος, η συνεργασία ανάμεσα στην Κοινότητα και τη Νέα Ζηλανδία βασίζεται σε μια ανεπίσημη συμφωνία επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας ανάμεσα στην Επιτροπή και την Κυβέρνηση της Νέας Ζηλανδίας, που υπεγράφη και ετέθη σε ισχύ στις 17 Μαΐου 1991. Ωστόσο, η συμφωνία αυτή δεν προβλέπει θεσμικό συντονισμό της συνεργασίας ούτε περιέχει συγκεκριμένους κανόνες για τη διαχείριση και την προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Χάρη στο πρόσφατο ταξίδι μου στη Νέα Ζηλανδία, είχα την ευκαιρία να μιλήσω με ορισμένους από τους ανώτατους δημόσιους λειτουργούς αυτής της χώρας, οι οποίοι επιβεβαίωσαν το ενδιαφέρον τους όσον αφορά την ενίσχυση αυτή της συνεργασίας μέσω του προγράμματος-πλαίσου για τα τρόφιμα, τη γεωργία και τις βιοτεχνολογίες, τις τεχνολογίες πληροφόρησης και επικοινωνίας, την υγεία, το περιβάλλον και την κινητικότητα των ερευνητών.

Οι τομείς αυτοί αντιστοιχούν απολύτως σε εκείνους που η Επιτροπή θεωρεί ιδιαίτερου ενδιαφέροντος και πολλά υποσχόμενους για την ΕΕ, για τους σκοπούς της μελλοντικής συνεργασίας που θα της επιτρέψουν να εκμεταλλευτεί πλήρως τις δυνατότητες συνεργασίας με αυτήν τη βιομηχανική χώρα.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark και Anna Ibrisagic (PPE-DE), γραπτώς. – (SV) Οι Συντηρητικοί Σουηδίας στηρίζουν την πρόταση της Επιτροπής σχετικά με τη δημιουργία ειδικού προγράμματος για να βοηθηθούν οι φτωχές αναπτυσσόμενες χώρες όσον αφορά την προετοιμασία και την προσαρμογή τους στις συνέπειες της κλιματικής αλλαγής. Είμαστε, επίσης, υπέρ του βασικού περιεχομένου της έκθεσης του Κοινοβουλίου σχετικά με την πρόταση της Επιτροπής και έχουμε, κατά συνέπεια, επιλέξει να ψηφίσουμε υπέρ της έκθεσης.

Ωστόσο, είμαστε αντίθετοι στο αίτημα για αύξηση του προϋπολογισμού από τα σημερινά 60 εκατομμύρια ευρώ σε 2 δισεκατομμύρια ευρώ το 2010, προκειμένου να χρηματοδοτηθεί η συμμαχία για την αλλαγή του κλίματος του πλανήτη. Είμαστε, επίσης, αντίθετοι στην πρόταση διάθεσης τουλάχιστον του 25% των μελλοντικών εσόδων από πλειστηριασμούς στο πλαίσιο του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου για τη χρηματοδότηση αυτής της αύξησης στον προϋπολογισμό.

Duarte Freitas (PPE-DE), γραπτώς. – (PT) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 639/2004 προβλέπει έναν αριθμό παρεκκλίσεων από το καθεστώς εισόδου/εξόδου που καθιερώθηκε με το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 για τη διατήρηση και τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής.

Ωστόσο, η καθυστερημένη έκδοση της νομοθετικής πράξης της Επιτροπής που επιτρέπει στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη να εκχωρούν κρατική βοήθεια και περιορισμένο παραγωγικό δυναμικό των ναυπηγείων κατέστησε αδύνατη την τήρηση της προθεσμίας σχετικά με την είσοδο στο στόλο αλιευτικών σκαφών που επωφελούνται από κρατικές ενισχύσεις για ανανέωση μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2008, όπως προσδιορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 639/2004.

Στην έκθεσή του το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ειδικά η Επιτροπή Αλιείας του, υπερασπίστηκε την παράταση της προθεσμίας για κρατικές ενισχύσεις αναφορικά με την ανανέωση και τη νηολόγηση σκαφών, και σε σχέση με τον ισχύοντα σήμερα κανονισμό και σε σχέση με την πρόταση που παρουσιάστηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σύμφωνα με την οποία η προθεσμία πρέπει να παραταθεί μόνο κατά ένα έτος, με άλλα λόγια μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2009.

Η παράταση των κρατικών ενισχύσεων για την ανανέωση των στόλων των εξόχως απόκεντρων περιφερειών μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2009 και η δυνατότητα νηολόγησης σκαφών μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2011 συνιστούν ζωτική βοήθεια λαμβάνοντας υπόψη τους περιορισμούς που αναφέρθηκαν παραπάνω.

Ψήφισα, κατά συνέπεια, υπέρ αυτής της έκθεσης.

Zita Plešinská (PPE-DE), γραπτώς. – (SK) Κατά το διάστημα 19 – 27 Ιουλίου επισκέφτηκα τη Νέα Ζηλανδία ως μέλος μιας 11-μελούς αποστολής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Αυτή η προηγμένη και εύπορη χώρα με το ευρωπαϊκό πνεύμα βρίσκεται περισσότερο από 27.000 χλμ μακριά από τη Σλοβακία. Οι συναντήσεις μας με τους φοιτητές του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου στο πανεπιστήμιο του Auckland και στο Πανεπιστήμιο Canterbury στο Christchurch μας ενέπνευσαν ιδιαίτερος. Μιλήσαμε για το Έβδομο Πρόγραμμα-Πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στον τομέα των δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης και για τις ευκαιρίες συνεργασίας ανάμεσα στην ΕΕ και τη Νέα Ζηλανδία στους τομείς της επιστήμης και της έρευνας. Για αυτόν το λόγο, στο πλαίσιο της διαβούλευσης, στηρίζω την υπογραφή της Συμφωνίας επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και την Κυβέρνηση της Νέας Ζηλανδίας και, ως εκ τούτου, ψήφισα υπέρ της έκθεσης της εισηγήτριας Angelika Niebler.

Η Νέα Ζηλανδία είναι μία από τις λιγότερο μολυσμένες χώρες στον κόσμο, ένα γεγονός για το οποίο είναι δικαίως περήφανη. Οι Νεοζηλανδοί καθοδηγούνται από το σύνθημα «Πράσινο, καθαρό και ασφαλές». Η υδροηλεκτρική ενέργεια αντιστοιχεί στα 2/3 της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας της χώρας. Τεράστιες ποσότητες ζεστού νερού χρησιμοποιούνται, επίσης, για την παραγωγή ενέργειας. Δεν υπάρχει καθόλου πυρηνική ενέργεια.

Πιστεύω ακράδαντα ότι η αμοιβαία συνεργασία για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής, η αναζήτηση κοινών προσεγγίσεων στους τομείς της επιστήμης, της έρευνας και της καινοτομίας θα αποδειχθούν ωφέλιμες και για τις δύο πλευρές.

Luca Romagnoli (NI), γραπτώς. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ψήφισα υπέρ της έκθεσης της κ. Niebler για την ολοκλήρωση της Συμφωνίας επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και την Κυβέρνηση της Νέας Ζηλανδίας. Όπως βλέπουμε από την πρόταση για μια απόφαση του Συμβουλίου, η Νέα Ζηλανδία είναι η μόνη μη ευρωπαϊκή βιομηχανική χώρα με την οποία η Κοινότητα δεν έχει ακόμα συνάψει επίσημη συμφωνία για την επιστήμη και την τεχνολογία. Για αυτόν το λόγο, και ενόψει της αυξανόμενης πολυπλοκότητας της τεχνολογικής καινοτομίας και της ταχύτητας της επιστημονικής προόδου, νιώθω ότι είναι η πιο κατάλληλη στιγμή να επισημοποιήσει η Κοινότητα την υπάρχουσα συμφωνία συνεργασίας, έτσι ώστε να ενισχυθεί η συνεργασία, ειδικά σε τομείς που είναι πιο σημαντικοί από ποτέ, όπως η υγεία, οι βιοτεχνολογίες και οι τεχνολογίες πληροφόρησης και επικοινωνίας.

Πιστεύω ότι αυτό θα επιτρέψει στην Κοινότητα να εκμεταλλευτεί πλήρως τις δυνατότητες συνεργασίας με τη Νέα Ζηλανδία με βάση τις αρχές της αποτελεσματικής προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας και της δίκαιης κατανομής των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας.

– Έκθεση του Paolo Costa (A6-0374/2008)

Bogusław Liberadzki (PSE), γραπτώς. – (PL) Κ. Πρόεδρε, ψήφισα υπέρ της έκθεσης σχετικά με την άποψη που αφορά την πρόταση για μια απόφαση του Συμβουλίου για τη σύναψη ενός Μνημονίου συνεργασίας μεταξύ της Διεθνούς Αρχής Πολιτικής Αεροπορίας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας όσον αφορά τους ελέγχους/επιθεωρήσεις ασφαλείας και συναφή θέματα (COM(2008)0335 – C6-0320/2008 – 2008/0111 (CNS)).

Ο κ. Costa, ο εισηγητής, τόνισε σωστά ότι, σύμφωνα με τους στόχους της κοινοτικής πολιτικής στον τομέα της πολιτικής αεροπορίας, το μνημόνιο συνεργασίας θα ενισχύσει τις σχέσεις ανάμεσα στην Κοινότητα και στην ΔΟΠΑ. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να έχουμε υπόψη ότι η υλοποίηση του υπό διαπραγμάτευση μνημονίου θα διευκολύνει την καλύτερη χρήση των πάντοτε περιορισμένων πόρων στον τομέα της παρακολούθησης και της συμβατότητας με τους κανονισμούς. Η υλοποίηση της απόφασης πρέπει να επιφέρει σημαντικά οφέλη στα κράτη μέλη.

Luís Queiró (PPE-DE), γραπτώς. – (PT) Το σχέδιο Μνημονίου συνεργασίας, που αποτελεί αντικείμενο αυτής της έκθεσης, στοχεύει στη σημαντική μείωση των μεμονωμένων ελέγχων από τη Διεθνή Οργάνωση Πολιτικής Αεροπορίας (ΔΟΠΑ) στα κράτη μέλη. Για τον σκοπό αυτό, η ΔΟΠΑ θα αξιολογήσει το σύστημα επιθεώρησης της ασφάλειας στην πολιτική αεροπορία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Κατά συνέπεια, σύμφωνα με τους στόχους της κοινοτικής πολιτικής για την πολιτική αεροπορία, το Μνημόνιο συνεργασίας θα ενισχύσει τη σχέση ανάμεσα στην Κοινότητα και τη ΔΟΠΑ και θα επιτρέψει καλύτερη χρήση των περιορισμένων πόρων των κρατών μελών στον τομέα της παρακολούθησης της συμβατότητας.

Τα κράτη μέλη έχουν μέχρι σήμερα γνωρίσει δύο συστήματα παρακολούθησης συμβατότητας με τον ίδιο στόχο και – σε μεγάλο βαθμό – με το ίδιο εύρος. Για μια ακόμα φορά, κύριος στόχος αυτής της δράσης θα είναι η πιο ορθολογική χρήση των διαθέσιμων πόρων.

Τέλος, προκειμένου να διασφαλισθεί ο κατάλληλος χειρισμός των διαβαθμισμένων πληροφοριών ΕΕ, η ΔΟΠΑ αναμένεται να συμμορφωθεί με τους κανόνες της Κοινότητας και η Επιτροπή είναι εξουσιοδοτημένη να επιβεβαιώσει *in situ* ποια μέτρα προστασίας έχουν τεθεί σε ισχύ από τη ΔΟΠΑ.

Ψήφισα, κατά συνέπεια, υπέρ της έκθεσης Costa.

Luca Romagnoli (NI), γραπτώς. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ψήφισα υπέρ της έκθεσης του κ. Costa για τη σύναψη ενός Μνημονίου συνεργασίας μεταξύ της Διεθνούς Αρχής Πολιτικής Αεροπορίας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας όσον αφορά τους ελέγχους/επιθεωρήσεις ασφαλείας. Κατά την άποψή μου, η υποβολή σε δύο συστήματα παρακολούθησης συμβατότητας με τον ίδιο στόχο και, σε μεγάλο βαθμό, με το ίδιο εύρος, οδηγεί όχι μόνο σε αναποτελεσματική διάθεση πόρων από τα αρμόδια όργανα αλλά συνιστά επίσης, και προπάντων, επιβάρυνση για τα κράτη μέλη όσον αφορά το κόστος και τη χρήση των περιορισμένων πόρων που έχουν στη διάθεσή τους. Κατά συνέπεια, καλωσορίζω την πρόταση για συνεργασία μεταξύ της ΔΟΠΑ και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το θέμα αυτό.

– Έκθεση της Diana Wallis (A6-0380/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ του νομοθετικού ψηφίσματος που εγκρίνει την πρόταση για μια οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ασφάλιση έναντι αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων, και την επιβολή της υποχρέωσης για ασφάλιση έναντι τέτοιας ευθύνης και αυτό με βάση την έκθεση της βρετανής συναδέλφου μου κ. Wallis. Αυτή η πρόταση προκύπτει από την επιθυμία ενοποίησης του κοινοτικού δικαίου, που ονομάζεται - άστοχα, κατά τη γνώμη μου - κωδικοποίηση. Πρόκειται για αξιέπαινη επιθυμία, όμως λυπάμαι που, ενόψει της ανάπτυξης και της πολυπλοκότητας των κειμένων, η Επιτροπή δεν επανεξέτασε τη θέση της που υπάρχει από την 1^η Απριλίου 1987 και συνίσταται στην εντολή προς τις υπηρεσίες να προχωρήσουν και να κωδικοποιήσουν όλες τις νομοθετικές πράξεις όχι αργότερα από το πέρας της δέκατης τροποποίησής τους ενώ, ταυτόχρονα, τονίζει ότι πρόκειται για ελάχιστο κανόνα και ότι, προς το συμφέρον της σαφήνειας και της ορθής κατανόησης της κοινοτικής νομοθεσίας, οι υπηρεσίες της έπρεπε να καταβάλουν προσπάθειες κωδικοποίησης των κειμένων για τα οποία ήταν υπεύθυνες σε ακόμα πιο σύντομα διαστήματα. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, κωδικοποιούμε μια σειρά από οδηγίες που υπάρχουν από το 1972, το 1983, το 1990, το 2000 και το 2005, μαζί με κείμενα που τις τροποποιούν. Θεωρώ ότι η πολιτική της ενοποίησης του κοινοτικού δικαίου πρέπει να αποτελέσει μία από τις προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Šarūnas Birutis (ALDE), γραπτώς. – (LT) Πρέπει να επιδιώξουμε να γίνει το κοινοτικό δίκαιο πιο απλό και πιο σαφές, έτσι ώστε να καταστεί πιο κατανοητό και προσβάσιμο σε όλους τους πολίτες, οι οποίοι στη συνέχεια θα έχουν περισσότερες ευκαιρίες και θα μπορούν να αξιοποιήσουν συγκεκριμένα δικαιώματα, τα οποία τους παρέχονται.

Ο στόχος δε θα επιτευχθεί εάν πολλοί κανονισμοί, που έχουν εν μέρει και συχνά τροποποιηθεί πλήρως αρκετές φορές, παραμείνουν διάσπαρτοι σε διάφορες πράξεις, με αποτέλεσμα ορισμένοι να εντοπίζονται στην αρχική πράξη και άλλοι σε μεταγενέστερες τροποποιημένες πράξεις. Κατά συνέπεια, προκειμένου να εντοπίσει κανείς τους ισχύοντες κανόνες σε μια δεδομένη στιγμή πρέπει να πραγματοποιήσει σημαντική έρευνα συγκρίνοντας τις διάφορες νομικές πράξεις.

Για αυτόν το λόγο, καθώς επιδιώκουμε να καταστήσουμε το κοινοτικό δίκαιο σαφές και διαφανές, είναι σημαντικό να κωδικοποιήσουμε τους κανονισμούς, οι οποίοι έχουν τροποποιηθεί πολλές φορές.

– Έκθεση της Diana Wallis (A6-381/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ του νομοθετικού ψηφίσματος που εγκρίνει την πρόταση για μια οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τα απλά δοχεία πίεσης και αυτό με βάση την έκθεση της βρετανής συναδέλφου μου, κ. Wallis. Αυτή η πρόταση προκύπτει από την επιθυμία ενοποίησης του κοινοτικού δικαίου, που ονομάζεται - άστοχα, κατά τη γνώμη μου - κωδικοποίηση. Πρόκειται για αξιέπαινη επιθυμία, όμως λυπάμαι που, ενόψει της ανάπτυξης και της πολυπλοκότητας των κειμένων, η Επιτροπή δεν επανεξέτασε τη θέση της που υπάρχει από την 1^η Απριλίου 1987 και συνίσταται στην εντολή προς τις υπηρεσίες να προχωρήσουν και να κωδικοποιήσουν όλες τις νομοθετικές πράξεις όχι αργότερα από το πέρας της δέκατης τροποποίησής τους ενώ, ταυτόχρονα, τονίζει ότι πρόκειται για ελάχιστο κανόνα και ότι, προς το συμφέρον της σαφήνειας και της ορθής κατανόησης της κοινοτικής νομοθεσίας, οι υπηρεσίες έπρεπε να καταβάλουν προσπάθειες κωδικοποίησης των κειμένων για τα οποία ήταν υπεύθυνες σε ακόμα πιο σύντομα διαστήματα. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, κωδικοποιούμε μια σειρά από οδηγίες που υπάρχουν από το 1987, το 1990 και το 1993, μαζί με κείμενα που τις τροποποιούν. Θεωρώ ότι η πολιτική της ενοποίησης του κοινοτικού δικαίου πρέπει να αποτελέσει μία από τις προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και ότι η τρέχουσα κατάσταση δεν είναι τακτοποιημένη, κυρίως σε σχέση με τα κράτη μέλη και τους Ευρωπαίους.

Šarūnas Birutis (ALDE), γραπτώς. – (LT) Τα κράτη μέλη πρέπει να χρησιμοποιήσουν όλα τα απαραίτητα μέσα για να διασφαλίσουν ότι τα δοχεία πίεσης διατίθενται στην αγορά και παρέχονται για χρήση μόνο εάν είναι ασφαλή για τους ανθρώπους, τα κατοικίδια ζώα ή τις ιδιοκτησίες και εφόσον είναι με κατάλληλο τρόπο εγκατεστημένα, συντηρούνται και χρησιμοποιούνται ανάλογα με το σκοπό τους. Οι κατασκευαστές πρέπει να διασφαλίσουν ότι τα δοχεία συμμορφώνονται με τον τύπο που εγγράφεται στη βεβαίωση εξέτασης τύπου ΕΚ και στην περιγραφή διεργασίας κατασκευής, πρέπει να τοποθετούν ετικέτες στα δοχεία με σήμανση CE και να συντάσσουν δήλωση πιστότητας. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στα απλά δοχεία πίεσης που κατασκευάζονται εν σειρά και δεν εφαρμόζεται σε δοχεία ειδικά σχεδιασμένα για να χρησιμοποιηθούν στις πυρηνικές εγκαταστάσεις, σε δοχεία που προορίζονται για την προώθηση πλοίων και αεροσκαφών ή για πυροσβεστήρες.

Αυτή η πρόταση στοχεύει στην κωδικοποίηση της οδηγίας 87/404/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25^{ης} Ιουνίου 1987 για την εναρμόνιση του δικαίου των κρατών μελών σε σχέση με τα απλά δοχεία πίεσης. Η νέα οδηγία θα αλλάξει διάφορες πράξεις, των οποίων οι ρυθμίσεις ενσωματώθηκαν σε αυτήν. Η πρόταση αυτή δεν αλλάζει το περιεχόμενο των κωδικοποιημένων νομικών πράξεων· συνενώνει μόνο αυτές τις πράξεις μετά από τις απαραίτητες τροποποιήσεις κωδικοποίησης.

– Έκθεση της Diana Wallis (A6-385/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ του νομοθετικού ψηφίσματος που εγκρίνει την πρόταση για μια οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με το συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας για τα φάρμακα και αυτό με βάση την έκθεση της βρετανής συναδέλφου μου, κ. Wallis. Αυτή η πρόταση προκύπτει από την επιθυμία ενοποίησης του κοινοτικού δικαίου, που ονομάζεται - άστοχα, κατά τη γνώμη μου – κωδικοποίηση. Λυπάμαι που, ενόψει της ανάπτυξης και της πολυπλοκότητας των κειμένων, η Επιτροπή δεν επανεξέτασε τη θέση της που υπάρχει από την 1^η Απριλίου 1987 και συνίσταται στην εντολή προς τις υπηρεσίες να προχωρήσουν και να κωδικοποιήσουν όλες τις νομοθετικές πράξεις όχι αργότερα από το πέρας της δέκατης τροποποίησής τους ενώ, ταυτόχρονα, τονίζει ότι πρόκειται για ελάχιστο κανόνα και ότι, προς το συμφέρον της σαφήνειας και της ορθής κατανόησης της κοινοτικής νομοθεσίας, οι υπηρεσίες έπρεπε να καταβάλουν προσπάθειες κωδικοποίησης των κειμένων για τα οποία ήταν υπεύθυνες σε ακόμα πιο σύντομα διαστήματα. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ενοποιούμε τον κανονισμό του 1992 του Συμβουλίου και τα τέσσερα κείμενα που τον τροποποίησαν το 1994, το 2003, το 2005 και το 2006 αντίστοιχα. Θεωρώ ότι η πολιτική της ενοποίησης του κοινοτικού δικαίου πρέπει να αποτελέσει μία από τις προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και ότι η τρέχουσα κατάσταση δεν είναι τακτοποιημένη, κυρίως σε σχέση με τα κράτη μέλη και τους Ευρωπαίους.

– Έκθεση της Diana Wallis (A6-386/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), - (FR) Ψήφισα υπέρ του νομοθετικού ψηφίσματος που εγκρίνει την πρόταση για μια οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την εφαρμογή του πρωτοκόλλου σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, με βάση την έκθεση της βρετανής συναδέλφου μου, κ. Wallis. Αυτή η πρόταση προκύπτει από την επιθυμία ενοποίησης του κοινοτικού δικαίου, που ονομάζεται - άστοχα, κατά τη γνώμη μου – κωδικοποίηση. Λυπάμαι που, ενόψει της ανάπτυξης και της πολυπλοκότητας των κειμένων, η Επιτροπή δεν επανεξέτασε τη θέση της που υπάρχει από την 1^η Απριλίου 1987 και συνίσταται στην εντολή προς τις υπηρεσίες να προχωρήσουν και να κωδικοποιήσουν όλες τις νομοθετικές πράξεις όχι αργότερα από το πέρας της δέκατης τροποποίησής τους ενώ, ταυτόχρονα, τονίζει ότι πρόκειται για ελάχιστο κανόνα και ότι οι υπηρεσίες έπρεπε να καταβάλουν προσπάθειες κωδικοποίησης των κειμένων για τα οποία ήταν υπεύθυνες σε ακόμα πιο σύντομα διαστήματα. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ενοποιούμε τον κανονισμό του 1993 του Συμβουλίου και τα τρία κείμενα που τον τροποποίησαν το 2000, το 2002 και το 2005 αντίστοιχα. Θεωρώ ότι η πολιτική της ενοποίησης του κοινοτικού δικαίου πρέπει να αποτελέσει μία από τις προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και ότι η τρέχουσα κατάσταση δεν είναι τακτοποιημένη, κυρίως σε σχέση με τα κράτη μέλη και τους Ευρωπαίους.

– Έκθεση της Diana Wallis (A6-379/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ του νομοθετικού ψηφίσματος που εγκρίνει, μετά τη διαδικασία διαβούλευσης, την πρόταση για έναν κανονισμό του Συμβουλίου για την εφαρμογή του άρθρου 81 της Συνθήκης στον τομέα των αεροπορικών μεταφορών και αυτό με βάση την έκθεση της βρετανής συναδέλφου μου, κ. Wallis. Αυτή η πρόταση προκύπτει από την επιθυμία ενοποίησης του κοινοτικού δικαίου, που ονομάζεται - άστοχα, κατά τη γνώμη μου – κωδικοποίηση. Λυπάμαι που, ενόψει της ανάπτυξης και της πολυπλοκότητας των κειμένων, η Επιτροπή δεν επανεξέτασε τη θέση της που υπάρχει από την 1^η Απριλίου 1987 και συνίσταται στην εντολή προς τις υπηρεσίες να προχωρήσουν και να κωδικοποιήσουν όλες τις νομοθετικές πράξεις όχι αργότερα

από το πέρας της δέκατης τροποποίησής τους ενώ, ταυτόχρονα, τονίζει ότι πρόκειται για ελάχιστο κανόνα και ότι οι υπηρεσίες έπρεπε να καταβάλουν προσπάθειες κωδικοποίησης των κειμένων για τα οποία ήταν υπεύθυνες σε ακόμα πιο σύντομα διαστήματα. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ενοποιούμε τον κανονισμό του 1987 του Συμβουλίου και τα πέντε κείμενα που τον τροποποίησαν το 1990, το 1992, το 1994, το 2003 και το 2004 αντίστοιχα. Θεωρώ ότι η πολιτική της ενοποίησης του κοινοτικού δικαίου πρέπει να αποτελέσει μία από τις προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και ότι η τρέχουσα κατάσταση δεν είναι τακτοποιημένη, κυρίως σε σχέση με τα κράτη μέλη και τους Ευρωπαίους.

- Έκθεση του Alain Lamassoure (A6-0342/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ του νομοθετικού ψηφίσματος που εγκρίνει, κατόπιν τροποποιήσεων, την πρόταση για έναν κανονισμό του Συμβουλίου που θα τροποποιεί τον κανονισμό του 2000 εφαρμόζοντας την απόφαση που αφορά το σύστημα ιδίων πόρων των Κοινοτήτων και αυτό με βάση την έκθεση του εξαίρετου γάλλου συναδέλφου μου, πρώην υπουργού, κ. Lamassoure. Όπως η συντριπτική πλειοψηφία των Μελών, πιστεύω ότι είναι καλό να θυμόμαστε ότι το Συμβούλιο έχει ζητήσει από την Επιτροπή να διενεργήσει πλήρη και εμπεριστατωμένη ανάλυση όλων των πτυχών εξόδων και πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να του αποστείλει έκθεση το 2008/2009. Σύμφωνα με τη διοργανική συμφωνία της 17^{ης} Μαΐου 2006 για τη δημοσιονομική πειθαρχία και την ορθή δημοσιονομική διαχείριση, στηρίζω το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο συμμετέχει δεόντως σε όλες τις φάσεις της ανάλυσης. Σε αυτό το πλαίσιο, όλοι πρέπει να θυμόμαστε ότι οι τρέχουσες δημοσιονομικές προοπτικές για την περίοδο 2007/2013 έχουν εγκριθεί στο πλαίσιο ενός πολιτικού συμβιβασμού, που έχει σχεδιαστεί για επανεξέταση της διόρθωσης της βρετανικής συνεισφοράς.

Bruno Gollnisch (NI), γραπτώς. – (FR) Η έκθεση του κ. Lamassoure για το σύστημα ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει σαφώς συνταχθεί ώστε να έχει ιδεολογικό χαρακτήρα. Υπάρχει άρνηση συμμετοχής, και παραδίδω, «στις λεπτομέρειες αυτού που θεωρεί πλήρως απηρχαιωμένο, άδικο και αδιαφανές σύστημα», κύριο ελάττωμα του οποίου, στα μάτια του εισηγητή, είναι το γεγονός ότι δεν αποφασίζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για το θέμα.

Ευτυχώς, γιατί επιπλέον, εκτός από όσα ειπώθηκαν σε αυτήν τη Συνέλευση, δε θα περνούσε πολύς καιρός προτού επιβληθεί στους Ευρωπαίους φορολογούμενους πρόσθετος φόρος που θα παρακρατείται άμεσα από τις Βρυξέλλες. Η ελεύθερη συναίνεση για φορολόγηση (από τους πολίτες ή τους εκπροσώπους τους) αποτελεί θεμελιώδη αρχή του νομικού καθεστώτος, όπως η ικανότητα για προείσπραξη φόρου αποτελεί δικαίωμα του κράτους.

Επιπροσθέτως, εκεί βρίσκεται το πρόβλημα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι κράτος και δεν μπορεί υπό οιοσδήποτε συνθήκες να πραγματοποιήσει προείσπραξη φόρου. Με το να αγνοεί την απόρριψη του Ευρωπαϊκού Συντάγματος από τους Γάλλους, τους Ολλανδούς και τους Ιρλανδούς, δείχνει σταθερά, επιπλέον, ότι ενδιαφέρεται ελάχιστα για την ελεύθερη συναίνεση των εθνικών κρατών. Δυστυχώς, προτιμά τα ψέματα, τη χειραγώγηση ή ακόμα και τη βία.

Luca Romagnoli (NI), γραπτώς. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ψήφισα υπέρ της έκθεσης του κ. Lamassoure σχετικά με την πρόταση για έναν κανονισμό του Συμβουλίου για τις τροποποιήσεις στο σύστημα ιδίων πόρων των Κοινοτήτων. Συμφωνώ με τις αρχές στις οποίες βασίζεται και συμμερίζομαι την άποψη που εξέφρασε ο εισηγητής όταν αναγνώρισε ότι η πιο πρόσφατη απόφαση της Επιτροπής, που διατείνεται ότι ενημερώνει την εφαρμογή του κανονισμού για τους ίδιους πόρους ώστε να συμφωνεί με την απόφαση του Συμβουλίου της 7^{ης} Ιουνίου 2007, θα περιέπλεκε, κατά την τρέχουσα διατύπωσή της, περαιτέρω τη διαδικασία, παρέχοντας συνεχείς εξαιρέσεις και ειδικούς όρους σε ορισμένα κράτη μέλη.

Ως εκ τούτου, υποστηρίζω ότι μια γενική επανεξέταση της λειτουργίας του συστήματος ιδίων πόρων, η οποία πρέπει να πραγματοποιηθεί, θα πρέπει να λάβει υπόψη της την ενεργό συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όσον αφορά την πρόταση κατάλληλων μέτρων, που στοχεύουν στην επίτευξη περισσότερης διαφάνειας.

- Έκθεση του Gérard Deprez (A6-0408/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), γραπτώς. – (FR) Βάσει της έκθεσης του βέλγου συναδέλφου μου, κ. Deprez, ψήφισα υπέρ του νομοθετικού ψηφίσματος που τροποποιεί την πρόταση για μια απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου σχετικά με τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ευρωπαϊκό ένταλμα). Όπως μεγάλος αριθμός συναδέλφων μου, χαιρετίζω την πρόταση για μια απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου που προβλέπει την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης ενός ευρωπαϊκού εντάλματος σχετικά με τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών. Αυτό το ευρωπαϊκό ένταλμα θα διευκολύνει την ταχύτερη και πιο αποτελεσματική νομική συνεργασία σε ποινικές διαδικασίες και θα αντικαταστήσει το σημερινό σύστημα της αμοιβαίας δικαστικής αρωγής σε αυτόν τον τομέα και αυτό σύμφωνα με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Εκτός από το γεγονός ότι έχουμε σοβαρές επιφυλάξεις σχετικά με την ανάλυση ορισμένων πτυχών της έκθεσης του ΕΚ, διαφωνούμε με την εναρμόνιση του δικαίου και την υιοθέτηση κοινών διαδικασιών, ιδίως σε ό,τι αφορά το ευρωπαϊκό ένταλμα, μια πρωτοβουλία που συμπίπτει με τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού ποινικού χώρου.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει αποκτήσει τη φήμη ότι παρουσιάζει αναρίθμητες προτάσεις σχετικά με την υπερεθνικοποίηση της δικαιοσύνης σε επίπεδο ΕΕ, υπονομεύοντας κεντρικές πτυχές της κυριαρχίας των κρατών μελών και το καθήκον τους να προστατεύουν τα δικαιώματα των πολιτών.

Κατά την τρέχουσα διαβούλευση, το ΕΚ υπερασπίζεται τη διασυννοριακή συλλογή στοιχείων, με τον ίδιο τρόπο που λειτουργεί το ευρωπαϊκό ένταλμα. Η πλειοψηφία του ΕΚ θέλει να διαγράψει τη «ρήτρα εδαφικότητας» που συμφωνήθηκε από το Συμβούλιο (η οποία επιτρέπει σε ένα κράτος μέλος να αρνηθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα υπό ορισμένες συνθήκες), προσβάλλοντας έτσι την κυριαρχία του κράτους μέλους.

Στην ουσία, το ΕΚ, που είναι «πάντοτε βασιλικότερο του βασιλέως», θέλει να υλοποιήσει μια προταθείσα συνθήκη, η οποία έχει ήδη απορριφθεί τρεις φορές, κυρίως στον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων δημιουργώντας έτσι αυτόν τον «ευρωπαϊκό ποινικό χώρο» και, όπως αναφέρει ο εισηγητής, «κλείνοντας την πόρτα στην άσκηση του εθνικού δικαιώματος veto».

Luca Romagnoli (NI), γραπτώς. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ψήφισα υπέρ της έκθεσης του Προέδρου της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, κ. Derpez, για την απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα. Συμφωνώ με το στόχο της έκθεσης και με τη θέση που παίρνει.

Η διευκόλυνση της συλλογής διασυννοριακών στοιχείων αποτελεί αναμφίβολα σημαντικό βήμα προς την υλοποίηση της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων. Η αρχή αυτή αποτελεί τη βάση της δικαστικής συνεργασίας, απώτερος στόχος της οποίας είναι η παροχή ταχύτερης, αποτελεσματικής δικαστικής συνδρομής σε όλα τα κράτη μέλη. Θα ήθελα να τονίσω ότι, προκειμένου να υπάρξουν εγγυήσεις για ένα συνεπή ευρωπαϊκό νομικό χώρο και να διασφαλισθεί ότι η δικαστική συνεργασία σε ποινικές διαδικασίες παράγει τα επιθυμητά αποτελέσματα, το νομοθετικό πλαίσιο πρέπει να υλοποιηθεί από όλα τα κράτη μέλη και τα μέσα πρέπει να διευκολύνουν τη συνδρομή ανάμεσα στις διάφορες εθνικές δικαστικές αρχές χωρίς να παραβλέπεται, φυσικά, η προστασία των προσωπικών δεδομένων.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), γραπτώς. – (PL) Η εγγύηση της ασφάλειας των πολιτών των κρατών μελών και η γρήγορη και αποτελεσματική λειτουργία του δικαστικού συστήματος πρέπει να αποτελέσουν προτεραιότητα για την Κοινότητα. Αυτό είναι σημαντικό στο πλαίσιο της δραματικής ανάπτυξης του οργανωμένου εγκλήματος, ειδικά του διασυννοριακού εγκλήματος. Ειδική προσοχή πρέπει να δοθεί σε όλα τα νομικά μέσα που μπορούν να διευκολύνουν την ποινική δίωξη και να βοηθήσουν στην καταδίκη των δραστών εγκλημάτων.

Το ευρωπαϊκό ένταλμα προβλέπει την αυτόματη αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων που λαμβάνονται σε άλλο κράτος μέλος. Αυτό αποτελεί πρόβλημα, καθώς συνεπάγεται φιλόδοξες τροποποιήσεις στην ποινική δίωξη στα κράτη μέλη. Η υλοποίηση του ευρωπαϊκού εντάλματος εμπεριέχει δυσκολίες, λόγω των διαφορετικών ποινικών διαδικασιών και των εκτενών διαφορών στο δίκαιο για τα εντάλματα. Κατά την άποψή μου, αντί να επέμβουν σε τέτοιες ευαίσθητες περιοχές όπως η ποινική διαδικασία σε μια συγκεκριμένη χώρα, η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να εστιάσουν στην επίτευξη του καλύτερου δυνατού επιπέδου συνεργασίας ανάμεσα στις αστυνομικές δυνάμεις των κρατών μελών. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσω οργάνων, όπως το Eurojust και η Ευρωπαϊκή Αστυνομική Ακαδημία.

– Έκθεση του Niels Busk (A6-0340/2008)

Lena Ek (ALDE), γραπτώς. – (SV) Η πολιτική αλιείας που ακολουθεί η ΕΕ δε βασίζεται και ποτέ δε βασίστηκε σε ορθά μελετημένες, κοινές αποφάσεις. Τα αποθέματα ιχθύων στην Ευρώπη έχουν μειωθεί δραματικά τα τελευταία χρόνια και γίνονται πολύ λίγα για να αλλάξει αυτή η κατάσταση. Η πολιτική αλιείας που πρέπει να υποστηρίξει η ΕΕ πρέπει να είναι διαποτισμένη με μακροπρόθεσμες και φιλόδοξες σκέψεις.

Ωστόσο, η έκθεση του κ. Busk αντιπροσωπεύει από πολλές απόψεις μια θετική αλλαγή. Η αιτιολογική έκθεση υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι η αποκατάσταση του γάδου αποτελεί θέμα πρωταρχικής σημασίας και ότι η καλύτερη μέθοδος θα ήταν να απαγορευθεί πλήρως η αλιεία γάδου, ακόμα κι αν αυτό το μέτρο απορριφθεί μεταγενέστερα. Δυστυχώς, οι τροποποιήσεις της έκθεσης δεν απεικονίζουν την ανησυχία που εξέφρασε ο κ. Busk στην αιτιολογική έκθεση.

Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις είναι ιδιαίτερα ανεπαρκείς για να έχουν πραγματική σημασία. Είναι ιδιαίτερα ατυχές το γεγονός ότι άνοιξε ο δρόμος για αναθεώρηση του ήδη ανεπαρκούς κανονισμού αλιευτικής προσπάθειας μόλις τα αποθέματα γάδου «βελτιωθούν σημαντικά». Είναι λογικό να προτείνει κανείς να εστιαστεί αντίθετα η προσοχή

στην προστασία της αποκατάστασης σε μεγαλύτερο βαθμό απ' ό,τι συμβαίνει επί του παρόντος. Μόνο τότε μπορούμε να αρχίσουμε να μιλάμε για πιθανή αναθεώρηση. Κατά συνέπεια, η έκθεση στέλνει τελείως λάθος μηνύματα, σύμφωνα με τα οποία το πρόβλημα θα επιλυθεί σύντομα και τότε θα πρέπει να αρχίσουμε να αναθεωρούμε το σύστημα. Στην πραγματικότητα, συμβαίνει το αντίθετο. Ως εκ τούτου, ψήφισα κατά της έκθεσης.

Glyn Ford (PSE), γραπτώς. – Δεν υποστήριξα την έκθεση Busk. Όλοι γνωρίζουμε ότι είναι σημαντικό να αποκατασταθούν τα αποθέματα γάδου. Είναι σαφές ότι ο γάδος μπορεί να αποτελέσει παράπλευρο αλιεύμα κατά την αλιεία άλλων ειδών. Ωστόσο, αυτή η πρόταση μείωσης της συνολικής αλιευτικής έντασης στην περιοχή από την Κορνουάλη ως τον ποταμόκολπο του Severn είναι δραστική και δραματική. Ως βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την εν λόγω περιοχή, δεν είμαι ακόμα -θα μπορούσα να είμαι με περισσότερα στοιχεία - πεπεισμένος για την ανάγκη λήψης τόσο δραστικών μέτρων, τόσο γρήγορα.

Duarte Freitas (PPE-DE), γραπτώς. – (PT) Ο στόχος αυτής της έκθεσης είναι να «τελειοποιηθεί» η ευρωπαϊκή στρατηγική για τη διατήρηση των αποθεμάτων γάδου.

Από το Νοέμβριο 2000, όταν το Διεθνές Συμβούλιο για την Εξερεύνηση των Θαλασσών (ΔΣΕΘ) επέστησε την προσοχή στο σοβαρό κίνδυνο κατάρρευσης των αποθεμάτων γάδου στη Βόρειο Θάλασσα και στα δυτικά της Σκωτίας, και κατά τη σύνοδο του Συμβουλίου το Δεκέμβριο του ίδιου έτους, οι υπουργοί Αλιείας και η Επιτροπή εξέφρασαν την ανησυχία τους για την κρίσιμη κατάσταση στην οποία βρίσκονται τα αποθέματα.

Δεδομένης της διαφορετικής κατάστασης των διαφόρων ειδών αλιείας, αυτή η έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στοχεύει στη διασφάλιση μεγαλύτερης ευελιξίας δράσης, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορετικές συνθήκες αλιείας και αποθεμάτων στις διάφορες περιοχές, όπου θα εφαρμοστούν τα σχέδια αποκατάστασης για αυτό το είδος.

Η εγγύηση μεγαλύτερης συμμετοχής από τα αρμόδια περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια (ΠΓΣ) και τα κράτη μέλη όσον αφορά την αποτελεσματική διαχείριση των αποθεμάτων γάδου είναι μία από τις προτεραιότητες αυτής της έκθεσης. Η ρητή αναφορά στα ΠΓΣ και στα κράτη μέλη μέσα στη νομοθεσία θα αποτελέσει σαφή ένδειξη ότι τα θεσμικά όργανα της ΕΕ επιθυμούν σοβαρά τη συμμετοχή αυτών των κοινωνικών φορέων στη μελλοντική ανάπτυξη συστημάτων διαχείρισης αλιείας.

Ψήφισα υπέρ αυτής της έκθεσης.

Hélène Goudin και Nils Lundgren (IND/DEM), γραπτώς. – (SV) Η κατάσταση του γάδου είναι ιδιαίτερα σοβαρή και απαιτεί άμεση και δυναμική δράση. Ωστόσο, οι προτάσεις της Επιτροπής είναι ανεπαρκείς και έχουν κενά σε πολλούς τομείς.

Είναι, επίσης, ενδιαφέρον το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο μάλλον ξαφνικά αποφάσισε ότι το ζήτημα πρέπει να αντιμετωπιστεί σε εθνικό επίπεδο. Είναι προφανές ότι προσπαθούν να αποδυναμώσουν την πρόταση της Επιτροπής προς όφελος της βιομηχανίας. Πολύ απλά προσπαθούν να πετύχουν το ακατόρθωτο.

Ψηφίσαμε κατά της έκθεσης για τους λόγους που δίνονται παραπάνω.

Bogusław Liberadzki (PSE), γραπτώς. – (PL) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης αναφορικά με την πρόταση για έναν κανονισμό του Συμβουλίου που θα τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 423/2004 σχετικά με την αποκατάσταση των αποθεμάτων γάδου και που θα τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93.

Σύμφωνα με την Επιστημονική, Τεχνική και Οικονομική Επιτροπή Αλιείας, τα αποθέματα γάδου στη Βόρειο Θάλασσα βρίσκονται σε κρίσιμη κατάσταση. Αλιεύονται πάρα πολλοί ιχθύες και, κυρίως, πάρα πολλά ιχθύδια. Αυτό μειώνει τις πιθανότητες αποκατάστασης του είδους.

Ο εισηγητής, κ. Busk, τόνισε την ανάγκη παρακολούθησης και ελέγχου της τήρησης των κανόνων. Τείνει, επίσης, προς την άποψη της Επιτροπής σχετικά με την ανάγκη αναθεώρησης των αλιευμάτων, ώστε να απλοποιηθεί το σύστημα διαχείρισης και να μειωθούν οι απορρίψεις. Δεν μπορούμε να απαγορεύσουμε την αλιεία λόγω των κοινωνικών και οικονομικών συνεπειών, αλλά απαιτείται άμεση δράση για την υλοποίηση του σχεδίου αποκατάστασης αποθεμάτων γάδου.

James Nicholson (PPE-DE), γραπτώς. – Χαιρετίζω αυτήν την προσπάθεια αντιμετώπισης των προβλημάτων που σχετίζονται με το Σχέδιο Αποκατάστασης του Γάδου 2004, το οποίο έχει σαφώς αποδειχθεί αναποτελεσματικό. Παρά τα διάφορα μέτρα, στα αποθέματα γάδου έχουν φανεί ελάχιστα σημάδια αποκατάστασης.

Το πιο σημαντικό σημείο που συμπεριέλαβε αυτή η έκθεση σχετίζεται με τη μείωση των απορρίψεων. Στη σημερινή κατάσταση έλλειψης τροφίμων και ιδιαίτερα μεγάλων προκλήσεων για τους αλιείς, αυτό μπορεί να περιγραφεί μόνο ως μια τελείως παράλογη και άχρηστη πρακτική.

Το ποσοστό συνολικών επιτρεπόμενων αλιευμάτων είναι τόσο μικρό και οι αλιείς υποχρεώνονται να ρίξουν πίσω στη θάλασσα μεγάλες ποσότητες ιχθύων, παρά το γεγονός ότι αυτή η πρακτική δε συμβάλλει καθόλου στην προσπάθεια ανασυγκρότησης των αποθεμάτων.

Φυσικά, πρέπει να συνεχίσουμε να λαμβάνουμε μέτρα, τα οποία προστατεύουν τα αποθέματα γάδου μας. Ωστόσο, πρέπει επίσης να έχουμε υπόψη μας τη συνολική εικόνα. Η κλιματική αλλαγή και οι συνέπειες της υπερθέρμανσης του πλανήτη μπορεί να ευθύνονται περισσότερο για τα εξαντλημένα αποθέματα απ' ό,τι οι αλιείς που απλώς προσπαθούν να βγάλουν το ψωμί τους από αυτήν τη βιομηχανία.

- Έκθεση του Kyösti Virrankoski (A6-0412/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), γραπτώς. – (FR) Με βάση την έκθεση του φινλανδού συναδέλφου μου, κ. Virrankoski, ψήφισα υπέρ ενός ψηφίσματος που σχεδιάστηκε για να εγκρίνει, χωρίς τροπολογία, το Σχέδιο διορθωτικού προϋπολογισμού αριθ. 7/2008 της ΕΕ, σχετικά με τη χρήση του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης ύψους 12.8 εκατομμυρίων ευρώ με τη μορφή πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων και πιστώσεων πληρωμών. Το ποσό αυτό διατίθεται για να βοηθήσει τους πληθυσμούς των γαλλικών υπερπόντιων διαμερισμάτων της Γουαδελούπης και της Μαρτινίκας, τα οποία υπέστησαν σημαντικές ζημιές μετά τον τυφώνα «Dean» τον Αύγουστο 2007. Αυτό το σχέδιο διορθωτικού προϋπολογισμού είναι απολύτως ουδέτερο από την πλευρά του προϋπολογισμού, διότι προβλέπει αντίστοιχη μείωση των πιστώσεων πληρωμών στη γραμμή 1 3.04.02 σχετικά με το Ταμείο Συνοχής. Είναι σημαντικό να σημειώσουμε ότι αυτό το σχέδιο προϋπολογισμού είναι το πρώτο που ασχολείται μόνο με το Ταμείο Αλληλεγγύης της ΕΕ, όπως ζητήθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

- Έκθεση του Reimer Böge (A6-0399/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), γραπτώς. – (FR) Με βάση την έκθεση του σεβαστού γερμανού συναδέλφου μου, κ. Böge, ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος που εγκρίνει χωρίς τροπολογία την πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την κινητοποίηση του Ταμείου Αλληλεγγύης της ΕΕ (ΤΑΕΕ) με σκοπό τη βοήθεια προς τη Γαλλία, της οποίας τα υπερπόντια διαμερίσματα της Μαρτινίκας και της Γουαδελούπης επλήγησαν από τον τυφώνα «Dean» το 2007. Το ποσό των 12.8 εκατομμυρίων ευρώ με τη μορφή πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων και πιστώσεων πληρωμών θα προωθηθεί κατά συνέπεια μέσω του Ταμείου Αλληλεγγύης προς τη Γαλλία και αυτό μέσω του διορθωτικού προϋπολογισμού που υιοθετήθηκε παράλληλα. Το ποσό αυτό αντιστοιχεί στο 2.5% του ποσού άμεσης ζημίας, που υπολογίζεται σε 511.2 εκατομμύρια ευρώ.

Šarūnas Birutis (ALDE), γραπτώς. – (LT) Το Ταμείο Αλληλεγγύης και άλλα ειδικά μέτρα δεν ανέρχονται σε μεγάλο χρηματικό ποσό σε σύγκριση με τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χρησιμεύουν τελικά στο να βοηθήσουν ζώνες καταστροφών και ανθρώπους εκεί μετά από φυσικές καταστροφές. Στηρίζω την απόφαση χορήγησης βοήθειας από το Ταμείο Αλληλεγγύης προς τη Γαλλία για τη Μαρτινίκα και τη Γουαδελούπη, που επλήγησαν από τον τυφώνα «Dean» τον Αύγουστο 2007. Σε τέτοιου είδους περιπτώσεις πρέπει να επιδεικνύουμε αλληλεγγύη.

Hélène Goudin και Nils Lundgren (IND/DEM), γραπτώς. – (SV) Η Γαλλία υπέβαλε αίτηση για κινητοποίηση του Ταμείου ως συνέπεια του τυφώνα «Dean», που έπληξε τη Μαρτινίκα και τη Γουαδελούπη τον Αύγουστο 2007. Η Επιτροπή πρότεινε, ως εκ τούτου, να κινητοποιηθεί συνολικό ποσό 12 780 000 ευρώ από το Ταμείο προς στήριξη της Γαλλίας.

Το June List χαιρετίζει τις εθνικές και διεθνείς δράσεις αλληλεγγύης και βοήθειας, όταν μια χώρα πληγεί από καταστροφές.

Ωστόσο, κατά τη γνώμη μας, πρώτον η εμπειρία έδειξε ότι η ΕΕ δεν είναι σε θέση να διαχειριστεί αποτελεσματικά βοήθεια έκτακτης ανάγκης από τα κοινοτικά ταμεία. Δεύτερον, μιλάμε για μια συμβολή που αποτελεί πολύ μικρό μέρος ενός ποσοστού του ΑΕΠ της Γαλλίας. Είναι παράλογο να πιστεύουμε ότι η ΕΕ πρέπει να παρεμβαίνει και να χρηματοδοτεί από κοινού έργα, τα οποία ένα πλούσιο κράτος μέλος πρέπει να είναι σε θέση να αντιμετωπίσει μόνο του.

Ως εκ τούτου, επιλέξαμε να ψηφίσουμε κατά της έκθεσης συνολικά.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Η Επιτροπή προτείνει την κινητοποίηση του Ταμείου Αλληλεγγύης υπέρ της Γαλλίας.

Η διοργανική συμφωνία επιτρέπει την κινητοποίηση του Ταμείου αυτού στο πλαίσιο του ανώτατου ετήσιου ορίου 1 δισεκατομμυρίου ευρώ. Κατά τη διάρκεια του 2008 κινητοποιήθηκε συνολικό ποσό 260 411 197 ευρώ υπέρ του Ηνωμένου Βασιλείου (162 387 985 ευρώ), της Ελλάδας (89 769 009 ευρώ) και της Σλοβενίας (8 254 203 ευρώ).

Η Γαλλία έκανε αίτηση βοήθειας από το Ταμείο μετά από τον τυφώνα «Dean», που έπληξε τη Μαρτινίκα και τη Γουαδελούπη τον Αύγουστο 2007. Η Επιτροπή προτείνει να κινητοποιηθεί το Ταμείο Αλληλεγγύης της ΕΕ για συνολικό ποσό 12 780 000 ευρώ, το οποίο θα εκχωρηθεί από πιστώσεις που δε χρησιμοποιήθηκαν στο Ταμείο Συνοχής.

Ωστόσο, όπως σε προηγούμενες περιπτώσεις, υπάρχει τουλάχιστον ένα προφανές ερώτημα που πρέπει να τεθεί: πώς είναι δυνατόν τώρα, περισσότερο από ένα χρόνο μετά την καταστροφή που έπληξε τους πληθυσμούς, να καθίσταται διαθέσιμη χρηματοδότηση από την ΕΕ; Χωρίς αμφιβολία κάτι δεν πηγαίνει καλά ...

Πρέπει να σημειωθεί ότι εμείς παρουσιάσαμε προτάσεις που στοχεύουν στην επιτάχυνση των διαδικασιών κινητοποίησης αυτού του Ταμείου και στη διασφάλιση του γεγονότος ότι οι περιφερειακές καταστροφές εξακολουθούν να είναι επιλέξιμες. Οι προτάσεις αυτές στόχευαν, επίσης, στην αναγνώριση της συγκεκριμένης φύσης των φυσικών καταστροφών στην περιοχή της Μεσογείου, όπως η ξηρασία και οι πυρκαγιές, στο πλαίσιο αυτού του Ταμείου.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), γραπτώς. – Τροπολογία 134

Πρέπει να αντιταχθούμε έντονα στην υποχρεωτική έκτρωση, στη στέρωση δια της βίας και την παιδοκτονία και να συμφωνήσουμε ότι αποτελούν παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Απείχαμε από την τροπολογία, καθώς τα ταμεία της ΕΕ δεν έχουν ποτέ χρησιμοποιηθεί κατ' αυτόν τον τρόπο και η τροπολογία δεν καταφέρνει να αποσαφηνίσει τη σημασία των διεθνών εργασιών ανάπτυξης από αξιόπιστους οργανισμούς όσον αφορά τη στήριξη γυναικών στη διαχείριση της γονιμότητας, και συγκεκριμένα στην αναπαραγωγική εκπαίδευση, τις υπηρεσίες γενετικής υγιεινής και τον οικογενειακό προγραμματισμό και την πραγματοποίηση εκστρατειών για το δικαίωμα των γυναικών στην υγιονομική περίθαλψη.

Τροπολογίες 130, 131, 132, 133

Ενώ ψηφίζουμε υπέρ αυτών των τροπολογιών εξαιτίας της σημασίας του ζητήματος, θεωρούμε ότι θα ήταν πιο κατάλληλο να δημιουργηθεί μια ξεχωριστή γραμμή προϋπολογισμού για τα δικαιώματα των παιδιών, που θα περιλαμβάνει τα ζητήματα με τα οποία ασχολούνται αυτές οι τροπολογίες.

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Οι συνέπειες των φυσικών καταστροφών ποικίλλουν και γενικά προκαλούν αναστάτωση. Μαζί με τον ανθρώπινο πόνο που προκαλούν, είναι πάνω απ' όλα οι οικονομικές συνέπειες εκείνες που αναστέλλουν για πολλά χρόνια την ανάπτυξη αυτών των χωρών, όπως και στην παρούσα περίπτωση. Οι ουσιαστικές υποδομές καταστρέφονται και με μεγάλη δυσκολία μόνο μπορούν να χτιστούν ξανά χρησιμοποιώντας ίδια κεφάλαια των χωρών.

Η καθιέρωση του Ταμείου Αλληλεγγύης, που υποστηρίχθηκε, πρέπει να επισπεύσει τέτοιου τύπου εργασίες ανοικοδόμησης παρέχοντας επιλεκτική οικονομική ενίσχυση, η οποία θα απαιτεί επίσης προσεκτική παρακολούθηση σε κάθε τοποθεσία. Είναι αλήθεια ότι οι πληγείσες περιοχές χρειάζονται ταχεία βοήθεια, αλλά η αξιόπιστη παρακολούθηση των επενδύσεων σε αυτά τα έργα είναι επίσης σημαντική. Κατά την άποψή μου, πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη προσοχή σε αυτόν τον τομέα και για αυτόν το λόγο απέχω από την ψηφοφορία για αυτήν την έκθεση.

Luca Romagnoli (NI), γραπτώς. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ψήφισα υπέρ της έκθεσης του κ. Böge για την πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την κινητοποίηση του Ταμείου Αλληλεγγύης της ΕΕ, που ζήτησε η Γαλλία, για παροχή βοήθειας για την κατάσταση έκτακτης ανάγκης που προκάλεσε ο τυφώνας «Dean» στη Μαρτινίκα και τη Γουαδελούπη τον Αύγουστο 2007. Συμφωνώ με τον εισηγητή και συμμερίζομαι την άποψη της Επιτροπής Περιφερειακής Ανάπτυξης ότι, σε αυτήν την περίπτωση, η χρήση της χρηματοδότησης είναι απολύτως ευθυγραμμισμένη με τις διατάξεις της διοργανικής συμφωνίας της 17^{ης} Μαΐου 2006.

Margie Sudre (PPE-DE), γραπτώς. – (FR) Το Κοινοβούλιό μας μόλις ενέκρινε ενισχύσεις ύψους 12.78 εκατομμυρίων ευρώ, τις οποίες πρότεινε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέρ της Μαρτινίκας και της Γουαδελούπης και οι οποίες προορίζονται για την κάλυψη ενός μέρους των δαπανών έκτακτης ανάγκης του περασμένου καλοκαιριού μετά τον τυφώνα «Dean».

Αυτή η οικονομική ενίσχυση θα είναι καλοδεχούμενη, ειδικά καθώς η Μαρτινίκα και η Γουαδελούπη εξακολουθούν να βιώνουν τις συνέπειες των καταστροφών που προκάλεσε ο τυφώνας «Dean», κυρίως στον τομέα της στέγασης και της βιομηχανίας μπανάνας και ζαχαροκάλαμου.

Το Ταμείο Αλληλεγγύης, που χρησιμοποιείται σε αυτήν την περίπτωση με εφαρμογή μιας εξαίρεσης των γενικών κανονισμών, είναι ιδιαίτερα σημαντικό για τις απόκεντρες περιοχές, δεδομένης της πολλαπλότητας των τακτικών

απειλών για τους πληθυσμούς τους σε μια στιγμή που οι Νήσοι της Καραϊβικής χτυπήθηκαν πάλι την προηγούμενη εβδομάδα από τον τυφώνα «Omar».

Από τότε που δημιουργήθηκε αυτό το ταμείο το 2002, αφοσιώθηκα ιδιαίτερα στο να διασφαλίσω ότι τα υπερπόντια διαμερίσματα μπορούν να επωφεληθούν από υποστήριξη αυτού του τύπου. Η εμπειρία που απέκτησε η Γαλλική Κυβέρνηση κατά την παρουσίαση των αιτημάτων της, μαζί με την κατανόηση που έδειξε η Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, μας καθησυχάζουν όσον αφορά την ικανότητα της Ευρώπης να σταθεί δίπλα στους υπερπόντιους πληθυσμούς που αντιμετωπίζουν μεγάλες κρίσεις.

– Έκθεση του Reimer Böge (A6-0405/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), γραπτώς. – (FR) Με βάση την έκθεση του κ. Böge, ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος που εγκρίνει την πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την κινητοποίηση, στο πλαίσιο του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2008, του ποσού των 10.8 εκατομμυρίων ευρώ με τη μορφή πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων και πιστώσεων πληρωμών του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση με σκοπό την ενίσχυση του τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας στην Ισπανία και του τομέα της κλωστοϋφαντουργίας στη Λιθουανία. Στην περίπτωση της Ισπανίας (στην οποία προτείνεται να λάβει 10.5 εκατομμύρια ευρώ), το αίτημα σχετίζεται με 1 589 μειώσεις προσωπικού, 1 521 από τις οποίες έλαβαν χώρα στην επιχείρηση Delphi Automotive Systems España, στο Πουέρτο Ρεάλ, μια επαρχία του Κάντιθ, στην Ανδαλουσία. Πρόκειται για μια επιχείρηση κατασκευής τεμαχίων κινητήρα που ανήκει στην εταιρεία Delphi Automotive Systems Holding Inc., τα κεντρικά γραφεία της οποίας βρίσκονται στο Τρου του Μίτσιγκαν στις Ηνωμένες Πολιτείες. Στην περίπτωση της Λιθουανίας (στην οποία προτείνεται να λάβει 0.3 εκατομμύρια ευρώ), το αίτημα αφορά την απώλεια 1 089 θέσεων εργασίας που προκάλεσε η Alytaus Tekstilė, μια εταιρεία κλωστοϋφαντουργικών, που ετέθη σε εκκαθάριση κατά μια περίοδο αναφοράς τεσσάρων μηνών.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Η Ισπανία υπέβαλε αίτηση σχετικά με τις 1 589 μειώσεις προσωπικού, 1 521 από τις οποίες έγιναν στην Delphi Automotive Systems España και 68 στους προμηθευτές της. Ζήτησε συνεισφορά 10 471 778 ευρώ, ώστε να καλυφθεί μέρος του κόστους των μέτρων βοήθειας, τα οποία ανέρχονται σε σχεδόν 20.94 εκατομμύρια ευρώ.

Η Λιθουανία υπέβαλε αίτηση σχετικά με τις 1 089 μειώσεις προσωπικού εξαιτίας του κλεισίματος της εταιρείας Alytaus Tekstilė, κατασκευάστριας κλωστοϋφαντουργικών. Ζήτησε 298 994 ευρώ επί συνολικής δαπάνης σχεδόν 0.06 εκατομμυρίου ευρώ.

Όπως είπαμε προηγουμένως, το Ταμείο αυτό δεν μπορεί να χρησιμοποιείται ως προσωρινό «μαξιλάρι» για το μη αποδεκτό κοινωνικοοικονομικό κόστος που προκύπτει από τη μεταφορά της παραγωγής των επιχειρήσεων και τις μειώσεις προσωπικού τους ή για τη αποτυχία αλλαγής πολιτικών, στις οποίες οφείλεται η εκμετάλλευση των εργαζομένων, η ανασφάλεια και η ανεργία. Είναι ουσιαστικής σημασίας να αποφευχθούν και να τιμωρηθούν οι μεταφορές παραγωγής των επιχειρήσεων και να σταματήσει η πολιτική ελευθέρωσης του παγκόσμιου εμπορίου, όπως υποκινείται από την ΕΕ.

Η κρατική ενίσχυση πρέπει να χορηγείται κατόπιν μακροπρόθεσμων δεσμεύσεων για την απασχόληση και την περιφερειακή ανάπτυξη. Δεν πρέπει να χορηγείται ενίσχυση στις περιπτώσεις που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να ενθαρρύνει τις μεταφορές παραγωγής.

Πρέπει να ενισχύσουμε το ρόλο των εκπροσώπων των εργαζομένων στα διοικητικά συμβούλια και στη λήψη αποφάσεων διαχείρισης διαρθρωτικού χαρακτήρα.

Luca Romagnoli (NI), γραπτώς. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ψήφισα υπέρ της έκθεσης του κ. Böge για την κινητοποίηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση ως ανταπόκριση στα αιτήματα που έκαναν η Ισπανία και η Λιθουανία το Φεβρουάριο και το Μάιο 2008. Πιστεύω πως είναι ορθή η κινητοποίηση του Ταμείου, καθώς οι χώρες αυτές έχουν πραγματοποιήσει τεράστια έξοδα υπό μορφή βοήθειας προς τους εργαζόμενους. Δεδομένου ότι το Ταμείο υπάρχει ακριβώς προκειμένου να παρέχει επιπρόσθετη στήριξη στους εργαζόμενους, οι οποίοι βρίσκονται απειλούμενοι από τους νέους όρους ανταγωνισμού και τις εμπορικές πρακτικές στο σημερινό κόσμο των επιχειρήσεων, πιστεύω ότι σε αυτήν την περίπτωση το αίτημα για κινητοποίηση του ταμείου μπορεί να εγκριθεί χωρίς συζήτηση.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), γραπτώς. – (RO) Ψήφισα υπέρ του σχεδίου ψηφίσματος, το οποίο αποτρέπει την εισαγωγή του ελέγχου των επιβατών ως μέσο αυστηρότερης ασφάλειας στην πολιτική αεροπορία. Η ασφάλεια των επιβατών είναι ζωτικής σημασίας, αλλά τα μέτρα που λαμβάνονται δεν πρέπει να έχουν ως αποτέλεσμα την παραβίαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων των πολιτών. Η εισαγωγή της σάρωσης σώματος, με τη μορφή που προτείνεται τώρα, δεν εγγυάται σεβασμό του δικαιώματος της ιδιωτικότητας.

Πιστεύω ότι πρέπει να πραγματοποιηθούν μελέτες προκειμένου να προσδιοριστούν οι συνέπειες από την εισαγωγή αυτού του μέτρου στην ανθρώπινη υγεία, καθώς και εκτίμηση των επιπτώσεων προκειμένου να προσδιοριστεί η καταλληλότητα αυτών των μέτρων. Πιστεύω, επίσης, ότι οι διαδικασίες που πρέπει να υιοθετηθούν για τη διαχείριση των σαρωμένων εικόνων είναι ιδιαίτερα σημαντικές. Δεδομένου αυτού, ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων πρέπει να διαμορφώσει και να εκδώσει μια άποψη, έτσι ώστε οποιαδήποτε μέτρα στοχεύουν στην ασφάλεια των επιβατών να υλοποιούνται σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τα προσωπικά δεδομένα.

Αναμένουμε με ενδιαφέρον επιπρόσθετα δεδομένα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που έχουμε υπόψη μας για τη βελτίωση της ασφάλειας της πολιτικής αεροπορίας. Ήμουν υπέρ της έκδοσης αυτού του ψηφίσματος σήμερα, επειδή τα θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να προστατευθούν.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), γραπτώς. – (PL) Η παγκοσμιοποίηση έχει θετικά αποτελέσματα για την οικονομική μεγέθυνση και την απασχόληση. Μπορεί, επίσης, να έχει αρνητικές συνέπειες για τους πιο ευάλωτους εργαζόμενους με τα λιγότερα προσόντα σε ορισμένους τομείς. Αυτές οι αρνητικές συνέπειες μπορούν να επηρεάσουν όλα τα κράτη μέλη, ανεξαρτήτως του αν είναι μεγάλα ή μικρά, παλιά ή νέα μέλη.

Τα διαρθρωτικά ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στηρίζουν τις σχεδιασμένες αλλαγές και τη διαχείρισή τους στο πλαίσιο τέτοιων δράσεων ως δια βίου εκπαίδευση σε μακροπρόθεσμη βάση. Αντίθετα, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση παρέχει έκτακτη προσωπική στήριξη για περιορισμένο χρονικό διάστημα. Στόχος του είναι να στηρίξει τους εργαζόμενους που κριθήκαν πλεονάζοντες ως αποτέλεσμα των αλλαγών στην αγορά. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει προσέξει ιδιαίτερα το Ταμείο αυτό.

– Έκθεση του Anders Wijkman (A6-0366/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος που ακολούθησε την ανακοίνωση της Επιτροπής για τη δημιουργία συμμαχίας όσον αφορά την αλλαγή του κλίματος στον πλανήτη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των φτωχών αναπτυσσόμενων χωρών που είναι οι πλέον ευάλωτες στις κλιματικές αλλαγές, και αυτό με βάση την έκθεση πρωτοβουλίας του σουηδού συναδέλφου μου, κ. Wijkman. Έχει τώρα βεβαιωθεί ότι οι λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες (LAX) και τα αναπτυσσόμενα μικρά νησιωτικά κράτη (AMNK) θα πληγούν νωρίτερα και σκληρότερα από τις συνέπειες της κλιματικής αλλαγής. Οι χώρες αυτές έχουν τους λιγότερους πόρους για να προετοιμαστούν για αυτές τις αναταραχές και να αλλάξουν τον τρόπο ζωής τους. Υπάρχει συνεπώς κίνδυνος η κλιματική αλλαγή να καθυστερήσει περαιτέρω την επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας (ΑΣΧ) σε ένα μεγάλο αριθμό αυτών των χωρών και χαιρετίζω τη συμμαχία όσον αφορά την αλλαγή του κλίματος (ΣΑΑΚ) που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ότι πρέπει να δημιουργηθεί ανάμεσα στην ΕΕ και τις φτωχές αναπτυσσόμενες χώρες οι οποίες είναι οι πλέον ευάλωτες στις κλιματικές αλλαγές, κυρίως τις χώρες LAX και τις AMNK και τις ΑΚΕ (Αφρική, Καραϊβική και Ειρηνικός). Όπως και η μεγάλη πλειοψηφία των συναδέλφων μου, θεωρώ ότι ο προϋπολογισμός των 60 εκατομμυρίων ευρώ που έχει πιστωθεί σε αυτήν την πρωτοβουλία δεν είναι καθόλου επαρκής.

Alessandro Battilocchio (PSE), γραπτώς. – (IT) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης του κ. Wijkman για τη δημιουργία μιας συμμαχίας όσον αφορά την κλιματική αλλαγή μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των λιγότερο ανεπτυγμένων χωρών (LAX) και των αναπτυσσόμενων μικρών νησιωτικών κρατών (AMNK)· πιστεύω ότι δεν μπορούμε να αναβάλουμε την ανάληψη πιο έντονης δράσης εκτός ΕΕ όσον αφορά τις κοινές προκλήσεις της κλιματικής αλλαγής και τη μείωση της φτώχειας. Η δράση αυτή θα αποτελούσε ένα βήμα προς την υλοποίηση του κοινοτικού προγράμματος δράσης για την αλλαγή του κλίματος και την ανάπτυξη (2004), που βασίζεται στην καλύτερη κατανόηση του γεγονότος ότι η κλιματική αλλαγή πρέπει να αλλάξει τον τρόπο που προσεγγίζουμε την αναπτυξιακή βοήθεια.

Ως μέλος της Επιτροπής Ανάπτυξης, με ενδιαφέρει ιδιαίτερα αυτή η απόφαση, η οποία έχει τη δυνατότητα να συνδυαστεί με τις διεθνείς διαπραγματεύσεις για την κλιματική αλλαγή στο Ροζναή το 2008 και την Κοπεγχάγη το 2009. Πρέπει να ξεπεράσουμε τη δυσπιστία ανάμεσα στις βιομηχανικές και τις αναπτυσσόμενες χώρες, που αποτέλεσε έναν από τους μεγαλύτερους φραγμούς όσον αφορά τη σύναψη συμφωνίας για την κλιματική αλλαγή για την περίοδο μετά το 2012.

Šarūnas Birutis (ALDE), γραπτώς. – (LT) Οι αναπτυσσόμενες χώρες συνέβαλαν ελάχιστα στην κλιματική αλλαγή, αλλά ενδέχεται να υποστούν τα χειρότερα από τις συνέπειές της και δε θα έχουν τη δυνατότητα να τις αντιμετωπίσουν. Οι εκβιομηχανισμένες χώρες είναι ιστορικά υπεύθυνες για την κλιματική αλλαγή και έχουν το ηθικό καθήκον να συμβάλουν στις προσπάθειες των αναπτυσσόμενων χωρών να προσαρμοστούν στις συνέπειες της κλιματικής αλλαγής.

Η αναθεώρηση του κοινοτικού προγράμματος δράσης 2007 για την αλλαγή του κλίματος και την ανάπτυξη δείχνει ότι δε γίνονται αρκετά όσον αφορά την ένταξη της κλιματικής αλλαγής στην αναπτυξιακή πολιτική της ΕΕ και ότι οι εργασίες γίνονται με ιδιαίτερα αργό ρυθμό. Στηρίζω την πρωτοβουλία της Επιτροπής σχετικά με την εδραίωση της συμμαχίας όσον αφορά την κλιματική αλλαγή. Ωστόσο, τα 60 εκατομμύρια ευρώ που χορηγούνται στη συμμαχία

όσον αφορά την κλιματική αλλαγή είναι συνολικά ανεπαρκή και είναι, συνεπώς, σημαντικό να ορίσει η Επιτροπή μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση και να χορηγήσει τουλάχιστον 2 δισεκατομμύρια ευρώ έως το 2010 και 5 δισεκατομμύρια ευρώ έως το 2020. Επί του παρόντος, οι αναπτυσσόμενες χώρες δε διαθέτουν σε καμία περίπτωση τα κεφάλαια για να προσαρμοστούν στην κλιματική αλλαγή. Βοηθώντας τις αναπτυσσόμενες χώρες βοηθάμε επίσης και εμάς τους ίδιους.

Marie-Arlette Carlotti (PSE), γραπτώς. – (FR) Ναι, έχουμε υποχρέωση να βοηθήσουμε τις αναπτυσσόμενες χώρες και, κυρίως, τις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες (ΛΑΧ) και τα αναπτυσσόμενα μικρά νησιωτικά κράτη (ΑΜΝΚ) να περιορίσουν τις συνέπειες της υπερθέρμανσης του πλανήτη, καθώς οι χώρες αυτές θα είναι τα πρώτα θύματα της υπερθέρμανσης του πλανήτη χωρίς να είναι υπεύθυνες για αυτήν.

Επί του παρόντος, η Αφρική είναι η «ξεχασμένη ήπειρος» στις διαπραγματεύσεις για την κλιματική αλλαγή.

Η φιλοδοξία αυτή πρέπει, ωστόσο, να αντικατοπτριστεί σε μια χρηματοδοτική δέσμευση ανάλογη με ό,τι διακυβεύεται.

Εκεί βρίσκεται το πρόβλημα.

Ο προϋπολογισμός των 60 εκατομμυρίων ευρώ, που προβλέπεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, δεν επαρκεί.

Ο μακροπρόθεσμος στόχος χρηματοδότησης πρέπει να είναι τουλάχιστον 2 δισεκατομμύρια ευρώ από τώρα μέχρι το 2010 και 5 δισεκατομμύρια ευρώ έως 10 δισεκατομμύρια ευρώ από τώρα μέχρι το 2020.

Για να χρηματοδοτηθεί αυτή η αύξηση, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη πρέπει να χρησιμοποιήσουν τουλάχιστον το 25% των εσόδων από το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου της Κοινότητας.

Ζητάμε, επίσης, μέτρα σχετικά με την οικονομική ενίσχυση, την τεχνική βοήθεια και τη μεταφορά τεχνολογίας προκειμένου να καταστεί πιο εύκολη η χρήση των τεχνολογιών χαμηλών ποσοτήτων αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου.

Τέλος, πρέπει να απελευθερωθούν νέες μέθοδοι χρηματοδότησης.

Εάν, για ακόμα μια φορά, κινητοποιηθούν οι αναπτυξιακές πιστώσεις και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης, η σχετική συμφωνία δε θα είναι τίποτε περισσότερο από μια απάτη.

Κωνσταντίνος Δρούτσας (GUE/NGL), γραπτώς. – (EL) Η ΕΕ μεγαλοποιεί τους υπαρκτούς κινδύνους από τις κλιματικές αλλαγές που προκαλεί η ασύδοτη εκμετάλλευση των φυσικών πόρων από το κεφάλαιο, όχι για να προωθήσει ουσιαστικά μέτρα αντιμετώπισής τους αλλά για να εκφοβίσει τους λαούς, να βελτιώσει την θέση της απέναντι στον ιμπεριαλιστικό ανταγωνισμό, και να βρει διεξόδους στην υπερσυσσώρευση κεφαλαίου εξασφαλίζοντας ακόμα μεγαλύτερα κέρδη στα μονοπώλια.

Η έκθεση του ΕΚ για τη δημιουργία συμμαχίας όσον αφορά την αλλαγή του κλίματος μεταξύ ΕΕ και αναπτυσσόμενων χωρών χαρακτηρίζεται από ανοικτή παρεμβατικότητα στα εσωτερικά των χωρών αυτών στην οργάνωση της οικονομίας, της κοινωνίας και των διοικητικών τους μηχανισμών προσφέροντας πενιχρά οικονομικά ανταλλάγματα στην πλουτοκρατία των χωρών αυτών ή απειλώντας με στρατιωτικές παρεμβάσεις στο πλαίσιο της προληπτικής πολιτικής για την αντιμετώπιση των απειλών κατά της ασφάλειας και των συγκρούσεων που σχετίζονται με το κλίμα, συμμεριζόμενο την σχετική έκθεση Σολάνα.

Προτείνει τον ακόμα πιο ενεργό ρόλο των επιχειρήσεων μέσω των συμπράξεων δημόσιου-ιδιωτικού τομέα, ιδιαίτερα σε τομείς όπως νερό, δημόσια υγεία, ενεργειακός εφοδιασμός, την καθιέρωση πράσινων φόρων, επικροτεί το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών που καρπώνονται οι επιχειρήσεις και πληρώνουν οι εργαζόμενοι και το περιβάλλον, την προσαρμογή των αναπτυσσόμενων χωρών στις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις στο εμπόριο, στη γεωργία και στην ασφάλεια.

Οι λαοί θα απορρίψουν τα ιμπεριαλιστικά σχέδια της ΕΕ, διεκδικώντας καλύτερο και υγιεινό περιβάλλον.

Hélène Goudin και Nils Lundgren (IND/DEM), γραπτώς. – (SV) Η έκθεση ασχολείται με την πρόταση της Επιτροπής για τη δημιουργία μια συμμαχίας όσον αφορά την κλιματική αλλαγή. Δυστυχώς, οι κύριες προθέσεις της έκθεσης διανθίζονται κατ'επανάληψη με δηλώσεις που το June List δεν μπορεί να στηρίξει, συμπεριλαμβανομένης της έκκλησης για σύνδεση της περιβαλλοντικής δέσμευσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την κοινή εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας και των λεπτομερών προτάσεων σχετικά με τον τρόπο που η ΕΕ πρέπει να ξεκινήσει περιβαλλοντικές επενδύσεις σε τρίτες χώρες.

Με βάση ορισμένες από τις δηλώσεις που περιέχονται στην έκθεση, η συμμαχία όσον αφορά την κλιματική αλλαγή πρέπει, επίσης, να γίνεται αντιληπτή ως μια προσπάθεια της ΕΕ να επεκτείνει τις δυνάμεις της σε σχέση με θέματα

που αφορούν τα δάση και τη θάλασσα. Η μέθοδος αυτή εκμετάλλευσης θεμάτων για να δημιουργηθεί το κράτος της ΕΕ είναι κάτι στο οποίο αντιτιθέμεθα σθεναρά.

Το June List είναι ιδιαιτέρως υπέρ μιας συνεργασίας της ΕΕ που θα περιλαμβάνει διασυνοριακά περιβαλλοντικά προβλήματα. Ωστόσο, η καταπολέμηση της φτώχειας και η εκκίνηση προσπάθειών για αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών προβλημάτων σε παγκόσμιο επίπεδο πρέπει να πραγματοποιείται στο πλαίσιο του ΟΗΕ. Μετά από προσεκτική εξέταση, το June List επέλεξε συνεπώς να ψηφίσει κατά αυτής της έκθεσης.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Η κλιματική αλλαγή του πλανήτη δεν οφείλεται μόνο στη φυσική ανάπτυξή του, αλλά επίσης στην πολιτική που ακολουθούν οι εκβιομηχανισμένες χώρες όσον αφορά την εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων. Αυτό αύξησε την κλιματική αλλαγή σε τέτοιο επίπεδο που προκαλεί σήμερα σοβαρά προβλήματα στην ανθρωπότητα.

Η υπεύθυνη δράση για την αντιμετώπιση των συνεπειών από τη σοβαρή κατασπατάληση φυσικών πόρων απαιτεί ριζική διακοπή των καπιταλιστικών πολιτικών.

Ωστόσο, η προσέγγιση που προτιμάται, με επικεφαλής την ΕΕ, είναι εκείνη της κοινής ευθύνης όλων των χωρών. Αυτό περιλαμβάνει την προσπάθεια επιβολής ορίων στις «αναπτυσσόμενες» χώρες όσον αφορά την ανεξάρτητη χρήση των δικών τους φυσικών πόρων, σε συμφωνία προφανώς με τις φιλοδοξίες των μεγάλων πολυεθνικών για εκμετάλλευση αυτών των πόρων.

Εκτός από άλλες πτυχές, το κείμενο που υιοθετήθηκε από το ΕΚ δεν περιλαμβάνει μόνο ανακολουθίες, αλλά αγνοεί επίσης τελείως αυτά τα κεντρικά ζητήματα. Αντίθετα, υποστηρίζει μια «προληπτική πολιτική ασφάλειας ή για την αντιμετώπιση των απειλών κατά της ασφάλειας ή των συγκρούσεων που σχετίζονται με το κλίμα» χρησιμοποιώντας την «κλιματική αλλαγή» για να διασφαλίσει και να δώσει στρατιωτική χροιά στις διεθνείς σχέσεις.

Η έκθεση, που βασίζεται στην αρχή του ότι ο καταναλωτής πληρώνει, υποστηρίζει επίσης τη δημιουργία «πράσινων» φόρων (σε αντίθεση με το φορολογικό σύστημα που βασίζεται στο εισόδημα), το οποίο ανοίγει την πόρτα στην ιδιωτικοποίηση των δημόσιων υπηρεσιών και στην ιδιωτική εκμετάλλευση θεμελιωδών πόρων όπως το νερό.

Luís Queiró (PPE-DE), γραπτώς. – (PT) Η κλιματική αλλαγή αποτελεί γεγονός, η συζήτηση του οποίου γίνεται ενδιαφέρουσα όταν πρόκειται για την εύρεση απαντήσεων. Σε αυτό πρέπει να μας οδηγήσει η άρνηση του δογματισμού και της απεισκευίας.

Σε αντίθεση με τη μοιρολατρική προσέγγιση που ταυτίζει την αύξηση του παγκόσμιου πληθυσμού, την αυξημένη κατανάλωση και, αναπόφευκτα, τις βελτιωμένες συνθήκες διαβίωσης για εκατομμύρια ανθρώπους με μια πιθανή περιβαλλοντική καταστροφή, πρέπει να χρησιμοποιήσουμε τη σύγχρονη επιστημονική μας δυνατότητα και την τεράστια πρόοδο, από την οποία όλοι μας επωφελούμαστε, για να βρούμε κατάλληλες απαντήσεις οι οποίες δεν κινδυνεύουν να προκαλέσουν ανεπιθύμητες παρενέργειες (όπως τόσο συχνά συμβαίνει με αποφάσεις που λαμβάνονται βιαστικά εξαιτίας της επιθυμίας για ταχεία δράση, αλλά χωρίς σωστή κατανόηση της κατάστασης στην οποία πρέπει να ανταποκριθούν).

Ωστόσο, όποια προσέγγιση και αν επιλεγεί – ή όποιες προσεγγίσεις, δεδομένου ότι πρέπει να υπάρχουν πολλές απαντήσεις – πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι ορισμένες χώρες είναι λιγότερο ικανές να αντιδράσουν. Οι χώρες αυτές βρίσκονται σε στάδιο ανάπτυξης, πράγμα που σημαίνει ότι δε διαθέτουν τους απαραίτητους πόρους και που τα καθιστά ιδιαίτερα ευάλωτα. Το να λάβουμε υπόψη μας αυτές τις χώρες και τους πληθυσμούς τους, με σκοπό να περιοριστούν οι αρνητικές συνέπειες της κλιματικής αλλαγής και να τις βοηθήσουμε να προσαρμοστούν, πρέπει να αποτελέσει τον πυρήνα της πολιτικής μας.

Luca Romagnoli (NI), γραπτώς. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ψήφισα υπέρ της έκθεσης του κ. Wijkman για τη δημιουργία μιας συμμαχίας όσον αφορά την κλιματική αλλαγή. Το θέμα της κλιματικής αλλαγής υπάρχει στην ατζέντα εδώ και πολλά χρόνια: έχουν γίνει πολλά, αλλά δεν είναι ακόμα αρκετά. Ο στόχος είναι να εντατικοποιηθεί η δράση για την κλιματική αλλαγή εκτός της ΕΕ. Πρέπει, συνεπώς, να προωθήσουμε τον πολιτικό διάλογο ανάμεσα στην ΕΕ και τις αναπτυσσόμενες χώρες, προκειμένου να ενθαρρυνθεί η ενσωμάτωση των παραγόντων που συνδέονται με την κλιματική αλλαγή σε σχέδια για τη μείωση της φτώχειας σε τοπικό και εθνικό επίπεδο.

Στηρίζω αυτήν την πρωτοβουλία: φυσικά, προτού αποκτήσει απήχηση, θα πρέπει να αντιμετωπίσει διάφορες προκλήσεις, όπως η έλλειψη συντονισμού σε παγκόσμιο επίπεδο, η ανεπάρκεια χρηματοδότησης και τα λοιπά. Συμφωνώ, επίσης, με τις παρατηρήσεις του εισηγητή σχετικά με την επένδυση στην ανάπτυξη των καινοτόμων μοντέλων κοινοπραξίας δημοσίου-ιδιωτικού τομέα, στα οποία η Ευρώπη πιστεύει πολύ. Αντιπροσωπεύουν το μέλλον της ΕΕ σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

Bart Staes (Verts/ALE), in writing. – (NL) Ήταν προφανές εδώ και κάποιο διάστημα ότι η υπερθέρμανση του πλανήτη πλήττει περισσότερο τις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες (ΛΑΧ), ενώ ακριβώς οι χώρες αυτές συνέβαλαν ελάχιστα στη δημιουργία της. Η τρωτότητά τους θα τις παρασύρει βαθύτερα στην άβυσσο της φτώχειας και χαιρετίζω το γεγονός ότι ο κ. Wijkman το υπογραμμίζει αυτό με έμφαση.

Η ιδέα είναι να δημιουργηθεί μια συμμαχία για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, αλλά η Επιτροπή δεν εξασφαλίζει επαρκή κεφάλαια για αυτό. Το κόστος της κλιματικής αλλαγής μπορεί κάλλιστα να ανέλθει σε 80 δισεκατομμύρια ευρώ. Ο προϋπολογισμός που διαθέτει για αυτό η Επιτροπή, όμως, είναι 60 εκατομμύρια ευρώ, τα οποία δεν είναι αρκετά ώστε να προετοιμαστούν οι ΛΑΧ για την κλιματική αλλαγή. Τώρα εξαρτάται από τη συμμαχία η εύρεση ή η ελευθέρωση περισσότερων κεφαλαίων. Αυτό σημαίνει ότι κάθε μεμονωμένο κράτος μέλος της Ένωσης πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του. Πρέπει να αποταμιεύσουν μεγαλύτερα ποσά από αυτά που αποταμιεύουν τώρα.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προτείνει, επίσης, να χρησιμοποιηθεί τουλάχιστον το 25% των εσόδων της ΕΕ από το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου για τη συμμαχία.

Φαίνεται σαν να αρχίζει η Ένωση, υπό το φως της κλιματικής αλλαγής, να σκέφτεται διαφορετικά όσον αφορά τη συνεργασία ανάπτυξης και αυτό αποτελεί θετική εξέλιξη. Για αυτόν το λόγο θα στηρίξω την έκθεση.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), γραπτώς. – (RO) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης «Δημιουργία συμμαχίας όσον αφορά την αλλαγή του κλίματος του πλανήτη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των φτωχών αναπτυσσόμενων χωρών», καθώς οι χώρες αυτές είναι οι πιο ευάλωτες στην κλιματική αλλαγή.

Η αναθεώρηση 2007 του κοινοτικού προγράμματος δράσης για την αλλαγή του κλίματος και την ανάπτυξη, που αναφέρθηκε παραπάνω, δείχνει ότι η πρόοδος όσον αφορά την ενσωμάτωση της αλλαγής του κλίματος στις πολιτικές ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπήρξε ανεπαρκής και ιδιαίτερα αργή.

Παρόλο που η ΕΕ έθεσε στον εαυτό της ως στόχο το να ιγνηθεί της καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής, ο προϋπολογισμός της ΕΕ δεν αντικατοπτρίζει την προτεραιότητα που δίνεται σε αυτές τις πολιτικές. Ο μηχανισμός καθαρής ανάπτυξης (ΜΚΑ) μέχρι στιγμής δεν κατάφερε να ικανοποιήσει τις ανάγκες των φτωχότερων χωρών όσον αφορά τις επενδύσεις στην καθαρή τεχνολογία.

Η έκθεση ζητά από την ΕΕ να θέσει την κλιματική αλλαγή στον πυρήνα της πολιτικής αναπτυξιακής συνεργασίας της και καλεί την Επιτροπή να παράσχει λεπτομερείς πληροφορίες για τους υπάρχοντες δημοσιονομικούς μηχανισμούς σχετικά με την κλιματική αλλαγή και την ανάπτυξη σε εθνικό και διεθνές επίπεδο. Η Επιτροπή πρέπει επείγοντως να προτείνει τα μέτρα που απαιτούνται, ώστε να αυξηθεί η οικονομική ενίσχυση της ΕΕ όσον αφορά την κλιματική αλλαγή και την ανάπτυξη, διασφαλίζοντας τον καλύτερο δυνατό συντονισμό και συμπληρωματικότητα με τις υπάρχουσες πρωτοβουλίες.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), γραπτώς. – (PL) Η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος πρέπει αναμφίβολα να αποτελείσει προτεραιότητα για κάθε κράτος μέλος και για την Κοινότητα ως σύνολο. Σχετικά με την πρωτοβουλία για την εδραίωση της συμμαχίας όσον αφορά την κλιματική αλλαγή, ωστόσο, το καλύτερο που μπορεί να πει κανείς είναι ότι δεν έχει νόημα. Η σπατάλη των χρημάτων των φορολογούμενων σε ένα ακόμα ακριβό πολιτικό σώμα σε καμία περίπτωση δε θα βοηθήσει να βελτιωθεί η κατάσταση του φυσικού περιβάλλοντος. Θα δημιουργήσει απλώς επιπλέον προσοδοφόρες θέσεις εργασίας, τις οποίες θα καταλάβουν οι γραφειοκράτες των Βρυξελλών. Οι αναπτυσσόμενες χώρες προκαλούν πολύ λιγότερη μόλυνση και οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα που παράγουν είναι ασήμαντες σε σύγκριση με εκείνες των οικονομικών γιγάντων.

Θα ήθελα να τονίσω ότι εδώ και πολλά χρόνια οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής είναι σχεδόν στην κορυφή της λίστας με τις χώρες που παράγουν τοξικές ουσίες. Δεν έχουν ακόμα επικυρώσει το πρωτόκολλο του Κιότο. Είμαι πεπεισμένος ότι η εδραίωση μιας συμμαχίας που περιλαμβάνει την ΕΕ και τις αναπτυσσόμενες χώρες δε θα συμβάλει στο ελάχιστο στη μείωση του επιπέδου της μόλυνσης. Από την άλλη πλευρά, δράσεις όπως συζητήσεις με τους πολιτικούς ηγέτες των χωρών που αναφέρθηκαν παραπάνω, για παράδειγμα, μπορεί να έχουν καίρια σημασία. Και αυτό γιατί εκείνοι είναι που κάνουν τα περισσότερα για την υποβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος.

– Έκθεση του Jean-Marie Beaupuy (A6-0356/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος για τη διακυβέρνηση και την εταιρική σχέση σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο και για τη βάση για τα σχέδια στον τομέα της περιφερειακής πολιτικής, που προωθείται με βάση την έκθεση πρωτοβουλίας του γάλλου συναδέλφου μου, Jean Marie Beaupuy. Συμφωνώ πλήρως με την ιδέα ότι, από ενδιαφέρον για την απλοποίηση και την αποτελεσματικότητα, πρέπει να ερευνηθεί η σκοπιμότητα συγχώνευσης των διαφόρων κοινοτικών κεφαλαίων στη μελλοντική πολιτική συνοχής για την περίοδο μετά το 2013.

Petru Filip (PPE-DE), γραπτώς. – (RO) Θα ήθελα να χαιρετίσω την πρωτοβουλία σύνταξης μιας έκθεσης για το θέμα της χρήσης τοπικής και περιφερειακής διακυβέρνησης, καθώς και για τη σημασία της έννοιας της εταιρικής σχέσης ανάμεσα στα τέσσερα ή περισσότερα επίπεδα εξουσίας: το τοπικό, το περιφερειακό, το εθνικό και το ευρωπαϊκό. Κάθε συνάντηση με εκπροσώπους των τοπικών αρχών, που έχουν εκλεγεί άμεσα από το λαό, υπογραμμίζει στις περισσότερες περιπτώσεις τις διαφορές στον τρόπο με τον οποίο γίνεται ο χειρισμός των ευρωπαϊκών πολιτικών ανάμεσα σε αυτά τα επίπεδα εξουσίας.

Χωρίς την εδραίωση μια πολιτικής πραγματικής εταιρικής σχέσης ανάμεσα σε όλα αυτά τα σώματα εξουσίας, ανεπηρέαστες από την πολιτική αφοσίωση που δεν έχει σχέση με την επικουρικότητα, οι προσπάθειες που γίνονται και από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και από τα άλλα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα δε θα επιτύχουν τα επιθυμητά συγκεκριμένα αποτελέσματα και την αποτελεσματικότητα. Γνωρίζουμε επαρκώς τις διενέξεις και κατανοούμε λίγο την αντιπαλότητα ανάμεσα στους εκπροσώπους των διαφορετικών πολιτικών κομμάτων στην εξουσία σε διαφορετικά επίπεδα διοίκησης, που καταλήγει, στις περισσότερες περιπτώσεις, στο να στερούνται οι ευρωπαίοι πολίτες τα οφέλη από τα ευρωπαϊκά έργα, τα οποία αποφασίζονται σε αυτό το φόρουμ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Για αυτόν το λόγο ψήφισα υπέρ της έκθεσης, με την προσδοκία ότι οι περιφερειακές πολιτικές θα λάβουν τη σημασία που τους αξίζει.

Bruno Gollnisch (NI), γραπτώς. – (FR) Η έκθεση του κ. Beaupuy είναι ιδιαίτερα διδακτική. Μιλάει για τη διακυβέρνηση της διαρθρωτικής πολιτικής και μαθαίνουμε ότι, πάνω και πέρα από την αποκατάσταση της ισορροπίας στα επίπεδα ανάπτυξης όλων των περιφερειών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ο πραγματικός στόχος της περιφερειακής πολιτικής που διεξάγεται από τις Βρυξέλλες είναι η ριζική αλλαγή της περιφερειακής οργάνωσης των κρατών μελών και ως εκ τούτου της διοικητικής και της πολιτικής δομής τους.

Στην πραγματικότητα, αυτό δεν αποτελεί έκπληξη. Τα πάντα γίνονται στην Ευρώπη σήμερα με σκοπό να παρακαμφτούν ή να καταστραφούν τα εθνικά κράτη: από ψηλά, εκχωρώντας τις αρμοδιότητές τους στο ευρωπαϊκό υπερ-κράτος και από χαμηλά, προωθώντας, σε αντίθεση με τις παραδόσεις ορισμένων κρατών μελών και ενάντια στα φυσικά σύνορα ή στα σύνορα ταυτότητας των επαρχιών – με κόστος δισεκατομμυρίων ευρώ – την «περιφέρεια» ως το προνομιούχο επίπεδο υποεθνικής οργάνωσης ή τη θέσπιση διασυνοριακών υποεθνικών χώρων. Η «ολοκληρωμένη προσέγγιση» της ευρωπαϊκής νομοθεσίας που χαιρετίζει ο εισηγητής, η οποία συνίσταται στο να λαμβάνεται υπόψη αυτό το επίπεδο σε όλες τις ευρωπαϊκές πολιτικές με εδαφικές, οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες, συμβάλλει σε αυτήν την εξέλιξη.

Πέρα και πάνω από εκλογικούς χειρισμούς, σίγουρα σε αυτό το πλαίσιο ανάλυσης πρέπει να εξεταστεί η διοικητική μεταρρύθμιση που προτάθηκε από τον κ. Sarkozy.

Hélène Goudin και Nils Lundgren (IND/DEM), γραπτώς. – (SV) Η έκθεση υποστηρίζει την αυξημένη συνεργασία μεταξύ των εθνικών διοικήσεων. Ωστόσο, είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι συνιστά αποτέλεσμα του θεσμικού ανταγωνισμού το γεγονός ότι οι καλύτερες μορφές διακυβέρνησης ελέγχονται και διακρίνονται από εκείνες τις μορφές που είναι λιγότερο κατάλληλες. Η πολυμορφία της Ευρώπης όσον αφορά της μορφές διοίκησης και η ανταλλαγή εμπειριών ανάμεσα σε αυτές τις διοικήσεις αποτελούν πιθανόν ένα καλό παράδειγμα.

Η έκθεση είναι γεμάτη από καλοπροαίρετες δηλώσεις, αλλά ουσιαστικά δεν περιέχει συγκεκριμένες προτάσεις για τον τρόπο με τον οποίο η διαχείριση των διαρθρωτικών πολιτικών πρόκειται να βελτιωθεί με σκοπό τη διόρθωση των τεράστιων ελλείψεων που υπάρχουν όσον αφορά τον έλεγχο των οικονομικών πτυχών των διαρθρωτικών πολιτικών. Αξίζει να θυμόμαστε ότι οι διαρθρωτικές πολιτικές της ΕΕ αντιπροσωπεύουν το μεγαλύτερο μεμονωμένο έξοδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την περίοδο από το 2007 έως το 2013 και ότι το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο στην έκθεσή του για το οικονομικό έτος 2006 αναφέρει ότι τουλάχιστον το 12% των χρημάτων που δόθηκαν για διαρθρωτικές πολιτικές δεν έπρεπε να είχε δοθεί.

Η έκθεση περιέχει, επίσης, αναφορές στη Συνθήκη της Λισαβόνας. Αυτή η συνθήκη, ωστόσο, έχει απορριφθεί με δημοκρατικές διαδικασίες. Η επίκληση της Συνθήκης της Λισαβόνας αποτελεί, κατά συνέπεια, έκφραση απαράδεκτης αλαζονείας. Το μέλλον της συνθήκης είναι, τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, τόσο αβέβαιο, ώστε πρέπει να αποφεύγεται η επίκληση στο περιεχόμενό της. Για τους λόγους που δίνονται παραπάνω, το June List επέλεξε να ψηφίσει κατά της έκθεσης συνολικά.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Προφανώς δεν υπάρχει αμφιβολία όσον αφορά τη στήριξή μας στην ουσιαστική συμμετοχή των τοπικών και των περιφερειακών αρχών ή άλλων δημόσιων αρχών, κοινωνικών και οικονομικών οργανώσεων και του ευρύτερου κοινού στον καθορισμό των στόχων και των προγραμμάτων και στην υλοποίηση και τον έλεγχο της χρήσης των κοινοτικών διαρθρωτικών ταμείων, δεδομένου ότι πάντοτε επιχειρηματολογούμε υπέρ αυτής.

Ωστόσο, δεν μπορούμε να επιτρέψουμε την επίτευξη άλλων στόχων υπό την κάλυψη αυτής της θεμιτής προσδοκίας, όπως, για παράδειγμα, η συγχώνευση στο πλαίσιο της «μελλοντικής πολιτικής συνοχής για την περίοδο μετά το 2013» των ποικίλων κοινοτικών ταμείων (Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, Ταμείο Συνοχής και Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης). Η πρόταση αυτή μπορεί να θέσει σε κίνδυνο εκείνο που πρέπει να αποτελέσει κεντρικό στόχο του κοινοτικού προϋπολογισμού, με άλλα λόγια τη λειτουργία του για την ανακατανομή του πλούτου στις χώρες «συνοχής» και στις «πλούσιες» χώρες, ιδίως αφού θα καταργούσε κεφάλαια, τα οποία προορίζονται μόνο για τις πρώτες (και θα έχετε σε κίνδυνο τους κοινοτικούς πόρους των «κοινών πολιτικών», όπως η γεωργία και η αλιεία).

Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε, επίσης, με το ότι η πρόταση ενθαρρύνει τις «συμπράξεις δημοσίου-ιδιωτικού τομέα», οι οποίες συνιστούν μέσο που χρησιμοποιείται για την ιδιωτικοποίηση των δημόσιων υπηρεσιών, οι οποίες έχουν ουσιαστική και στρατηγική σημασία για τους λαούς και την κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη κάθε κράτους μέλους.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), γραπτώς. – (RO) Η έκθεση του κ. Beaury αναγνωρίζει τη χρηστή διακυβέρνηση στο επίπεδο δύο συμπληρωματικών συστημάτων: του θεσμικού συστήματος, το οποίο προβλέπει τον καταμερισμό των αρμοδιοτήτων και των προϋπολογισμών μεταξύ του κράτους και των περιφερειακών και τοπικών αρχών· και του συστήματος εταιρικής σχέσης, που φέρνει κοντά τα διάφορα δημόσια και ιδιωτικά σώματα, τα οποία ασχολούνται με το ίδιο ζήτημα σε μια δεδομένη περιοχή.

Η εταιρική σχέση μπορεί να προσδώσει προστιθέμενη αξία στην υλοποίηση της πολιτικής συνοχής μέσω της ενισχυμένης νομιμότητας, του διαρκούς συντονισμού, της εγγυημένης διαφάνειας και της καλύτερης απορρόφησης των κεφαλαίων. Η συμμετοχή εταίρων μπορεί να βοηθήσει στην ανάπτυξη ενός θεσμικού μέσου σε τομεακό και εδαφικό επίπεδο. Δεν πρέπει να αγνοούμε το γεγονός ότι οι εταίροι διαθέτουν τις απαραίτητες ικανότητες και πόρους, που μπορούν να δώσουν ώθηση στην αποτελεσματικότητα του προγράμματος καθιστώντας πιο αποτελεσματική τη διαδικασία επιλογής έργων.

Προκειμένου να νομιμοποιηθεί η διαδικασία λήψης αποφάσεων και να αντισταθμιστεί τυχόν πολιτική επιρροή ως μέρος των δημόσιων διαβουλεύσεων κατά την προπαρασκευαστική φάση των επιχειρησιακών προγραμμάτων, είναι εξαιρετικά σημαντική η συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών καθώς και της κοινωνίας των πολιτών. Αυτό διευκολύνει τη χρήση της εκτεταμένης εμπειρογνωμοσύνης και βοηθά να βελτιωθεί η ανάπτυξη, η παρακολούθηση και η αξιολόγηση του προγράμματος.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι τα νέα κράτη μέλη δεν είναι έτοιμα ακόμα για την αρχή της εταιρικής σχέσης και, ως εκ τούτου, αυτή μπορεί να ενισχυθεί σταδιακά ως αποτέλεσμα υπερεθνικής και υποεθνικής πίεσης.

Με βάση τα επιχειρήματα που εκφράστηκαν ήδη μέσω των τροπολογιών, τις οποίες καταθέσαμε και οι οποίες έγιναν αποδεκτές και ενσωματώθηκαν από τον κ. Beaury στο τελικό κείμενο, έχω εκφράσει τη στήριξή μου σε αυτήν την έκθεση.

Luca Romagnoli (NI), γραπτώς. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ψήφισα υπέρ της έκθεσης του κ. Beaury για τη διακυβέρνηση και την εταιρική σχέση σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο και για τη βάση για τα σχέδια στον τομέα της περιφερειακής πολιτικής. Είναι σαφές ότι η επιτυχία οποιασδήποτε περιφερειακής ανάπτυξης δεν εξαρτάται μόνο από τα αποτελέσματα που επιτυγχάνονται, αλλά επίσης από τον τρόπο με τον οποίο επιτυγχάνονται αυτά τα αποτελέσματα, δηλαδή από τη διακυβέρνηση. Πρέπει, συνεπώς, να αναπτύξουμε μηχανισμούς που βελτιώνουν τα συστήματα διακυβέρνησης χωρίς να εμποδίζονται από τις διαφορετικές πολιτικές.

Συμμερίζομαι τον ενθουσιασμό του εισηγητή για την αρχή της εταιρικής σχέσης: οι νέες μέθοδοι διακυβέρνησης δεν πρέπει να αντικαταστήσουν τους δημόσιους οργανισμούς, αλλά αντίθετα πρέπει να πορευτούν μαζί. Εγκρίνω, επίσης, το σχέδιο για την αναδιοργάνωση του τρόπου με τον οποίο η διακυβέρνηση σχετίζεται με τα κοινοτικά κεφάλαια, τις διαφορετικές εδαφικές διαστάσεις και, φυσικά, την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι ικανότητες διαχείρισης έργων που δανειζόμαστε από τον κόσμο των επιχειρήσεων μπορούν να αποτελέσουν άριστα εργαλεία για τη δημιουργία νέων μορφών διακυβέρνησης, που θα προωθήσουν τη συγκεκριμένη ανάπτυξη του ευρωπαϊκού συστήματος.

– Έκθεση: Manuel Medina Ortega (A6-0355/2008)

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose και Britta Thomsen (PSE), γραπτώς. – (DA) Τα μέλη από τη Δανία της Σοσιαλιστικής Ομάδας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ψήφισαν υπέρ της έκθεσης πρωτοβουλίας για την καλύτερη ρύθμιση, αλλά επιθυμούν να τονίσουν ότι η κατάργηση των διοικητικών επιβαρύνσεων μπορεί να είναι μια ιδιαίτερα πολιτική διαδικασία. Στηρίζουμε το στόχο της κατάργησης των περιττών διοικητικών επιβαρύνσεων. Ορισμένες διοικητικές επιβαρύνσεις μπορεί, ωστόσο, να είναι κοινωνικά

πολύ απαραίτητες, ακόμη κι αν δίνεται η εντύπωση ότι εμποδίζουν τη μεγέθυνση και την καινοτομία των εταιρειών. Πιστεύουμε ότι είναι απαραίτητη μια ισορροπημένη προσέγγιση όσον αφορά τη μείωση των διοικητικών επιβαρύνσεων.

Luís Queiró (PPE-DE), γραπτώς. – (PT) Εάν πρέπει να συζητήσουμε για την ανάγκη «βελτίωσης της νομοθεσίας» προτού συζητήσουμε για το περιεχόμενο της ευρωπαϊκής νομοθεσίας, τότε πρέπει να εξετάσουμε πόση από αυτήν τη νομοθεσία πραγματικά χρειαζόμαστε. Είναι αλήθεια ότι η δημιουργία μιας κοινής αγοράς και η καθιέρωση της ομοιογένειας μεταξύ χωρών με διαφορετική ιστορία και παραδόσεις, που συχνά συναντάμε στις λεπτομέρειες της νομοθεσίας τους, δημιουργεί ανάγκη αρμονίας, η οποία απαιτεί ίσως περισσότερο προορατική νομοθεσία.

Ωστόσο, το να το λέμε αυτό δεν είναι το ίδιο με την αναγνώριση του γεγονότος ότι, πάνω απ' όλα, πρέπει να νομοθετούμε και ότι αυτό πρέπει να γίνεται σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Παρόλο που είμαι πεπεισμένος ότι η ΕΕ είναι συχνά το σωστό σημείο δράσης, πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι η αρχή της επικουρικότητας είναι θεμελιώδης και συχνά παραμερίζεται στο όνομα μιας ψευδούς αποτελεσματικότητας και κάποιου περιττού αποτελέσματος.

Εάν θέλουμε να είναι ικανή η ΕΕ να ανταποκρίνεται στις ανάγκες για τις οποίες δικαιολογείται ένα ευρωπαϊκό επίπεδο λήψης αποφάσεων, πρέπει με συνέπεια και σύνεση να αποφύγουμε να κατακλύσουμε την Ευρώπη με σχέδια νομοθετημάτων και εξουσίες, που μπορούν να συσταθούν αποτελεσματικά σε εθνικό επίπεδο. Η ανησυχία αυτή, η οποία συχνά εμφανίζεται στις Συνθήκες, είναι δυστυχώς λιγότερη εμφανής στις Βρυξέλλες με αναπόφευκτες συνέπειες ακόμα και όσον αφορά το γραφειοκρατικό πείρασμό.

Luca Romagnoli (NI), γραπτώς. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ψήφισα υπέρ της έκθεσης του κ. Medina Ortega σχετικά με το πρωτόκολλο για την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να στοχεύει σε πρότυπα διαφάνειας και αποτελεσματικότητας μέσα στο ρυθμιστικό πλαίσιο. Καθώς η βελτίωση της νομοθετικής διαδικασίας μπορεί να μας βοηθήσει να επιτύχουμε αυτούς τους στόχους, και δεδομένου ότι οι αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας είναι δύο από τους θεμελιούς λίθους στους οποίους χτίστηκε η Κοινότητα, ειδικά στις περιπτώσεις που δεν έχει αποκλειστική νομοθετική αρμοδιότητα σε έναν συγκεκριμένο τομέα, επαινώ την Επιτροπή Νομικών Υποθέσεων για το ακούραστο έργο της όσον αφορά τη διασφάλιση του γεγονότος ότι η κοινοτική νομοθεσία βασίζεται στην ποιότητα, μέσω της απλοποίησης του κοινοτικού κεκτημένου, και όχι στην ποσότητα.

Επιπροσθέτως, διατηρώ κι εγώ τις επιφυλάξεις μου όσον αφορά τις διαδικασίες αυτορρύθμισης και συρρύθμισης· η τρέχουσα χρηματοοικονομική κρίση στις αγορές μπορεί εν μέρει να αποδοθεί σε αυτές. Η ρύθμιση παραμένει ο απλούστερος τρόπος για να επιτευχθούν οι στόχοι της Ένωσης και για να παρασχεθεί ασφάλεια δικαίου στις επιχειρήσεις και στους πολίτες.

– Έκθεση: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A6-0363/2008)

Carl Lang και Fernand Le Rachinel (NI), γραπτώς. – (FR) Η Επιτροπή μόλις δημοσίευσε την 24^η ετήσια έκθεσή της σχετικά με τον έλεγχο στην εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου από τα κράτη μέλη. Η πλέον εύλογη ερώτηση που μπορεί να γίνει είναι: υπάρχουν διαφορές ή πρόοδος σε σχέση με την προηγούμενη έκθεση; Δε φαίνεται να υπάρχουν. Όπως πάντα, οι φτωχοί σπουδαστές της Ευρώπης είναι τα κράτη μέλη. Ποια λύση προτείνει η εισηγήτρια; Μεγαλύτερη αυστηρότητα σε ό,τι αφορά τα κράτη μέλη, περισσότερες παρατηρήσεις ενώπιον του Δικαστηρίου, εάν χρειαστεί και περισσότερη αυστηρότητα όσον αφορά την εκτέλεση των αποφάσεων που εξέδωσε το Δικαστήριο. Με μια λέξη: περισσότερες εξουσίες άσκησης βίας και καταστολής στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα σε σχέση με τα κράτη μέλη.

Η κοινοτική έννομη τάξη, που έχει ήδη δημιουργηθεί με συνθήκες που υπερισχύουν των εθνικών δικαιωμάτων, επιδιώκει τώρα να καταπιέσει περισσότερο και να καταστρέψει τα λεγόμενα δικαιώματα των κρατών μελών. Αντιτιθέμεθα κάθετα με αυτό, καθώς η παράδοση των εθνικών δικαιωμάτων και των νομικών ιδιαιτεροτήτων θα οδηγήσει σίγουρα στην παράδοση των ιδίων των κρατών μελών σε ένα ευρωπαϊστικού και φεντεραλιστικού τύπου έργο.

Luca Romagnoli (NI), γραπτώς. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ψήφισα υπέρ της έκθεσης της κ. Geringer de Oedenberg για τον έλεγχο της εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου. Οι αριθμοί είναι αντικειμενικοί· μπορούν να ερμηνευτούν, αλλά δεν μπορούν να αμφισβητηθούν: η αξιοσημείωτη αύξηση περιπτώσεων παραβίασης και αποτυχίας συμμόρφωσης με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου ή μεταφοράς οδηγιών μέσα στο ορισμένο χρονοπλάσιο, υποδεικνύουν ότι υπάρχει ανάγκη για μεγαλύτερη παρακολούθηση των μεμονωμένων κρατών μελών από την Επιτροπή.

Επιπλέον, είμαι πεπεισμένος ότι πρέπει να υπάρχει μεγαλύτερη συνεργασία ανάμεσα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στα εθνικά κοινοβούλια, προκειμένου να προωθηθεί και πράγματι να ενισχυθεί η εφαρμογή του κοινοτικού

δικαίου σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Εγκρίνω, επίσης, τη συμπερίληψη στο κείμενο του ζητήματος της διαχείρισης των Διαρθρωτικών Ταμείων: Στα κράτη μέλη πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι, εάν επιθυμούν να ωφεληθούν από τα Ταμεία στο δημοσιονομικό πλαίσιο 2007-2013, τότε πρέπει να προσαρμόσουν τη νομοθεσία τους ώστε να συμμορφωθεί με το ευρωπαϊκό δίκαιο, κυρίως όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος, με τρόπο που θα υποστηρίξει κατάλληλα την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη σε περιφερειακό επίπεδο.

Andrzej Jan Szejna (PSE), γραπτώς. – (PL) Κατά τη σημερινή συνεδρίαση του Κοινοβουλίου ψήφισα υπέρ της ετήσιας έκθεσης της Επιτροπής Νομικών Υποθέσεων για τον έλεγχο της εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου το 2006.

Το έγγραφο, που συντάχθηκε από την εισηγήτρια, κ. Geringer de Oedenberg, περιέχει αναφορές στην αποτυχία συμμόρφωσης με το χρονοδιάγραμμα μεταφοράς των οδηγιών, στη μη ικανοποιητική συνεργασία μεταξύ των δικαστικών συστημάτων των κρατών μελών και του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και, επίσης, κριτική για τις μεθόδους αντιμετώπισης των καταγγελιών.

Ένα πολύ ανησυχητικό φαινόμενο είναι η απροθυμία των εθνικών δικαστηρίων να υλοποιήσουν την αρχή της υπεροχής του κοινοτικού δικαίου και να αξιοποιήσουν την προδικαστική διαδικασία.

Η έκθεση υποδεικνύει, επίσης, τον αυξημένο αριθμό παραβιάσεων που προκύπτουν από την αποτυχία των κρατών μελών να συμμορφωθούν με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου και από την αποτυχία τους να συμμορφωθούν με το χρονοδιάγραμμα μεταφοράς των οδηγιών.

Υπό το φως των παραπάνω, υπάρχει επείγουσα ανάγκη να προωθηθεί η συνεργασία ανάμεσα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τα εθνικά κοινοβούλια και να αυξηθεί ο έλεγχος της εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο. Τέτοια δράση θα φέρει την Ευρωπαϊκή Ένωση πιο κοντά τους πολίτες και θα ενισχύσει τη δημοκρατική της νομιμότητα.

– Έκθεση: Georgios Papastamkos (A6-0354/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος για μια στρατηγική για τη μελλοντική υλοποίηση των θεσμικών πτυχών των ρυθμιστικών οργανισμών, και το έκανα με βάση την έκθεση που συντάχθηκε με πρωτοβουλία του εξαίρετου έλληνα συναδέλφου και φίλου μου, πρώην υπουργού, κ. Παπαστάμκου. Είναι λυπηρό που οι προσπάθειες, τις οποίες ανέπτυξε το Κοινοβούλιο και η Επιτροπή με σκοπό την καθιέρωση νομικά περιοριστικής εποπτείας των ευρωπαϊκών ρυθμιστικών οργανισμών, δεν απέδωσαν σημαντικά αποτελέσματα. Συμμερίζομαι την άποψη της συντριπτικής πλειοψηφίας των συναδέλφων μου, οι οποίοι εκφράζουν τη λύπη τους για την απουσία μιας γενικής στρατηγικής για την οργάνωση οργανισμών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι επείγον και απαραίτητο να συνεργαστούν το Συμβούλιο και η Επιτροπή με το Κοινοβούλιο, προκειμένου να καθιερωθεί ένα σαφές, κοινό και συνεπές πλαίσιο, που θα αφορά τη θέση που θα δοθεί στους οργανισμούς στο μέλλον στο πεδίο εφαρμογής της ευρωπαϊκής διακυβέρνησης, το οποίο είναι απαραίτητο για να υπάρξει κοινοβουλευτικός έλεγχος όσον αφορά τη θέσπιση και τη λειτουργία ρυθμιστικών οργανισμών.

Šarūnas Birutis (ALDE), γραπτώς. – (LT) Πρόσφατα σημειώθηκε αισθητή μεγέθυνση στον αριθμό ρυθμιστικών οργανισμών και σε ευρωπαϊκό και σε εθνικό επίπεδο. Υπάρχουν ομοιότητες και διαφορές ανάμεσα σε αυτά τα δύο επίπεδα. Η ποικιλομορφία αυτών των οργανισμών όσον αφορά τη δομή και τη λειτουργία σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο εγείρει ερωτήματα σχετικά με τη ρύθμιση, την ορθή διαχείριση και το πόσο κοντά βρίσκονται τα θεσμικά όργανα κατά την έννοια της συγκέντρωσης και της αποκέντρωσης.

Οι ρυθμιστικοί οργανισμοί της Ευρώπης είναι κυρίως αποκεντρωμένες ή ανεξάρτητες υπηρεσίες, συνεπώς είναι απαραίτητο να ζητήσουμε ιδιαίτερη διαφάνεια και δημοκρατικό έλεγχο, όταν συζητάμε για την ίδρυση και τις δραστηριότητές τους, καθώς, χωρίς ρυθμιστικούς και εκτελεστικούς οργανισμούς οι οποίοι έχουν αποκλειστικά δικαιώματα, η μεγέθυνση των αριθμών στους πιο σημαντικούς τομείς της κοινωνικής δραστηριότητας μπορεί να βλάψει το όνομα των οργανισμών που εκπροσωπούν την Ευρωπαϊκή Ένωση, να τους αποξενώσει και να αυξήσει σε μεγάλο βαθμό τη γραφειοκρατία.

Η εφαρμογή κοινοβουλευτικού ελέγχου στη δομή και τις δραστηριότητες των ρυθμιστικών οργανισμών πρέπει να συμμορφώνεται με την κλασική αρχή της δημοκρατίας, που απαιτεί αύξηση της πολιτικής ευθύνης όλων των οργανισμών με εκτελεστικές αρμοδιότητες.

Bruno Gollnisch (NI), γραπτώς. – (FR) Η Ευρωπαϊκή Ένωση περιλαμβάνει 29 οργανισμούς, πραγματικούς ευρωπαϊκούς μικρο-οργανισμούς των οποίων το κόστος ανέρχεται σε περισσότερα από 1 δις ευρώ και των οποίων τη χρησιμότητα πρέπει να αντιμετωπίσουμε με επιφύλαξη. Ο εισηγητής έχει, κατά συνέπεια, δίκιο να απαιτεί περισσότερη διαφάνεια και μεγαλύτερη υπευθυνότητα όσον αφορά τη διαχείριση αυτών των πολυαριθμών

οργανισμών, πραγματικό πολιτικό έλεγχο της δραστηριότητάς τους, αξιολόγηση των ήδη υπαρχόντων, αναστολή δημιουργίας νέων οργανισμών και ανάλυση «πλεονεκτήματος από πλευρά κόστους» προτού ληφθεί οποιαδήποτε απόφαση.

Ωστόσο, το αληθινό πρόβλημα είναι η ύπαρξη αυτή καθεαυτή των οργανισμών, τα επιπρόσθετα στρώματα ευρωπαϊκής γραφειοκρατίας, ορισμένα από τα οποία έχουν ρυθμιστική αρμοδιότητα και άλλα εκτελεστικές λειτουργίες που παρεμβαίνουν στο έργο των εθνικών αρχών, όταν δεν το περιπλέκουν. Το αληθινό πρόβλημα είναι η διάδοσή τους και το γεγονός ότι εξαπλώνονται σε ολόκληρη την Ευρώπη, καθώς προσφέρονται θέσεις σε αυτούς με τη μορφή ψηφοθηρικών δώρων. Το αληθινό πρόβλημα είναι ότι το 40 % από αυτούς ιδρύθηκαν δυνάμει του άρθρου 308 της Συνθήκης, αυτού του περίφημου άρθρου που καθιστά δυνατή την αύξηση των αρμοδιοτήτων των Βρυξελλών, όταν αυτές δεν παρέχονται ρητώς μέσω της νομοθεσίας και των κανονισμών.

Δεδομένου ότι η έκθεση αυτή δεν επιλύει τίποτε, δεν μπορούμε να την εγκρίνουμε. Ωστόσο, δεδομένου ότι, παρόλα αυτά, αποτελεί απόπειρα να μπει μια τάξη σε αυτήν την ανακατωσούρα, δεν μπορούμε να την απορρίψουμε. Για αυτόν το λόγο, θα απόσχουμε.

Hélène Goudin και Nils Lundgren (IND/DEM), γραπτώς. – (SV) Είναι ενδιαφέρον ότι, στο σημείο 5 της πρότασης της έκθεσης, σημειώνεται τώρα η απουσία μιας γενικής στρατηγικής για τη δημιουργία οργανισμών της ΕΕ. Οι νέοι οργανισμοί δημιουργούνται ανάλογα με την περίπτωση, γεγονός που οδηγεί σε ένα αδιαφανές συνονθύλευμα ρυθμιστικών οργανισμών, εκτελεστικών οργανισμών και άλλων κοινοτικών σωμάτων.

Έχει ακόμα μεγαλύτερο ενδιαφέρον να σημειώσουμε ότι η πλειοψηφία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πάντοτε προωθούσε τη δημιουργία νέων οργανισμών και μόνο τώρα συνειδητοποιεί ότι η συνολική εικόνα χάθηκε.

Το June List στηρίζει τις κύριες ιδέες της έκθεσης, αλλά ασκούμε κριτική στον τρόπο με τον οποίο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προσπαθεί τώρα να κερδίσει νέο έδαφος όσον αφορά τους ρυθμιστικούς οργανισμούς, που θα πρέπει να υποβάλουν ετήσιες εκθέσεις στο Κοινοβούλιο, και τους διευθυντές των οργανισμών, που θα καλούνται πιθανότατα να εμφανιστούν ενώπιον της αρμόδιας κοινοβουλευτικής επιτροπής προτού διοριστούν. Είμαστε επιφυλακτικοί απέναντι σε αυτές τις προτάσεις. Πρώτον, είναι αρμόζον να είναι η Επιτροπή υπεύθυνη για τη διακυβέρνηση αυτών των οργανισμών και, δεύτερον, οι κομματικές πολιτικές συγκρούσεις μπορεί να επηρεάσουν το διορισμό των διευθυντών των οργανισμών, οι οποίοι ως τέτοιοι πρέπει απλώς να είναι δημόσιοι λειτουργοί.

Luca Romagnoli (NI), γραπτώς. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ψήφισα υπέρ της έκθεσης που παρουσίασε ο κ. Παπαστάμκος για μια στρατηγική για τη μελλοντική διεύθυνση των θεσμικών πτυχών των ρυθμιστικών οργανισμών. Χαιρετίζω το σχέδιο της Επιτροπής για τη δημιουργία μιας διοργανικής ομάδας εργασίας που θα είναι υπεύθυνη για τον καθορισμό των λειτουργιών των ρυθμιστικών οργανισμών και των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων για κάθε σώμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με τους οργανισμούς που αναφέρθηκαν παραπάνω.

Η πρόταση αυτή, όμως, θα έπρεπε να αποτελεί τη γραμμή εκκίνησης και όχι τερματισμού, καθώς οι στόχοι ξεπερνούν τη δημιουργία μιας διοργανικής ομάδας. Πράγματι, η πρόταση για κοινή προσέγγιση, στο βαθμό που είναι δυνατό, στη δομή και τη λειτουργία εκείνων των οργανισμών στοχεύει στον περιορισμό της γραφειοκρατίας, έτσι ώστε αυτά τα σώματα να μπορούν να παίξουν το νομοθετικό τους ρόλο με κατάλληλο και αποτελεσματικό τρόπο. Έτσι θα είναι δυνατός ο έλεγχός τους και η ικανοποίηση των απαιτήσεων ελέγχου, τουλάχιστον εν μέρει, καθώς και η υποστήριξη της ευθύνης που απαιτείται από έναν τόσο σημαντικό ρόλο.

– Πρόταση για ψήφισμα: ένταγμα σύλληψης κατά του Joseph Kony εν όψει της δίκης του ενώπιον του ΔΠΔ (B6-0536/2008)

Hélène Goudin και Nils Lundgren (IND/DEM), γραπτώς. – (SV) Ο Joseph Kony και ο Αντιστασιακός Στρατός του Θεού είναι ένοχοι για τη διάπραξη αποτρόπαιων εγκλημάτων τα τελευταία 20 χρόνια και για αυτόν το λόγο το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο επιθυμεί τώρα να τους δικάσει.

Η διαμάχη στην περιοχή των Μεγάλων Λιμνών, στην Ουγκάντα και στο Σουδάν συνεχίζεται και συνεχώς προκαλεί νέα θύματα αμάχους. Η διεθνής κοινότητα έχει σαφώς την ευθύνη για τη λήξη αυτής της τρομερής τραγωδίας.

Το June List έχει γενικά αρνητική άποψη όσον αφορά τα ψηφίσματα εξωτερικής πολιτικής. Ωστόσο, αυτό σχετίζεται με μια οργάνωση και με τον ηγέτη της, που κατηγορούνται από το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Επιλέξαμε, ως εκ τούτου, να στηρίξουμε αυτό το ψήφισμα.

Luca Romagnoli (NI), γραπτώς. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να πληροφορήσω το σώμα ότι ψήφισα υπέρ της πρότασης για ψήφισμα σχετικά με το ένταγμα σύλληψης κατά του Joseph Kony εν όψει της δίκης του στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο. Είναι απολύτως απαράδεκτο το γεγονός ότι πέρασαν περισσότερα από τρία χρόνια προσπαθειών για τη σύλληψη ενός διεθνούς εγκληματία, όπως ο Kony, δράστη και ηθικού αυτουργού

εγκλημάτων που περιλαμβάνουν δολοφονίες, γενοκτονίες, βιασμούς, λεηλασίες και προτροπή για βιασμούς. Όλες αυτές οι απόπειρες απέτυχαν λόγω του συνεχούς δισταγμού της Κυβέρνησης της Ουγκάντα να συνεργαστεί για τη σύλληψη αυτού του εγκληματία, για τον οποίο το ΔΠΔ εξέδωσε διεθνές ένταλμα σύλληψης.

Θα ήθελα να τονίσω ότι η Ουγκάντα έχει υπογράψει το Καταστατικό της Ρώμης, σύμφωνα με το οποίο κάθε μέλος δεσμεύεται να σταματήσει την ατιμωρησία των πιο σοβαρών εγκλημάτων που ανησυχούν περισσότερο τη διεθνή κοινότητα και να συμβάλει στην πρόληψη τέτοιων εγκλημάτων. Θα ήθελα, επίσης, να εκφράσω την ανησυχία μου για τη παντελή απουσία σαφούς δέσμευσης με στόχο την αποτροπή της εκτροπής προς τον ΑΣΘ, το στρατό του οποίου ηγούνταν ο Κony, της διεθνούς βοήθειας (κυρίως από την Κυβέρνηση του Σουδάν), την οποία μπορεί εύκολα να χρησιμοποιήσει για να χρηματοδοτηθεί.

– Έκθεση: Marielle De Sarnez (A6-0294/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ του νομοθετικού ψηφίσματος που αλλάζει την πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση προγράμματος δράσης για την ενίσχυση της ποιότητας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και για την προώθηση της διαπολιτισμικής κατανόησης μέσω της συνεργασίας με τρίτες χώρες (Erasmus Mundus) (2009-2013) και αυτό με βάση την έκθεση της κ. de Sarnez. Υποστηρίζω τις συμβιβαστικές τροπολογίες που στοχεύουν στην ακαδημαϊκή αριστεία, στη δικαιοσύνη που συνδέεται με τη γεωγραφική κάλυψη, στην πληροφόρηση του κοινού σχετικά με αυτό το πρόγραμμα και στην αναγκαιότητα να παραμεριστούν όλα τα νομικά και διοικητικά εμπόδια για την ανταλλαγή προγραμμάτων μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών και τρίτων χωρών (πρόβλημα των θεωρήσεων). Υποστηρίζω, επίσης, ότι είναι απαραίτητο να ληφθούν μέτρα στο πεδίο εφαρμογής του προγράμματος ώστε να διασφαλιστεί ότι οι φοιτητές, οι υποψήφιοι διδάκτορες, οι μεταδιδακτορικοί και οι πανεπιστημιακοί ερευνητές, που προέρχονται από τις λιγότερο ανεπτυγμένες τρίτες χώρες (ΑΚΕ = χώρες της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού, κυρίως), θα επιστρέψουν στη χώρα προέλευσής τους μόλις λήξει η άδεια παραμονής τους, προκειμένου να αποφευχθεί το φαινόμενο της «φυγής εγκεφάλων». Μπράβο, τέλος, για την απαίτηση εκμάθησης τουλάχιστον δύο ευρωπαϊκών γλωσσών και καταπολέμησης των διακρίσεων και προώθησης του σεβασμού της ισότητας των φύλων.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose και Britta Thomsen (PSE), γραπτώς. – (DA) Τα μέλη από τη Δανία της Σοσιαλιστικής Ομάδας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ψήφισαν κατά της έκθεσης για το πρόγραμμα Erasmus Mundus II. Αυτό δεν οφείλεται στο ότι αντιτίθεμαι στο πρόγραμμα, αλλά στο ότι η διατύπωση όσον αφορά τη χρηματοδότηση υπάρχει κίνδυνος να δημιουργήσει μια κατάσταση κατά την οποία οι φοιτητές από τη Δανία θα πρέπει να πληρώνουν για να χρησιμοποιούν το πρόγραμμα. Γενικά, στηρίζουμε το στόχο των προγραμμάτων Erasmus Mundus

Τα μέλη από τη Δανία της Σοσιαλιστικής Ομάδας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ψήφισαν υπέρ της έκθεσης πρωτοβουλίας για την καλύτερη ρύθμιση, αλλά επιθυμούν να τονίσουν ότι η κατάργηση των διοικητικών επιβαρύνσεων μπορεί να είναι μια ιδιαίτερα πολιτική διαδικασία. Στηρίζουμε το στόχο της κατάργησης των περιττών διοικητικών επιβαρύνσεων. Ορισμένες διοικητικές επιβαρύνσεις μπορεί, ωστόσο, να είναι κοινωνικά πολύ απαραίτητες, ακόμη κι αν δίνεται η εντύπωση ότι εμποδίζουν τη μεγέθυνση και την καινοτομία των εταιρειών. Πιστεύουμε ότι είναι απαραίτητη μια ισορροπημένη προσέγγιση όσον αφορά τη μείωση των διοικητικών επιβαρύνσεων.

Κωνσταντίνος Δρούτσας (GUE/NGL), γραπτώς. – (EL) Η ΕΕ στα πλαίσια της αντιλαϊκής πολιτικής της στρατηγικής της Λισαβόνας, χρησιμοποιεί το πρόγραμμα Erasmus Mundus 2009-2013, για τον αστικό εκσυγχρονισμό των πανεπιστημίων στα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις ανάγκες του κεφαλαίου, για την απαγωγή εγκεφάλων από τρίτες χώρες και την ένταση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων, για την αύξηση της κερδοφορίας των ευρωπαϊκών μονοπωλίων.

Ενισχύει τα ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια αξιολόγησης των Πανεπιστημίων και ερευνητικών κέντρων, εξισώνει τα δημόσια και ιδιωτικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Δημιουργεί εκπαιδευτικά «κονσόρτσιου» στη βάση «στόχων αριστείας» επιβάλλοντας διδάκτρα για τους φοιτητές, αποκλείοντας έτσι ουσιαστικά τα παιδιά των εργατικών λαϊκών οικογενειών από την τριτοβάθμια εκπαίδευση και τις μεταπτυχιακές σπουδές.

Οι δημαγωγικές διακηρύξεις της ΕΕ για αποτροπή της φυγής εγκεφάλων από τις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες, δεν μπορούν να κρύψουν τον πραγματικό στόχο που δεν είναι άλλος από τη στυγνή εκμετάλλευση εργατικού δυναμικού των χωρών αυτών, το δραστικό περιορισμό του δικαιώματος των νέων για δημόσια, δωρεάν, υψηλής ποιότητας εκπαίδευση για όλα τα παιδιά της εργατικής – λαϊκής οικογένειας.

Για τους παραπάνω λόγους η ευρωκοινοβουλευτική ομάδα του ΚΚΕ καταψηφίζει τη σχετική νομοθετική πρωτοβουλία.

Edite Estrela (PSE), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης De Sarnez για το πρόγραμμα Erasmus Mundus (2009-2013), καθώς θεωρώ ότι αυτό το νέο πρόγραμμα είναι θεμελιώδες για την προώθηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως κέντρου αριστείας για την εκπαίδευση σε παγκόσμιο επίπεδο.

Μέσω της συνεργασίας ανάμεσα στα διάφορα εκπαιδευτικά ιδρύματα της ΕΕ, το Erasmus Mundus II θα βελτιώσει την ανταπόκριση στην αυξανόμενη απαίτηση για κινητικότητα των φοιτητών και θα προωθήσει την ποιότητα της ανώτατης εκπαίδευσης στην ΕΕ και το διάλογο ανάμεσα στους διαφορετικούς πολιτισμούς. Θα υπογράμμιζα, επίσης, τις σημαντικές καινοτομίες που προτείνονται στην έκθεση, όπως η παράταση του διδακτορικού προγράμματος, η συμπερίληψη υποτροφιών και η προώθηση της ενεργούς συμμετοχής των επιχειρήσεων και των ερευνητικών κέντρων.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Αυτό είναι ένα σημαντικό πρόγραμμα, το οποίο στοχεύει στην υποστήριξη φοιτητών από τρίτες χώρες, οι οποίοι επιθυμούν να έρθουν για σπουδές στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αν και η περιορισμένη χρηματοδότησή του μπορεί να προκαλέσει δυσκολίες σε όσους χρειαστεί να πληρώσουν πανεπιστημιακά δίδακτρα ενώ δεν δύνανται να το κάνουν. Ως αποτέλεσμα, παρόλο που ψηφίσαμε υπέρ της έκθεσης, λυπούμεθα που απορρίφθηκαν οι προτάσεις που κατατέθηκαν από την ομάδα μας, καθώς στόχος τους ήταν η συμβολή στην επίλυση αυτού του προβλήματος.

Ωστόσο, είμαστε στην ευχάριστη θέση να πούμε ότι υιοθετήθηκαν προτάσεις που στόχευαν στη βελτίωση της κινητικότητας αυτών των φοιτητών και στο να επιστήσουν την προσοχή στο γεγονός ότι το πρόγραμμα δεν πρέπει να χρησιμοποιείται για να προσελκύσει άτομα με ειδικές δεξιότητες από τρίτες χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε βάρος των χωρών προέλευσής τους. Επιμείναμε στην ανάγκη να λάβει υπόψη της η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, κατά την αξιολόγηση του προγράμματος, τις πιθανές συνέπειες της «φυγής εγκεφάλων» και την κοινωνικοοικονομική κατάσταση των ενδιαφερόμενων.

Πρέπει να διασφαλίσουμε ότι οι μεταπτυχιακοί φοιτητές, οι υποψήφιοι διδάκτορες, οι ερευνητές και οι ακαδημαϊκοί από λιγότερο ανεπτυγμένες τρίτες χώρες μπορούν να επιστρέψουν στον τόπο προέλευσής τους αφού τελειώσουν η διάρκεια των σπουδών τους, αποφεύγοντας έτσι τυχόν «φυγή εγκεφάλων».

Neena Gill (PSE), γραπτώς. – Κυρία Πρόεδρε, ψήφισα υπέρ αυτής της έκθεσης και ελπίζω ότι η παράταση του προγράμματος Erasmus Mundus ως το 2013 θα συνεχίσει να αποτελεί μια σημαντική γέφυρα ανάμεσα στους διαφορετικούς πολιτισμούς.

Τα οφέλη από αυτό το εκπαιδευτικό πρόγραμμα είναι προφανή – όχι μόνο θα ωφεληθεί η ΕΕ από την προσέλκυση έξυπνων, φιλόδοξων φοιτητών από τρίτες χώρες, γεγονός που θα βελτιώσει την έρευνα και την καινοτομία στην ΕΕ, αλλά και οι δικοί μας φοιτητές θα επιτύχουν βελτιωμένες γλωσσικές δεξιότητες και θα αυξήσουν την απασχολησιμότητά τους στη χώρα τους και στο εξωτερικό.

Πάνω απ' όλα, πιστεύω ότι αυτό το πρόγραμμα είναι ιδιαίτερα κατάλληλο, δεδομένου ότι διανύουμε το Έτος Διαπολιτισμικού Διαλόγου. Η οικοδόμηση σχέσεων με τρίτες χώρες μέσω της εκπαίδευσης αναπτύσσει την κατανόηση και την επικοινωνία ανάμεσα σε διαφορετικούς πολιτισμούς, γλώσσες και δόγματα. Αυτό είναι ακριβώς το είδος του προγράμματος που το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να στηρίζει και το χαιρετίζω με όλη μου την ψυχή.

Hélène Goudin και Nils Lundgren (IND/DEM), γραπτώς. – (SV) Επιλέξαμε να ψηφίσουμε κατά αυτής της έκθεσης της Επιτροπής Πολιτισμού και Παιδείας. Δεν καταψηφίζουμε την ιδέα του ίδιου του προγράμματος Erasmus Mundus, αλλά καταψηφίζουμε ως αποτέλεσμα ορισμένων από τις λεπτομερείς προτάσεις που προωθούνται από την Επιτροπή και ορισμένων από εκείνες που προωθούνται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Δε στηρίζουμε την ειδική θεώρηση Erasmus Mundus σύμφωνα με τις σύντομες περιγραφές που περιέχονται στην πρόταση. Κάθε κράτος μέλος έχει δικαίωμα έκδοσης θεωρήσεων και ελπίζουμε ότι θα υιοθετήσει γενναιόδωρη τακτική στην περίπτωση έκδοσης θεωρήσεων για φοιτητές, που συμμετέχουν στο πρόγραμμα Erasmus Mundus. Είμαστε της άποψης ότι δεν είναι δυνατό να ρυθμιστεί αυτού του τύπου η θεώρηση σε επίπεδο ΕΕ.

Απορρίπτουμε, επίσης, την ιδέα να παρέχει η ΕΕ οικονομική ενίσχυση σε σύλλογο αποφοίτων φοιτητών που αποφοίτησαν από διάφορα προγράμματα Erasmus Mundus. Οι ενώσεις σπουδαστών πρέπει να αναπτύσσονται από τις ανάγκες και τις προσωπικές προσπάθειες των ατόμων. Δεν μπορούν να δημιουργηθούν εκ των άνω από θεσμικά όργανα της ΕΕ.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), γραπτώς. – (PL) Το πρόγραμμα Erasmus Mundus περιλαμβάνει τη συνεργασία και την κινητικότητα στον τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης, που στοχεύει στην προώθηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως παγκόσμιου κέντρου αριστείας για την εκπαίδευση. Διευρύνει τις ευκαιρίες που είναι μέχρι σήμερα διαθέσιμες στο πλαίσιο του προγράμματος Erasmus, ξεκινώντας συνεργασία στον τομέα της εκπαίδευσης με χώρες που δεν είναι μέλη της Ένωσης.

Η εκπαίδευση παίζει ρόλο ζωτικής σημασίας στις ζωές των νέων ανθρώπων. Η διεθνής εμπειρία εκτιμάται όλο και περισσότερο από τους ίδιους τους φοιτητές και από τους μελλοντικούς εργοδότες. Η γνώση γλωσσών, πολιτισμών, η συγκεκριμένη φύση κάθε χώρας και η ικανότητα συνεργασίας σε διεθνές περιβάλλον είναι μόνο μερικά από τα πολλά οφέλη συμμετοχής στο πρόγραμμα. Η προώθηση της κινητικότητας είναι άλλο ένα εξαιρετικό χαρακτηριστικό των στόχων του προγράμματος. Οι τελευταίοι είναι ιδιαίτερα σημαντικοί στον εποχή της παγκοσμιοποίησης, καθώς οι επαφές με τρίτες χώρες αποκτούν σημασία. Πρέπει να χαιρετίσουμε το γεγονός ότι οι ευρωπαίοι φοιτητές και οι φοιτητές από τρίτες χώρες θα συνεχίσουν να έχουν την ευκαιρία απόκτησης τέτοιου είδους εμπειριών.

Είμαι ευτυχής που το πρόγραμμα, το οποίο ψηφίστηκε, περιέχει επίσης προτάσεις για την επίλυση των ζητημάτων θεώρησης. Τα τελευταία περιπλέκουν χωρίς να υπάρχει λόγος τις ταξιδιωτικές ρυθμίσεις. Η προτεινόμενη διευκόλυνση πρέπει, επίσης, να επιρεάσει το διαθέσιμο πεδίο πληροφόρησης. Οι φοιτητές θα πρέπει να είναι σε θέση να λαμβάνουν όλες τις πληροφορίες που ζητούν, ώστε να καταστεί εκ των προτέρων ευκολότερη η προετοιμασία παραμονής τους. Για το σκοπό αυτό, θα βοηθούσε ιδιαίτερα η στήριξη από τις αντιπροσωπίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σε τρίτες χώρες.

Ona Juknevičienė (ALDE), γραπτώς. – (LT) Σήμερα ψηφίσαμε για τη νέα γενιά του προγράμματος Erasmus Mundus (2009-2013). Το τρέχον πρόγραμμα Erasmus Mundus υλοποιήθηκε το 2004, ενώ περισσότεροι από 4000 πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τρίτων χωρών χρησιμοποίησαν επιτυχώς αυτό το πρόγραμμα. Το Erasmus Mundus αποδείχθηκε αξιόπιστο μέτρο στον τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης, κυρίως στο χώρο των μεταπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών. Ο στόχος του νέου προγράμματος είναι να ενθαρρύνει την ανώτατη εκπαίδευση στην Ευρώπη, να συμβάλει στην προσφορά περισσότερων και καλύτερων ευκαιριών καριέρας σε νέα άτομα και να εφαρμόσει πιο δομημένη διεθνή συνεργασία ανάμεσα στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα διασφαλίζοντας μεγαλύτερη κινητικότητα για τους φοιτητές από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από τρίτες χώρες. Κατά τα επόμενα 5 χρόνια, στα πανεπιστήμια της Ευρώπης και τρίτων χωρών θα εκχωρηθούν περισσότερα από 950 εκατομμύρια ευρώ για συμμετοχή στο πρόγραμμα και παροχή επιχορηγήσεων. Θα προστεθεί ένα επιπλέον πρόγραμμα μεταπτυχιακών σπουδών και θα εκχωρηθεί στους φοιτητές μεγαλύτερη οικονομική υποστήριξη. Κατά την ψηφοφορία, στήριξα τις τροπολογίες της αρμόδιας επιτροπής, που δίνουν στο έγγραφο σαφέστερη ρύθμιση, διαφυλάσσουν την επιλογή και τα δικαιώματα των φοιτητών και επιτρέπουν μεγαλύτερη συνεργασία μεταξύ των πανεπιστημίων.

Carl Lang και Fernand Le Rachinel (NI), γραπτώς. – (FR) Ο στόχος της ενθάρρυνσης της εκτεταμένης οικονομικής μετανάστευσης, που ήδη ετέθη στις 11 Ιανουαρίου 2005 από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην «Πράσινη Βίβλο: για μια κοινοτική προσέγγιση της διαχείρισης της οικονομικής μετανάστευσης» είναι πιο επίκαιρος από ποτέ, δεδομένης αυτής της έκθεσης.

Όχι λιγότερα από 950 εκατομμύρια ευρώ έχουν πιστωθεί στο πρόγραμμα Erasmus Mundus II για την περίοδο 2009-2013. Το πρόγραμμα αυτό έχει σκοπό να προσελκύσει αλλοδαπούς φοιτητές και καθηγητές στη γεωγραφική περιοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρόκειται για 654 εκατομμύρια ευρώ περισσότερα από το ποσό που πιστώθηκε στην πρώτη έκδοση του προγράμματος.

Υπό το πρόσχημα - αξιόλογο αυτό καθεαυτό - της ενθάρρυνσης φοιτητών από τρίτες χώρες να έρθουν για σπουδές στην Ευρώπη προσφέροντάς τους μεταπτυχιακά διπλώματα ή διδακτορικά υψηλού επιπέδου, εκείνοι που στην πραγματικότητα ανοίγουν είναι οι υδατοφράχτες για μια νέα οδό επίσημης μετανάστευσης.

Πράγματι, θα παρασχεθεί σε αλλοδαπούς από τρίτες χώρες ευκολότερη πρόσβαση στην Ευρώπη κυρίως μέσω απλοποιημένων διαδικασιών για την απόκτηση θεωρήσεων και υποτροφιών και μέσω τροποποιημένων διδάκτρων.

Αντί να ευνοεί τους υπηκόους της και να ενθαρρύνει την ευρωπαϊκή έρευνα και αριστεία που χρειάζεται, η Ευρωπαϊκή Ένωση ευνοεί ξανά εκείνους που βρίσκονται εκτός ΕΕ και εκδηλώνει την προτίμησή της για εκτεταμένη μετανάστευση.

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Το πρόγραμμα Erasmus Mundus II είναι παρόμοιο με το πρόγραμμα Erasmus για ανταλλαγή για ευρωπαίους φοιτητές, αλλά στοχεύει κυρίως σε ανταλλαγές με τρίτες χώρες. Σκοπός του είναι να προσελκύσει στην Ευρώπη αλλοδαπούς φοιτητές με προσόντα.

Είμαι βασικά υπέρ της διαπολιτισμικής ανταλλαγής, ιδίως σε επιστημονικό επίπεδο. Ωστόσο, διατηρώ επιφυλάξεις σχετικά με την αποτελεσματικότητα και, κυρίως, τη χρησιμότητα του προγράμματος αυτού για τα κράτη μέλη. Στην εποχή που σε ορισμένα κράτη μέλη οι θέσεις στα πανεπιστήμια για το μόνιμο πληθυσμό είναι περιορισμένες σε πολλούς θεματικούς τομείς, πρέπει να είμαστε προσεκτικοί όσον αφορά τα προσόντα ανώτερου επιπέδου.

Η κίνηση προς το μοντέλο της Μπολόνια ολόκληρου του πανεπιστημιακού συστήματος της Ευρώπης έχει καταστήσει δύσκολο να βρουν οι φοιτητές με μεταπτυχιακό δίπλωμα θέση σε διδακτορικό. Η αύξηση του ανταγωνισμού για τους κατοίκους φοιτητές μου φαίνεται αναποτελεσματική. Θα είναι, επίσης, δύσκολο να ελεγχθούν παραβιάσεις των κανονισμών περί μετανάστευσης σε σχέση με το πρόγραμμα. Για αυτόν τον λόγο, ψήφισα κατά της έκθεσης.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), γραπτώς. – (PL) Το πρόγραμμα Erasmus Mundus έχει ήδη παίξει σημαντικό ρόλο στη σύγχρονη εκπαίδευση των νέων ανθρώπων και των ενηλίκων. Η εμπειρία που αποκτήθηκε υποδεικνύει ότι οι προκλήσεις πρέπει να αντιμετωπιστούν με προσοχή, ωστόσο. Οι υπερβολικά ριζικές αλλαγές, όπως οι νέοι όροι για δίδακτρα, μπορούν να διαταράξουν αυτό το εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο έχει αποδείξει την αξία του στην αγορά. Τέτοιες αλλαγές μπορεί, επίσης, να παραβιάσουν ορισμένες αρχές σχετικά με την αυτονομία των ακαδημαϊκών ιδρυμάτων. Είναι, κατά συνέπεια, απαραίτητο να εξετάσουμε εάν θα ήταν καλύτερα να αφήσουμε τις αποφάσεις στην κοινοπραξία Erasmus Mundus ή να ορίσουμε τους όρους διαχείρισης εκ των άνω.

Πιστεύω ότι, όπου υπάρχει πάγια πρακτική και τα τοπικά σώματα έχουν την ευκαιρία να λάβουν αποφάσεις, αυτό πρέπει να γίνεται σεβαστό και να μην επιβάλλεται τίποτε καινούριο με διάταγμα. Αυτό είναι ιδιαίτερος σημαντικός δεδομένου ότι ζούμε σε πολύ διαφορετικές περιφέρειες. Ορισμένες θεωρείται ότι είναι περισσότερο ανεπτυγμένες, άλλες λιγότερο, ενώ όλες έχουν ποικίλες παραδόσεις και διαφορετικές οικονομικές συνθήκες.

Θα ήθελα να εκμεταλλευτώ αυτήν την ευκαιρία για να τονίσω ότι το Κοινοβούλιο έχει την αδικαιολόγητη πρακτική να αναφέρεται σε έγγραφα, τα οποία δεν είναι ακόμα δεσμευτικά, όπως το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, το οποίο απορρίφθηκε σε δημοψήφισμα, τη Συνθήκη της Λισαβόνας και το συναφή Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Η νομοθεσία δεν μπορεί να θεμελιωθεί σε ό,τι δε βρίσκεται στο κεκτημένο.

Luca Romagnoli (NI), γραπτώς. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ψήφισα υπέρ της έκθεσης της κ. De Sarnez για το πρόγραμμα Erasmus Mundus (2009-2013). Οι νέοι άνθρωποι είναι το μέλλον μας και το λέω αυτό όχι επειδή είναι η κατάλληλη έκφραση: το πρόγραμμα Erasmus Mundus θεμελιώθηκε στην ηθική αξία της αριστείας και στην προώθηση της διαπολιτισμικής ολοκλήρωσης μέσω της συνεργασίας με τρίτες χώρες, προκειμένου να μπορέσουν οι νέες γενιές να εργαστούν για έναν καλύτερο κόσμο. Συγκεκριμένα, το νέο πρόγραμμα Erasmus Mundus δίνει έμφαση στην πιθανότητα παρακολούθησης μεταπτυχιακών και διδακτορικών προγραμμάτων σπουδών, στη δημιουργία εταιρικών σχέσεων με εκπαιδευτικά ιδρύματα σε τρίτες χώρες και την επιδίωξη ειδικών δραστηριοτήτων επικοινωνίας και πληροφόρησης.

Επικροτώ αυτήν την πρωτοβουλία και θα ήθελα, επίσης, να επιστήσω την προσοχή στην πρόταση της κ. De Sarnez ότι η εκμάθηση τουλάχιστον δύο ξένων γλωσσών πρέπει να καταστεί προτεραιότητα: οι γλώσσες είναι πράγματι το κυριότερο μέσο πολιτιστικής ένταξης.

Bart Staes (Verts/ALE), γραπτώς. – (NL) Το Erasmus Mundus II είναι σε μεγάλο βαθμό ισοδύναμο με τον προκατόχο του, αν και πραγματοποιήθηκαν σημαντικές προσαρμογές. Οι σημαντικές αλλαγές περιλαμβάνουν μια πιο ισορροπημένη και εγγυημένη γεωγραφική εκπροσώπηση στα προγράμματα Erasmus Mundus, που μπορούν να προσφέρουν τα κοινά πανεπιστημίων από τρεις τουλάχιστον ευρωπαϊκές χώρες, μαζί με επιπλέον προσοχή για τους ευάλωτους πληθυσμούς.

Τα κριτήρια εισδοχής για τα εκπαιδευτικά προγράμματα πρέπει να βασίζονται στην ποιότητα και, ταυτόχρονα, η ισότητα των φύλων πρέπει να γίνεται σεβαστή και να βελτιωθεί η πρόσβαση για τις ομάδες που βρίσκονται σε μειονεκτική θέση.

Όταν χορηγούνται επιχορηγήσεις σε ευρωπαίους φοιτητές και σε φοιτητές από τρίτες χώρες, τα ιδρύματα που παρέχουν τα προγράμματα σπουδών πρέπει να σέβονται την αρχή των ίσων ευκαιριών και της αποφυγής διακρίσεων.

Ταυτόχρονα, το Erasmus Mundus II πρέπει να συμβάλει στην αειφόρο ανάπτυξη των ανώτατης εκπαίδευσης στην Ευρώπη και σε τρίτες χώρες, το οποίο σημαίνει ότι η Επιτροπή πρέπει να καταβάλει κάθε προσπάθεια για να αποτρέψει τη φυγή εγκεφάλων.

Η Ομάδα των Πρασίνων θα διασφαλίσει ότι οι προσαρμογές αυτές πράγματι υλοποιούνται. Η αξιολόγηση του Erasmus Mundus πρέπει, επίσης, να δείξει ότι η πρόσβαση στα προγράμματα σπουδών του Erasmus Mundus έχει βελτιωθεί για τις ευάλωτες ομάδες.

Η Ομάδα των Πρασίνων/Ευρωπαϊκής Ελεύθερης Συμμαχίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου υιοθέτησε αυτήν την έκθεση υπό αυτές τις προϋποθέσεις

– Έκθεση: József Szájer (A6-0300/2008)

Bogusław Liberadzki (PSE), γραπτώς. – (PL) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης για την πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τους κανόνες και τα πρότυπα ασφαλείας για τα επιβατηγά πλοία (αναδιατύπωση) (COM(2007)0737 – C6-0442/2007 – 2007/0257(COD)).

Όπως και ο κ. Szájer, τείνω να αναγνωρίσω τις αρχές και τις κατευθυντήριες γραμμές που παρέχονται από τη Διάσκεψη των Προέδρων. Είναι απολύτως συμβατές με το δίκαιο. Υιοθετώ, επίσης, πλήρως την υπόδειξη ότι η απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων απαιτεί τεχνικές προσαρμογές.

– Έκθεση: József Szájer (A6-0297/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ της πρότασης οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την περιορισμένη χρήση γενετικά τροποποιημένων μικροοργανισμών (αναδιατύπωση), και αυτό με βάση την έκθεση του κ. Szájer. Λυπάμαι που, δεδομένης της ανάπτυξης και της περιπλοκότητας των νομοθεσιών και των κανονισμών, η Επιτροπή δεν άλλαξε τη θέση της που υπάρχει από την 1^η Απριλίου 1987, η οποία συνίσταται στην εντολή προς τις υπηρεσίες να προχωρήσουν όσον αφορά την κωδικοποίηση των νομοθετικών εγγράφων όχι αργότερα από το πέρας της δέκατης τροποποίησής τους, ενώ ταυτόχρονα τονίζει ότι πρόκειται για ελάχιστο κανόνα και ότι οι υπηρεσίες επρόκειτο να κωδικοποιήσουν τις νομοθεσίες και τους κανονισμούς για τους οποίους ήταν υπεύθυνες σε ακόμα πιο σύντομα χρονικά διαστήματα. Σε αυτήν τη συγκεκριμένη περίπτωση, προχωρούμε στην αναθεώρηση της οδηγίας του 1990 και των νομοθεσιών και των κανονισμών που αλλάχτηκαν τέσσερις φορές, το 1994, το 1998, το 2001 και το 2003. Ενώ αρχικά προοριζόταν για κωδικοποίηση, η οδηγία 90/219/ΕΟΚ τελικά αναδιατυπώνεται, προκειμένου να εισαχθούν οι απαραίτητες αλλαγές για την προσαρμογή στη διαδικασία για τους κανονισμούς με έλεγχο που εισήχθη το 2006. Θεωρώ ότι η πολιτική ενοποίησης της κοινοτικής πολιτικής πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και ότι η τρέχουσα κατάσταση δεν είναι τακτοποιημένη, κυρίως σε σχέση με τα κράτη μέλη και τους πολίτες.

Dumitru Oprea (PPE-DE), γραπτώς. – (RO) Παρόλο που η πρόοδος που σημειώθηκε και η αποτελεσματικότητα που επετεύχθη στην αγροτική, φυτική και ζωϊκή παραγωγή είναι αδιανόητη χωρίς τις σημαντικές ανακαλύψεις που έγιναν στον τομέα της γενετικής, πρέπει να θεσπίσουμε βέλτιστα μέτρα βιοασφάλειας για τη χρήση γενετικά τροποποιημένων μικροοργανισμών σε συνθήκες κλειστού περιβάλλοντος, καθώς πρέπει να σεβαστούμε την αρχή της προφύλαξης έτσι ώστε να μπορέσουμε να προστατέψουμε την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον.

Πρόκειται σαφώς για την περίπτωση κατά την οποία σήμερα η ανθρωπότητα θα ήταν σε χειρότερη κατάσταση και θα εμπλεκόταν σε περισσότερες διαμάχες χωρίς τις ανακαλύψεις του Mendel, τις οποίες ακολούθησαν εκείνες των Morgan, Crick και Watson. Ωστόσο, είναι σαφές ότι οι διαδικασίες για τη λήψη, τον έλεγχο, τη χρήση και την εμποριοποίηση γενετικά τροποποιημένων οργανισμών (ΓΤΟ), είτε πρόκειται για φυτά, ζώα ή μικροοργανισμούς, πρέπει να υπόκεινται σε κάθε χώρα σε ένα ειδικό σχέδιο ρύθμισης, έγκρισης και διοίκησης, το οποίο θα καθορίσει νομικό και θεσμικό πλαίσιο, με σκοπό την εξάλειψη ή τη μείωση των κινδύνων πρόκλησης τυχόν αρνητικών επιπτώσεων.

– Έκθεση: Eoin Ryan (A6-0348/2008)

Luca Romagnoli (NI), γραπτώς. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ψήφισα υπέρ της έκθεσης του κ. Ryan για τις κοινοτικές στατιστικές των συναλλαγών αγαθών μεταξύ κρατών μελών. Ο στόχος της κοινοτικής νομοθεσίας είναι η μείωση της περιττής και υπερβολικής γραφειοκρατίας και, συνεπώς, το ζήτημα των στατιστικών που σχετίζονται με τις συναλλαγές αγαθών μεταξύ των κρατών μελών δεν μπορεί να παραμείνει άδικτο.

Η Eurostat έχει δημιουργήσει μια ομάδα εργασίας για να διερευνήσει με ποιον τρόπο η ενδοκοινοτική αναφορά αυτών των συναλλαγών μπορεί να απλοποιηθεί και να εκσυγχρονιστεί. Επιπροσθέτως, ετοιμάζεται μελέτη για ένα απλό σύστημα ανάπτυξης και καταλογογράφησης των εμπορικών ροών αγαθών στο πλαίσιο της κοινής αγοράς. Συμφωνώ με αυτήν την πρωτοβουλία, αλλά ελπίζω, μαζί με τον κ. Ryan, ότι η Επιτροπή θα βελτιώσει αυτήν την πρόταση προσδιορίζοντας με επαρκείς λεπτομέρειες τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν προκειμένου να εισαχθεί μηχανισμός απλής ροής τέτοιου τύπου. Για αυτό πρέπει να χρησιμοποιηθούν πιλοτικά έργα, ώστε να μπορέσει να εξεταστεί πλήρως η αξία και η σκοπιμότητα του σχεδίου.

Eoin Ryan (UEN), γραπτώς. – (GA) Το ενενήντα τοις εκατό των επιχειρήσεων στην Ιρλανδία είναι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, όπως και σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Στην Ιρλανδία – καθώς γνωρίζω καλύτερα την κατάσταση εκεί – 250 000 επιχειρήσεις περίπου είναι μικρομεσαίες επιχειρήσεις που απασχολούν περισσότερα από 800 000 άτομα. Οι περισσότερες από αυτές τις επιχειρήσεις (περί το 90%) απασχολούν λιγότερα από δέκα άτομα, ενώ στις μισές περιπτώσεις απασχολείται μόνο ένα άτομο. Ο χρόνος, συνεπώς, αποτελεί ιδιαίτερα πολύτιμο πόρο, όμως οι επιχειρήσεις αυτές σπαταλούν πολύ χρόνο συμπληρώνοντας απλώς φόρμες.

Δεν αποτελεί έκπληξη το γεγονός ότι στηρίζω αυτήν την έκθεση (καθώς είναι η δική μου έκθεση), όπου επετεύχθη συμβιβασμός μέσω της συνεργασίας μεταξύ του Συμβουλίου και των συναδέλφων μου στην επιτροπή ECON. Ωστόσο, επιθυμώ να κάνω αυτήν την αιτιολόγηση ψήφου, για να τονίσω τη σημασία της. Οι διατάξεις της έκθεσης θα απαλλάξουν περισσότερες από 200 000 μικρομεσαίες επιχειρήσεις από την υποχρέωση να συμπληρώνουν

φόρμες σχετικά με τις συναλλαγές αγαθών, εξοικονομώντας έτσι χρόνο και επιφέροντας οφέλη στις επιχειρήσεις γενικώς.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), γραπτώς. – (PL) Το Intrastat είναι ένα ενιαίο κοινό σύστημα για τις ευρωπαϊκές χώρες. Στοιχεύει στη μείωση της περιττής γραφειοκρατίας και ρύθμισης. Είναι ευέλικτο σύστημα και, συνεπώς, επιτρέπει να ληφθούν υπόψη συγκεκριμένες ανάγκες και λύσεις σχετικά με τα μεμονωμένα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ένα άλλο σημαντικό σημείο είναι ότι και το σύστημα Intrastat και το διεθνές στατιστικό σύστημα εμπορίου βασίζονται στις συστάσεις ενός διεθνούς στατιστικού συστήματος εμπορίου αγαθών, που αναπτύχθηκε από τη Στατιστική Υπηρεσία του ΟΗΕ. Έτσι καθίσταται δυνατή η λήψη ολοκληρωμένων και πλήρως συγκρίσιμων πληροφοριών για το διεθνές εμπόριο αγαθών.

Η συνεχής συλλογή στατιστικών δεδομένων για σημαντικά οικονομικά ζητήματα είναι απολύτως απαραίτητη. Τα κράτη μέλη πρέπει να καταβάλουν κάθε προσπάθεια εκσυγχρονισμού και βελτίωσης αυτού του συστήματος.

– Έκθεση: **Evelyne Gebhardt (A6-0361/2008)**

John Attard-Montalto (PSE), γραπτώς. – Η Μάλτα είναι το μόνο κράτος της ΕΕ, όπου δεν μπορεί κανείς να πάρει διαζύγιο. Στην Ευρώπη υπάρχουν μόνο τρία κράτη, στα οποία δεν είναι εφικτό το διαζύγιο: το Βατικανό, η Ανδόρα και η Μάλτα.

Η Μάλτα, ωστόσο, επέτρεψε την εγγραφή διαζυγίου που ελήφθη αλλού υπό την προϋπόθεση ότι το άτομο ήταν είτε υπήκοος είτε κάτοικος της χώρας όπου δόθηκε το διαζύγιο.

Δυνάμει του κανονισμού Βρυξέλλες II (Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου), ένα άτομο μπορεί πλέον να λάβει διαζύγιο εάν είναι υπήκοος κράτους μέλους και έχει πραγματοποιήσει συνήθη διαμονή εκεί για έξι μήνες. Οποιοδήποτε άλλο άτομο μπορεί να κάνει αίτηση διαζυγίου, εάν το άτομο αυτό πραγματοποιήσει συνήθη διαμονή στο κράτος μέλος για συνεχόμενη περίοδο ενός έτους, η οποία προηγείται άμεσα της αίτησης διαζυγίου του.

Είναι αξιόπαινο το γεγονός ότι ελήφθη υπόψη ένα νέο άρθρο για περιπτώσεις κατά τις οποίες τα κράτη δεν έχουν δικαίωμα περί διαζυγίου, όπως στην περίπτωση της Μάλτας.

Στη Μάλτα έχουμε ήδη αναγνωρίσει το διαζύγιο μέσω του συστήματος εγγραφής σε περιπτώσεις όπου εφαρμόζονται οι κατάλληλες ρυθμίσεις· δεν πρόκειται για θέμα υιοθέτησης της αρχής του διαζυγίου, καθώς αυτή ήδη ισχύει σε ορισμένες περιπτώσεις. Το ζήτημα είναι εάν το διαζύγιο πρέπει να αποτελέσει συγκεκριμένο τμήμα του νομικού μας συστήματος, ακόμα και όταν αυτές οι ειδικές περιπτώσεις δεν ισχύουν.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ του νομοθετικού ψηφίσματος που εγκρίνει, κατόπιν τροποποιήσεων, την πρόταση για έναν κανονισμό του Συμβουλίου που θα τροποποιεί τον κανονισμό του 2003 όσον αφορά τη διεθνή δικαιοδοσία και για τη θέσπιση κανόνων σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο σε γαμικές διαφορές, και αυτό βάσει της έκθεσης της κ. Gebhardt. Καθώς είμαστε αντιμέτωποι με την αυξημένη κινητικότητα των πολιτών στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση του αριθμού των «διεθνών» ζευγαριών, δηλαδή ζευγαριών όπου οι σύζυγοι είναι διαφορετικών εθνικοτήτων ή διαμένουν σε διαφορετικό κράτος μέλος ή σε κράτος μέλος του οποίου τουλάχιστον ένας από τους δύο δεν είναι υπήκοος, και λόγω του υψηλού ποσοστού των διαζυγίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι απαραίτητο να νομοθετούμε για το εφαρμοστέο δίκαιο και την αρμοδιότητα σε γαμικές υποθέσεις, οι οποίες αφορούν ολοένα αυξανόμενο αριθμό πολιτών κάθε χρόνο. Είναι απαραίτητο να συνεχίσουμε να τονίζουμε ότι οι συνθήκες προβλέπουν τη σταδιακή δημιουργία ενός κοινού χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης μαζί με μέτρα που στοχεύουν στην προαγωγή της συμβατότητας των εφαρμοστέων κανόνων στα κράτη μέλη στον τομέα των διαφορών μεταξύ νομοθεσιών και αρμοδιότητας.

Lena Ek (ALDE), γραπτώς. – (SV) Η έκθεση της κ. Gebhardt αποσαφηνίζει την αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων σε σχέση με τις γαμικές υποθέσεις εντός ΕΕ καθώς και το ποια νομοθεσία πρέπει να θεωρηθεί κατάλληλη. Στόχος είναι να καταπολεμήσουμε τον κίνδυνο ένας από τους δύο συζύγους να προσπαθήσει να κάνει πρώτος αίτηση διαζυγίου προκειμένου η υπόθεση να διέπεται από το δίκαιο μιας συγκεκριμένης χώρας, που θα προστάτευε τα συμφέροντα του εν λόγω συζύγου. Αυτός καθαυτός ο στόχος είναι φυσικά αξιόπαινος. Ωστόσο, κατά την άποψή μου, τα μειονεκτήματα του κανονισμού υπερτερούν των πλεονεκτημάτων.

Η Σουηδία έχει μία από τις πιο φιλελεύθερες νομοθεσίες για το γάμο παγκοσμίως και για αυτό πρέπει να είμαστε υπερήφανοι. Ο κίνδυνος που σχετίζεται με την αρχική πρόταση είναι ότι αυτό θα σήμαινε πως σε ορισμένες περιπτώσεις τα σουηδικά δικαστήρια θα ήταν αναγκασμένα να εκδώσουν απόφαση σύμφωνα με τη νομοθεσία της Μάλτας, της Ιρλανδίας, της Γερμανίας ή του Ιράν, όταν το ένα μέρος κάνει αίτηση διαζυγίου. Μακροπρόθεσμα,

αυτό θα περιόριζε το σουηδικό χωρίς όρους δικαίωμα να κάνει αίτηση διαζυγίου ένα άτομο και επίσης να του χορηγηθεί αυτό – σημείο στο οποίο δε θα συμβιβαζόμουν ποτέ. Ως εκ τούτου, η πρώτη σκέψη μου ήταν να καταπιψίσω την έκθεση. Ωστόσο, κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας εγκρίθηκε προφορική τροπολογία, η οποία στην ουσία σχετίζεται με την αρχή του δικαίου περί δημόσιας τάξης. Εξακολουθώ να είμαι της άποψης ότι το σουηδικό μοντέλο πρέπει να διατηρηθεί, όμως προκειμένου να ενθαρρυνθεί η βελτίωση επέλεξα να απόσχω.

Edite Estrela (PSE), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης Gebhardt σχετικά με το εφαρμοστέο δικαίο σε γαμικές διαφορές. Έχοντας υπόψη την αυξημένη κινητικότητα των πολιτών στη ΕΕ και την ποικιλοότητα της εφαρμοστέας νομοθεσίας στα διάφορα κράτη μέλη σε περίπτωση διαζυγίου, στηρίζω τη δυνατότητα των συζύγων διαφορετικών εθνικοτήτων ή κατοίκων διαφορετικών κρατών μελών να επιλέξουν το δικαίο που θα εφαρμοστεί για το διαζυγίο τους.

Ωστόσο, νιώθω ότι είναι ζωτικής σημασίας να διασφαλισθεί ότι κάθε σύζυγος είναι ενήμερος, έτσι ώστε και οι δύο να γνωρίζουν πλήρως τις νομικές και κοινωνικές συνέπειες που προκύπτουν από την επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου.

Bruno Gollnisch (NI), γραπτώς. – (FR) Η νέα νομοθεσία που μας προτείνεται αφορά το διαζυγίο «διεθνών ζευγαριών», δηλαδή ζευγαριών όπου οι σύζυγοι είναι διαφορετικής εθνικότητας ή που ζουν σε διαφορετικά κράτη μέλη.

Τίθεται εδώ το ζήτημα της διόρθωσης των κανόνων που σχετίζονται με την αρμόδια δικαιοδοσία και το εφαρμοστέο δικαίο, προκειμένου να αντισταθμιστεί η νομική ανασφάλεια που κυριαρχεί σε αυτόν τον τομέα. Επί του παρόντος, το εφαρμοστέο δικαίο καθορίζεται σύμφωνα με τα εθνικά δικαία σε σχέση με τις συγκρούσεις νόμων, οι οποίοι είναι ιδιαίτερα ανόμοιοι μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών, καθώς και σύνθετοι. Η πλειοψηφία των κρατών μελών καθορίζει το εφαρμοστέο δικαίο σύμφωνα με κριτήρια επανασύνδεσης ή διαμονής (*lex loci*). Άλλα κράτη μέλη εφαρμόζουν συστηματικά το εθνικό τους δικαίο (*lex fori*), το οποίο προφανώς μπορεί να οδηγήσει στην εφαρμογή ενός δικαίου, με το οποίο οι σύζυγοι έχουν ελάχιστη σχέση, και σε ένα αποτέλεσμα που δε συμφωνεί με την ασφάλεια δικαίου.

Αυτή η νέα ρύθμιση προτείνει να εναρμονίσουμε αυτούς τους κανόνες σύγκρουσης νόμων. Είμαστε υπέρ αυτού, καθώς πρέπει να εισάγει μεγαλύτερη προβλεψιμότητα σε αυτό που παραμένει δραματική κατάσταση και να το κάνει αυτό προς το συμφέρον κυρίως της ασφάλειας την οποία τα παιδιά, που πολύ συχνά είναι τα θύματα του χωρισμού των γονιών τους, δικαιούνται.

Hélène Goudin και Nils Lundgren (IND/DEM), γραπτώς. – (SV) Εμείς στο June List παρακολουθούμε με μεγάλη απογοήτευση το ζήτημα της εισηγήτριας να ασχοληθεί με ένα ζήτημα, το οποίο πολύ πρόσφατα απορρίφθηκε από το Συμβούλιο. Είναι γεγονός ότι, παρά τα κενά του, ο ισχύων κανονισμός Βρυξέλλες Ια αποτελεί πολύ καλύτερη νομοθετική πράξη από αυτήν που προτείνεται από την εισηγήτρια. Η αφαίρεση της ελευθερίας των συζύγων όσον αφορά την επιλογή δικαστηρίου και δικαιοδοσίας αποτελεί ένδειξη της αλαζονικής στάσης της Επιτροπής και, πιο συγκεκριμένα, της εισηγήτριας απέναντι στην τρέχουσα πρακτική σε όλα τα κράτη μέλη.

Δεν απορρίπτουμε μόνο αυτήν τη εσφαλμένα μελετημένη έκθεση, αλλά καλούμε όλα τα Μέλη να διεκδικήσουν την ελευθερία της επιλογής για τους συζύγους που παίρνουν διαζυγίο. Οι περίπλοκοι κανόνες της ΕΕ είναι το τελευταίο πράγμα που χρειάζονται αυτοί οι άνθρωποι σε δύσκολες στιγμές.

Marian Harkin (ALDE), γραπτώς. – Η Ιρλανδία αποφάσισε να μη συμμετέχει στην υιοθεσία και την εφαρμογή αυτής της ρύθμισης, καθώς δεν ήμασταν υπέρ της επέκτασης της δικαιοδοσίας στα ιρλανδικά δικαστήρια ώστε να χορηγούν διαζυγίο σε υπήκοο της ΕΕ με βάση το ουσιαστικά διαφορετικό δικαίο του κράτους από το οποίο εκείνος/εκείνη προέρχεται.

Εάν η Ιρλανδία επρόκειτο να υλοποιήσει αυτό το μέτρο, αυτό θα επέτρεπε στους υπηκόους της ΕΕ που διαμένουν στην Ιρλανδία να λάβουν διαζυγίο από τα δικαστήριά μας με ουσιαστικά διαφορετικούς και λιγότερο επαχθείς όρους από αυτούς που προβλέπει το Σύνταγμά μας, όπως επιτρέπεται βάσει του δημοψηφίσματος για το διαζυγίο το 1995, δηλαδή 4 έτη χωρισμού των μερών. Θα σήμαινε, επίσης, ότι η συνταγματική απαίτηση που ισχύει στα ιρλανδικά δικαστήρια κατά τις διαδικασίες διαζυγίου, ώστε να επιτραπεί το διαζυγίο μόνο όπου έχει γίνει η κατάλληλη πρόβλεψη για τα εμπλεκόμενα μέρη και τα εξαρτημένα τέκνα, δε θα είχε εφαρμογή σε τέτοιες περιπτώσεις. Παρόλο που υπάρχουν θετικές πτυχές σε αυτήν την έκθεση, απείχα λόγω της απόφασης της Ιρλανδίας να μη συμμετέχει.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), γραπτώς. – (FI) Κυρία Πρόεδρε, ψήφισα κατά αυτής της έκθεσης της κ. Gebhardt για το γάμο, καθώς πιστεύω ότι είναι σημαντικό οι φινλανδικοί νόμοι να εφαρμόζονται στα φινλανδικά δικαστήρια στο μέλλον, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η εφαρμογή του δικαίου μιας ξένης χώρας θα ερχόταν σε μεγάλη αντίθεση με τις βασικές θέσεις του φινλανδικού δικαίου.

Ανησυχώ, επίσης, πολύ για τις προτεινόμενες αξιολογήσεις υπαιτιότητας σε περιπτώσεις διαζυγίου. Στην Φινλανδία σταματήσαμε να κάνουμε έρευνες για την απιστία ή για άλλα τέτοιου είδους ζητήματα πριν από 20 χρόνια περίπου. Εάν κάτι τέτοιο ισχύει πάλι, αυτό θα αποτελούσε ένα γιγαντιαίο βήμα προς τα πίσω και θα έδινε μια αίσθηση άλλων εποχών.

Ona Juknevičienė (ALDE), γραπτώς. – (LT) Η διευρυμένη Ευρωπαϊκή Ένωση βλέπει μια αύξηση του αριθμού των διεθνών οικογενειών, δηλαδή των συζύγων με διαφορετικές εθνικότητες. Δυστυχώς, στην ΕΕ ένας μεγάλος αριθμός γάμων μεταξύ ατόμων διαφορετικών εθνικότητας καταλήγει σε διαζύγιο και συχνά η διαδικασία διαζυγίου είναι σύνθετη και διαρκεί μεγάλο χρονικό διάστημα. Αυτό συμβαίνει διότι μέχρι τώρα τα άτομα είχαν περιορισμένες ευκαιρίες επιλογής δικαστηρίου, το οποίο θα εξέταζε την περίπτωση διαζυγίου τους. Αφού αποφάσιζαν να χωρίσουν, οι σύζυγοι μπορούσαν να προσεγγίσουν μόνο ένα δικαστήριο στη χώρα διαμονής τους. Κατά συνέπεια, δεν μπορούσαν επίσης να επιλέξουν το δικαιο άλλων κρατών μελών και να το εφαρμόσουν στο διαζύγιο τους. Για παράδειγμα, προκειμένου να πάρει διαζύγιο από το σύζυγό της, μια Λιθουανή, που είχε παντρευτεί Γερμανό και είχε οικογένεια στη Γερμανία, έπρεπε να προσεγγίσει δικαστήριο στον τόπο διαμονής τους. Η υπόθεση διαζυγίου τους έπρεπε να δικαστεί σύμφωνα με το γερμανικό δίκαιο. Εφόσον υιοθετηθεί η ρύθμιση, από την 1^η Μαρτίου 2009 αυτοί οι περιορισμοί δε θα ισχύουν πλέον. Οι οικογένειες που περνούν από διαδικασίες διαζυγίου θα μπορούν είτε να επιλέγουν δικαστήριο ανάλογα με τον τόπο διαμονής τους είτε να επιλέγουν το δικαιο που εφαρμόζεται στη χώρα της οποίας είναι πολίτες. Κατά την ψηφοφορία στήριξα τις τροπολογίες, που καθόρισαν ότι το δικαιο που εφαρμόζεται σε υποθέσεις διαζυγίου δεν πρέπει να έρχεται σε σύγκρουση με τις κύριες αρχές του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό, καθώς επιδιώκουμε να αποφύγουμε τις διακρίσεις λόγω φύλου κατά την εκδίκαση και τη λήψη αποφάσεων σε περιπτώσεις διαζυγίου.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), γραπτώς. – (FI) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης της κ. Gebhardt, επειδή πιστεύω ότι είναι σημαντική η πρόταση της Επιτροπής να καταστούν ομοιόμορφοι οι κανόνες όσον αφορά τις συγκρούσεις νόμων σε διαζύγια ανάμεσα σε διεθνή ζευγάρια. Το διαζύγιο είναι μια ανθρώπινη τραγωδία για τους εμπλεκόμενους και για τα τέκνα τους. Για αυτόν το λόγο, τα εμπλεκόμενα μέρη πρέπει να είναι όσο πιο σαφή γίνεται σχετικά με τη διαδικασία που θα εφαρμοστεί και το ουσιαστικό περιεχόμενο του δικαίου.

Η κατάσταση τώρα, όπου σύμφωνα με τον κανονισμό Βρυξέλλες Ια οι σύζυγοι μπορούν να επιλέξουν μεταξύ μιας σειράς διαφορετικών αρμόδιων δικαστηρίων και η δικαιοδοσία καθορίζεται με αναφορά στους κανόνες για τις συγκρούσεις νόμων στα κράτη μέλη όπου εδρεύει το σώμα, δεν εξασφαλίζει την αναγκαία ασφάλεια δικαίου. Η αναζήτηση ευνοϊκότερου δικαστηρίου (forum shopping) και η «αστραπιαία κίνηση προς το δικαστήριο», ώστε το ένα μέρος να πετύχει ευνοϊκό αποτέλεσμα, είναι σημαντικές παρενέργειες αυτού.

Νομίζω ότι το δικαίωμα των συζύγων να επιλέξουν με αμοιβαία συμφωνία το αρμόδιο δικαστήριο και δικαιοδοσία, θα τους βοηθούσε επίσης να ανακαλύψουν το περιεχόμενο και στις δύο περιπτώσεις. Για αυτόν ακριβώς το λόγο, είναι καίριας σημασίας να καταστεί πιο εύκολη η πρόσβαση σε πληροφορίες για το περιεχόμενο και τις διαδικασίες, όπως αναφέρεται στην τροπολογία 2. Η τροπολογία 1, που διαφυλάσσει τα συμφέροντα των τέκνων κατά την επιλογή δικαίου, είναι επίσης ζωτικής σημασίας.

Στηρίζω την τροπολογία 3, που κατατέθηκε από την ομάδα μου, σύμφωνα με την οποία πρέπει επίσης να επιλεγεί το δικαιο του κράτους μέλους στο οποίο το ζευγάρι παντρεύτηκε. Αυτό είναι λογικό και θα καταστούσε ακόμα πιο εύκολη την ανακάλυψη του περιεχομένου του δικαίου που πρέπει να εφαρμοστεί.

Astrid Lulling (PPE-DE), γραπτώς. – (FR) Στην Ευρώπη υπάρχουν, εν γένει, πάρα πολλά διαζύγια, ιδιαίτερα στη χώρα μου. Ολοένα μεγαλύτερος αριθμός διαζυγίων επηρεάζει τα μεικτά ζευγάρια, ήτοι, τα ζευγάρια στα οποία οι σύζυγοι είναι διαφορετικής υπηκοότητας.

Καθώς η ελεύθερη μετακίνηση των ατόμων αποτελεί ένα δεδομένο της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, έχει ουσιαστική σημασία να θεσπιστεί ένα σαφές νομικό πλαίσιο.

Έχοντας επίγνωση του γεγονότος ότι οι εθνικοί κανόνες στον τομέα των διαζυγίων διαφέρουν εξαιρετικά, αντιλαμβάνομαι πλήρως τους κινδύνους που μπορεί να γεννήσει ένας «τουρισμός» διαζυγίων, εάν κάποιος μπορούσε να επιλέξει την πιο ευνοϊκή δικαιοδοσία για τον ένα σύζυγο και την πιο περιοριστική για τον άλλο.

Θα είχα ψηφίσει υπέρ της παρούσας έκθεσης, γιατί ο προτεινόμενος κανονισμός θα αντιστάθμιζε τα μειονεκτήματα, επιτρέποντας σε δύο συζύγους που διαμένουν σε διαφορετικά κράτη μέλη να επιλέξουν κοινή συναινέσει κι έχοντας πλήρη γνώση των δεδομένων, της δωσιδικίας για τις δικαστικές διαδικασίες του διαζυγίου τους, το οποίο θα έπρεπε να είναι ένα από τα δύο κράτη μέλη διαμονής στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δυστυχώς, στη διάρκεια της ψηφοφορίας, μια προφορική τροπολογία η οποία είχε εγκριθεί προκάλεσε τέτοια σύγχυση που κρίθηκε απαραίτητη η παραπομπή ολόκληρης της έκθεσης πίσω στην επιτροπή. Δεδομένου ότι η έκθεση δεν παρατέθηκε στην επιτροπή, δεν συμμετείχα πλέον στην οριστική ψηφοφορία.

Το ζήτημα είναι εξαιρετικά λεπτό για να ψηφισθεί μέσα σε μία κατάσταση σύγχυσης.

Mairead McGuinness (PPE-DE), γραπτώς. – Δεν ψήφισα για την παρούσα έκθεση καθώς η Ιρλανδία επέλεξε να μην ασκήσει το δικαίωμά της να συμμετάσχει στην έγκριση και την εφαρμογή του προτεινόμενου κανονισμού και δεν διαδραμάτισε ενεργό ρόλο στις διαπραγματεύσεις που πραγματοποιήθηκαν σε επίπεδο Συμβουλίου.

Η Ιρλανδία δεν τασσόταν υπέρ της επέκτασης της δικαιοδοσίας στα ιρλανδικά δικαστήρια για να εκδοθεί διαζύγιο σε έναν ευρωπαϊό υπήκοο με βάση ένα ουσιαστικά διαφορετικό δικαίο του κράτους προέλευσης αυτού/ αυτής.

Αυτό, εάν είχε εφαρμοστεί, θα επέτρεπε στους ευρωπαίους υπηκόους που διαμένουν στην Ιρλανδία να λάβουν ένα διαζύγιο στα ιρλανδικά δικαστήρια υπό ουσιαστικά διαφορετικούς και λιγότερο δυσμενείς όρους από εκείνους που προβλέπει το σύνταγμά μας όπως επιτράπηκε με το δημοψήφισμα για τα διαζύγια το 1995.

Δεδομένου ότι η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στη διαδικασία έγκρισης και εφαρμογής αυτού του κανονισμού, επέλεξα να μη συμμετέχω την ψηφοφορία για αυτήν την έκθεση.

Miroslav Míkolášik (PPE-DE), γραπτώς. – (SK) Χαιρετίζω την έκθεση της συναδέλφου μου Evelyne Gebhardt που αφορά την επιλογή δικαιοδοσίας, την αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων και τους κανόνες που ισχύουν για το δικαίωμα έκδοσης αποφάσεων σε γαμικές διαφορές. Πιστεύω ακράδαντα ότι είναι σημαντικό να δημιουργήσουμε ένα σαφές, περιεκτικό και ευέλικτο νομικό πλαίσιο για αυτόν τον ευαίσθητο τομέα.

Στη σημερινή ψηφοφορία, υπερψήφισα τη θέσπιση του δικαιώματος επιλογής του κατάλληλου δικαστηρίου για τις διαδικασίες έκδοσης του διαζυγίου. Υποστήριξα μια πρόταση σύμφωνα με την οποία ένα λεγόμενο διεθνές ζευγάρι θα μπορεί να επιλέξει τη δικαιοδοσία του τόπου της συνήθους διαμονής του ή του νομικού συστήματος της χώρας όπου τελέστηκε ο γάμος.

Υποστηρίζω απόλυτα την άποψη ότι είναι σημαντικό να εξασφαλίσουμε επαρκή πρόσβαση σε ενημέρωση και στους δύο συζύγους, ανεξαρτήτως της οικονομικής τους κατάστασης ή του μορφωτικού τους επιπέδου. Και οι δύο πλευρές θα πρέπει να είναι με ακρίβεια και πλήρως ενημερωμένες για τις συνέπειες της επιλογής του δικαστηρίου γι' αυτούς και για το δικαίωμα απόφασης σε υποθέσεις διαζυγίων. Αυτό ισχύει ειδικότερα στην περίπτωση διεθνών ζευγαριών, δεδομένου ότι οι νόμοι των κρατών μελών, οι διαδικασίες των διαζυγίων και οι συνθήκες υπό τις οποίες μπορούν να αντιμετωπιστούν τα διαζύγια ποικίλλουν σε πολύ μεγάλο βαθμό.

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Όσον αφορά ζητήματα σχετικά με διασυνοριακούς γάμους είναι σημαντικό να υπάρχει μια τυποποιημένη νομική κατάσταση στην Ευρώπη. Η νομική βεβαιότητα για τους πολίτες σε τομείς όπως ο γάμος και το διαζύγιο, τα οποία συχνά συνδέονται με ζητήματα υψηλού συναισθηματισμού, αποκτά ολοένα και μεγαλύτερη σημασία σε τομείς πολιτικής.

Σε έναν πλανήτη που συρρικνώνεται με συνεχώς αυξανόμενη ταχύτητα, οι κανονισμοί όπως αυτοί που ισχύουν ήδη στο αστικό δικαίο, εν προκειμένω η ελεύθερη επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου και του δικαστηρίου για τους διαδίκους, είναι σημαντική για τη μετακίνησή τους. Ο παρόν κανονισμός καθιερώνει επίσης μιας «φιλική για το χρήστη» πρόσβαση σε έναν τομέα του οικογενειακού δικαίου. Ένας άλλος σημαντικός παράγοντας σε αυτό το πλαίσιο είναι ότι οι διάδικοι να είναι καλά ενημερωμένοι για τις νομικές συνέπειες των αποφάσεών τους. Για το λόγο αυτό ψήφισα υπέρ της έκθεσης.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), γραπτώς. – (RO) Ψήφισα υπέρ της παρούσας έκθεσης σκεπτόμενος τους πάνω από 1 50 000 Ευρωπαίους άντρες και γυναίκες οι οποίοι εμπλέκονται σε διασυνοριακές διαδικασίες έκδοσης διαζυγίων κάθε χρόνο. Σε αυτούς περιλαμβάνονται επίσης πολλοί Ρουμάνοι ή Ρουμάνες οι οποίοι παντρεύτηκαν στο εξωτερικό. Ψήφισα υπέρ της παρούσας έκθεσης, γιατί πιστεύω ακράδαντα ότι είναι καθήκον μας να υποστηρίξουμε την άρση όλων εκείνων των γραφειοκρατικών εμποδίων και δυσκολιών που κάνουν ορισμένους ανθρώπους να λένε ότι η Ένωση είναι κόλαση για τους πολίτες και παράδεισος για τους δικηγόρους.

Πιστεύω επίσης ότι είναι καθήκον μας προς τους ανθρώπους που εκπροσωπούμε να εξαλείψουμε αρκετά και από τα υπόλοιπα προβλήματα που βασανίζουν τους πολίτες της Ευρώπης. Μόνο δύο παραδείγματα αυτών είναι τα προβλήματα που συνδέονται με την ιατρική περίθαλψη που παρέχεται στους Ευρωπαίους πολίτες σε μια χώρα πέραν της χώρας προέλευσής τους και η ισοτιμία των εκπαιδευτικών τίτλων.

Luca Romagnoli (NI), γραπτώς. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ψήφισα υπέρ της έκθεσης του έργου που παρουσίασε η κυρία Gebhardt σχετικά με το εφαρμοστέο δικαίο σε γαμικά ζητήματα. Έχει έναν αξιόπαινο

στόχο: να θεσπίσει ένα σαφές και πλήρες νομικό πλαίσιο που να περιλαμβάνει νόμους για τη δωσδικία και την αναγνώριση και εφαρμογή των αποφάσεων για γαμικά ζητήματα, πέραν των κανόνων για το εφαρμοστέο δίκαιο.

Πράγματι, ως έχει σήμερα η κατάσταση, εξαιτίας της σύγκρουσης των εθνικών και κοινοτικών νομοθεσιών, οποιοδήποτε «διεθνές» διαζύγιο μπορεί δημιουργήσει τα πιο ανόμοια νομικά προβλήματα. Πρέπει επίσης να λάβουμε υπόψη μας τον κίνδυνο του «τρέχω στο δικαστήριο», ο οποίος ανταμείβει το σύζυγο ο οποίος επιχειρεί να φτάσει πρώτος και να επιλέξει τη δικαιοδοσία οι νόμοι της οποίας εξυπηρετούν καλύτερα τα συμφέροντά του ή της.

Κάτι τέτοιο είναι απολύτως απαράδεκτο και γι' αυτό χαιρετίζω την παρούσα έκθεση, η οποία αποσκοπεί να δώσει στους συζύγους σημαντικές ευθύνες, πάνω απ' όλα ως προς την επιλογή που βασίζεται σε πληροφόρηση, την επιλογή δικαιοδοσία και τέλος την επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου.

Olle Schmidt (ALDE), γραπτώς. – (SV) Ως υπέρμαχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνήθως διακρίνω την υπεραξία της ευρωπαϊκής νομοθεσίας. Συχνά εξευρίσκονται καλύτερες λύσεις σε προβλήματα όταν είναι πολλοί οι άνθρωποι που τα εξετάζουν. Η παρούσα έκθεση αποτελεί δυστυχώς μια εξαίρεση σε αυτόν τον κανόνα. Έχουμε κάθε λόγο να είμαστε περήφανοι για τη νομοθεσία που εξασφαλίζει στους ανθρώπους τη δυνατότητα να ακολουθήσουν διαφορετικούς δρόμους, εάν το επιθυμούν κι επομένως κάθε λόγο να προφυλάξουμε το σύστημα που εφαρμόζεται σήμερα στη Σουηδία. Όπως και η κυβέρνηση, είμαι επομένως της άποψης ότι η πρόταση της Επιτροπής για εναρμόνιση είναι στραμμένη προς εσφαλμένη κατεύθυνση, όταν θα πρέπει, για παράδειγμα, να λαμβάνεται υπόψη η τρέχουσα πρακτική στην Μάλτα. Δεν μπορεί να επιτραπεί στο Βατικανό να θέσει φραγμούς στον τρόπο εφαρμογής μιας πολιτικής ενεργούς ισότητας στην πατρίδα. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είχε διαφορετική άποψη. Για το λόγο αυτό, πρόθεσή μου ήταν να καταψηφίσω την έκθεση. Η τροπολογία έχει επίσης καταγραφεί στα πρακτικά.

Anna Záborská (PPE-DE), γραπτώς. – (SK) Ψήφισα κατά του μέτρου, γιατί το θεωρώ ανεύθυνο εκ μέρους της ΕΕ να παρεμβαίνει σε ζητήματα που δεν άπτονται των αρμοδιοτήτων της. Σε αυτά συγκαταλέγεται και το οικογενειακό δίκαιο. Το Συμβούλιο των Υπουργών θα πρέπει να εξετάζει προσεκτικά εάν θα πρέπει να εγκρίνει τις προτάσεις του Κοινοβουλίου ή της Επιτροπής. Ένας μικρός αριθμός προβληματικών δικαστικών υποθέσεων δεν θα έπρεπε να γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης για να οικειοποιηθεί ακόμα περισσότερες εξουσίες η ΕΕ. Αυτό δεν έχει καθόλου να κάνει με την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Εξάλλου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο παρέπεμψε στην γνωμοδότησή του στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ. Αυτό αποτελεί μια απαράδεκτη απόπειρα χειραγώγησης από την πλευρά του Κοινοβουλίου, δεδομένου ότι ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ δεν αποτελεί ένα νομικά δεσμευτικό έγγραφο αλλά έναν πολιτικό συμβιβασμό. Στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ ορίζεται στο άρθρο 9: «Το δικαίωμα γάμου και το δικαίωμα ίδρυσης οικογένειας διασφαλίζονται σύμφωνα με τις εθνικές νομοθεσίες που διέπουν την άσκηση τους.» Αφού το οικογενειακό δίκαιο καθορίζεται σε εθνικό επίπεδο, γιατί χρειαζόμαστε μια παράλληλη δέσμη ευρωπαϊκών κανονισμών για το διαζύγιο; Αυτό καθιστά δυνατή τη χειραγώγηση. Επομένως δεν είναι απολύτως ξεκάθαρο προς ποια κατεύθυνση κινείται αυτός ο κανονισμός και η Επιτροπή είναι ανίκανη να εξαλείψει τις αβεβαιότητες. Προτείνω το Συμβούλιο Υπουργών να απορρίψει αυτό το μέτρο.

Andrzej Jan Szejna (PSE), γραπτώς. – (PL) Έχει παρατηρηθεί μια αύξηση του αριθμού των παντρεμένων ζευγαριών στην ΕΕ στα οποία οι σύζυγοι είναι υπήκοοι διαφορετικών χωρών της ΕΕ ή τρίτων χωρών.

Κατά συνέπεια, το ζήτημα της επιλογής του εφαρμοστέου δικαίου ή των αρμόδιων δικαστηρίων για ένα συγκεκριμένο ζήτημα προκύπτει πιο συχνά από ποτέ.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται αποτελεσματικές διατάξεις αναφορικά με την επίλυση διαμαχών προκειμένου να καθορίζεται η νομική αρμοδιότητα.

Καθώς ο αριθμός των διαζυγίων αυξάνεται, το ίδιο συμβαίνει και με τον αριθμό των περιπτώσεων διακρίσεων στις διαδικασίες έκδοσης διαζυγίου ή δικαστικού χωρισμού. Ο καλύτερα ενημερωμένος σύζυγος παίρνει την πρωτοβουλία και δράττει της δικαιοδοσίας όπου η νομοθεσία εξυπηρετεί καλύτερα τα συμφέροντά του ή της. Κατά αυτόν τον τρόπο, αυτός ο σύζυγος προκαταλαμβάνει την αρμοδιότητα του εμπλεκόμενου νομικού συστήματος.

Στην περίπτωση γάμων στους οποίους ο ένας από τους συζύγους διαμένει σε τρίτη χώρα, μπορεί να είναι δύσκολο να επιτευχθεί η αναγνώριση από το δικαστήριο μιας απόφασης διαζυγίου που εκδόθηκε σε τρίτη χώρα.

Η έκθεση η οποία ψηφίστηκε σήμερα στόχο έχει να εξασφαλίσει πρόσβαση και των δύο συζύγων σε αξιόπιστη ενημέρωση όσον αφορά τις διαδικασίες διαζυγίου και χωρισμού κι επίσης τα κύρια ζητήματα στο εθνικό και κοινοτικό δίκαιο. Δικαίως έχει αναγνωριστεί ως ζωτικής σημασίας για τα συμφέροντα οποιουδήποτε εμπλεκόμενου παιδιού, να λαμβάνεται υπόψη σε κάθε περίπτωση κατά την επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου.

- Έκθεση: Pedro Guerreiro (A6-0388/2008)

Lena Ek (ALDE), γραπτώς. – (SV) Η αλιευτική πολιτική που ακολουθείται από την ΕΕ δεν βασίζεται, ούτε βασίστηκε ποτέ σε καλά μελετημένες κοινές αποφάσεις. Τα αποθέματα αλιευμάτων στην Ευρώπη έχει μειωθεί δραματικά τα τελευταία χρόνια και είναι ελάχιστες οι ενέργειες για την ανατροπή αυτής της κατάστασης. Αντίθετα, η ΕΕ προσφέρει βοήθεια ως αντάλλαγμα για δικαιώματα αλιείας σε χώρες του τρίτου κόσμου και κατά συνέπεια θα εξατλήσει τα αποθέματα και αυτών των θαλασσών επίσης. Ο τοπικός πληθυσμός κατά μήκος των ακτογραμμών θα στερηθεί τα μέσα διαβίωσής του και θα καταντήσει να ζει από τη βοήθεια, βοήθεια δε η οποία σπανίως αποζημιώνει επαρκώς ή αντισταθμίζει το χαμένο εισόδημα.

Η αλιευτική πολιτική την οποία θα έπρεπε αντίθετα να υποστηρίζει η ΕΕ θα πρέπει να βασίζεται σε μακροπρόθεσμη και διορατική σκέψη. Μια τέτοια διαδικασία δεν έχει περιθώρια για βοήθεια για τη βελτίωση και τον εκσυγχρονισμό των αλιευτικών στόλων, ο απώτερος στόχος των οποίων είναι να αυξηθεί η αλιευτική ικανότητα. Εντούτοις, ευχαρίστως θα υποστήριζα μέτρα που αποσκοπούν στη στήριξη ευάλωτων τοπικών πληθυσμών σε φτωχές παράκτιες περιοχές, η μοναδική πηγή εισοδήματος των οποίων είναι η αλιεία και οι οποίοι υποφέρουν δραματικά εξαιτίας της μείωσης των αποθεμάτων αλιευμάτων, η οποία σε μεγάλο βαθμό αποτελεί μια άμεση συνέπεια της αλιευτικής πολιτικής της ΕΕ που είναι στραμμένη προς λανθασμένη κατεύθυνση. Οι προτάσεις στην έκθεση του κυρίου Guerreiro όμως δεν περιλαμβάνουν τέτοια μέτρα και για το λόγο αυτό καταψήφισα την έκθεση.

Duarte Freitas (PPE-DE), γραπτώς. – (PT) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 639/2004 για τη διαχείριση αλιευτικών στόλων που είναι νηολογημένοι σε εξόχως απόκεντρες περιοχές της Κοινότητας προβλέπει αρκετές αποκλίσεις από το καθεστώς εισόδου/εξόδου το οποίο ορίζεται στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής.

Εντούτοις, λόγω της καθυστερημένης έκδοσης της πράξης της Επιτροπής με την οποία επιτρέπεται στα οικεία κράτη μέλη να χορηγούν κρατικές ενισχύσεις καθώς και λόγω των περιορισμένων δυνατοτήτων των ναυπηγείων, δεν ήταν δυνατόν να τηρηθεί η προθεσμία για την είσοδο στο στόλο αλιευτικών σκαφών τα οποία λαμβάνουν κρατική ενίσχυση για ανανέωση έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008, όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 639/2004.

Στην έκθεσή της, η Επιτροπή Αλιείας υποστήριξε την παράταση των προθεσμιών για τη λήψη κρατικών ενισχύσεων για την ανανέωση και νηολόγηση σκαφών, και σε σχέση με τον κανονισμό που ισχύει σήμερα και σε σχέση με την πρόταση που υπέβαλλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σύμφωνα με την οποία η προθεσμία θα πρέπει να παραταθεί μόνο κατά ένα έτος, με άλλα λόγια έως τις 31 Δεκεμβρίου 2009.

Η παράταση των κρατικών ενισχύσεων για την ανανέωση των στόλων των εξόχως απόκεντρων περιοχών έως τις 31 Δεκεμβρίου 2009 και η δυνατότητα νηολόγησης σκαφών έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011 αποτελούν ζωτικής σημασίας συνδρομή λαμβανομένων υπόψη των προαναφερθέντων περιορισμών.

Για το λόγο αυτό ψήφισα υπέρ της έκθεσης Guerreiro.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Η στήριξη της ανανέωσης και του εκσυγχρονισμού των αλιευτικών στόλων στις εξόχως απόκεντρες περιοχές έχει εξαιρετική σημασία δεδομένης της στρατηγικής φύσης του τομέα της αλιείας σε αυτές τις περιοχές. Η έκθεση για την οποία ψηφίζαμε σήμερα στόχο έχει να παρατείνει κατά ένα επιπλέον έτος την περίοδο χρηματοδότησης της ανανέωσης και του εκσυγχρονισμού των αλιευτικών στόλων των εξόχως απόκεντρων περιοχών.

Δικαιολογημένα λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαίτερες διαρθρωτικές, κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες αυτών των περιοχών όσον αφορά τη διαχείριση των αλιευτικών τους στόλων. Για το σκοπό αυτό, οι διατάξεις που αφορούν τη διαχείριση του καθεστώτος εισόδου/εξόδου των στόλων και της υποχρεωτικής απόσυρσης ικανότητας, όπως και οι κανόνες σχετικά με την πρόσβαση σε κρατικές ενισχύσεις για την ανανέωση και τον εκσυγχρονισμό των αλιευτικών σκαφών θα πρέπει να προσαρμοστούν στις ανάγκες εκείνων των περιοχών.

Συνοπτικά, η στήριξη για την ανανέωση και τον εκσυγχρονισμό των αλιευτικών στόλων των εξόχως απόκεντρων περιοχών θα πρέπει να συνεχιστεί, ειδικά στην περίπτωση στόλων μικρής κλίμακας, καθώς οι στόλοι αυτών των περιοχών αποτελούνται ως επί το πλείστον από παλιά σκάφη, σε ορισμένες περιοχές ακόμα και σκάφη που κατασκευάστηκαν εδώ και πάνω από 30 χρόνια. Αυτές οι ενέργειες αποτελούν απαραίτητη προϋπόθεση για τη βελτίωση των συνθηκών αλιείας αποθήκευσης και των συνθηκών εργασίας και ασφάλειας των ψαράδων σε αυτές τις περιοχές.

Luca Romagnoli (NI), γραπτώς. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ψήφισα υπέρ της έκθεσης για τη διαχείριση αλιευτικών στόλων που είναι νηολογημένοι σε εξόχως απόκεντρες περιοχές της Κοινότητας, την οποία παρουσίασε ο κύριος Guerreiro. Η Επιτροπή ανέκαθεν ευθυγραμμίζεται με την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, ανεξαρτήτως

του υπό εξέταση τομέα, και συμμερίζομαι αυτήν την άποψη. Σε αυτήν την περίπτωση, όμως, πρέπει να απαλείψουμε τα όποια χρονικά όρια, ούτως ώστε αυτές οι περιοχές να έχουν επάρκεια χρόνου για την ενδεδειγμένη ανανέωση και εκσυγχρονισμό που θα τους εξασφαλίσουν τα απαραίτητα εφόδια για να αντιμετωπίσουν τον ανταγωνισμό εντός της εσωτερικής αγοράς.

Είναι σαφές ότι η συνεχής στήριξη αυτής της ανανέωσης αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση, χωρίς την οποία θα είναι αδύνατον να διασφαλιστούν σε ικανοποιητικό βαθμό οι συνθήκες εργασίας και ασφάλειας και η διατήρηση των αποθεμάτων αλιευμάτων. Για το λόγο αυτό, υποστηρίζω αυτήν την πρωτοβουλία, η οποία στόχο έχει την πλήρη αναδιάρθρωση των στόλων των εξόχως απόκεντρων περιοχών (ΕΑΠ) προκειμένου να αντιμετωπίσουν τις νέες ευρωπαϊκές προκλήσεις στον τομέα της αλιείας.

10. Διορθώσεις και προθέσεις ψήφου: βλ. Πρακτικά

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 14.15 και συνεχίζεται στις 15.10)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. VIDAL-QUADRAS

Αντιπροέδρου

11. Έγκριση των Συνοπτικών Πρακτικών της προηγούμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

12. Σχέσεις ΕΕ-Ρωσίας (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Το πρώτο θέμα της ημερήσιας διάταξης είναι οι δηλώσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με τις σχέσεις ΕΕ-Ρωσίας.

Benita Ferrero-Waldner, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, η σχέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη Ρωσία αποτελούν μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις στις μέρες μας. Αφενός, υπάρχει ένας σύνθετος ιστός κοινών δραστηριοτήτων και συνυφασμένων συμφερόντων. Αφετέρου, υπάρχει το παρασκήνιο των γεγονότων στη Γεωργία.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει ζητήσει αναθεώρηση των σχέσεων ΕΕ-Ρωσίας και αυτός ο συλλογισμός συμπίπτει χρονικά με μια σειρά γεγονότων τα οποία έχουν σκιάσει σε μεγάλο βαθμό τη σχέση ΕΕ-Ρωσίας. Η παραβίαση της εδαφικής ακεραιότητας της Γεωργίας με τη χρήση βίας και η μονόπλευρη αναγνώριση από τη Ρωσία της Αμπχαζίας και της Νότιας Οσσετίας παραμένουν απαράδεκτες και δεν μπορούμε να συμμεριστούμε τις αρχές εξωτερικής πολιτικής που διατυπώθηκαν πρόσφατα στη Μόσχα, συμπεριλαμβανομένης της επανεμφάνισης των σφαιρών επιρροής.

Για το λόγο αυτό, η εν εξελίξει αναθεώρηση θα πρέπει να εκτιμήσει με κάπως σοβαρό τρόπο τα ίδια συμφέροντα της ΕΕ σε αυτήν τη σχέση. Όμως, παράλληλα, οι οικονομικές και εμπορικές σχέσεις ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Ρωσία είναι ισχυρές και συνεχώς ισχυροποιούνται περισσότερο. Η Ρωσία είναι ήδη ο τρίτος σημαντικότερος εμπορικός εταίρος μας και παρατηρούμε ρυθμούς ανάπτυξης έως και 20% κατ' έτος. Η ενέργεια αποτελεί ένα μείζονα παράγοντα, αλλά παρατηρείται σημαντική ανάπτυξη και στις υπηρεσίες.

Με τους πρόσφατους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης και την αναδεικνυόμενη μεσαία τάξη, η Ρωσία αποτελεί μια σημαντική αναδυόμενη αγορά, ακριβώς μπροστά στο κατώφλι μας, προσφέροντας ευκαιρίες για τις επιχειρήσεις της ΕΕ, παρά τις επιπτώσεις της τρέχουσας χρηματοπιστωτικής κρίσης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένας μεγάλος επενδυτής στη Ρωσία, αντιπροσωπεύοντας το 80% των συνολικών ξένων επενδύσεων. Ένα σημαντικό τμήμα των συναλλαγματικών αποθεμάτων της Ρωσίας είναι σε ευρώ, καθιστώντας τη Ρωσία έναν από τους μεγαλύτερους κατόχους περιουσιακών στοιχείων εκπεφρασμένων σε ευρώ σε ολόκληρο τον πλανήτη.

Για όλους αυτούς τους λόγους, έχουμε συμφέρον να συνεχίσει να αναπτύσσεται η ρωσική οικονομία και να υποστηρίξουμε την προσπάθεια της Ρωσίας να εκσυγχρονιστεί, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης ενός πραγματικά ανεξάρτητου δικαστικού συστήματος ικανού να επιβάλλει συμβάσεις. Αυτό συμβαδίζει με την έμφαση που έδωσε ο Πρόεδρος Medvedev στη σημασία της έννομης τάξης στη Ρωσία.

Η ασφάλεια της ενεργειακής προσφοράς και ζήτησης αποτελεί ένα στοιχείο κλειδί της σχέσης μας. Τα κράτη μέλη της ΕΕ είναι βασικοί αγοραστές των ρωσικών ενεργειακών προϊόντων και αυτό είναι απίθανο να αλλάξει βραχυπρόθεσμα ή μεσοπρόθεσμα.

Πρόκειται για μια σχέση αλληλεξάρτησης, όχι εξάρτησης. Οι εξαγωγές προς την Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν συμβάλλει σημαντικά στους εντυπωσιακούς ρυθμούς ανάπτυξης που βίωσε η Ρωσία την τελευταία πενταετία με εξαίρεση. Παρ' όλ' αυτά, ο δρόμος εξακολουθεί ακόμα να είναι μακρύς έως ότου οικοδομηθεί μια ειλικρινής ενεργειακή συνεργασία βασισμένη στις αρχές που κατοχυρώνονται στη Συνθήκη για το Χάρτη Ενέργειας, ήτοι τη διαφάνεια, την αμοιβαιότητα και τη μη εφαρμογή διακρίσεων.

Πολύ σημαντικότερο δε είναι ότι η Ρωσία είναι ένας κεντρικός γεωπολιτικός παίκτης, η δημιουργική συμμετοχή του οποίου στις διεθνείς σχέσεις αποτελεί μια απαραίτητη προϋπόθεση για μια αποτελεσματική διεθνή κοινότητα. Για το λόγο αυτό δεσμευόμαστε στο Ιράν, τη Μέση Ανατολή, το Αφγανιστάν, τα Βαλκάνια και αλλού, όπως και σε πολυμερή φόρα. Έχουμε επίσης κοινό συμφέρον να επιδιώξουμε τη μη διάδοση των όπλων μαζικής καταστροφής. Σε όλους αυτούς τους τομείς, η συνεργασία δεν είναι πάντα εύκολη αλλά χρειάζεται να συνεχίσουμε τις προσπάθειες. Η μεγαλύτερη συνεργασία στον τομέα της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης βοηθά στην αντιμετώπιση απειλών που γεννώνται από προκλήσεις όπως η τρομοκρατία και το οργανωμένο έγκλημα.

Είναι μέσω του διαλόγου που έχουμε καλλιεργήσει που μπορούμε να συζητάμε θέματα όπως τα ανθρώπινα δικαιώματα. Σήμερα, γίνονται διαβουλεύσεις στο Παρίσι. Για μία ακόμη φορά θα υπενθυμίσουμε στη Ρωσία τις δεσμεύσεις της ως μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης και του ΟΑΣΕ, ιδιαίτερα όσον αφορά την ελευθεροτυπία και τα γεγονότα που εκτυλίσσονται στην Ινγκουσετία, για παράδειγμα, όπως επίσης και άλλα ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Για μας είναι σαφές: Η Ευρώπη επιδοκιμάζει τις αξίες και τους καθιερωμένους κανόνες διεθνούς συμπεριφοράς και τους υποστηρίζει σε όλες τις περιστάσεις. Σε αυτούς συγκαταλέγονται ο σεβασμός της εδαφικής ακεραιότητας και η ειρηνική επίλυση των διαφορών. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο με ικανοποίηση πρόσθεξε ότι τα ρωσικά στρατεύματα έχουν αποσυρθεί από τις παρακείμενες ζώνες στη Νότια Οσσετία και την Αμπχαζία ως ένα ουσιαστικό βήμα για την εφαρμογή του σχεδίου των έξι σημείων. Οι ομιλίες στη Γενεύη ξεκίνησαν την προηγούμενη εβδομάδα και αυτό ήταν ένα ακόμα σημαντικό βήμα προόδου. Υπάρχουν, βέβαια, πολλά ακόμα που πρέπει να γίνουν.

Αύριο, θα φιλοξενήσω έναν έρανο για τη Γεωργία για να εξασφαλιστεί χρηματοδότηση για την ανοικοδόμηση των κατεστραμμένων υποδομών και την επανενσωμάτωση εκτοπισμένων στο εσωτερικό της χώρας ανθρώπων και για να επιταχυνθεί η οικονομική ανάκαμψη της Γεωργίας από τη σύγκρουση. Σε συνεργασία με το Κοινοβούλιο, είναι πρόθεσή μου να αφιερώσω έως 500 εκατομμύρια ευρώ σε αυτόν το σκοπό και θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου στις προεδρίες της Επιτροπής Προϋπολογισμών και της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων, οι οποίες μου έστειλαν επιστολές εκφράζοντας την υποστήριξή τους για αυτήν την προσέγγιση.

Η αναθεώρηση των σχέσεων ΕΕ-Ρωσίας με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όπως ζητήθηκε, θα παρουσιάσει μια περιεκτική επισκόπηση των πολλών πτυχών αυτής της σχέσης, από τις προσπάθειές μας να υποστηρίξουμε την προσχώρηση της Ρωσίας στον ΠΟΕ, έως τη διευκόλυνση των θεωρήσεων, την τελωνειακή συνεργασία, τις εκπαιδευτικές ανταλλαγές και τη συνεργασία στην επιστημονική έρευνα. Αυτή η αναθεώρηση θα πρέπει να μας καθοδηγήσει στην προσέγγιση όλων των τρεχουσών δραστηριοτήτων μας με τη Ρωσία και εκείνων που σήμερα τελούν σε κατάσταση αναμονής. Θα πρέπει να συζητηθεί στο επόμενο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων στις 10 Νοεμβρίου 2008, στο οποίο ελπίζω ότι θα μπορέσει να υπάρξει επαρκής κατανόηση για τη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων για μια νέα συμφωνία ΕΕ-Ρωσίας.

Το λέω αυτό γιατί δεν γνωρίζω κάποιο καλύτερο τρόπο για να επιδιώξουμε τα ίδια μας τα συμφέροντα και να κάνουμε τις ανησυχίες μας να ακουστούν. Αφετέρου, δεν πρέπει να συμπεριφερόμαστε σαν να μην έχει συμβεί τίποτα. Σε καθετί που κάνουμε, πρέπει να εξασφαλίζουμε και να καθιστούμε σαφές ότι έχουμε πολύ σαφή εκτίμηση των στόχων μας και να διασφαλίζουμε ότι η ΕΕ μάχεται υπέρ αυτών των στόχων με ενωμένες τις δυνάμεις της.

Είναι ίσως η κατάλληλη στιγμή διεξαγωγής αυτής της συζήτησης σήμερα, την παραμονή της αυριανής διεθνούς διάσκεψης χορηγών της οποίας, όπως προανέφερα, θα προεδρεύω με την Παγκόσμια Τράπεζα και τη Γαλλική και Τσεχική τρέχουσα και μελλοντική προεδρία.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα συνεχίσει να διαδραματίζει το ρόλο της, όπως κάναμε καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της κρίσης, αυτόν του δημιουργικού, αξιόπιστου εταίρου, που σέβεται τις αξίες του και συμβάλλει αποφασιστικά στη σταθερότητα και την ειρήνη.

Jean-Pierre Jouyet, *Εν Ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου.* – (FR) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, πρώτον θα ήθελα να σας ζητήσω να με συγχωρέσετε και ευχαριστώ την κυρία Ferrero-Waldner που παρενέβη πριν από εμένα, καθώς μόλις τώρα έφτασα από τη Διάσκεψη των Προέδρων των Επιτροπών. Οι ομιλίες διήρκησαν λίγο περισσότερο από το αναμενόμενο εξαιτίας της σημερινής πρωινής συζήτησης, με τον εν ενεργεία Πρόεδρο του Συμβουλίου να λαμβάνει το λόγο και την πραγματοποίηση της ψηφοφορίας. Γι' αυτό σας παρακαλώ να με συγχωρέσετε.

Όπως επεσήμανε η κυρία Ferrero-Waldner, βρισκόμαστε πράγματι σε ένα σταυροδρόμι στις σχέσεις ΕΕ-Ρωσίας, ειδικά μετά την πολεμική αναμέτρηση στη Γεωργία. Μετά το Έκτακτο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 1ης Σεπτεμβρίου, το Συμβούλιο συζήτησε το θέμα αυτό στις 13 Οκτωβρίου, όπως είπε η κυρία Ferrero-Waldner. Τότε δήλωσε ότι, μετά την ανάπτυξη από την Ευρωπαϊκή Ένωση μιας ανεξάρτητης πολιτικής αποστολής παρατηρητών στη Γεωργία, τα στρατεύματα είχαν αποσυρθεί από τις παρακείμενες περιοχές της Νότιας Οσσετίας και της Αμπχαζίας. Αυτό χαρακτήρισε ένα ουσιαστικό πρόσθετο βήμα στην υλοποίηση των συμφωνιών της 12ης Αυγούστου και της 8ης Σεπτεμβρίου, οι οποίες κατέληξαν στη διαμεσολάβηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά την ανεξαρτησία, την κυριαρχία και την εδαφική ακεραιότητα της Γεωργίας – όπως μου δόθηκε ήδη η ευκαιρία να πω στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων αρκετές φορές.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα συνεχίσει να καλεί τα μέρη να επιδιώξουν την υλοποίηση των δεσμεύσεών τους στο πλαίσιο των συζητήσεων οι οποίες προβλέπονται στις συμφωνίες της 12ης Αυγούστου και της 8ης Σεπτεμβρίου αυτού του έτους.

Θα γνωρίζετε ότι αυτές οι ομιλίες ξεκίνησαν στη Γενεύη στις 15 Οκτωβρίου υπό την αιγίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των Ηνωμένων Εθνών και του ΟΑΣΕ. Για την προετοιμασία και τη διεξαγωγή αυτών των διαπραγματεύσεων, έχουμε έναν Ειδικό Εντεταλμένο για την κρίση στη Γεωργία, τον Pierre Morel, ο οποίος επιτελεί εξαιρετικό έργο. Η πρώτη συνάντηση, που πραγματοποιήθηκε στις 15 Οκτωβρίου, επέτρεψε στα εμπλεκόμενα μέρη να συναντηθούν απευθείας.

Προφανώς, η όλη διαδικασία θα είναι χρονοβόρα. Πρόκειται για μια μακρά διαδικασία, αλλά, εξάλλου, αν θυμηθούμε σε τι συνίστανται οι συνηθισμένες ειρηνευτικές διαδικασίες, γιατί δεν έχουμε ξεχάσει την κατάσταση στα Βαλκάνια, το γεγονός και μόνο ότι υπήρξε μια συνάντηση που επέτρεψε σε όλα τα μέρη να συναντηθούν απευθείας σηματοδοτεί ένα σημαντικό στάδιο, αν και γνωρίζουμε ότι ασφαλώς θα είναι μακρύς ο δρόμος, όπως είπα.

Η επόμενη συνάντηση στο πλαίσιο της διαδικασίας θα πραγματοποιηθεί στη Γενεύη στις 18 Νοεμβρίου. Ελπίζουμε ότι τα μέρη θα δεσμευτούν στην εξεύρεση μιας εφαρμόσιμης λύσης για τη συνέχιση των συζητήσεων, η οποία θα πρέπει να επιτρέπει την αντιμετώπιση όλων των εκκρεμών ζητημάτων, και συγκεκριμένα συμφωνίες για την ασφάλεια και τη σταθερότητα, και στην περιοχή του φαράγγιού του άνω Kodori και το Akhaldgori, όπως επίσης, ασφαλώς, του πιεστικού ζητήματος των εκτοπισμένων ανθρώπων.

Η Ένωση είναι αποφασισμένη να τηρήσει τη δέσμευσή της προς τη διαδικασία επίλυσης των συγκρούσεων στη Γεωργία και να βρεθεί μια συνολική διευθέτηση βάσει των αρχών του διεθνούς δικαίου.

Προς το παρόν, γενικότερα, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζήτησε από την Επιτροπή και το Συμβούλιο να προβούν σε μια πλήρη και σε βάθος αξιολόγηση των σχέσεων ΕΕ-Ρωσίας ενόψει της επόμενης Συνόδου Κορυφής που έχει προγραμματιστεί για τις 14 Νοεμβρίου. Ως εν ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου, ο Πρόεδρος Σαρκοζί, είπε σήμερα το πρωί ότι έχει ουσιαστική σημασία να συνομιλούμε με τη Ρωσία και ότι είναι προς το συμφέρον μας, καθώς οι σχέσεις με τη Ρωσία είναι τόσο σημαντικές.

Η κυρία Ferrero-Waldner μας υπενθύμισε ότι είναι μια ουσιαστική συνεργασία: η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ρωσία αλληλεξαρτώνται και είναι ολοφάνερο ότι μέσα από το διάλογο είναι που μπορούμε επίσης να εξασφαλίσουμε τη βελτίωση της κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Ρωσία και στην περιοχή. Είναι προς όφελός μας να καλέσουμε τη Ρωσία να επιδιώξει τη συνεργασία που χρειάζονται αμφότερα τα μέρη.

Θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι χρειαζόμαστε τη Ρωσία προκειμένου να αντιμετωπίσουμε παγκόσμιες προκλήσεις, όπως ο αγώνας κατά της τρομοκρατίας, η κλιματική αλλαγή ή η διάδοση των όπλων μαζικής καταστροφής. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει κάνει αυτήν την επιλογή και πιστεύουμε ότι είναι προς το συμφέρον της Ρωσίας να επιλέξει το ίδιο και για το λόγο αυτό ειλικρινά επιθυμούμε να συνεχίσουμε αυτόν το διάλογο.

Η προσεχής Σύνοδος Κορυφής της 14ης Νοεμβρίου θα αποτελέσει ευκαιρία για να εξεταστούν οι διάφορες διαστάσεις της σχέσης την οποία πρέπει να έχουμε με τη Ρωσία και πρέπει να επιδιώξουμε να ασχοληθούμε σοβαρά να εξακριβώσουμε εάν η Ρωσία ελπίζει να εκμεταλλευτεί πλήρως αυτόν το διάλογο. Εντούτοις, θα πρέπει να συνεχίσουμε αυτόν το διάλογο, όπως επεσήμανε ο εν ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου σήμερα το πρωί, χωρίς να υπονομεύουμε τις θεμελιώδεις αρχές που βρίσκονται στην καρδιά της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Ο διάλογος με τη Ρωσία μπορεί να βασιστεί μόνο στο σεβασμό της αυτοκυριαρχίας των κρατών, την έννομη τάξη και τους κοινούς κανόνες. Σε αυτό το πλαίσιο, η προσχώρηση της Ρωσίας σε έναν οργανισμό όπως ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου μας συμφέρει αμφότερους. Μάλιστα, θα επέτρεπε την επίλυση πληθώρας επίμαχων θεμάτων, τα οποία επηρεάζουν κάποια κράτη μέλη.

Μου έρχεται στο νου η νομοθεσία για τις εξαγωγές ξυλείας και τους φόρους υπέρπτησης στη Σιβηρία. Πιστεύουμε επίσης, σύμφωνα με τις συζητήσεις που επίσης πραγματοποιήθηκαν το σήμερα πρωί, ότι η δέσμευσή μας για στενότερες οικονομικές και εμπορικές σχέσεις με τη Ρωσία είναι σημαντική. Και σε αυτήν την περίπτωση, πρέπει να

υπάρχει μια ζώνη με τη Ρωσία η οποία να ορίζεται με περισσότερη σαφήνεια σε οικονομικό και εμπορικό επίπεδο και πρέπει να συμβάλλουμε, εάν είναι δυνατόν, στη δημιουργία ενός κοινού οικονομικού χώρου για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Ρωσία.

Από αυτήν την άποψη, θα συνεχίσουμε φυσικά να τονίζουμε στη Ρωσία τη σημασία της διαφάνειας, της αμοιβαιότητας και της αποφυγής των διακρίσεων στον ενεργειακό τομέα. Το αυτό ισχύει κατά μία ευρύτερη έννοια για το ζήτημα των επενδύσεων στο βαθμό που εταιρείες από την Ευρωπαϊκή Ένωση που δραστηριοποιούνται στη Ρωσία συχνά αντιμετωπίζουν πραγματικά προβλήματα, τα οποία προς το παρόν δεν επιλύονται ικανοποιητικά.

Είναι επίσης ξεκάθαρο ότι στη διάρκεια της Συνόδου Κορυφής θα πρέπει να συζητήσουμε τις επιπτώσεις της χρηματοπιστωτικής κρίσης με τη Ρωσία. Πρόκειται για ένα νέο ζήτημα και μάλιστα ένα σημαντικό ζήτημα για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι επίσης σημαντικό και για τη Ρωσία, για τις πολιτικές επενδύσεων και για τις εμπορικές πολιτικές ΕΕ-Ρωσίας.

Θα επαναλάβουμε επίσης, όπως ήδη ανέφερα, τις ανησυχίες μας για τις δεσμεύσεις της συνάντησης για τα ανθρώπινα δικαιώματα, τη δημοκρατία και την έννομη τάξη. Σε διεθνές επίπεδο, θα θίξουμε όλα τα θέματα συνεργασίας αναφορικά με την κοινή μας γειτονία και, ασφαλώς, εκείνα τα τρέχοντος ενδιαφέροντος θέματα μετά την ένοπλη σύρραξη στη Γεωργία. Ωστόσο, θα ασχοληθούμε επίσης διεθνή ζητήματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος, όπως η Μέση Ανατολή, το Ιράν και το Αφγανιστάν.

Εν κατακλείδι, θα ήθελα να πω ότι είναι προς το συμφέρον όλων μας να συνεχιστεί ο διάλογος με τη Ρωσία, και μάλιστα να ενισχυθεί. Πιστεύουμε ότι αυτή είναι η μοναδική φωνή που θα επιτρέψει στη Ρωσία να προοδεύσει και να εξασφαλίσει ένα μέλλον βασισμένο σε ολοένα και περισσότερο κοινές αξίες. Πρέπει να αντλήσουμε διδάγματα από τα όσα συνέβησαν στη Γεωργία και να πασχίσουμε να οικοδομήσουμε εποικοδομητικές, ισορροπημένες σχέσεις με τη Ρωσία και να προσπαθήσουμε να δημιουργήσουμε μια μακροπρόθεσμη στρατηγική συνεργασία με αυτήν τη χώρα. Αντί να μας απομακρύνει από αυτόν το στόχο, η ένοπλη σύρραξη στη Γεωργία πρέπει, αντιθέτως, να τον ενισχύσει, πάντα εντός του πλαισίου των όσων αντιπροσωπεύει η ταυτότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά άλλους εταίρους, τα συμφέροντα των οποίων μπορεί να μην ταυτίζονται πάντα με τα δικά μας στις σχέσεις τους με τη Ρωσία.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, εξ ονόματος της Ομάδας PPE-DE. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ξεκινήσω την παρέμβασή μου αναφέροντας κάποια λόγια που είπε ο εν ενεργεία Πρόεδρος, ο κύριος Σαρκοζί, στη διάρκεια της συζήτησης σήμερα το πρωί. Είπε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα μπορούσε να είναι συναυτουργός σε ένα νέο Ψυχρό Πόλεμο και ότι δεν μπορούσε ανεύθυνα να τροφοδοτεί την κλιμάκωση μιας έντασης που θα οδηγούσε σε μια κρίση ανάμεσα σε εμάς και τη Ρωσία. Η Ρωσία δέχεται μάλιστα παρότρυνσης να είναι ένας θετικός και χρήσιμος εταίρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης λόγω της στρατηγικής της σημασίας, των φυσικών της πόρων, της στρατιωτικής και πυρηνικής δύναμης, τις εμπορικές σχέσεις που διατηρούμε με τη Ρωσία – όπως υπενθύμισε η Επίτροπος – κι επίσης απλά και μόνο γιατί είναι ο βασικός προμηθευτής ενέργειας της ΕΕ.

Εντούτοις, έχουμε οργανωθεί όχι μόνο ως μια οικονομική και εμπορική Ένωση αλλά και ως μια Ένωση αξιών. Για το λόγο αυτό δεν μπορούμε να ξεχωρίσουμε και να επιλέξουμε εκείνες τις αξίες ανάλογα με το ποιος είναι πιο ισχυρός ή σημαντικός.

Πιστεύω ότι αξίες όπως η ελευθερία, ο σεβασμός των δημοκρατικών αξιών, τα ανθρώπινα δικαιώματα και η αυτοκυριαρχία και εδαφική ακεραιότητα των κρατών είναι αξίες που πρέπει να λάβουμε υπόψη. Δεν μπορούμε να κάνουμε τα στραβά μάτια και να προσποιηθούμε ότι δεν έγινε τίποτα το φετινό καλοκαίρι, όταν μάλιστα υπήρξαμε μάρτυρες της εισβολής και της ακόλουθης κατάληψης με τη βία ενός κυρίαρχου κράτους.

Πρέπει να ενισχύσουμε την πολιτική γειτονίας μας και να είμαστε συνεπείς με τις αξίες που υπερασπιζόμαστε.

Υπάρχουν ακόμα πολλά πράγματα που πρέπει να γίνουν: η αξιολόγηση που διενεργείται από την Ευρωπαϊό Επίτροπο και τα τμήματά της στην Επιτροπή, οι συνομιλίες στη Γενεύη και η Διάσκεψη των Χορηγών που θα πραγματοποιηθεί αυτήν την εβδομάδα στις Βρυξέλλες, όλα κατά τη γνώμη μου είναι σημαντικά.

Θέλω να ολοκληρώσω μνημονεύοντας για μία ακόμη φορά τον εν ενεργεία Πρόεδρο του Συμβουλίου, ο οποίος είπε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να μιλήσει με μία στεντόρεια φωνή. Δεν θα μπορέσουμε να μιλήσουμε με μία στεντόρεια φωνή – εάν μάλιστα αντιθέτως δείξουμε σημεία αδυναμίας – εάν, στην επόμενη Σύνοδο Κορυφής που πρόκειται να πραγματοποιηθεί στη Νίκαια στις 14 Νοεμβρίου, η Ευρωπαϊκή Ένωση ξεκινήσει τις διαπραγματεύσεις με σκοπό να συνάψει μια συμφωνία ή συνεργασία με τη Ρωσία χωρίς αυτή η χώρα να συμμορφώνεται πλήρως και χωρίς να σέβεται τις συμφωνίες που υπέγραψε με την Ευρωπαϊκή Ένωση στις 12 Αυγούστου και τις 8 Σεπτεμβρίου.

Jan Marinus Wiersma, εξ ονόματος της Ομάδας PSE. – (NL) Κύριε Πρόεδρε, όπως ο κύριος Salafranca, θα ήθελα να ξεκινήσω από τη δήλωση του Προέδρου Σαρκοζί σήμερα το πρωί: πρέπει να προσπαθήσουμε να λύσουμε τα

προβλήματα με τη Ρωσία μέσω του διαλόγου παρά μέσω συγκρούσεων. Πρέπει να προσπαθήσουμε να αναπτύξουμε σχέσεις στην Ευρώπη οι οποίες να βασίζονται στη συνεργασία, αλλά επίσης στην αρχή της ισότητας των εταίρων, χωρίς, βέβαια, να ξεχνάμε να χτυπάμε το καμπανάκι του κινδύνου όπου χρειάζεται.

Από αυτήν την άποψη, πρέπει να αναζητάμε λύσεις στα προβλήματα γύρω από τη Γεωργία και πρέπει να συνεργαστούμε με τη Ρωσία σε αρκετά κρίσιμης σημασίας ζητήματα που έχουν ήδη αναφερθεί, διεθνή ζητήματα, όπως το μέλλον του καθεστώτος μη διάδοσης, τα προβλήματα γύρω από το Ιράν και η συνέχεια του Κιότο. Οι δικές μας περιβαλλοντικές φιλοδοξίες δεν μπορούν να αποδειχτούν επιτυχημένες, αν δεν μπορέσουμε να καταλήξουμε σε μια συμφωνία σχετικά με αυτές με άλλους κεντρικούς παράγοντες στον πλανήτη.

Συνεργασία πρέπει επίσης να επιδιωχθεί με τη Ρωσία όσον αφορά τη χρηματοπιστωτική κρίση και το ρόλο της Ρωσίας στους G8. Η χρηματοπιστωτική κρίση αποδεικνύει σε πόσο μεγάλο βαθμό βασιζόμαστε από τη Ρωσία, αλλά και πόσο η Ρωσία βασίζεται στη διεθνή οικονομία. Το γεγονός ότι ο κόσμος έχει αλλάξει εντελώς, σε σύγκριση με πριν από 30 ή 40 χρόνια, είναι ένας άλλος λόγος για τον οποίο η επιστροφή σε ψυχροπολεμικές τακτικές δεν αποτελεί πλέον επιλογή.

Δεύτερον, θα θέλαμε να χαιρέτισουμε τη συμπεριφορά της Γαλλικής Προεδρίας και την ομοφωνία της Ένωσης στον τρόπο με τον οποίο αντιμετώπισε την ένοπλη σύρραξη γύρω από τη Γεωργία. Έχει ζωτική σημασία να διατηρήσουμε αυτήν την ομοφωνία μέσα και στις επόμενες εβδομάδες και μήνες. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία για τις συνομιλίες που πραγματοποιούνται στη Γενεύη και οι οποίες θα συνεχιστούν τον Νοέμβριο. Είναι κατανοητό ότι δεν υπήρξε άμεση συμφωνία πάνω σε μια φόρμουλα επίλυσης του προβλήματος της Γεωργίας.

Αυτό το πρόβλημα μπορεί, μάλιστα, να είναι δύσκολο να επιλυθεί, γιατί υπάρχει μια βασική διάσταση απόψεων ανάμεσα σε εμάς και τη Ρωσία. Κατά την άποψή μας, η εδαφική ακεραιότητα της Γεωργίας θα πρέπει να διατηρηθεί και το γεγονός ότι η Νότια Οσσετία και η Αμπχαζία έχουν αναγνωριστεί ως ανεξάρτητες χώρες είναι απαράδεκτο για εμάς. Οι συζητήσεις πάνω σε αυτά τα ζητήματα πρόκειται να είναι δύσκολες.

Από αυτήν την άποψη, ίσως είναι σημαντικό να θυμόμαστε την ανάγκη να τηρούμε έναν ευρύτερο διάλογο για τις δομές και τους κανονισμούς ασφαλείας που εφαρμόζονται, στο όνομα της διαδικασίας του Ελσίνκι, και στην Ευρώπη. Οι Ρώσοι έχουν υποβάλει προτάσεις για αλλαγές και βελτιώσεις, αλλά το Συμβούλιο και η Επιτροπή μπορεί να έχουν και κάποιους δισταγμούς για αυτό το θέμα.

Αυτό που είναι σημαντικό στο πλαίσιο της συζήτησης αυτής είναι να ειπωθεί στη Ρωσία με σαφείς όρους ότι δεν επιθυμούμε να συγκρουστούμε για τις σφαίρες επιρροής και ότι εμείς δεν τις αποδεχόμαστε, ούτε καν στις περιοχές που συνορεύουν και με τη Ρωσία και με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν τάσσομαι υπέρ της διεύρυνσης του NATO προς εκείνη την κατεύθυνση.

Όμως, είμαι υπέρ μιας ενεργούς πολιτικής της ΕΕ για να εγγυηθούμε την ανεξαρτησία χωρών όπως η Ουκρανία, η Γεωργία και η Μολδαβία κι ελπίζω ότι οι προτάσεις που θα παρουσιάσει η Επιτροπή αυτό το φθινόπωρο όσον αφορά την ανατολική εταιρική σχέση θα βοηθήσουν στην ενδυνάμωση των δεσμών με τις εν λόγω γειτονικές χώρες, ούτως ώστε να μπορέσουμε να τις βοηθήσουμε να εξασφαλίσουν την ίδια τους την ανάπτυξη και την ανεξαρτησία.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Jouyet, κυρία Ferrero-Waldner, πρώτον εάν μου επιτρέπετε, θα ήθελα να σας συστήσω ένα καλό βιβλίο για τις διακοπές των Χριστουγέννων: τη θαυμάσια βιογραφία της Κοντέσας του Σέγυρ. Θα μάθετε ότι το πραγματικό όνομα της Κοντέσας του Σέγυρ ήταν Sophie Rostopchine – ναι, Rostopchine – και ότι ο πατέρας της ήταν ο άνθρωπος εκείνος που σταμάτησε την εισβολή του Αυτοκράτορα Ναπολέοντα στη Ρωσία. Το βιβλίο περιγράφει θαυμάσια τον τρόπο που εξελίχθηκαν τα γεγονότα. Κάποια από τα διδάγματα που μας διδάσκει συνεχίζουν να ισχύουν ακόμα και σήμερα. Εν πάση περιπτώσει, αυτό ήταν μόνο μια εισαγωγή.

Πρώτον, θα ήθελα να διευκρινίσω ότι σήμερα το πρωί, όταν έλαβα το λόγο, σε καμία περίπτωση δεν είχα την πρόθεση να υπονοήσω ότι η Σύνοδος Κορυφής ΕΕ-Μόσχας δεν θα έπρεπε να πραγματοποιηθεί. Ασφαλώς και όχι. Πρέπει να πραγματοποιηθεί οπωσδήποτε. Δεδομένου ότι είχα στη διάθεσή μου μόνο ενάμισι λεπτό, ίσως δεν έγιναν κατανοητά τα όσα είπα. Αυτό που ήθελα να πω είναι ότι είχα συμπεράνει από τα συμπεράσματα του Συμβουλίου ότι είχε ήδη αποφασιστεί να επιδιωχθούν, να ξαναρχίσουν οι διαπραγματεύσεις για την εταιρική σχέση, οι διαπραγματεύσεις για τη συνθήκη σύνδεσης και ότι ανεξαρτήτως του τι θα συμβεί, ελάχιστη σημασία έχει πού θα καταλήξει η Σύνοδος Κορυφής της 14ης Νοεμβρίου, η οποία πιθανώς να είναι δύσκολη, καθώς ούτως ή άλλως οι συνομιλίες θα ξαναρχίσουν και η αξιολόγηση της Επιτροπής και του Συμβουλίου φυσικά θα ληφθούν υπόψη και δικαίως βέβαια. Μάλιστα, ήθελα κάπως καλύτερες διευκρινήσεις πάνω σε αυτό το θέμα.

Επομένως, δεν γνωρίζω εάν ο κύριος Σαρκοζί παρεξήγησε τα λόγια μου σκοπίμως ή όχι. Εν πάση περιπτώσει, απέφυγε να μου απαντήσει, αλλά θα εκτιμούσα να λάβω μια απάντηση, κύριε Jouyet, γιατί προσωπικά θα λυπόμουν εάν είχε ήδη αποφασισθεί οι διαπραγματεύσεις να ξαναρχίσουν ό,τι κι αν συμβεί. Υποστηρίζω απόλυτα το διάλογο με τη

Ρωσία. Προφανώς, είναι μια μεγάλη χώρα. Είναι μια μεγάλη χώρα με μεγάλη περηφάνια και μια μεγάλη χώρα που δεν δείχνει ιδιαίτερο οίκτο και, κατά την άποψή μου, δεν εκτιμά τους άλλους που βάζουν εαυτούς σε μειονεκτική θέση.

Επομένως, το να έχει ενδεχομένως προαποφασισθεί κάτι τέτοιο, ό,τι και να γίνει, οι διαπραγματεύσεις θα ξαναρχίσουν, μάλιστα πριν πραγματοποιηθεί η Σύνοδος Κορυφής, δεν δείχνει τις καλύτερες διπλωματικές ικανότητες. Τέλος πάντων, τελείωσε ο χρόνος μου, κι έτσι πάνω απ' όλα ελπίζω, κύριε Jouyet, ότι θα μου δώσετε μια σαφή απάντηση, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο και θα σας είμαι εξαιρετικά ευγνώμων για αυτό.

Bart Staes, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (NL) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Jouyet, κυρία Ferrero-Waldner, κυρίες και κύριοι, πολλά θα μπορούσαν να ειπωθούν για τον πόλεμο ανάμεσα στη Ρωσία και τη Γεωργία και είναι βεβαίως ένας καθοριστικός παράγοντας για τη σχέση μας με τη Ρωσία σήμερα.

Αυτό που θα μπορούσαμε ούτως ή άλλως να πούμε είναι ότι και η Ρωσία και η Γεωργία απέτυχαν. Είναι απαράδεκτο οι χώρες να καταφεύγουν σε στρατιωτικά μέσα για να επιλύσουν τις διαφορές τους. Υπάρχει μια θεωρία στην πολιτική επιστήμη σύμφωνα με την οποία, κατ' αρχήν, οι δημοκρατικές χώρες επιλύουν τις διαφορές τους με δημοκρατικό τρόπο, μέσω του διαλόγου και όχι με στρατιωτικά μέσα. Καθώς στην προκειμένη περίπτωση δεν έγινε έτσι, σαφώς και κάτι δεν λειτουργεί σωστά στη δημοκρατία και στη Γεωργία και στη Ρωσία. Διαφορετικά, τα πράγματα δεν θα κατέληγαν εκεί που εντέλει κατέληξαν.

Η σημερινή συζήτηση είναι επικεντρωμένη στη σχέση μας με τη Ρωσία. Η κατάσταση της Ρωσίας συνεχίζει να είναι πολύ κρίσιμη, για να μην πω τίποτα χειρότερο, στους τομείς της δημοκρατίας, του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της ελευθεροτυπίας και της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι, της κατάστασης στην Τσετσενία – η οποία μπορεί να μην είναι πλέον πρωτοσέλιδο, αλλά οποιοσδήποτε παρακολουθεί στενά αυτήν τη χώρα γνωρίζει ότι η κατάσταση στην Τσετσενία είναι ακόμα πολύ κρίσιμη – κι επίσης ως προς τα προβλήματα που συνδέονται με τις προετοιμασίες για τους Χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες στο Sochi. Όλα αυτά είναι ζητήματα που προκαλούν πολλά προβλήματα.

Κατά την άποψή μου, υπάρχει, όπως ήδη αναφέρθηκε, μια αμοιβαία αλληλεξάρτηση ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Ρωσία. Αυτό είναι βέβαιο. Κάθε φορά που μιλάμε για αμοιβαία αλληλεξάρτηση και συζητάμε τα εν λόγω προβλήματα, όμως, θα πρέπει, κατ' εμέ, να θιγουμε εκείνες τις άλλες αξίες, τις αξίες της δημοκρατίας, τις χαρακτηριστικά ευρωπαϊκές αξίες, τους άλλους τρόπους επίλυσης των διαφορών, την επιδίωξη περισσότερης δημοκρατίας και τη χρήση μέσων «ήπιας δύναμης».

Η Ομάδα των Πρασίνων/Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία τάσσεται σύσσωμη υπέρ του διαλόγου, ο οποίος, κατά τη γνώμη μου, αποτελεί ένα από τα ορόσημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί μια υπερεθνική άσκηση επίλυσης και πρόληψης διαφορών με ειρηνικό τρόπο. Για το λόγο αυτό, εφόσον πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις και εφόσον το Συμβούλιο, η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπερασπιστούν με σθένος τις εν λόγω αξίες, μπορούμε να συνομιλήσουμε με τη Ρωσία, συμπεριλαμβανομένων των συμφωνιών εταιρικής σχέσης και συνεργασίας, με ηρεμία, αποφασιστικότητα και βούληση να πετύχουμε.

Adam Bielan, εξ ονόματος της Ομάδας UEN. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, οι ενέργειες των ρωσικών ενόπλων δυνάμεων στη Γεωργία αποτελούν μια ιδιαίτερα συναφή δοκιμή των σημερινών προθέσεων της Ρωσίας. Δοκιμάζουν επίσης την πολιτική ισχύ και τις θεμελιώδεις αρχές λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δυστυχώς, οι ηγέτες αρκετών κρατών μελών συμπεριφέρονται ως αν η ρωσική εισβολή στην κυρίαρχη δημοκρατική Γεωργία να μην είχε συμβεί ποτέ.

Κυρίες και κύριοι, η Ρωσία για μία ακόμη φορά ταπεινώνει την Ευρωπαϊκή Ένωση υποστηρίζοντας ότι έχει αποσύρει τις δυνάμεις της στις θέσεις που είχαν πριν την εισβολή. Τότε, πώς μπορούμε να δικαιολογήσουμε το γεγονός ότι γεωργιανά χωριά που βρίσκονται στην περιοχή της Νότιας Οσσετίας και γύρω από αυτήν υφίστανται διαρκώς απάνθρωπες εθνικές εκκαθαρίσεις; Πώς μπορούμε να αιτιολογήσουμε το γεγονός ότι αρνούνται την πρόσβαση των διακοσίων παρατηρητών που έστειλε η Ένωση στον τόπο των συγκρούσεων; Μια τέτοια κατάσταση απέχει έτη φωτός από την επιστροφή στο *status quo* της 7ης Αυγούστου, που αποτελεί προϋπόθεση για τη συμμετοχή σε συνομιλίες με τη Ρωσία. Ένας από τους σκοπούς της ρωσικής εισβολής στη Γεωργία ήταν να τρομοκρατηθούν οι γειτονικές χώρες της περιοχής, ούτως ώστε να τορπιλιστεί το σχέδιο *Nabucco*, το οποίο έχει ζωτική σημασία για την ενεργειακή ασφάλεια της Ένωσης. Φαίνεται ότι επί του παρόντος κανείς δεν σκέφτεται το διάδρομο μεταφοράς φυσικού αερίου και πετρελαίου που περνά μέσα από τη Γεωργία. Αυτός ο διάδρομος έχει ζωτική σημασία για μας και είναι ο μοναδικός που δεν τελεί υπό τον έλεγχο του Κρεμλίνου.

Θα ήθελα επίσης να υπενθυμίσω ότι υπάρχουν πάρα πολύ κάτοχοι ρωσικών διαβατηρίων οι οποίοι ζουν σε χώρες γειτονικές της Ένωσης. Θα μπορούσα να αναφέρω για παράδειγμα την Ουκρανία, τη Λευκορωσία και τα Βαλτικά κράτη. Για το λόγο αυτό, πρέπει να έχουμε κατά νου ότι ανά πάσα στιγμή το Κρεμλίνο θα μπορούσε να υποστηρίξει

ότι αυτοί οι άνθρωποι χρειάζονται τη λεγόμενη προστασία του. Αυτό ακριβώς συνέβη στη Νότια Οσσετία. Για μία ακόμη φορά, πρέπει να τονίσω ότι τα κράτη μέλη της Ένωσης και οι πλησιέστεροι γείτονές τους απειλούνται άμεσα από την επιθετικότητα της Ρωσίας.

Σήμερα είμαστε αντιμέτωποι με μια κατάσταση στην οποία η Ρωσία, πέραν του ότι επιδίδεται σε ενεργειακό εκβιασμό, έχει ξεπεράσει σε τέτοιο βαθμό τα όρια ώστε να προσθέσει στο οπλοστάσιό της την απειλή της στρατιωτικής επέμβασης κατά κρατών μελών της Ένωσης και των πλησιέστερων γειτόνων τους. Η σημερινή κατάσταση στη Γεωργία αποτελεί ένα προφανές παράδειγμα. Δεν μπορεί να τίθεται θέμα εταιρικής σχέσης ανάμεσα στην Ένωση και τη Ρωσία υπό τέτοιες συνθήκες. Η συμμετοχή στις συνομιλίες στη διάρκεια της επερχόμενης Συνόδου Κορυφής της Νίκαιας στις 14 Νοεμβρίου θα έδειχνε για μία ακόμη φορά ότι οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι απολύτως ανίκανοι να ανταπεξέλθουν με τη Ρωσία.

Esko Seppänen, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (FI) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, οι χρηματαγορές στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής κατέρρευσαν, οι χρηματαγορές στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατέρρευσαν και οι χρηματαγορές στη Ρωσία κατέρρευσαν. Βιώνουμε όλοι την ίδια κρίση που προκάλεσε ο τούρμπο καπιταλισμός. Παρά το γεγονός αυτό, κάποιες χώρες της ΕΕ, παίρνουν τα ηνία από τις Βαλτικές χώρες, οι πρόεδροι των οποίων φοίτησαν σε πανεπιστήμια των Ηνωμένων Πολιτειών, και ειδικά η Πολωνία, θέλουν να απομονώσουν τη Ρωσία από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Πρώτα, το φρένο μπήκε κατά την έναρξη των συνομιλιών για τη Συμφωνία Εταιρικής Σχέσης και σήμερα ο λόγος είναι η ένοπλη σύγκρουση της Γεωργίας και της Αμπχαζίας με τη Ρωσία.

Σε πολλές δυτικοευρωπαϊκές χώρες τα ΜΜΕ έχουν παρουσιάσει τη Ρωσία ως τον εισβολέα. Αυτή η εικόνα είναι εσφαλμένη. Ο στρατός του Shakashvili ήταν που επιτέθηκε κι έτσι πυροδοτήθηκε η καθολική σύγκρουση. Δεν θα πρέπει να τον ανταμείψουμε γι' αυτό. Σε αυτά τα θέματα, η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και των Ευρωπαίων Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι, δυστυχώς, δέσμιο των δικών του ακραίων στοιχείων.

Ασφαλώς, η Ρωσία νίκησε στρατιωτικά το στρατό του Shakashvili, ένα στρατό τον οποίο εκπαίδευσαν οι Αμερικανοί και οι Ισραηλινοί και εξόπλισαν οι Ουκρανοί. Ήταν μια πολιτική υπερβολική αντίδραση να αναγνωριστεί η ανεξαρτησία της Νότιας Οσσετίας και της Αμπχαζίας. Τώρα, η Ρωσία υφίσταται τις πολιτικές συνέπειες. Η ομάδα μας, όμως, δεν πιστεύει ότι η απομόνωση της Ρωσίας θα πρέπει να είναι μία από αυτές. Ο ευρωπαϊκός καπιταλισμός χρειάζεται τους φυσικούς πόρους της Ρωσίας και η Ρωσία χρειάζεται την πολιτική εμπειρία της Ευρώπης στη δημοκρατία, τις πολιτικές ελευθερίες και την έννομη τάξη.

Αυτοί οι στόχοι δεν θα επιτευχθούν μέσω πολιτικής βίας αλλά μέσω συνεργασίας και διαλόγου. Αυτό αφορούν κατά πάσα πιθανότητα οι συνομιλίες που πραγματοποιούνται σήμερα στο Ελσίνκι μεταξύ των Αρχηγών των Στρατιωτικών Επιτελείων Mike Mullen και Nikolai Makarov. Η ΕΕ, επιπροσθέτως, δεν θα πρέπει να σαμποτάρει το διάλογο.

Ευχόμαστε κάθε επιτυχία στις θετικές προσπάθειες τις οποίες πρότεινε η χώρα που πρόκειται να αναλάβει την Προεδρία.

Paul Marie Coûteaux, εξ ονόματος της Ομάδας IND/DEM. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Jouyet, έχει έρθει η ώρα της μεταμέλειας – αυτή φαίνεται να είναι η διάθεση σήμερα – ή τουλάχιστον για επανεξέταση των δογμάτων και των ενστικτωδών αντιδράσεων, κι επίσης, είμαι ευγνώμων στον κύριο Σαρκοζί που έδωσε σήμερα το πρωί ένα τέτοιο παράδειγμα, που έμοιαζε ειλικρινές. Για το λόγο αυτό, ας θυμηθούμε επίσης την παλιά, πολύ παλιά δυσπιστία όσον αφορά τη Ρωσία ή μάλλον τη δυσπιστία αυτής της χώρας η οποία, είτε μας αρέσει είτε όχι, είναι ένας από τους εταίρους μας.

Από αυτήν την άποψη, συνιστώ επίσης – όπως έκανε και η κυρία Neyts-Uyttebroeck – την ανάγνωση μιας βιογραφίας της Κοντέσας του Ségur, ιδιαίτερα εκείνη της κυρίας Strich, από τις εξαιρετικές εκδόσεις Bartillat, και θα δείτε την πραγματική σημασία που θα πρέπει να δίδεται σε μια λέξη την οποία είπατε δύο φορές, εάν σας άκουσα καλά: «αλληλεξάρτηση».

Ναι, προφανώς είμαι αλληλοεξαρτώμενοι, αλλά όχι μόνο όσον αφορά την καταπολέμηση της τρομοκρατίας ή τα όπλα μαζικής καταστροφής. Αλληλεξαρτόμαστε από κάθε άποψη: όσον αφορά την ενέργεια, για να πούμε το προφανές, αλλά επίσης όσον αφορά την έρευνα, τη βιομηχανία και την πολιτική, με έναν πολύπλευρο τρόπο ασφαλώς.

Ας αναλογιστούμε ποιο θα είναι το πρόσωπο της Ευρώπης στον 21ο αιώνα, ανάλογα με το αν τα έθνη μας θα συνεχίσουν να συμμετέχουν στην προώθηση του τεράστιου πλούτου της Σιβηρίας. Επομένως σας παρακαλώ, ας σταματήσουμε να ενστερνιζόμαστε διαμάχες που δεν είναι δικές μας, αλλά μιας τρίτης δύναμης με συμφέρον να διαιρέσει την Ευρώπη προκειμένου να κυριαρχήσει επ' αυτής. Πιστέψτε με, επ' αυτού σκέφτομαι το συμφέρον της Ευρώπης, εάν δεχτείτε ότι οι Γάλλοι υπέρμαχοι της εθνικής κυριαρχίας επίσης ανησυχούν για αυτό το θέμα.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Κυρίες και κύριοι, θεωρώ την απόφαση του Συμβουλίου να μη δώσει συνέχεια στις συνομιλίες με τη Ρωσία για μια στρατηγική εταιρική σχέση ανόητες, κοντόφθαλμες και καταστροφικές για τους πολίτες της Ένωσης. Θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι πρόκειται για έναν εταίρο από τον οποίο η Ευρώπη εξαρτάται για την προμήθεια πρώτων υλών. Δεν είναι μόνο το ζήτημα του πετρελαίου και του φυσικού αερίου. Χωρίς το τιτάνιο από τη Ρωσία, για παράδειγμα, δεν θα ήταν δυνατόν να κατασκευαστεί ούτε ένα Airbus. Ακόμα χειρότερα δε, η τρέχουσα ευρωπαϊκή ρωσοφοβία δεν βασίζεται στα γεγονότα αλλά στον τρόπο που παρουσιάστηκαν μέσω της πολιτικής και των ΜΜΕ. Θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι η σύγκρουση στον Καύκασο ξεκίνησε από τη Γεωργία χωρίς να ενδιαφέρεται για την έκβαση, και όχι από τη Ρωσία. Επίσης, δεν γνωρίζω κάποιο συγκεκριμένο λόγο για τον οποίο η ανεξαρτησία της Νότιας Οσσετίας και της Αμπχαζίας δεν θα έπρεπε να γίνει σεβαστή, αφού αρκετά μέλη της Ένωσης χαιρέτησαν την ανεξαρτησία του Κοσόβου αμέσως και με μεγάλη αγαλλίαση. Χαιρόμαι που ο Václav Klaus, ο Πρόεδρος της Τσεχικής Δημοκρατίας, της χώρας που εκπροσωπώ στο παρόν Σώμα, περιέγραψε την κατάσταση με ρεαλιστικούς όρους όταν είπε ότι δεν πρόκειται για ένα ζήτημα της καλής Γεωργίας και της κακής Ρωσίας. Δυστυχώς κανένας δεν τον υποστήριξε. Εάν η Ένωση βλέπει σοβαρά το να είναι ένας στρατηγικός εταίρος και ένας παγκόσμιος παίκτης πρέπει να αναγνωρίσει τη Ρωσία με ίσους όρους. Η πολιτική της αντιπαράθεσης δεν ωφελεί κανέναν.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, κύριε εν ενεργεία Πρόεδρε του Συμβουλίου, ένας από τους προηγούμενους ομιλητές δήλωσε ότι η αρχή πίσω από όλα αυτά πρέπει να είναι η «μη βία». Καθόλου βία από οποιαδήποτε πλευρά, όπως κατοχυρώνεται στο διεθνές δίκαιο. Πρέπει να επιμείνουμε το σεβασμό του διεθνούς δικαίου, συμπεριλαμβανομένης της εδαφικής ακεραιότητας, της μη παρέμβασης στις εσωτερικές υποθέσεις ενός άλλου κράτους, της μη άσκησης επιρροής και της τήρησης των συμφωνιών του Αυγούστου και του Σεπτεμβρίου. Ελπίζω ότι αυτό θα συνεχίσει να ισχύει στη Γενεύη.

Πρέπει να συνεχίσουμε να εξασφαλίζουμε ότι οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 1ης Σεπτεμβρίου και τα ψηφίσματα που διαπραγματεύτηκε η Επιτροπή όσον αφορά τις συμφωνίες σύνδεσης, τις συμφωνίες ελεύθερου εμπορίου και το διευρυμένο Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (+), ή όπως τέλος πάντων λέγεται, τηρούνται, ούτως ώστε οι μεμονωμένες χώρες να μπορούν να ενισχυθούν, να σταθεροποιηθούν και να έχουν σχέσεις με άλλες χώρες χωρίς προκλήσεις και το απαιτούμενο έργο να μπορεί να επιτελεστεί στη διάσκεψη χορηγών.

Ταυτόχρονα πρέπει να εξασφαλίσουμε στα ανατολικοευρωπαϊκά κράτη μέλη ένα αίσθημα ασφάλειας και αλληλεγγύης εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ. Πιστεύω ότι αυτό είναι σημαντικό και για ψυχολογικούς λόγους.

Επίτροπε, είμαι ευγνώμων για το γεγονός ότι αναφερθήκατε στην αμοιβαία οικονομική μας αλληλεξάρτηση, η οποία είναι η καλύτερη πολιτική ασφάλειας που θα μπορούσαμε να έχουμε. Εντούτοις, όσο περισσότερο ενισχύεται αυτή η αλληλεξάρτηση και όσο περισσότερο γίνεται μέρος της σφαίρας του ενδιαφέροντος και των δύο μερών και αυτά αποκτούν δεσμούς μεταξύ τους, τόσο δυσκολότερο θα είναι για εμάς να ξεφύγουμε από αυτήν την εξάρτηση χρησιμοποιώντας μη ειρηνικά μέσα. Στην προκειμένη περίπτωση πρέπει να είμαστε οι πρωτοπόροι. Θα πρέπει επίσης να υποστηρίξουμε τυχόν κινήσεις με νομικές υποχρεώσεις στις οποίες συμμετέχει η Ρωσία, μαζί με τον ΠΟΕ και τις συμφωνίες εταιρικής σχέσης με τις αντίστοιχες υποχρεώσεις. Όταν η οικονομική μας αλληλεξάρτηση υποστηρίζεται από νομικά και συμβατικά μέτρα κατά αυτόν τον τρόπο, θα είμαστε σε θέση να προοδεύσουμε.

Εντούτοις, αυτή θα πρέπει να βασίζεται στα δικά μας συμφέροντα. Η ενεργειακή ασφάλεια είναι ένα ζήτημα και σε αυτόν τον τομέα υπάρχουν προκλήσεις που χρήζουν αντιμετώπισης σε ολόκληρο τον πλανήτη. Δεν ήταν άνευ αιτίας που οι 5+1 συναντήθηκαν για μία ακόμη φορά για το θέμα του Ιράν κι έπειτα συνέχισαν τη συνηθισμένη τους δουλειά. Αυτό συμβαίνει και σε άλλα επίπεδα. Άκουσα ότι μια επιτροπή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου επισκέφτηκε ξανά τη Μόσχα. Ιράν, Μέση Ανατολή, κλιματική αλλαγή, τρομοκρατία και πολλά άλλα ζητήματα: Η Ρωσία είναι ένα ουσιαστικό κομμάτι όλων αυτών.

Πρέπει να είμαστε ανοιχτοί στο διάλογο. Μια εταιρική σχέση στον τομέα της ασφάλειας με τη Ρωσία θα λειτουργήσει μόνο εάν δεν λειτουργεί εις βάρος υφιστάμενων συμμαχιών και της διατήρησης των ΗΠΑ εκτός Ευρώπης. Αυτό είναι μια προϋπόθεση μιας συνεργασίας αυτού του τύπου.

Reino Paasilinna (PSE). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, και οι δύο πλευρές έσφαλαν και παραβίασαν διεθνείς συμφωνίες. Τώρα είναι θέμα πόσο γρήγορα μπορούμε να ξεπεράσουμε την παρούσα κατάσταση και να αποκαταστήσουμε τη σταθερότητα.

Για αυτό χρειάζεται να συνεργαστεί και η ίδια η Ρωσία. Αυτό αποτελεί βασική προϋπόθεση. Μάλιστα, πολλοί από τους στόχους της Ρωσίας ταυτίζονται με τους δικούς μας στη Συνθήκη της Λισαβόνας. Ο Πρόεδρος Medvedev είπε ότι υπάρχει ανάγκη για θεσμικές μεταρρυθμίσεις. Αυτό είναι βέβαιο. Το δεύτερο ζήτημα που επεσήμανε είναι οι μεταρρυθμίσεις στις υποδομές. Ένα τρίτο είναι οι επενδύσεις. Αυτά είναι πράγματα που γνωρίζουμε. Έπειτα υπάρχει η καινοτομία, κάτι για το οποίο εμείς γνωρίζουμε πολλά περισσότερα, ας μου επιτραπεί να πω. Αυτά είναι τα κοινά μας σημεία. Θέλουν να συμβάλλουν με κάποιο τρόπο στην επίλυση της διεθνούς χρηματοπιστωτικής

κρίσης και έχουν λίγα κεφάλαια για να το πετύχουν αυτό. Για το λόγο αυτό δεν θέλουν να απομονωθούν, αυτό είναι ολοφάνερο, κι εμείς πρέπει να ανταποκριθούμε μέσω της συνεργασίας, η οποία θα μας επιτρέψει να στρέψουμε τη Ρωσία προς την κατεύθυνση που θέλουμε.

Η Ρωσία δεν θέλει να μιλά για ιδεολογία, αλλά σήμερα η Ευρωπαϊκή Ένωση θέλει. Θέλουμε να έχουν δημοκρατία, αυτή είναι η ιδεολογία μας. Η Ρωσία θέλει πρακτικές λύσεις και αμφότεροι αυτοί οι στόχοι κατά πάσα πιθανότητα αξίζουν εναρμόνισης και κατά αυτόν τον τρόπο θα προοδεύσουμε. Για το λόγο αυτό χρειαζόμαστε ένα «Ο», ήτοι ολοκλήρωση, κατά τα τέσσερα «I» του Medvedev, ώστε να μπορέσουμε να επηρεάσουμε με επιτυχία το μέλλον της Ρωσίας από τη δική μας οπτική γωνία και να αυξήσουμε τη σταθερότητα.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Στη συζήτηση της διαμάχης ανάμεσα στη Ρωσία και τη Γεωργία, τείνουμε να παραβλέπουμε τα όσα έγιναν στην Αμπχαζία παρά στην Οσσετία. Μάλιστα, κάτι πολύ σημαντικό συνέβη στην Αμπχαζία. Οι Ρώσοι έχουν κάποιους λόγους να υποστηρίζουν ότι οι ενέργειές τους, αν και δυσανάλογες, ήταν μια αντίδραση σε μια προσπάθεια επίλυσης του προβλήματος της Οσσετίας με στρατιωτικά μέσα. Όσον αφορά την Αμπχαζία, όμως, δεν συνέβη κάτι ανάλογο. Η μαζική εισβολή των ρωσικών στρατευμάτων, η εμφάνιση του στόλου κατά μήκος της γεωργιανής ακτής και η στρατιωτική κατάληψη των εδαφών που τελούσαν υπό τον έλεγχο των γεωργιανών αρχών όλα αποδεικνύουν ότι η Ρωσία είναι προετοιμασμένη να χρησιμοποιήσει τις ένοπλες δυνάμεις της με την πρόφαση της λήψης προληπτικών μέτρων. Συνεπώς, τέτοιες ενέργειες πρέπει να καταταχτούν μεταξύ εκείνων που δικαιολογούνται μόνο από μια μονόπλευρη εκτίμηση των πόρων εξωτερικής πολιτικής.

Στη δήλωσή του, ο Πρόεδρος Medvedev επανήλθε στην έννοια ενός ενιαίου χώρου ασφάλειας εκτεινόμενου από το Βανκούβερ ως το Βλαδιβοστόκ. Και θέτω το ερώτημα σε εσάς, κυρίες και κύριοι, πώς μπορεί να βασιστεί κανείς σε κοινές δράσεις σε αυτόν τον ενιαίο χώρο ασφάλειας, εάν η Ρωσία αποδεικνύει ότι αποτελεί η ίδια μια πηγή απειλών; Όσον αφορά τα άλλα ζητήματα που ο Πρόεδρος Medvedev θα ήθελε να δει να συμπεριλαμβάνονται στην ενδεχόμενη συμφωνία, θα έπρεπε να θυμηθούμε ότι περιέχονται ήδη στη συμφωνία που ισχύει σήμερα. Αυτή η συμφωνία εγκρίθηκε το 1990 και φέρει τον τίτλο Χάρτης των Παρισίων για μια νέα Ευρώπη. Βέβαια, ίσως αυτό που εντέλει διακυβεύεται εδώ δεν είναι ο διάλογος αλλά το δικαίωμα του βέτο σε σχέση με διάφορες ενέργειες στις οποίες μπορεί να προβεί το ΝΑΤΟ.

(Χειροκρότημα)

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφερθώ στα όσα είπε ο κύριος Staes στην παρέμβαση του σχετικά με άλλες συγκρούσεις που συνεχίζουν ακόμη να συμβαίνουν στον Καύκασο.

Εάν ξαναρχίσουμε τώρα τις συνομιλίες με τη Ρωσία – κάτι που υποστηρίζουμε – είναι, κατά τη γνώμη μας, πολύ σημαντικό να μην ξεχάσουμε ότι υπάρχει επίσης το Καραμπάχ, η Τσετσενία, η Μολδαβία και η Υπερδνειστερία και ότι θα πρέπει επίσης να ανταπεξέλθουμε σε μια πολύ δύσκολη διαμάχη στην Ουκρανία μέσα στην επόμενη δεκαετία συνδεδεμένη με την Κριμαία. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πρέπει να κάνει το ίδιο λάθος που έκανε πριν τον πόλεμο στη Γεωργία μη παίρνοντας αρκετά στα σοβαρά αυτή τη σύγκρουση.

Κατά τη γνώμη μας, όλες αυτές οι συγκρούσεις πρέπει, επομένως, να αντιμετωπιστούν. Ο Καύκασος και άλλες γειτονικές περιοχές είναι πολύ σημαντικές περιοχές. Όλες βρίσκονται εντός της Ευρώπης κι επομένως πρέπει να αντιμετωπιστούν από την Ευρώπη, από την Ευρωπαϊκή Ένωση, με πολύ μεγαλύτερη προτεραιότητα – κι αυτό πρέπει να το κάνουμε σε συνεργασία με τη Ρωσία.

Κατά πόσο μπορούμε ή όχι να επιλύσουμε τις διαμάχες εκεί με ικανοποιητικό τρόπο, δεν είμαι σίγουρη σήμερα, αλλά για να πω την αλήθεια είμαι αρκετά αισιόδοξη ότι αυτό το αίσθημα της ψυχρής ειρήνης σύρθηκε μέσα από την Ευρώπη – και μάλιστα από ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση – και που προκάλεσε επίσης συναγερμό στη Ρωσία, ήταν επαρκής προειδοποίηση και οι διάφορες πλευρές θα επιστρέψουν τώρα στις διαπραγματεύσεις με μεγαλύτερη σοβαρότητα.

Από την οπτική σκοπιά της Δύσης, παρουσιάζει επίσης μεγάλο ενδιαφέρον ότι στην χρηματοπιστωτική κρίση η Ρωσία σώζει ολόκληρη κράτη προκειμένου να διαχειριστεί η ίδια αυτήν την κρίση. Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, η συνυφασμένη φύση των οικονομιών μας είναι πολύ πιο εκτενής από ότι συζητήσαμε προηγουμένως σε σχέση με την ενέργεια.

Εάν θέλαμε να βρούμε ένα καλύτερο ύφος κι αν η Δύση ίσως δεν επέμενε πάντα ότι το δικό της σύστημα υπήρξε το νικηφόρο σύστημα από τα τέλη της δεκαετίας του 1980, μπορεί να οδηγηθούμε σε μια καλύτερη θέση από την οποία να αντιμετωπίσουμε τη διαμάχη.

Konrad Szymański (UEN). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, η Ρωσία ίσως επωφελήθηκε περισσότερο από την χρηματοπιστωτική κρίση. Πρόσφατα, η προσοχή μας έχει μετατοπιστεί αξιοσημείωτα από την επίθεση της Ρωσίας

στη Γεωργία προς τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι τράπεζές μας. Αυτή η μετατόπιση ήταν προφανής στη διάρκεια της πρωινής μας συζήτησης.

Εντούτοις, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η Ρωσία σήμερα συνεχίζει να τηρεί 7 000 στρατιώτες στην Οσσετία και την Αμπχαζία. Αυτός ο αριθμός ξεπερνά το τριπλάσιο του αριθμού των στρατιωτών που βρίσκονταν εκεί στις 7 Αυγούστου, και η Ρωσία, επομένως, δεν σέβεται την ειρηνευτική συμφωνία κατά τον τρόπο που θα επιθυμούσαμε να το κάνει. Αυτό σημαίνει ότι οι σχέσεις ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Ρωσία εξακολουθούν να βρίσκονται σε αδιέξοδο. Σημαίνει επίσης ότι επί του παρόντος δεν έχουμε κανένα λόγο να επανέλθουμε στον πολιτικό διάλογο εντός του πλαισίου ενιαίων ευρωπαϊκών και ρωσικών οργάνων. Δεν υπάρχει καμία βάση για επανέναρξη των διαπραγματεύσεων όσον αφορά τη συμφωνία για την εταιρική σχέση. Τέλος, με απογοήτευση παρατηρούμε τη θέση ορισμένων κρατών μελών τα οποία υποστηρίζουν ότι μπορούμε να αγνοήσουμε τη ρωσική επίθεση στη Γεωργία και ότι το ζήτημα αυτό είναι απλά θέμα χρόνου. Αυτή η παθητική πολιτική μπορεί να αποδειχτεί εξαιρετικά πολυδάπανη για την εξωτερική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνολικά.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). - (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι το Συμβούλιο διαχειρίστηκε τις σχέσεις με τη Ρωσία με ένα πιο ισορροπημένο τρόπο από ότι το ψήφισμα που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τα γεγονότα στη Γεωργία. Σε εκείνο το ψήφισμα, όλες οι κατηγορίες στρέφονταν αποκλειστικά προς τη Ρωσία και ακόμα και η επίθεση που πραγματοποίησε η Γεωργία στις 7 και 8 Αυγούστου θεωρήθηκε δικαιολογημένη.

Εάν, όμως, πραγματικά ενδιαφερόμαστε να σταθεροποιήσουμε την ειρήνη, τότε πρέπει να πούμε ένα ηχηρό «όχι» σε οποιαδήποτε προσχώρηση της Γεωργίας ή της Ουκρανίας στο ΝΑΤΟ. Γνωρίζουμε ότι αυτό το μόνο που θα πετύχαινε θα ήταν να αποσταθεροποιήσει ολόκληρη την περιοχή και να αυξήσει εξαιρετικά τις πιθανότητες νέων πολέμων. Οι διαπραγματεύσεις με τη Ρωσία πρέπει να ξαναρχίσουν όχι μόνο λόγω οικονομικών συμφερόντων, αλλά επίσης επειδή, έως ότου συζητηθούν, τα προβλήματα δεν εξαφανίζονται και αυτός είναι πάντα ο καλύτερος δρόμος που μπορεί να ακολουθήσει κανείς.

Ταυτόχρονα, πρέπει να είμαστε απολύτως αυστηροί στα θέματα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της ελευθεροτυπίας και των πολιτικών ελευθεριών, τα οποία σίγουρα δεν αποτελούν τον κανόνα στη Ρωσία. Ο καλύτερος τρόπος για να μπορέσουμε να προστατέψουμε τα δικαιώματα δεν είναι να γίνουμε όμηροι της ενέργειας, αλλά προκειμένου να ξεφύγουμε από την εξάρτησή μας από τη Ρωσία χρειάζεται και να διαφοροποιήσουμε τις πηγές των ενεργειακών μας προμηθειών και να επενδύσουμε σε εναλλακτικές καθαρές μορφές ενέργειας.

Έχω μια τελευταία παρατήρηση να κάνω. Άκουσα να ειπώθηκε, και από την Επιτροπή και από το Συμβούλιο, ότι πιστεύουν πολύ στην προσχώρηση της Ρωσίας στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου. Θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι κάνατε τα ίδια σχόλια όταν η Κίνα προσχωρούσε στον ΠΟΕ και είδαμε τα τρομακτικά αποτελέσματα που είχε η προσχώρηση της Κίνας στην ευρωπαϊκή οικονομία και του ευρωπαίους εργαζομένους. Ίσως, τότε, να έπρεπε να αναζητήσουμε λύσεις αλλού: ίσως να είναι μάλιστα ολόκληρος ο μηχανισμός του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου που θα έπρεπε να αμφισβητήσουμε.

Gerard Batten (IND/DEM). - Κύριε Πρόεδρε, το Κρεμλίνο πήρε ακριβώς ό,τι ήθελε από τη διαπραγμάτευση με τον Πρόεδρο Σαρκοζί. Η συμφωνία του Προέδρου Σαρκοζί «ειρήνη στην εποχή μας» τους έδωσε ό,τι ήθελαν και τη διπλωματική διέξοδο. Από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, η θεμελιώδης αρχή στις διεθνείς σχέσεις ήταν ότι η επιθετικότητα δεν πρέπει να αμείβεται ή ότι δεν πρέπει να γίνονται πολιτικές παραχωρήσεις στους επιτιθέμενους, αλλά η Μόσχα νίκησε και το ΝΑΤΟ ταπεινώθηκε, με την ΕΕ να παίζει κατά στα δύο ταμπλό.

Ως θεσμός, η Ευρωπαϊκή Ένωση απλά δεν βρίσκεται στη δημοκρατική δυτική πλευρά στο νέο Ψυχρό Πόλεμο. Η ΕΕ δεν ανήκει στον ελεύθερο κόσμο. Είναι αντι-δημοκρατική, μη δημοκρατική και ιμπεριαλιστική. Θεσμικά, κλίνει να ταχθεί με άλλες αντι-δημοκρατικές αυτοκρατορίες, όχι με ελεύθερα έθνη. Η ΕΕ δεν διέπεται από νόμους αλλά από ιδεολογία.

Δυστυχώς, οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις – σαν καλοί Ευρωπαίοι – θα επιλέξουν να ακολουθήσουν την καταστροφική θέση της ΕΕ προς τη Ρωσία, παρά το δικό τους συλλογικό εθνικό συμφέρον.

Sylwester Chruszcz (NI). - (PL) Μαζί με τις Ηνωμένες Πολιτείες, η Ρωσική Ομοσπονδία είναι ένας από τους βασικούς εταίρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ρωσία είναι ένας στρατηγικός εταίρος και προμηθευτής πρώτων υλών για την παραγωγή ενέργειας στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης και της δικής μου χώρας, της Πολωνίας. Η συνεργασία με τη Ρωσία αποτελεί απλά ένα γεγονός και είναι προς όφελος και των δύο πλευρών να πετύχει αυτή η συνεργασία. Η επίθεση της Γεωργίας στη Νότια Οσσετία και η ακόλουθη κλιμάκωση της σύγκρουσης έχουν απειλήσει σοβαρά τις σχέσεις των Βρυξελλών με τη Μόσχα.

Εντούτοις, αυτό δεν σημαίνει ότι, όπως θα επιθυμούσαν κάποιοι Ευρωπαίοι πολιτικοί, θα έπρεπε να στρέψουμε την πλάτη μας στη Ρωσία ή ακόμα και να διακόψουμε κάθε σχέση μαζί της. Η Ρωσία έχει καταβάλλει σημαντικές προσπάθειες τα τελευταία είκοσι χρόνια για να συμμετάσχει στον κύκλο των δημοκρατικών ευρωπαϊκών κρατών και, αν και αναμφισβήτητα μένουν ακόμα πολλά να επιτευχθούν, δεν υπάρχει επίσης η παραμικρή αμφιβολία ότι ο ρωσικός πληθυσμός υποστηρίζει με θέρμη τον νυν και τον τώως Πρόεδρο της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Ελπίζω ότι, παρά τα κάποια εμπόδια, η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ρωσία θα συνεχίσουν την πετυχημένη τους συνεργασία, καθώς αυτό είναι προς το συμφέρον αμφοτέρων των πλευρών.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Αντιπρόεδρου

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). - (NL) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Jouyet, κυρία Ferrero-Waldner, κυρίες και κύριοι, δεν μπορούμε να αμφισβητήσουμε ότι οι σχέσεις με τη Ρωσία έχουν αλλάξει πρόσφατα. Επιτρέψτε μου να προσθέσω ότι το να απομονώσουμε τη Ρωσία δεν αποτελεί κατά την άποψή μου επιλογή. Ταυτόχρονα, είναι δύσκολο να μιλήσουμε για μια εταιρική σχέση, εάν τα κράτη μέλη έχουν τόσο υψηλό επίπεδο δυσπιστίας προς τη Ρωσία.

Αυτό που εγώ, ως πρόεδρος της αντιπροσωπείας με τη Ρωσία, πιστεύω όμως είναι ότι θα πρέπει να φροντίσουμε να συνεχιστεί ο διάλογος. Αυτό ακριβώς κάνουν το Συμβούλιο και η Επιτροπή και αυτό θα έπρεπε να κάνουμε κι εμείς ως Κοινοβούλιο. Μάλιστα, αυτό ήταν το θέμα μιας πολύ θερμής συζήτησης στη Ρωσική μας Αντιπροσωπεία, σε σχέση με την επίσκεψη στη Μόσχα που έχουμε προγραμματίσει για το τέλος αυτής της εβδομάδας. Η έκβαση αυτής της συζήτησης ήταν ότι θα πρέπει να συνεχίσουμε το διάλογο, αλλά ότι θα πρέπει να πούμε στους εταίρους μας ότι δεν είναι αυτή η συνήθης κατάσταση. Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς στο να το μοιραστούμε αυτό και να προσπαθήσουμε να επιδοθούμε σε εποικοδομητικές διαβουλεύσεις.

Έχουμε πολύ μεγαλύτερες απαιτήσεις από τη Ρωσία. Η απόσυρση των στρατευμάτων από την ουδέτερη ζώνη ήταν μόνο ένα πρώτο βήμα. Η τάση μπορεί να εκτονωθεί μόνο εάν ο αριθμός των στρατευμάτων στην Αμπχαζία και τη Νότια Οσσετία μειωθεί ή εάν αυτοί οι στρατιώτες αποσυρθούν ολοκληρωτικά. Αν και αυτό δεν ορίζεται λέξη προς λέξη στις συμφωνίες, κινείται στο ίδιο πνεύμα με αυτό των συμφωνιών και θα ήθελα να ακούσω την άποψη του κυρίου Jouyet επ' αυτού.

Η ΕΕ, και ιδιαίτερα η Προεδρία, τους τελευταίους μήνες ήταν εξαιρετικά κατηγορηματική και αποφασιστική. Αυτό, κατά την άποψή μου, είναι κάτι που πρέπει να διατηρηθεί.

Μου έχουν μείνει τρία ερωτήματα. Καταρχήν, όσον αφορά την πορεία προς τη σύνοδο κορυφής: ποια συγκεκριμένα σήματα και βήματα κρίνετε απαραίτητα προκειμένου να ξαναρχίσουν οι διαπραγματεύσεις; Δεύτερον, με ποιο τρόπο θα εμπλέξετε το Κοινοβούλιο σε αυτό; Τρίτον, θα ήθελα να σας θέσω τα εξής. Η Ρωσία δεν συμμετέχει στη Συνθήκη για τις βόμβες θρυμματισμού που υπογράφεται στο Όσλο. Τώρα αποκαλύπτεται ότι ο ολλανδός δημοσιογράφος σκοτώθηκε από ρωσική βόμβα θρυμματισμού. Πώς, κυρία Ferrero-Waldner, μπορούμε να παρασύρουμε τη Ρωσία σε αυτήν τη νέα Συνθήκη που υπογράφεται στο Όσλο τελικά;

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Κύριε Πρόεδρε, η Γαλλική Προεδρία έπαιξε παραδειγματικό ρόλο στο χειρισμό της κρίσης στη Γεωργία. Γνωρίζουμε με ποιο τρόπο να χειριστούμε τις κρίσεις αλλά δεν είμαστε ακόμα σε θέση να τις αποτρέψουμε. Επιτρέψτε μου να υπενθυμίσω στο Σώμα ότι υπήρχε ένας Υπουργός Εξωτερικών στην ΕΕ, ο κύριος Steinmeier, ο γερμανός Υπουργός Εξωτερικών, ο οποίος έδωσε επί τάπητος ένα πολύ σοβαρό σχέδιο διευθέτησης το οποίο έγινε δεκτό από όλες τις πλευρές εκτός της Τυφλίδας. Αυτό είναι ένα ιστορικό γεγονός. Αυτό είναι θλιβερό, γιατί θα μπορούσε ακόμα και να είχε αποτραπεί ο πόλεμος. Είμαι πεισμένος ότι το σχέδιο Steinmeier θα μπορούσε και πάλι να εξυπηρετήσει ως η κύρια βάση για μια διευθέτηση κατόπιν διαπραγματεύσεων, αν και η κατάσταση είναι πολύ πιο δύσκολη σήμερα, δεδομένου ότι οι κάτοικοι της Αμπχαζίας και της Νότιας Οσσετίας οι οποίοι πλέον υιοθετούν μια τελείως διαφορετική στάση. Επιτρέψτε μου να προσθέσω αμέσως ότι οι διαπραγματεύσεις δεν μπορούν να διεξαχθούν χωρίς τη συμμετοχή των δύο εμπλεκόμενων λαών, αυτού της Αμπχαζίας και αυτού της Νότιας Οσσετίας. Η άποψή τους είναι ασφαλώς και αυτή κρίσιμη, όσον αφορά τις σχέσεις τους με τη Ρωσία.

Για να είμαστε σίγουροι, δεν μπορούμε απλά να συνεχίσουμε από εκεί όπου βρισκόμασταν. Η Ρωσία παραμένει ένας στρατηγικός εταίρος αλλά ενώ δεν μπορούμε να την κρατήσουμε απομονωμένη, η εμπιστοσύνη μας έχει κλονιστεί. Η Ρωσία πρέπει να αντλήσει διδάγματα από αυτά τα γεγονότα, όπως κάνουμε κι εμείς, και συγκεκριμένα, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε γιατί η Ρωσία δείχνει πολύ μεγαλύτερη ανεκτικότητα στο η Ουκρανία και η Γεωργία να προσεγγίσουν περισσότερο την ΕΕ από το να προσεγγίσουν το ΝΑΤΟ. Αυτό είναι ένα μάθημα που και η αμερικανική πολιτική και εμείς πρέπει να μάθουμε εάν θέλουμε να εξομαλύνουμε τη στρατηγική εταιρική σχέση ανάμεσα στη Ρωσία και την ΕΕ. Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

Henrik Lax (ALDE). - (SV) Κύριε Πρόεδρε, η επίθεση της Ρωσίας στη Γεωργία δεν αποτελεί ένα μεμονωμένο γεγονός. Αυτό που βλέπουμε είναι μια παραδειγματική μετατόπιση στις σχέσεις της Ρωσίας με τα γειτονικά της κράτη – μια παραδειγματική μετατόπιση που μπορεί να έχει σοβαρές συνέπειες εάν η ΕΕ δεν ενεργήσει με σύνεση. Η αλήθεια είναι ότι βρισκόμαστε σε σταυροδρόμι, όπως είπε ο Υπουργός κύριος Joutet. Ανησυχώ γιατί ένας μεγάλος αριθμός ηγετών της ΕΕ έχουν ήδη αρχίσει να μιλάνε υπέρ μιας επιστροφής στη συνηθισμένη κατάσταση στις σχέσεις της ΕΕ με τη Ρωσία. Συμπεριφέρονται σαν μην έχει συμβεί ο πόλεμος στη Γεωργία, αλλά τα ρωσικά στρατεύματα, έως και 8 000 άντρες, εξακολουθούν να βρίσκονται στις κατελημμένες περιοχές. Οι εθνικές εκκαθαρίσεις συνεχίζονται ακόμα.

Η ΕΕ πρέπει να στείλει ένα σαφές μήνυμα και να καταδικάσει απερίφραστα την ιμπεριαλιστική πολιτική της Ρωσίας, σύμφωνα με την οποία πιστεύει ότι έχει το δικαίωμα να προστατέψει τους «πολίτες της» καταλαμβάνοντας αυτόνομα κράτη. Σήμερα η Γεωργία, αύριο η Ουκρανία και η Λευκορωσία. Αυτό θα το επαναλάβω στη συνάντησή με τη ρωσική αντιπροσωπεία στη Μόσχα την Παρασκευή. Εάν η ΕΕ παρακινήσει διαπραγματεύσεις για άνευ όρων συμφωνία με τη Ρωσία υπό τις σημερινές προϋποθέσεις, τότε είναι σαν να εγκρίνουμε τις ενέργειες της Ρωσίας στη Γεωργία και δίνουμε στη Ρωσία λευκή επιταγή να συνεχίσει την ιμπεριαλιστική της πολιτική. Η ΕΕ έχει καθήκον να βοηθήσει τα θύματα, όχι τους εισβολείς. Θα ήθελα να συγχαρώ την Επίτροπο Ferrero-Waldner για την πρότασή της για τα 500 εκατομμύρια ευρώ κι ελπίζω η αυριανή διάσκεψη υποσχέσεων να έχει επιτυχία.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). - Κύριε Πρόεδρε, σήμερα μιλάω όχι μόνο ως εκπρόσωπος της πολιτικής μου ομάδας και μέλος της αντιπροσωπείας ΕΕ-Ρωσίας αλλά και ως η μοναδική φυσική ομιλήτρια της Ρωσικής βουλευτής αυτού του Κοινοβουλίου.

Κάποιοι πολιτικοί ξεχνάνε ότι η Ρωσία είναι στην πραγματικότητα η μεγαλύτερη χώρα στην Ευρώπη σε πληθυσμό και οι ρωσόφωνοι είναι η μεγαλύτερη μειονότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – έως και 10 εκατομμύρια άνθρωποι. Δυστυχώς, πολλοί από αυτούς που μιλάνε για τους φυσικούς πόρους της Ρωσίας σκέφτονται απλά τις πρώτες ύλες και ξεχνάνε την ανθρώπινη διάσταση. Πρέπει να θυμόμαστε ότι οι άνθρωποι αποτελούν τη βάση των σχέσεων ΕΕ-Ρωσίας. Οι ρωσόφωνοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης τάσσονται υπέρ των σχέσεων μεταξύ ΕΕ και Ρωσίας που βασίζονται σε μια στρατηγική εταιρική σχέση. Υποστηρίζουμε όχι μόνο μια κοινή αγορά ΕΕ-Ρωσίας, όπως είπε ο Πρόεδρος Σαρκοζί σήμερα, αλλά και την πιο ελεύθερη μετακίνηση των ανθρώπων. Υποστηρίζουμε τα ανθρώπινα δικαιώματα – που επίσης ανέφερε ο κύριος Σαρκοζί – αλλά είμαστε αντίθετοι με τα δύο μέτρα και δύο σταδία μέσω των οποίων τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης κλείνουν τα μάτια στις παραβιάσεις των δικαιωμάτων των ρωσοφώνων στα κράτη της Βαλτικής.

Girts Valdis Kristovskis (UEN). - (LV) Είναι ανταγωνιστές ή εταίροι, πονηροί παίκτες ή εξαρτημένα κουτορνίδια; Μιλάω για τις σχέσεις ανάμεσα στη δυτική δημοκρατία και τη ρωσική απολυταρχία. Αυτά θυμίζουν το παιχνίδι του ποντικού και της γάτας. Κατά ένα κωμικό τρόπο, δύο μήνες μετά τις στρατιωτικές επιχειρήσεις στη Γεωργία ο κύριος Medvedev προτείνει μια νέα ευρωπαϊκή συμφωνία για την ασφάλεια. Ο κύριος Σαρκοζί είναι πολύ πρόθυμος και δεν βλέπει ότι η Ρωσία έχει αυξήσει τη στρατιωτική της παρουσία στη Νότια Οσσετία και Αμπχαζία. Υπάρχουν λόγοι για να εμπιστευτούμε τη Ρωσία; Η διαδικασία του Κοσόβου και η σύγκρουση στη Γεωργία θα μπορούσαν να ήταν πιο διδακτικές. Τι προκαλεί αυτήν την αισιοδοξία μεταξύ των ηγετών της Ευρώπης; Η Ρωσία θα εκμεταλλευτεί με επιτυχία τη δυτική ευπιστία, λαχταρά εκδίκηση της Δύσης οπουδήποτε αυτό είναι εφικτό. Η πολιτική για τους ξένους που ανακοίνωσε η Ρωσία στην Οσσετία, την Αμπχαζία και την Ουκρανία είναι ένας σημαντικός κίνδυνος. Στον κυβερνοχώρο γίνεται μάχη. Δεν ήταν άνευ λόγου που ο λαός της Ρωσίας και τα ΜΜΕ τους, συμπεριλαμβανομένων των Βαλτικών κρατών, υποστηρίζουν την εισβολή της Ρωσίας στη Γεωργία. Επί του παρόντος, δεν θα έπρεπε να σπεύδουμε να ξαναρχίσουμε πλήρως τις συνομιλίες με τη Ρωσία. Κατ' αρχήν, η Ρωσία πρέπει να εφαρμόσει το ειρηνευτικό σχέδιο του Καυκάσου.

Roberto Fiore (NI). - (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να απαλλαγώ από την ιδέα ότι η Ρωσία επιτέθηκε στη Γεωργία. Νομίζω ότι θα έπρεπε να υιοθετήσουμε την πρόταση που έθεσαν επί τάπητος οι Ρώσοι, οι οποίοι ζήτησαν τότε τη σύσταση δικαστηρίου που θα έκρινε ποιος πραγματικά έφερε την ευθύνη για την έναρξη του πολέμου.

Κατόπιν τούτου, σε μια εποχή που η δημιουργική λογιστική έχει καταρρεύσει πιστεύω ότι έχει ουσιαστική σημασία να σκεφτόμαστε την πραγματική οικονομία που βρίσκεται μπροστά μας στο μέλλον, το οποίο συνδέουν οι πρώτες ύλες, η γη και η εργασία, και τώρα, για την Ευρώπη, συμπεριλαμβάνει και τη Ρωσία. Θα ήθελα επίσης να πω ότι αυτό δεν είναι απλά ένα οικονομικό γεγονός: υπάρχει μια δυτική Ευρώπη θεμελιωμένη γύρω από τον Καθολικισμό η οποία θα μπορούσε ενώσει τις δυνάμεις της με μια ανατολική Ευρώπη θεμελιωμένη γύρω από την Ορθοδοξία και αυτό θα αποτελούσε εντέλει μια ένωση των δύο πνευμόνων της Ευρώπης – των δύο πνευματικών της πνευμόνων.

Είναι επομένως προς το συμφέρον της Ευρώπης να είναι μαζί με τη Ρωσία και είναι προς το συμφέρον της Ρωσίας να είναι με την Ευρώπη.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (FR) Υπουργέ, μετά τα όσα είπε ο κύριος Σαρκοζί σήμερα το πρωί ότι η Ευρώπη πρέπει να μιλήσει με στεντόρεια φωνή, έχω κάποια σχόλια να κάνω στα Πολωνικά.

– (PL) Πρόσφατα, η σχέση με τη Ρωσία ήταν διαφορετική. Η Ευρώπη ήταν διαιρεμένη, δεν μιλούσε με μία φωνή. Ο Επίτροπος Mandelson είπε ότι το ζήτημα του εμπάργκο στο πολωνικό κρέας ήταν ένα διμερές ζήτημα. Δεν είναι αυτό το είδος της Ευρώπης που θέλω και εδώ δεν υπάρχει χώρος για μια τέτοια Ευρώπη.

Η κρίση στη Γεωργία άνοιξε προσωρινά τα μάτια της Δυτικής Ευρώπης, ειδικά εκείνα των σοσιαλιστών συναδέλφων μας, για το τι μπορεί να είναι η Ρωσία. Συγκεκριμένα, μπορεί να είναι ελκυστική, συναρπαστική, αλλά επίσης απρόβλεπτη, χωρίς να σέβεται απαραίτητως τις συμφωνίες που έχει υπογράψει και η στάση της απέναντι στην προσχώρηση στον ΠΟΕ δύσκολα θα χαρακτηριζόνταν ενθουσιώδης. Η Ρωσία θέλει να διατηρήσει τους δικούς της όρους, με τους οποίους έχει την ελευθερία να παίρνει αποφάσεις προς δικό της όφελος. Δεν θα είναι δυνατόν να επιτευχθούν ειρηνικές συμφωνίες, τις οποίες χρειαζόμαστε, εάν αυτό το γεγονός δεν γίνει κατανοητό. Η Ρωσία είναι ο κοντινότερος γείτονάς μας, μια χώρα με μεγάλες δυνατότητες και πολιτιστική κληρονομιά, ένα περήφανο έθνος, περήφανο για τη χώρα του που εκτείνεται από τη Βαλτική έως το Βερίγγειο Πορθμό. Χρειαζόμαστε ένα διάλογο με τη Ρωσία στον οποίο θα σεβόμαστε το ρωσικό λαό αλλά και θα έχουμε μια αποφασιστική, κοινή θέση απέναντι στους ηγέτες του, ήτοι τον κύριο Medvedev και τον κύριο Πούτιν, και να μη διακατέχεται από το φόβο ότι οι Ρώσοι μπορεί να κλείσουν τις στρόφιγγες του φυσικού αερίου ανά πάσα στιγμή.

Σε ένα μεγάλο βαθμό, το βιοτικό επίπεδο του ρωσικού λαού εξαρτάται από την εισαγωγή εμπορευμάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση για την κάλυψη των αναγκών τους. Το γεγονός αυτό θα πρέπει να δίνει στους ηγέτες μας τη δύναμη και αυτοπεποίθηση στις διαπραγματεύσεις μας με έναν ισχυρό εταίρο. Έτσι, αντί να προχωράμε γονυπετής, θα έπρεπε αντίθετα να καθόμαστε ως εταίροι γύρω από το τραπέζι των διαπραγματεύσεων στο Κρεμλίνο. Τέλος, *Signora comisaria*, οι εν ενεργεία Πρόεδροι του Συμβουλίου υπογραμμίζουν ότι η απόσυρση της Ρωσίας από την ουδέτερη ζώνη στέφτηκε από επιτυχία και ότι αυτή η ενέργεια ήταν ένα θετικό σημάδι. Αντίθετα, ίσως θα έπρεπε να ειπωθεί ως ένα βήμα προς τα πίσω, ένα που φαίνεται να οδηγεί μόνο σε παραχωρήσεις, καθώς η Ρωσία δεν έχει αποσυρθεί από την Οσσετία ή την Αμπχαζία και δεν έχει καμία πρόθεση να το κάνει. Ας είμαστε ρεαλιστές και να προσπαθήσουμε να προβλέψουμε την επόμενη τους κίνηση.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε εν ενεργεία Πρόεδρε του Συμβουλίου, Επίτροπε, υπάρχουν πολλές διαφορές ανάμεσα στις Ηνωμένες Πολιτείες και τη Ρωσία. Πάνω απ' όλα, θα ήθελα να θεωρώ ελεύθερες τις προεδρικές εκλογές στη Ρωσία όπως θα περίμενα τουλάχιστον στις ΗΠΑ σήμερα.

Εντούτοις, οι μεγάλες δυνάμεις έχουν επίσης κάποιες ομοιότητες κι ελπίζω ότι πολλοί από εσάς μπορεί σύντομα να έχετε την ευκαιρία να δείτε την εκπομπή του καναλιού ARTE για το πορτραίτο του Henry Kissinger. Όσον αφορά την παρέμβαση στη Χιλή και τις συνεχιζόμενες παρεμβάσεις στη Λατινική Αμερική, ο Kissinger και ο Στρατηγός Alexander Haig είπαν τα εξής: εάν κάτι ενοχλεί τις Ηνωμένες Πολιτείες, θα παρέμβουν και θα προκαλέσουν μια αλλαγή καθεστώτος. Δήλωσαν ότι ήταν απολύτως δικαιολογημένο να προβαίνουν σε τέτοιες ενέργειες. Ίσως μπορούμε να πούμε κάτι παρόμοιο για τη Ρωσία, αν και κατά πάσα πιθανότητα σε λιγότερες περιπτώσεις σε σχέση με τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Και οι δύο μεγάλες δυνάμεις διαφωνούν επίσης κατά κάποιο τρόπο με το διεθνές δίκαιο. Οι παρεμβάσεις στη Λατινική Αμερική, συγκεκριμένα, ήταν σαφέστατα αντίθετες με το διεθνές δίκαιο. Ο πόλεμος στο Ιράκ σαφέστατα αντέβαινε στο διεθνές δίκαιο και οι ενέργειες της Ρωσίας στην Αμπχαζία και τη Νότια Οσσετία ήταν επίσης αντίθετες με το διεθνές δίκαιο. Στην περίπτωση του προβλήματος του Κοσόβου, θα πρέπει να περιμένουμε να δούμε εάν το Διεθνές Δικαστήριο θα κρίνει τις ενέργειες ως αντίθετες με το διεθνές δίκαιο.

Και στις δύο περιπτώσεις, ο κύριος Zaleski – και το λέω αυτό γιατί σας έχω σε ιδιαίτερη εκτίμηση – είχατε απολύτως δίκιο όταν είπατε ότι είναι μια συναρπαστική και ισχυρή χώρα, αλλά απρόβλεπτη. Αυτό ισχύει εξίσου για τις ΗΠΑ και τη Ρωσία και πρέπει να αντιδράσουμε σε αυτό.

Και στις δύο περιπτώσεις, όμως, πιστεύω ότι θα ήταν λάθος μας να διακόψουμε τις συνομιλίες. Μετά τη σαφή παραβίαση του διεθνούς δικαίου στον πόλεμο με το Ιράκ – και ήταν μια τεράστια παραβίαση όπου σκοτώθηκαν χιλιάδες άνθρωποι – δεν είπαμε «τώρα θα διακόψουμε τις συνομιλίες με τις ΗΠΑ». Ασφαλώς συνεχίσαμε τις συζητήσεις με αυτήν τη χώρα.

Δεν συγκρίνω την εσωτερική δομή των ΗΠΑ και της Ρωσίας, μόνο τη συμπεριφορά τους σε διεθνές επίπεδο. Ο Πρόεδρος Σαρκοζί έχει απόλυτο δίκιο – και θα ήθελα να τον ευχαριστήσω για την παραδειγματική, σαφή πολιτική του: Πρέπει να συμμετέχουμε δυναμικά σε αυτόν το διάλογο.

Το δεύτερο θέμα που θα ήθελα να θίξω είναι ότι πρέπει να ενισχύσουμε τις γειτονικές χώρες, ιδιαίτερα μιας και είναι και γείτονές μας. Πρέπει να δώσουμε στην Ουκρανία και τη Γεωργία δύναμη ούτως ώστε να μπορούν επίσης να αντιμετωπίσουν τη δύσκολη γειτονιά τους, τη Ρωσία. Ωστόσο, πρέπει να φροντίσουμε οι ενέργειές μας να είναι

λογικές και οι ενέργειες στις οποίες προέβη ο κύριος Saakaschwili δεν ήταν λογικές. Η συμπεριφορά του κυρίου Juschtschenko προς την κυρία Timoschenko, για παράδειγμα, επίσης δεν είναι λογική. Πρέπει να εξασφαλίσουμε οι γείτονές μας να ενεργούν με βάση τη λογική. Εάν το κάνουν αυτό και έχουν και τη δύναμή μας ως υποστήριξη, τότε θα αντισταθούν και στη Ρωσία, η οποία για μία ακόμη φορά προσπαθεί να παραστήσει τη μεγάλη δύναμη.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, Υπουργέ, είμαι ιδιαίτερα ευγνώμων στον κύριο Swoboda που δεν επιθυμεί να διακόψει το διάλογο με τις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά ας επανέλθουμε στο ζήτημα που μας ενδιαφέρει. Είναι σαφές ότι αμφότερες τα μέρη, ήτοι, η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ρωσία, χρειάζονται αφοσιωμένη και αποτελεσματική συνεργασία, ιδιαίτερα στον τομέα της ενέργειας.

Χωρίς την τεχνολογική μας βοήθεια, η Ρωσία στην πραγματικότητα ασφαλώς και δεν θα μπορούσε να αξιοποιήσει τους φυσικούς της πόρους. Είναι όμως επίσης σαφές ότι χρειαζόμαστε την κοινή και αποτελεσματική ενεργειακή πολιτική την οποία στερούμαστε τώρα, όπως έχει ήδη τονιστεί στη διάρκεια αυτής της συζήτησης.

Σαφώς, όταν το θέμα είναι η εδραίωση της ειρήνης στον Καύκασο, απαιτείται επίσης μια κοινή πολιτική. Η υλοποίηση των συμφωνιών που σύναψε ο Πρόεδρος Σαρκοζί με τον Πρόεδρο Medvedev, και όσον αφορά την απόσυρση των ρωσικών στρατευμάτων στην Αμπχαζία και την Οσσετία – ο αριθμός των οποίων έχει πλέον τριπλασιαστεί σε σχέση με τρεις μήνες νωρίτερα – είναι απαραίτητη, ακριβώς ώστε να αποτελέσουν ουσιαστικές ενδείξεις καλής θέλησης και αφοσιωμένης και αξιόπιστης συνεργασίας.

Η ευθύνη των Ρώσων όσον αφορά την κατάσταση στη Δημοκρατία του Καυκάσου είναι προφανής. Η ρωσική στρατιωτική παρουσία τα τελευταία 16 χρόνια επομένως δεν υπηρέτησε την άμβλυνση των διαφορών. Αντιθέτως, υπήρξε εργαλείο της ιμπεριαλιστικής πολιτικής αυτής της μεγάλης χώρας, η οποία προσπαθούσε να επωφεληθεί από αυτές τις συγκρούσεις. Εξυπακούεται ότι, όπως κάποιος συνάδελφός μου ήδη είπαν, η μείωση του αριθμού των ρώσων στρατιωτών στην Αμπχαζία και την Οσσετία στα επίπεδα που ήταν πριν τη σύγκρουση του Αυγούστου θα πρέπει να ανοίξει το δρόμο για αποτελεσματικές διαπραγματεύσεις.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, όταν ο Πρόεδρος Σαρκοζί παρενέβη στο παρόν Σώμα σήμερα, είπε ότι η Ρωσία έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της όσον αφορά την απόσυρση των στρατευμάτων της στις θέσεις που είχαν πριν την 7η Αυγούστου και ζήτησε να επανέλθουμε στις φυσιολογικές σχέσεις με τη Ρωσία. Μια τέτοια ενέργεια θα ήταν ένα σοβαρό λάθος και θα εξασφάλιζε, *de facto*, στην κυβέρνηση της Ρωσικής Ομοσπονδίας ένα αίσθημα απόλυτης ατιμωρησίας.

Θα ήθελα να σας θυμίσω ότι 8 000 Ρώσοι στρατιώτες είναι σήμερα εγκατεστημένοι στην Αμπχαζία και τη Νότια Οσσετία, συμπεριλαμβανομένων των τοποθεσιών όπου είχαν παρουσία πριν την έναρξη του πολέμου. Σκληρές εθνικές εκκαθαρίσεις έχουν συμβεί σε συνοριακά χωριά. Αμπχαζοί στρατιώτες έχουν καταλάβει το φαράγγι Kodori που ελέγχεται από τη Γεωργία. Πάνω από 200 παρατηρητές της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχουν καταφέρει ακόμα να μπουν σε οποιαδήποτε από τις δύο δημοκρατίες, τις οποίες η Ρωσία έχει αναγνωρίσει ως ανεξάρτητα κράτη. Έχω την εντύπωση ότι αυτή η κατάσταση απέχει πολύ από την κατάσταση της 7ης Αυγούστου 2008.

Δεν μπορεί να τεθεί θέμα επιστροφής στις φυσιολογικές σχέσεις ενώ οι Ρώσοι συνεχίζουν να αφηφούν τις υποχρεώσεις τους. Εάν η Ευρωπαϊκή Ένωση αποφασίσει να κάνει ένα τέτοιο βήμα, θα κινδυνεύσει να γίνει ο περιγέλος και θα αποδείξει ότι, αργά ή γρήγορα, θα νομιμοποιεί κάθε ενέργεια της Ρωσίας, ακόμη και την πιο επικίνδυνη.

Bastiaan Belder (IND/DEM). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, τα κράτη μέλη της ΕΕ δεν έχουν τεθεί σε θέση μάχης, αντιδρώντας στη μονόπλευρη εδαφική διαίρεση της Γεωργίας υπό ρωσική εποπτεία. Για μία ακόμη φορά, δεν έχουμε δει στοιχεία που να υποδεικνύουν μια ενιαία, πόσο δε μάλλον αποφασιστική, ευρωπαϊκή αντίδραση στα παιχνίδια εξουσία του Κρεμλίνου. Το κρίσιμο ερώτημα επομένως παραμένει το εξής: τι εννοεί η Ένωση με τη στρατηγική εταιρική σχέση με τη Ρωσική Ομοσπονδία; Με άλλα λόγια, είναι πραγματικά η Μόσχα ένας αναντικατάστατος εταίρος των Βρυξελλών ή μήπως ακουμπάω ένα ευαίσθητο πολιτικό νεύρο στην Ευρώπη λέγοντας κάτι τέτοιο;

Εξάλλου, το γεγονός σε αυτό το ζήτημα είναι ότι η Ρωσία, έως τώρα, έχει σαμποτάρει το να δοθεί μια πραγματική διεθνής απάντηση στα πυρηνικά προγράμματα του Ιράν και της Βόρειας Κορέας. Ταυτόχρονα, η Μόσχα θα λέγαμε ότι επίσης δεν έχει ακριβώς αποδείξει ότι είναι ένας απαραίτητος εταίρος στον αιματηρό πόλεμο κατά της ισλαμικής τρομοκρατίας, για παράδειγμα στο αφγανικό μέτωπο.

Μόνο στον τομέα της ενέργειας υποδηλώνουν οι ψυχροί αριθμοί ότι κατά πάσα πιθανότητα υπάρχει μια στρατηγική, ακόμα και απαραίτητη, εταιρική σχέση ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Ρωσία: σήμερα, τα 27 κράτη μέλη της ΕΕ βασίζονται στις εξαγωγές ρωσικού πετρελαίου αι φυσικού αερίου περίπου κατά ένα ποσοστό 70%. Για το δικό της καλό όμως, η ΕΕ θα πρέπει να μειώσει αυτήν τη σημαντική εξάρτηση το συντομότερο δυνατό. Εξάλλου, η Μόσχα παραδέχεται ότι τα ενεργειακά της αποθέματα θα εξαντληθούν σε 10 με 15 χρόνια.

Συμβούλιο και Επιτροπή, που βρίσκεται τώρα η στρατηγική σας για την ενεργειακή διαφοροποίηση; Σίγουρα η νέα ανακάλυψη φυσικού αερίου στο Τουρκμενιστάν θα πρέπει να σας κινητοποιήσει.

Josef Zieleniec (PPE-DE). – (CS) Σε μια έκτακτη συνάντηση κορυφής την 1η Σεπτεμβρίου, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεσμεύτηκε να ξαναρχίσει τις διαπραγματεύσεις με τη Ρωσία για μια νέα συμφωνία εταιρικής σχέσης μόλις οι μονάδες της Ρωσίας αποσύρονταν από τα γεωργιανά εδάφη στις θέσεις που είχαν την 7η Αυγούστου. Για να κρατήσει το λόγο της η Ένωση και να δείξει ότι είναι ένας συνεπής εταίρος, το μοναδικό κριτήριο για την έναρξη του διαλόγου θα πρέπει να είναι μια εκτίμηση του κατά πόσο τα ρωσικά στρατεύματα έχουν επιστρέψει στις θέσεις που είχαν την 7η Αυγούστου. Η Ρωσία δεν έχει ακόμα εκπληρώσει αυτόν τον όρο. Η επανάληψη των συνομιλιών δεν πρέπει υπό οποιεσδήποτε συνθήκες να ερμηνευτεί ως συναίνεσή μας στη ρωσική πολιτική στον Καύκασο και το συνεχιζόμενο *de facto* μπλοκάρισμα των συνομιλιών για τις μελλοντικές διευθετήσεις για την περιοχή. Πρέπει να τραβήξουμε μια σαφή γραμμή μεταξύ της επανάληψης των συνομιλιών και την περαιτέρω συνέχισή τους.

Η συμφωνία για την εταιρική σχέση και τη συνεργασία αποτελεί ένα έγγραφο κλειδί για την κατοχύρωση της σχέσης μας με τη Ρωσία. Η νέα συμφωνία για την εταιρική σχέση είναι απαραίτητη και για την Ένωση και, πιστεύω, ακόμα περισσότερο για την ίδια τη Ρωσία. Μια νέα συμφωνία που βελτιώνει το υφιστάμενο κείμενο και ποιοτικά και ποσοτικά αποτελεί μια προϋπόθεση και, ταυτόχρονα, αντικατοπτρίζει την ποιότητα των σχέσεών μας με τη Ρωσική Ομοσπονδία. Έχει επομένως ουσιαστική σημασία να γίνει η θέση μας και οι αξίες μας σαφείς στη διάρκεια των διαπραγματεύσεων. Πιστεύω ότι, μετά από μια αντικειμενική και ομόφωνη εκτίμηση η οποία να δείχνει ότι η Ρωσία έχει αποσυρθεί στις θέσεις που είχε την 7η Αυγούστου, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα έπρεπε να αρχίσει τις διαπραγματεύσεις, όπως υποσχέθηκε. Η συνέχιση των διαπραγματεύσεων, όμως, πρέπει να εξαρτηθεί, τουλάχιστον, από μια σαφή δέσμευση της Ρωσίας ότι δεν θα χρησιμοποιήσει βία κατά της Γεωργίας ή οποιουδήποτε άλλου γείτονά της και ότι οι διαφωνίες που θα επηρεάζουν την κοινή μας γειτονία θα επιλύονται με τη συμφωνία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η λύδια λίθος όσον αφορά τη συνέχιση των συνομιλιών με τη Ρωσία πρέπει να είναι η ετοιμότητα της Ρωσίας να βρεθεί μια κοινή προσέγγιση στην επίλυση των προβλημάτων του Καυκάσου, της Ουκρανίας και της Μολδαβίας, παρά οι μονομερείς ενέργειες με τη χρήση βίας.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Μαζί με τον υπόλοιπο κόσμο, η Ευρώπη αντιμετωπίζει μια ολόκληρη σειρά σοβαρών παγκόσμιων προβλημάτων. Σε αυτά συμπεριλαμβάνονται η διάδοση των πυρηνικών όπλων, η διεθνής τρομοκρατία, η υπερθέρμανση του πλανήτη, οι ανεπίλυτες διαμάχες στη Μέση Ανατολή και το Αφγανιστάν, η παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση και πολλά άλλα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να λύσει κανένα από αυτά μόνη της. Η συνεργασία άλλων παικτών της διεθνούς σκηνής είναι απαραίτητη, μεταξύ αυτών και της Ρωσίας. Η Ρωσία επίσης χρειάζεται τη συνεργασία και το διάλογο. Η Ρωσία χρειάζεται να πουλήσει τις ορυκτές πρώτες ύλες της, χρειάζεται να αγοράσει δυτική τεχνολογία, τεχνογνωσία, καταναλωτικά αγαθά και πολλά άλλα πράγματα. Μόνο τότε θα έχει η Ρωσία κάποια πιθανότητα να εκσυγχρονιστεί και σταδιακά να μεταρρυθμίσει και την οικονομία και την κοινωνία της. Η συνεργασία με τη Ρωσία θα δημιουργήσει ένα κοινό μέλλον για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Ρωσική Ομοσπονδία. Αυτό, ωστόσο, προϋποθέτει το διάλογο και αυτό σημαίνει διάλογο σε κάθε επίπεδο, από την ενεργειακή πολιτική έως αμοιβαίες επενδυτικές δραστηριότητες, χωρίς να ξεχνάμε ασφαλώς το διάλογο για τα ανθρώπινα και πολιτικά δικαιώματα και τη δημοκρατία.

Η απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης να συνεχίσει να αξιολογεί τις σχέσεις ΕΕ-Ρωσίας πριν την επικείμενη σύνοδο κορυφής της Νίκαιας είναι κατά την άποψή μου σωστή. Η Ένωση έχει στείλει ένα σαφές μήνυμα ότι είναι πρόθυμη να ξαναρχίσει τις συνομιλίες με τη Ρωσία για μια νέα συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας. Εντούτοις, η προϋπόθεση πρέπει να είναι η Ρωσία να εκπληρώσει τις συμφωνίες της 12ης Αυγούστου και της 8ης Σεπτεμβρίου.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Κύριε Πρόεδρε, η ΕΕ πασχίζει για μια εταιρική σχέση και συνεργασία με τη Ρωσία, αλλά δεν μπορούμε να μιλάμε για εταιρική σχέση εκτός κι αν βασίζεται στην αμοιβαιότητα, το διεθνές δίκαιο και τη συμμόρφωση με τις συμφωνίες. Οι ενέργειες της Ρωσίας στη Γεωργία κατέστρεψαν την πιο ζωτική ψυχολογική βάση μιας εταιρικής σχέσης: την εμπιστοσύνη. Αυτή η εμπιστοσύνη μπορεί μόνο να αποκατασταθεί εάν η συμφωνία των έξι σημείων υλοποιηθεί ως προς κάθε λεπτομέρειά της και εξ ολοκλήρου. Αυτό που χρειάζεται δεν είναι βήματα προόδου ή κινήσεις προς τη σωστή κατεύθυνση αλλά πραγματική, πλήρη συμμόρφωση. Η Ρωσία πρέπει να αποφασίσει επιτέλους εάν θεωρεί την Ευρώπη εταίρο, ανταγωνιστή ή αντίπαλο. Η Μόσχα χρειάζεται να γνωρίζει ότι οτιδήποτε αποφασίσει – να μας θεωρεί εταίρους ή αντιπάλους – το μέλλον και η ανεξαρτησία της Ουκρανίας, της Γεωργίας και άλλων γειτονικών χωρών δεν αποτελούν αντικείμενο συμφωνιών εξουσίας. Η Ευρώπη δεν μπορεί ποτέ να συνανέσει σε μια νέα διχοτόμηση της ηπείρου, σε μια νέα Συμφωνία της Γιάλτας. Πραγματικά θέλουμε μια εταιρική σχέση, αλλά μία σχέση βασισμένη στην αμοιβαιότητα και τον αμοιβαίο σεβασμό. Σας ευχαριστώ.

Laima Liucija Andrikienė (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, ο πόλεμος Ρωσίας-Γεωργίας και τα επακόλουθά του δείχνουν την πολιτική αναγκαιότητα η Ευρωπαϊκή Ένωση να επανεκτιμήσει σοβαρά τις σχέσεις της με τη Ρωσία, όπως η Επίτροπος ορθά επεσήμανε σήμερα. Επιπροσθέτως, η επαναφορά στα συνηθισμένα θα πρέπει να αναβληθεί έως ότου η Ευρώπη λάβει σαφείς απαντήσεις από τη Ρωσία σε κάποια πολύ σημαντικά ερωτήματα.

Χρειάζεται να ειπωθεί ότι η Ευρώπη πρέπει να βρει έναν τρόπο να μιλήσει στη Ρωσία με μια νέα, διαφορετική, ισχυρότερη φωνή. Ο λόγος γι' αυτό είναι ότι η Ρωσία έχει επανέλθει στην προσέγγιση των «σφαιρών επιρροής» του 19ου-αιώνα ή, με απλά λόγια το δόγμα της *realpolitik*. Αυτό καταμαρτυρείται από τις αναφορές της Ρωσίας σε προνομιακά συμφέροντα στη γειτονιά της. Αυτή η *realpolitik* τροφοδοτείται από τον επιθετικό εθνικισμό στο εσωτερικό και από το χαρακτηρισμό ως εχθρούς στη Ρωσία των χωρών που την περιστοιχίζουν. Υπό αυτό το πρίσμα, έχει ζωτική σημασία για την Ευρώπη να κατανοήσει ότι χρειάζεται να εφαρμόσει τα σκληρότερα εργαλεία ισχύος.

Η ευρωπαϊκή αντίδραση στη διαμάχη Ρωσίας-Γεωργίας και τα επακόλουθα αυτής ήταν ανάμεικτη. Για κάποιους, είναι λογικό οι σχέσεις μεταξύ ΕΕ και Ρωσίας να επιστρέψουν στα συνηθισμένα. Αυτό συμβαίνει παρά το γεγονός ότι η Μόσχα δεν έχει ακόμα συμμορφωθεί πλήρως με τις δεσμεύσεις της όσον αφορά την απόσυρση των στρατευμάτων και, το σημαντικότερο, αναγνώρισε την ανεξαρτησία της Νότιας Οσσετίας και της Αμπχαζίας. Η Επιστροφή στα συνηθισμένα προτού η Μόσχα συμμορφωθεί πλήρως με τις δεσμεύσεις της αγγίζει τα όρια του κατευνασμού. Η Ευρώπη χρειάζεται να δεσμεύσει τη Ρωσία, αλλά θα πρέπει να το κάνει με έναν ηθικό και συνεπή τρόπο.

Η επιρροή της ΕΕ στη Ρωσία είναι περιορισμένη. Παρ' όλ' αυτά, η Ρωσία σαφέστατα θα ενδιαφερόταν για μια ενωμένη τοποθέτηση της Δύσης. Η Ρωσία είναι πολύ ευαίσθητη σε θέματα που αφορούν τη διεθνή της φήμη και το γόητρο: για παράδειγμα, οι διαβουλεύσεις των G7 έναντι των G8. Τα ερευνητικά προγράμματα που συνδέονται με την τεχνολογία, οι εμπορικές συμφωνίες και τα πυρηνικά καύσιμα είναι επίσης πράγματα που ενδιαφέρουν τη Μόσχα.

Τέλος, η ΕΕ πρέπει να παραμείνει δυνατή και συνεπής προκειμένου να προωθήσει το όραμά της σχετικά με το πώς θα πρέπει να εξελιχθεί η εταιρική σχέση με τη Ρωσία.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - Κύριε Πρόεδρε, Πρεσβευτή Jouyet, κυρία Επίτροπε, οι σχέσεις της ΕΕ με τη Ρωσία χρειάζονταν μια εκ νέου εκτίμηση ακόμα χωρίς τα γεγονότα στη Γεωργία. Η ενέργεια, η ασφάλεια και θέματα κοινής γειτονιάς χρειάζονται μια αντίληψη κοινής διαχείρισης η οποία δεν υπάρχει ακόμα. Στην ΕΕ, ακόμα προτιμώνται οι διμερείς, παρά οι πολυμερείς, ενέργειες κάτι που μειώνει την αποτελεσματικότητα της προσέγγισής μας. Εξάλλου, βάσει διαφορετικών εμπειριών εντός της Ένωσης, ακόμα δεν υπάρχει κοινή αντίληψη για τη Ρωσία μεταξύ ανατολής και δύσης ως μια προϋπόθεση μιας κοινής θέσης. Επιτρέψτε μου να γίνω πιο σαφής. Εμείς στην ανατολή είμαστε οι τελευταίοι που θα τείναμε προς την αντιπαράθεση γιατί θα ήμασταν οι πρώτοι που θα είχαν κάτι να χάσουν. Παρομοίως, είμαστε λιγότεροι διατεθειμένοι να επιτρέψουμε να αγνοηθεί η απαράδεκτη ρωσική συμπεριφορά γιατί, και πάλι, εμείς θα ήμασταν οι πρώτοι που θα είχαν κάτι να χάσουν εάν επαναλαμβανόταν.

Οι γενικεύσεις προς οποιαδήποτε κατεύθυνση είναι εσφαλμένη. Αφενός, οι σχέσεις με τη Ρωσία δεν πρέπει να καταστούν απολύτως όμηροι των όσων συνέβησαν στη Γεωργία. Αφετέρου, τα όσα συνέβησαν στη Γεωργία δεν θα πρέπει να αγνοηθούν απλά και μόνο για να διατηρήσουμε τις διμερείς μας σχέσεις άθικτες. Δεν χρειάζεται να διακόψουμε τις σχέσεις με τη Ρωσία. Εξάλλου, κατορθώσαμε να επιβιώσουμε με ακόμα χειρότερες καταστάσεις στο παρελθόν. Χρειαζόμαστε έναν ειλικρινή διάλογο ανάλογο με τις δυνάμεις μας – προφανώς το μοναδικό πράγμα που σέβεται η Ρωσία – στον οποίο θα δείξουμε στη Ρωσία τι είναι αποδεκτό και τι όχι και η Ρωσία επιτέλους θα μας πει τι πραγματικά θέλει από εμάς. Ελπίζω ότι θα μπορέσουμε και οι δύο πλευρές να το αντέξουμε.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). - (DE) Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει μια παράδοση στην ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική η οποία διαμορφώθηκε σε μεγάλο βαθμό από τον Hans-Dietrich Genscher, ο οποίος δεν εγκατέλειψε το διάλογο με τη Σοβιετική Ένωση ακόμα και στις πιο δύσκολες εποχές του Ψυχρού Πολέμου, αλλά πάντα βάσει μιας αντικειμενικής ανάλυσης των ρωσικών συμφερόντων. Εκείνη την εποχή, η υπεράσπιση του status quo αποτελούσε τον πρωταρχικό στόχο της Σοβιετικής Ένωσης, ενώ για τη Ρωσία σήμερα ο πρωταρχικός στόχος είναι να αλλάξει το status quo προς δικό της όφελος. Αυτό είναι μια απολύτως διαφορετική θέση σε σχέση με τα συμφέροντα της Ρωσίας. Έχει αντικειμενικό ενδιαφέρον για τις παγωμένες συγκρούσεις και την άσκηση κριτικής του Χάρτη των Παρισίων μέσω της αναγνώρισης της Αμπχαζίας και της Νότιας Οσσετίας. Εκεί είναι τα συμφέροντά της. Ενδιαφέρεται για μια αποσταθεροποιημένη Ουκρανία.

Τίποτα από αυτά δεν είναι καλό. Είναι μια πρόκληση για εμάς. Εντούτοις, είναι πολύ καλύτερα από την υπαρξιακή απειλή από τη Σοβιετική Ένωση και ακόμα και τότε συμμετείχαμε σε συνομιλίες με τη Ρωσία. Για το λόγο αυτό, ένα πράγμα είναι ξεκάθαρο όσον μας αφορά: δεν θέλουμε ρητορική για τον Ψυχρό Πόλεμο, αλλά δεν θέλουμε και αφέλεια. Θέλουμε έναν αποφασιστικό διάλογο με τη Μόσχα. Είμαστε υπέρ του μακροπρόθεσμου στόχου μιας στρατηγικής εταιρικής σχέσης, αλλά όχι της αφελούς υπόθεσης ότι έχουμε ήδη εκπληρώσει αυτόν το στόχο.

Θα ήθελα να προσθέσω ότι θα χαίρουμε εάν μπορούσαμε να είχαμε διεξάγει αυτή τη συζήτηση στις Βρυξέλλες και όχι στο Στρασβούργο.

Francisco José Millán Mon (PPE-DE). - (ES) Κύριε Πρόεδρε, η Ρωσία είναι ένας σημαντικός παγκόσμιος παίκτης και ένα μόνιμο μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας. Έχει ένα τεράστιο πυρηνικό οπλοστάσιο, εκτενή εδάφη και άφθονους φυσικούς πόρους, συμπεριλαμβανομένου φυσικού αερίου και πετρελαίου. Η συνεργασία της είναι κρίσιμη

προκειμένου να αντιμετωπιστούν προκλήσεις όπως η ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή ή το ζήτημα των πυρηνικών του Ιράν και να καταπολεμηθεί το οργανωμένο έγκλημα, η τρομοκρατία, η κλιματική αλλαγή και η διάδοση των πυρηνικών.

Για το λόγο αυτό πιστεύω ότι δεν πρέπει να απομονώσουμε τη Ρωσία, αλλά μάλλον να προσπαθήσουμε να εδραιώσουμε το διάλογο και τη συνεργασία μαζί της. Θα μπορούσαμε επίσης να κτίσουμε μια σχέση σε ένα άλλο πιο φιλόδοξο επίπεδο. Η Ρωσική Ομοσπονδία είναι μια ευρωπαϊκή γειτονιά η οποία, έχοντας αφήσει πίσω της μια μακρά περίοδο πολιτικού απολυταρχισμού και οικονομικού συγκεντρωτισμού, την τελευταία δεκαετία έχει ξεκινήσει να κάνει τα πρώτα της βήματα στη δημοκρατία, τα ανθρώπινα δικαιώματα και μια οικονομία ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Εάν η Ρωσία συνεχίσει να ασπάζεται αυτά τα ιδανικά, η σχέση της με την Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να είναι βαθιά και μια σχέση αληθινών γειτόνων και εταίρων βασισμένη σε κοινές θεμελιώδεις αξίες. Η κρίση με τη Γεωργία ήταν πράγματι πολύ σοβαρή. Για μας, ως μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι βασικές αρχές πρέπει να είναι η μη χρήση βίας, ο σεβασμός της κυριαρχίας και της εδαφικής ακεραιότητας των κρατών και η συμμόρφωση καλή τη πίστι με τις διεθνείς συμβάσεις.

Η συμπεριφορά της Ρωσίας το καλοκαίρι δεν κινήθηκε στις γραμμές αυτών των αρχών. Μου φαίνεται επίσης ότι οι συμφωνίες της 12ης Αυγούστου και της 8ης Σεπτεμβρίου δεν έχουν εφαρμοστεί κατά απόλυτα ικανοποιητικό τρόπο από τη Ρωσία, η οποία ίσως εκμεταλλεύτηκε κάποιες αμφισημίες σε αυτές τις συμφωνίες.

Η Διάσκεψη της Γενεύης επίσης δεν ξεκίνησε με τους καλύτερους αιώνους. Εάν οι ρώσικες αρχές θέλουν να οικοδομήσουν μαζί μας, την ΕΕ, μια σχέση πραγματικής συνεργασίας και εμπιστοσύνης, η συμπεριφορά τους δεν πρέπει να παραμείνει η ίδια όπως τους τελευταίους μήνες. Πρέπει επίσης να εξασφαλίσουν την τήρηση στο εσωτερικό τους της αρχής του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της έννομης τάξης που ο ίδιος ο Πρόεδρος Medvedev διακήρυξε κατά την έναρξη της θητείας του.

Κυρίες και κύριοι, κατά την άποψή μου βρισκόμαστε σε μια κρίσιμη στιγμή. Πρέπει να επαγρυπνούμε και να προσπαθήσουμε να πείσουμε τη Ρωσία ότι μια έντονη σχέση αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ αληθινών εταίρων και ευρωπαίων γειτόνων απαιτεί να συμμεριζόμαστε κάποιες βασικές αρχές και κανόνες.

Kristian Vigenin (PSE). - (BG) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, το θέμα των σχέσεων με τη Ρωσία τίθεται συχνά σε αυτό το Σώμα, κάτι που από μόνο του δείχνει πόσο σημαντικό είναι αυτό το ζήτημα, όχι μόνο για τα θεσμικά όργανα, αλλά και για τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Χαιρετίζω την προσέγγισή σας, Επίτροπε, γιατί είμαστε αναγκασμένοι να ζούμε στην πραγματικότητα και γιατί πρέπει να έχουμε πλήρη συνείδηση των κινδύνων και των αρνητικών συνεπειών της ανοιχτής αντιπαράθεσης με τη Ρωσία. Πρέπει να προσπαθήσουμε να αντλήσουμε διδάγματα από κάθε κατάσταση συγκρούσεων, μετατρέποντάς τες σε δύναμη για το μέλλον. Δεν υποτιμούμε τη σοβαρότητα της στρατιωτικής εκστρατείας στη Γεωργία. Η πρόκληση είναι η μοναδική πολιτική που θα μπορούσε να αποφύγει παρόμοιες εξελίξεις σε γειτονικές χώρες.

Πριν από δύο μήνες ζήτησα από τον κύριο Solana εάν περίμενε η Ρωσία να είναι περισσότερο ενδοτική και περισσότερο έτοιμη να συμβιβαστεί μετά τον πόλεμο στη Γεωργία ή εάν θα συνέχιζε να ενεργεί με έναν περισσότερο επιθετικό και απερίσκεπτο τρόπο. Ασφαλώς, δεν απάντησε, αλλά σήμερα μπορώ να συνάγω ότι το αρνητικό σενάριο δεν θα συμβεί. Ωστόσο, αυτό εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό και από εμάς. Πιστεύω ότι η πρόκληση που αντιμετωπίζουμε είναι με ποιο τρόπο να οικοδομήσουμε νέες, πρακτικές σχέσεις με τη Ρωσία χωρίς να υποχωρούμε ως προς τις αξίες στις οποίες βασίζεται η Ένωσή μας. Είναι επομένως σημαντικό να έχουμε μια σαφή στρατηγική για να εγγυηθούμε ότι κάθε βήμα προς τη συνεργασία σε θέματα οικονομικής, ενεργειακής και εξωτερικής πολιτικής και στην αντιμετώπιση τυχόν προκλήσεων θα συνοδεύεται από ένα βήμα προς την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τη δημοκρατική μεταρρύθμιση στη Ρωσία.

Εν κατακλείδι, θα ήθελα να επισημάνω ότι είναι σημαντικό να φέρουμε στο προσκήνιο τα ζητήματα που μπορούν να δεσμεύσουν τη Ρωσία να εφαρμόσει τις πολιτικές που έχουμε κοινές – δεν πρόκειται να απαριθμήσω αυτά τα ζητήματα εδώ. Πιστεύω ότι η προσέγγιση που ακολούθησαν έως τώρα η Επιτροπή και το Συμβούλιο θα διατηρηθούν και θα έχουν επιτυχία.

Σας ευχαριστώ.

Toomas Savi (ALDE). - Κύριε Πρόεδρε, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι το μόνο θεσμικό όργανο της ΕΕ που εκλέγεται άμεσα από τους πολίτες της ΕΕ. Το έχουν επίσης αποκαλέσει τη συνείδηση της Ευρώπης. Αυτή η συνείδηση έχει φορτιστεί με τα χρόνια με τις συγκρούσεις που προκαλεί η Ρωσία. Θυμηθείτε τον πόλεμο στην Τσετσενία, θυμηθείτε την Ουκρανία, τα φορητά που σχημάτιζαν ουρές επί εβδομάδες στα σύνορα της Φινλανδίας, της Εσθονίας και της Λετονίας, της παγωμένης σύγκρουσης στην Υπερδνειστερία, των επιθέσεων στον κυβερνοχώρο στην Εσθονία

και την απαγόρευση στο κρέας της Πολωνίας. Μετά από όλα αυτά, σειρά έχει η επίθεση της Ρωσίας κατά της Γεωργίας.

Ανησυχώ ότι η ΕΕ παρουσιάζει μόνο ντροπαλές αντιδράσεις, φέρνοντας το γύρω γύρω παρά συζητώντας τυχόν κυρώσεις. Απλά ενθαρρύνουμε τη Ρωσία να υιοθετήσει ακόμα πιο ανεύθυνη συμπεριφορά. Είμαι πεπεισμένος ότι η καθαρή συνείδηση σε σχέση με τη Ρωσία δεν είναι μια πολυτέλεια που η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να αντέξει.

Ari Vatanen (PPE-DE). - Κύριε Πρόεδρε, την επόμενη εβδομάδα θα αρχίσουν να κατασκευάζουν μια πίστα Φόρμουλα 1 στη Μόσχα. Όταν κατασκευάζεις μια πίστα, πρέπει να σεβαστείς τα σχέδια του μηχανικού. Δεν υπάρχει δεύτερη επιλογή. Εμείς υποτίθεται ότι είμαστε οι μηχανικοί της δημοκρατίας στο παρόν Σώμα και ίσως θα έπρεπε να μιλήσουμε, όχι πραγματικά για τη σχέση ΕΕ-Ρωσίας αλλά για τη σχέση ΕΕ-Κρεμλίνου, γιατί οι ηγέτες του Κρεμλίνου θα αλλάξουν κάποια μέρα κι ελπίζουμε ότι θα αλλάξουν προς το καλύτερο.

Ασφαλώς και θέλουμε τη Ρωσία και θέλουμε και το Κρεμλίνο. Κανένας δεν μπορεί να το αμφισβητήσει αυτό, αλλά το ερώτημα είναι το εξής: υπό τους όρους ποιανού; Δεν μπορεί να είναι υπό τους δικούς τους όρους. Πρέπει να είναι υπό καθολικούς όρους πανανθρώπινων αξιών. Υποτίθεται ότι υπερασπιζόμαστε τα ίδια τα θεμέλια στα οποία βασίζεται η ΕΕ. Εάν είστε μέλος των Προσκόπων, οφείλτε να τηρείτε τους νόμους των Προσκόπων. Εάν δείξουμε ανοχή σε αυτές τις τρέχουσες – πώς να το θέσω – πρακτικές του καθεστώτος του Κρεμλίνου, κατά κάποιο τρόπο στερούμε εαυτούς το λόγο ύπαρξης της ΕΕ. Επίσης προδίδουμε το ρωσικό λαό, γιατί οφείλουμε να υποστηρίξουμε τις δημοκρατικές δυνάμεις σε ολόκληρο τον πλανήτη. Όχι δύο μέτρα και δύο σταθμά. Πρέπει να δώσουμε ελπίδα σε εκείνους τους ανθρώπους που αγωνίζονται για τις θεμελιώδεις αξίες στην ζωή. Αυτό είναι καθήκον μας.

Εάν η Ρωσία εκδημοκρατιστεί, πρέπει να την καλωσορίσουμε σε οποιαδήποτε διεθνή δομή. Πρέπει να κοιτάζουμε το απώτερο μέλλον, όπως έκαναν οι προπάτορές μας. Γιατί η Ρωσία να μη μπορεί κάποια μέρα να ανήκει σε μια αναδιάρθρωμένη ΕΕ ή NATO; Ποτέ δεν ξέρεις. Ο κύριος Monnet και ο κύριος Schuman ήταν εξαιρετικά διορατικοί άνθρωποι. Αυτός είναι ο δρόμος προς το μέλλον. Αυτή η συζήτηση γίνεται πολύ σοβαρή, γι' αυτό επιτρέψτε μου να σας θυμίσω ένα ρωσικό ανέκδοτο που μου έρχεται στο νου όταν σκέφτομαι τη σχέση μας. Ένα κοτόπουλο είπε σε ένα γουρούνι, «Ας κάνουμε μια κοινοπραξία. Ας κάνουμε μια εταιρεία πρωινού. Εγώ θα φέρω τα αυγά και εσύ θα φέρεις το μπέικον».

Katrin Saks (PSE). - (ΕΤ) Είναι σαφές ότι δεν μπορούμε να μιλάμε για την αποκατάσταση ή τη βελτίωση των σχέσεων με τη Ρωσία εάν δεν υπάρχει αμοιβαία εμπιστοσύνη και αυτή η εμπιστοσύνη δεν μπορεί να δημιουργηθεί χωρίς την πλήρη εφαρμογή του ειρηνευτικού σχεδίου. Βλέπω τις σχέσεις με τη Μόσχα από δύο οπτικές γωνίες. Πρώτον, σε επίπεδο κρατών μελών, όπου συμμαρίζομαι την άποψη ότι είναι πιο λογικό να μιλάμε για τέτοια θέματα παρά να διαρρηγγύνουμε σχέσεις. Σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, όμως, το μήνυμά μας είναι ότι η Ένωση θα πρέπει να λάβει υπόψη της τις επιθυμίες και τους φόβους μας εμάς των μικρών χωρών που έχουμε βιώσει μια διαφορετική ιστορία. Κατά τον ίδιο τρόπο που η επιθετική ρωσική εξωτερική πολιτική ή οι παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων δεν μπορούν να είναι το μοναδικό μήνυμα, τα συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που λειτουργούν πάνω από το κεφάλι των ασθενέστερων, ήτοι, των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης επίσης δεν μπορούν να είναι ο μοναδικός τρόπος συμπεριφοράς της.

Μου άρεσε αυτό που είπε σήμερα ο δεξιός Γάλλος Πρόεδρος Νικολά Σαρκοζί: έδωσε έμφαση στην ανάγκη διαλόγου αντί αντεπίθεσης. Μας υπενθύμισε ότι υπήρχε η πεποίθηση ότι δεν υπήρχε λόγος να πάμε στη Μόσχα, αλλά αυτή η ενέργεια παρ' όλη αυτά σταμάτησε τις ρωσικές δυνάμεις. Ασφαλώς δεν χρειαζόμαστε ένα νέο Ψυχρό Πόλεμο, αλλά χρειάζεται να υπερασπιστούμε τις ευρωπαϊκές μας αρχές της κυριαρχίας, της εδαφικής ακεραιότητας και της πολιτικής και δημοκρατίας που βασίζονται σε αρχές.

Καλώ την Ευρωπαϊκή Ένωση να συνεχίσει να επιδιώκει μια βιώσιμη εξωτερική πολιτική με τη Ρωσία και όχι να διακόψει τις σχέσεις. Είναι υποχρέωση των βουλευτών να καταπραύνουν τις εντάσεις. Χρειαζόμαστε τη διπλωματία και μάλιστα τη λαϊκή διπλωματία, ένα καλό παράδειγμα της οποίας είναι το πολύ πετυχημένο ρωσικό φεστιβάλ θεάτρου που μόλις ολοκληρώθηκε στη χώρα μου, την Εσθονία. Θα ήθελα επίσης να καλέσω τους ευρωπαίους ηγέτες, την Προεδρία της ΕΕ και τους επικεφαλής των ομάδων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να μην ξεχνάνε τους φόβους των γειτόνων τους και τη φρίκη που η Ρωσία συνεχίζει να προκαλεί εφαρμόζοντας τις επιθετικές πολιτικές της. Είναι σαφές ότι επί του παρόντος υπάρχει ελάχιστη εμπιστοσύνη και σεβασμός στις σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ρωσίας, λόγω ...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Jerzy Buzek (PPE-DE). - (PL) Σας ευχαριστώ για την ευκαιρία να συζητηθεί αυτό το θέμα. Πιστεύω ότι όλοι μας σε αυτήν την Αίθουσα θέλουμε το ίδιο πράγμα. Θέλουμε να συνεργαστούμε με τη Ρωσία. Θέλουμε επίσης μια σταθερή, προβλέψιμη πολιτική κατάσταση στην Ευρώπη. Η Ρωσία ασφαλώς και μας χρειάζεται κι αυτή – την Ευρωπαϊκή Ένωση – καθώς θέλει να πουλήσει φυσικό αέριο και αργό πετρέλαιο, αλλά προπάντων, γιατί έχει τα δικά

της εσωτερικά και εξωτερικά προβλήματα. Η Ρωσία χρειάζεται τη σταθερότητα, την υπευθυνότητα και την ισχύ μας. Πώς, επομένως, διαφέρουμε σε αυτήν την Αίθουσα ο ένας από τον άλλον; Διαφέρουμε στον τρόπο με τον οποίο επιθυμούμε να προχωρήσουμε στις σχέσεις μας με τη Ρωσία, προκειμένου να πετύχουμε τους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όχι μόνο από οικονομική άποψη, αλλά και όσον αφορά το σεβασμό των αρχών και του συστήματος αξιών στο οποίο πιστεύουμε.

Θα ήθελα να σας δώσω ένα παράδειγμα από τη δική μου εμπειρία. Το 2001, οι σχέσεις ανάμεσα στη Ρωσία και την Πολωνία ήταν πράγματι πολύ καλές και ο Πολωνός Υπουργός Εξωτερικών έγινε δεκτός στη Μόσχα με τιμές. Ο Ρώσος Πρωθυπουργός ήρθε στη Βαρσοβία και διαπραγματεύτηκε σημαντικά ζητήματα που συνδέονταν με τις αμοιβαίες μας σχέσεις, ειδικότερα στον τομέα της ενέργειας. Μάλιστα παρέτεινε την επίσκεψή του κατά μία ημέρα, μια σπάνια κίνηση υπό κανονικές συνθήκες. Αυτό παρά το γεγονός ότι, μόλις λιγότερο από δύο χρόνια νωρίτερα, το 1999, η Πολωνία απέλασε καμιά δωδεκαριά Ρώσους διπλωμάτες, οι οποίοι είχαν εμπλακεί σε διάφορες δραστηριότητες, καμιά εκ των οποίων είχε ιδιαίτερη σχέση με τη διπλωματία. Έπειτα ακολούθησε μια σύντομη κρίση, έως ότου οι Ρώσοι τελικά αναγνώρισαν ότι άξιζε τον κόπο να αποκαταστήσουν το διάλογο μαζί μας και να συμμετέχουν σε κοινές μας δράσεις και αυτό γιατί όταν έχουμε το δικίο με το μέρος μας, έχουμε τη δύναμη να υπερασπιστούμε τις θέσεις μας.

Οι Ρώσοι είναι ένας περήφανος λαός με πολλές παραδόσεις. Εκτιμάνε την αποφασιστικότητα και τη δύναμη στους άλλους, παρά τις περίπλοκες εξηγήσεις του τύπου το «μαύρο δεν είναι ακριβώς μαύρο». Όταν έχουμε σαφώς το δικίο με το μέρος μας, μια σκληρή, αποφασιστική θέση αποτελεί τη μόνη λύση.

Μαρία-Ελένη Κοτσά (PSE). - (EL) Κύριε Πρόεδρε, σήμερα η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται μπροστά στην πρόκληση να επανακαθορίσει τη σχέση της με τη Ρωσία. Η σχέση αυτή πρέπει να είναι εδραιωμένη στον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την προσήλωση στο διεθνές δίκαιο. Οι διεθνείς εξελίξεις επιβάλλουν τη διαμόρφωση μιας νέας στρατηγικής σχέσης Ευρωπαϊκής Ένωσης-Ρωσίας. Η ενιαία Ευρώπη χωρίς τις διαχωριστικές γραμμές του παρελθόντος είναι ο τελικός στόχος.

Στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής πολιτικής γειτονίας πρέπει να συνεργαστούμε στενά για την εδραίωση της σταθερότητας στην περιοχή, δεδομένου ότι καμιά από τις παγωμένες συγκρούσεις του Καυκάσου δεν έχει σοβαρή προοπτική επίλυσης χωρίς τη Ρωσία. Έχουμε συμφέρον να αναζητήσουμε κοινές λύσεις σε κοινά προβλήματα, να συνεχίσουμε τις διαπραγματεύσεις για την εταιρική σχέση το γρηγορότερο δυνατόν και να μπούμε στον διάλογο με αλληλοκατανόηση και αλληλοσεβασμό. Μόνο έτσι υπάρχει ελπίδα για την εξεύρεση λύσης ακόμη και στα πιο δύσκολα προβλήματα με τρόπο που να εξυπηρετούν το αμοιβαίο συμφέρον. Το χρειαζόμαστε και για την εσωτερική πολιτική σταθερότητας του ευρωπαϊκού χώρου ως συνόλου.

Πρέπει να γίνει σαφές στις χώρες του Καυκάσου και στις Ηνωμένες Πολιτείες ότι η διεύρυνση της ευρω-ατλαντικής σχέσης πρέπει να συμβαδίζει με την εξομάλυνση των σχέσεων με τη Μόσχα. Αν το ζητούμενο είναι πράγματι η συλλογική ασφάλεια, απαιτείται συνεργασία και συμμετοχή όλων. Αλλιώς, η επιστροφή στη λογική του ψυχρού πολέμου θα είναι μονόδρομος.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - (SV) Κύριε Πρόεδρε, ο χάρτης της Ευρώπης έχει αλλάξει μέσω ενόπλων επιθέσεων και πολέμων. Με αυτήν την ενέργεια, η Ρωσία έδειξε ότι είναι έτοιμη να χρησιμοποιήσει στρατιωτική δύναμη για να πετύχει πολιτικούς στόχους. Ας μην επιτρέψουμε να παραβλεφθεί αυτό στη σημερινή μας συζήτηση. Αυτό πρέπει, ασφαλώς, να επηρεάσει την άποψή μας για τη Ρωσία, αλλά θα επηρεάσει επίσης τις διάφορες απαιτήσεις που πρέπει να επιβληθούν σε σχέση με τυχόν μελλοντική συνεργασία. Θα συμβούλευα προσοχή σε αυτούς που συγκρίνουν αυτήν την κατάσταση με άλλες καταστάσεις. Κύριε Swoboda – σας παρακαλώ μη συγκρίνετε αυτήν την κατάσταση με το Ιράκ. Το Ιράκ ήταν μια δικτατορία του πιο απάνθρωπου τύπου και σε ρήξη με τη διεθνή κοινότητα. Μπορεί να έχουμε διαφορετικές απόψεις για το τι έγινε, αλλά μη συγκρίνετε το Ιράκ με μια ευρωπαϊκή δημοκρατία και ένα κυρίαρχο κράτος.

Τα όσα έγιναν στη Γεωργία δεν δικαιολογούνται με κανένα τρόπο. Μην προσπαθείτε να δικαιολογήσετε τα αδικαιολόγητα. Ούτε η Ρωσία ούτε οποιαδήποτε άλλη χώρα έχει οποιαδήποτε νόμιμα συμφέροντα ασφάλειας σε οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Αυτό πρέπει να αποτελέσει την αφετηρία κάθε ευρωπαϊκής συνεργασίας. Σε διαφορετική περίπτωση η βάση της συνεργασίας θα υπονομευτεί και θα ανοίξει ο δρόμος για περισσότερη βία.

Υπάρχουν αρκετοί τομείς στους οποίους χρειάζεται σημαντική συνεργασία η οποία πρέπει να περιλαμβάνει και τη Ρωσία. Σε αυτούς συγκαταλέγεται ο τομέας της ενέργειας, το Ιράν και η κλιματική αλλαγή. Κατά τη γνώμη μου, η Ευρώπη και η Ευρωπαϊκή Ένωση θα έπρεπε να είναι ανοιχτές στη συνεργασία, αλλά προφανώς υπό τις προϋποθέσεις που χρειάζεται να αποτελούν τη βάση αυτής της συνεργασίας. Θα πρέπει να χαιρετίσουμε τη συνεργασία, αλλά θα πρέπει επίσης να είμαστε ξεκάθαροι ως προς τις προϋποθέσεις που χρειάζεται να επιβληθούν. Κατά αυτόν τον τρόπο, μπορούμε επίσης να παίξουμε κάποιο ρόλο στο να βοηθήσουμε τη Ρωσία να αποδεχτεί τη δημοκρατία και να

σεβαστεί τους θεμελιώδεις κανόνες. Αυτό θα πρέπει να αποτελέσει τη βάση της ευρωπαϊκής πολιτικής προς τη Ρωσία.

Ιωάννης Βαρβιτσιώτης (PPE-DE). - (EL) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρία Επίτροπε, αντιλαμβάνομαι τις τοποθετήσεις πολλών συναδέλφων έναντι της Ρωσίας. Έχουν υποφέρει στο παρελθόν. Αλλά και εμείς ως Έλληνες είχαμε έναν εμφύλιο πόλεμο για τέσσερα ολόκληρα χρόνια με πολλούς νεκρούς.

Δεν μπορούμε λοιπόν συνέχεια να κοιτάζουμε μόνο προς τα πίσω. Πρέπει να αναγνωρίσουμε και τα δίκαια τα οποία έχει η Ρωσία. Ξεχάσαμε ότι ο Πούτιν είχε προειδοποιήσει ότι η αναγνώριση του Κοσσυφοπεδίου ανοίγει τους ασκούς του Αϊόλου; Ξεχάσαμε ότι ο Μπους δεν τήρησε τη δέσμευση των Ηνωμένων Πολιτειών προς τη Ρωσία ότι το ΝΑΤΟ δεν θα επεκταθεί προς ανατολάς;

Μία είναι η πολιτική την οποία πρέπει να ακολουθήσουμε και αυτή είναι η πολιτική την οποία διατύπωσε ο Πρόεδρος Σαρκοζί σήμερα λέγοντας ότι θα ήταν ανεύθυνο να δημιουργηθεί σήμερα μια κρίση στις σχέσεις Ευρωπαϊκής Ένωσης-Ρωσίας.

Adrian Severin (PSE). - Κύριε Πρόεδρε, η Ρωσία δεν είναι πλέον ο σοβιετικός εχθρός της ελεύθερης, δημοκρατικής Ευρώπης. Η Ρωσία δεν είναι ακόμα ο στρατηγικός εταίρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρέπει να ξεφύγουμε από αυτήν την αμφισβήτηση. Η Ρωσία είναι πολύ μεγάλη για να είναι απομονωμένη. Η Ρωσία είναι πολύ σημαντική για να την αγνοήσουμε. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να βασιστεί σε αυτές τις αλήθειες.

Οι γεωπολιτικές κρίσεις στο Νότιο Καύκασο και τα Δυτικά Βαλκάνια αποδεικνύουν ότι η Ρωσία και οι Ευρω-Ατλαντικές δημοκρατίες θα μπορούσαν να ενισχύσουν, σε κάποια απόσταση, μονόπλευρα μέτρα όποτε θέλουν, χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τους τις προτεραιότητες του καθενός.

Η πρόσφατη χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση απέδειξε ότι η Ρωσία και η Ευρωπαϊκή Ένωση αλληλεξαρτώνται και χρειάζονται η μία την άλλη. Για το λόγο αυτό, πρέπει να συγκαλέσουμε μια νέα διάσκεψη για την ασφάλεια και τη συνεργασία στην ευρύτερη Ευρώπη, από το Βανκούβερ έως τη Σαγκάη αυτήν τη φορά, για να δημιουργήσουμε εκ νέου τις αρχές και τους κανόνες των διεθνών σχέσεων και του διεθνούς δικαίου των διεθνών οργανισμών...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Bogusław Rogalski (UEN). - (PL) Βήμα προς βήμα, η Ρωσία ανακτά τον έλεγχο των γειτόνων της και εκπληρώνει με επιτυχία τους στόχους της στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής. Παρουσιάζει στον πλανήτη τετελεσμένα γεγονότα, ενώ οι ευρωπαίοι πολιτικοί όλο κι όλο αγοράζουν με υποκρισία και αδυναμία. Ο Γάλλος Πρόεδρος επαίνεσε με μεγάλη θέρμη τη Ρωσία, κι όμως η Ρωσία δεν απέσυρε τα στρατεύματά της από τις αποσχισθείσες περιοχές της Γεωργίας και αναγνώρισε την ανεξαρτησία τους. Η Γερμανίδα Καγκελάριας, από την πλευρά της, έδωσε υποσχέσεις στην Τυφλίδα ότι η Γεωργία θα γινόταν μέλος του ΝΑΤΟ. Μερικές εβδομάδες αργότερα, διαβεβαίωσε τον πρόεδρο Medvedev ότι δεν υπήρχε κανένας λόγος βιασύνης.

Ναι, η Ρωσία ασφαλώς και γνωρίζει πώς να ανταμείβει τέτοια αφοσίωση. Η γερμανική εταιρεία Ε.ΟΝ έχει εξασφαλίσει πρόσβαση στα αποθέματα της Σιβηρίας και την ενεργειακή αγορά και αμφότερες οι χώρες θα κατασκευάσουν από κοινού ένα αγωγό φυσικού αερίου, έναν ομφάλιο λώρο, κάτω από τη Βαλτική Θάλασσα. Ο Γάλλος Πρόεδρος, από την πλευρά του, έχει υπογράψει συμβάσεις πολλαπλών δισεκατομμυρίων στη Μόσχα σε σχέση με τον εκσυγχρονισμό των ρωσικών σιδηροδρόμων. Το πιο ντροπιαστικό παράδειγμα της συμπεριφοράς της Ευρώπης προς τη Ρωσία ήταν όταν ο Πρόεδρος Σαρκοζί δήλωσε ότι η Ρωσία είχε το δικαίωμα να υπερασπιστεί τους ίδιους της τους πολίτες.

Να πιστέψουμε δηλαδή ότι ο Πρόεδρος του Συμβουλίου δεν γνώριζε ότι αυτό το κόλπο το έχει χρησιμοποιήσει σε αρκετές περιπτώσεις στο παρελθόν η Ρωσία; Αυτή είναι μια νέα Γιάλτα...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Πρόεδρος. - Κυρίες και κύριοι, πρέπει να πω ότι, όταν μιλάτε με την ταχύτητα που μίλησε ο τελευταίος ομιλητής, δεν υπάρχει διερμηνεία γιατί, φυσικά, οι διερμηνείς δεν προλαβαίνουν να παρακολουθήσουν τις ομιλίες. Η διαδικασία των εκτάκτων παρεμβάσεων ('catch-the-eye') δεν προορίζεται να χρησιμοποιείται ως ένας πονηρός τρόπος να παρέμβετε όταν δεν σας έχει δοθεί χρόνος. Πρόκειται να θέσουμε τη διαδικασία υπόψη του Προεδρείου, γιατί ολόένα και μεγαλύτερος αριθμός βουλευτών την χρησιμοποιεί έτσι. Προφανώς, όταν 14 ή 15 βουλευτές ζητούν το λόγο με αυτόν τον τρόπο, απλά δεν υπάρχει αρκετός χρόνος για όλους. Έν πάσει περιπτώσει, παρακαλώ να το έχετε αυτό υπόψη σας, εάν μιλάτε πολύ γρήγορα, μόνο εσείς και οι συμπατριώτες σας θα είστε σε θέση να καταλαβαίνονται καθώς κανένας διερμηνέας δεν μπορεί να σας παρακολουθήσει με τέτοια ταχύτητα.

Christopher Beazley (PPE-DE). - Κύριε Πρόεδρε, έχω τρία ερωτήματα για την Επίτροπο. Μίλησε υπέρ της επανέναρξης των συνομιλιών, ακολουθώντας το συνάδελφο Hökmark. Ποια συμφέροντα της ΕΕ θα διεκδικήσει

στη διάρκεια αυτών των συνομιλιών; Θα απαιτήσει τα ρωσικά στρατεύματα – 8 000 από τους οποίους βρίσκονται ακόμα στην επικράτεια της Γεωργίας – να αποσυρθούν, συγκεκριμένα από το φαράγγι Kodori, το οποίο ο τακτικός στρατός των Αμπχαζών κατέβαλλαν παρανόμως, και πάλι παίρνοντάς το από τα γεωργιανά στρατεύματα;

Δεύτερον, η Ρωσία θα εξετάσει το ενδεχόμενο να συνεισφέρει στους πόρους που απαιτούνται για να αποκατασταθούν οι ζημιές που υπέστησαν οι Γεωργιανοί πολίτες και η γεωργιανή υποδομή και τις οποίες προκάλεσαν τα στρατεύματά τους;

Τέλος, ισχύει ότι έχει πληροφορίες ότι, ενώ ο Saakashvili κατηγορείται ότι συμπεριφέρθηκε ανεξέλεγκτα, υπήρχαν στην πραγματικότητα 400 ρωσικά τανκς...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Miloš Koterec (PSE). – (SK) Ξεκινάμε από μια εσφαλμένη υπόθεση, σαν ν θέλαμε να αντιμετωπίσουμε τη Ρωσία ως εχθρό. Όπως έχει ήδη λεχθεί πολλές φορές, έχουμε πολλά κοινά στρατηγικά συμφέροντα με τη Ρωσία. Η παγκοσμιοποίηση είναι ένα γεγονός της ζωής και θα έπρεπε να προσέχουμε ποιοι είναι οι πραγματικοί κίνδυνοι για το μέλλον, για τη ειρήνη, για την ανάπτυξη και για την ίδια την ύπαρξή μας.

Συμφωνώ. Ας καταδικάσουμε τη δυσανάλογη αντίδραση στη Γεωργία και οτιδήποτε άλλο αυτού του τύπου. Αλλά τι να περιμένει κανείς; Ασκούμε κριτική και αντιδρούμε αλλά συνεργαζόμαστε και με τη Ρωσία ως έναν ισότιμο και δυνητικά στρατηγικό εταίρο κι ας συμβάλλουμε προτείνοντας λύσεις στη σύνοδο κορυφής το Νοέμβριο. Με αυτόν τον τρόπο, τουλάχιστον θα φροντίζουμε τα ίδια μας τα συμφέροντα.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε εν ενεργεία Πρόεδρε του Συμβουλίου, Επίτροπε, η προηγούμενη συζήτηση έχει δείξει με αρκετά ξεκάθαρο τρόπο ότι έχουμε εξαιρετικά πολλά σημεία επαφής με τη Ρωσία και πολλά από αυτά τα σημεία επαφής φαίνεται να είναι επίσης σημεία σύγκρουσης: η κατάσταση στον Καύκασο και τη Γεωργία και το θέμα της ενέργειας έχουν συζητηθεί πολλές φορές και τέλος το ίδιο έχει συμβεί και με το θέμα των κοινών μας συμφερόντων στη χρηματοπιστωτική κρίση, η οποία αναφέρθηκε για μία ακόμη φορά, δικαίως μάλιστα.

Το αίτημά μου προς την Επιτροπή και το Συμβούλιο θα ήταν – και αυτό το έδιξε εν συντομία ο Πρόεδρος Σαρκοζί – η Ευρώπη να σταματήσει απλά να αντιδρά στις καταστάσεις και να προσπαθήσει, ενεργά και προληπτικά, να αναλάβει πρωτοβουλία και να ξεκινήσει διάλογο για μια σειρά θεμάτων που είναι σημαντικά για εμάς. Απαιτείται ένας εποικοδομητικός διάλογος με τη Ρωσία, αλλά δεν θα πρέπει πάντα να καθορίζεται από ενέργειες που λαμβάνονται από τη μία πλευρά.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι το κύριο πρόβλημα δεν είναι η Ρωσία, αλλά η σχιζοφρένεια της ΕΕ – η σχιζοφρένεια στις αξίες, τους πειρασμούς και την ανάγκη για ομαλή πορεία των δραστηριοτήτων. Η λύση είναι να αποδείξουμε με πειστικό τρόπο ότι η ΕΕ δεν αστείευεται για την εφαρμογή στην πράξη των πανανθρώπινων της αξιών – το θέμα δεν είναι η αξία της ΕΕ ή οι αξίες της Ρωσίας – και να εξασφαλίσουμε ότι εισβολές σαν αυτήν που συνέβη στη Γεωργία δεν θα συμβούν ποτέ ξανά στην Ευρώπη. Η Γεωργία είναι κομμάτι της Ευρώπης.

Πώς θα πρέπει να το κάνουμε αυτό; Όχι προχωρώντας διατακτικά, όπως είπε ο κύριος Savi, αλλά υιοθετώντας μια σαφή θέση για τον τρόπο πρόληψης της επανάληψης τέτοιων συμβάντων στο μέλλον.

Το ερώτημά μου αφορά επίσης τη διάσκεψη χορηγών. Θα έπρεπε να ζητήσουμε από τη Ρωσία να καλύψει μέρος των ζημιών...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Η οικοδόμηση καλών σχέσεων με τη Ρωσική Ομοσπονδία θέτει μια τεράστια πρόκληση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ρωσική Ομοσπονδία είναι ένας από τους ισχυρότερους εταίρους από πολιτική, οικονομική και στρατιωτική άποψη.

Τα πρόσφατα γεγονότα στη Γεωργία έχουν υπονομεύσει σε μεγάλο βαθμό την εμπιστοσύνη μας προς τον εξ ανατολάς γείτονά μας. Η ρωσική εξωτερική πολιτική έχει αποκαλύψει τις βλέψεις του Κρεμλίνου το οποίο αποσκοπεί να ξανακτίσει μια αχανή, παγκόσμια αυτοκρατορία και δεν επιδεικνύει επαρκή σεβασμό προς τις διεθνείς συμφωνίες. Η Μόσχα κατέδειξε με σαφήνεια τη σφαίρα επιρροής της. Αυτό έθεσε την Ευρωπαϊκή Ένωση σε μια πολύ δύσκολη θέση, αν και μια θέση όπου ευτυχώς μιλήσαμε με μία κοινή φωνή, αν και αυτή η φωνή ήταν κάπως βουβή.

Μετά τα γεγονότα στη Γεωργία, θα πρέπει να σκεφτούμε με ποιο τρόπο μπορεί να διατηρηθεί μια συνεπής πολιτική προς τη Ρωσία. Το θέμα της ασφάλειας είναι ένα πεδίο το οποίο επί του παρόντος απαιτεί άμεσες ενέργειες από πλευράς μας.

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Charles Tannock (PPE-DE). - Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αποτίσω φόρο τιμής ειδικά στον κύριο Σαρκοζί, στο πλαίσιο της Γαλλικής Προεδρίας, που εξασφάλισε 90% συμμόρφωση με το σχέδιο των έξι σημείων όσον αφορά την απόσυρση των στρατευμάτων από τη Γεωργία. Πιστεύω ότι η ρωσική ηγεσία υπό τον κύριο Πούτιν και τον κύριο Medvedev με πολλή καθυστέρηση συνειδητοποίησε ότι η δυσανάλογη επιθετικότητα της στη Γεωργία ήταν εσφαλμένη, καθώς εξακολουθούν να χρειάζονται τις καλές σχέσεις με τη Δύση ή θα έρθουν αντιμέτωποι με την οικονομική καταστροφή. Εξάλλου, μόνο η Βενεζουέλα, η Νικαράγουα και η τρομοκρατική Χαμάς έχουν ουσιαστικά αναγνωρίσει τη Νότια Οσσετία και την Αμπχαζία, κάτι που αποτελεί ντροπή για την Κυβέρνησή τους και οι στενότεροι σύμμαχοί τους, όπως η Λευκορωσία και το Ουζμπεκιστάν, αντιστάθηκαν σε αυτές τις πιέσεις να συμμορφωθούν με τη νέα και προσφάτως επισημοθετημένη αντίληψη της Ρωσίας της αυτοδιάθεσης, η οποία ποτέ δεν εφαρμόστηκε στους Τσετσένους.

Η Ρωσία πρέπει να καταλάβει ότι οι σφαίρες επιρροής του 19ου αιώνα δεν έχουν εφαρμογή στο σύγχρονο κόσμο και κάτω τα χέρια από την Ουκρανία και ιδιαίτερα την Κριμαία, κάτω τα χέρια από τη Μολδαβία ή τις δημοκρατίες του Νότιου Καυκάσου στο μέλλον. Η εδαφική τους ακεραιότητα πρέπει να γίνει σεβαστή από τη Μόσχα στο...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Jean-Pierre Jouyet, Εν Ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου. - (FR) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, πρέπει να πω ότι είναι αναμενόμενο, δεδομένης της φύσης της Ένωσης, ότι θα ακουστούν διάφορες θέσεις σε αυτό το Σώμα. Αυτός ο διάλογος – και χαιρόμαι που το λέω αυτό – ήταν εξαιρετικής ποιότητας, πέρα από τις παρατηρήσεις του κυρίου Batten, οι οποίες προσωπικά με κατέπληξαν. Πέραν από αυτήν την παρέμβαση, όμως, οι υπόλοιπες παρεμβάσεις ήταν απολύτως δικαιολογημένες. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω την κυρία Neyts και τον κύριο Couteaux για τα αναγνώσματα που πρότειναν, τα οποία θα μας επιτρέψουν να εμπλουτίσουμε την άποψη που έχουμε για τις σχέσεις ανάμεσα στον Ναπολέοντα και τη Ρωσία και θα επιτρέψουν στην Benita και σε εμένα να γνωρίσουμε καλύτερα εκείνες ανάμεσα στην Αυστρία και τη Ρωσία.

Πιο ουσιαστικά, όσον αφορά την προέλευση και την εξέλιξη της σύγκρουσης, θα κάνω τρεις παρατηρήσεις σε σχέση με την Προεδρία της ΕΕ: πρώτον, προφανώς, η χρήση βίας ήταν ένα σφάλμα. Δεύτερον, ήταν δυσανάλογη η αντίδραση της Ρωσίας, αλλά, όπως τονίστηκε σήμερα το πρωί, για να υπάρξει μια αντίδραση, πρέπει να είχε προηγηθεί κάποιου είδους δράση, ακόμα κι αν η αντίδραση παραμένει δυσανάλογη και τρίτον, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα ήθελε μια ανεξάρτητη διεθνή έρευνα για την προέλευση και την εξέλιξη της σύγκρουσης.

Για την έκταση της ρωσικής απόσυρσης και τη σταθερότητα στον Καύκασο, θα ήθελα επίσης να πω ότι δεν θα πρέπει επίσης να συμπεριφερόμαστε σαν να μην έγινε τίποτα. Μας είπαν το εξής: «Η Προεδρία ενεργεί σαν οι σχέσεις να ήταν φυσιολογικές». Όχι, εννοώ, ότι εξάλλου έχουν συμβεί κάποια πράγματα από τον Αύγουστο. Πριν από δύο μήνες, ήμασταν αντιμέτωποι με μια ένοπλη σύγκρουση. Στις 10 Οκτωβρίου μπορέσαμε να παρατηρήσουμε τη ρωσική απόσυρση από τις παρακείμενες ζώνες. Όπως είπα, αυτό είναι ένα ζωτικό πρόσθετο βήμα.

Αυτό δεν σημαίνει ότι η Ρωσία έχει εκπληρώσει όλες της τις υποχρεώσεις, το γνωρίζουμε καλά αυτό – και απαντώ εδώ στους ομιλητές οι οποίοι υπογράμμισαν τα προβλήματα που υφίστανται στην περιοχή του Akhaldgori – αλλά, σε αυτό το στάδιο, το σημαντικότερο πράγμα είναι να ξεκινήσουμε τώρα μια πολιτική διαδικασία. Αυτός είναι ο στόχος των συνομιλιών που βρίσκονται σήμερα σε εξέλιξη στη Γενεύη. Το μήνυμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ότι δεν πρέπει πλέον να υπάρχουν ζώνες επιρροής σε αυτήν την ήπειρο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ρωσία ανήκουν στην ίδια γειτονιά, προς όφελος της οποίας χρειάζεται να συνεργαστούμε και όχι να εναγωνιάζομαστε ο ένας στον άλλον.

Όσον αφορά την επανάληψη των διαπραγματεύσεων για την εταιρική σχέση, θα ήθελα να πω ότι η διαπραγματεύση της μελλοντικής συμφωνίας έχει αναβληθεί, αλλά δεν έχει ακυρωθεί, για τους νομικούς λόγους που επίσης αναφέρθηκαν στην πρωινή συζήτηση, και, όπως είπε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 15 Οκτωβρίου, η συνέχιση αυτών των διαπραγματεύσεων θα περιλαμβάνει την εκτίμηση που ζητήθηκε από την Επιτροπή και το Συμβούλιο να διεξάγουν. Αυτό είναι απολύτως λογικό, όπως υπογράμμισε εξάλλου η κυρία Neyts. Θα ήθελα να επισημάνω ότι χρειάζεται να διακρίνουμε σαφώς μεταξύ της επανάληψης των διαπραγματεύσεων και της διεξαγωγής της Συνόδου Κορυφής Ευρωπαϊκής Ένωσης-Ρωσίας στις 14 Νοεμβρίου. Εκείνη η σύνοδος κορυφής θα πραγματοποιηθεί, και, όπως έχει δείξει και αυτή η συζήτηση, αυτό είναι σημαντικότερο από ποτέ. Η ίδια η σύνοδος κορυφής δεν έχει πρόθεση να αποτελέσει μια άσκηση διαπραγματεύσεων για τη μελλοντική συμφωνία εταιρικής σχέσης.

Θα ήθελα επίσης να επανέλθω σε αυτό που αρκετοί ομιλητές είπαν όσον αφορά την έννοια της αλληλεξάρτησης. Είναι αλήθεια ότι μια τέτοια αλληλεξάρτηση πρέπει να ειδωθεί υπό μία ευρεία έννοια. Υπάρχει σε κάθε πεδίο: υπάρχει στο πεδίο της ενέργειας, προφανώς, και θα έλεγα ακόμα ότι, για ορισμένα κράτη μέλη της ΕΕ, είναι μια εξάρτηση που χρειάζεται να αντιμετωπίσουμε διαφοροποιώντας της πηγές προμήθειας. Εξάλλου, εξαρτόμαστε επίσης στον

τομέα της διεθνούς ασφάλειας και είναι για αυτόν το λόγο που η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πρέπει να αφήσει αναπάντητες τις προτάσεις του Ρώσου Προέδρου, του κυρίου Medvedev, υπέρ ενός νέου ευρωπαϊκού πλαισίου ασφάλειας, ακόμα κι αν η σκοπιά της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν ταυτίζεται απαραίτητα με αυτήν της Ρωσίας.

Θα ήθελα από αυτήν την άποψη να επισημάνω, όπως κάνατε αρκετοί από εσάς, την πιστή τήρηση από μέρους μας της Τελικής Πράξης του Ελσίνκι και του Χάρτη των Παρισίων, πράξεις τις οποίες έχει συνυπογράψει η Ρωσία, όπως σωστά υπογράμμισε ο κύριος Onyszkiewicz. Σε αυτό το πλαίσιο, σαφώς χρειαζόμαστε, όπως αρκετοί από εσάς έχετε τονίσει, μια αντικειμενική ανάλυση των σχέσεών μας με τη Ρωσία. Δεν τίθεται θέμα επιστροφής στον Ψυχρό Πόλεμο ούτε συμβιβασμού μας ως προς τις αξίες και τις αρχές μας. Για να το εξασφαλίσουμε αυτό όμως, είναι πιο απαραίτητο από ποτέ για εμάς να εδραιώσουμε ένα διάλογο με τη Ρωσία.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους εκείνους που έχουν συγχαρεί τη Γαλλική Προεδρεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το έργο της, και ειδικότερα τον κύριο Wielowieyski και τον κύριο Tannock. Η Γαλλική Προεδρεία ενήργησε ακόμα πιο αποτελεσματικά – και θα ήθελα να τελειώσω με αυτό – γιατί μπόρεσε να βασιστεί στη στήριξη όλων των κρατών μελών, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και αυτού του Σώματος. Ο διχασμός εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης δίχως αμφιβολία θα ήταν ο καλύτερος τρόπος για να αποδυναμώσει την ΕΕ η Ρωσία.

Υπό το φως της οξύτατης πόλωσης της συζήτησης ανάμεσα στα κράτη που προσχώρησαν πρόσφατα και τα παλαιότερα μέλη της ΕΕ, θα πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, τώρα περισσότερο από ποτέ, αυτό που χρειαζόμαστε και αυτή η συζήτηση το έδειξε αυτό, είναι ενότητα στη διαχείριση της κρίσης στη Γεωργία και ενότητα στο διάλογό μας με τη Ρωσία: η ενότητα από την πλευρά της Ευρωπαϊκής Ένωσης καταδικάζει τη χρήση βίας από τα μέρη και την παραβίαση της εδαφικής ακεραιότητας. Η ενότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις ενέργειές της, ήτοι, στην ανάπτυξη πολιτών παρατηρητών στο έδαφος και τέλος, η ενότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον προσδιορισμό των συμφερόντων της, ιδιαίτερα στον τομέα της ενέργειας και στον πιο παγκόσμιο τομέα της διεθνούς ασφάλειας. Είναι επί τη βάση τέτοιας ενότητας που, όταν έρθει η ώρα, οι διαπραγματεύσεις μιας μελλοντικής συμφωνίας με τη Ρωσία θα ξαναρχίσουν.

Benita Ferrero-Waldner, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, ήταν μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση αλλά μια συζήτηση που έδειξε ότι οι σκέψεις είναι αρκετά διαφορετικές – υπάρχουν διαφορετικές οπτικές γωνίες και διαφορετικές πτυχές και κατά έναν παρόμοιο τρόπο βλέπουμε κάποιες διαφορετικές πτυχές να υπερισχύουν στη συζήτηση στο Συμβούλιο. Συμφωνώ απόλυτα με τον Πρόεδρο του Συμβουλίου μας και τον φίλο μας ότι το σημαντικότερο πράγμα είναι να μιλήσουμε με μια φωνή και με στεντόρεια φωνή. Αυτό θα πρέπει να γίνει στην επόμενη ευρωπαϊκή συνάντηση κορυφής με τη Ρωσία.

Ποια είναι τα συμφέροντά μας; Πιστεύω ότι αυτό το κατέστησα επαρκώς σαφές στην πρώτη μου παρέμβαση. Αφού αλληλεξαρτιόμαστε σε τόσο μεγάλο βαθμό, υπάρχουν όλα τα σημαντικά συμφέροντα από την οικονομική και την ενεργειακή πλευρά, αλλά υπάρχουν επίσης συμφέροντα στην παγκόσμια σκηνή. Αυτά αναφέρθηκαν – κλιματική αλλαγή, ενεργειακή ασφάλεια, το θέμα του πώς μπορούμε να πετύχουμε μια μελλοντική συμφωνία στην Κοπεγχάγη. Τι θα κάνουμε με το Ιράν, τη Μέση Ανατολή; Υπάρχει σαφέστατα συμφέρον σε όλα τα διαφορετικά θέματα και αυτό ήθελα να τονίσω και επαναλάβω.

Θα έχουμε μια πολύ σημαντική συζήτηση στο επόμενο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων και Εξωτερικών Σχέσεων στις 10 Νοεμβρίου κι ελπίζω ότι θα βρούμε επαρκή κατανόηση για τη συνέχιση των διαπραγματεύσεων για τη νέα συμφωνία ΕΕ-Ρωσίας, γιατί αυτές απλά αναβλήθηκαν. Πιστεύω ότι τα όσα είπε ο Πρόεδρός μας ήταν πολύ ξεκάθαρα. Το λέω αυτό γιατί πιστεύω ότι αυτός είναι ο καλύτερος δυνατός δρόμος προς τα εμπρός, αλλά ταυτόχρονα πρέπει επίσης να είμαστε σταθεροί. Πρέπει να αντιμετωπίσουμε τη Ρωσία όπως είναι και όχι ως τη Ρωσία που επιθυμούμε να είναι. Και αυτό είναι σαφές. Αυτό σημαίνει διάλογο για τα ανθρώπινα δικαιώματα όπως περιγράφηκε σήμερα και μιλώντας για όλες τις διαφορές. Αυτό κάναμε στις τελευταίες συνόδους κορυφής στις οποίες παρεβρέθησα αυτοπροσώπως.

Όσον αφορά όλα τα ερωτήματα που τεύθηκαν για τα στρατεύματα 8 000 αντρών, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έχει δώσει μια σαφή απάντηση σε αυτό και έχει προσέξει με ικανοποίηση ότι τα ρωσικά στρατεύματα έχουν αποσυρθεί από τις ζώνες που είναι παρακείμενες με τη Νότια Οσσετία και την Αμπχαζία ως ένα ουσιαστικό πρόσδετο βήμα για την υλοποίηση των συμφωνιών της 12ης Αυγούστου και της 8ης Σεπτεμβρίου, όπως επίσης την έναρξη των διεθνών συζητήσεων της Γενεύης που προβλέπουν αυτές οι συμφωνίες. Πιστεύω ότι η Γενεύη είναι ο κατάλληλος τόπος για να συνεχιστούν οι συνομιλίες για την πολιτική λύση. Ξεκίνησαν με μια δύσκολη στιγμή, αλλά η διαδικασία έχει ξεκινήσει και τώρα θέλουμε να προχωρήσουμε. Αυτό είναι το πρώτο ζήτημα.

Δεύτερον, η Ρωσία δεν θα παραβρεθεί στη διάσκεψη των χορηγών, για να σας δώσω μια σαφή απάντηση, αλλά πιστεύω ότι θα έρθει η ώρα που το θέμα των αποζημιώσεων μπορεί να χρειαστεί να έρθει στο προσκήνιο και να διεξαχθεί τότε μια διεθνής έρευνα. Αυτό έχει ήδη συζητηθεί στο Συμβούλιο και το Συμβούλιο τάχθηκε υπέρ μιας τέτοιας διεθνούς συζήτησης.

Επιτρέψτε μου τώρα να πω λίγα λόγια για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Όπως είπα νωρίτερα, υπάρχουν αρκετές εξελίξεις εντός της Ρωσίας που μας κάνουν να ανησυχούμε, ιδίως οι βίαιοι θάνατοι δημοσιογράφων, οι περιορισμοί για ΜΚΟ, η κατάσταση στο Βόρειο Καύκασο εν γένει και στην Ινγκουσετία συγκεκριμένα. Έχουμε επίσης ζητήσει την πλήρη διερεύνηση υποθέσεων όπως ο θάνατος της Anna Politkovskaya και ο πρόσφατος σκοτωμός κατόπιν συλλήψεως από την αστυνομία του Magomed Yevloyev. Ο τελευταίος κύκλος διαβουλεύσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα, όπως είπα, πραγματοποιείται σήμερα και ασφαλώς θα προσφέρει και μια ευκαιρία να αναφερθούμε ξεκάθαρα σε αυτές τις ανησυχίες.

Έχουμε επίσης καταστήσει σαφές στη Ρωσία ότι χρειάζεται να συνεργαστεί πλήρως με το Συμβούλιο της Ευρώπης και να κυρώσει το Πρωτόκολλο 14 για το Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και το Πρωτόκολλο 6 για τη θανατική ποινή.

Όσον αφορά την προσχώρηση στον ΠΟΕ: εμείς, η Ευρωπαϊκή Ένωση, παραμένουμε ένας μεγάλος υποστηρικτής της προσχώρησης στον ΠΟΕ, γιατί πιστεύουμε ότι αυτό θα εξασφαλίσει ένα παιχνίδι επί ίσοις όροις, που είναι απαραίτητο για την Οικονομική μας Κοινότητα και πιστεύουμε ότι είναι προς το συμφέρον μας ως βασικός εμπορικός εταίρος η Ρωσία να προσχωρήσει σε ένα σύστημα που βασίζεται σε κανόνες. Αλλά είναι επίσης σημαντικό από τη σκοπιά της περαιτέρω ανάπτυξης των διμερών μας σχέσεων. Είναι εξαιρετικά σημαντικό για το λόγο αυτό να συνεχίσουμε να στηρίζουμε αυτό το ζήτημα. Πρέπει να συνεχίσουμε να ασχολούμαστε ανοιχτά με τη ρωσική πλευρά με αυτήν τη σημαντική διαδικασία, αλλά είναι σαφές ότι πρέπει να βρούμε λύσεις εγκαίρως με εκείνους και για εκείνους.

Αναφέρθηκε το ζήτημα της ενεργειακής ασφάλειας και της καθαρής ενέργειας. Επιτρέψτε μου απλά να πω ότι έχουμε επίσης έναν διάλογο για την ενέργεια και έναν διάλογο για το περιβάλλον και, επομένως, τα θέματα της ενεργειακής αποδοτικότητας, της καθαρής ενέργειας κλπ. Έχουν ήδη αντιμετωπιστεί σε διάφορες συναντήσεις των G8 και στις δικές μας συνόδους κορυφής της ΕΕ και ασφαλώς και θα είναι ένα από τα σημαντικά θέματα στην πορεία προς την Κοπεγχάγη, όπου επίσης χρειαζόμαστε τη συνεργασία της Ρωσίας. Η Επιτροπή υποστήριξε κοινά προγράμματα εφαρμογής σύμφωνα με το Πρωτόκολλο του Κιότο και είναι έτοιμη να κάνει περισσότερα, γιατί πιστεύουμε ότι είναι ένα πολύ σημαντικό ζήτημα.

Όσον αφορά την αρχιτεκτονική της ευρωπαϊκής ασφάλειας, απλά ήθελα να διευκρινίσω ότι ο Πρόεδρος Medvedev ήδη το ανέφερε αυτό στη Σύνοδο Κορυφής ΕΕ-Ρωσίας του Ιουνίου στο Khanty-Mansiysk – όχι μετά την κρίση στη Γεωργία αλλά πριν. Ήμουν εκεί και το γνωρίζω πολύ καλά, γι' αυτό ήθελα απλά να το αναφέρω για να το ξεκαθαρίσω. Πρόκειται για μια παλιά ρωσική ιδέα που ήρθε ξανά στο προσκήνιο και το θεωρώ ενδιαφέρον ότι ο Πρόεδρος Σαρκοζί πρότεινε να το συζητήσουμε ενδεχομένως στη σύνοδο κορυφής του ΟΑΣΕ το 2009. Δεν έχουμε φτάσει ακόμη εκεί, αλλά επιτρέψτε μου να πω ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό να συζητηθεί το ζήτημα μια εταιρικής σχέσης για την ασφάλεια, αλλά πάντα σε σχέση με όλες τις υπάρχουσες σχέσεις ασφάλειας. Και αυτή είναι μια ξεκάθαρη γραμμή που πρέπει να τραβήξουμε.

Ως τελική παρατήρηση, επιτρέψτε μου να πω ότι είναι τόσο σημαντικό να προωθήσουμε το ζήτημα των παγωμένων συγκρούσεων – αυτό είναι σαφές – και θα προτείνω μια Ανακοίνωση για την Ανατολική Εταιρική Σχέση πολύ σύντομα, στα τέλη Νοεμβρίου/αρχές Δεκεμβρίου. Το έχουμε ήδη συζητήσει αυτό στο Συμβούλιο και θα έχει επίσης ένα πολύ ισχυρό κομμάτι για την ασφάλεια, αλλά έχουμε επίσης και άλλους θεσμικούς μηχανισμούς όπως την Ομάδα Minsk δεν θα πρέπει, επομένως, να αποκλειστούν.

Τα τελευταία μου λόγια αφορούν τις βόμβες θρυμματισμού, γιατί έγινε αναφορά και σε αυτές. Επιτρέψτε μου να πω ότι και εμείς λυπούμαστε βαθιά που χρησιμοποιήθηκαν βόμβες θρυμματισμού και από τις δύο πλευρές, δημιουργώντας έτσι τεράστια εμπόδια σε εσωτερικά εκτοπισμένους πολίτες να επιστρέψουν στα σπίτια τους. Για το λόγο αυτό, θέλουμε να συνεργαστούμε με τους διεθνείς οργανισμούς που ασχολούνται με αυτό το ζήτημα, προκειμένου να καθαριστούν οι προσβεβλημένες περιοχές, αλλά και για να φροντίσουμε αυτές οι βόμβες θρυμματισμού δεν θα χρησιμοποιηθούν ξανά στο μέλλον.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 142 του Κανονισμού)

Alexandra Dobolyi (PSE), γραπτώς. – Τα πρόσφατα γεγονότα έχουν εγείρει ερωτήματα για τη φύση των σχέσεών μας τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα. Πρέπει να προχωρήσουμε μπροστά με το βλέμμα στραμμένο προς το μέλλον. Οι διαπραγματεύσεις ανάμεσα στην ΕΕ και τη Ρωσία για μια νέα συμφωνία για στρατηγική εταιρική σχέση θα πρέπει να συνεχιστούν. Είναι προς όφελος και των δύο μερών να συνάψουν αυτήν τη συμφωνία. Η ΕΕ έχει κάθε συμφέρον να προωθήσει μια γνήσια «στρατηγική εταιρική σχέση» με τη Μόσχα. Πρέπει να είμαστε πρακτικοί και ρεαλιστές και να επιδιώξουμε μια πολιτική προσανατολισμένη στα αποτελέσματα. Η ΕΕ πρέπει να βρει τη βέλτιστη κοινή προσέγγιση για να αντιμετωπίσει τη Ρωσία σε ζητήματα όπως οι τρέχουσες παγκόσμιες οικονομικές προκλήσεις,

η ενέργεια, η οικονομική αλληλεξάρτηση, η μη διάδοση των όπλων μαζικής καταστροφής, η τρομοκρατία και η κλιματική αλλαγή, γιατί αυτά τα ζητήματα προς το θεμελιώδες αμοιβαίο συμφέρον μας. Δεν έχουμε το περιθώριο να περιθωριοποιήσουμε τη Ρωσία, πρέπει να συνεργαστούμε μαζί της με ένα δημιουργικό τρόπο. Τώρα περισσότερο από ποτέ απαιτείται διάλογος και μακροπρόθεσμη συνεργασία. Η απομόνωση της Ρωσίας δεν θα βοηθήσει. Οι σχέσεις χρειάζεται να ενισχυθούν σε πολλά πεδία αμοιβαίου συμφέροντος, ιδιαίτερα όσον αφορά την αντιμετώπιση της τρέχουσας χρηματοπιστωτικής κρίσης και τη δημιουργία του νέου παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού οικοδομήματος, όπου η συνεργασία με τη Ρωσία, όπως και με την Κίνα και την Ινδία, είναι απολύτως απαραίτητη και την εξασφάλιση σταθερότητας και ασφάλειας στην κοινή γειτονιά της ΕΕ και της Ρωσίας.

Lasse Lehtinen (PSE), γραπτώς. – (FI) Ο δυτικός κόσμος για μία ακόμη φορά ξεγελάστηκε ως προς τις ελπίδες του για τη Ρωσία. Μετά τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης υπήρχε η πεποίθηση ότι η Ρωσία, ελεύθερη πλέον από το ιδεολογικό της χαλινό και έχοντας απορρίψει τον κομμουνισμό, θα ξεφορτωνόταν ταυτόχρονα τον ολοκληρωτισμό, τον απολυταρχισμό και τις διώξεις των αντιφρονούντων. Υπήρχε η πεποίθηση, όπως και άλλες φορές στο παρελθόν, ότι η Ρωσία ίσως προσέγγιζε περισσότερο την Ευρώπη και τις αξίες της. Η Ρωσία δεν έγινε μια δημοκρατική οικονομία της αγοράς, όμως, αλλά ένα είδος καπιταλιστικής δικτατορίας της εκμετάλλευσης, όπου τα πολιτικά δικαιώματα υποχρεώνονται να υποκύψουν στο νόμο μιας ισχυρότερης δύναμης.

Στις συζητήσεις είναι ορισμένες φορές δύσκολο να διακρίνει κανείς τους αφελείς ευσεβείς πόθους από την υπολογιστική πρακτική σκέψη. Τα κράτη μέλη της ΕΕ αντέδρασαν στον πόλεμο στη Γεωργία με πάρα πολλούς τρόπους. Τώρα πρέπει να αναρωτηθούμε εάν, για παράδειγμα, η επιλεκτική συμπεριφορά της Ρωσίας που δίνει έμφαση στις οικονομικές αξίες δεν υπονομεύει την κοινή βάση αξιών μας. Η ΕΕ είναι κτισμένη πάνω σε κοινές αξίες και την ιδέα ότι όλα τα πρακτικά προβλήματα θα πρέπει να λύνονται μέσω διαπραγμάτευσης και όχι πολέμου. Ο θεσμός πρέπει να παραμείνει ζωντανός, ούτως ώστε τα μικρότερα μέλη της ΕΕ και εκείνα που προτιμούνται να προσχωρήσουν επίσης να μπορέσουν ίσως να επιβιώσουν. Αυτές οι κοινές αρχές δεν μπορούν να αποτελούν αντικείμενο συναλλαγών στις διμερείς σχέσεις των κρατών μελών με τη Ρωσία.

Andres Tarand (PSE), γραπτώς. – (ET) Κύριε Πρόεδρε, αρκετοί βουλευτές έχουν δηλώσει ότι η απληστία είναι η αιτία της τρέχουσας χρηματοπιστωτικής κρίσης. Στο άρθρο του που δημοσιεύτηκε αυτήν την άνοιξη ο κύριος Schörfli περιγράφει αυτό το αρχείο φαινόμενο ως ένα σημαντικό παράγοντα για τις σχέσεις ΕΕ-Ρωσίας. Πρέπει να σημειώσω ότι την εποχή της δημοσίευσης του άρθρου του είχα φτάσει στην ίδια θέση λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές με την ενέργεια σχέσεις μεταξύ αρκετών κρατών μελών της ΕΕ τα τελευταία χρόνια. Τις τελευταίες εβδομάδες – από το πρώτο σοκ των γεγονότων του Αυγούστου – αυτό το ίδιο φαινόμενο αντικατοπτρίζεται στο ζήτημα της Γεωργίας. Μια συγκεκριμένη ομάδα πολιτικών κατόρθωσαν να πείσουν ο ένας τον άλλον, προκειμένου να καθησυχάσουν τη συλλογική τους συνείδηση, ότι ο κύριος ένοχος για τη σύγκρουση ήταν ο Saakashvili. Ίσως ο Saakashvili οργάνωσε επίσης την απέλαση των Γεωργιανών από τη Μόσχα πριν από δύο χρόνια και την επιστράτευση της μεραρχίας αλεξιπτωτιστών Pskov στην περιοχή παραμονές των μαχών; Πιστεύω ότι είναι λογικότερο να το αντιμετωπίσουμε αυτό ως αποτέλεσμα της επικίνδυνης πολιτικής της επαναφοράς των ρωσικών σφαιρών επιρροής και θα πρέπει να αντιδράσουμε αναλόγως.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), γραπτώς – (PL) Αυτό εκδηλώνεται στον οικονομικό τομέα στην ανάγκη της Ρωσίας για επενδύσεις και τεχνολογία από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται τις πρώτες ύλες της Ρωσίας. Το 2001, τα κράτη μέλη της ΕΕ αντιπροσώπευαν το 79% των ξένων επενδύσεων στη Ρωσία αγγίζοντας τα 30 δισεκατομμύρια δολάρια. Τον Μάιο του 2004, το μερίδιο των εικοσιπέντε κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο ρωσικό εξωτερικό εμπόριο αντιπροσώπευε το 55%.

Δεν είναι προς το συμφέρον των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να επιτρέψουν την υποβάθμιση των σχέσεών μας με τη Ρωσία. Η Ένωση χρειάζεται να διαφοροποιήσει τις προμήθειες αργού πετρελαίου και φυσικού αερίου. Χάρη στις πολιτικές και οικονομικές δυνατότητές της η Ρωσία αποτελεί ένα σοβαρό εταίρο για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν η Ευρωπαϊκή Ένωση ήθελε να προάγει ιδέες στη διεθνή αρένα που διαφέρουν από εκείνες των Ηνωμένων Πολιτειών, τότε η πολιτική υποστήριξη της Ρωσίας θα μπορούσε να προσφέρει το κλειδί για την εφαρμογή τους. Για παράδειγμα, το Πρωτόκολλο του Κιότο τέθηκε σε ισχύ μετά την κύρωση του κειμένου από τη Ρωσία, σε αντάλλαγμα για την οποία η Ευρωπαϊκή Ένωση συμφώνησε στην προσχώρηση της Ρωσίας στον ΠΟΕ.

13. Δημοκρατία, ανθρώπινα δικαιώματα και νέα συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας ΕΕ/Βιετνάμ (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση επί των εξής θεμάτων:

– την προφορική ερώτηση προς το Συμβούλιο που υπέβαλε ο Marco Cappato, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE, για τη Δημοκρατία, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη νέα συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας ΕΕ-Βιετνάμ (Ο-0095/2008 – Β6-0473/2008) και

– την προφορική ερώτηση προς την Επιτροπή που υπέβαλε ο Marco Cappato, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE, για τη Δημοκρατία, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη νέα συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας ΕΕ-Βιετνάμ (Ο-0096/2008 – Β6-0474/2008).

Marco Cappato, συντάκτης. – (ΙΤ) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, εκπρόσωπου του Συμβουλίου, κυρίες και κύριοι, πραγματοποιούνται διαπραγματεύσεις για τη νέα συμφωνία συνεργασίας με το Βιετνάμ και πιστεύω ότι είναι σημαντικό να ενημερωθεί το Κοινοβούλιο για την ουσία των διαπραγματεύσεων, ιδιαίτερα όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία.

Δεν ισχυριζόμαστε ότι μέσω συμφωνιών συνεργασίας μπορούμε με το πάτημα ενός κουμπιού ως εκ θαύματος να εξασφαλίσουμε το σεβασμό της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Βιετνάμ ή αλλού. Αυτό που απαιτεί η ευρωπαϊκή μας νομοθεσία να κάνουμε, όμως, είναι να αρνηθούμε να αποδεχτούμε τις σοβαρές, συστηματικές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας. Γνωρίζουμε ότι δεν διαθέτουμε ανεξάντλητους πόρους για να επιβάλλουμε αυτόν το σεβασμό. Γνωρίζουμε όμως ότι η εκ νέου διαπραγμάτευση των συμφωνιών συνεργασίας μπορεί να αποτελέσει μια καλή ευκαιρία για να υπάρξει τουλάχιστον κάποια πρόοδος στις πιο σοβαρές και πιο συστηματικές παραβιάσεις.

Ελπίζω ότι στο ψήφισμα που θα εγκριθεί αύριο αυτό το Κοινοβούλιο θα μπορέσει να θέσει στην Επιτροπή και το Συμβούλιο κάποια ιδιαίτερα σοβαρά ζητήματα, τα οποία επίσης θίχτηκαν στην ακρόαση που πραγματοποιήθηκε στην Υποεπιτροπή Ανθρωπίνων δικαιωμάτων του Κοινοβουλίου, με φυσιογνωμίες όπως ο **Kok Ksor**, ο **Vo Van Ai** και μέλη του μη βίαιου ριζοσπαστικού κόμματος, μεταξύ άλλων.

Πρώτον, η κατάσταση της μειονότητας Degar, οι οποίοι είναι Χριστιανοί στα κεντρικά υψίπεδα του Βιετνάμ: εξακολουθούν να συλλαμβάνονται κατά χιλιάδες και ακόμα δεν υπάρχει ελεύθερη πρόσβαση στα κεντρικά υψίπεδα του Βιετνάμ στους διεθνείς παρατηρητές, ιδιαίτερα στα Ηνωμένα Έθνη. Τώρα που το Βιετνάμ συμμετέχει στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, αυτό πρέπει να πάψει να συμβαίνει: οι εκατοντάδες πολιτικοί κρατούμενοι που κρατούνται σήμερα πρέπει να ελευθερωθούν.

Υπάρχει τεράστια πρόβλημα όσον αφορά τη θρησκευτική ελευθερία και το Βιετνάμ πρέπει να απαντήσει σε αυτό προτού υπογραφεί μια νέα συμφωνία, ιδιαίτερα την αδυναμία του να αναγνωρίσει την Ενοποιημένη Βουδιστική Εκκλησία. Ο **Thich Quang Do**, η ηγέτης της εκκλησίας, τελεί ακόμα υπό κράτηση και οι εκτάσεις γης που ανήκουν στους Καθολικούς είναι ακόμα κατασχεμένες. Έχει έρθει η ώρα το Βιετνάμ να κατάρνηση τους νόμους που ποινικοποιούν τις διαμαρτυρίες και τις θρησκευτικές δραστηριότητες.

Επίτροπε, κύριε εν ενεργεία Πρόεδρε του Συμβουλίου, το αίτημά μας είναι επομένως συγκεκριμένο: μπορούμε να εξασφαλίσουμε ότι αυτά τα προβλήματα, τουλάχιστον αυτές οι σοβαρές παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων θα επιλυθούν πριν τη σύναψη μιας νέας συμφωνίας συνεργασίας;

Jean-Pierre Jouyet, *Εν Ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου*. (FR) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, κύριε Cappato, χαίρομαι που βρίσκομαι και πάλι κοντά σας σήμερα.

Παρακολουθούμε την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Βιετνάμ πολύ στενά και η Προεδρεία μόλις πρόσφατα είχε την ευκαιρία να εκφράσει την ανησυχία της για μία ακόμη φορά μετά τις καταδίκες που επιβλήθηκαν συγκεκριμένα σε δύο δημοσιογράφους οι οποίοι είχαν γράψει για υποθέσεις διαφθοράς. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή διατηρούν τακτικό διάλογο με το Βιετνάμ πάνω στο θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, σε συνομιλίες που πραγματοποιούνται δύο φορές το χρόνο. Η τελευταία συνάντηση, που πραγματοποιήθηκε στο Ανόι στις 10 Ιουνίου 2008, μας επέτρεψε να καταπιαστούμε, αφενός, με τη γενική κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Βιετνάμ, και, συγκεκριμένα, την ελευθερία έκφρασης, την κατάσταση των μειονοτήτων και την επιβολή της θανατικής ποινής, όπως επίσης και με αρκετές μεμονωμένες υποθέσεις.

Πέραν αυτού του διαλόγου, αρκετά πιο επιλεκτικά μέτρα λαμβάνονται όσον αφορά μεμονωμένες υποθέσεις, όπου οι συλλήψεις ή οι καταδίκες μας φαίνεται ότι υπονομεύουν το σεβασμό των πολιτικών ελευθεριών και τις διεθνείς δεσμεύσεις και, συγκεκριμένα το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, το οποίο έχει κυρωθεί από το Βιετνάμ.

Επιπλέον, με την ευκαιρία της Ευρωπαϊκής Ημέρας κατά της θανατικής ποινής, στις 10 Οκτωβρίου, για μία ακόμη φορά εξηγήσαμε την πολύ σαφή θέση μας πάνω σε αυτό το θέμα στις βιετναμέζικες αρχές. Φάνηκαν να δέχονται το μήνυμά μας και έδιξαν τη μεταρρύθμιση του ποινικού κώδικα που συντελείται σήμερα, μια μεταρρύθμιση που

αναμένεται να μειώσει τον αριθμό των εγκλημάτων που τιμωρούνται με τη θανατική ποινή. Αυτό είναι το λιγότερο που θα μπορούσαν να κάνουν.

Κυρίες και κύριοι, όπως μπορείτε πολύ καλά να δείτε, το θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι ένα σημαντικό στοιχείο των σχέσεων μας με το Βιετνάμ. Είναι ένα λεπτό ζήτημα. Κύριε Carrato, αναφέρατε την κατάσταση των Χριστιανών στο κεντρικό Βιετνάμ, ένα ζήτημα με το οποίο είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί και σας ευχαριστώ που το αναφέρατε. Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στο ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η μοναδική δύναμη που ακολουθεί μια τόσο παγκόσμια και αποφασιστική πολιτική σε αυτό το θέμα και αυτό κάποιες φορές μας καθιστά στόχο κριτικής από τον εταίρο μας. Θέλω όμως να είμαι σαφής επ' αυτού. Θα ακολουθήσουμε αυτήν την πολιτική με αποφασιστικότητα.

Θα ήθελα τώρα να αναφερθώ στη μελλοντική Συμφωνία Εταιρικής Σχέσης και Συνεργασίας, ο διάλογος για την οποία είναι σε εξέλιξη. Ένας νέος κύκλος συνομιλιών τελεί επί του παρόντος σε εξέλιξη στο Ανόι και θα συνεχιστεί έως τις 22 Οκτωβρίου. Όπως οποιαδήποτε συμφωνία που συνάπτει η Ευρωπαϊκή Ένωση με τρίτη χώρα, αυτή η συμφωνία πρέπει να περιλαμβάνει μια πολύ σημαντική ρήτρα για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Αυτή η ρήτρα θα αποτελεί ένα ουσιαστικό στοιχείο της μελλοντικής συμφωνίας, η οποία μπορεί ακόμα και να ανασταλεί ή να ακυρωθεί εάν ένα από τα μέρη τη αθετήσει – θέλω να επιμείνω σε αυτό το ζήτημα. Σε αυτό το στάδιο των διαπραγματεύσεων, το Βιετνάμ δεν έχει αμφισβητήσει την αρχή μιας τέτοιας ρήτρας. Και πάλι, αυτό είναι το λιγότερο που μπορεί να κάνει. Πρόκειται για ένα θετικό σημάδι από την πλευρά του Βιετνάμ και μια πρακτική δέσμευση από την πλευρά του να σεβαστεί τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα έχει έτσι στη διάθεσή της ένα ισχυρό νομικό εργαλείο για να εγγυηθεί το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αμέσως μόλις κυρωθεί η συμφωνία.

Κυρίες και κύριοι, κύριε Carrato, συμφωνούμε μαζί σας ότι η κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Βιετνάμ χρειάζεται βελτίωση. Θεωρούμε ότι οι ενέργειες στις οποίες προβαίναμε επί σειρά ετών βοηθούν πλέον στη βελτίωσή της, αλλά πέραν αυτού, κατά την άποψή μας είναι η υπογραφή μιας μελλοντικής Συμφωνίας Εταιρικής Σχέσης και Συνεργασίας που θα μας επιτρέψει σε αυτήν την περίπτωση όπως και σε άλλες να χρησιμοποιήσουμε τη ρήτρα για τα ανθρώπινα δικαιώματα για να εξασφαλίσουμε το βέλτιστο δυνατό πλαίσιο για την αντιμετώπιση αυτού του ζητήματος με το Βιετνάμ. Φυσικά, θα ενημερώνουμε πλήρως αυτό το Σώμα για τις εξελίξεις των διαπραγματεύσεων οι οποίες, να σας υπενθυμίσω, είναι σε εξέλιξη.

Benita Ferrero-Waldner, Μέλος της Επιτροπής. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ συγχωρέστε με που δέκοιπα τη διαδικασία ακούγοντας για μια στιγμή κάποιους βουλευτές σας.

Πρόεδρος. – Επίτροπε, δεν είναι δική σας ευθύνη εάν βουλευτές έρχονται και σας αποσπούν την προσοχή με κάποιο άσχετο θέμα, επιδεικνύοντας σαφή έλλειψη αλληλεγγύης προς τον βουλευτή που έχει το λόγο εκείνη τη στιγμή. Για το λόγο αυτό σας συγχωρούμε και είναι οι βουλευτές εκείνοι που πρέπει να λάβουν υπόψη τους ότι όταν μιλάει ένας από εμάς, δεν θα πρέπει να αποσπούν την προσοχή του εν ενεργεία Προέδρου του Συμβουλίου ή οποιουδήποτε άλλου μιλά εξ ονόματος της Επιτροπής. Σας παρακαλώ συνεχίστε.

Benita Ferrero-Waldner, Μέλος της Επιτροπής. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι του Συμβουλίου, και φυσικά, κυρίες και κύριοι αυτού του Σώματος, κύριε Carrato, η Επιτροπή είναι πολύ ευχαριστημένη με την προσοχή που δείχνει το Κοινοβούλιο στη διαπραγμάτευση μια Συμφωνίας Εταιρικής Σχέσης και Συνεργασίας με το Βιετνάμ, όπως και στην κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε αυτήν τη χώρα.

Η συζήτησή μας είναι πολύ επίκαιρη, αφού ακριβώς σήμερα, όπως ανέφερε ο Πρόεδρός μας, διεξάγονται συνομιλίες στο Ανόι για τη διαπραγμάτευση αυτής της συμφωνίας. Μπορώ να σας πω ότι η κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αποτελεί μια απόλυτα κρίσιμη ανησυχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις σχέσεις της με το Βιετνάμ. Αληθεύει ότι αυτή η χώρα, παρά τα όποια συμβάντα, σημειώνει κάποια πρόοδο σε αυτόν τον τομέα. Σκέφτομαι συγκεκριμένα τις πρόσφατες προσπάθειες μείωσης του πεδίου εφαρμογής της θανατικής ποινής, να καθιερώσει, για παράδειγμα, ένα νομοθετικό πλαίσιο που να ορίζει τις προϋποθέσεις για την άσκηση της θρησκευτικής ελευθερίας και να διαχειριστεί καλύτερα το ζήτημα των εθνικών μειονοτήτων οι οποίες είχαν καταφύγει στην Καμπότζη και που επιστρέφουν τώρα στο Βιετνάμ.

Μολαταύτα – και έχετε δίκιο από αυτήν την άποψη – είναι σαφές ότι, τους τελευταίους μήνες, έχουν δυστυχώς αναπτυχθεί κάποιες ανησυχητικές τάσεις όσον αφορά, συγκεκριμένα, τη θρησκευτική ελευθερία και την ελευθερία της έκφρασης. Αυτές οι τάσεις απεικονίζονται πιο συγκεκριμένα στην παρενόχληση της καθολικής κοινότητας στο Ανόι και στην καταδίκη, την προηγούμενη εβδομάδα, δημοσιογράφων για τη διερεύνηση υποθέσεων διαφθοράς.

Όπως είπα στον Βιετναμέζο Αντιπρόεδρο της κυβέρνησης, τον κύριο Khiêm, όταν επισκέφτηκε πολύ πρόσφατα τις Βρυξέλλες, στις 17 Σεπτεμβρίου, θα ήταν καταστροφική για τη μακροπρόθεσμη σταθερότητα του Βιετνάμ και για τη διεθνή του αξιοπιστία εάν οι σημερινές οικονομικές και κοινωνικές δυσκολίες σε αυτήν τη χώρα οδηγούσαν στην ενστικτώδη υποτροπή στον απολυταρχισμό και την καταπίεση.

Σήμερα περισσότερο από ποτέ, το Βιετνάμ πρέπει, αντιθέτως, να καθιερώσει μηχανισμούς που αποσκοπούν να επιτρέπουν την ειρηνική έκφραση των εντάσεων και της κοινωνικής απογοήτευσης που αισθάνονται οι πολίτες σε αυτήν τη χώρα. Αυτό είναι ένα μήνυμα που ο Πρόεδρος Barroso θα επαναλάβει και αυτήν την εβδομάδα όταν συναντηθεί με τον Πρωθυπουργό Dung στο περιθώριο της Συνόδου Κορυφής της ASEM στο Πεκίνο. Αυτό θα είναι το μήνυμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη διάρκεια του επόμενου κύκλου του Διαλόγου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα ΕΕ-Βιετνάμ, που επίσης θα πραγματοποιηθεί στο Ανόι, το Δεκέμβριο. Το σχέδιο της Συμφωνίας Εταιρικής Σχέσης και Συνεργασίας που πρότεινε η ΕΕ στο Βιετνάμ επιβεβαιώνει και αυξάνει τη σημασία που αποδίδουμε στα ανθρώπινα δικαιώματα στις σχέσεις μας με αυτήν τη χώρα.

Πράγματι, το τρέχον σχέδιο της συμφωνίας, όπως είπε ο Πρόεδρος μας, περιέχει μια ζωτικής σημασίας, ανασταλτική ρήτρα για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Παγώνει τον τακτικό διάλογο ΕΕ-Βιετνάμ για τα ανθρώπινα δικαιώματα κατοχυρώνοντάς το νομικά και προβλέπει να βοηθήσουμε το Βιετνάμ να εφοδιαστεί με ένα εθνικό σχέδιο δράσης για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Περιλαμβάνει μια ολόκληρη σειρά αναλυτικών διατάξεων για τη συμμόρφωση με το εργατικό δίκαιο, τη χρηστή διακυβέρνηση και την προώθηση της έννομης τάξης. Περιέχει επίσης μια ρήτρα για το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο. Αυτή η συμφωνία είναι επομένως ένα νομικό μέσο και ένας μοχλός για πολιτικές ενέργειες που πιστεύω ότι χρειαζόμαστε για να αυξήσουμε την εμπλοκή μας στους τομείς των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του εκδημοκρατισμού.

Charles Tannock, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE-DE*. – Κύριε Πρόεδρε, οφείλω να πω – και μετά λύπης – ότι εξακολουθώ να είμαι επιφυλακτικός για το εάν η ρήτρα για τα ανθρώπινα δικαιώματα στο πλαίσιο της συμφωνίας συνεργασίας ΕΕ-Βιετνάμ αξίζει ακόμα και το χαρτί στο οποίο είναι γραμμένη.

Οι ευγενείς προθέσεις που εμπεριέχει αποτελούν έναν αντικατοπτρισμό, δικαιολογημένα, των κοινών μας ευρωπαϊκών αξιών, αλλά πιστεύω ότι δεν είναι τίποτα άλλο από μια βιτρίνα και μια κατανοητή παραχώρηση στην ισχυρή οργανωμένη ομάδα πίεσης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εντός της Ένωσης. Εξάλλου, η Κίνα είναι πλέον ο δεύτερος μεγαλύτερος εμπορικός εταίρος της ΕΕ, κι όμως η Κομμουνιστική Δικτατορία στο Πεκίνο δεν δίνει καμία σημασία στις ανησυχίες μας για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Πράγματι, ορισμένες φορές αναρωτιέμαι εάν αξίζει καν τον κόπο να θίγουμε πια αυτό το θέμα.

Η πολιτική καταπίεση και οι παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Κίνα τείνουν να μας αποσπούν την προσοχή από τα όσα γίνονται στο γειτονικό Βιετνάμ, όπου η κατάσταση είναι εξίσου απάνθρωπη. Οι διαμαρτυρόμενοι υπέρ της δημοκρατίας και οι θρησκευτικές μειονότητες φυλακίζονται, οι δημοσιογράφοι εκφοβίζονται να σωπαίνουν και οι ελευθερίες που θεωρούμε δεδομένες εδώ στην Ευρώπη, όπως ένα μη λογοκριμένο Ίντερνετ, εκεί απλά δεν υπάρχουν.

Για το λόγο αυτό πέρσι πρότεινα, με τον κύριο Carrato και άλλους ο Thich Quang Do να προταθεί για το Νόμπελ Ειρήνης. Αυτός ο θαρραλέος Βουδιστής καλόγερος έχει υποστεί επί πολλά χρόνια εκφοβισμούς και φυλακίσεις στον αγώνα του για τη θρησκευτική ελευθερία και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Το Βιετνάμ συνοψίζει το δίλημμα που αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Πόσο θα πρέπει να μετράνε τα ανθρώπινα δικαιώματα στις εμπορικές μας σχέσεις με τρίτες χώρες όταν προβλέπονται επισήμως σε εμπορικές συμφωνίες και συμφωνίες εταιρικής σχέσης; Και μπορούν οι ισχυρότεροι οικονομικοί δεσμοί από μόνοι τους να ασκήσουν θετικές πιέσεις για τα πολιτικά και ανθρώπινα δικαιώματα και για δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις;

Αυτά είναι δύσκολα ερωτήματα με τα οποία θα πρέπει να ασχοληθεί η νέα Επίτροπος εμπορίου από τη Βρετανία, η Βαρόνη Ashton. Πιστεύω ότι οι κοινές Μας αξίες δεν είναι διαπραγματεύσιμες. Για το λόγο αυτό, καλώ την Επιτροπή και το Συμβούλιο είτε να είναι ειλικρινείς και να εγκαταλείψουν αυτήν την προσποίηση καταργώντας αυτές τις ρήτρες για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία ή ανυπόκριτα και ειλικρινά να καταστήσουν τις τρίτες χώρες υπόλογες για την απρόκλητη παραβίαση των αξιών τις οποίες όλοι θεωρούμε ιερές. Θέλω να αποτίσω φόρο τιμής στον κύριο Carrato και τη θαυμάσια δουλειά του για το συγκεκριμένο θέμα.

Barbara Weiler, *εξ ονόματος της ομάδας PSE*. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, εμείς στην Ευρώπη τρέφουμε βαθιά κατανόηση, έντονο ενδιαφέρον και μεγάλη συμπάθεια για το λαό του Βιετνάμ. Η ομάδα μου θυμάται ακόμη πολύ καλά τον τρομερό βασανισμό και την καταστροφή που προκάλεσαν οι πόλεμοι και η κατοχή στο Βιετνάμ, όχι μόνο από τις Ηνωμένες Πολιτείες αλλά και από ευρωπαϊκές χώρες.

Το Βιετνάμ εξελίσσεται πλέον σε μια ιδιαίτερα δυναμική και συναρπαστική περιοχή στη νοτιοανατολική Ασία. Τα 10 κράτη μέλη της ASEAN δεν είναι όλα δημοκρατίες όπως αντιλαμβανόμαστε τον όρο εδώ στην Ευρώπη, αλλά τα πράγματα αλλάζουν. Ο νέος Χάρτης της ASEAN δείχνει συγκεκριμένα ότι οι παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων δεν μπορούν να αγνοούνται, κύριε Tannock και οι διαπραγματεύσεις που οδηγούν σε αυτόν αποδεικνύουν ότι οι παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι ένα θέμα που τους απασχολεί.

Τώρα είναι μια ιδιαίτερη καλή συγκυρία γιατί οι διαπραγματεύσεις ξανάρχισαν, η συμφωνία συνεργασίας του 1995 τελεί υπό νέα διαπραγμάτευση. Είναι αλήθεια ότι μετά την Κίνα η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ο μεγαλύτερος εμπορικός εταίρος του Βιετνάμ και είναι ακριβώς γι' αυτόν το λόγο που θα μπορούσαμε να σημειώσουμε κάποια πρόοδο. Οι συμφωνίες εταιρικής σχέσης σαφώς και δεν είναι άσκοπες.

Η Ομάδα των Σοσιαλιστών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καλεί την Επιτροπή να καταβάλει προσπάθειες ώστε να εξασφαλίσει ότι διασφαλίζονται η ελευθεροτυπία, οι ελευθερίες των μειονοτήτων και των ακτιβιστών της δημοκρατίας, η ανεξιδιρυσία και, ασφαλώς, η ελευθερία δραστηριοποίησης των παρατηρητών του ΟΗΕ. Τότε θα μπορούσαμε να αναπτύξουμε μια ακόμη στενότερη φιλία με αυτήν την όμορφη χώρα.

Αθανάσιος Παφίλης, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (EL) Κύριε Πρόεδρε, καταλαβαίνουμε πολύ καλά ότι ο ιμπεριαλισμός και οι εκπρόσωποί του, η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και όσοι τους στηρίζουν, δεν πρόκειται να ξεχάσουν το Βιετνάμ γιατί αποτέλεσε παγκόσμιο σύμβολο: ο λαός του νίκησε και τον γαλλικό και τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό και απέκτησε την ανεξαρτησία του.

Τα πανομοιότυπα ψηφίσματα που προτείνονται σήμερα είναι απαράδεκτα και καλούν το Βιετνάμ να συμμορφωθεί με τις υποδείξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ό,τι δεν πετύχατε με τα όπλα, προσπαθείτε τώρα να το πετύχετε με οικονομικούς εκβιασμούς. Σε αυτό αποσκοπούν οι ρήτρες που έχετε θεσπίσει για δήθεν σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας.

Αφού λοιπόν επικαλείσθε τα ανθρώπινα δικαιώματα, σας ερωτώ όλους, και τον κύριο Carrato, να μας απαντήσετε: υπάρχουν δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι στο Βιετνάμ που υποφέρουν από τον πορτοκαλή παράγοντα (agent orange), ένα απάνθρωπο χημικό και βιολογικό όπλο που χρησιμοποίησαν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Υπάρχουν χιλιάδες τερατογενέσεις, θάνατοι από καρκίνο, ερήμωση ολόκληρων περιοχών από τη χρήση αυτή του όπλου που παρήγαγε η γνωστή εταιρία Monsanto.

Αυτοί οι άνθρωποι, που βασανίζονται και πεθαίνουν ακόμη, δεν έχουν ανθρώπινα δικαιώματα και το ύψιστο ανθρώπινο δικαίωμα, το δικαίωμα στη ζωή; Γιατί λοιπόν δεν στηρίζετε την απαίτηση της κυβέρνησης του Βιετνάμ και των θυμάτων για αποζημίωση και αντιμετώπιση των συνεπειών από αυτόν τον απαγορευμένο βιοχημικό πόλεμο αλλά στηρίζετε τα υποτιθέμενα ανθρώπινα δικαιώματα για επιστροφή της εκκλησιαστικής περιουσίας που ανήκει στο λαό;

Να γιατί η επίκληση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι υποκρισία. Αρμόδιος να λύσει τα προβλήματά του είναι ο λαός του Βιετνάμ και όχι εκείνοι που, σε τελευταία ανάλυση, έπρεπε να του ζητήσουν συγγνώμη γιατί δολοφόνησαν 1 εκατομμύριο ανθρώπους με τον πόλεμο που εξαπέλυσαν εναντίον του. Αυτό που απαιτείται είναι μία ισότιμη, αμοιβαία, επωφελής οικονομική συνεργασία χωρίς πολιτικούς και οικονομικούς εκβιασμούς.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. EDWARD McMILLAN-SCOTT

Αντιπροέδρου

Jim Allister (NI). - Κύριε Πρόεδρε, παρά τις παλαιότερες διαμαρτυρίες της βιετναμέζικης κυβέρνησης ότι εγγυώνται τη θρησκευτική ελευθερία και παρά τις φιλότιμες προσπάθειες του τελευταίου ομιλητή να συγκαλύψει το καθεστώς στο Βιετνάμ, η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική, ιδιαίτερα για τις απομονωμένες ομάδες χριστιανών. Ενώ η κατάσχεση εκκλησιαστικής περιουσίας είναι διαδεδομένη, εκείνοι που σχετίζονται με μη καταχωρημένες ευαγγελικές εκκλησίες κατ' οίκον αποτελούν ιδιαίτερους στόχους κρατικής δίωξης. Μόλις πριν από μερικούς μήνες, ένας νέος άντρας που αρνήθηκε να αποκηρύξει τη χριστιανική του πίστη πέθανε από τραύματα που του προκλήθηκαν στη διάρκεια επίσημης ανάκρισης. Εκατοντάδες παραμένουν φυλακισμένοι για την πίστη τους όπου μαστίζει η κακομεταχείριση. Χαιρετίζω το θάρρος τους, καταδικάζω τους διώκτες τους, αλλά πάνω απ' όλα απευθύνω έκκληση σε αυτήν την ΕΕ να μη βάλει τη βελτίωση των σχέσεων με το Βιετνάμ και το εμπόριο πάνω από την υπεράσπιση και την αξίωση των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων για αυτούς τους ανθρώπους με την τόσο βαθιά πίστη. Δεν πρέπει, για χάρη του εμπορίου ή άλλου βραχυπρόθεσμου κέρδους, να ξευγιάνουμε το εξωφρενικό ιστορικό του Ανόι στα ανθρώπινα δικαιώματα.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Κύριε Πρόεδρε, το Βιετνάμ είναι μια χώρα που ανοίγει ολοένα και περισσότερο τις πόρτες του στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά έχει ένα σοβαρό εμπόδιο και αυτό είναι τα ανθρώπινα δικαιώματα και οι θεμελιώδεις ελευθερίες. Ως προς αυτό το θέμα, θα ήθελα να στρέψουμε την προσοχή μας ιδιαίτερα στη θρησκευτική ελευθερία, ακριβώς όπως γίνεται, ευτυχώς, και σε αυτό το ψήφισμα. Οι χριστιανοί στο Βιετνάμ υφίστανται διωγμούς και ο Αρχιεπίσκοπος του Augsburg, ο οποίος ανησυχεί ιδιαίτερα για τους υπό δίωξη Χριστιανούς, είναι σήμερα εδώ για να μιλήσει μαζί για αυτό το θέμα. Επιπλέον, οι Βουδιστές και άλλες θρησκευτικές ομάδες επίσης εμποδίζονται και δίδονται στην άσκηση της θρησκείας τους.

Μπορούμε να το καταστήσουμε αρκετά σαφές ότι είναι καθήκον μας να προσπαθήσουμε να εξασφαλίσουμε το Βιετνάμ να γίνει ένας ίσος εταίρος, να ανοιχτεί και να έρθει πιο κοντά σε μας. Αυτό όμως δεν πρέπει να γίνει εις βάρος των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά πρέπει να βασίζεται σε μια δίκαιη εταιρική σχέση θεμελιωμένη στα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα.

Richard Howitt (PSE). - Κύριε Πρόεδρε, το ψήφισμά μας σήμερα δεν θίγει απλά τις ανησυχίες μας για την ελευθερία έκφρασης, την καταπίεση της διαμαρτυρίας και των θρησκευτικών διακρίσεων στο Βιετνάμ. Καλεί την Ευρωπαϊκή Ένωση να εξηγήσει τι επιτυγχάνεται μέσω του διαλόγου μας για τα ανθρώπινα δικαιώματα και να ορίσει σαφείς δείκτες αναφοράς για τη βελτίωση στην πορεία προς μιας Συμφωνία Εταιρικής Σχέσης και Συνεργασίας με το Βιετνάμ.

Δεν μπορούμε ποτέ να δεχτούμε ότι όταν ένας δημοσιογράφος αποκαλύπτει στοιχεία για υπεξαίρεση 750 000 δολαρίων μέσα στο Υπουργείο Μεταφορών, που εν μέρει χρησιμοποιήθηκαν σε στοιχήματα σε αγγλικούς ποδοσφαιρικούς αγώνες, αυτός ο δημοσιογράφος πρέπει να βρίσκεται στη φυλακή.

Δεν μπορούμε ποτέ να αποδεχτούμε τη χρήση της θανατικής ποινής για 29 διαφορετικά αδικήματα, για μας ούτε καν για ένα αδικήμα. Οι εκτελέσεις, μας έχουν πει, λαμβάνουν χώρα στις 4 π.μ., χωρίς προειδοποίηση, κάτι που σημαίνει ότι οι φυλακισμένοι δεν κοιμούνται ποτέ πριν τις έξι το πρωί από φόβο ότι έχει φτάσει το τέλος τους.

Και δεν μπορούμε ποτέ να δεχτούμε απειλές και εκφοβισμό κατά της καθολικής εκκλησίας όπως εκείνος που ακολούθησε τις ειρηνικές μαζικές διαμαρτυρίες στο Ανόι τον προηγούμενο μήνα. Η Διεθνής Αμνηστία κατέγραψε μια γυναίκα που έφευγε από την εκκλησία και συνάντησε μια συμμορία που φώναζε «Σκοτώστε τον αρχιεπίσκοπο» και «Σκοτώστε τους ιερείς»

Το Βιετνάμ είναι μέρος του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα από το 1982. Τα τρέχοντα στοιχεία δείχνουν μια σαφή παραβίαση των άρθρων 2 και 18. Πολύ περισσότερο δε, τον Ιούλιο το Βιετνάμ ανέλαβε την προεδρία του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Καλούμε τους ευρωπαίους διαπραγματευτές να καταστήσουν σαφές στη βιετναμέζικη κυβέρνηση ότι οποιαδήποτε φιλοδοξία υποστήριξης του διεθνούς δικαίου σε διεθνείς οργανισμούς θα πρέπει να συνδυάζεται με σεβασμό του και εντός του κράτους.

Konrad Szymański (UEN). - (PL) Πιστεύω ότι από τη λίστα των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Βιετνάμ είναι απαραίτητο να επισημάνουμε την κρατική βία προς τους Καθολικούς. Η κυβέρνηση στο Ανόι μονόπλευρα ελέγχει την παρουσία της Καθολικής Εκκλησίας, παραβιάζοντας παλαιότερες δεσμεύσεις. Οι καθολικοί που αντιτίθενται στην κατάληψη κτιρίων στο Ανόι που ανήκουν στον Νούντσιο δέχονται επιθέσεις από ειδικές ομάδες κρούσης. Ο αριθμός των φυλακισμένων λόγω συνείδησης όλο και αυξάνεται. Πρόσφατα, σημειώθηκαν κι άλλες συλλήψεις στο χώρο του μοναστηριού του τάγματος Most Holy Redeemer στην Thai Ha. Ο Αρχιεπίσκοπος του Ανόι, Quang Kiêt, τελεί υπό κατ' οίκον κράτηση και παραμένει υπό επιτήρηση, ζώντας με το φόβο για την ζωή του. Αν και το Βιετνάμ έχει σχετικά ανοίξει τις πόρτες του από οικονομική και κοινωνική άποψη, έχει εξελιχθεί σε μια χώρα όπου οι Χριστιανοί διώκονται ολοένα και περισσότερο. Η νέα συμφωνία ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το Βιετνάμ πρέπει να αντιμετωπίσει το ζήτημα της θρησκευτικής ελευθερίας σε αυτήν τη χώρα. Αλλιώς, δεν πρέπει να υπογραφεί.

Marco Cappato (ALDE). - (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να πω στον κύριο Παφίλη ότι ο πόλεμος στο Βιετνάμ σήμερα είναι ο πόλεμος που διεξάγεται από το βιετναμέζικο καθεστώς κατά του ίδιου του λαού, των Βιετναμέζων, των **Khmer Krom** και των Degard.

Θα υπάρχει ρήτρα για τα ανθρώπινα δικαιώματα στη νέα συμφωνία. Αυτό είναι κάτι καλό, αλλά ήδη υπάρχει μια ρήτρα στη σημερινή συμφωνία και δεν κατορθώνουμε να εξασφαλίσουμε την τήρησή της. Επομένως το αίτημά μας, το οποίο πιστεύω είναι πολύ σημαντικό, είναι πριν υπογραφεί μια νέα συμφωνία να εξασφαλίσουμε παραχωρήσεις σε βασικές πτυχές όπου πραγματοποιείται συστηματική παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων: η πρόσβαση στα κεντρικά υψίπεδα του Βιετνάμ, η απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων και η αναγνώριση της Βουδιστικής Εκκλησίας και της παρουσίας των Καθολικών, γιατί αν δεν πετύχουμε κάτι πριν την υπογραφή της συμφωνίας, θα είναι αδύνατο να απαιτήσουμε ακολούθως το σεβασμό του ευρωπαϊκού και διεθνούς δικαίου, αφού υπογραφεί η συμφωνία.

Jean-Pierre Jouyet, Εν Ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου. - (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, κύριε Cappato, πιστεύω, αφενός, ότι δεν θα πρέπει να συγχέουμε το τι σημαίνει να έχει υπάρξει κανείς θύμα του ιμπεριαλισμού με το να γνωρίζουμε, σήμερα, τι σημαίνει σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Από την πλευρά μου, δεν θα σύγκρινα τα θύματα των βιοχημικών όπλων με εκείνους που είναι θύματα επιθέσεων για τις θρησκευτικές ελευθερίες. Όλα αυτά αποτελούν ένα ενιαίο, απόλυτα αδιαίρετο σύνολο.

Για να απαντήσω στον κύριο Tannock, αλλά επίσης σε κάποιο βαθμό και στον κύριο Carrato, δεν θα έπρεπε να υποτιμάμε την αξία της ανασταλτικής ρήτηρας όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα. Ας σκεφτούμε απλά τη δυσκολία στη σύναψη άλλων συμφωνιών που συχνά τελούν υπό διαπραγμάτευση για σχεδόν 20 έτη με άλλες ομάδες κρατών – σκέφτομαι τα κράτη του Περσικού εν προκειμένω. Δεν έχουμε παρά να σκεφτούμε, επίσης, το ρόλο που παίζει αυτή η ρήτρα όσον αφορά ορισμένες χώρες εντός του πλαισίου της Συμφωνίας Κοτοπου. Αυτό δείχνει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση λαμβάνεται σοβαρά υπόψη για τις ανησυχίες της να προάγει τα ανθρώπινα δικαιώματα σε αυτές τις συμφωνίες.

Όσον αφορά δε τις πρόσθετες παραχωρήσεις που ζήτησε ο κύριος Carrato, είναι ακριβώς οι διαπραγματεύσεις που διεξάγει η Επιτροπή που πρέπει να μας επιτρέψουν να δούμε – και η Επίτροπος το τόνισε αυτό το σημείο – εάν έχει σημειωθεί πρόοδος από τις βιετναμέζικες αρχές σε αυτόν τον τομέα. Αυτή η πρόοδος θα αξιολογηθεί συνολικά. Και πάλι, πιστεύω ότι είναι μέσω του διαλόγου που θα δούμε πρόοδο στις σχέσεις αυτών των χωρών με την Ευρωπαϊκή Ένωση και είναι μέσω τέτοιων συμφωνιών και τέτοιων ρητρών που η Ένωση μπορεί καλύτερα να προάγει τις αξίες που εσείς κι εμείς, κύριε Carrato και οι υπόλοιποι σε αυτήν την αίθουσα, προφανώς θεωρούμε ακριβές.

Benita Ferrero-Waldner, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι είναι απόλυτα ξεκάθαρο ότι όλοι θέλουμε να αντιμετωπιστεί το θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων οποτεδήποτε και οπουδήποτε είναι δυνατόν. Όπως είπα, μόλις αυτό έκανα πριν από λίγες εβδομάδες και το έκανα αυτό όταν επισκέφτηκε τη χώρα πριν από δύο χρόνια. Θυμάμαι ότι τότε μπόρεσα επίσης να πετύχω την απελευθέρωση μερικών φυλακισμένων, συνεπώς πράγματι υπάρχει η δυνατότητα. Κάτι που επίσης κάνουμε είναι να τους δίνουμε λίστες και να λέμε εδώ, εδώ κι εδώ, πρέπει κάτι να γίνει.

Πιστεύω επομένως ότι αυτή ήταν μια σημαντική συζήτηση γιατί έχει εστιάσει και πάλι τις ιδέες μας στο συγκεκριμένο ζήτημα των θρησκευτικών κοινοτήτων και, σε αυτήν τη συγκεκριμένη περίπτωση, των Χριστιανών και των Καθολικών. Πρέπει να εστιάσουμε σαφέστατα σε αυτά τα ζητήματα, αλλά ταυτόχρονα θα ήθελα επίσης να πω ότι γνωρίζουμε ότι το Βιετνάμ σήμερα αντιμετωπίζει επίσης μια δύσκολη οικονομική και κοινωνική κατάσταση, επομένως, εάν το Βιετνάμ δεν είναι προσεκτικό, δεν θα έρθουν επενδύσεις από ξένες χώρες, ιδιαίτερα ευρωπαϊκές χώρες. Αυτό είναι επίσης ένα πολύ καλό εργαλείο που έχουμε πέρα του απλού διαλόγου.

Για παράδειγμα, ασφαλώς και θα ζητήσουμε μια χειρονομία επιείκειας από την πλευρά των βιετναμέζικων αρχών υπέρ των δύο δημοσιογράφων που φυλακίστηκαν πρόσφατα και δικάστηκαν στο Ανόι επειδή χρησιμοποίησαν την ελευθερία έκφρασής τους. Αυτό είναι κάτι που σαφέστατα θα αναφέρουμε ξανά.

Τέλος, θα ήθελα να πω ότι το Βιετνάμ θα υποβληθεί την επόμενη φορά σε μια περιοδική, καθολική επανεξέταση της κατάστασής του ως προς τα ανθρώπινα δικαιώματα στη Γενεύη και αυτή θα είναι μία ακόμη εξαιρετική ευκαιρία να σημειώσουμε με σαφήνεια τα θέματα και να δούμε τι έχει επιτευχθεί έως εκείνη τη στιγμή.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Έλαβα τέσσερις προτάσεις ψηφίσματος⁽²⁾ που κατατέθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 108(5) του Κανονισμού.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα πραγματοποιηθεί την Τετάρτη.

14. Ώρα των ερωτήσεων (ερωτήσεις προς το Συμβούλιο)

Πρόεδρος. – Το επόμενο θέμα είναι η Ώρα των Ερωτήσεων (B6-0475/2008).

Οι ακόλουθες ερωτήσεις απευθύνονται στο Συμβούλιο.

Λυπάμαι που το λέω, δεν έχουμε πολύ χρόνο στη διάθεσή μας, αλλά σκοπεύω να διακόψω τη συνεδρίαση στις 19.00 όπως έχει προγραμματιστεί. Ο κύριος Jouyet ήταν εδώ ολόκληρο το απόγευμα, όπως και η κυρία Ferrero-Waldner.

(2) Βλ. Πρακτικά.

Ερώτηση αριθ. 1 του κυρίου **Claude Moraes** (H-0703/08)

Θέμα: Πρόσδος σχετικά με τη «μπλε κάρτα»

Καθώς βρισκόμαστε στη μέση της γαλλικής Προεδρίας, ποιά πρόσδος, σύμφωνα με το Συμβούλιο, έχει επιτευχθεί σχετικά με τη "μπλε κάρτα" και τις σχετιζόμενες με αυτή προτεραιότητες στον τομέα της κυκλικής μετανάστευσης και της μετανάστευσης εργατικού δυναμικού υψηλής εξειδίκευσης;

Jean-Pierre Jouyet, *Εν Ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου*. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω στον κύριο Moraes ότι η πρόταση οδηγίας που αφορά τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό την απασχόληση υψηλής ειδίκευσης – η οδηγία για τη «μπλε κάρτα» – παρουσιάστηκε από την Επιτροπή στο Συμβούλιο τον Οκτώβριο 2007, όπως γνωρίζει άλλωστε.

Ο στόχος αυτής της πρότασης είναι να ενθαρρύνει πολίτες τρίτων χωρών υψηλής ειδίκευσης να εγκατασταθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Προκειμένου να γίνει ελκυστικότερη η ΕΕ, αυτή η πρόταση καθιερώνει κοινά κριτήρια για την είσοδό τους, αναγνωρίζει την ισότιμη μεταχείριση με υπηκόους της ΕΕ σε αρκετούς τομείς και προσφέρει στους κατόχους μπλε κάρτας δυνατότητες μετακίνησης εντός της Ένωσης.

Όπως γνωρίζετε, αυτή η πρόταση αποτελεί μία από τις προτεραιότητες της Γαλλικής Προεδρίας εντός του πλαισίου του Συμφώνου Μετανάστευσης και Ασύλου. Στις 25 Σεπτεμβρίου, το Συμβούλιο εξέφρασε την υποστήριξή του για αυτήν την πρωτοβουλία επί τη βάσει ενός συμβιβασμού που πρότεινε η Προεδρεία. Αυτός ο συμβιβασμός επικεντρώθηκε, αφενός, στον ορισμό των υψηλών επαγγελματικών προσόντων και των τίτλων σπουδών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, και αφετέρου, στη σχέση με το εθνικό δίκαιο. Τέλος, επικεντρώθηκε στο ελάχιστο όριο μισθού για το οποίο προβλέπεται μια παρέκκλιση σε περίπτωση ειδικών αναγκών σε ένα επάγγελμα.

Το Συμβούλιο ανέθεσε στην Επιτροπή των Μόνιμων Αντιπροσώπων την αποστολή να ολοκληρώσουν την εξέταση του κειμένου, με σκοπό να καταλήξουν σε μια πρόταση πολύ γρήγορα και η οριστική έγκριση θα μπορέσει να πραγματοποιηθεί αφού εγκριθεί η γνωμοδότησή σας πάνω σε αυτήν την πρόταση. Πιστεύω ότι αυτό θα είναι εφικτό στην ολομέλεια του Νοεμβρίου.

Claude Moraes (PSE). – Σας ευχαριστώ για αυτήν την περιεκτική απάντηση. Η μπλε κάρτα θα μπορούσε να είναι ένα μεγάλο επίτευγμα εάν είναι πλήρης, δίκαιη και ισορροπημένη. Από αυτήν την άποψη, μπορώ να ρωτήσω το Συμβούλιο πώς θα αποφευχθεί το θέμα της διαρροής εγκεφάλων ή της επιλεκτικής επιλογής των καλύτερων εργαζομένων όχι μόνο από τις αναπτυσσόμενες χώρες αλλά και από τις αναδυόμενες οικονομίες; Θα υπάρχει κάποια σύνδεση ανάμεσα στις κυβερνήσεις της ΕΕ, την Επιτροπή και τις κυβερνήσεις – ιδιαίτερα τα υπουργεία απασχόλησης αυτών των κρατών – ώστε να εξασφαλιστεί ότι, ενώ θα παίρνουμε τους καλύτερους εργαζομένους και ανταγωνιζόμαστε για τους καλύτερους εργαζομένους, δεν θα αποστραγγίζουμε στη συνέχεια τις αναδυόμενες και αναπτυσσόμενες οικονομίες από την αφρόκρεμά τους, και ότι θα παρακολουθούμε αυτό το θέμα και θα διατηρούμε την ελευθερία επιλογής, αλλά θα δημιουργήσουμε τη μπλε κάρτα σωστά, γιατί θα μπορούσε να είναι μια πολύ θετική εξέλιξη για αυτόν τον τόπο;

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Θα ήθελα απλά να επανέλθω σε ένα συγκεκριμένο ζήτημα. Στο παρελθόν, επανειλημμένα είχαμε το πρόβλημα ότι, ενώ αφενός δηλώναμε, από την ευρωπαϊκή σκοπιά, ότι χρειαζόμασταν εξειδικευμένους μετανάστες, αφετέρου εξακολουθούσαμε πάντα να είμαστε πολύ περιοριστικοί.

Υπάρχει μια αξιόπιστη σύγκριση ανάμεσα στην ελκυστικότητα της πράσινης κάρτας των ΗΠΑ και συγκρίσιμων συστημάτων και τι θέλουμε να κάνουμε στην Ευρώπη;

Jean-Pierre Jouyet, *Εν Ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου*. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι ακριβώς αυτό προσπαθούμε να κάνουμε: να αποδεχτούμε το γεγονός ότι η Ευρώπη πάντα χρειάζεται μετανάστες. Είναι σαφές ότι θα βρισκόμαστε σε μειονεκτική θέση δημογραφικά και από άποψη ελκυστικότητας σε σύγκριση με άλλες περιοχές του κόσμου και για το λόγο αυτό πρέπει να τηρήσουμε μια ανοικτή πολιτική και εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προς τις πραγματικά αναδυόμενες χώρες και, εντός αυτού του πλαισίου, πρέπει να διασφαλίσουμε, αφενός, ότι έχουμε ένα νομικό πλαίσιο για τους οικονομικούς μετανάστες και, αφετέρου, ότι επιτυγχάνουμε ισορροπημένες συμφωνίες με τις χώρες προέλευσης συνδυάζοντας την ικανότητα υποδοχής και προλαμβάνοντας μια διαρροή εγκεφάλων όσον τι αφορά.

Πιστεύω ότι το να λάβουμε υπόψη μας τα νέα φαινόμενα της οικονομικής μετανάστευσης και να τους εξασφαλίσουμε ένα πλαίσιο είναι ένα από τα πιο καινοτόμα στοιχεία του Συμφώνου Μετανάστευσης και Ασύλου που ενέκριναν τα 27 κράτη μέλη. Σε απάντηση στο ερώτημα του αξιότιμου βουλευτή: ναι, θα προσπαθήσουμε σε αυτόν τον τομέα να ακολουθήσουμε κάποια από τα όσα έχουν γίνει στις Ηνωμένες Πολιτείες με ευφυή και αποτελεσματικό τρόπο.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αρ. 2 του **Liam Aylward** (H-0705/08)

Θέμα: Συνέπειες της προσέγγισης βάσει εκτίμησης του κινδύνου σε ότι αφορά τις τιμές των τροφίμων και την ανθεκτικότητα στους επιβλαβείς μικροοργανισμούς

Εάν υποθέσουμε ότι η προσέγγιση που βασίζεται στην εκτίμηση του κινδύνου θα μειώσει τον αριθμό των παρασιτοκτόνων στην αγορά, ποιό πιστεύει το Συμβούλιο, ότι θα είναι το μελλοντικό αποτέλεσμα στην ανάπτυξη αντοχής των παρασίτων και στην γεωργική παραγωγή στην ΕΕ; ποιές θα είναι οι συνέπειες στις τιμές των τροφίμων και στην επισιτιστική ασφάλεια, καθώς και οι επιπτώσεις για τις αναπτυσσόμενες χώρες; (Ορισμένοι εμπειρογνώμονες πιστεύουν ότι η ΕΕ θα αυξήσει τις προμήθειες σε τρόφιμα από τον αναπτυσσόμενο κόσμο, με αποτέλεσμα την αύξηση της τιμής των τροφίμων και, ως εκ τούτου, την επιδείνωση της θέσης των ατόμων που ζουν στα όρια της φτώχειας.)

Jean-Pierre Jouyet, *Εν Ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου.* – (FR) Όσον αφορά τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα, έχει υποβληθεί ένα πακέτο για τα 'φυτοφάρμακα' στο Συμβούλιο, ο στόχος του οποίου είναι να αναθεωρηθούν οι κανονισμοί που διέπουν τη διάθεση στην αγορά τέτοιων προϊόντων και να εισαχθεί μια οδηγία που να διέπει την αιεφόρο χρήση τους.

Ο στόχος είναι να εξασφαλιστεί ότι η χρήση φυτοφαρμάκων είναι συμβατή με την περιβαλλοντική διατήρηση και με την προστασία της υγείας και πρέπει ασφαλώς να λάβουμε υπόψη τις συνέπειες του πακέτου για την ανθεκτικότητα στους επιβλαβείς μικροοργανισμούς. Ήταν πάνω σε αυτήν τη βάση που το Συμβούλιο συμφώνησε μια κοινή θέση στις 15 Σεπτεμβρίου.

Αυτή η θέση περιλαμβάνει διατάξεις για τις δραστικές ουσίες που χρησιμοποιούνται στα φυτοφάρμακα που είναι να εγκριθούν μετά από μια εκτίμηση των κινδύνων που συνεπάγονται για την υγεία του ανθρώπου και των ζώων και για το περιβάλλον.

Πρόκειται για μια σημαντική πρόκληση. Και εδώ χρειάζεται να προστατέψουμε τους πολίτες μας, γιατί υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες, όπως καρκινογόνες ουσίες, μεταλλαξιογόνες ουσίες και ουσίες που είναι τοξικές για την αναπαραγωγή ή που μπορεί να διαταράξουν το ενδοκρινικό σύστημα και επομένως δεν θα έπρεπε να χρησιμοποιούνται. Το Συμβούλιο έχει επίσης λάβει υπόψη του τις συνέπειες στη γεωργική παραγωγή, γιατί το Συμβούλιο είναι αποφασισμένο να εξασφαλίσει η νέα νομοθεσία να μην έχει καμία αρνητική επίπτωση στο κόστος ή στη διαθεσιμότητα τροφίμων στην Ευρώπη ή σε άλλες περιοχές του κόσμου.

Αντιθέτως, η αναθεώρηση της νομοθεσίας για τα φυτοφάρμακα και την φυτοπροστασία θα πρέπει να ενισχύει την ελεύθερη κυκλοφορία προϊόντων, με αμοιβαία αναγνώριση των εγκρίσεων προϊόντων στην ίδια ζώνη και πιο ορθολογικές διαδικασίες έγκρισης των δραστικών ουσιών σε ευρωπαϊκό επίπεδο, και όλα αυτά θα πρέπει να βοηθήσουν στον εκσυγχρονισμό της ευρωπαϊκής γεωργίας και να βελτιώσουν την προστασία των καταναλωτών και των πολιτών.

Liam Aylward (UEN). - Μπορώ να διαβεβαιώσω τον υπουργό ότι όλοι θέλουμε να φροντίσουμε την υγεία των πολιτικών και το περιβάλλον, αλλά συμφωνεί το Συμβούλιο με την έκκληση για μια μελέτη επιπτώσεων από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με τις συνέπειες της παραγωγής τροφίμων και της προσφοράς τροφίμων, εξαιτίας αυτής της νομοθεσίας σε κάθε κράτος μέλος; Το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει αποτύχει να το κάνει αυτό μέχρι σήμερα είναι απολύτως απαράδεκτο.

Θα συμφωνούσε το Συμβούλιο ότι, χωρίς επαρκή επίκαιρη πληροφόρηση, δεν μπορεί να υπάρχει η απαίτηση να κάνουμε επιλογές και να λάβουμε αποφάσεις όντας ενημερωμένοι;

Jim Allister (NI). - Παρακολουθώντας την τελευταία ερώτηση, τι έχει να φοβηθεί το Συμβούλιο από μια κανονική εκτίμηση επιπτώσεων ώστε να μπορέσουμε ίσως να μάθουμε τον πραγματικό αντίκτυπο των προτάσεών σας στην παραγωγή τροφίμων στην Ευρώπη; Αυτό επηρεάζει και τους παραγωγούς και τους καταναλωτές. Οι παραγωγοί και οι καταναλωτές έχουν πολλά να χάσουν εάν τα φυτοφάρμακα, τα οποία επί του παρόντος έχουν ζωτική σημασία για τις καλλιέργειες, αποσυρθούν χωρίς να διατίθεται υποκατάστατο. Για παράδειγμα, τι θα κάνουν οι πατατοπαραγωγοί στη βόρεια Ευρώπη με το υγρό κλίμα τους όταν δεν υπάρχει κανένα υποκατάστατο για την αντιμετώπιση του περονόσπορου; Απλά θα πούμε «τι κρίμα»; Καλούμαστε να πούμε στους καταναλωτές μας «Ας εισάγουμε από χώρες που δεν σέβονται του ελέγχους των φυτοφαρμάκων»; Πραγματικά, δεν έχει έρθει η ώρα να επανεξετάσουμε και να εκπονήσουμε μια ενδεδειγμένη μελέτη επιπτώσεων για αυτές τις προτάσεις;

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Μπορώ να υποστηρίξω τα δύο τελευταία σχόλια σε σχέση με μια μελέτη επιπτώσεων; Πιστεύω ότι θα κέρδιζε πολλά η οπτική γωνία και της Επιτροπής και του Συμβουλίου εάν είχατε στοιχεία που να σας βοηθούν μέσω μια μελέτης επιπτώσεων. Ξέρω ότι ο ιρλανδέζικος περονόσπορος είναι μια χιλιοετή ιστορία, αλλά είναι ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα και νομίζω ότι χρειάζεται αντιμετώπιση, όχι μόνο από τη διάσταση

του παραγωγού αλλά έχοντας κατά νου ότι αυτό έχει επιπτώσεις στις τιμές των τροφίμων, την επάρκεια κι επίσης ότι πρόκειται να εισάγουμε ένα προϊόν που παράγεται χρησιμοποιώντας χημικά τα οποία η Ευρώπη θα απαγορεύσει.

Πείτε μου ότι υπάρχει κάποια λογική σε αυτό, γιατί εγώ δεν τη βλέπω.

Jean-Pierre Jouyet, *En Ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου.* – (FR) Τις ευχαριστίες μου στον κύριο Aylward, τον κύριο Allister και την κυρία McGuinness για τις ερωτήσεις τους. Για μας, ο σκοπός είναι να πετύχουμε μια συμφωνία σε αυτό το λεπτό ζήτημα σε δεύτερη ανάγνωση πριν το τέλος του έτους, με τυπική έγκριση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στη διάρκεια της περιόδου συνόδου του Δεκεμβρίου. Έχει προγραμματιστεί ένας τριμερής διάλογος ανάμεσα στην Επιτροπή, το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο προκειμένου να παντρέψουμε τις διαφορετικές απόψεις που έχουν εκφραστεί και, εντός αυτού του πλαισίου, μου φαίνεται πολύ λογικό να εκπονηθούν μελέτες επιπτώσεων προκειμένου να προσδιοριστούν οι επιπτώσεις αυτών των κανονισμών και στις μεθόδους παραγωγής και στην προστασία του καταναλωτή. Δεν έχω καμία αμφιβολία ότι θα μας δώσουν μια καλύτερη εικόνα των επιπτώσεων αυτών των οδηγιών.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αρ. 3 του **Seán Ó Neachtain** (H-0707/08)

Θέμα: Πρόσβαση σε χρηματοδότηση βάσει των ευρωπαϊκών προγραμμάτων έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης

Τι πρωτοβουλίες υιοθετεί το Συμβούλιο προκειμένου να εξασφαλίσει ότι οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις γνωρίζουν πλήρως με ποιό τρόπο δύνανται να αντλήσουν πόρους με βάση τα ευρωπαϊκά προγράμματα έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης, των οποίων το ποσό το οποίο προορίζεται για τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις θα υπερβεί τα 55 δισ. ευρώ κατά το διάστημα 2007-2013;

Jean-Pierre Jouyet, *En Ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου.* – (FR) Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να πω απαντώντας στον κύριο Ó Neachtain ότι, αφού εγκρίθηκε το πρώτο πρόγραμμα πλαίσιο για την έρευνα, το Συμβούλιο έχει θεσπίσει μια σειρά μέτρων για να βελτιώσει την πρόσβαση των επιχειρήσεων σε πληροφόρηση. Αυτά τα μέτρα θα πρέπει να επιτρέψουν στις επιχειρήσεις να έχουν πλήρη γνώση του τρόπου να λάβουν χρηματοδότηση από ευρωπαϊκά προγράμματα πλαίσιο για την έρευνα και την ανάπτυξη.

Υπάρχει, για παράδειγμα, ο διαδικτυακός τόπος Cordis, το οποίο είναι ένας τύπος ηλεκτρονικού εργαλείου που έχει δημιουργηθεί για να διευκολύνει την εισήγηση ευρωπαϊκών έργων τεχνολογικής έρευνας και ανάπτυξης. Οι επιχειρήσεις μπορούν να έχουν πρόσβαση σε όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για ευρωπαϊκά προγράμματα και για τους κύριους εθνικούς και περιφερειακούς παράγοντες στα διάφορα κράτη μέλη. Ο διαδικτυακός τόπος έχει έναν πρακτικό οδηγό για πηγές χρηματοδότησης για έρευνα και καινοτομία.

Υπάρχει επίσης ένα δίκτυο εθνικών σημείων επικοινωνίας το οποίο δημιουργήθηκε για να βελτιώσει την πρόσβαση των επιχειρήσεων σε πληροφορίες και το οποίο υποστηρίζεται εντός του πλαισίου του έβδομου ερευνητικού και αναπτυξιακού προγράμματος και του προγράμματος πλαισίου για την ανταγωνιστικότητα και την καινοτομία. Ο στόχος αυτού του δικτύου, επομένως, είναι να διευκολύνει την πληροφόρηση η οποία είναι όσο πιο εξατομικευμένη και αποκεντρωμένη γίνεται, καθιερώνοντας επικοινωνία μεταξύ διαφόρων ιδρυμάτων, είτε πρόκειται για εθνικά υπουργεία, πανεπιστήμια, ερευνητικά κέντρα ή εταιρείες ιδιωτών συμβούλων.

Τέλος, έχουμε δημοσιεύσει κατευθυντήριες γραμμές για τη χρήση πόρων από το Έβδομο Πρόγραμμα Πλαίσιο για την έρευνα και για τη χρήση των Διαρθρωτικών Ταμείων που μπορούν να αξιοποιηθούν στον ερευνητικό τομέα. Αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές παρέχουν ουσιαστικές πληροφορίες στις επιχειρήσεις και γνωρίζουμε επίσης ότι είναι αυτές οι πληροφορίες και αυτές οι πολλαπλές πηγές πληροφοριών που επιτρέπουν στις επιχειρήσεις μας να συναγωνιστούν για τα μέσα που έχει θέσει σε εφαρμογή η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Κύριε εν ενεργεία Πρόεδρε του Συμβουλίου, σας ευχαριστώ για την περιεκτική σας απάντηση. Εντούτοις, θα ήθελα να ρωτήσω εάν το Συμβούλιο μπορεί να δηλώσει με ποιο τρόπο μπορούν να αντιμετωπιστούν πιο αποτελεσματικά οι εφαρμογές του αναπτυξιακού προγράμματος και εάν έχει καθόλου σχέδια να εξασφαλίσει ότι θα λαμβάνουμε ταχύτερα απαντήσεις. Πώς πιστεύετε ότι θα έπρεπε να γίνει αυτό;

Teresa Riera Madurell (PSE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, και στο Έβδομο Πρόγραμμα Πλαίσιο και στο Πρόγραμμα Πλαίσιο για την Ανταγωνιστικότητα και την Καινοτομία, ένας από τους στόχους μας ήταν να ενθαρρύνουμε τη συμμετοχή των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Καθώς έχουν παρέλθει δύο έτη από την έγκριση αυτών των προγραμμάτων, θα μπορούσε το Συμβούλιο να μας πει εάν η συμμετοχή των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στα κράτη μέλη βελτιώνεται, για παράδειγμα, συγκριτικά με προηγούμενα προγράμματα πλαίσιο;

Avril Doyle (PPE-DE). - Θα μπορούσε παρακαλώ το Συμβούλιο να επιβεβαιώσει ότι σύμφωνα με το ΠΠ7 ολόκληρη η διαδικασία υποβολής αιτήσεων επρόκειτο να καταστεί πολύ πιο προσιτή, ότι αυτό έχει πράγματι συμβεί και ότι υπάρχει επίσης διαφάνεια ούτως ώστε οι επιχειρήσεις να γνωρίζουν εν γένει με ποιο τρόπο να λάβουν χρηματοδότηση και με ποιο τρόπο να ανταποκριθούν σε προσκλήσεις σχετικές με χρήματα που διατίθενται στο πλαίσιο του ΠΠ7;

Jean-Pierre Jouyet, Εν Ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου. - (FR) Θα είμαι απόλυτα ειλικρινής με τον κύριο Ó Neachtain: δεδομένων των θεμάτων που ήδη έχουν προγραμματιστεί να είναι στην ημερήσια διάταξη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου το Δεκέμβριο, δεν πιστεύω ότι θα τεθεί αυτό το ζήτημα στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, παρά την πρόκληση που αποτελεί. Πρέπει να τεθεί στα Συμβούλια Έρευνας και Ανταγωνιστικότητας. Έχω την αίσθηση ότι έχουν ήδη γίνει πάρα πολλά για τη βελτίωση του συστήματος πληροφόρησης.

Απαντώντας στην κυρία Riera, πιστεύω ότι πρέπει ακόμα να γίνουν πάρα πολλά. Μια πολιτική συμφωνία για την επικοινωνία θα εγκριθεί αύριο από την Επιτροπή, το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο ούτως ώστε οι ευρωπαϊκές ενέργειες να δημοσιεύονται ευρύτερα.

Πιστεύω ότι αυτό είναι ένα σημαντικό βήμα, αλλά θεωρώ ότι αυτό που έχει σημασία πέραν τούτου – και η κυρία Doyle έχει δίκιο να επιμένει σε αυτό, όπως και η κυρία Riera – είναι ότι πολλαπλασιάζουμε τα σημεία πρακτικής πληροφόρησης. Πιστεύω ότι αυτό το Σώμα έχει έναν πολύ σημαντικό εποπτικό ρόλο στο να διασφαλίσει αυτά τα σημεία πρακτικής πληροφόρησης να αναπτυχθούν ανεξαρτήτως της οπτικής γωνίας εκείνου στον οποίο θα πρέπει να απευθύνονται και ποιας διαδικασίας θα πρέπει να χρησιμοποιείται.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ. 4 του **Brian Crowley** (H-0709/08)

Θέμα: Έκτακτη βοήθεια μετά από φυσικές καταστροφές

Ποιες προτάσεις έχει παρουσιάσει η Προεδρία του Συμβουλίου για την επέκταση και βελτίωση της διαδικασίας χορήγησης έκτακτης βοήθειας στην ΕΕ ύστερα από φυσικές καταστροφές, όπως π.χ. πλημμύρες ή πυρκαγιές;

Jean-Pierre Jouyet, Εν Ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου. - (FR) Για να απαντήσω στον κύριο Crowley, η Ευρώπη υφίσταται ολοένα και περισσότερες καταστροφές και μεγάλες κρίσεις τα τελευταία χρόνια. Οι δασικές πυρκαγιές και πλημμύρες που έπληξαν αρκετές ευρωπαϊκές χώρες πρόσφατα έχουν καταδείξει ότι έχει ζωτική σημασία να βελτιώσουμε την αποτελεσματικότητα και την ικανότητα αντιμετώπισης αναγκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και αυτό πρέπει να γίνει μέσα σε πνεύμα αλληλεγγύης και προστασίας των πολιτών. Χρειαζόμαστε αλληλεγγύη και ενότητα και χρειάζεται να προστατέψουμε τους πολίτες εντός και εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για αυτό το λόγο οι προτεραιότητες της Προεδρίας περιλάμβαναν την ενίσχυση της ικανότητας αντιμετώπισης καταστροφών και κρίσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ξεκινώντας από υφιστάμενους κοινοτικούς πόρους, ειδικά το μηχανισμό πολιτικής προστασίας της κοινότητας, χρειάζεται να περάσουμε από διάφορα στάδια αντιμετώπισης καταστροφών. Πρώτον, χρειαζόμαστε πρόληψη, έρευνα και πληροφόρηση. Χρειαζόμαστε να εντατικοποιήσουμε τις προσπάθειες για την εφαρμογή συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης. Δεύτερον, χρειαζόμαστε να προετοιμαστούμε για κρίσεις, κάτι που σημαίνει ενίσχυση των ικανοτήτων διαχείρισης και αντιμετώπισης και του συντονισμού μεταξύ των εμπλεκόμενων φορέων σε κοινοτικό και διεθνές επίπεδο. Μέσω της παρέμβασης ελπίζουμε ότι θα αυξήσουμε την ικανότητα να παρέχουμε ευρωπαϊκή ανθρωπιστική βοήθεια και πολιτική προστασία κι έτσι να βελτιώσουμε τον κοινοτικό μηχανισμό πολιτικής προστασίας γύρω από ένα πιο λειτουργικό κέντρο.

Υπάρχουν γι' αυτό διάφορες αρμόδιες ομάδες εργασίας που μελετούν αυτά τα θέματα εντός του πλαισίου του Συμβουλίου και το Συμβούλιο θα λάβει υπόψη του αυτό το έργο πριν το τέλος του έτους. Για ενημέρωση των αξιότιμων βουλευτών, η Προεδρεία θα οργανώσει μια άσκηση πολιτικής προστασίας στις 4 και 6 Νοεμβρίου στην οποία θα συμμετέχουν όλοι οι γενικοί διευθυντές πολιτικής προστασίας των κρατών μελών. Αυτό θα μας επιτρέψει να δούμε επί τόπου τι πρόδος χρειάζεται σε αυτόν τον πολύ σημαντικό τομέα.

Brian Crowley (UEN). - Όσον αφορά το συντονισμό των δραστηριοτήτων, προφανώς αυτή είναι η σημαντικότερη πτυχή όπως είδαμε πέρσι με τις δασικές πυρκαγιές που εξαπλώθηκαν από την Ελλάδα στην Ιταλία και σε τμήματα της Σλοβενίας ή με την πλημμύρα του Δούναβη κατά καιρούς η οποία δεν είχε επιπτώσεις μόνο στην Αυστρία αλλά και σε άλλες χώρες κατά μήκος του.

Υπάρχει κάποια πρόταση να συστήσουμε μια μονάδα συντονισμού η οποία θα λειτουργεί μόνιμα σε κάποιο κεντρικό σημείο για να βοηθά στο συντονισμό με αυτές τις διασυνοριακές φυσικές καταστροφές οι οποίες έχουν επιπτώσεις σε ολόκληρη την Ένωση;

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Κύριε εν ενεργεία Πρόεδρε του Συμβουλίου, ο συντονισμός των μέτρων ενίσχυσης είναι η μία πλευρά, η άλλη είναι κατά πόσο παραμένει προφανές στους ευρωπαίους πολίτες ότι αυτό αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση και όχι μόνο τα κράτη μέλη – ότι η Ευρώπη κάνει μάλιστα κάτι για μεμονωμένους ανθρώπους σε τοπικό επίπεδο.

Jim Allister (NI). – Υπουργέ, θα μπορούσα να σας παραπέμψω στο όριο εισόδου σύμφωνα με το Ταμείο Αλληλεγγύης της ΕΕ. Έχει οριστεί, όπως το αντιλαμβάνομαι εγώ, σε κάτι σαν 3 δις. ευρώ. Έχει οριστεί στο ίδιο επίπεδο για μια μεγάλη χώρα όπως και για μια μικρή περιοχή και μια μεγάλη περιοχή. Κατά συνέπεια, μπορεί να έχετε κάποιο επίπεδο καταστροφής από πλημμύρες όπως συνέβη με μας στη βόρεια Ιρλανδία φέτος το καλοκαίρι, όπου είναι πολύ εκτεταμένη σε αυτήν τη συγκεκριμένη περιοχή όμως, επειδή πέφτει κάτω από το όριο και δεν εκτείνεται σε ολόκληρο το έθνος, δεν υπάρχει πρόσβαση στο Ταμείο Αλληλεγγύης της ΕΕ. Είναι δίκαιο αυτό; Δεν χρήζει επανεξέτασης αυτό και δεν χρειάζεται επίσης να ξαναδείτε τα ανόητα εμπόδια που αναγκάζονται να υπερπηδούν ιδιαίτερα οι αγρότες, για να προσπαθήσουν να έχουν πρόσβαση σε αυτήν τη χρηματοδότηση;

Jean-Pierre Jouyet, Εν Ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου. – (FR) Πρώτον, απαντώντας στον κύριο Crowley, πιστεύω ότι πράγματι η Προεδρεία φιλοδοξεί να φτάσει στο σημείο όπου θα υπάρχει ένα συντονιστικό κέντρο που θα είναι όσο πιο λειτουργικό γίνεται. Αυτό ελπίζουμε. Το πρόβλημα είναι ότι χρειαζόμαστε να πετύχουμε μια ισορροπία εδώ μεταξύ εκείνων που θέλουν περισσότερο συντονισμό, όπως συμβαίνει με την Προεδρεία και τα κράτη μέλη που είναι περισσότερο προσκολλημένα στο ρόλο της επικουρικότητας, και σε αυτόν τον τομέα. Τελικά, για να είμαστε απόλυτα σαφείς, η Προεδρεία θα καταβάλλει προσπάθειες εντός του πλαισίου του Συμβουλίου προς τον ενισχυμένο συντονισμό και – σε απάντηση στον κύριο Rack – πιο ορατό συντονισμό γιατί – όπως σωστά λέει ο κύριος Rack – χρειάζεται να προφυλάξουμε την ορατότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Απαντώντας στον κύριο Allister, όσον αφορά το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλληλεγγύης, γνωρίζω καλά πόση προσοχή χρειάζεται να δώσουμε στη Βόρεια Ιρλανδία σε σχέση με αρκετές φυσικές καταστροφές. Δεν έχω καθόλου πληροφόρηση για διακρίσεις εις βάρος της αλλά ασφαλώς θα εξασφαλίσω, με τις υπηρεσίες του Συμβουλίου, το Ταμείο Αλληλεγγύης να χρησιμοποιείται όσο πιο γρήγορα και ισότιμα γίνεται, ανάλογα με τις περιοχές, και σε ευρωπαϊκό επίπεδο και σε επίπεδο κράτους μέλους.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αρ. 5 του **Eoin Ryan** (H-0711/08)

Θέμα: Ασφάλεια των τροφίμων σε μια άνιση εταιρική σχέση

Εφόσον η ΕΕ δεσμεύεται να συνεχίσει να υποβάλλει πρωτοβουλίες προκειμένου να επιτευχθεί η ασφάλεια των τροφίμων που παρέχονται στον αναπτυσσόμενο κόσμο, ποιες είναι οι ενέργειες του Συμβουλίου έναντι των ισχυρισμών του αναπτυσσόμενου κόσμου ότι η ΕΕ εκμεταλλεύεται μια άνιση εταιρική σχέση πρώτον μέσω των διαπραγματεύσεων εμπορικών συμφωνιών οι οποίες σύμφωνα με τα λεγόμενα της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Αφρική, είναι "μη επαρκώς περιεκτικές", "στερούνται διαφάνειας" και επιτρέπουν στην ΕΕ να επωφελείται από αυτές και από την έλλειψη ικανότητας των αφρικανικών χωρών να χειρίζονται περίπλοκα νομικά ζητήματα, και δεύτερον με την εξασφάλιση του εφοδιασμού της Ευρώπης σε τρόφιμα εις βάρος, μεταξύ άλλων, της αλυσίδας της Δυτικής Αφρικής;

Jean-Pierre Jouyet, Εν Ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου. – (FR) Απαντώντας στον κύριο Ryan, όπως γνωρίζετε, η Συμφωνία Cotonou εισήγαγε μια νέα εταιρική σχέση ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τις 78 χώρες ΑΚΕ στις 23 Ιουνίου 2000. Αυτές οι νέες συμφωνίες θα πρέπει να προάγουν μια παγκόσμια προσέγγιση των σχέσεων ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και αυτές τις χώρες βάσει μιας εμπορικής προσέγγισης των εμπορευμάτων και των υπηρεσιών, συνοδευτικών μέτρων, μέτρων για την προαγωγή της περιφερειακής ολοκλήρωσης και του γεγονότος ότι αυτά τα εμπορικά μέτρα πρέπει να συμμορφώνονται με του κανόνες του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου. Αρκετές ενδιάμεσες συμφωνίες μονογράφτηκαν στο τέλος του 2007 οι οποίες, όπως υπογράμμισε το Συμβούλιο στα συμπεράσματα του Μαΐου 2008, αντιμετώπιζαν τον κίνδυνο διατάραξης του εμπορίου, που ήταν μια σημαντική ανησυχία.

Είναι απολύτως σαφές ότι η διαδικασία της διαπραγμάτευσης πλήρων περιφερειακών συμφωνιών οικονομικής εταιρικής σχέσης είναι μία από τις κύριες προτεραιότητες του Συμβουλίου. Το Συμβούλιο έχει, εξάλλου, θεσπίσει μια νέα σειρά συμπερασμάτων για τις συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης – την τέταρτη από το 2006 – που επαναλαμβάνει ότι ο σκοπός αυτών των συμφωνιών που είναι συμβατές με τον ΠΟΕ είναι να υποστηρίξουν την ανάπτυξη. Υπάρχει επομένως ακόμα σύγκλιση απόψεων εντός του Συμβουλίου για αυτό το σημαντικό ζήτημα και μια κοινή πρόθεση να επιτευχθούν πλήρεις περιφερειακές συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης οι οποίες θα συμβάλλουν στη βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη των χωρών ΑΚΕ.

Η ασφάλεια της προσφοράς τροφίμων βρίσκεται στην καρδιά των κοινών συζητήσεων, σύμφωνα με τα στοιχεία της επιτροπής που είναι αρμόδια για τις διαπραγματεύσεις. Σημειώνεται σταθερή πρόοδος σε περιφερειακό επίπεδο και συνεχίζει να είναι στόχος μας να συνάπτουμε πλήρεις περιφερειακές συμφωνίες το ταχύτερο δυνατό.

Όσον αφορά δε τις συμφωνίες εταιρικής σχέσης στον τομέα της αλιείας, θα ήθελα να υπενθυμίσω στο Σώμα ότι, μετά τα συμπεράσματα του Συμβουλίου τον Ιούλιο του 2004, η Κοινότητα έχει θεσπίσει έναν νέο τύπο διμερούς συμφωνίας. Αυτό που με ανησυχεί είναι ότι, πρώτον, οι αλιευτικές ευκαιρίες θα πρέπει – και ευχόμαστε να γίνει – να καταμερίζονται στα κοινοτικά σκάφη με βάση διάφανων επιστημονικών γνωμοδοτήσεων και, δεύτερον, ότι μέρος της οικονομικής ενίσχυσης από την Επιτροπή που περιγράφεται στις λεγόμενες τομεακές συμφωνίες στήριξης θα πρέπει να χρησιμοποιείται για την ανάπτυξη του τομέα της αλιείας του παράκτιου κράτους εταίρου, ούτως ώστε να δημιουργηθεί υπεύθυνη και βιώσιμη αλιεία.

Τέλος, αυτό που πρέπει να θυμόμαστε είναι ότι χρειαζόμαστε ενδιάμεσες συμφωνίες, αλλά πρέπει να προχωρήσουμε το συντομότερο δυνατόν προς πλήρεις συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης, και σε αυτό επάνω δουλεύουν όλα τα μέλη του Συμβουλίου.

Eoin Ryan (UEN). - Ποια μέτρα διαφάνειας μπορεί το Συμβούλιο να θέσει σε εφαρμογή για να εξασφαλίσει τη μέγιστη αποτελεσματικότητα, όχι μόνο των εμπορικών συμφωνιών, αλλά και της ενίσχυσης στον αναπτυσσόμενο κόσμο και γι' αυτόν;

Λαμβανομένου υπόψη ότι ακούμε τη μία πλευρά από την Επιτροπή για τις ΣΟΕΣ κι έπειτα πολύ κριτική από ΜΚΟ για τις ΣΟΕΣ, είναι πολύ δύσκολο να διαπιστώσει κανείς ποιος έχει δίκιο σε αυτό το ζήτημα και ποιος πραγματικά επωφελείται. Αλλά σαφέστατα υπάρχει συνεπής κριτική και έλλειψη διαφάνειας σε αυτές τις ΣΟΕΣ. Απλά θα σας παρακαλούσα να τον σχολιάσετε αυτό.

Avril Doyle (PPE-DE). - Σε σχέση με την αλιεία στη Δυτική Αφρική, θα μπορούσα να το θέσω στην Προεδρεία ότι αυτές οι συμφωνίες αλιείας, αν και διμερείς, χρειάζονται πολύ περισσότερη παρακολούθηση και επανεξέταση από την ΕΕ και την Επιτροπή ώστε να εξασφαλιστεί ότι η ακραία ένδεια και το χρέος αυτών των τρίτων χωρών δεν ασκούν αφόρητη και ακατανίκητη πίεση για υπογραφή αυτών των κερδοφόρων συμφωνιών οι οποίες συχνά, και εν γένει, οδηγούν σε σοβαρά μη βιώσιμη και ανεύθυνη εκμετάλλευση των πόρων; Πιστεύω ότι υπάρχει ένα μεγάλο ερωτηματικό για το τι κάνει εν προκειμένω η Ευρώπη. Θα μπορούσε παρακαλώ η Προεδρεία να το σχολιάσει αυτό;

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να επαναλάβω το ερώτημα της κυρίας Doyle, αλλά θα ήθελα να το θέσω λίγο διαφορετικά.

Η διαχείριση της αλιείας της Δυτικής Σαχάρας μεταφέρθηκε στο Μαρόκο πριν από περίπου είκοσι χρόνια. Δεν ασκήθηκε κάποια πίεση γι' αυτό. Η αλιεία σε εκείνη την περιοχή από την Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν ελάχιστη, αλλά υπάρχει όντως πρόβλημα με την κακή διαχείριση της αλιείας.

Το ερώτημά μου είναι το εξής: ποια μέτρα μπορούμε να λάβουμε για να βοηθήσουμε χώρες που είναι υπεύθυνες για την αλιεία, προκειμένου να εξασφαλίσουμε αποτελεσματική παρακολούθηση; Δεν αρκεί απλά να μην υπογράφουμε συμφωνίες αλιείας. Εάν δεν υπάρχει αποτελεσματική παρακολούθηση της αλιείας, πάντα θα υπάρχουν προβλήματα.

Μπορεί η Ευρωπαϊκή Ένωση να κάνει κάτι για να βοηθήσει αυτές τις χώρες να παρακολουθήσουν αποτελεσματικά την αλιεία τους και να αποφευχθεί η εξάντληση των φυσικών πόρων τους, όπως συμβαίνει σήμερα;

Jean-Pierre Jouyet, Εν Ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου. – (FR) Πιστεύω ότι, όσον αφορά τη διαφάνεια, αυτές οι συμφωνίες θα πρέπει να χαρακτηρίζονται από υψηλή διαφάνεια. Προσωπικά δεν έχω κάποιο σχόλιο για τυχόν έλλειψη διαφάνειας. Αυτό που πρέπει να έχουμε κατά νου είναι ότι βρισκόμαστε σε μια μεταβατική φάση με αυτές τις ενδιάμεσες συμφωνίες. Δεν είναι απολύτως ικανοποιητικές, αλλά δεν έχουμε άλλη επιλογή εξαιτίας των κανόνων του ΠΟΕ.

Δεύτερον, ο αξιότιμος βουλευτής έχει δίκιο: οι χώρες που τις συνάψαν, επικρίνουν αυτού του τύπου τις συμφωνίες. Πάντα ασκείται κριτική για την αποτελεσματικότητα της αναπτυξιακής βοήθειας. Συνεργαζόμαστε με την Επιτροπή για να εξασφαλίσουμε ότι αυτοί οι μηχανισμοί ενίσχυσης και αυτοί οι μηχανισμοί στήριξης θα είναι πιο διαφανείς, αυτό είναι σαφές.

Τρίτον, αυτό που θέλουμε είναι να προχωρήσουμε σε καθολικές συμφωνίες οι οποίες θα περιλαμβάνουν όλους τους φορείς και τους εκπροσώπους της κοινωνίας των πολιτών στις χώρες εταίρους.

Τέταρτον, όσον αφορά την αλιεία κατά μήκος της ακτής της Δυτικής Αφρικής, πιστεύω ότι η κυρία Doyle έχει δίκιο. Προφανώς χρειάζεται να εξασφαλίσουμε ότι πάντα θα υπάρχει βιώσιμη ανάπτυξη και, όπως και να 'χει, οι συμφωνίες που παραμένουν διμερείς δεν πρέπει να ασκούν υπερβολικές πιέσεις. Όπως επεσήμανε ο αξιότιμος βουλευτής,

πρέπει να εφαρμόζουμε αποτελεσματικά μέτρα για να ελέγχουμε τους αλιευτικούς πόρους. Δεν είναι εύκολο. Φυσικά, πρέπει να λάβουμε υπόψη της κατάστασης της οικονομικής ανάπτυξης και να βοηθήσουμε αυτές τις χώρες να ενσωματωθούν καλύτερα στις διεθνείς εμπορικές ζώνες.

Πρόεδρος. – Το ερώτημα αριθ. 6 κρίθηκε μη αποδεκτό καθώς είναι παρόμοιο με ένα ερώτημα που απαντήθηκε στη διάρκεια της περιόδου συνόδου του Σεπτεμβρίου II.

Ερώτηση αριθ. 7 του **Manuel Medina Ortega** (H-0719/08)

Θέμα: Ασφάλεια των αερομεταφορών

Δεδομένης της πρόσφατης αύξησης των αεροπορικών ατυχημάτων των τελευταίων μηνών σε διάφορα μέρη του κόσμου, εκτιμά το Συμβούλιο ότι είναι επαρκείς οι ισχύοντες διεθνείς κανόνες και οι διαδικασίες που αφορούν την ασφάλεια των αερομεταφορών ή είναι απαραίτητο να αναληφθούν νέες πρωτοβουλίες για την ασφάλεια των πολιτών τόσο στις μεταφορές εντός της Ευρώπης όσο και εκτός του εναέριου χώρου μας;

Jean-Pierre Jouyet, *Εν Ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου.* – (FR) Κύριε Πρόεδρε, σε απάντηση στον κύριο Medina Ortega, οι αερομεταφορές συνεχίζουν να αποτελούν ένα από τα ασφαλέστερα μέσα μεταφοράς, αλλά είναι αλήθεια – και κατανοώ τα συναισθήματα όλων – ότι ορισμένα ατυχήματα, ειδικά εκείνο που συνέβη στην Ισπανία φέτος το καλοκαίρι, μας υπενθυμίζουν τις εξαιρετικά τραγικές συνέπειες αυτών των ατυχημάτων.

Η βελτίωση της ασφάλειας των επιβατών των αεροπορικών εταιρειών εξακολουθεί να αποτελεί μία από τις κύριες προτεραιότητες του Συμβουλίου. Θα ήθελα να υπενθυμίσω στο Σώμα ότι υπάρχει ένας κανονισμός, που ενέκρινε το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, ο οποίος καθιερώνει μιας μαύρη λίστα επικίνδυνων αεροπορικών εταιρειών. Αυτός ο κανονισμός επιτρέπει τα αεροσκάφη που θεωρούνται μη ασφαλή να εμποδίζονται να χρησιμοποιούν τον κοινοτικό εναέριο χώρο και είναι ένας αποτελεσματικός τρόπος βελτίωσης της εφαρμογής των διεθνών προτύπων ασφαλείας σε χώρες στις οποίες η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν τηρούνται ούτε οι ελάχιστοι κανόνες ασφαλείας. Ο κατάλογος αυτός ενημερώνεται τακτικά.

Σε αυτόν το βασικό τομέα της ασφάλειας των αερομεταφορών, ένα άλλο σημαντικό στοιχείο είναι η σύσταση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ασφάλειας της Αεροπορίας, η αποστολή του οποίου είναι να προάγει το υψηλότερο δυνατό επίπεδο ασφάλειας και περιβαλλοντικής προστασίας στην πολιτική αεροπορία. Τα θεσμικά όργανα της Κοινότητας έχουν επίσης αντιμετωπίσει υποθέσεις αεροσκαφών που δραστηριοποιούνταν εντός της Κοινότητας από αερομεταφορείς τρίτων χωρών, ήτοι αερομεταφορέων εκτός της Κοινότητας και έχουν οριστεί κοινοτικοί κανόνες για την έκδοση αδειών πληρώματος, για τη λειτουργία και για τα πρότυπα ασφαλείας.

Προφανώς, όπως ορθά επεσήμανε ο αξιότιμος βουλευτής, αυτοί οι κανόνες χρειάζεται να συμπληρωθούν και να ενισχυθούν και ελπίζω ότι Επιτροπή θα υποβάλει κάποιες προτάσεις το ταχύτερο δυνατό. Αυτές οι προτάσεις θα εξεταστούν από το Συμβούλιο και αυτό το Σώμα εντός του πλαισίου της διαδικασίας ρύθμισης την οποία γνωρίζετε.

Χρειάζεται επίσης να συνεργαστούμε με τον Διεθνή Οργανισμό Πολιτικής Αεροπορίας ο οποίος αποτελεί ασφαλώς έναν εταίρο κλειδί σε αυτόν τον τομέα και η Γαλλική Προεδρεία είναι αποφασισμένη να σημειώσει πρόοδο στην ασφάλεια των αερομεταφορών. Έχει ήδη αρχίσει να εξετάζει νέες προτάσεις της Επιτροπής που εγκρίθηκαν τον περασμένο Ιούνιο με σκοπό να καθιερώσει κοινοτικούς κανόνες ασφαλείας για τα αεροδρόμια, την εναέρια κυκλοφορία και τις υπηρεσίες αεροπορίας.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Σας ευχαριστώ πολύ για τη μακρά σας απάντηση, κύριε εν ενεργεία Πρόεδρε του Συμβουλίου. Ήταν πολύ εμπεριστατωμένη.

Η συμπληρωματική μου απάντηση είναι απλά ότι κάποιοι είπαν ότι η αύξηση των δυστυχημάτων συνδέεται με τις προσπάθειες των αεροπορικών εταιρειών να ανταγωνιστούν η μία την άλλη στην προσφορά φτηνών εισιτηρίων. Οι καταναλωτές είναι πολύ χαρούμενοι που πληρώνουν λιγότερα για να πετάξουν, αλλά δεν ξέρω εάν η Επιτροπή έχει τυχόν μελέτες που να αποδεικνύουν ότι οι χαμηλού κόστους πτήσεις συνδέονται με την αύξηση του αριθμού των αεροπορικών δυστυχημάτων.

Robert Evans (PSE). – Το θέμα που θα θίξω σχετίζεται με αυτό το όλο ζήτημα της ασφάλειας των αερομεταφορών. Έχουν καταγραφεί αρκετά συμβάντα όπου επιβάτες, ορισμένες φορές Βρετανοί, ορισμένες φορές άλλων εθνικοτήτων, έχουν καταναλώσει υπερβολικό αλκοόλ στη διάρκεια της πτήσης και ήταν επικίνδυνοι για τους άλλους επιβάτες, ακόμα και για ολόκληρο το αεροσκάφος.

Πιστεύεται ότι υπάρχει περίπτωση να μην επιτρέπεται η επιβίβαση στα αεροπλάνα επιβατών που μεταφέρουν αλκοόλ;

Jean-Pierre Jouyet, *Εν Ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου.* – (FR) Πιστεύω ότι η Επιτροπή θα πρέπει να εξετάσει όλες τις πηγές κινδύνου εντός του πλαισίου των προτάσεών της. Εάν φανεί – για να απαντήσω στην τελευταία

ερώτηση του κυρίου Evans – ότι αυτή είναι μια αιτία, όπως μπορεί κάλλιστα να είναι, τότε συμφωνώ. Χρειάζεται επίσης να λάβουμε υπόψη μας τη συμπεριφορά των επιβατών εντός αυτού του πλαισίου, και αυτό μου επιτρέπει να απαντήσω στον κύριο Ortega, γιατί δεν είναι στις χαμηλούς κόστους πτήσεις που συμβαίνουν αυτού του τύπου τα συμβάντα, γιατί οι πωλήσεις αναμφίβολα είναι πιο περιορισμένες.

Εντούτοις, σε απάντηση στον κύριο Ortega, δεν γνωρίζω την ύπαρξη άμεσης σύνδεσης μεταξύ των χαμηλού κόστους πτήσεων, εάν αυτή είναι η ερώτησή σας και του αριθμού των δυστυχημάτων. Αυτό που πράγματι συμβαίνει είναι ότι υπάρχει μια σχέση ανάμεσα στις εταιρείες που επιδιώκουν να μειώσουν το κόστος, ειδικά από άποψη συντήρησης, ασφάλειας και διάρκειας ζωής του αεροπλάνου και του αριθμού των δυστυχημάτων. Για αυτό το θέμα πρέπει να παλέψουμε και να εξασφαλίσουμε μέσω υφιστάμενων επιτροπών και, το σημαντικότερο, το σχέδιο CESAR, να υπάρχει καλύτερος έλεγχος των δραστηριοτήτων αυτών των εταιρειών, ειδικά όσον αφορά τη συντήρηση η οποία, όπως θα δείξει η έρευνα, ευθύνεται για αυτές τις καταστροφές σε ορισμένες περιπτώσεις, των οποίων δυστυχώς υπήρξατε τα θύματα. Πιστεύω ότι πραγματικά θα πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή σε αυτό το φαινόμενο.

Avril Doyle (PPE-DE). - Ευχαριστώ, αν και διακόπτω. Το μόνο που θα θέλαμε είναι διαβεβαιώσεις – ξεφεύγουμε λιγάκι από το θέμα, κάνοντας κατάχρηση της γενναιοδωρίας της Έδρας – θα μπορούσατε παρακαλώ να κάνετε κάτι για την πρόσβαση στο Στρασβούργο, ώστε να μπορούμε να έρθουμε αεροπορικώς στο Αεροδρόμιο του Στρασβούργου και να φτάσουμε εδώ; Το Στρασβούργο είναι μια όμορφη πόλη αλλά δεν μπορούμε να φτάσουμε εδώ και γι' αυτό παραπονιόμαστε όλοι για τις εδώ συνεδριάσεις.

Jean-Pierre Jouyet, Εν Ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου. – (FR) Χαίρομαι που θα μπορέσω να απαντήσω στη κυρία Doyle, την οποία συμπαθώ ιδιαίτερα και τρέφω μεγάλη εκτίμηση. Θα ήθελα να επισημάνω ότι κάνουμε μια σοβαρή προσπάθεια να βελτιώσουμε την πρόσβαση στο Στρασβούργο και ότι, όπως γνωρίζετε, επιδοτούμε πέντε αεροπορικές εταιρείες. Η Γαλλική Κυβέρνηση, για να δούμε και την άλλη πλευρά για λίγο, ξοδεύει πάνω από 22 εκατομμύρια προκειμένου να εγγυηθεί ότι αυτές οι αεροπορικές εταιρείες θα πετάνε στο Στρασβούργο. Προσπαθήσαμε επίσης να βελτιώσουμε τη σιδηροδρομική πρόσβαση μεταξύ Βρυξελλών και Στρασβούργου με την παράκαμψη μέσω Roissy και μια σύνδεση μεταξύ Thalys και TGV. Προφανώς χρειάζεται να κάνουμε περισσότερα. Θα προσπαθήσουμε να συνεχίσουμε. Επί του παρόντος συζητάμε με ποιο τρόπο θα συνεχίσουμε να βελτιώνουμε τις υπηρεσίες στις οποίες αναφερθήκατε – και συμμερίζομαι την άποψή σας εδώ – καθώς είναι μια όμορφη πόλη αυτή.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αρ. 8 του **Robert Evans** (H-0721/08)

Θέμα: Ηλεκτρονικά διαβατήρια

Με την έλλειψη οπτικού ελέγχου εκ μέρους αρμόδιου υπαλλήλου, τι διαβεβαιώσεις μπορεί να δώσει το Συμβούλιο ότι η χρήση ηλεκτρονικών διαβατηρίων σε ορισμένα αεροδρόμια δεν θα μειώσει την ασφάλεια ή δεν θα αυξήσει τη δυνατότητα για πλαστοπροσωπία;

Jean-Pierre Jouyet, Εν Ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, απαντώντας στον κύριο Evans, ο Συμβούλιο δίνει σήμερα μεγάλη σημασία στην ενίσχυση των ελέγχων στα εξωτερικά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάτι που τονίστηκε ξανά σήμερα το πρωί.

Δεν θέλουμε να κατασκευάσουμε μια Ευρώπη φρούριο, αλλά πρέπει να έχουμε κατά νου ότι ο χώρος Σένγκεν έχει διευρυνθεί και ότι το Σένγκεν πρέπει να λειτουργεί με απόλυτα αποτελεσματικό τρόπο και ότι είναι κοινή μας ευθύνη να καταπολεμήσουμε το διασυνοριακό έγκλημα και να εξασφαλίσουμε την απόλυτη αποτροπή της παρανομίας.

Το Συμβούλιο έχει φροντίσει αναλόγως να γίνεται καλύτερη χρήση της νέας τεχνολογίας στη διαχείριση των εξωτερικών μας συνόρων. Η Επιτροπή έχει εκδώσει μια απολύτως καλοδεχούμενη ανακοίνωση με τίτλο «Τα επόμενα βήματα στη διαχείριση των συντοριακών ελέγχων στην Ευρωπαϊκή Ένωση», κάτι που μας φαίνεται μια εξαιρετική πρόταση.

Είναι επίσης ουσιαστικό η διευκόλυνση των ελέγχων στα συντοριακά σημεία ελέγχου, και μπορώ να διαβεβαιώσω τον κύριο Evans για αυτό, να μη θέσει σε αμφισβήτηση την ακεραιότητα και την ασφάλεια του χώρου Σένγκεν. Η αυτόματη επαλήθευση της ταυτότητας των ταξιδιωτών δεν πρέπει να οδηγήσει σε μείωση της συντοριακής ασφάλειας.

Όπως γνωρίζετε, ο κανονισμός 2252/04 παρέχει εγγυήσεις. Αυτό το έγγραφο καθορίζει ακριβή πρότυπα για την ενσωμάτωση βιομετρικών στοιχείων στα διαβατήρια και τα ταξιδιωτικά έγγραφα που εκδίδονται από τα κράτη μέλη. Αυτές οι διατάξεις επιτρέπουν να γίνουν πιο ασφαλή τα διαβατήρια και μας επιτρέπουν να καταπολεμήσουμε αποτελεσματικά την πλαστογράφηση εγγράφων, καθιερώνοντας ένας πιο αξιόπιστο σύνδεσμο ανάμεσα στο έγγραφο και τον ιδιοκτήτη του. Οι εγγυήσεις που περιλαμβάνει αυτός ο κανονισμός πρέπει να ενισχυθούν και πρέπει να συνεχίσουμε αυτήν την πρωτοβουλία – αυτή είναι η ιδέα του συμφώνου για την μετανάστευση και το άσυλο που περιέγραψε ο Πρόεδρος Σαρκοζί αναλυτικά στην πρωινή συνεδρίαση.

Αυτό που έχει σημασία είναι ότι έχουμε ήδη σε ισχύ το νομικό πλαίσιο για δράση. Επίσης έχει σημασία, κύριε Evans, ότι τώρα έχουμε παράλληλα, μέσω του συμφώνου, κοινή πολιτική βούληση για να εξασφαλίσουμε την ασφάλεια που είναι ουσιαστική εντός του πλαισίου ενός διευρυμένου χώρου ελευθερίας.

Robert Evans (PSE). - Σαν τον υπουργό, δεν επιθυμώ η Ευρώπη να γίνει φρούριο και θέλω λογικούς ελέγχους ασφαλείας και τη χρήση της νέας τεχνολογίας. Αλλά υπήρξα μάρτυρας της χρήσης αυτών των διαβατηρίων και αναρωτιέμαι εάν μπορεί να μου πει πού κάνω λάθος, γιατί αυτό που συμβαίνει είναι αυτός που διαδίδει ένα ηλεκτρονικό διαβατήριο να φτάνει σε ένα μηχάνημα, να τοποθετεί το διαβατήριο στη συσκευή ανάγνωσης κι έπειτα να περνά εάν το διαβατήριο είναι εντάξει. Δεν μπορώ να καταλάβω πώς αυτό επιτυγχάνει οτιδήποτε άλλο πέραν του να ελέγχει εάν αυτό το άτομο διαδίδει ένα έγκυρο διαβατήριο.

Αυτό που δεν επιτυγχάνεται είναι να ελέγχεται ότι το άτομο έχει ένα διαβατήριο το οποίο έχει εκδοθεί στο όνομά του. Από ό,τι καταλαβαίνω, επομένως, είναι ότι τίποτα δεν θα μπορούσε να με σταματήσει να χρησιμοποιήσω το δικό σας διαβατήριο, Υπουργέ – εάν ήσασταν διατεθειμένος να μου το δανείσετε – να περάσω τον έλεγχο, γιατί δεν υπάρχει κανείς εκεί να ελέγξει εάν η εικόνα και το πρόσωπο ταιριάζουν ή θα μπορούσα να χρησιμοποιήσω το διαβατήριο ενός διακεκριμένου ανθρώπου όπως του κυρίου McMillan-Scott.

Αναρωτιέμαι εάν μπορείτε να με διαβεβαιώσετε για το που ακριβώς γίνεται ο έλεγχος όσον αφορά τον ιδιοκτήτη και την πραγματική ταυτότητα του ατόμου.

Jean-Pierre Jouyet, Εν Ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου. – (FR) Αυτή είναι μια εύκολη απάντηση, και σας ευγνωμονώ για αυτήν, κύριε Evans. Όχι, πιστεύω πολύ σοβαρά ότι εάν υπάρχει ένα κενό σε επίπεδο ελέγχου ταυτότητας και αυτό είναι κάτι που πρέπει να ελέγξω, τότε πρέπει πραγματικά να διασφαλίσουμε ότι έχουμε αποδεικτικά στοιχεία της ταυτότητας. Αυτό μου φαίνεται αρκετά σαφές. Δεν μπορούμε να ανεχτούμε ανταλλαγές διαβατηρίων.

Για το λόγο αυτό, θα έχω στο νου μου τις παρατηρήσεις σας. Θα ελέγξουμε τα όσα είπατε και μπορείτε να μείνετε ήσυχος ότι, στο πλαίσιο των μέτρων που διαθέτει το Συμβούλιο και τις εργασίες για την εφαρμογή του Συμφώνου Μετανάστευσης και Ασύλου, θα εξετάσουμε για μία ακόμη φορά κατά πόσο είναι συνετό να ενισχύσουμε αυτό το σημείο εντός του πλαισίου του χώρου Σένγκεν. Αυτό πρέπει να γίνει.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ. 9 της **Marian Harkin** (H-0723/08)

Θέμα: Εθελοντισμός

Διάκειται θετικά η γαλλική προεδρία του Συμβουλίου στο αίτημα να ζητήσει από τη Eurostat να συστήσει την εφαρμογή του εγχειριδίου των Ηνωμένων Εθνών για τα μη κερδοσκοπικά ιδρύματα στο σύστημα εθνικών λογαριασμών, λαμβάνοντας υπόψη ότι αποτελεί τομέα του στατιστικού συστήματος που θίγει τους ευρωπαίους πολίτες άμεσα και, ως εκ τούτου, αξιοποιεί την ανάμιξη των πολιτών σε εθελοντικές δραστηριότητες, δίνοντας για πρώτη φορά στον εθελοντισμό σαφή θέση στο πλαίσιο του στατιστικού συστήματος;

Jean-Pierre Jouyet, Εν Ενεργεία Πρόεδρος του Συμβουλίου. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, σε απάντηση στην κυρία Harkin, η Επιτροπή, όπως γνωρίζετε, προέβη σε συζητήσεις στην Επιτροπή Στατιστικών για Θέματα Νομισματικά, Χρηματοπιστωτικά και Ισοζυγίου Πληρωμών, ήτοι την Eurostat, υποθέτω. Στο τέλος αυτών των συζητήσεων, η επιτροπή θεώρησε ότι χρειαζόταν να εκπονηθούν πρόσθετες έρευνες σε ακαδημαϊκό επίπεδο, προκειμένου να οριστούν εναρμονισμένα κριτήρια προσδιορισμού για τις μη κερδοσκοπικές οργανώσεις, ούτως ώστε να μπορούν να γίνουν αξιόπιστες συγκρίσεις στο χρόνο και το χώρο ανάμεσα σε αυτά τα ιδρύματα. Επομένως, αυτό το ζήτημα των στατιστικών στοιχείων είναι σημαντικό, γιατί αληθεύει ότι οι δομές στον τομέα του εθελοντισμού ποικίλλουν σε μεγάλο βαθμό και πρέπει να κατανοήσουμε αυτές τις δομές καλύτερα. Εντούτοις, αυτό που έχει σημασία και θα ήθελα να διαβεβαιώσω την αξιότιμη βουλευτή σε αυτό το θέμα, είναι ότι στο Συμβούλιο είμαστε ιδιαίτερα προσκολλημένοι στο να αναπτύξουμε τον τομέα του εθελοντισμού. Το θέμα είναι οι πολίτες να ενστερνιστούν την ευρωπαϊκή φιλοδοξία, ειδικά οι νέοι άνθρωποι. Πρόσφατα διαπιστώσαμε, από τις τελευταίες μελέτες, ότι φυσικά δεν είναι οι μεγαλύτεροι φιλοευρωπαίοι, παρά τις ευκαιρίες που τους έχουν δοθεί.

Για το λόγο αυτό, τον Νοέμβριο το πρόγραμμα του Συμβουλίου «Εκπαίδευση, Νεολαία και Πολιτισμός» θα πρέπει να εγκρίνει μια σύσταση για την κινητικότητα των νέων εθελοντών στην Ευρώπη ούτως ώστε να ενθαρρύνει την εθελοντική εργασία σε ευρωπαϊκό επίπεδο και έτσι να εξασφαλίσει μια πιο καθαρή εικόνα της Ευρώπης, ιδιαίτερα στους νεαρούς συμπολίτες μας.

Marian Harkin (ALDE). - Καταρχήν, ευχαριστώ την προεδρεία για την απάντησή της και, πράγματι, επιδοκιμάζω τη Γαλλική Προεδρεία για την πρωτοβουλία για την κινητικότητα. Εντούτοις, η απάντησή σας μνημονεύει μια επιστολή εδώ από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή η οποία δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένας αντιπερισπασμός, γιατί λέει ότι η έμφαση δόθηκε στη διαφορετικότητα του νομικού καθεστώτος και την έλλειψη εναρμονισμένων κριτηρίων

στον προσδιορισμό μη κερδοσκοπικών δραστηριοτήτων στις διάφορες χώρες. Υπουργέ, γνωρίζετε πολύ καλά ότι 32 χώρες ήδη παράγουν αυτά τα μη κερδοσκοπικά ιδρύματα συμπεριλαμβανομένων, και χαιρόμαι που το λέω, της Γαλλίας και της Δημοκρατίας της Τσεχίας, η οποία θα αναλάβει την Προεδρεία του Συμβουλίου από τον Ιανουάριο. Συνεπώς, πιστεύω ότι η Επιτροπή, όπως είπα, κάνει αντιπερισπασμούς και κωλυσισεργεί σε αυτό το θέμα και δεδομένου ότι η Γαλλία παράγει η ίδια αυτούς τους λογαριασμούς, θα χαιρόμουν πολύ να ακούσω ότι τουλάχιστον θα συνιστούσατε στην Eurostat να συστήσουν σε όλες τις χώρες της ΕΕ να καταρτίζουν αυτούς τους λογαριασμούς.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Πάνω από 100 εκατομμύρια Ευρωπαίοι διαφόρων ηλικιών και διαφόρων θρησκευτικών πεποιθήσεων και εθνικοτήτων εκτελούν εθελοντική εργασία και το κοινωνικό κεφάλαιο που αντιπροσωπεύει ο ενεργός εθελοντισμός παίζει ζωτικής σημασίας ρόλο στην τοπική δημοκρατία μέσω μιας εταιρικής σχέσης πολλαπλών επιπέδων. Για το λόγο αυτό υποστηρίζω το σχέδιο να ανακηρύξω το έτος 2011 Ευρωπαϊκό Έτος Εθελοντισμού. Δεν πιστεύει το Συμβούλιο ότι θα μπορούσαμε και θα έπρεπε να κάνουμε πολλά περισσότερα σε αυτόν τον τομέα έως το 2011 από όσα έχουμε κάνει μέχρι στιγμής;

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Το ερώτημά μου σχετίζεται με τον τρόπο με τον οποίο αντιπαραβάλλονται αυτά τα στατιστικά στοιχεία. Όλο και περισσότερο, βλέπουμε ότι τα στατιστικά στοιχεία στην Ευρώπη απαριθμούν τις διάφορες χώρες όπως τη Γερμανία, την Ισπανία, την Πολωνία κ.ο.κ., αλλά σπάνια έως ποτέ καλύπτουν την Ευρώπη συνολικά, την Ευρώπη των 27, κι όμως αυτά τα στατιστικά στοιχεία συγκρίνονται στη συνέχεια με τις ΗΠΑ, την Ινδία ή την Κίνα. Θα έπρεπε να καταβάλλουμε φιλότιμες προσπάθειες ώστε η Ευρώπη των 27 να είναι ορατή σε αυτά τα στατιστικά στοιχεία, ακριβώς επειδή η εθελοντική εργασία είναι ιδιαίτερα σημαντική για εμάς.

Jean-Pierre Jouyet, Πρόεδρος του Συμβουλίου. – (FR) Πιστεύω πως αυτό είναι πολύ σημαντικό και θα απαντήσω πρώτα στην κυρία Pleštinšká. Μετά θα επανέλθω στην κυρία Harkin και τον κύριο Rübzig και θα φροντίσω ο τομέας του εθελοντισμού να έχει ένα σύμβολο και το 2011 να είναι το έτος του εθελοντισμού. Για αυτό το λόγο η Γαλλική Προεδρία επιθυμεί να προετοιμαστεί για αυτό και να ενθαρρύνει πραγματικά την κινητικότητα των νέων, καθώς και να φροντίσει να γίνει πρόοδος στη δημιουργία εθελοντικών υπηρεσιών στην Ευρώπη.

Για να απαντήσω στην ερώτηση σχετικά με τα στατιστικά, θα ήθελα να επανέλθω σε μια συζήτηση με την κυρία Doyle. Όπως έχει πει ο κύριος Rübzig, υποστηρίζω πραγματικά την προώθηση της γνώσης σχετικά με το τι κάνει η Ευρώπη για τα κοινοτικά και φιλανθρωπικά ζητήματα, καθώς και την περισσότερη διαφάνεια. Ωστόσο, μπορούμε επίσης εύκολα να καταλάβουμε ποια είναι η προέκταση της ευρωπαϊκής ανθρωπιστικής παράδοσης σε σχέση με άλλα μέρη του κόσμου, ιδιαίτερα με τις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά και με άλλα μέρη και σκέφτομαι τώρα τι μπορεί να γίνει στην Ασία.

Ωστόσο, αν και δεν είμαι ειδικός στο θέμα αυτό, πρέπει επίσης να διασφαλίσουμε ότι θα υπάρχει μια καλή ισορροπία μεταξύ των στατιστικών απαιτήσεων και ενός μεγαλύτερου βαθμού απλότητας, και να προσπαθήσουμε να απλοποιήσουμε και να ελαφρύνουμε τα βάρη σε δομές που ορισμένες φορές έχουν λίγους πόρους. Προσωπικά, είμαι υπέρ μιας καλής στατιστικής γνώσης, υπέρ της κατεύθυνσης αυτού που προτείνετε. Είμαι ενάντια στην ομοιογένεια σε αυτόν τον τομέα. Πιστεύω ότι είναι επίσης σημαντικό να διατηρείται ένας βαθμός διαφορετικότητας και δεν νομίζω αυτό να εμποδίζει με οποιοδήποτε τρόπο αυτή την θετική στατιστική προσέγγιση. Από την άλλη πλευρά, θεωρώ σημαντικό να διασφαλίσουμε ότι οι απαιτήσεις, τη χρησιμότητα των οποίων κατανοώ και οι οποίες πρέπει να υπάρχουν, είναι σε αναλογία με αυτό που προσπαθούμε να επιτύχουμε και να απλοποιηθούν τα βάρη, ειδικά για τις δομές εκείνες που έχουν τις περισσότερες ελλείψεις σχετικά με τη διοίκηση.

Πρόεδρος. – Οι ερωτήσεις 10 και 11 ενοποιήθηκαν, καθώς μοιάζουν σε μεγάλο βαθμό, όμως και οι δύο συντάκτες τους θα έχουν την ευκαιρία να θέσουν συμπληρωματικές ερωτήσεις στον Υπουργό.

Ερώτηση Αρ. 10 από την **Avril Doyle** (H-0725/08)

Θέμα: Η πολιτική της ΕΕ για τα γενετικά τροποποιημένα προϊόντα

Συμφωνεί η Προεδρία και το Συμβούλιο ότι η ισχύουσα πολιτική «μηδενικής ανοχής» της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία απαγορεύει την εισαγωγή προϊόντων που δεν έχουν εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση, - συμπεριλαμβάνοντας κάποια ή λίγα γενετικά τροποποιημένα προϊόντα - προκαλεί σοβαρότατο προμηθευτικό πρόβλημα για τις γεωργικές επιχειρήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εξαρτώνται από την εισαγωγή σπόρων και τροφών;

Τα προϊόντα αυτά συχνά περιέχουν ποικιλίες γενετικά τροποποιημένων οργανισμών που είχαν στο παρελθόν εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ωστόσο, αν εντοπιστεί το παραμικρό ίχνος μη εγκεκριμένου γενετικά τροποποιημένου προϊόντος, απαγορεύονται και καταστρέφονται. Η διαδικασία αυτή δεν έχει επιστημονική συνέπεια και ακεραιότητα.

Μια πρόσφατη έκθεση από το Κοινό Κέντρο Ερευνών (ΚΚΕρ) της Επιτροπής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι «προς το παρόν δεν έχει αναφερθεί καμιά εκδήλωση οποιασδήποτε συνέπειας στην υγεία από γενετικά τροποποιημένα τρόφιμα που υπόκεινται στους κανονισμούς».

Δεδομένου του συμπεράσματος του Κοινού Κέντρου Ερευνών και της μεγάλης καθυστέρησης στη διαδικασία αξιολόγησης των γενετικά τροποποιημένων ποικιλιών, σε ποιες ενέργειες θα προβεί η Προεδρία για να εξασφαλίσει σύντομες αξιολογήσεις σχετικά με την ασφάλεια των γενετικά τροποποιημένων προϊόντων στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

Ερώτηση Αρ. 11 από την **Mairead McGuinness** (H-0730/08)

Θέμα: Συζητήσεις επί των στρατηγικών πλευρών των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών

Τα κράτη μέλη κλήθηκαν πρόσφατα από τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να ορίσουν υπαλλήλους υψηλού—βαθμού για να συμμετάσχουν στις συζητήσεις επί των στρατηγικών πλευρών των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών. Τα ζητήματα που συζητήθηκαν από αυτή την ομάδα συμπεριλαμβάνουν τη λειτουργία των διαδικασιών έγκρισης, τις συνέπειες της μη συγχρονισμένης έγκρισης των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών, καθώς και συζήτηση με το γενικό κοινό για το θέμα των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών. Η πρώτη συνεδρίαση της ομάδας των υπαλλήλων υψηλού βαθμού έγινε στις 17 Ιουλίου, ενώ έχει προγραμματιστεί άλλη μία για αυτό το μήνα.

Μπορεί το Συμβούλιο να υποδείξει την πρόοδο που σημειώνεται στις συζητήσεις και το πότε αναμένει η ομάδα ότι θα έχει τη δυνατότητα να δημιουργήσει μια έκθεση;

Μπορεί το Συμβούλιο να σχολιάσει τον τρόπο με τον οποίο οι στόχοι και η πρόταση (ή οι προτάσεις) της ομάδας υπαλλήλων υψηλού βαθμού ενδέχεται να διαφέρουν από εκείνους της ομάδας εργασίας για τους γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς που ορίστηκε από το Συμβούλιο για το Περιβάλλον;

Jean-Pierre Jouyet, Πρόεδρος του Συμβουλίου. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι που με την ευκαιρία αυτή θα απαντήσω ταυτόχρονα και στην κυρία Doyle και στην κυρία McGuinness. Η Γαλλική Προεδρία αποφάσισε να διεξάγει την περίπλοκη και πολιτικά πολύ ευαίσθητη συζήτηση για τους γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς – συζητήσεις που ξεκίνησαν από την προηγούμενη προεδρία ώστε να επιτευχθεί η εξαγωγή ενός συμπεράσματος για αυτό το θέμα πριν τη λήξη του έτους.

Χθες, κυρία Doyle, κυρία McGuinness, στο Συμβούλιο για το Περιβάλλον έγινε ανταλλαγή απόψεων για τους γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς, έπειτα από μια ανεπίσημη συνεδρίαση των Υπουργών Περιβάλλοντος που έγινε τον περασμένο Ιούλιο στο Celle Saint-Cloud, όπως γνωρίζετε. Η συζήτηση αυτή θα συνεχιστεί με σκοπό να εξαχθούν λειτουργικά συμπεράσματα για το Συμβούλιο του Δεκεμβρίου, στο τέλος της Γαλλικής Προεδρίας.

Ποιες είναι αυτή τη στιγμή οι κατευθύνσεις που παίρνουν οι συζητήσεις; Η πρώτη κατεύθυνση είναι να ενδυναμωθούν τα μέσα για τις περιβαλλοντικές επιθεωρήσεις και αξιολογήσεις μέσω της εναρμόνισης τους σε ευρωπαϊκό επίπεδο και, σαφώς, σχετικά με αυτό δεν θα αφήσω ανεκμετάλλευτη την ευκαιρία να αναφέρω τα αποτελέσματα αυτών των σκέψεων το Δεκέμβριο.

Στο πλαίσιο αυτών των σκέψεων πρέπει να λάβουμε υπόψη εξίσου τα κοινωνικο-οικονομικά κριτήρια που αφορούν τη διαχείριση των κινδύνων που εμπεριέχουν οι γενετικά τροποποιημένοι οργανισμοί και να ερευνήσουμε τους τρόπους με τους οποίους μπορούμε να βελτιώσουμε την εφαρμογή της επιστημονικής εμπειρογνομosύνης, να καθιερώσουμε εναρμονισμένα όρια σήμανσης και, τέλος, να λάβουμε υπόψη την ευθραυστότητα ορισμένων ευαίσθητων ή προστατευμένων τομέων.

Συνεπώς, όπως γνωρίζετε, ο Πρόεδρος Barroso όρισε μια ομάδα υπαλλήλων υψηλού βαθμού για να ασχοληθεί με αυτό το ζήτημα και πιστεύω ότι πρέπει μαζί με την Επιτροπή να δείτε σε ποιο στάδιο βρίσκεται αυτή η ομάδα. Δεν έχει συνταχθεί καμία αναφορά σε αυτό το στάδιο. Η ομάδα εξετάζει το νομικό πλαίσιο, τα σχετιζόμενα ζητήματα μεταξύ του εμπορίου και του περιβάλλοντος και την αύξηση των τιμών γεωργικών προϊόντων και τις συνέπειες της στο ζήτημα των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών.

Αυτό που έχει σημασία, όπως είπα, είναι αυτό που έχει τεθεί ενώπιον του Συμβουλίου, καθώς και να διασφαλίσουμε ότι θα υιοθετηθούν γρήγορα οι νέες οδηγίες που σχετίζονται με τις περιβαλλοντικές αξιολογήσεις, ώστε να ληφθεί υπόψη ο μακροπρόθεσμος περιβαλλοντικός κίνδυνος των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών. Αυτό ήθελα να τονίσω.

Avril Doyle (PPE-DE). - Ευχαριστώ την προεδρία για την απάντηση της, όμως, παρά την έκθεση που αναμένεται από την ομάδα υπαλλήλων υψηλού βαθμού, αν ο ρόλος του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου έχει κάποια σημασία, τότε δεν θα έπρεπε να συμπεριλαμβάνει – τουλάχιστον – μία κοινή διαδικασία για την αξιολόγηση της ασφάλειας και την έγκριση των γενετικά τροποποιημένων προϊόντων που διακινούνται σε παγκόσμιο επίπεδο; Γιατί, βεβαίως, δεν λέμε ότι οι καταναλωτές στις Ηνωμένες Πολιτείες, στην Αυστραλία ή στην Ιαπωνία τίθενται σε μεγαλύτερο κίνδυνο από τις δικές τους διαδικασίες αξιολόγησης της ασφάλειας και τις διαδικασίες έγκρισης των γενετικά τροποποιημένων προϊόντων, οι οποίες είναι εξαιρετικά αποτελεσματικές; Τέλος, δεν θα συμφωνούσε η

προεδρία ότι οτιδήποτε άλλο εκτός από τις διαδικασίες αξιολόγησης της ασφάλειας και τις διαδικασίες έγκρισης των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών, που βασίζονται στην αναθεώρηση από ομάδες αξιολόγησης και στην επιστήμη, θα στερείτο ακεραιότητας και θα έθετε υπό αμφισβήτηση τη νομοθεσία μας στο Κοινοβούλιο αυτό;

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Πιστεύω ότι η συνένωση δύο ερωτήσεων σε μία περιορίζει λίγο το χρόνο μου, αν μου επιτρέπετε, καθώς η ερώτησή μου είναι πολύ συγκεκριμένη. Πρώτον, δεν είμαι σίγουρη ότι υπήρξε πλήρης συνεργασία με αυτή την ομάδα υπαλλήλων υψηλού βαθμού, θα ήθελα όμως να έχω μια ενημέρωση για την πρόοδο που έχει γίνει, αν έχει γίνει, και τότε θα είναι έτοιμη η έκθεση της, γιατί έχω την εντύπωση ότι η Ευρώπη τελικά επιδεικνύει περισσότερη δραστηριότητα στο θέμα των γενετικά μεταλλαγμένων οργανισμών παρά δράση, ενώ αυτό που χρειαζόμαστε είναι η δράση, γιατί έχουμε μια κατάσταση, όπου ένα πολύ μεγάλο κράτος, όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, και άλλοι, είναι πολύ ευχαριστημένοι από τον τρόπο που αξιολογούνται τα γενετικά μεταλλαγμένα προϊόντα, ενώ η Ευρώπη θέλει διαφορετικά κριτήρια. Καταλαβαίνω από την απάντησή σας ότι ψάχνετε κάτι πολύ πιο «αυστηρό» - ό,τι κι αν σημαίνει αυτό - και συνεπώς μας αφήνετε με το ίδιο πρόβλημα.

Πρόεδρος. - Στην πραγματικότητα το Συμβούλιο ήταν αυτό που ζήτησε τη συνένωση των ερωτήσεων.

Jean-Pierre Jouyet, Πρόεδρος του Συμβουλίου. - (FR) Δέχομαι τις ευθύνες μου. Κύριε Πρόεδρε, σας διαβεβαιώνω ότι δεν βρίσκεστε εδώ για το τίποτα. Δέχομαι όλες τις ευθύνες μου σε σχέση με το θέμα αυτό και ζητώ συγνώμη όσον αφορά την κυρία McGuinness.

Απαντώντας στην κυρία Doyle, για την ερώτηση της σχετικά με τις πιθανές αναθεωρήσεις, και ειδικότερα τις αναθεωρήσεις από ομάδες αξιολόγησης, το Συμβούλιο, θα πω ότι έχει ξεκινήσει μια ουσιαστική ανταλλαγή απόψεων με ειδικούς της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων, ειδικότερα για τα θέματα που αφορούν την αξιολόγηση του περιβαλλοντικού κινδύνου. Οι συζητήσεις αυτές έχουν συνεισφέρει θετικά, ειδικά στο ζήτημα που σχετίζεται με τη βελτίωση της αξιολόγησης σε περιβαλλοντικά θέματα, στη βελτίωση της εφαρμογής της τεχνολογικής εμπειρογνωμοσύνης, όπως σας έχω πει, και στον συνυπολογισμό κάποιων ευαίσθητων τομέων.

Οι αναθεωρήσεις από ομάδες αξιολόγησης πιστεύω πως είναι ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση. Πιστεύω πως θα ήταν μια πολύ καλή εξέλιξη. Όσον αφορά τις ανησυχίες που εξέφρασε η κυρία McGuinness, πιστεύω ότι δεν μπορούμε να θεωρήσουμε ότι το θέμα τελειώνει με μια αυστηρή αξιολόγηση των μακροπρόθεσμων επιπτώσεων της χρήσης των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών. Γνωρίζω τις αμερικανικές τάσεις σε αυτό τον τομέα. Όσον αφορά τις ευρωπαϊκές ανησυχίες, θα πρέπει επίσης να λαμβάνουμε υπόψη τις μακροπρόθεσμες ανησυχίες και συνεπώς να είμαστε πραγματικά πολύ αυστηροί στην αξιολόγηση που θα κάνουμε.

Πρόεδρος. - Ερώτηση Αρ. 12 από τον **Jim Higgins** (H-0728/08)

Θέμα: Η Κατάσταση στη Ζιμπάμπουε

Θα μπορούσε το Συμβούλιο να μας ενημερώσει για το αν έχει επανεξετάσει τη στάση του απέναντι στην κατάσταση στη Ζιμπάμπουε, εξαιτίας του γεγονότος ότι, τη στιγμή που συντάσσεται το παρόν ερώτημα, οι προσπάθειες εξασφάλισης μιας συμφωνίας με τον Thabo Mbeki έχουν αποτύχει και ο λαός της Ζιμπάμπουε συνεχίζει να υπομένει τις κακουχίες, ενώ η Ευρωπαϊκή Ένωση παραμένει ένας θεατής που απλώς παρακολουθεί τις αποτυχημένες διαπραγματεύσεις;

Jean-Pierre Jouyet, Πρόεδρος του Συμβουλίου. - (FR) Κύριε Πρόεδρε, απαντώντας στον κυρίο Higgins, θα πω ότι συνεχίζουμε να παρακολουθούμε πολύ προσεκτικά την κατάσταση στη Ζιμπάμπουε και να ανησυχούμε ιδιαίτερα για αυτήν. Για το λόγο αυτό έχουμε καταδικάσει τη βία ήδη από τις αρχές του περασμένου Απριλίου. Έχουμε καταδικάσει και τον τρόπο με τον οποίο διεξήχθησαν οι εκλογές, δεν θα επιστρέψω όμως σε αυτό το θέμα. Ως Ευρωπαϊκή Ένωση, έχουμε προσπαθήσει να πείσουμε το Συμβούλιο Ασφαλείας να πάρει μια σημαντική απόφαση για τη Ζιμπάμπουε.

Μετά τη συμφωνία για κυβέρνηση συνένωσης, που υπογράφηκε υπό την αιγίδα της Κοινότητας για την Ανάπτυξη της Νότιας Αφρικής στις 15 Σεπτεμβρίου, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει προσεγγίσει τους εταίρους της για το σχηματισμό μιας αξιόπιστης κυβέρνησης συνένωσης το συντομότερο δυνατό, με άλλα λόγια, για την εφαρμογή αυτού που επιθυμεί και ο ίδιος ο λαός της Ζιμπάμπουε, όπως το εξέφρασε στις 29 Μαρτίου.

Οι διαπραγματεύσεις συνεχίζονται, όμως μετά το σχέδιο του Προέδρου Mugabe να κρατήσει τα σημαντικά χαρτοφυλάκια για το κόμμα του (σας θυμίζω ότι έχασε τις εκλογές, ο δεύτερος γύρος των οποίων ήταν στημένος), οι προσπάθειες διαμεσολάβησης απέτυχαν. Το Συμβούλιο έδειξε ότι θα συνεχίσει να παρακολουθεί την κατάσταση πολύ προσεκτικά.

Επιπλέον, ενθάρρυνε τις προσπάθειες διαμεσολάβησης της Κοινότητας για την Ανάπτυξη της Νότιας Αφρικής, υπό την ηγεσία του Προέδρου Mbeki, ώστε να επιτευχθεί ένα πιο ικανοποιητικό αποτέλεσμα όσον αφορά την επιλογή

που έκανε ο λαός της Ζιμπάμπουε στις 29 Μαρτίου. Αν αυτές οι προσπάθειες συνεχίσουν να εμποδίζονται, είμαστε έτοιμοι να λάβουμε επιπρόσθετα μέτρα με τη μορφή κυρώσεων εις βάρος των αρχών της Ζιμπάμπουε.

Δεδομένης της πολύ δυσμενούς ανθρωπιστικής κατάστασης, δεν θα θέλαμε να δούμε τον πληθυσμό να γίνεται θύμα της κατάστασης αυτής και, για το λόγο αυτό, η Επιτροπή μόλις διέδωσε το επιπρόσθετο ποσό των 10 εκατομμυρίων ευρώ για την αντιμετώπιση της κατάστασης στην οποία έχει περιέλθει ο πληθυσμός της Ζιμπάμπουε.

Εν κατακλείδι, όσον αφορά την οικονομική και κοινωνική πλευρά, θα ήθελα να υπενθυμίσω στο Κοινοβούλιο ότι η Ένωση είναι έτοιμη, από τη στιγμή που θα αναλάβει καθήκοντα μια αξιόπιστη κυβέρνηση συνένωσης, να υιοθετήσει μέτρα για την υποστήριξη της εδραίωσης της δημοκρατίας και της οικονομικής ανάκαμψης αυτής της χώρας.

Θα ήθελα λοιπόν να σας διαβεβαιώσω ότι παραμένουμε σε επαγρύπνηση και να σας υπενθυμίσω το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση παραμένει ενεργός παράγοντας σε όλα τα μέτωπα – το πολιτικό, το διπλωματικό, το οικονομικό και το ανθρωπιστικό – για να εξασφαλίσει ότι θα αποδοθεί δικαιοσύνη στο λαό της Ζιμπάμπουε.

Πρόεδρος. – Έχω δύο συμπληρωματικές ερωτήσεις για το θέμα αυτό, αυτή όμως θα είναι η τελευταία ερώτηση. Φοβάμαι πως θα πρέπει να λήξουμε τη διαδικασία για τώρα. Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Υπουργό για τις πολύ περιεκτικές απαντήσεις του. Όποιος από αυτούς που βρίσκονται στην Αίθουσα Συνεδριάσεων έχει υποβάλλει ερώτημα, θα λάβει γραπτή απάντηση.

(Επιφώνημα από τον Gay Mitchell από το χώρο των εδράνων)

Κατανοώ το πρόβλημα σας κύριε Mitchell. Προσπαθώ να παραμείνω πιστός στο πρόγραμμα. Αν οι υπόλοιποι δεν προσπαθούν, είναι δικό τους πρόβλημα, εγώ όμως πρέπει να το κάνω. Είπα στην αρχή του Χρόνου για Ερωτήσεις ότι οι ερωτήσεις θα τελείωναν στις 19.00.

(Επιφώνημα από τον Gay Mitchell από το χώρο των εδράνων)

Προσπαθούμε να διατηρήσουμε κάποια τάξη εδώ και εκτιμώ το ενδιαφέρον σας.

(Επιφώνημα από τον Gay Mitchell από το χώρο των εδράνων)

Ακούω τα σχόλια σας, αλλά δεν νομίζω πως πρέπει να κατηγορείτε εμένα.

Jim Higgins (PPE-DE). - (GA) Κύριε Πρόεδρε του Συμβουλίου, το Συμβούλιο γνωρίζει ότι η Εθνική Δημοκρατική Διάσκεψη ζητάει νέες εκλογές και ότι τα σχέδια για τη διεξαγωγή συνομιλιών για τον καταμερισμό της εξουσίας στη Σουαζιλάνδη έχουν αναβληθεί για μία εβδομάδα.

Αυτή η αναβολή προέκυψε από την απόρριψη της αίτησης παροχής διαβατηρίου στον αρχηγό της αντιπολίτευσης, Morgan Tsvangirai. Πιστεύετε, Υπουργέ, ότι αυτό ήταν σωστό ή ωφέλιμο; Και αισθάνεστε τώρα σίγουρος ότι μπορεί να γίνει ένας βιώσιμος μακροπρόθεσμος διακανονισμός;

Colm Burke (PPE-DE). - Αναρωτιόμουν απλώς αν έχει υπάρξει κάποια άμεση επικοινωνία της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τα πρόσωπα που συμμετέχουν στις πολιτικές διαδικασίες στη Ζιμπάμπουε. Ακόμα κι αν τα πολιτικά ζητήματα επιλυθούν σύντομα, θα χρειαστεί τεράστια στήριξη, και οικονομική αλλά και σε ό,τι αφορά τη δημιουργία νέων εμπορικών σχέσεων. Αναρωτιέμαι απλώς αν έχει υπάρξει επικοινωνία μεταξύ των προσώπων αυτών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Jean-Pierre Jouyet, Πρόεδρος του Συμβουλίου. - (FR) Πρώτον, όπως ανέφερε ο κύριος Higgins, η κατάσταση παραμένει εξαιρετικά ανησυχητική, και καταλαβαίνουμε τους λόγους για τους οποίους δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτές αυτή τη στιγμή από τους ηγέτες της αντιπολίτευσης οι λύσεις που έχουν προταθεί, πιστεύω όμως ότι πρόκειται να γίνει μια τριμερής συνάντηση των πολιτικών οργάνων της Κοινότητας Ανάπτυξης της Νότιας Αφρικής, δηλαδή της Σουαζιλάνδης, της Ανγκόλας και της Μοζαμβίκης, στη Χαράρε στις 27 του επόμενου Οκτωβρίου.

Απαντώντας στον κύριο Burke, θα ήθελα να πω ότι είναι σαφώς δύσκολο να διατηρηθεί επαφή, δεδομένης της κατάστασης του κυρίου Tsvangirai. Το διαβατήριο του κατασχέθηκε και δεν του επιστράφηκε, συνεπώς δεν επέστρεψε στη Σουαζιλάνδη. Η Επιτροπή, καθώς εξίσου και ο Πρόεδρος του Συμβουλίου, Bernard Kouchner, είναι σίγουρο πως λαμβάνουν συνεχή ενημέρωση και βρίσκονται σε συνεχή επαφή με τους εκπροσώπους της Κοινότητας Ανάπτυξης της Νότιας Αφρικής και του κυρίου Mbeki. Από τη δική μας πλευρά, μπορούμε μόνο να εξασφαλίσουμε ότι θα αποκατασταθούν οι σχέσεις με τη Ζιμπάμπουε, μόνο όμως όταν διασφαλιστεί το κράτος δικαίου και όταν προκύψει μια ικανοποιητική λύση. Ωστόσο, διατηρούμε τη μέγιστη επαφή που μπορούμε δεδομένης της τωρινής κατάστασης, είτε με τον Louis Michel είτε με τον Bernard Kouchner.

Πρόεδρος. – Εδώ τελειώνει ο Χρόνος των Ερωτήσεων.

Οι ερωτήσεις στις οποίες δεν δόθηκε απάντηση ελλείψει χρόνου θα λάβουν γραπτές απαντήσεις (βλ. Παράρτημα).

(Η συνεδρίαση διακόπηκε στις 7.00 μ.μ και άρχισε πάλι στις 9.00 μ.μ.)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ κ. MORGANTINI

Αντιπροέδρου

15. Υπεράσπιση της κοινοβουλευτικής ασυλίας: βλ. Πρακτικά

16. Μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα των πολωνικών ναυπηγείων (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Το επόμενο θέμα είναι η δήλωση της Επιτροπής για το μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα των πολωνικών ναυπηγείων.

Marek Siwiec (PSE). - (PL) Κυρία Πρόεδρε, ότι στο θεωρείο κάθεται μια αποστολή Πολωνών συνδικαλιστών. Είναι εδώ για να ακούσουν τη συζήτηση μας. Η αποστολή συμπεριλαμβάνει εκπροσώπους από τα ναυπηγεία του Γκντανσκ, της Γκντίνια και του Σετσέτσινσκι. Θα ήθελα να σας ζητήσω να καλωσορίσετε τους φίλους μας από την Πολωνία.

Πρόεδρος. – Σας ευχαριστούμε, κύριε Siwiec, καλώς ορίζουμε θερμά την αποστολή.

Neelie Kroes, Μέλος της Επιτροπής. – Κυρία Πρόεδρε, η Επιτροπή γνωρίζει πολύ καλά την ιστορική σημασία των πολωνικών ναυπηγείων και για το λόγο αυτό εργαστήκαμε πολύ σκληρά για να βρούμε μια λύση που θα επιτρέψει την ανασυγκρότηση του τομέα αυτού με ένα τρόπο που θα δώσει ζωντάνια στις συγκεκριμένες περιοχές. Ωστόσο, βασιζόμαστε στη συνεργασία των πολωνικών αρχών για να βρούμε μια εφαρμόσιμη λύση. Για να γίνω σαφής, οι έρευνα για τις κρατικές ενισχύσεις στις περιπτώσεις αυτές εκκρεμεί εδώ και περίπου τέσσερα χρόνια.

Η έρευνα αφορά μια σημαντική ενίσχυση από το κράτος στα ναυπηγεία του Γκντανσκ, της Γκντίνια και του Σετσέτσινσκι. Χωρίς καν να υπολογίζουμε τις κρατικές εγγυήσεις από το 2002 μέχρι σήμερα, το ναυπηγείο της Γκντίνια έλαβε από το πολωνικό κράτος – που σημαίνει από τους Πολωνούς φορολογούμενους – ενίσχυση που αναλογεί σε περίπου 167 000 ευρώ ανά εργαζόμενο. Αυτό αντιστοιχεί σε περίπου 24 000 ευρώ ανά εργαζόμενο το χρόνο, πράγμα που σημαίνει ότι η επιχορήγηση σε κάθε εργαζόμενο του ναυπηγείου είναι τουλάχιστον διπλή από το μέσο ετήσιο εισόδημα των Πολωνών εργαζομένων.

Ακόμα κι αν δεν υπολογίσουμε τις κρατικές επιχορηγήσεις, η συνολική βοήθεια που χορηγήθηκε το 2002 στα ναυπηγεία της Γκντίνια και του Σετσέτσινσκι ανέρχεται στα 700 εκατομμύρια ευρώ και στο 1 δισεκατομμύριο ευρώ αντίστοιχα.

Παρόλα αυτά τα χρήματα, το μέλλον των ναυπηγείων και των εργαζομένων τους παραμένει αβέβαιο. Αυτό, θα ήθελα να τονίσω, είναι που με φοβίζει. Πιστεύω ότι το μέλλον των εργαζομένων πρέπει να ληφθεί υπόψη. Απέφυγαν την οδυνηρή, αλλά απαραίτητη ανασυγκρότηση που, για παράδειγμα, έγινε στα γερμανικά και τα ισπανικά ναυπηγεία και για την οποία ετοιμάζεται η Μάλτα αυτή τη στιγμή.

Τα τελευταία τέσσερα χρόνια η Επιτροπή κρατούσε ανοιχτή την πόρτα της σε όλες τις πολωνικές κυβερνήσεις. Συνάντησα αρκετούς υπουργούς και πρωθυπουργούς των πολωνικών κυβερνήσεων. Προσπαθήσαμε ξανά και ξανά να επιτύχουμε μια συμφωνία και, δυστυχώς – και το λέω με λύπη – οι πολωνικές αρχές δεν χρησιμοποίησαν αυτές τις ευκαιρίες.

Φέτος τον Ιούλιο, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα τελευταία σχέδια ανασυγκρότησης δεν εξασφάλιζαν τη βιωσιμότητα των ναυπηγείων, κι όμως ξανά, γνωρίζοντας τη σημασία του θέματος αυτού για την πολωνική οικονομία και την πολωνική κοινωνία, εμείς, η Επιτροπή, δείξαμε διαλλακτικότητα και διαθέσαμε ακόμα δύο μήνες για την παρουσίαση των τελικών σχεδίων έως τις 12 Σεπτεμβρίου.

Κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού, οι αξιωματούχοι της Επιτροπής παρέμειναν συνεχώς διαθέσιμοι και επικοινωνούσαν με τις πολωνικές αρχές σχετικά με το προσχέδιο που αυτές τους κατέθεσαν. Αυτή τη στιγμή έχω ήδη αξιολογήσει προσεκτικά τα σχέδια ανασυγκρότησης που κατέθεσαν οι πολωνικές αρχές στις 12 Σεπτεμβρίου. Δυστυχώς, δεν βλέπω πώς αυτά τα αναθεωρημένα τελικά σχέδια μπορούν να εξασφαλίσουν τη βιωσιμότητα των ναυπηγείων. Στην πραγματικότητα, τα σχέδια αυτά απαιτούν να αντληθούν ακόμα περισσότερα χρήματα από το δημόσιο ταμείο στο μέλλον και μάλιστα χρήματα που συμπεριλαμβάνουν χορηγήσεις για την ενίσχυση της καθημερινής λειτουργίας.

Πρέπει επίσης να τονίσω ότι τα σχέδια ανασυγκρότησης που κατατέθηκαν στις 12 Σεπτεμβρίου – και μιλάω για τα σχέδια της πολωνικής κυβέρνησης – προβλέπουν μείωση των θέσεων εργασίας κατά περίπου 40%. Ωστόσο, οι θυσίες αυτές θα γίνονταν χωρίς να δίνεται καμία προοπτική στη σταθερή απασχόληση των εναπομεινάντων εργαζομένων, καθώς τα ναυπηγεία πολύ πιθανό να μην γίνονταν βιώσιμα και να συνέχιζαν να χρειάζονται κρατική υποστήριξη εις βάρος των πολωνών φορολογουμένων.

Αυτό το αποτέλεσμα δεν είναι αποδεκτό. Δεν είναι αποδεκτό από την πλευρά της νομοθεσίας της ΕΕ περί ανταγωνισμού, αλλά ούτε και από την πλευρά του μέλλοντος των ναυπηγείων. Δεν είναι αποδεκτό για τους εργαζόμενους και γενικότερα για την πολωνική οικονομία. Συνεπώς, όπως έχει η κατάσταση αυτή τη στιγμή, δεν βλέπω πώς μπορούμε να αποφύγουμε την υιοθέτηση αρνητικών θέσεων σχετικά με τα ναυπηγεία της Γκντίνια και του Σετσέτσινσκι.

Δεν μπορεί όμως να πει κανείς ότι το μόνο που κάνει η Επιτροπή είναι να λέει «όχι». Εργαζόμαστε σκληρά για να βοηθήσουμε τις πολωνικές αρχές να βρουν μια λύση που θα εξασφαλίσει ένα βιώσιμο εμπορικό μέλλον για τα οικονομικά κέντρα του Γντανσκ, της Γκντίνια και του Σετσέτσινσκι, καθώς και να εξασφαλίσει σταθερές θέσεις εργασίας.

Σύμφωνα με αυτό το σενάριο, τα στοιχεία ενεργητικού των ναυπηγείων της Γκντίνια και του Σετσέτσινσκι θα πωλούνταν με όρους της αγοράς όχι όλα μαζί, αλλά κατά μέρη. Τα στοιχεία ενεργητικού θα χωρίζονταν σε μέρη για την υποβολή ανοιχτών, άνευ όρων και μη μεροληπτικών προσφορών και η εναπομείναισα εταιρία «κέλυφος» θα χρησιμοποιούσε τις εισπράξεις για να αποπληρώσει τη βοήθεια που έλαβε όλα αυτά τα χρόνια και θα ετίθετο σε εκκαθάριση και οι αγοραστές των στοιχείων ενεργητικού θα μπορούσαν τότε να ξαναρχίσουν γρήγορα τις οικονομικές δραστηριότητες στα ναυπηγεία, χωρίς το βάρος του να πρέπει να αποπληρώσουν τα μεγάλα ποσά της κρατικής βοήθειας που έλαβαν τα ναυπηγεία όλα αυτά τα χρόνια. Θα μπορούσαν να προσλάβουν ξανά ακόμα περισσότερους εργαζόμενους από αυτούς που προβλέπονταν στα σχέδια ανασυγκρότησης της 12^{ης} Δεκεμβρίου.

Είναι απόλυτα λογικό να συμπεράνω ότι οποιοσδήποτε επενδυτής επιθυμούσε να αναλάβει τα ναυπηγεία – ή τουλάχιστον κάποια από τα στοιχεία παθητικού – θα ήταν ακόμα πιο ευχαριστημένος αν τα στοιχεία ενεργητικού που θα έπαιρνε ήταν απαλλαγμένα από χρέη και θα τα ανέπτυσσε με ανταγωνιστικό και σταθερό τρόπο. Το τελικό αποτέλεσμα πιθανότατα θα ήταν θετικό από δύο απόψεις: από τη μία πλευρά, ο αριθμός των εργαζομένων που θα έμεναν χωρίς εργασία θα ήταν μικρότερος από αυτό που προβλέπει το σχέδιο ανασυγκρότησης που κατατέθηκε από τις πολωνικές αρχές και, από την άλλη πλευρά, οι εργαζόμενοι που θα προσλαμβάνονταν ξανά από τους αγοραστές των στοιχείων ενεργητικού των ναυπηγείων θα είχαν πολύ πιο σταθερές εργασιακές προοπτικές στα βιώσιμα έργα, καθώς δεν θα υπήρχε πια το βάρος των παλαιότερων χρεών.

Η λύση αυτή, που θα συμφωνούσε απόλυτα με την πρόσφατη υπόθεση της Ολυμπιακής Αεροπορίας, θα επέτρεπε μια νέα αρχή στις οικονομικές δραστηριότητες των ναυπηγείων, που θα ωφελούσε και όσους εργάζονται εκεί.

Η Επιτροπή ανέφερε την πιθανότητα αυτή στις πολωνικές αρχές. Το έχουμε ήδη κάνει αρκετές φορές, και ειλικρινά ελπίζω ότι θα εκμεταλλευτούν την διαλλακτικότητα μας για να μας φέρουν μια καλή πρόταση. Γίνονται επίσης τεχνικές συζητήσεις για την πιθανή εφαρμογή της λύσης της «Ολυμπιακής Αεροπορίας» για τα ναυπηγεία της Γκντίνια και του Σετσέτσινσκι μεταξύ των πολωνικών αρχών και των αξιωματούχων της Επιτροπής.

Όσον αφορά το Γντανσκ, πιστεύω πως υπάρχει μεγάλη πιθανότητα ενός θετικού αποτελέσματος, αν συνεχίσει να υπάρχει διαλλακτικότητα και καλές προθέσεις και από τις δύο πλευρές. Θα ήταν λογικό να με ρωτήσετε: γιατί αυτή η προσέγγιση προς το Γκντανσκ; Οι λόγοι είναι δύο: πρώτον, το Γντανσκ έχει ήδη πουληθεί σε ιδιωτικό φορέα εκμετάλλευσης, ο οποίος επένδυσε χρήματα σε αυτό και, δεύτερον, τα στοιχεία παθητικού αυτού του ναυπηγείου για βοήθεια που έχει λάβει στο παρελθόν είναι πολύ μικρότερα σε σχέση με αυτά των ναυπηγείων της Γκντίνια και του Σετσέτσινσκι.

Από την πλευρά της Επιτροπής, έχουμε ήδη δηλώσει τη θέση μας στις πολωνικές αρχές όσον αφορά την αξιολόγηση των αντισταθμιστικών μέτρων που χρειάζονται έτσι ώστε να ικανοποιηθούν οι κανόνες της ΕΚ σχετικά με την κρατική βοήθεια. Επειδή το ναυπηγείο έλαβε λιγότερη βοήθεια στο παρελθόν, μπορούμε να είμαστε λιγότερο απαιτητικοί από αυτή την άποψη. Η ανταπόδοση για την προθυμία της Επιτροπής είναι να υποβάλουν τώρα οι πολωνικές αρχές ένα πρώτο σχέδιο ανασυγκρότησης του Γκντανσκ για να μπορέσει να γίνει συζήτηση για όσα θέματα εκκρεμούν, όμως μέχρι στιγμής – και λυπάμαι για αυτό – δεν έχουμε λάβει κανένα τέτοιο σχέδιο και είναι σημαντικό οι πολωνικές αρχές να το καταθέσουν σύντομα.

Επιπλέον, η πολωνική κυβέρνηση μπορεί να ζητήσει υποστήριξη από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση – κάτι που είναι πολύ πιθανό να έχει επιτυχία – Το μέγεθος της παρέμβασης αυτής θα εξαρτιόταν από το ποσό που θα ήταν έτοιμη να διαθέσει η πολωνική κυβέρνηση για συγχρηματοδότηση, καθώς το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση συγχρηματοδοτεί κατά μέγιστο βαθμό το 50% του κόστους.

Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση, όπως αναλύθηκε από την Επιτροπή για να υπολογιστεί το ποσό που θα προσφερθεί ανά άτομο, είναι μεταξύ 500 ευρώ και 10 000 ευρώ από το ταμείο, στο οποίο πρέπει να προστεθεί ένα ίσο ποσό που θα δοθεί από τα κράτη μέλη.

Για να καταλήξω, μπορώ να πω ότι η Επιτροπή έχει δείξει τη διάθεση της για την αξιολόγηση αυτών των περιπτώσεων και έχει δείξει επίσης ένα σημαντικό βαθμό διαλλακτικότητας. Έχουμε κάνει ό,τι καλύτερο μπορούμε και θα συνεχίσουμε να συνεργαζόμαστε με τις πολωνικές αρχές για να βρούμε μια οικονομικά και κοινωνικά σταθερή λύση, η οποία θα συμφωνεί με τη νομοθεσία της ΕΚ περί ανταγωνισμού και τα όσα έχει εφαρμόσει η Επιτροπή ως τώρα.

Τώρα η μπάλα είναι στο γήπεδο των πολωνικών αρχών. Το μέλλον των ναυπηγείων και των εργαζομένων τους εξαρτάται από την προθυμία των πολωνικών αρχών να συνεργαστούν με την Επιτροπή για να βρουν γρήγορα μια καλή λύση στο πλαίσιο που μόλις περιγράφηκε.

Πρόεδρος. – Θα ήθελα να παρακαλέσω τα μέλη να θυμούνται την πειθαρχία και την ευθύνη που φέρουν, καθώς πιεζόμαστε από χρονικές διορίες. Απόψε έχουμε πολλά θέματα στην ημερήσια διάταξη, για αυτό θα σας παρακαλούσα να σέβεστε δείχνετε τον δέοντα σεβασμό στους χρονικούς περιορισμούς.

Jerzy Buzek, εκ μέρους της Ομάδας PPE-DE. – (PL) Κυρία Πρόεδρε, Επίτροπε Kroes, σας ευχαριστώ για την παρουσία σας εδώ σήμερα και για το γεγονός ότι θίξατε το θέμα των ναυπηγείων, καθώς και για τη θετική νότα στο τέλος του λόγου σας.

Βεβαίως, αναγνωρίζουμε την αρχή του ανταγωνισμού και θέλουμε οι ευρωπαϊκές εταιρίες να έχουν κέρδη και να εξασφαλίζουν έναν αξιοπρεπή μισθό για τους εργαζόμενους τους. Τα πολωνικά ναυπηγεία, εδώ και πολύ καιρό, αντιμετωπίζουν δυσκολία στην εφαρμογή αυτών των αρχών. Ωστόσο, η αρνητική απόφαση της Επιτροπής για τα ναυπηγεία θα τα οδηγήσει τώρα στη χρεοκοπία και είναι δύσκολο να δεχτούμε αυτή την κατάσταση.

Δεχόμαστε ότι οι οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις μιας τέτοιας χρεοκοπίας θα ήταν τοπικές ή το πολύ εθνικές και ότι η ευρωπαϊκή Ένωση αντιμετωπίζει αυτή τη στιγμή μια παγκόσμια κρίση. Ωστόσο, δεν έχει νόημα να προσθέσουμε την καταστροφή των πολωνικών ναυπηγείων και των εργαζομένων τους στη γενική οικονομική επιβράδυνση. Αξίζει να σώσουμε τις ευρωπαϊκές και πολωνικές ναυπηγικές βιομηχανίες. Αυτός είναι ο λόγος που δεν μπορώ να δεχτώ μια αρνητική απόφαση και ζητώ να αναβληθεί αυτή η απόφαση για να δοθεί χρονικό περιθώριο στην πολωνική κυβέρνηση και τους επενδυτές να δράσουν. Περιμένουμε λοιπόν ένα θετικό σημάδι από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Πρώτον, κατά την περίοδο της ανασυγκρότησης, αυτό θα δώσει την ευκαιρία να διασφαλίσουμε ότι τα εν λόγω ναυπηγεία θα παραμείνουν ενεργά. Αν διασπαστεί η δομή των ναυπηγείων ως αποτέλεσμα της ιδιωτικοποίησης, θα είναι αδύνατον να αποκατασταθεί ξανά η λειτουργία της ναυπηγικής βιομηχανίας. Δεύτερον, ένα θετικό αποτέλεσμα θα σημαίνει ότι οι εργαζόμενοι στα ναυπηγεία θα διατηρήσουν τις θέσεις εργασίας τους ή θα βρουν νέα σταθερή εργασία, ενώ θα διασφαλιστεί και η συνέχεια της παραγωγής και της απασχόλησης.

Τρίτον, κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, θα χρειαστεί κάποια προστατευτική δράση για να διατηρηθεί η παραγωγή και να διασφαλιστεί ότι οι αλλαγές θα είναι μόνιμες. Θα αξίζει να βρεθούν οι καλύτερες λύσεις για αυτή την κατάσταση και είμαι σίγουρος ότι ο Επίτροπος Kroes και η Επιτροπή θα συμφωνήσουν σε αυτές.

Martin Schulz, εκ μέρους της Ομάδας PSE. – (DE) Κυρία Πρόεδρε, η ομάδα μου ζήτησε να γίνει αυτή η συζήτηση μαζί σας, Επίτροπε, επειδή διαφωνούμε μαζί σας σχεδόν από κάθε άποψη. Όπως έχει το κλίμα τώρα στην παγκόσμια οικονομία, δεν μπορείτε να έρχεστε και να λέτε ότι, απλά και μόνο επειδή δεν έχουν τηρηθεί κάποιες ρυθμιστικές προϋποθέσεις, τα ναυπηγεία πρέπει να κλείσουν. Αν κλείσετε τα ναυπηγεία τώρα, σε αυτό το οικονομικό κλίμα, όπως μόλις δηλώσατε, θα προκαλέσετε την οικονομική καταστροφή ολόκληρης της περιοχής και αυτό δεν θα ήταν καλό. Η πολωνική κυβέρνηση – όπως και εσείς στην Επιτροπή και εμείς στο Κοινοβούλιο – χρειάζεται περισσότερο χρόνο. Μέσα σε αυτή την τόσο πιεστική οικονομική κατάσταση, δεν μπορείτε απλώς να λέτε ότι «κάποια σημεία δεν ικανοποιήθηκαν και τελείωσε η ιστορία».

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι το εξής. Το επιχείρημα ότι ξοδεύονται 24 000 ευρώ για κάθε θέση εργασίας ευσταθεί, θα σας πω όμως κάτι. Κάποτε ήμουν δήμαρχος μιας πόλης της Γερμανίας όπου λειτουργούσε ένα ανθρακωρυχείο και μας είπαν ότι ξοδεύονταν πολλά χρήματα για κάθε θέση εργασίας, επομένως το ορυχείο έκλεισε. Χρειάστηκαν 20 χρόνια – 20 χρόνια – μέχρι να δημιουργήσουμε ξανά τις μισές θέσεις εργασίας από αυτές που χάθηκαν. Το ίδιο θα γίνει και στις πόλεις των πολωνικών ναυπηγείων. Αν πείτε σήμερα πως όλα τελείωσαν, θα χρειαστούν τουλάχιστον δύο δεκαετίες για να ανασυγκροτήσετε την περιοχή.

Για αυτό είναι απαραίτητο να εστιάσουμε τις προσπάθειες μας στο να κρατήσουμε το μέρος ανοιχτό, όχι να το κλείσουμε. Καλώ και την Επιτροπή και την πολωνική κυβέρνηση – το ίδιο και οι συνάδελφοι μου στην ομάδα – να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια να διατηρήσουν και τα τρία ναυπηγεία της Πολωνίας. Αυτό είναι ένα από τα σημαντικά πράγματα που σας ζητάμε.

Αν οι πολωνικές αρχές δεν εργάστηκαν αρκετά γρήγορα, αν τα σχέδια δράσης, τα επιχειρηματικά σχέδια που αναφέρατε, κυρία Kroes, δεν είναι ακόμα έτοιμα, σας ρωτώ: πρέπει να τιμωρηθούν οι εργαζόμενοι στα πολωνικά ναυπηγεία επειδή κάποιες συγκεκριμένες αρχές ή η κυβέρνηση δεν έκανε καλά τη δουλειά της; Λίγο πολύ, αυτό μας λέτε: οι εργαζόμενοι πληρώνουν το τίμημα για τα λάθη της κυβέρνησης ή της διοίκησης και αυτό είναι εντελώς απαράδεκτο.

Συνεπώς, η χρησιμοποίηση του Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση θα ήταν μια καλή λύση, πρέπει όμως να το χρησιμοποιήσετε έτσι ώστε να δοθεί βοήθεια, να παραμείνουν ανοιχτοί οι χώροι, για να διατηρηθεί μια ανταγωνιστική ναυπηγική βιομηχανία στην Πολωνία.

Αυτό είναι σημαντικό και για εμάς τους Σοσιαλο-Δημοκράτες που δεν καταγόμαστε από την Πολωνία και για το λόγο αυτό παίρνω το λόγο σε αυτή τη συζήτηση. Τα πολωνικά ναυπηγεία, οι χώροι όπως το Γντανσκ και το Σετσέτσινσκι ήταν για όλους μας σημαντικό σύμβολο του δημοκρατικού αγώνα των Πολωνών ενάντια στη δικτατορία. Αυτός είναι ακόμα ένας λόγος για τον οποίο δεν πρέπει να κλείσουν τα ναυπηγεία.

Janusz Onyszkiewicz, εκ μέρους της Ομάδας ALDE. – (PL) Κυρία Πρόεδρε, το πρόβλημα των πολωνικών ναυπηγείων δεν είναι καινούριο. Υπάρχει εδώ και αρκετά χρόνια. Δυστυχώς, όλες οι κυβερνήσεις που πέρασαν απέτυχαν να βρουν μια κατάλληλη λύση για το πρόβλημα. Γιατί συνέβη αυτό; Δεν είναι η σωστή στιγμή ούτε το σωστό μέρος να αναλύσουμε αυτό το θέμα. Οι υπεύθυνοι θα κληθούν να απολογηθούν σύμφωνα με τις δημοκρατικές διαδικασίες της Πολωνίας.

Ωστόσο, η κατάσταση σήμερα είναι δύσκολη. Είναι κατανοητό ότι η Επιτροπή δεν θα μπορούσε να αγνοήσει αυτή την αδυναμία της πολωνικής πλευράς να αναλάβει δράση. Από την άλλη πλευρά, πρέπει να τονίσουμε το γεγονός ότι κάθε σενάριο εμπεριέχει διαφορετικό κόστος. Η επιλογή του να βελτιώσουμε την κατάσταση δηλώνοντας ότι, *de facto*, τα ναυπηγεία πρέπει να κλείσουν, σαφώς εμπεριέχει σοβαρές συνέπειες. Πάνω από όλα, θα μειωθούν οι θέσεις εργασίας. Οι εργαζόμενοι που θα απολυθούν ίσως προσληφθούν ξανά στο μέλλον αλλά, μέχρι τότε, έρχονται αντιμέτωποι με μεγάλη αβεβαιότητα και σοβαρές δυσκολίες.

Επιπλέον, πρέπει να λάβουμε υπόψη ακόμα έναν παράγοντα. Δεν θέλω να επιστρέψω σε θέματα που έχουν ήδη αναφερθεί, αλλά το όλο ζήτημα του κλεισίματος των πολωνικών ναυπηγείων και ίσως και η δύσκολη περίοδος που διανύουμε προέκυψε ταυτόχρονα με τις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Θα ήταν πολύ ατυχές αν οι αποφάσεις αυτές χρησιμοποιούνταν σαν όπλα από κάποιους και δυστυχώς υπάρχουν πολλοί άνθρωποι ακόμα στην Πολωνία, που δεν θέλουν η χώρα αυτή να είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συνεπώς, θα ήθελα να ζητήσω από την Επιτροπή να είναι όσο πιο διαλλακτική μπορεί στο θέμα του Γντανσκ. Φυσικά, από πλευράς μας, θα δραστηριοποιηθούμε και εμείς στην Πολωνία για να διασφαλίσουμε ότι η πολωνική κυβέρνηση θα δράσει επίσης με αποφασιστικότητα και διαλλακτικότητα.

(Χειροκρότημα)

Elisabeth Schroedter, εκ μέρους της Ομάδας Verts/ALE. – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, Επίτροπε, εκ μέρους της Ομάδας των Πρασίνων και της Ευρωπαϊκής Ελεύθερης Συμμαχίας καλώ την Επιτροπή να συνεισφέρει στην προστασία του μέλλοντος των ναυπηγείων.

Δεν μιλάμε για βραχυπρόθεσμη ανασυγκρότηση εδώ, όπως συμβαίνει συνήθως στις δυτικές χώρες. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι τα ναυπηγεία αυτά κουβαλούν μεγάλο βάρος από το παρελθόν – όχι μόνο το βάρος της σοσιαλιστικής οικονομίας, αλλά και το βάρος των σφαλμάτων που έγιναν κατά τη διαδικασία της προσχώρησης και εσείς, η Επιτροπή, δεν λάβατε υπόψη το γεγονός ότι η χώρα βρισκόταν σε μια δύσκολη διαδικασία μεταμόρφωσης και επιβάλατε, τότε, απαιτήσεις που δεν ήταν ρεαλιστικές και δεν συμβάλατε στην καλή κοινωνικο-οικονομική ανάπτυξη. Αυτά είναι σφάλματα που έγιναν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, για τα οποία πρέπει να μοιραστείτε την ευθύνη.

Δεν έχει συνεπώς νόημα τώρα να αρνιόμαστε την κρατική βοήθεια και να μειώνουμε τις θέσεις εργασίας και μετά να υποστηρίζουμε τους απολυμένους εργαζόμενους χρησιμοποιώντας το Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση. Ποια είναι η χρησιμότητα, αυτή τη στιγμή, του να επιδοτούμε τους ανέργους; Θα ήταν τεράστια απογοήτευση για τους κατοίκους της περιοχής και θα έφταγε η Ευρωπαϊκή Ένωση για αυτό. Έχει περισσότερο νόημα να ενθαρρύνουμε την κατάλληλη ανάπτυξη των ναυπηγείων, για να δώσουμε στις πόλεις του Σετσέτσινσκι, του Γντανσκ και της Γντίνια ένα σταθερό μέλλον. Είναι μια ευκαιρία που πρέπει να την υποστηρίξουμε, όχι να καταλάβουμε αργότερα ότι κάναμε λάθος. Είναι η μόνη επιλογή που βλέπω σε αυτή την περίπτωση.

Η επιλογή που έχουμε είναι να πει η Επιτροπή ότι θα δοθεί κρατική βοήθεια, αλλά ότι, στο πλαίσιο της κρατικής βοήθειας, θέλουμε να εκσυγχρονιστούν αυτοί οι χώροι από περιβαλλοντικής άποψης, για να εξασφαλιστεί ένα μακροπρόθεσμο μέλλον για αυτούς τους χώρους και σταθερές θέσεις εργασίας για όσους εργάζονται εκεί.

Adam Bielan, εκ μέρους της Ομάδας UEN. – (PL) Κυρία Πρόεδρε, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο οποίο βρισκόμαστε σήμερα, θεωρείται το σύμβολο της Γαλλο-Γερμανικής συμφιλίωσης. Για αυτό το λόγο και μόνο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει δύο έδρες διαμορφωμένες για να φιλοξενούν την ολομέλεια του, τις Βρυξέλλες και το Στρασβούργο. Οι Ευρωπαίοι φορολογούμενοι πληρώνουν αρκετές εκατοντάδες εκατομμυρίων ευρώ το χρόνο για αυτό το σκοπό.

Τα πολωνικά ναυπηγεία, και ειδικά το ναυπηγείο του Γκντανσκ, είναι σύμβολο του αγώνα ενάντια στην κομμουνιστική κυβέρνηση. Συμβολίζουν την πτώση του Σιδηρούντος Παραπετάσματος που χώριζε την Ευρώπη στα δύο. Για αυτό φτιάχτηκαν στο Γκντανσκ τα κοντάρια των σημαιών των κρατών μελών που υψώνονται έξω από τα κτίρια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Χάρη στην ηρωική δράση των Πολωνών ναυτεργατών, που πάλεψαν για μια ενωμένη Ευρώπη, μπορούμε να μιλάμε μαζί εδώ σήμερα. Οι άνθρωποι αυτοί αξίζουν το σεβασμό μας, αξίζουν μια αξιοπρεπή ζωή και ένα ικανοποιητικό επίπεδο ζωής.

Το κλείσιμο των ναυπηγείων, που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, θα έχει ως αποτέλεσμα την απάνθρωπη απόλυση αρκετών εκατοντάδων ειδικευμένων εργαζομένων και, επιπλέον, ακόμα οχτακόσιοι άνθρωποι θα χάσουν τα αναγκαία για τη ζωή τους. Μια τέτοια κίνηση θα μπορούσε να οδηγήσει σε μαζική οικονομική μετανάστευση. Οι Πολωνοί ναυτεργάτες δεν θέλουν να συμβεί κάτι τέτοιο, θέλουν να μείνουν στην πατρίδα τους και να εργάζονται σε σύγχρονα και επικερδή ναυπηγεία.

Για αυτό, παρακαλώ την Επίτροπο Kroes – ας μην καταστρέψουμε αυτή τη σπουδαία ευκαιρία. Ας δώσουμε στα πολωνικά ναυπηγεία μια ευκαιρία να γλιτώσουν από την οικονομική καταστροφή. Κυρία Πρόεδρε, γνωρίζω ότι η τωρινή πολωνική κυβέρνηση και ο Υπουργός Οικονομικών συγκεκριμένα έκαναν πολλά λάθη τον περασμένο χρόνο. Ωστόσο, δεν χρειάζεται να πληρώσουν δεκάδες εκατοντάδες άτομα για την αποτυχία του Aleksander Grad. Ειδικά τώρα, τη στιγμή που τα δυτικο-ευρωπαϊκά κράτη βάζουν δεκάδες εκατομμύρια ευρώ στα τραπεζικά συστήματα τους, χωρίς να σκέφτονται τις αρχές του ελεύθερου ανταγωνισμού, μια αρνητική απάντηση εκ μέρους της Επιτροπής θα ερμηνευόταν ως κακή πίστη στην Πολωνία.

(Χειροκρότημα)

Ilda Figueiredo, εκ μέρους της Ομάδας GUE/NGL. – (PT) Κυρία Πρόεδρε, είναι καιρός για την Επιτροπή να αναθεωρήσει τη στρατηγική της όσον αφορά τα ναυπηγεία στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η ναυπηγική βιομηχανία των χωρών μας έχει θυσιάσει στο βωμό του νεοφιλελευθερισμού και υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να καταστραφεί και ό,τι έχει απομείνει, είτε στην Πολωνία είτε στην Πορτογαλία.

Είναι πλέον σαφές ότι η παγκόσμια στρατηγική που ακολουθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με την ανταγωνιστικότητα του ναυπηγικού τομέα της Κοινότητας είναι ανεπαρκής. Παρόλο που υπάρχουν χώρες όπου η ναυπηγική βιομηχανία έχει ανακάμψει, σε άλλες δεν συμβαίνει το ίδιο. Η Πορτογαλία είδε να καταστρέφονται τα πιο σημαντικά ναυπηγεία της, όπως τα Lisnave στην Αλμάδα, που απασχολούσε χιλιάδες εργαζόμενους. Μέχρι σήμερα, δεν έχουν υπάρξει επανορθωτικά μέτρα στην περιοχή αυτή. Έχουμε επίσης τα ναυπηγεία της Βιάνα ντο Καστέλο, που είναι στρατηγικής σημασίας για όλη την περιοχή και που χρειάζονται υποστήριξη για τον εκσυγχρονισμό τους, ώστε να αποφύγουν νέα προβλήματα.

Για αυτό το λόγο, πρέπει να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας στους εργαζόμενους στη ναυπηγική βιομηχανία, είτε στην Πολωνία είτε στην Πορτογαλία ή σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος και πρέπει να επιμεινουμε σε λύσεις που κάνουν βιώσιμη τη βιομηχανία αυτή. Αν μπορούν να υιοθετηθούν ειδικά μέτρα για την οικονομική κρίση, γιατί απορρίπτονται ανάλογα μέτρα για τη ναυπηγική βιομηχανία; Αυτό είναι το ερώτημα μου, Επίτροπε.

Witold Tomczak, εκ μέρους της Ομάδας IND/DEM. – (PL) Κυρία Πρόεδρε, Επίτροπε, η αλληλεγγύη, εκτός των άλλων, σημαίνει οι δυο πλευρές να εργάζονται μαζί, ποτέ η μία ενάντια στην άλλη. Το πρόβλημα των πολωνικών ναυπηγείων θέτει ένα θεμελιώδες ερώτημα - εμείς υπηρετούμε την οικονομία ή η οικονομία υπηρετεί εμάς; Στην περίπτωση των τραπεζών, η φιλανγυρία και κακή διαχείριση των οποίων επέσπευσε την οικονομική κρίση, το δάχτυλο έδειξε τους ανθρώπους ή μάλλον τους τραπεζίτες. Έτσι, ο κόσμος χρησιμοποιεί τα χρήματα των φορολογουμένων για να σώσει το χρηματοπιστωτικό σύστημα, αν και η οικονομική επιστήμη θα απαιτούσε να κατηγορηθούν οι ένοχοι και να καταρρεύσουν οι τράπεζες. Δυστυχώς, στην περίπτωση των πολωνικών ναυπηγείων εφαρμόζεται άλλη φιλοσοφία. Είναι καλύτεροι άνθρωποι οι τραπεζίτες από τους ναυτεργάτες;

Τα πολωνικά ναυπηγεία συμβολίζουν τις αλλαγές που οδήγησαν στην πτώση του τείχους του Βερολίνου και τη δημιουργία μιας νέας Ευρώπης. Οι τράπεζες δεν είχαν καμία τέτοια συμβολή στην ιστορία. Ωστόσο, εμείς βοηθάμε τις τράπεζες, ενώ καθυστερούμε τη λήψη μιας απόφασης για τα ναυπηγεία. Η δύσκολη κατάσταση που αντιμετωπίζουν τα πολωνικά ναυπηγεία δεν οφείλεται στους εργαζόμενους, ούτε στην έλλειψη ικανότητας στη ναυπηγική. Οφείλεται στην κακή διαχείριση, τα πολιτικά παιχνίδια και τα σκοτεινά οικονομικά συμφέροντα που έφεραν την κατάρρευση των ναυπηγείων.

Την ώρα που πολλά ναυπηγεία των παλιών κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης λάμβαναν κρατική βοήθεια, το ναυπηγείο του Γκντανσκ, ένα σύμβολο του αγώνα για την ελευθερία και τα ανθρώπινα δικαιώματα, καταστρεφόταν για πολιτικούς λόγους. Η οικονομική καταστροφή των πολωνικών ναυπηγείων συμφέρει εκείνους που αναμένουν τεράστια κέρδη από την ανάληψη των στοιχείων ενεργητικού και της ελκυστικής τοποθεσίας όπου βρίσκονται τα ναυπηγεία. Η κατάρρευση τους, σαφώς, θα ωφελήσει και τους ανταγωνιστές, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που βρίσκονται εκτός Ευρώπης. Αξίζει να τονίσουμε ότι το μέρος που αναλογεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση από την παγκόσμια ναυπηγική βιομηχανία είναι τρεις φορές μικρότερο από αυτό της Νότις Κορέας μόνο, η οποία επιδοτεί τη ναυπηγική βιομηχανία της.

Κυρίες και κύριοι, φαίνεται πως ένα τεράστιο μέρος της κρατικής βοήθειας που προοριζόταν για τα ναυπηγεία, δεν χρησιμοποιήθηκε για αυτό το σκοπό. Το θέμα αυτό πρέπει να ερευνηθεί εξονυχιστικά. Επίτροπε Kroes, η δημιουργία ευκαιριών ανάπτυξης για τα πολωνικά ναυπηγεία δεν θα εξασφαλίσει απλώς το επίπεδο ζωής εκατοντάδων Πολωνών ναυτεργατών και των οικογενειών τους, καθώς και εκείνων που απασχολούνται σε παρεμφερείς τομείς. Θα αποτελέσει και μια ευκαιρία για την ανάπτυξη μιας σύγχρονης πολωνικής οικονομίας και είναι μακροπρόθεσμο συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης να υποστηρίξει τη ναυπηγική βιομηχανία. Συνεπώς, η καταστροφή των πολωνικών ναυπηγείων είναι αντίθετη με τη Στρατηγική της Λισαβόνας.

(Χειροκρότημα)

Sylwester Chruszcz (NI). - (PL) Κυρία Πρόεδρε, Επίτροπε, η κατάσταση που αντιμετωπίζουν τα πολωνικά ναυπηγεία σήμερα σίγουρα απαιτεί άμεση δράση από την πλευρά της κυβέρνησης, ολόκληρου του ναυπηγικού τομέα και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Αντί να ιδιωτικοποιηθούν τα ναυπηγεία, θα έπρεπε να κρατικοποιηθούν με σκοπό την εφαρμογή ενός σωστού προγράμματος ανασυγκρότησης. Τι νόημα έχει να χορηγηθεί οποιαδήποτε βοήθεια, αν η μόνη λύση είναι η ιδιωτικοποίηση και τα ναυπηγεία πρόκειται να αποκτηθούν από οντότητες εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Κάτι τέτοιο όχι μόνο θα παρέβαινε τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί ανταγωνισμού, αλλά και θα προκαλούσε την απώλεια ενός στρατηγικού τομέα για την πολωνική οικονομία, εφόσον περισσότεροι από 100.000 απασχολούνται αυτή τη στιγμή στη ναυπηγική και τις παρεμφερείς βιομηχανίες.

Με φόντο την παγκόσμια οικονομική κρίση, η υποστήριξη που δόθηκε πρόσφατα στις τράπεζες, θα οδηγήσει, *de facto*, στην εθνικοποίηση τους και θα τις θέσει υπό κρατικό έλεγχο. Η κρατική βοήθεια χορηγείται για να γίνει μια επιχείρηση επικερδής μέσω της ανασυγκρότησης της. Μια τέτοια ενέργεια, για παράδειγμα, θα μπορούσε να σώσει την πολωνική ναυπηγική βιομηχανία. Από το 2005, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ρωτάει πού ξοδεύτηκε η κρατική βοήθεια που χορηγήθηκε στα πολωνικά ναυπηγεία. Θα ήταν καλό αν η Επιτροπή εφάρμοζε ανάλογα κριτήρια με αυτά που εφαρμόστηκαν σε ναυπηγεία άλλων περιοχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αντι να κλείσει τα ναυπηγεία χωρίς να μελετήσει προσεκτικά αυτό το βήμα, η Πολωνία θα πρέπει να κλείσει αυτούς που ευθύνονται για την κακή διαχείριση των υπόλογων εταιριών, ξεκινώντας από τη διαχείριση και τελειώνοντας με την κεντρική διοίκηση. Πρέπει να βρεθούν οι άνθρωποι που ευθύνονται για τις λανθασμένες αποφάσεις που σχετίζονται με τα ναυπηγεία, αντί να τιμωρηθούν οι Πολωνοί φορολογούμενοι, των οποίων οι εισφορές θα χρηματοδοτήσουν την κρατική βοήθεια που δόθηκε. Στρέφομαι σε εσάς, κυρία Επίτροπε, και σας ζητώ να ενεργήσετε με δίκαια. Χρειαζόμαστε χρόνο για να δράσουμε σωστά και αποτελεσματικά. Είμαι σίγουρος πως ο χρόνος αυτός δεν θα πάει χαμένος.

(Χειροκρότημα)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Κυρία Πρόεδρε, όλοι στη χώρα μου περιμένουν μια θετική απάντηση από την Επιτροπή. Πρέπει να προσπαθήσουμε να πετύχουμε ένα θετικό αποτέλεσμα. Πρέπει να βοηθήσουμε στην ανασυγκρότηση και στον εκσυγχρονισμό των πολωνικών ναυπηγείων, αντί να απειλούμε ότι θα κλείσουν. Το κλείσιμο των ναυπηγείων στη Γκντίνια, το Γκντανσκ και το Σετσέτσινσκι θα οδηγήσει στην κατάρρευση ενός ολόκληρου τομέα της οικονομίας. Εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι θα χάσουν τη δουλειά τους και θα πάρουν τους δρόμους. Αυτό θέλουμε;

Υπάρχουν πολλά επιχειρήματα υπέρ της διάσωσης του πολωνικού ναυπηγικού τομέα. Πρώτον, οι ειδικοί συμφωνούν ότι η παγκόσμια ζήτηση για πλοία αυξάνεται με γρήγορους ρυθμούς. Δεύτερον, τα ναυπηγεία έχουν λάβει παραγγελίες για τα επόμενα χρόνια, οι οποίες εγγυούνται ότι θα έχουν κέρδη αυτή την περίοδο. Τρίτον, τα πολωνικά ναυπηγεία έχουν εξειδικευμένο προσωπικό και εξαιρετική τεχνολογία, κάτι που αποτελεί τη συνταγή της επιτυχίας όσον αφορά τον ανταγωνισμό με τα ασιατικά ναυπηγεία. Τέταρτον, η κατάρρευση των ναυπηγείων και οι μαζικές απολύσεις που θα ακολουθήσουν, θα επιβαρύνουν ακόμα περισσότερο το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης της Πολωνίας.

Η αδιαλλαξία της Επιτροπής ίσως θα έπρεπε να μας κάνει να σταματήσουμε για λίγο και να σκεφτούμε, ειδικά αν εξετάσουμε την κατάσταση, λαμβάνοντας υπόψη τα τεράστια ποσά που δαπάνησαν οι ευρωπαϊκές χώρες για να

σώσουν τις τράπεζες που απειλούνταν από την οικονομική κρίση. Είναι αλήθεια τόσο διαφορετικές αυτές οι περιπτώσεις; Ή μήπως το μόνο που λείπει είναι λίγη καλή θέληση από την πλευρά της Επιτροπής;

Για ακόμα μία φορά, θα ήθελα να ζητήσω να καταλήξουμε σε μια θετική απόφαση για το θέμα των πολωνικών ναυπηγείων.

(Χειροκρότημα)

Bogusław Liberadzki (PSE). - (PL) Κυρία Πρόεδρε, ψήφισα υπέρ της έκθεσης. Είμαι το μέλος που εκπροσωπεί τη Δυτική Πομερανία. Όπως το Γκντανσκ και η Γκντίνια, έτσι και το Σετσέτσινσκι, ως πρωτεύουσα της περιοχής, θεωρεί το ναυπηγείο του ως ένα από τα σύμβολα του. Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, ζούμε αυτή τη στιγμή την αγωνία μιας οικονομικής κρίσης, μιας κρίσης των τραπεζικών οργανισμών και μιας κρίσης που αφορά την επικύρωση της μεταρρυθμιστικής συνθήκης. Η εποχή του φιλελευθερισμού πλησιάζει στο τέλος της και για το λόγο αυτό η Επιτροπή πρέπει να γίνει περισσότερο διαλλακτική και στο θέμα της κρατικής βοήθειας, και όχι μόνο σε ό,τι αφορά τις τράπεζες. Φαίνεται ότι ένας τραπεζικός υπάλληλος αξίζει πολύ περισσότερο σε κρατική βοήθεια από ότι ένας Πολωνός εργάτης των ναυπηγείων.

Προτείνω να αναγνωρίσουμε τη σκοπιμότητα της κρατικής βοήθειας που δίνεται στα πολωνικά ναυπηγεία. Ως κρατική βοήθεια, δεν θα έπρεπε να επιστρέφεται. Η μεταρρύθμιση του ναυπηγικού τομέα έχει καθυστερήσει. Η Επιτροπή δεν πρέπει να τιμωρήσει 100 000 ανθρώπους στην Πολωνία, όπως το έθεσε ο Πρόεδρος Martin Schulz, για την αμέλεια και την αναληθσία τριών κυβερνήσεων.

Πώς έχουν, λοιπόν, τα πράγματα τώρα; Τα ναυπηγεία έχουν επενδυτές που περιμένουν μια θετική απάντηση. Τα ναυπηγεία έχουν προγράμματα ανασυγκρότησης. Αν χρειάζονται βελτίωση, αυτό είναι δουλειά της Επιτροπής και της πολωνικής κυβέρνησης. Γνωρίζουμε τι πλοία μπορούν να κατασκευαστούν και τι άλλο εκτός από πλοία μπορεί να παραχθεί. Οι εργαζόμενοι και τα συνδικάτα είναι περισσότερο συνεργάσιμοι από ό,τι συνήθως. Ας ανασυγκροτήσουμε, λοιπόν, τα ναυπηγεία χωρίς δυσάρεστες εκπλήξεις, χωρίς χρεοκοπίες και χωρίς να ακυρώσουμε τα συμβόλαια με τους προμηθευτές και τους πελάτες.

Πρέπει να κάνουμε τα ναυπηγεία αποτελεσματικά και ανταγωνιστικά. Αυτό δεν μπορεί να γίνει μέσα σε λίγες εβδομάδες. Θα χρειαστεί τουλάχιστον ένας χρόνος και αυτή ακριβώς είναι η πρότασή μου. Γνωρίζετε πολύ καλά, Επίτροπε, ότι χρειάζεται χρόνος και ο παραλληλισμός της Ολυμπιακής Αεροπορίας με την κατάσταση στην οποία βρίσκονται τα ναυπηγεία δεν είναι σωστός. Ένας χρόνος δεν είναι πολύς όταν διακυβεύεται η μοίρα περίπου 100 000 οικογενειών.

(Χειροκρότημα)

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). - (PL) Κυρία Πρόεδρε, η απογοήτευση και ο θυμός όλο και μεγαλώνουν στην Πολωνία. Η κοινή γνώμη δεν μπορεί να καταλάβει γιατί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θέλει να σπρώξει την πολωνική ναυπηγική βιομηχανία προς τη χρεοκοπία. Αυτό που ρωτάνε όλο και περισσότεροι άνθρωποι είναι: ποιον ωφελεί περισσότερο κάτι τέτοιο; Θα είναι πραγματικά ένα βήμα μπροστά για την Ευρώπη η καταστροφή αυτής της βιομηχανίας; Στα πλαίσια της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, όταν δίνονται ποσά της τάξης των εκατοντάδων δισεκατομμυρίων στο χρηματοπιστωτικό τομέα, είναι λογικό να απαιτούμε την επιστροφή δέκα μόνο εκατομμυρίων που δόθηκαν σαν βοήθεια στα ναυπηγεία κάποια χρόνια πριν; Είναι αυτή η σωστή στιγμή να απολύσουμε εργαζόμενους και να στερήσουμε από τους υπεργολάβους τους κυριότερους πελάτες τους; Είμαστε πραγματικά προετοιμασμένοι για τον αντίκτυπο, ο οποίος, στα πλαίσια της κρίσης που αντιμετωπίζουμε, μπορεί να έχει καταστροφικές συνέπειες;

Εύχομαι, οι φήμες που λένε πως κάποια λόμπι επηρεάζουν την Επιτροπή και την κάνουν να έχει αυτή τη σκληρή στάση να μην έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα. Η ιδέα της αλληλεγγύης, η οποία, στα μάτια του λαού της Πολωνίας, γεννήθηκε στα ναυπηγεία, με απλά λόγια σημαίνει ότι πρέπει όλοι να φροντίζουμε ο ένας τον άλλο, εκτός αν η Επιτροπή πιστεύει, όπως κάποια ζώα στη Φάρμα των Ζώων του Όργουελ, ότι όλοι οι Ευρωπαίοι είναι ίσοι, αλλά κάποιοι είναι πιο ίσοι από τους άλλους.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). - (PL) Κυρία Πρόεδρε, ζητώ από την Επιτροπή να δεχτεί τα σχέδια ανασυγκρότησης για τα ναυπηγεία της Γκντίνια, του Γκντανσκ και του Σετσέτσινσκι. Η Επιτροπή πρέπει να δεχτεί τα σχέδια αυτά όχι επειδή το ναυπηγείο του Γκντανσκ είναι σύμβολο. Το να είναι σύμβολο ένα μέρος είναι σημαντικό, ειδικά αν μιλάμε για το ναυπηγείο του Γκντανσκ, αλλά ακόμα και αυτό δεν φτάνει για να πούμε ότι στην περίπτωση του Γκντανσκ αξίζει να μην τηρηθούν οι νόμοι και οι γενικότεροι κανόνες. Τα σχέδια ανασυγκρότησης πρέπει να υιοθετηθούν και για άλλους λόγους – γιατί είναι λογικά και πιθανότατα αποτελούν τη μόνη λύση. Και αυτό γιατί αναγνωρίζουν την ανάγκη εκσυγχρονισμού της ναυπηγικής και η εφαρμογή τους θα αποδείξει ότι υποστηρίζουμε τις αρχές του

ελεύθερου ανταγωνισμού, γιατί θα γίνει ιδιωτικοποίηση, και ως αποτέλεσμα τα ναυπηγεία θα μπορούν να λειτουργούν ανεξάρτητα υπό τις προϋποθέσεις της αγοράς.

Θα έπρεπε να είμαστε ευχαριστημένοι που η τωρινή κυβέρνηση στην Πολωνία είναι η μόνη εδώ και πολλά χρόνια που πραγματικά προσπαθεί να βοηθήσει τη ναυπηγική βιομηχανία να βγει από τη δύσκολη θέση στην οποία έχει βρεθεί. Ο κύριος Bielan κάνει μεγάλο λάθος εδώ, γιατί χάρη στον υπουργό Gradów έχουμε τώρα την ευκαιρία να πάρουμε μια οριστική απόφαση για αυτά τα προβλήματα.

Σήμερα το πρωί, ο Πρόεδρος Sarkozy είπε σε αυτό το Κοινοβούλιο «θα θέλαμε η Ευρώπη να είναι ενωμένη». Η ενότητα απαιτεί και να καταλάβουμε ότι αξίζει να δώσουμε μια ευκαιρία να σωθούν τα πολωνικά ναυπηγεία. Με το να υιοθετήσουμε τα σχέδια ανασυγκρότησης, θα δίνουμε μια τέτοια ευκαιρία. Μάλιστα ο Πρόεδρος Sarkozy είπε επίσης «η Ευρώπη χρειάζεται δυνατή βιομηχανία. Η Ευρώπη πρέπει να κατασκευάζει αυτοκίνητα και πλοία». Αν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή απορρίψει τα σχέδια ανασυγκρότησης, ακόμα μία ευρωπαϊκή χώρα θα σταματήσει να κατασκευάζει καράβια.

Θα ήταν λογικό επακόλουθο της σημερινής έκκλησης της γαλλικής Προεδρίας το να υιοθετηθούν τα πλάνα ανασυγκρότησης για τα πολωνικά ναυπηγεία. Έτσι θα πετύχουμε την ευρωπαϊκή ομοφωνία σε αυτό το θέμα, με το Κοινοβούλιο, την Επιτροπή και το Συμβούλιο, να εργάζονται από κοινού για τη διάσωση των πολωνικών ναυπηγείων.

Andrzej Jan Szejna (PSE). (PL) – Επίτροπε δεν μπορώ να συμφωνήσω ούτε με μία λέξη από τις φιλελεύθερες απόψεις που εκφράσατε εδώ. Προτείνετε να μοιραστούν τα στοιχεία ενεργητικού των πολωνικών ναυπηγείων, να πωληθούν άνευ όρων μετά από κάποια προσφορά και έπειτα να δοθούν στα χέρια επενδυτών. Αναρωτιέμαι ποιον συμφέρει αυτή η πρόταση. Σίγουρα δεν συμφέρει τους εργαζόμενους στα ναυπηγεία, ούτε τα ίδια τα ναυπηγεία, αλλά τους επενδυτές.

Θα ήθελα επίσης να σας πω ότι η πρόταση που καταθέσατε δυστυχώς είναι ασύμβατη με την πολωνική νομοθεσία, καθώς αντιστοιχεί απλώς σε αφερεγγυότητα. Γιατί δεν προτείνετε, εσείς και η Επιτροπή, τον καταμερισμό των στοιχείων ενεργητικού των ευρωπαϊκών τραπεζών και την πώληση τους άνευ όρων μέσω προσφοράς; Σήμερα οι κυβερνήσεις προτείνουν 10 δισεκατομμύρια για εγγυήσεις για την Ολλανδία, 10,5 δισεκατομμύρια για τη Γαλλία, 400 δισεκατομμύρια για τη Γερμανία, γιατί η Ευρώπη είναι ένας τόπος κοινωνικών αξιών και αλληλεγγύης.

Ξέρω ότι οι πολωνικές κυβερνήσεις έχουν κάνει πολλά λάθη. Δυστυχώς πρέπει τα λάθη αυτά να διορθωθούν τώρα και η πολωνική κυβέρνηση χρειάζεται χρόνο – τουλάχιστον ένα χρόνο – για να εξασφαλίσει ότι τα λάθη αυτά δεν θα τα πληρώσουν οι Πολωνοί εργαζόμενοι. Κάνω έκκληση σε εσάς για περισσότερο χρόνο. Κάνω έκκληση σε εσάς για κοινωνική ευαισθησία και κοινή οικονομική λογική. Τα πολωνικά ναυπηγεία είναι ευρωπαϊκά ναυπηγεία.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) — Κυρία Πρόεδρε, θυμάμαι πριν περίπου δεκαπέντε χρόνια που κάποιοι εκπρόσωποι του ναυπηγείου του Σετσέτσινσκι με πληροφόρησαν για τα τεράστια ποσά που έδινε η Ευρωπαϊκή Ένωση για τη γερμανική ναυπηγική βιομηχανία εξαιτίας του ανταγωνισμού με το ναυπηγείο του Σετσέτσινσκι. Το λέω αυτό τώρα για να μην προκύψει ξαφνικά ότι οι Βρυξέλλες εφαρμόζουν διπλά κριτήρια, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει καλύτερα και χειρότερα ναυπηγεία, ίσα και πιο ίσα ναυπηγεία, ναυπηγεία που αξίζουν την εύνοια της Επιτροπής και άλλα που αξίζουν μόνο ψίχουλα.

Πρώτα οι ηγέτες των τεσσάρων μεγαλύτερων κρατών μελών, μετά οι χώρες της ευρωζώνης και τελικά και τα 25 κράτη μέλη αποφάσισαν ελαφρά τη καρδία να δώσουν εκατομμύρια ευρώ για να σώσουν τις τράπεζες, που απασχολούν εκατοντάδες ανθρώπους, ενώ την ίδια στιγμή διστάζουν να δώσουν βοήθεια στα ναυπηγεία, που απασχολούν δεκάδες εκατοντάδες, αν υπολογίσουμε και τους υπεργολάβους. Οι εργαζόμενοι στα πολωνικά ναυπηγεία δεν πρέπει να αναγκαστούν να πληρώσουν το υψηλό κόστος αυτής της αντιπαράθεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της πολωνικής κυβέρνησης. Είναι πολύ εύκολο για την Επιτροπή να λαμβάνει μια απόφαση για τον αν θα σωθούν ή θα καταστραφούν τα ναυπηγεία στο Σετσέτσινσκι και στη Γκντίνια. Αν η Επιτροπή πρόκειται να λαμβάνει τέτοιες αντιφατικές αποφάσεις, τουλάχιστον ας δώσει λίγο χρόνο σε όσους εμπλέκονται σε αυτή την υπόθεση. Δεχτείτε τη δημιουργία μιας επιτροπής εμπειρογνομώνων και μην γυρίζετε την πλάτη στους ναυτεργάτες της Πολωνίας και στις οικογένειές τους.

Urszula Gacek (PPE-DE). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, δεν αισθάνομαι ικανοποίηση για τις συζητήσεις που άκουσα για τα πολωνικά ναυπηγεία και πιστεύω ότι η πολωνική αποστολή έκανε πολύ καλά τη δουλειά της και πρόβαλε αδιάσειστα επιχειρήματα, προσέχοντας ταυτόχρονα να μην ρίξει σε κανέναν την ευθύνη.

Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με την εκκαθάριση, η οποία τελικά θα καταλήξει στον διαχωρισμό των στοιχείων ενεργητικού των ναυπηγείων. Αναφέρατε το παράδειγμα της ελληνικής αεροπορικής εταιρίας, στην οποία η εκκαθάριση επέτρεψε να απαλλαχτεί από τα χρέη και να συνεχίσει να λειτουργεί. Δυστυχώς, σύμφωνα με την πολωνική νομοθεσία, η αφερεγγυότητα δεν επιτρέπει σε καμία εταιρία να υποβληθεί σε μια τέτοια εξυγιαντική

διαδικασία και να επανέλθει δριμύτερη. Αυτή η διαδικασία θα κατέστρεφε τα πολωνικά ναυπηγεία. Το βάρος των χρεών όμως δεν θα αφήσει ποτέ τα ναυπηγεία να λειτουργήσουν παράγοντας κέρδος. Σε μια συνέντευξη σε πολωνική εφημερίδα, είπατε ότι η διάσωση των τραπεζών που είχαν πνιγεί στα χρέη είναι ένα εντελώς διαφορετικό ζήτημα από τα ναυπηγεία που έχουν πνιγεί στα χρέη. Μπορεί τα ναυπηγεία να είχαν κακή διαχείριση και η δύσκολη ανασυγκρότηση τους μπορεί να αναβλήθηκε πολλές φορές, το σίγουρο όμως είναι ότι τα ναυπηγεία δεν κατέφυγαν ποτέ σε τόσο ανεύθυνες και αμφίβολες δοσοληψίες όσο οι τράπεζες. Αυτός που πλήρωσε για όλα τα λάθη των ναυπηγείων ήταν ο Πολωνός φορολογούμενος, ενώ όλοι εμείς πληρώνουμε και θα συνεχίσουμε να πληρώνουμε τα λάθη των ευρωαϊκών τραπεζών.

Η συζήτηση αυτή έδειξε ότι συμφωνούμε στο να εμπαρτυθίσουμε τα ναυπηγεία με έναν τρόπο που θα μας επιτρέψει να ελπίζουμε ότι θα λειτουργούν και θα παράγουν κέρδος στο μέλλον. Γνωρίζουμε όλοι ότι αν η Επιτροπή δεχτεί τα επιχειρήματά μας και η Πολωνία χάσει αυτή την ευκαιρία, σίγουρα δεν θα υπάρξει άλλη.

Marek Siwiec (PSE). - (PL) Κυρία Πρόεδρε, Επίτροπε, δεν είναι καιρός να αναγνωρίσουμε ότι κάτι καινούριο συμβαίνει στην Ευρώπη και στον κόσμο; Δεν είναι καιρός να αλλάξουμε λίγο τη νοοτροπία μας και τις ευαισθησίες μας; Δεν είναι καιρός να παραδεχτούμε ότι δεν υπάρχουν δύο πλευρές σε αυτή τη διαμάχη, αλλά μόνο μία; Μία πλευρά στην οποία είμαστε όλοι μαζί και προσπαθούμε να κάνουμε κάτι καλό; Δεν είναι καιρός να δείξουμε στους Πολωνούς εργαζόμενους ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί πράγματι να κάνει κάτι καλό για αυτή τη συγκεκριμένη κατάσταση;

Θα ήθελα να σας ενθαρρύνω να έρθετε στην καλή πλευρά. Θα ήθελα να σας ενθαρρύνω να έχετε ακόμη περισσότερη ευαισθησία και φαντασία και να διαλέξετε αυτή την πλευρά, γιατί αυτή τη στιγμή ο ρους της ιστορίας αλλάζει και έχετε την ευκαιρία να είστε στην καλή πλευρά.

(Χειροκρότημα)

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). - (PL) Κυρία Πρόεδρε, οι τράπεζες και οι οικονομικοί οργανισμοί έλαβαν άμεσα δισεκατομμύρια ευρώ με σκοπό να προστατευτεί η ελεύθερη αγορά και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Στα πολωνικά ναυπηγεία δεν έχει διατεθεί ούτε καν ένα βασικό χρηματικό ποσό, ενώ ήταν η κερδοσκοπία των χρηματοπιστωτικών οργανισμών αυτή που οδήγησε στην παγκόσμια κρίση, και η υπερτίμηση του πολωνικού νομίσματος κατά περισσότερο από 30% οδήγησε στην κατάρρευση της ναυπηγικής βιομηχανίας σε αυτή τη χώρα.

Σήμερα η Ένωση δίνει χρήματα σε εκείνους που ευθύνονταν για την κρίση από την τσέπη των πολιτών, ενώ τα θύματα υποβάλλονται σε διαδικασίες εκκαθάρισης. Η οινή που επιβάλλεται στα ναυπηγεία της Πολωνίας είναι δώρο για τα ναυπηγεία της Γερμανίας, που μετά το 1989 έλαβαν εκατοντάδες δισεκατομμύρια γερμανικά μάρκα σε επιχορηγήσεις που δεν χρειάστηκε να επιστρέψουν ποτέ. Η απώλεια περισσότερων από 100 000 θέσεων εργασίας, κυρίως στην Πολωνία, είναι ένα τίμημα που θα πληρώσει η Πολωνία και όχι η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πρέπει οι άνθρωποι και τα μέρη που έκαναν την αρχή για το κίνημα της Αλληλεγγύης, την πτώση του τείχους του Βερολίνου και την απελευθέρωση της Ευρώπης πέσουν θύματα αυθαίρετων αποφάσεων των Βρυξελλών, που λήφθηκαν προς όφελος κάποιων κερδοσκόπων που ανυπομονούν να αγοράσουν σε εξευτελιστική τιμή τα χαλάσματα των ναυπηγείων; Απαιτούμε η Επιτροπή να λάβει αποφάσεις που θα βοηθήσουν στη διάσωση και την ανάπτυξη της ναυπηγικής βιομηχανίας.

Janusz Lewandowski (PPE-DE). - (PL) Κυρία Πρόεδρε, Επίτροπε, μετά από τόσες ομιλίες, κυρίως μάλιστα από Πολωνούς ομιλήτες, έχω να κάνω μόνο δύο σχόλια. Πρώτον, αναφέρομαι στην επιστολή που έστειλε η πολωνική αποστολή της Ομάδας PPE-DE στον Πρόεδρο Barroso για να του υπενθυμίσει ότι, πίσω από το σιδηρούν παραπέτασμα, η ναυπηγική θεωρείτο πολωνική ειδικότητα. Εξ' ου το σχετικά υψηλό επίπεδο της τεχνολογίας και η καλή ποιότητα του ανθρώπινου δυναμικού. Αυτή ήταν κατά κάποιο τρόπο η προίκα που φέραμε στην ενωμένη Ευρώπη, κάτι που μπορεί να φανεί από τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που λειτουργούν καλά σήμερα, αλλά φαίνεται επίσης και από τη δυναμική - συμπεριλαμβανομένης και της ανθρώπινης δυναμικής - που έχουν τα τρία ναυπηγεία για τα οποία συζητάμε σήμερα. Αυτή τη στιγμή, η αξιοπιστία των σχεδίων για τα ναυπηγεία καθορίζεται από τα συμφέροντα των υπάρχοντων και των πιθανών επενδυτών, που επιθυμούν να ρισκάρουν τα χρήματά τους για το μέλλον αυτών των χώρων.

Η δεύτερη παρατήρησή μου έχει να κάνει με τη σοφία της πολιτικής ανταγωνισμού στους ταραγμένους καιρούς που διανύουμε. Δεν μπορεί να σταματήσει στο να διασφαλίζουμε απλώς τις δίκαιες σχέσεις μεταξύ των ανταγωνιστών στην Ευρωπαϊκή ζώνη. Πρέπει και να αντιμετωπίζει και να λαμβάνει υπόψη την παγκόσμια κατάσταση. Πρέπει να αντιμετωπίζει τους ανταγωνιστές που καμιά φορά παίζουν διαφορετικά παιχνίδια - ενώ εμείς παίζουμε ποδόσφαιρο στην Ευρώπη, εκείνοι παίζουν ράγκμπι. Το γεγονός ότι τα αποτελέσματα δεν είναι πάντα καλά μπορεί να φανεί από ένα παράδειγμα που δεν έχει να κάνει με τα πολωνικά ναυπηγεία. Πιθανότατα θα έχετε ακούσει για τον Όμιλο Aker, τον ισχυρότερο ναυπηγικό όμιλο στη σύγχρονη Ευρώπη, που έφερε κοντά τη σκανδιναβική, τη γαλλική, τη γερμανική

και ακόμα και τη βραζιλιάνικη ναυπηγική, υποθέτω για να αντιμετωπίσει τον ανταγωνισμό από την Άπω Ανατολή. Ο Όμιλος Aker όμως δεν υπάρχει πια εδώ και πολύ καιρό. Έχει πια γίνει ο STX της Κορέας. Κάτι δεν πήγε καλά. Είναι, λοιπόν, ακόμα πιο σημαντικό στους ανήσυχους καιρούς που ζούμε να λάβουμε αποφάσεις που θα φέρουν σταθερότητα και όχι κίνδυνο και αυτό ισχύει και για τα πολωνικά ναυπηγεία.

(Χειροκρότημα)

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Κυρία Πρόεδρε, Επίτροπε, προτείνετε ένα σχέδιο που μπορεί πραγματικά να αποτελέσει τη βάση για την επιτυχή ανασυγκρότηση των πολωνικών ναυπηγείων. Η πολωνική κυβέρνηση έχει ήδη ξεκινήσει να εργάζεται εντατικά πάνω σε αυτό το πλάνο, αλλά ο βασικός παράγοντας εδώ είναι ο χρόνος. Κάνουμε έκκληση σε εσάς να αναβάλλει η Επιτροπή την απόφαση της για τα ναυπηγεία. Κάνουμε έκκληση να δοθεί περισσότερος χρόνος στις πολωνικές αρχές για να προετοιμάσουν ένα πρόγραμμα που θα υπόσχεται την επιτυχία και θα σώσει 100 000 θέσεις εργασίας στην Πολωνία. Θα βοηθήσει επίσης στο να διατηρηθεί μια σημαντική βιομηχανία, ικανή να αντέξει τον ανταγωνισμό στη διεθνή αρένα. Έχω τουλάχιστον δύο λόγους να ζητήσω περισσότερο χρόνο. Πρώτον, το σχέδιο που προτείνετε απαιτεί σημαντικές νομοθετικές αλλαγές στην Πολωνία και αυτές δεν μπορούν να γίνουν σε λίγες εβδομάδες. Θα χρειαστούν αρκετοί μήνες. Δεύτερον, η κατάσταση αυτή μας επηρεάζει όλους. Η οικονομική κρίση απειλεί μια γενικότερη ευρωπαϊκή κρίση. Το τελευταίο πράγμα που χρειάζεται η Ευρώπη αυτή τη στιγμή, Επίτροπε, είναι η κατάρρευση μιας ολόκληρης βιομηχανίας.

(Χειροκρότημα)

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Κυρία Πρόεδρε, υπάρχουν κάποια θέματα που θα ήθελα να διξω σε αυτή τη συζήτηση. Πρώτον, η οικονομική βοήθεια που δόθηκε στα ναυπηγεία της Πολωνίας είναι στοχοθετημένη βοήθεια. Συνεπώς, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν πρέπει να απαιτεί την επιστροφή της. Δεύτερον, η υποστήριξη των πολωνικών ναυπηγείων είναι υποστήριξη της ευρωπαϊκής ναυπηγικής, όπως ήταν και η υποστήριξη που δόθηκε κάποτε στη ναυπηγική βιομηχανία της Ανατολικής Γερμανίας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται σύγχρονη, παραγωγική ναυπηγική βιομηχανία, από την οποία οι ναυτιλιακοί παράγοντες θα μπορούν να παραγγέλνουν πλοία. Τρίτον, τα επίπεδα κρατικής βοήθειας που έχουν λάβει τα πολωνικά ναυπηγεία μέχρι τώρα και τα ποσά βοήθειας που προβλέπεται πως θα δοθούν στο μέλλον είναι ελάχιστα σε σχέση με τα 2 δισεκατομμύρια ευρώ βοήθειας που δόθηκαν στον τραπεζικό ιδιωτικό τομέα της Ευρώπης. Επιπλέον, οι κυβερνήσεις κάποιων κρατών μελών παίρνουν τόσο βιαστικές αποφάσεις για αυτό το θέμα που δεν προλαβαίνουν καν να ενημερώσουν την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για αυτές.

Οι προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ότι η καλύτερη λύση για τα πολωνικά ναυπηγεία είναι η ανασυγκρότηση τους μέσω της δημιουργίας ξεχωριστών εταιριών παραγωγής, δεν είναι αποδεκτή, καθώς κάτι τέτοιο πιθανότατα θα σήμαινε τον καταμερισμό των στοιχείων ενεργητικού των ναυπηγείων, κάτι που θα στερούσε παό τα ναυπηγεία τη δυνατότητα τους να κατασκευάζουν πλοία.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Κυρία Πρόεδρε, από τη μία πλευρά εκτιμώ την κατανόηση σας για τις ιστορικές και ηθικές διαστάσεις του θέματος αυτών των ναυπηγείων. Από την άλλη πλευρά, πιστεύω ότι είστε πολύ έξυπνη για να μην καταλαβαίνετε ότι τα οικονομικά επιχειρήματα δεν ευσταθούν πια. Η άποψή μου είναι ότι αυτό που κάνουμε για τις τράπεζες και αυτό που κάνουμε για τα ναυπηγεία δεν θα άντεχε σε μια εξονυχιστική εξέταση. Πιστεύω επίσης ότι σε μια δύσκολη κατάσταση, πρέπει να παίρνουμε τολμηρές αποφάσεις. Ίσως αυτή να είναι η ευκαιρία να το κάνουμε.

Τρίτον, αν ήθελα να φανταστώ ένα πεσιμιστικό σενάριο χρεοκοπίας και πώλησης των στοιχείων ενεργητικού στους επενδυτές, πιθανότατα κάπου έξω από την Πολωνία, καθώς δεν υπάρχει κανείς στη χώρα μας, φαντάζομαι, τότε φαντάζομαι ότι θα γινόταν το ίδιο όπως και με τη Siemens ή την Airbus που διοικούνται από τους Κορεάτες. Το θέμα είναι ότι, αν μια τόσο μεγάλη βιομηχανία όπως η ναυπηγική περνούσε σε άλλα χέρια, η Πολωνία και η Ευρώπη θα έβγαιναν κερδισμένες από αυτό;

Bogdan Golik (PSE). - (PL) Κυρία Πρόεδρε καθώς τον Ιούλιο και το Σεπτέμβριο έκανα δύο φορές μια ερώτηση στην οποία δεν έλαβα γραπτή απάντηση, θα ήθελα να τη θέσω προφορικά τώρα. Η ερώτηση ήταν αν αληθεύει το γεγονός ότι στις 20 Ιουνίου στη συνάντηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και μιας αποστολής του Ομίλου Ulstein (ενός από τους επενδυτές), κάποιος κύριος Soukup που εκπροώπευε την Επιτροπή – και αναφέρω κατά λέξη όσα γράφτηκαν στις σημειώσεις της Επιτροπής – όταν ρωτήθηκε για την προτεινόμενη τιμή αγοράς του ναυπηγείου Szczecin Nowa, δήλωσε ότι, λαμβάνοντας υπόψη τα υψηλά στοιχεία παθητικού και τις απώλειες, η τιμή δεν θα ήταν υψηλή. Σε αυτό το πλαίσιο, ρώτησε γιατί δεν σκεφτόταν ο όμιλος Ulstein να αγοράσει τα στοιχεία ενεργητικού μετά τις τελικές διαδικασίες αφερεγγυότητας που θα ξεκινήσουν όταν ληφθεί η απόφαση για την επιστροφή των χρημάτων που δόθηκαν για βοήθεια. Τόνισε ότι αν αναλαμβάνονταν τα στοιχεία ενεργητικού της αφερεγγυότητας, δεν θα υπήρχε πιθανότητα υποστήριξης για την ανασυγκρότηση, αλλά ότι θα ήταν πιθανό να ληφθεί βοήθεια ως μέρος της τοπικής υποστήριξης για τις νέες επενδύσεις και για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Κατά τη γνώμη

μου, ως έμπειρου επιχειρηματία, αυτό αποτελεί πρόταση προς τον επενδυτή να περιμένει και να δράσει ενάντια στα συμφέροντα της εταιρίας. Αυτό συνέβη, Επίτροπε;

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Το ναυπηγείο του Γκντανσκ, το λίκνο της αλληλεγγύης, ο πρωταρχικός παράγοντας στον αγώνα ενάντια στον κομμουνισμό, ένα ναυπηγείο που βίωσε τις διακρίσεις και που περιήλθε σε μια δύσκολη οικονομική κατάσταση εξαιτίας των κομμουνιστών, περιμένει σήμερα μια θετική απάντηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Το ίδιο και ολόκληρη η ναυπηγική βιομηχανία. Η πολωνική ναυπηγική βιομηχανία δεν είναι η μόνη που εξαρτάται από αυτή την απόφαση, γιατί από αυτήν εξαρτάται και η κτάσταση στη ναυπηγική βιομηχανία ολόκληρης της Ευρώπης. Υπάρχει το πρόβλημα του ανταγωνισμού της Κορέας και των χωρών που όχι μόνο δίνουν δημόσιες επιχορηγήσεις αλλά και χαμηλώνουν τα εργασιακά στάνταρ και δεν σέβονται τα δικαιώματα των εργαζομένων. Ο διαγωνισμός εδώ δεν θα είναι δίκαιος, αν τα ναυπηγεία αντιμετωπιστούν διαφορετικά από ότι οι τράπεζες, που χρησιμοποίησαν άδικα μέσα για να ενθαρρύνουν τον ενυπόθηκό δανεισμό.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Κυρία Πρόεδρε, Επίτροπε, η κατάρρευση της πολωνικής ναυπηγικής βιομηχανίας δεν είναι απαραίτητη ούτε για την Πολωνία ούτε για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρέπει, λοιπόν, από κοινού να βρούμε μια λύση.

Πρώτον, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να σταματήσει να απαιτεί την επιστροφή της κρατικής χρηματοδότησης, ειδικά εφόσον τα ποσά αυτά δόθηκαν μέσω κρατικών εγγυήσεων στους δανειζόμενους. Δεύτερον, το να ζητάμε από τα ναυπηγεία να επιστρέψουν τη βοήθεια, την ίδια στιγμή που η Ευρωπαϊκή Ένωση αποσύρεται από την οικονομία της αγοράς και εθνικοποιεί τις τράπεζες, είναι άδικο και υποτιμά το σκοπό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τρίτον, η οικονομία στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Πολωνία πρέπει να αναπτυχθεί. Η ανάπτυξη δεν μπορεί να βασιστεί μόνο στην εκκαθάριση ή στον περιορισμό της παραγωγής κάποιων μεμονωμένων βιομηχανιών. Τέταρτον, αν υποβάλουμε σε εκκαθάριση τα ναυπηγεία, τη γενέτειρα του κινήματος της Αλληλεγγύης και των αλλαγών στην Ευρώπη, μπορεί σαν συνέπεια να αντιμετωπίσουμε μια μεγάλης κλίμακας αντίδραση απογοήτευσης της κοινής γνώμης, την οποία κανείς δεν χρειάζεται αυτή τη στιγμή. Και πέμπτον, στην Ευρωπαϊκή Ένωση περίπου εκατό εκταομύρια άνθρωποι ήδη ζουν στα όρια της βιολογικής επιβίωσης. Γιατί να πολλαπλασιάσουμε τη φτώχεια;

Marcin Libicki (UEN). - (PL) Κυρία Πρόεδρε, χωρίς καμία αμφιβολία, είμαστε μάρτυρες μιας κρίσης εμπιστοσύνης προς τους ευρωπαϊκούς θεσμούς, μιας κρίσης στην Ιρλανδία, στην Ολλανδία και στη Γαλλία. Όχι όμως και στην Πολωνία. Τουλάχιστον όχι ακόμα. Η Πολωνία έχει εμπιστοσύνη στους ευρωπαϊκούς θεσμούς. Δυστυχώς, αν τελικά παρεμποδιστεί η λειτουργία και η σταδιακή ανασυγκρότηση των ναυπηγείων, μπορεί και η Πολωνία να παρουσιάσει μια κρίση εμπιστοσύνης στους θεσμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί είναι σε όλους φανερό ότι υπάρχουν δυο μέτρα και δυο σταθμά. Διαφορετικά στην περίπτωση της πρώην Ανατολικής Γερμανίας και διαφορετικά και για τις τράπεζες. Μπορούμε να μιλήσουμε για τη διαφορά κλίμακας, αλλά αυτό δεν θα το καταλάβουν εκείνοι που κινδυνεύουν να χάσουν τη δουλειά τους. Όταν είχα την τιμή να επισκεφθώ τους Πολωνούς ναυτεργάτες με την Επίτροπο, είχα την εντύπωση – και πιθανότατα τη σωστή εντύπωση – ότι θέλατε να βρείτε μια καλή λύση. Σας ζωτώ, λοιπόν, να βρείτε πραγματικά την καλύτερη δυνατή λύση και να δώσετε στα ναυπηγεία αυτά μια ευκαιρία. Σας ευχαριστώ πολύ.

Πρόεδρος. - Ζητώ συνώνμη από τον κύριο Janowski, τον κύριο Wojciechowski και τον κύριο Ręk, αλλά πολύ φοβάμαι ότι είναι αδύνατο να συνεχίσουμε. Είχα σημαντική δραστηριότητα στον τομέα του συνδικαλισμού για 30 χρόνια και κατανοώ την τραγωδία και το δράμα που εμπεριέχει αυτό το θέμα, πρέπε' όμως να δώσω το βήμα στην Επίτροπο Kroes.

Neelie Kroes, Μέλος της Επιτροπής. - Κυρία Πρόεδρε, έχω εντυπωσιαστεί από τη συμμετοχή των αξιότιμων μελών σε αυτό το θέμα και έδωσα μεγάλη προσοχή σε όλες τις παρατηρήσεις τους.

Θα κάνω ό,τι μπορώ για να σας δώσω μια απάντηση και, αν μου επιτρέψετε, θα χρησιμοποιήσω λίγο χρόνο για να προσπαθήσω να εξηγήσω πώς έχουν τα πράγματα αυτή τη στιγμή.

Ο κύριος Buzek ξεκίνησε εξηγώντας την κατάσταση στην Πολωνία και πολύ σωστά παρατήρησε ότι πρέπει να είμαστε έτοιμοι να δώσουμε μια θετική λύση για να διατηρήσουμε τις επιχειρηματικές δραστηριότητες. Προσφέρουμε μια θετική λύση για να διατηρήσουμε τις επιχειρηματικές δραστηριότητες. Αν οι επενδυτές ενδιαφέρονται για τη ναυπηγική, όπως πράγματι λένε κάποιοι – και λαμβάνουμε το μήνυμα αυτό όχι μόνο από ένα μέλος της κυβέρνησης αλλά και από άλλες πλευρές – τότε μπορούν να καταθέσουν προσφορές για τα στοιχεία ενεργητικού και αυτό ακριβώς ήταν που τόνισα. Θα σας παρακαλούσα να λάβετε υπόψη ότι η Επιτροπή θεωρεί ότι η λύση αυτή θα μπορούσε να οδηγήσει σε βιώσιμες οικονομικές δραστηριότητες στην Πολωνία. Πρέπει να μιλάμε για βιώσιμες οικονομικές δραστηριότητες, γιατί δεν θέλω να δώσουμε στους εργαζόμενους, τους οποίους αφορά αυτή η κατάσταση, μια λύση που δεν είναι βιώσιμη.

Έχει περάσει πάρα πολύς χρόνος. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι έχουν δικαίωμα να γνωρίζουν τι συμβαίνει και ποιο θα είναι το μέλλον τους και κανείς δεν περιμένει να πούμε απλώς: ας συνεχίσουμε και τι στο καλό, τι να κάνουμε τώρα, ας συνεχίσουμε όπως μέχρι τώρα. Γνωρίζουμε ότι δεν είναι βιώσιμη αυτή η κατάσταση πια. Δοδεμένου αυτού, εμείς, η Επιτροπή, κάναμε τα πάντα για να βρούμε μια λύση.

Συνεπώς, όπως είπα και νωρίτερα, πρώτον, για το Γκντανσκ, η Πολωνική κυβέρνηση πρέπει να μας καταθέσει ένα επιχειρηματικό σχέδιο στο οποίο θα φαίνεται ένα βιώσιμο μέλλον. Όλοι οι εργάτες εκεί μπορούν να κάνουν πολύ καλή δουλειά και παράγουν ήδη ένα έργο που μας κάνει να πιστεύουμε ότι θα μπορούσε να επεκταθεί – στο κάτω κάτω, η ιδιωτικοποίηση έγινε, οι ιδιοκτήτες έκαναν επενδύσεις και υπάρχει πιθανότητα όλο αυτό να επεκταθεί. Ωστόσο, χρειαζόμαστε επείγοντως ένα επιχειρηματικό σχέδιο και αυτό ακριβώς σας ζητώ. Εσείς που συμμετέχετε σε αυτή την κατάσταση της Πολωνίας πρέπει να απευθυνθείτε στην πολωνική κυβέρνηση και να πείτε: «Πάμε, λοιπόν, τώρα πρέπει να δράσουμε. Εμείς, ως μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, δεν δεχόμαστε πια το γεγονός ότι δεν δραστηριοποιείστε». Με άλλα λόγια, δεν προτείνουν μια λύση για το ζήτημα που σας απασχολεί.

Αν υποθέσουμε ότι θα προσεγγίσουμε το κομμάτι του Γκντανσκ με τον τρόπο που ανέφερα, θα αναφερθώ λοιπόν στα άλλα δύο ναυπηγεία. Μόλις σας περιγράψα ότι μπορούμε να προσεγγίσουμε τη Γκντίνια και το Σετσέτσινσκι φροντίζοντας το μέλλον τους να είναι βιώσιμο. Για αυτό ακριβώς συζητάμε και για αυτό το λόγο ανέφερα και την Ολυμπιακή Αεροπορία. Βέβαια, η περίπτωση αυτή είναι εντελώς διαφορετική: στη μία περίπτωση μιλάμε για ναυπηγική και στο άλλο για αεροπορία. Αλλά, όπως είπα και πάλι, η αρχική σκέψη πίσω από τη λύση για την Ολυμπιακή Αεροπορία ήταν η εκκαθάριση και έπειτα τα ατοίχια ενεργητικού, χωρίς το βάρος της αποπληρωμής εκείνων των τεράστιων χρηματικών ποσών, και έπειτα, με τους νέους επενδυτές, η ευκαιρία για ένα βιώσιμο μέλλον.

Κύριε Schulz, εμείς δεν λέμε ότι πρέπει να κλείσουν τα ναυπηγεία. Εμείς ψάχνουμε να βρούμε έναν τρόπο να τα κάνουμε αρκετά δυνατά έτσι ώστε να αντέξουν την ερχόμενη ύφεση και να έχουν δραστηριότητες που να είναι πιθανό να τους φέρουν κέρδη. Εκεί βρίσκεται η ευκαιρία και για τα δύο ναυπηγεία, από τη στιγμή που θα καταμεριστούν τα στοιχεία ενεργητικού, αν λάβουμε υπόψη ότι υπάρχουν κάποιοι πιθανοί επενδυτές που ενδιαφέρονται να τους δώσουν ένα βιώσιμο μέλλον.

Κυρία Schroedter, τα πολωνικά ναυπηγεία είχαν μεγαλύτερη περίοδο μεταβατική περίοδο από τα ναυπηγεία της Ανατολικής Γερμανίας και μάλιστα σε μια καλή οικονομική περίοδο. Κύριε Chruszcz και κύριε Czarnecki, αν συγκρίνετε αυτή την κατάσταση με την κατάσταση των γερμανικών ναυπηγείων – και είναι σωστό να πούμε ότι υπάρχει ένας παραλληλισμός με τα γερμανικά ναυπηγεία – τότε έχω να κάνω δύο γενικές παρατηρήσεις.

Πρώτον, πρέπει να καταλάβουμε ότι η ναυπηγική βιομηχανία σε άλλες χώρες, όπως η Δανία ή το Ηνωμένο Βασίλειο, όπου το δημόσιο πορτοφόλι δεν ήταν τόσο γενναιόδωρο, μειώθηκε σημαντικά ή ακόμα και έκλεισε. Έχω κάποιο λόγο που το γνωρίζω αυτό: στη χώρα μου αρκετά ναυπηγεία αναγκάστηκαν να κλείσουν. Αν μιλάμε, λοιπόν, για ίση μεταχείριση, πρέπει να λάβουμε υπόψη ότι σε άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπάρχει ιστορικό κλεισίματος των ναυπηγείων που δεν μπορούν πια να είναι βιώσιμα.

Κάποια μέλη έκαναν σύγκριση με την κατάσταση στη Γερμανία. Το συνολικό μέγεθος των τριών ναυπηγείων στη Γερμανία – της Γκντίνια, του Γντανσκ και του Σετσέτσινσκι – μπορεί να συγκριθεί με το μέγεθος που είχαν τα γερμανικά ναυπηγεία πριν ανασυγκροτηθούν και η βοήθεια που χορηγήθηκε στα πολωνικά ναυπηγεία την περίοδο 2002-2008 μπορεί επίσης να συγκριθεί με τη βοήθεια που έδωσε η Γερμανία στα ναυπηγεία της – περίπου 3 δισεκατομμύρια ευρώ. Έχει, λοιπόν, βάση μια τέτοια σύγκριση.

Ωστόσο, τόσο από την άποψη της αλλοίωσης του ανταγωνισμού όσο και από την άποψη της εξασφάλισης της μόνιμης εργασίας, η διάρκεια της διαδικασίας της ανασυγκρότησης στην Πολωνία αποτελεί επιβαρυντικό παράγοντα. Ενώ τα ναυπηγεία στη Γερμανία ιδιωτικοποιήθηκαν το 1993 και τελείωσαν την ανασυγκρότησή τους το 1995-1996, τα πολωνικά ναυπηγεία συνέχισαν την επιχορηγούμενη λειτουργία τους για πολύ καιρό, μέχρι πολύ πριν την ένταξη της Πολωνίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και έχουν λάβει και επιπρόσθετη υποστήριξη αρκετές φορές ακόμα.

Έχω αναφέρει και πάλι ότι τώρα, το 2008, έχουν περάσει περισσότερα από τέσσερα χρόνια μετά την ένταξη της Πολωνίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και οχτώ χρόνια από τότε που ίσχυαν οι πρώτοι κανόνες περί κρατικής βοήθειας στην Πολωνία το 2008, σύμφωνα με τη Συμφωνία Σύνδεσης του 1994. Επιπλέον, η ναυπηγική βιομηχανία επωφελείται από μια πρωτοφανή άνθιση τα τελευταία πέντε χρόνια. Πρέπει να ληφθεί υπόψη και αυτό: ακόμα και σε περίοδο άνθισης, τα πολωνικά ναυπηγεία δεν κατάφεραν να γίνουν βιώσιμα, είναι λοιπόν και αυτό κάτι που πρέπει να λάβουμε υπόψη. Ακόμα και αυτή την περίοδο τα πράγματα δεν πήγαιναν καλά σε σύγκριση με τα άλλα ναυπηγεία.

Συνεπώς, αν υπολογίσουμε ότι η άνθιση, με μια σίγουρη ροή παραγγελιών και τιμές υψηλότερες από ότι παλιότερα, δημιούργησε ευνοϊκές συνθήκες για μια καλύτερη ανασυγκρότηση των πολωνικών ναυπηγείων, τότε η Πολωνία δεν εκμεταλλεύτηκε αυτή την ευκαιρία. Οι ειδικοί του τομέα ήδη προβλέπουν μια ύφεση, μια υπερβάλλουσα παραγωγική ικανότητα στην παγκόσμια αγορά τα επόμενα δύο ή τρία χρόνια.

Για να καταλήξω, η σύγκριση με τη Γερμανία μπορεί όντως να έχει κάποιο νόημα. Ναι είναι μια παρόμοια κατάσταση. Δείχνει ότι η αντιμετώπιση των πολωνικών ναυπηγείων είναι ακριβώς ίδια με την αντιμετώπιση των γερμανικών ναυπηγείων. Τα ίδια κριτήρια ισχύουν και όταν αξιολογείται η κρατική βοήθεια, με τη βιωσιμότητα να αποτελεί το βασικότερο από αυτά.

Τέλος, πρέπει να γίνει και ένας παραλληλισμός με τις περιπτώσεις στις οποίες η Επιτροπή δεν εξουσιοδότησε την κρατική βοήθεια ή ακόμα και ζήτησε την επιστροφή της παράνομης κρατικής βοήθειας σε άλλα κράτη μέλη. Στον ναυπηγικό τομέα, μπορώ να θυμηθώ αρνητικές απαντήσεις που απαιτούσαν την επιστροφή της βοήθειας – όπως θα θυμούνται και μερικοί από εσάς – αναφορικά με το ισπανικό ναυπηγείο IZAR, τα ελληνικά ναυπηγεία και κάποια άλλα.

Αν ο κύριος Bielan λέει – όπως είπα κι εγώ στις παρατηρήσεις μου – ότι έχουν περάσει πάρα πολλά χρόνια, αυτό οφείλεται στην οικονομική, κοινωνική και συμβολική σημασία των ναυπηγείων. Ναι, πέρασαν πάρα πολλά χρόνια. Τολμώ να το παραδεχτώ, αλλά το καλύτερο που μπορούμε να δώσουμε στους ήρωες των ναυπηγείων είναι ένα βιώσιμο μέλλον και αυτό σας ζητώ: απλώς μια ρεαλιστική προσέγγιση, την προσέγγιση που αξίζουν αυτοί οι ήρωες.

Τέθηκε μια ερώτηση για την ευρωπαϊκή ναυπηγική. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με την ευρωπαϊκή ναυπηγική βιομηχανία, εφαρμόζει ενεργά μια ολοκληρωμένη στρατηγική, η οποία λέγεται «Leadership 2015» και έχει σκοπό να αυξήσει την ανταγωνιστικότητα της ναυπηγικής βιομηχανίας σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε αυτό το πλαίσιο, συνεχίζεται η δουλειά για τη βοήθεια της βιομηχανίας στην Πολωνία και αλλού ώστε να αντιμετωπίσει τις βασικές προκλήσεις του κλάδου, για παράδειγμα, διευκολύνοντας την καινοτομία και την καλύτερη προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Η συνεχής επιχορηγήσεις δεν μπορούν να είναι η απάντηση στις προκλήσεις του ανταγωνισμού.

Εμείς, η Επιτροπή, ενδιαφερόμαστε για μια βιώσιμη βιομηχανία που θα μπορεί να λειτουργεί χωρίς κρατική παρέμβαση και βοήθεια και να βασίζεται ανταποκρίνεται στον ανταγωνισμό με τα δικά της εφόδια. Αυτό συμβαίνει με πολλά ναυπηγεία στην Ευρώπη, ειδικά στον τομέα των τεχνολογικά εξελιγμένων πλοίων.

Ο κύριος Tomczak και κάποια άλλα μέλη σύγκριναν τη σημερινή κατάσταση του οικονομικού τομέα με την κατάσταση των τραπεζών και ποιον υπηρετεί η οικονομία; Το όλο και μικρότερο ποσοστό που καταλαμβάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση στην παγκόσμια ναυπηγική δεν θα αλλάξει διατηρώντας τις δραστηριότητες των ναυπηγείων σε μια μη βιώσιμη λειτουργία και ο κύριος Chruszcz και ο κύριος Tomczak έδιξαν το γενικότερο θέμα χωρίς την οικονομική κρίση. Προσπάθησα να το εξηγήσω αυτό στην πρώτη μου δήλωση. Θα ήθελα να σχολιάσω περισσότερα σχετικά με τις ερωτήσεις που κάποιοι από εσάς έθεσαν.

Τέθηκε ένα ερώτημα σχετικά με την πιθανότητα λιγότερο αυστηρής εφαρμογής των κανόνων περί κρατικής βοήθειας που έχει εγκρίνει η Επιτροπή για τους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς. Είναι ένα ενδιαφέρον ερώτημα και δεν έχει τεθεί μόνο στη σημερινή συνεδρίαση σας. Είναι όμως γεγονός ότι πρέπει να δούμε για ποιο λόγο η Επιτροπή μοιάζει να είναι πιο αυστηρή στην περίπτωση των πολωνικών ναυπηγείων, ενώ εξουσιοδοτεί μαζική βοήθεια προς τις ευρωπαϊκές τράπεζες.

Η κατάσταση στα πολωνικά ναυπηγεία, θα μου επιτρέψετε να πω, είναι εντελώς διαφορετική από την κατάσταση στον τραπεζικό τομέα. Υπάρχουν δύο λόγοι και θα σας τους εξηγήσω. Ο πρώτος: η χρεοκοπία μιας μεγάλης ευρωπαϊκής τράπεζας θα μπορούσε να προκαλέσει την κατάρρευση αρκετών άλλων χρηματοπιστωτικών οργανισμών και να έχει συστηματικές αρνητικές επιπτώσεις σε ολόκληρη την οικονομία ενός ή περισσότερων κρατών μελών. Για αυτό τώρα μελετάμε κάποια έκτακτα βραχυπρόθεσμα βοηθητικά μέτρα για τις τράπεζες, αντί για τη βοήθεια ανασυγκρότησης των πολωνικών ναυπηγείων που διαρκεί πολλά χρόνια. Μάλιστα, αν οι τράπεζες ζητούσαν μακροπρόθεσμη κρατική βοήθεια, θα υπόκεινταν στις ίδιες απαιτήσεις με τα πολωνικά ναυπηγεία. Πρέπει να καταθέσουν ένα αξιόπιστο σχέδιο ανασυγκρότησης. Πρέπει να εξασφαλίσουν τη μακρόχρονη βιωσιμότητα των δικαιούχων τους. Είναι λοιπόν αλήθεια το ότι, στον τραπεζικό τομέα αυτή τη στιγμή, προσεγγίζουμε και τις τράπεζες με βιώσιμα επιχειρηματικά σχέδια ανασυγκρότησης για το μέλλον.

Δεν καταλαβαίνω γιατί κάποιοι από εσάς ανησυχούν τόσο πολύ για την εθνικότητα των αγοραστών των στοιχείων ενεργητικού των ναυπηγείων. Αν είναι πραγματικοί επιχειρηματίες και αν ενδιαφέρονται πραγματικά για αυτά τα στοιχεία ενεργητικού, ας προχωρήσουμε. Το χρωστάμε στους εργαζόμενους των ναυπηγείων να βρούμε μια λύση ανεξάρτητα από την εθνικότητα ή τον προστατευτισμό. Δεν είναι αυτή η απάντηση που θα ήθελα να δοθεί στους εργαζόμενους που ενδιαφέρονται για τη δουλειά τους, για μια δουλειά μόνιμη.

Χαίρομαι πολύ που κάποια μέλη αναγνωρίζουν ότι τα ναυπηγεία είναι διαλλακτικά και ότι δεν δημιουργούμε δόγμα εδώ. Αν μόνο η κατασκευή πλοίων είναι η μόνη ευκαιρία, δεν νομίζω ότι αντιμετωπίζουμε τις περιπτώσεις αυτές επαγγελματικά. Πρέπει να υπάρχει μόνιμη παραγωγή οποιουδήποτε προϊόντος μπορούν να φτιάξουν αυτοί οι άνθρωποι με την τέχνη τους. Αν η ζήτηση αυξάνεται και οι εργαζόμενοι και τα ναυπηγεία τα καταφέρνουν – όπως

αναφέρατε – τότε μπορούμε να τους δώσουμε μια ευκαιρία, ελευθερώνοντας τους από τα βάρη της κρατικής βοήθειας που έλαβαν στο παρελθόν.

Θα προσπαθήσω να ολοκληρώσω, καθώς διαβάζω τη γλώσσα του σώματος σας. Ένα από τα βασικότερα ζητήματα που αντιμετωπίσα ήταν αυτό: δεν μπορείτε να δώσετε περισσότερο χρόνο; Έτσι πρέπει να αντιμετωπίσουμε αυτό το πολύ δύσκολο θέμα; Πιστεύω ότι όλοι εκείνοι οι εργαζόμενοι έχουν το δικαίωμα να μας ζητήσουν να βρούμε μια μόνιμη λύση για το μέλλον τους. Αυτό που παρουσιάζουμε εμείς, η Επιτροπή, και αυτό που ζητάμε από την πολωνική κυβέρνηση και αυτό για το οποίο χρειαζόμαστε πολύ την υποστήριξη σας προς την πολωνική κυβέρνηση είναι να είναι ενήμεροι. Απλώς καταθέστε το επιχειρηματικό σχέδιο για το Γκντανσκ. Σας θερμοπαρακαλούμε. Και απλώς να γνωρίζετε ότι για τη Γκντίνια και το Σετσέτσινσκι υπάρχει μια ευκαιρία.

Υπάρχει μέλλον, αλλά πρέπει να δράσουμε με τέτοιο τρόπο ώστε να φύγουν όλα αυτά τα βάρη της κρατικής βοήθειας που δόθηκε τα τελευταία χρόνια πρέπει να επιστραφεί από τα στοιχεία ενεργητικού, υπάρχει ένα καινούριο μέλλον και στα δύο ναυπηγεία και στις δύο περιοχές και περιφέρειες.

Είναι απολύτως απαραίτητο τα στοιχεία ενεργητικού να απαλλαγούν από αυτό το βάρος, γιατί με αυτό το βάρος στους ώμους τους το ενδιαφέρον των επενδυτών θα είναι μικρότερο. Αυτό, πράγματι, σημαίνει σωστή σκέψη για να βρεθεί μια λύση. Αν πρόκειται να γίνει εκκαθάριση, μπορεί να γίνει παράλληλα, και αν γίνει παράλληλα, δεν θα χρειαστεί τόσος χρόνος.

Αν έπρεπε να πω ότι σε αυτούς τους εργαζόμενους, θα τους έλεγα σας παρακαλώ πάρτε τη λύση που σας προτείνει η Επιτροπή. Αν τη δεχτείτε, μπορούν όλα να γίνουν γρήγορα και μη μου πείτε ότι, επειδή η νομοθεσία στην Πολωνία είναι όπως είναι, δεν μπορείτε να την αλλάξετε. Δεν είμαι απολύτως σίγουρη ότι η νομοθεσία συμφωνεί με αυτή τη λύση, αλλά είναι έτσι απλά κάντε ό,τι κάνει μια κυβέρνηση. Με την εμπειρία μου τον τελευταίο αιώνα σε μια άλλη θέση, γνωρίζω – και γνώριζα – ότι αν θέλει κανείς να βρει μια λύση, μπορεί να τη βρει. Σας παρακαλώ από τα βάθη της καρδιάς μου, για όλους αυτούς τους εργαζόμενους: απευθυνθείτε στην πολωνική κυβέρνηση.

Πρόεδρος. - Η συζήτηση περατώθηκε.

Γραπτές δηλώσεις (Κανονισμός 142)

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN), εγγράφως. – (PL) Κυρία Πρόεδρε, παρατηρώντας τις ενέργειες της Επιτροπής σχετικά με τα πολωνικά ναυπηγεία, νιώθω να επιβεβαιώνεται η πεποίθησή μου ότι η Πολωνία δεν έπρεπε να είχε εισέλθει στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τους όρους που προσφέρθηκαν πριν από λίγα χρόνια. Εκατομμύρια συμπατριώτες μου είχαν την ίδια άποψη, όμως η πλειοψηφία τους παραπλανήθηκε και πίστεψε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα βοηθούσε την Πολωνία να φτάσει τα επίπεδα ανάπτυξης της «παλιάς» Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό δεν ισχύει μόνο για τα ναυπηγεία, αλλά και για πολλούς άλλους τομείς, όπως η γεωργία. Είμαι υπέρ της συμμετοχής της χώρας μου στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, αλλά διαφωνώ και διαμαρτύρομαι στο να αντιμετωπίζεται η Πολωνία σαν κατεκτημένο έδαφος από οικονομική άποψη. Βλέπω πώς η πρώην κομμουνιστική Ανατολική Γερμανία ή ο τραπεζικός τομέας υπόκεινται σε διαφορετικά κριτήρια. Τους επιτρέπεται να λαμβάνουν κρατική βοήθεια.

Σήμερα, που η μοίρα της Συνθήκης της Λισαβόνας βρίσκεται στον αέρα, είμαι πεπεισμένος ότι από οικονομική άποψη, θα κάνει την Πολωνία να εξαρτηθεί απόλυτα από τη γραφειοκρατία των Βρυξελλών. Για αυτό το λόγο στις ερχόμενες εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, οι λαοί της Ευρώπης πρέπει να υποστηρίξουν τους πολιτικούς που λένε «όχι» σε αυτή τη συνθήκη.

17. Προώθηση καθαρών οχημάτων οδικών μεταφορών (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Επόμενο θέμα είναι η συζήτηση για την έκθεση (A6-0291/2008) του Dan Jørgensen, για λογαριασμό της Επιτροπής για το Περιβάλλον, τη Δημόσια Υγεία και την Ασφάλεια των Τροφίμων, σχετικά με την αναθεωρημένη πρόταση για μια οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την προώθηση των καθαρών οχημάτων οδικών μεταφορών με χαμηλή κατανάλωση ενέργειας (COM(2007)0817).

Dan Jørgensen, εισηγητής. – (DA) Κυρία Πρόεδρε, κάθε μέρα υπάρχουν Ευρωπαίοι που αρρωσταίνουν λόγω της ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Κάθε μέρα υπάρχουν Ευρωπαίοι που χάνουν τη ζωή τους εξαιτίας της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προκαλεί η κυκλοφορία των οχημάτων στην Ευρώπη. Γνωρίζουμε επίσης ότι αντιμετωπίζουμε δραματικές κλιματικές αλλαγές που οφείλονται σε σημαντικό βαθμό και στο γεγονός ότι χρησιμοποιούνται πάρα πολλά καύσιμα από τον τομέα των μεταφορών. Για αυτούς τους δύο λόγους, είναι εξαιρετικά σημαντική η νομοθεσία που συζητάμε σήμερα στο Κοινοβούλιο. Για αυτούς τους δύο λόγους επίσης, είναι εξαιρετικά σημαντική η απόφαση που διαπραγματευτήκαμε επιτυχώς μεταξύ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου των Υπουργών και που ελπίζω πως θα υιοθετήσουμε αύριο.

Αυτό που θα υιοθετήσουμε είναι μια υποχρέωση εκ μέρους των ευρωπαϊκών αρχών να διαδραματίζουν έναν πολύ μεγαλύτερο ρόλο στην αντιμετώπιση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Αυτό που υιοθετούμε είναι μια υποχρέωση των αρχών να μην λαμβάνουν υπόψη μόνο τις τιμές σε λίρες και ευρώ όταν αποφασίζουν να αγοράσουν ένα όχημα, είτε πρόκειται για όχημα συλλογής απορριμμάτων, λεωφορείο ή οποιοδήποτε άλλο όχημα χρησιμοποιούν για τις εργασίες του δημόσιου τομέα. Πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και το κόστος που θα έχει στην υγεία, στο περιβάλλον και στο κλίμα το γεγονός ότι τα οχήματα εκπέμπουν διάφορα είδη σωματιδίων και ότι με την καύση ορυκτών καυσίμων αυξάνεται η ρύπανση και συνεπώς και η θερμοκρασία του πλανήτη.

Δεν υποχρεώνουμε τις τοπικές αρχές να διαλέξουν τη λύση που είναι πιο φιλική προς το περιβάλλον, αλλά τις ωθούμε να λαμβάνουν υπόψη τις συνέπειες στην υγεία και το περιβάλλον όταν κάνουν τους υπολογισμούς τους. Θέλουμε επίσης να ενθαρρύνουμε την ειλικρίνεια και τη διαφάνεια όσον αφορά τις αποφάσεις που λαμβάνονται. Είμαι λοιπόν σίγουρος ότι όλο και περισσότερες δημόσιες αρχές στην Ευρώπη θα κάνουν τις σωστές – δηλαδή τις πράσινες – επιλογές αντί για τις βραχυπρόθεσμες, αν και ίσως φτηνότερες, επιλογές που γίνονται μόνο με οικονομικούς υπολογισμούς. Αυτός είναι μάλιστα ο σκοπός της πρότασης.

Επιπλέον, η πρόταση πιθανότατα θα έχει, ελπίζω, κάποια άμεση επίδραση στο περιβάλλον, καθώς στο δημόσιο τομέα αναλογεί πραγματικά ένα μεγάλο ποσοστό των αγορών ενός μεγάλου εύρους οχημάτων, για παράδειγμα λεωφορείων, με τις δημόσιες αρχές στην Ευρώπη να κάνουν σχεδόν το ένα τρίτο των αγορών λεωφορείων. Ακόμα περισσότερο από τις πολύ άμεσες περιβαλλοντικές επιδράσεις, η πρόταση αυτή θα έχει και μια δευτερεύουσα επίπτωση, καθώς θέλουμε να δημιουργήσουμε ζήτηση για τα οχήματα που είναι φιλικά προς το περιβάλλον – μια ζήτηση που θα μπορεί να οδηγήσει την αγορά και να κάνει επικερδή την ανάπτυξη νέων, καλύτερων και φιλικών προς το περιβάλλον οχημάτων και πριν απαιτήσει η νομοθεσία να το κάνουν.

Το βρίσκω σημαντικό να τονίσουμε ότι δεν πρόκειται περί πολύ γραφειοκρατικού διακανονισμού. Δεν είναι θέμα επιβολής αυστηρών κανόνων στις τοπικές αρχές. Ούτε θέμα δημιουργίας μεγάλης γραφειοκρατίας. Αντιθέτως, δημιουργήσαμε έναν δικανονισμό που είναι πολύ εύκολος στην εφαρμογή και τη λειτουργία του. Είναι ένας διακανονισμός που περιέχει και εξαιρέσεις, για τις περιπτώσεις που ενδέχεται να χρειαστούν και, ειδικότερα μία που εξασφαλίζει ότι μια χώρα, που έχει ήδη ένα αποτελεσματικό σύστημα που λαμβάνει υπόψη τις επιπτώσεις της αγοράς οχημάτων στην υγεία και το περιβάλλον, θα μπορεί να διατηρεί αυτό το σύστημα.

Όπως έχει ήδη ειπωθεί έχουμε ήδη διαπραγματευτεί μια συμφωνία, έναν συμβιβασμό. Κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας πιστεύω πως στείλαμε επίσης ένα σημαντικό μήνυμα ότι υπάρχει συνεργασία μεταξύ μας, εδώ στο Κοινοβούλιο, σε ότι αφορά αυτή τη σημαντική νομοθεσία. Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους σκιώδεις εισηγητές και την Επιτροπή για τη δημιουργική συνεργασία της. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω τη γαλλική Προεδρία για τη συντονισμένη προσπάθεια που έκανε για την επίτευξη αυτού του συμβιβασμού. Είμαι περήφανος που, αύριο, θα μπορέσουμε να ψηφίσουμε για ένα νομοθετικό ζήτημα που θα μειώσει τη ρύπανση στην Ευρώπη και με το οποίο οι τοπικές αρχές θα έχουν το τιμόνι στον αγώνα ενάντια στην υπερθέρμανση του πλανήτη, που αρρωσταίνει την Ευρώπη κάθε χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. COCILLOVO

Αντιπρόεδρου

Antonio Tajani, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (ΙΤ) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, όπως γνωρίζετε, σκοπός της πρότασης αυτής είναι να ενισχύσουμε την παρουσία οχημάτων χαμηλής κατανάλωσης ενέργειας στην ευρωπαϊκή αγορά που παράγουν μικρά επίπεδα ρύπανσης, με σκοπό τη μείωση τόσο της κατανάλωσης ενέργειας όσο και των εκπομπών CO₂ και άλλων ρύπων. Τα μέτρα αυτά θα ωφελήσουν τους πολίτες που ζουν στα μεγάλα αστικά κέντρα και που αποτελούν πια την πλειοψηφία του πληθυσμού της Ευρώπης.

Πρώτα από όλα, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον εισηγητή, κύριο Jørgensen, και τους σκιώδεις εισηγητές, για την αφοσίωση τους και τη δημιουργική δουλειά τους, καθώς και για τη στενή συνεργασία που φάνηκε στις διοργανικές συζητήσεις όλο το καλοκαίρι. Αυτή η συλλογική διαδικασία μας έδωσε την ευκαιρία να δημιουργήσουμε ένα κοινό αποδεκτό κείμενο που έλαβε ευρεία υποστήριξη στην πρώτη ανάγνωση.

Οι διατάξεις της πρότασης για την υιοθέτηση μιας οδηγίας ορίζουν ότι οι δημόσιοι φορείς και εταιρίες, καθώς και οι εταιρίες που προσφέρουν δημόσιες υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών, πρέπει να συμπεριλαμβάνουν την κατανάλωση ενέργειας, την εκπομπή CO₂ και άλλων ρύπων στα κριτήρια τους για την επιλογή οχημάτων μέσω δημόσιων συμβάσεων. Έτσι, η απόφαση σχετικά με την προμήθεια των οχημάτων στο μέλλον δεν πρέπει να βασίζεται μόνο στην τιμή τους, αλλά και στο περιβαλλοντικό κόστος που θα έχει ένα όχημα στη διάρκεια ζωής του. Ταυτόχρονα, η πρόταση αφήνει ένα περιθώριο επιλογής στις τοπικές αρχές, για να αποφασίσουν για τις λεπτομέρειες της εφαρμογής των διατάξεων και, συνεπώς, να συμμορφώνονται πλήρως με την αρχή της επικουρικότητας. Το νομικό κείμενο που εγκρίνουμε δεν επιφέρει νέες διοικητικές διαδικασίες. Έτσι, η πρόταση είναι απόλυτα συνεπής με τους υπάρχοντες

κανονισμούς για τις δημόσιες συμβάσεις και τις δημόσιες υπηρεσίες, καθώς και όλες οι διατάξεις που περιέχονται σε αυτούς, όπως εκείνες σχετικά με τις εξαιρέσεις, παραμένουν σε ισχύ.

Επιπλέον, η πρόταση αποτελεί ένα σημαντικό βήμα μπροστά για τις πολιτικές της Κοινότητας σχετικά με την ενέργεια, το κλίμα και το περιβάλλον. Η οδηγία θα περιλαμβάνει γενικές παραμέτρους για την κατανάλωση ενέργειας, τις εκπομπές CO₂ και τις εκπομπές άλλων ρύπων κατά τη διαδικασία προμήθειας οχημάτων μέσω υποβολής προσφορών. Ο δημόσιος τομέας στην Ευρώπη, λοιπόν, θα γίνει παράδειγμα προώθησης πιο εξελιγμένων και καινοτόμων τεχνολογιών για να υπάρχουν βιώσιμα συστήματα μεταφοράς στο μέλλον. Κατά την άποψη μου, πρόκειται για ένα πολύ σαφές μήνυμα, που μπορεί να διαδοθεί από το τοπικό κοινό ή από εκείνους που παρέχουν τοπικές υπηρεσίες σε σχέση με τον πολύ σημαντικό τομέα της μείωσης της ρύπανσης.

Επιπλέον, η πρόταση εισάγει την αειφόρο οικονομία στις δημόσιες υποβολές προσφορών για την παροχή οχημάτων, χωρίς να προκαλεί μεγαλύτερα έξοδα. Αντιθέτως, η επίδραση που θα έχουν τα οχήματα σε όλη την περίοδο της χρήσης τους θα προβλέπεται και θα αποσαφηνίζεται πριν αυτά προκύψουν. Συνεπώς, η απόφαση για την αγορά οχημάτων δημόσιας μεταφοράς θα λαμβάνεται με λογικό τρόπο, ώστε να αποφεύγονται τα υψηλότερα κόστη, τόσο για τους φορείς εκμετάλλευσης όσο και για τις ίδιες της εταιρίες μεταφορών.

Οι επιδράσεις της οδηγίας – και τελειώνω με αυτό κύριε Πρόεδρε – αναμένεται να φανούν και πέραν του άμεσου φάσματος εφαρμογής τους. Οι δημόσιες συμβάσεις είναι μια βασική αγορά υψηλής ορατότητας και μπορούν να επηρεάσουν τις αποφάσεις που λαμβάνονται από τις εταιρίες και τους ιδιώτες. Μπορούμε να αναμένουμε ότι, χάρη σε αυτήν την οδηγία, τα καθαρά οχήματα χαμηλής κατανάλωσης ενέργειας θα είναι περισσότερα στην αγορά μακροπρόθεσμα και ότι θα μειωθεί το κόστος μέσω της οικονομίας κλίμακας. Ως αποτέλεσμα, θα γίνεται μεγαλύτερη εξοικονόμηση ενέργειας και θα μειωθούν οι εκπομπές CO₂ και άλλων ρύπων για όλα τα οχήματα που κυκλοφορούν στην Ευρώπη.

Τώρα θα ήθελα να ακούσω τι έχουν να πουν τα μέλη του κοινοβουλίου που συμμετέχουν στη συζήτηση, έτσι ώστε, στο τέλος της, να τους δώσω τις απαραίτητες διευκρινίσεις. Ελπίζω, με τη συζήτηση αυτή, να επιτύχουμε ένα θετικό αποτέλεσμα και να μπορέσουμε να υιοθετήσουμε την αναθεωρημένη πρόταση.

Andreas Schwab, *συντάκτης της γνώμης της επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών*. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να ξεκινήσω λέγοντας ότι είναι σαφές από αυτό το σχέδιο έκθεσης ότι η περιβαλλοντική προστασία και η κλιματική αλλαγή έχουν σημασία για ολόκληρο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και όλες τις επιτροπές του, αλλά και για την Επιτροπή και το Συμβούλιο.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι μπορούμε να συμφωνήσουμε με τον κύριο Jørgensen, όταν λέει ότι όλοι στην Ευρώπη πρέπει να δώσουν προσοχή στη μείωση των ρυπογόνων εκπομπών και ότι οι περιβαλλοντική και κλιματική προστασία παίζουν σημαντικό ρόλο στην προμήθεια οχημάτων. Ωστόσο, το περιβάλλον και η κλιματική αλλαγή πρέπει να απασχολήσουν και τους πολίτες. Για τους ίδιους του πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να είναι πρωταρχικό μέλημα, με άλλα λόγια ένα μέλημα για όσους αγοράζουν αυτοκίνητα ή λεωφορεία στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Για αυτό το λόγο, συνεχίζω να αναρωτιέμαι αν οι διατάξεις που προτείνουμε εδώ θα έχουν πραγματικό αντίκτυπο στις συνειδησίες των πολιτών όσον αφορά αυτό το θέμα ή αν στην πραγματικότητα πετύχουν ακριβώς το αντίθετο και αν η οδηγία αυτή εξυπηρετεί πραγματικά τους σκοπούς που θέλουμε όλοι να πετύχουμε ή αν απλώς θα δημιουργήσει ακόμα μεγαλύτερη δυσανεμία για την υποτιθέμενη γραφειοκρατία των Βρυξελλών.

Όπως το βλέπω εγώ, υπάρχουν πολλοστά παραδείγματα σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες που δείχνουν ότι τα υδρογονοκίνητα οχήματα και τα οχήματα με χαμηλές εκπομπές CO₂ ήδη αγοράζονται σήμερα, χωρίς αυτή την οδηγία – με άλλα λόγια, αποτελούν ήδη ένα περιβαλλοντικό μέλημα. Αμφιβάλλω αν μια οδηγία έχει να προσφέρει κάτι σε αυτό. Κατά τη δική μου άποψη η οδηγία προσφέρει πολύ λίγα και δεν είναι αλήθεια, όπως ισχυρίζεστε, κύριε Jørgensen, ότι οι περιβαλλοντικές επιδράσεις της θα είναι πολύ μεγάλες.

Στόχος μας θα έπρεπε να είναι να ενημερώσουμε καλύτερα τους αγοραστές και όχι να επηρεάσουμε το 1% της αγοράς επιβατικών αυτοκινήτων και το 6% της αγοράς μεταφορικών αυτοκινήτων με αυτή την οδηγία. Πιστεύω ότι οι επιδράσεις θα είναι σχετικά μικρές: οι όροι υποβολής προσφορών θα είναι σχετικά εκτενείς και τελικά η εθνική εφαρμογή θα καθορίζει την απόφαση. Αυτό σημαίνει ότι είναι αρκετά πιθανό, τουλάχιστον σύμφωνα με τις νομικές υπηρεσίες του Συμβουλίου, οι περιβαλλοντικές επιδράσεις να επηρεάσουν μόνο ένα 1% και συνεπώς ότι η επίδραση στο περιβάλλον θα είναι σχετικά μικρή.

Ωστόσο, η οδηγία δεν θα έχει και άσχημες συνέπειες, γιατί τελικά όλοι όσους αφορά θα μπορούν να συνεχίσουν περίπου όπως και πριν. Αυτό είναι επίτευγμα του Συμβουλίου και του σκιώδη εισηγητή στην Επιτροπή για το Περιβάλλον, τη Δημόσια Υγεία και την Ασφάλεια των Τροφίμων, του κυρίου Horpenstedt. Η γνώμη της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών, στην οποία ήμουν συντάκτης, επίσης κράτησε μια παρόμοια στάση, και έκανε δυνατή την επίτευξη σημαντικών βελτιώσεων στην οδηγία της τριμερούς διάσκεψης.

Πιστεύω, συνεπώς, ότι υπάρχουν σίγουρα κάποια θετικά στοιχεία που αξίζει να τονίσουμε, γιατί κάποια γραφειοκρατικά στοιχεία της οδηγίας είναι ακίνδυνα. Τώρα παρέχει στα κράτη μέλη την ευκαιρία να ορίσουν τις τεχνικές απαιτήσεις τους όσον αφορά την υποβολή προσφορών, κάτι που δίνει μεγάλο βαθμό προσαρμοστικότητας. Δηλώνει επίσης ότι τα εξειδικευμένα οχήματα γενικά δεν συμπεριλαμβάνονται στο αντικείμενο της.

Ωστόσο, υπάρχει ακόμα ο κίνδυνος του μηδενικού συντελεστή στάθμισης και για αυτό θα έλεγα, συμπερασματικά, ότι η οδηγία προσπαθεί να φτάσει στο σωστό προορισμό από λάθος δρόμο. Οι τροποποιήσεις που προέκυψαν από το συμβιβασμό στην τριμερή διάσκεψη σημαίνουν ότι – αν υποθέσουμε ότι θα εφαρμοστεί σε εθνικό επίπεδο με ένα τρόπο ωφέλιμο για τις αναθέτουσες αρχές – σε πολλά κράτη μέλη το πιθανότερο είναι να μην έχει μεγάλη επίδραση.

Όσοι συμμετέχουν στα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να αναρωτηθούν αν αυτή η οδηγία, με την τωρινή της μορφή, μετά από τον σαφώς δύσκολο συμβιβασμό στην τριμερή διάσκεψη, πραγματικά πετυχαίνει το σκοπό για τον οποίο δημιουργήθηκε. Η ποιότητα των προβλέψεων της εξαρτάται σχεδόν εξ ολοκλήρου από την μεταφορά τους στα κράτη μέλη, στην οποία περίπτωση δεν υπάρχει πραγματική ανάγκη για δημιουργία κανονισμού σε κοινοτικό επίπεδο.

Θα ήθελα να τονίσω ξανά ότι, δυστυχώς, αυτή η οδηγία τελικά έχει εφαρμογή στο 1% των πωλήσεων επιβατικών αυτοκινήτων και στο 6% των πωλήσεων οχημάτων εμπορικών μεταφορών, και κατά συνέπεια δυστυχώς δεν θα ωφελήσει σημαντικά το περιβάλλον.

Silvia-Adriana Țicău, συντάκτρια της γνώμης της Επιτροπής Μεταφορών και Τουρισμού. – (RO) Η οδηγία προσθέτει πράσινα κριτήρια ανάμεσα στα κριτήρια που εξετάζονται για την αγορά οχημάτων οδικών μεταφορών με χαμηλή κατανάλωση ενέργειας. Τα κράτη μέλη θα ενημερώσουν τις αναθέτουσες αρχές που παρέχουν υπηρεσίες δημόσιων επιβατικών μεταφορών σχετικά με τις διατάξεις που σχετίζονται με την προμήθεια οχημάτων που είναι φιλικά προς το περιβάλλον.

Η Επιτροπή Μεταφορών και Τουρισμού προτείνει τα κράτη μέλη και η Επιτροπή να μελετήσουν την επιλεξιμότητα των σχεδίων αστικών μετακινήσεων για οικονομική υποστήριξη και την πρόωθηση φιλικών προς το περιβάλλον οχημάτων κατά τη διάρκεια της ενδιάμεσης αξιολόγησης των εθνικών πλαισίων στρατηγικής αναφοράς και των εθνικών και περιφερειακών λειτουργικών προγραμμάτων. Ομοίως, πρέπει να συνεχιστούν οι πρωτοβουλίες αστικών μεταφορών και τα προγράμματα Civitas και «Ευφυής ενέργεια-Ευρώπη».

Η Επιτροπή Μεταφορών και Τουρισμού έχει προτείνει τη χρήση του μηνύματος «καθαρές αστικές οδικές μεταφορές με χαμηλή κατανάλωση ενέργειας» από τις αρχές των οποίων οι αγορές φιλικών προς το περιβάλλον οχημάτων αποτελούν το μεγαλύτερο τμήμα των συνολικών ετήσιων ειδικών προμηθειών. Θα ήθελα να συγχαρώ τον εισηγητή και είμαι σίγουρη πως το έγγραφο αυτό θα αλλάξει τη στάση των τοπικών δημόσιων αρχών προς το περιβάλλον.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, εκ μέρους της Ομάδας PPE-DE. – (DE) Κυρία Πρόεδρε, η πρόταση που μας κατέθεσε η Επιτροπή για την πρόωση των οχημάτων χαμηλής κατανάλωσης ενέργειας είναι μια αναθεωρημένη εκδοχή της αρχικής πρότασης που απορρίψαμε δύο χρόνια πριν. Η νέα πρόταση της Επιτροπής περιέχει μια σημαντική βελτίωση. Πρέπει να πούμε, ωστόσο, ότι και αυτό το κείμενο περιέχει αρκετά σημεία που μπορούν να επικριθούν, όπως η απουσία μιας αξιολόγησης των επιδράσεων, το σχετικά μικρό τμήμα των ανάλογων οχημάτων στην αγορά και, επίσης, η απαραίτητη εισαγωγή, που έρχεται σε αντίθεση με τη νομοθεσία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, περιβαλλοντικών κριτηρίων κατά τη διαδικασία εφαρμογής της.

Τα ελαττώματα αυτά οξύνθηκαν από τη συμφωνία στην επιτροπή, που θα προκαλούσε αυστηρούς γραφειοκρατικούς κανονισμούς. Αυτό το αποτέλεσμα θα ήταν απαράδεκτο για μένα. Στο πλαίσιο της παροχής ενός συμβιβασμού – κάτι που είναι θετικό – το περιεχόμενο άλλαξε εντελώς σε συνεργασία με το Συμβούλιο και την Επιτροπή – και έτσι υπάρχει τώρα ένα κείμενο για το οποίο μπορεί να συμφωνήσει η ολομέλεια.

Η προσαρμοστικότητα των δήμων είναι πολύ βασική σε αυτό το θέμα. Τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να ορίσουν τις δικές τους οδηγίες, αντικαθιστώντας την τυποποιημένη μεθοδολογία της πρότασης της Επιτροπής. Μόνο στη Γερμανία, γνωρίζω πολλά πρότυπα που διέπουν την προμήθεια φιλικών προς το περιβάλλον οχημάτων. Τα πρότυπα αυτά ήδη χρησιμοποιούνται με επιτυχία σήμερα και, σύμφωνα με τα όσα δηλώνουν οι δημοτικοί σύλλογοι, πρέπει να διατηρήσουν τη μορφή τους και στο μέλλον. Σε αυτές τις περιπτώσεις, δεν πρέπει να αναμένονται, λοιπόν, νέες υποχρεώσεις.

Για τα κράτη μέλη που δεν έχουν αντίστοιχους κανονισμούς, το κείμενο παρουσιάζει, από την άλλη πλευρά, οδηγίες για μια πολιτική προμηθειών φιλικών προς το περιβάλλον. Αν, ωστόσο, τα κράτη μέλη επιλέξουν να μην χρησιμοποιήσουν το μοντέλο που προτείνεται από την Επιτροπή, μπορούν πλέον να υπολογίζουν σε απλοποιημένες διαδικασίες. Στις περιπτώσεις δημόσιων συμβάσεων που ανέρχονται μέχρι και τα 249 000 ευρώ, δεν είναι απαραίτητο

να κινηθούν επίσημες διαδικασίες. Ισχύουν οι ελάχιστες οριακές τιμές. Τα ειδικά οχήματα επίσης αποκλείονται, όπως ακούσαμε.

Το κείμενο του συμβιβασμού υποστηρίζεται από το Συμβούλιο και την Επιτροπή και είναι αποδεκτό από τους δημοτικούς συλλόγους, καθώς και από τη βιομηχανία μηχανοκίνητων οχημάτων. Ακόμα κι αν ήταν, ενδεχομένως, δυνατό να αποφευχθεί ολόκληρο το νομικό κείμενο, δεν υπάρχει σχεδόν τίποτα που να το εμποδίζει. Συνολικά, προτείνω να συμφωνήσουμε με τη συμβιβαστική προσέγγιση.

Inés Ayala Sender, εκ μέρους της Ομάδας PSE. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, αρχικά θα ήθελα να ευχαριστήσω τον εισηγητή για την επιμονή του σε ένα θέμα που στην αρχή το Κοινοβούλιο είχε απορρίψει. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω την Ευρωπαϊκή Επιτροπή που επίσης επέμενε στο θέμα αυτό και παρουσίασε ένα αναθεωρημένο κείμενο, το οποίο είναι πάρα πολύ σημαντικό, δεδομένου ότι χρησιμοποιεί έναν θεσμό που είναι ήδη διαθέσιμος, δηλαδή την ικανότητα των τοπικών αρχών να προωθούν παραδειγματικές δημόσιες συμβάσεις, ειδικά σε έναν τέτοιο τομέα όπως τα καθαρά οχήματα οδικών μεταφορών, τα οποία είναι πια ζωτικής σημασίας.

Βρίσκω επίσης θετικό το γεγονός ότι ρισκάρουμε για να επιταχύνουμε τη διαδικασία, η οποία, ελπίζω, ότι μπορεί πλέον να προχωρήσει, ακριβώς όπως συνέβη και με το σύμφωνο ή τη συνεννόηση.

Επίσης βρίσκω θετική την υποστήριξη και την αναγνώριση κάποιων πρωτοβουλιών, όπως η City-VITALity-Sustainability (CIVITAS) και η «Ευφυής ενέργεια-Ευρώπη», οι οποίες αποτελούν τη βάση για τέτοιου είδους προγράμματα. Ελπίζουμε ότι αυτή η υποστήριξη θα συνεχίσει να υπάρχει, μαζί με την αναγνώριση της συμμετοχής των σχετιζόμενων παραγόντων, συμπεριλαμβανομένης της υποστήριξης που εκφράστηκε για το υδρογόνο.

Ωστόσο, όσον αφορά την υποδομή παροχής, λυπάμαι που τελικά δεν καταφέραμε να χρησιμοποιήσουμε ένα θεσμό από το χώρο των μεταφορών που σε ένα βαθμό απορρίφθηκε από αυτό το Κοινοβούλιο, δηλαδή τα διευρωπαϊκά δίκτυα ενέργειας, που είχαν προταθεί στο παρελθόν αλλά δεν έγιναν αποδεκτά τελικά.

Έχει γίνει συζήτηση για όλες τις χρηματοδοτήσεις και τις κρατικές επιχορηγήσεις, αλλά δεν έχει διευκρινιστεί κανένα συγκεκριμένο ταμείο ή πρόγραμμα για διευρωπαϊκά δίκτυα ενέργειας. Οι διαδικασίες καθυστερούν κάπως τα τελευταία χρόνια όσον αφορά αυτά κι όμως, για την παροχή νέων εναλλακτικών καυσίμων, όπως το φυσικό αέριο και το υδρογόνο, είναι απολύτως απαραίτητα.

Θα ζητούσα, λοιπόν, από τον Επίτροπο Tajani αν θα μπορούσε στο μέλλον, όταν αναθεωρηθεί αυτό το κείμενο ή ίσως και νωρίτερα ακόμα, να μας παρουσιάσει μια τέτοια πρόταση: δηλαδή, τη χρησιμοποίηση αυτού του θεσμού των διευρωπαϊκών δικτύων ενέργειας για να διασφαλιστεί η παροχή αυτών των νέων καυσίμων σε έναν από τους τομείς που τα έχει μεγαλύτερη ανάγκη, με άλλα λόγια στον τομέα αυτών των νέων υποδομών για νέα καύσιμα.

Vittorio Prodi, εκ μέρους της Ομάδας ALDE. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κύριο Jørgensen για την έκθεση αυτή. Πιστεύω ότι αποτελεί πραγματικά μια πράξη συνεπή με ολόκληρο το πακέτο που συζητάμε για την ενέργεια και το περιβάλλον. Σίγουρα θα επηρεάσει τις δημόσιες διαδικασίες προμήθειας και αναμφισβήτητα θα καθοδηγήσει τους φορείς στις επιλογές που θα κάνουν, αλλά το κυριότερο είναι ότι θα καθοδηγήσει και τους κατασκευαστές στις επιλογές που θα κάνουν.

Αυτό πράγματι ισούται με την παρουσίαση ενός συμπαγούς πλαισίου προδιαγραφών που πρέπει να τηρούν τα οχήματα σε σχέση τόσο με τις παραμέτρους που μειώνουν τις εκπομπές τους φαινομένου του θερμοκηπίου όσο και με άλλες παραμέτρους που σχετίζονται άμεσα με τη ρύπανση και την υγεία.

Αξίζει επίσης να μελετηθεί το θέμα αυτό και από την οικονομική άποψη: όσον αφορά το διοξείδιο του άνθρακα, το θέμα αυτό ήδη μελετάται στο Πρωτόκολλο του Κιότο αναφορικά με τις τιμές των ρυπογόνων εκπομπών. Σε άλλους τομείς, θα σήμαινε επίσης αυστηρά τον εκχρηματισμό της υγείας ή μια χρηματιστική εκτίμηση της υγείας. Είναι σαφές, όμως, ότι εδώ ο σκοπός είναι να βρούμε κάποια σημεία σύγκρισης, σίγουρα όχι για να ενθαρρύνουμε αλλά για να μειώσουμε τις εκπομπές, συμπεριλαμβανομένων αυτών που επηρεάζουν την υγεία. Έτσι, υπάρχουν τεχνικές προδιαγραφές για την εξοικονόμηση της ενέργειας και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

Αυτή είναι η μεγαλύτερη ευκαιρία που προσφέρει αυτή η οδηγία. Η κατάσταση, λοιπόν, είναι σαφής, αλλά δεν περιορίζει τις επιλογές που έχουν οι θεσμοί. Νιώθω μάλλον άκκλητος από τις αντιρρήσεις που εκφράστηκαν, οι οποίες μου φαίνεται πως είναι γεμάτες προκαταλήψεις. Αυτή η οδηγία κάνει μια σημαντική πρόταση στα θεσμικά όργανα, αλλά, κατά τη γνώμη μου, απευθύνεται κυρίως στους κατασκευαστές οχημάτων.

Margrete Auken, εκ μέρους της Ομάδας Verts/ALE. – (DA) Σας ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε και ευχαριστώ και τον κύριο Jørgensen για την ειλικρινή και δημιουργική συνεργασία του. Ο νόμος που ελπίζω πως θα υιοθετήσουμε αύριο είναι απαραίτητος. Η εμπειρία μας από τη Δανία, από όπου καταγόμαστε ο κύριος Jørgensen κι εγώ, μας

έδειξε ότι, αν δεν δημιουργήσουμε τα κατάλληλα πλαίσια για τις πράσινες αγορές, δεν θα προχωρήσουμε ποτέ πιο πέρα από το στάδιο των συνομιλιών. Οι δημόσιες αρχές διαλέγουν τη φθηνότερη προσφορά, όχι την πιο οικολογική. Είναι λοιπόν σωστό να το κάνουμε υποχρεωτικό για τις ευρωπαϊκές αρχές να λαμβάνουν υπόψη, για παράδειγμα, τις εκπομπές CO₂ και σωματιδίων, όταν πρόκειται να επενδύσουν σε νέα οχήματα. Θα θέλαμε επίσης να δούμε όλες τις αρχές να χρησιμοποιούν μια κοινή μέθοδο ανάλυσης των περιβαλλοντικών συνεπειών κατά τη διανομή των υποβολών προσφορών, για να γίνει σαφές ότι όσοι ρυπαίνουν, πληρώνουν. Η εσωτερική των εξωτερικών δαπανών, όπως ονομάζουμε αυτή την αρχή, είναι κάτι που όλοι θέλουμε να δούμε. Θα έδινε επίσης στους παραγωγούς ένα βαθμό ασφάλειας σε σχέση με τα κριτήρια διανομής που χρησιμοποιούνται. Ωστόσο, είμαστε ευχαριστημένοι με τη λύση που βρήκαμε σε αυτό το Κοινοβούλιο, με την οποία οι τοπικές αρχές και το ίδιο το κράτος θα μπορούν να επιλέξουν αν επιθυμούν να επιβάλουν συγκεκριμένες απαιτήσεις σε σχέση με την κατανάλωση καυσίμων και τις εκπομπές σωματιδίων στο υλικό της υποβολής προσφορών τους ή αν επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν ένα μοντέλο στο οποίο αποδίδεται μια τιμή στην περιβαλλοντική επίδραση του οχήματος, η οποία, έτσι, γίνεται μέρος της βάσης για τη σύμβαση. Σε σχέση με αυτό, είμαστε ικανοποιημένοι που η τιμή, την οποία η πρόταση ορίζει ανά κιλό CO₂, πλησιάζει περισσότερο την αναμενόμενη τιμή της αγοράς. Μόνο με αυτόν τον τρόπο δημιουργείται ισχυρό κίνητρο για την ενθάρρυνση των καθαρών λεωφορείων, φορτηγών και ιδιωτικών αυτοκινήτων. Είναι κρίμα που, στην επιτροπή, δεν μπορούσαμε να επιτύχουμε μια πλειοψηφία για την επιβολή των ίδιων απαιτήσεων στο εμπόριο των μεταχειρισμένων οχημάτων. Δεν υπάρχουν τεχνικοί λόγοι για τη μη εφαρμογή τους και σε αυτά. Εφαρμόζοντας τις μόνο στα καινούρια αυτοκίνητα, θα χρειαστεί πάρα πολύς χρόνος για να φανούν οι θετικές επιδράσεις της πρότασης και, στην πραγματικότητα, δεν έχουμε χρόνο να περιμένουμε για αυτές τις απολύτως απαραίτητες βελτιώσεις. Ωστόσο, η νομοθεσία αυτή είναι ένα σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση της χρησιμοποίησης της τεράστιας αγοραστικής δύναμης αυτού του τομέα για να πιέσουμε για οικολογικές λύσεις γενικότερα.

Bairbre de Brún, εκμέρους της Ομάδας GUE/NGL. – (GA) Κύριε Πρόδρε, καλωσορίζω τις συστάσεις του συμβιβαστικού μέτρου που συμφωνήθηκε από τους εκπροσώπους του Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με τα καθαρά οχήματα οδικών μεταφορών.

Οι τοπικές αρχές και οι υπόλοιποι δημόσιοι φορείς πρέπει να ενθαρρυνθούν ώστε να επενδύσουν στις αειφόρους καθαρές μεταφορές.

Όταν γίνονται οικολογικές και οικονομικές επιλογές στον τομέα των μεταφορών, οφελείται η υγεία των πολιτών και το περιβάλλον. Αυτό θα μας βοηθήσει να τηρούμε τις δεσμεύσεις μας σχετικά με το κλίμα και, πράγμα που είναι ακόμα πιο σημαντικό, αυτό μπορεί να αποτελέσει και καταλύτη για τις επιλογές καθαρών μεταφορών. Όσοι συμμετέχουν στη δημόσια προμήθεια οχημάτων πρέπει να αναλογιστούν τα μακροπρόθεσμα οφέλη.

Όλες οι δαπάνες των μέτρων που επιλέγονται πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στους υπολογισμούς.

Ο τομέας των μεταφορών είναι αυτός στον οποίο η Ευρώπη αντιμετωπίζει τις περισσότερες δυσκολίες.

Ελπίζω ότι αυτή η οδηγία θα υιοθετηθεί – το συντομότερο δυνατό – για να μπορέσει να εφαρμοστεί μέχρι το 2010 ως υποστήριξη για τις τοπικές αρχές και τους δημόσιους φορείς που σέβονται το περιβάλλον.

Johannes Blokland, εκμέρους της Ομάδας IND/DEM. – (NL) Κύριε Πρόεδρε, η σημασία μιας αειφόρου κοινωνίας τονίζεται πάντα στη συζήτηση για το κλίμα και την ενέργεια που κάνουμε τώρα σε αυτό το Κοινοβούλιο και ένας βιώσιμος τομέας των μεταφορών αποτελεί μέρος της. Τους τελευταίους μήνες, προσπαθήσαμε να επιβάλουμε αυστηρότερα πρότυπα στις ναυλωμένες μεταφορές (Euro 6) και στα αυτοκίνητα. Έτσι, προσπαθήσαμε να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα στην πηγή του. Θα μπορούσαμε να κάνουμε τις μεταφορές πιο βιώσιμες και σε μεταγενέστερα στάδια, εκδίδοντας προσκλήσεις για υποβολή προσφορών, όπως διατυπώνεται στην πρόταση που συζητάμε αυτή τη στιγμή.

Υποστηρίζω με όλη μου την καρδιά την αρχή του να συμπεριλαμβάνουμε την ενέργεια και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις στην υποβολή προσφορών για τα οχήματα. Είναι κάτι που υποστηρίζει την ανάπτυξη των βιώσιμων οχημάτων, καθώς ενθαρρύνει τη ζήτηση για βιώσιμα οχήματα, κάτι που ενθαρρύνει τους κατασκευαστές να καινοτομήσουν. Σημαντικές πλευρές που θα πρέπει να ληφθούν υπόψη είναι η κατανάλωση καυσίμων και οι ανάλογες εκπομπές CO₂, αλλά και η εκπομπή τοξικών και άλλων βλαβερών σωματιδίων και ουσιών, όπως το διοξείδιο του άνθρακα και η μικρή σωματιδιακή ύλη.

Για μια αποτελεσματική πολιτική, είναι σημαντικό να εγγυηθούμε μια σημαντική ανταλλαγή γνώσεων και πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών. Με αυτόν τον τρόπο, μπορούν να ανταλλαχθούν οι καλύτερες πρακτικές, που θα έχουν ως αποτέλεσμα τη βελτίωση της οικολογικής διαδικασίας προμήθειας οχημάτων.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον εισηγητή, κύριο Jørgensen, για τον συμβιβασμό που πέτυχε με το Συμβούλιο για αυτό το θέμα. Σε μια προηγούμενη φάση, ήταν δύσκολο να συζητήσουμε το θέμα αυτό, αλλά με τη δεύτερη

ανάγνωση, πιστεύω ότι πετύχαμε μία τουλάχιστον λογική συμφωνία, στην οποία μόρε'α κι εγώ να βάλω το όνομα μου.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, μόλις σήμερα το πρωί, ο Πρόεδρος Sarkozy μίλησε σε αυτό το Κοινοβούλιο για τη διαφορά μεταξύ προστατευτισμού και έξυπνης παρέμβασης στην αγορά. Αν προσθέσουμε σε αυτό ότι στις αμέτρητες χώρες στις οποίες η ευρωπαϊκή βιομηχανία φέρει το τεράστιο βάρος κανόνων και κανονισμών οι οποίοι, αν και απαραίτητοι, την κάνουν λιγότερο ανταγωνιστική, μπορούμε εύκολα να καταλάβουμε το λόγο που μπορεί να μας κάνει να υποστηρίξουμε και να υπερψηφίσουμε την πρόταση που συζητάμε αυτή τη στιγμή.

Είναι γνωστό ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει αρκετά θεσμικά όργανα για να πετύχει τους σκοπούς που έχουν προταθεί ως «τρία επί είκοσι»: μία από τις συνηθέστερες προσεγγίσεις είναι να απαιτήσουμε από τις ευρωπαϊκές βιομηχανίες να συμμορφώνονται με τα κριτήρια σχετικά με το περιβάλλον και τον έλεγχο των εκπομπών. Μία εναλλακτική, την οποία που συζητάμε σήμερα, είναι να προτείνουμε στις δημόσιες αρχές να δράσουν ως καταλύτες στην αγορά. Είναι κάτι που έχει λογική. Το να ενθαρρύνουμε τους δημόσιους αγοραστές να οδηγήσουν τις αγορές και να δημιουργήσουν ζήτηση για καθαρά οχήματα με χαμηλή κατανάλωση καυσίμων, η παραγωγή των οποίων είναι περισσότερο δαπανηρή αλλά σίγουρα θετική για το περιβάλλον, είναι ένας νόμιμος, κατάλληλος και βάσιμος τρόπος να παρέμβουμε στην αγορά.

Σαφώς η παρέμβαση δεν μπορεί να γίνει με τρόπο που θα αντίκειται στα συμφέροντα των φορολογουμένων. Ωστόσο, τα συμφέροντα αυτά πρέπει να υπολογιστούν τόσο αναφορικά με τις άμεσες δαπάνες όσο και με τα πιθανά περιβαλλοντικά οφέλη που θα επέλθουν στην καθημερινή ζωή των πολιτών. Με τη δέσμευση που συζητάμε σήμερα, θα απαιτείται από τις δημόσιες αρχές, όταν αγοράζουν τους στόλους οδικών μεταφορών τους, να υπολογίζουν όχι μόνο την τιμή αγοράς, αλλά και το κόστος της διάρκειας ζωής των οχημάτων όσον αφορά τα καύσιμα, τις εκπομπές CO₂ και την ατμοσφαιρική ρύπανση. Τελικά, οι δαπάνες αυτές θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν ως κριτήριο για την προμήθεια οχημάτων.

Οι δημόσιες αρχές θα έχουν, λοιπόν, στο μέλλον, την ευκαιρία να γίνουν παράδειγμα και να δράσουν ως καταλύτης στον τομέα των αυτοκινήτων, έτσι ώστε αυτός να αναπτυχθεί και να επενδύσει στην παραγωγή οικολογικών οχημάτων που θα παράγουν όλο και λιγότερο CO₂ και ρυπογόνες εκπομπές. Τέλος, συγχαίρω τον κύριο Jørgensen και τους συντάκτες, το έργο των οποίων έδωσε στο έγγραφο αυτό τη δυνατότητα να συζητηθεί σήμερα, με την προσδοκία ότι πραγματικά θα βοηθήσει να αλλάξουμε συνήθειες με θετικές επιπτώσεις για το αειφόρο μέλλον των κοινωνιών μας.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, παρόλο που έχουμε πετύχει ένα συμβιβασμό, ή ίσως ακριβώς επειδή έχουμε πετύχει έναν συμβιβασμό, ο οποίος – όπως είπε ο κύριος Schwab μόλις τώρα – βελτίωσε το νομικό αυτό κείμενο, προκύπτει το ερώτημα του ποιο είναι το νόημα αυτής της οδηγίας.

Λαμβάνοντας υπόψη το πολύ μικρό τμήμα της αγοράς των δημόσια αγορασμένων οχημάτων – μιλάμε για περίπου 1% των ιδιωτικών αυτοκινήτων και 6% των οχημάτων εμπορικών μεταφορών – δεν τίθεται θέμα μεγάλης συνεισφοράς στην προστασία του κλίματος. Δεν πρόκειται για τίποτα περισσότερο από μία σταγόνα στον ωκεανό. Το κόστος που μας προσδίδει δεν δικαιολογείται σε σχέση με την αξία που έχει.

Πάνω από όλα, θεωρώ το νόμο περί προμηθειών ως ένα θεσμό που πρέπει να συζητηθεί. Ως θεσμός για τις οικονομικές αγορές εκ μέρους των δημόσιων αρχών, ο νόμος περί προμηθειών είναι σαφώς σχεδιασμένος για να σχετίζεται με το προϊόν, την κατάλληλότητα του και την επόδοση του. Επιπρόσθετα περιβαλλοντικά κριτήρια απλώς δεν συμπεριλαμβάνονται.

Θα ήθελα να τονίσω επίσης ότι θα συζητήσουμε το θέμα των προτύπων σχετικά με τα προϊόντα στις Βρυξέλλες. Θα συζητήσουμε τα πρότυπα για τις εκπομπές των φορτηγών και των ιδιωτικών αυτοκινήτων, καθώς και τα όρια για τις εκπομπές CO₂ για τα ιδιωτικά αυτοκίνητα και τα φορτηγά. Δεν χρειαζόμαστε κι άλλους ευρωπαϊκούς κανονισμούς που θα διέπουν την αγορά των προϊόντων. Σε αυτή την υπόθεση, για ακόμα μία φορά, δημιουργούμε επιπρόσθετη και άχρηστη γραφειοκρατία και παραβιάζουμε ξανά την αρχή της επικουρικότητας.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, σε μια περίοδο που οι συζητήσεις μας περιστρέφονται συνεχώς, σαν τους δερβίσηδες, γύρω από την κρίση, δεν μπορώ να αντισταθώ στον πειρασμό να περιγράψω την προσέγγιση του συναδέλφου μου, κυρίου Jørgensen, ως ένα κύκλο, αυτή τη φορά όμως ένα ενάρετο κύκλο, ενάρετο εξαιτίας της διαφάνειας του.

Με τις δημόσιες προμήθειες, το να ενθαρρύνουμε την αντικατάσταση των στόλων των παλιών οχημάτων με νέα οχήματα, σημαίνει να θέσουμε την οικονομία στην υπηρεσία του περιβάλλοντος και το να μειώσουμε τις εκπομπές CO₂ για να δημιουργήσουμε ζήτηση σημαίνει να θέσουμε το περιβάλλον στην υπηρεσία της οικονομίας. Η δημιουργία

αυτού του κύκλου σε επίπεδο προϋπολογισμού, σε επίπεδο οικολογίας και σε επίπεδο διαφάνειας είναι η τέλεια ισορροπία. Σε αυτή την τιμή το βήμα αυτό θα είναι ένα βήμα μπροστά.

Για να γίνει αυτό, πρέπει να καθοδηγηθούμε από δύο αρχές: μια πραγματική εκτίμηση του κόστους ενός οχήματος σε όλη τη διάρκεια ζωής του και διαφανής λήψη αποφάσεων σε τοπικό επίπεδο που θα κάνει δυνατό τον κοινωνικά υπεύθυνο έλεγχο των επιπτώσεων για το να οφεληθεί το περιβάλλον. Χωρίς διαφάνεια, θα έχουμε έναν κύκλο, όχι όμως έναν ενάρετο κύκλο. Θα ήθελα να συγχαρώ το συνάδελφο που φρόντισε να υπάρχει αυτή η διαφάνεια. Χρησιμοποιώντας τελικά όλα τα γεγονότα που σχετίζονται με τις αγορές και με μια καταγραφή των επιτευγμάτων που τονίζουν την πραγματική καλή θέληση των τοπικών αρχών που αγοράζουν οικολογικά οχήματα, όλοι οι πολίτες θα κάνουν την ίδια εκτίμηση, θα εκτιμήσουν δημόσια την πραγματικότητα αυτών των δεσμεύσεων, πέραν της ρητορικής.

Προς αυτό το σκοπό, μπορούμε να κάνουμε ακόμα περισσότερο από το να προωθούμε τη δημιουργία ενός οικολογικού μηνύματος, ενός ορατού, ευανάγνωστου και κατανοητού μηνύματος αυτής της οικολογικής ποιότητας. Σε αυτή την περίοδο κρίσης, η ευρωπαϊκή βιομηχανία αυτοκινήτων θα διαπιστώσει ότι αυτή η ζήτηση για καθαρά οχήματα με οικολογική σήμανση θα λειτουργήσει ως κίνητρο για την ανάπτυξη, μια πρόκληση στην οποία θα πρέπει να ανταποκριθεί. Η οικονομική κρίση δεν πρέπει με κανένα τρόπο να αποτελέσει πρόφαση για να αμελήσουμε τη βελτίωση της πρακτικής μας, που στόχο έχει τη μείωση των βλαβερών επιπτώσεων στο περιβάλλον.

Αντιθέτως, έχουμε μια ευκαιρία εδώ. Ας δούμε πώς μπορούμε να την αδράξουμε και να δημιουργήσουμε νέους ενάρετους κύκλους, φροντίζοντας τον πλανήτη μας και, πάνω από όλα, τις επόμενες γενιές, εδώ και τώρα.

Avril Doyle (PPE-DE). - Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ για την υπομονή σας. Μετά από τις μακρές συζητήσεις επί της πρώτης έκθεσης, η Επιτροπή κατέθεσε μια αναθεωρημένη πρόταση τον περασμένο Ιανουάριο, σκοπός της οποίας είναι να συνεισφέρει στη δημιουργία μιας οικονομίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν θα καταναλώνει πολύ ενέργεια και θα εκπέμπει χαμηλά επίπεδα βλαβερών αερίων, μέσω της προώθησης καθαρών και οικονομικών οχημάτων. Η πολιτική αυτή ευθυγραμμίζεται με αρκετές άλλες προτάσεις, συμπεριλαμβανομένων αυτών που περιέχονται στο πακέτο για το κλίμα και την ενέργεια. Κατά την άποψη μου, η οδηγία θα επιτάχυνε την αγορά καθαρότερων και οικονομικότερων οχημάτων, ενώ ταυτόχρονα θα δημιουργούσε μια δυναμική στην αγορά που θα οφελούσε τα οχήματα αυτά.

Το Συμβούλιο τροποποίησε το προσχέδιο της πρότασης και αναθεώρησε το πεδίο εφαρμογής της για να εξασφαλίσει τη συνέπεια με τις οδηγίες περί δημόσιων προμηθειών. Έχει επίσης εισάγει περισσότερη διαλλακτικότητα όσον αφορά τις απόψεις. Το προσχέδιο της οδηγίας τώρα ισχύει για την αγορά οχημάτων από τις αναθέτουσες αρχές και από διάφορα μέρη και φορείς, για τους σκοπούς των Οδηγιών περί Δημοσίων Συμβάσεων, καθώς και από φορείς υπηρεσιών δημόσιας μεταφοράς επιβατών σύμφωνα με τον Κανονισμό περί Υποχρέωσης Παροχής Υπηρεσίας Δημοσίου Συμφέροντος. Απαιτεί από τις εν λόγω αρχές είτε να συμπεριλάβουν απαιτήσεις σχετικά με την κατανάλωση ενέργειας, τις εκπομπές CO₂ και τις εκπομπές άλλων ρύπων στις διατάξεις για την υποβολή των προσφορών, είτε να συμπεριλάβουν την επίδραση αυτή στα κριτήρια για την ανάθεση της σύμβασης.

Εγώ υποστηρίζω τη γενική προσέγγιση, η οποία δίνει πολλές επιλογές για τον συνυπολογισμό του κόστους της διάρκειας ζωής των οχημάτων και επίσης επιτρέπει προσαρμοστικότητα όσον αφορά τον υπολογισμό αυτό δεδομένου του κόστους της διάρκειας ζωής στα κριτήρια ανάθεσης της σύμβασης. Επιπλέον, η οδηγία αυτή θα ταιριάζει απόλυτα με την ατζέντα για τη βιωσιμότητα, η οποία θα απαιτούσε να αγοράζονται όσο το δυνατόν πιο οικολογικά οχήματα. Θα μπορούσα να προτείνω η οδηγία αυτή να αποτελέσει σημαντική προσθήκη στην εκτός χαρτοφυλακίου ατζέντα των κρατών μελών για τη μείωση των εκπομπών CO₂ στο γενικότερο πακέτο για το κλίμα και την ενέργεια.

Η οδηγία θα ισχύει για όλα τα οχήματα που αγοράζονται από κυβερνητικά τμήματα, τοπικές αρχές και κρατικούς φορείς, με την εξαίρεση, βέβαια, των οχημάτων έκτακτης ανάγκης και διάσωσης και των στρατιωτικών οχημάτων. Με έχουν διαβεβαιώσει ότι πολλοί από αυτούς τους φορείς ήδη συνυπολογίζουν το κόστος της διάρκειας ζωής αυτών των οχημάτων – συμπεριλαμβανομένων των δαπανών για τα καύσιμα – στα κριτήρια για την προμήθεια οχημάτων. Υπολογίζεται ότι το τελικό κόστος, συμπεριλαμβανομένων των εκπομπών, θα είναι μικρότερο, αν το υπολογίσουμε συνολικά. Δεν είμαι υπέρμαχος της γραφειοκρατείας και η πρόταση αυτή δεν έχει νέα διοικητικά εμπόδια, για να επαναλάβω τα ίδια τα λόγια του Επίτροπου Tajani. Αλλά χρειάζεται δράση σε όλα τα επίπεδα, αν θέλουμε να μετατρέψουμε τις οικονομίες μας στις οικονομίες χαμηλών επιπέδων άνθρακα που τόσο πολύ χρειαζόμαστε. Για τους λόγους αυτούς, υποστηρίζω την πρόταση.

Paweł Bartłomiej Piskorski (ALDE). - (PL) Κύριε Πρόεδρε, το θέμα που συζητάμε σήμερα, όπως βλέπετε, περισσότερο μας ενώνει παρά μας χωρίζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Συζητάμε πώς μπορούμε να κάνουμε στους πολίτες μας μια χάρη, κάνοντας τα οχήματα που χρησιμοποιούμε όσο το δυνατόν πιο φιλικά προς το περιβάλλον.

Το έγγραφο που συζητάμε βέβαια δεν είναι τέλειο. Είναι γεμάτο συμβιβασμούς, οι οποίοι πιθανότατα να είναι απαραίτητοι σε αυτό το στάδιο της συζήτησης. Είναι όμως αδιαμφισβήτητα ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση. Ενθαρρύνει ειδικότερα τους χρήστες δημόσιων οχημάτων – τις τοπικές και κεντρικές κυβερνητικές αρχές – να αγοράζουν οχήματα φιλικά προς το περιβάλλον. Αυτή είναι η μεγάλη αξία αυτής της οδηγίας, πιθανότατα όμως, όπως συμβαίνει και με άλλα θέματα που συζητήθηκαν σε αυτό το Κοινοβούλιο σχετικά με την οδική ασφάλεια και την ασφάλεια των μεταφορών, είναι μόνο η αρχή και όχι το τέλος της συζήτησης.

Horst Schnellhardt (PPE-DE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, αυτή η πρόταση για μια οδηγία για την προώθηση καθαρών οχημάτων οδικών μεταφορών προς τους δημόσιους θεσμούς είναι πολύ γραφειοκρατική και μη πρακτική. Δεν μπορούμε πραγματικά να υποθέσουμε ότι θα έχει καμία σημαντική επίδραση στο περιβάλλον. Δεν υπάρχει, βέβαια, τίποτα κακό στην οδηγία, μάλιστα την υποστηρίζουμε. Θα θέλαμε, όμως, επίσης να δοκιμάσουμε ό,τι μπορούμε για να φέρουμε ένα κατάλληλο κλίμα στην Ευρώπη.

Δεν μπορώ, ωστόσο, να ταυτιστώ με αυτή τη γραφειοκρατική προσέγγιση, η οποία στην πραγματικότητα δημιουργεί περισσότερα προβλήματα από όσα λύνει και δεν αποτελεί πρόοδο. Αν, όπως τονίστηκε σήμερα αρκετές φορές, τα ποσοστά των ιδιωτικών αυτοκινήτων και των φορτηγών είναι αντίστοιχα 1% και 6%, δεν μπορούμε να υποθέσουμε ότι θα γίνουν αισθητές οι επιδράσεις. Αν οι τοπικές αρχές πρέπει συνεχώς να υπολογίζουν τι πρόκειται να παράγει ένα όχημα στη διάρκεια ζωής του και τι έξοδα θα προκαλέσει και έπειτα να λαμβάνουν την απόφαση για την αγορά του σύμφωνα με αυτούς τους παράγοντες – και μάλιστα αναλογιζόμενοι το εμπόδιο της ακόμα περισσότερης γραφειοκρατίας που θα επιφέρει αυτή η οδηγία – τότε συμμετέχουμε σε μια γενική αποκύρξη του νόμου περί προμηθειών. Αυτό που λέμε, πολύ απλά, είναι ότι τώρα αποφασίζουμε κάτι άλλο. Είναι γεγονός ότι οι τοπικές αρχές πρέπει να αποφασίζουν βάσει της τιμής.

Επειδή αυτό που έχουμε εδώ είναι διπλή νομοθεσία, δημιουργούμε νομική αβεβαιότητα. Πρόκειται για μια κατακρηγνυαία κατάσταση, την οποία δεν μπορώ να υποστηρίξω. Ακόμα και ο συμβιβασμός που σχεδιάστηκε για να κατεβάσει τους τόνους δεν φέρνει καμία βελτίωση. Δεν μπορούμε να περιμένουμε καμία βελτίωση του κλίματος. Δεν μπορούμε να περιμένουμε ούτε μείωση της γραφειοκρατίας στο άμεσο μέλλον.

Επιπλέον, όλα αυτά συμβαίνουν μόλις έξι μήνες από τις ευρωπαϊκές εκλογές. Δεν είστε εσείς αυτός που πρέπει να καθοδηγήσει αυτή τη συζήτηση, Επίτροπε. Αντίθετα, πρέπει να την κάνουμε στην προεκλογική εκστρατεία.

Αν είμαι ακόμα εδώ σε δύο χρόνια που η Επιτροπή θα παρουσιάσει την έκθεση της, προβλέπω ότι θα λέει: το μέτρο δεν είχε επιτυχία, πρέπει να κάνουμε αυστηρότερες τις διατάξεις. Δεν θα αναφερθεί ότι έγινε λάθος – όπως δεν είχε προβλέψει την απόρριψη δύο χρόνια πριν – απλώς θα συνεχίσει λέγοντας ότι, όπως προέκυψε από τη μελέτη που έγινε για αυτό το θέμα, πρέπει πλέον να συμπεριληφθούν και οι επιβατικές μεταφορές από τους ιδιώτες. Αυτό είναι το εμπόδιο και απλώς δεν μπορώ να το δεχτώ. Η συζήτηση μας πρέπει να ξεκινήσει από τα θεμέλια, συνεπώς και η Επιτροπή πρέπει επίσης να γνωρίζει ότι, σε αυτή την περίπτωση, πρέπει να ακούσει πιο προσεκτικά το Κοινοβούλιο και τα μέλη του.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Σας ευχαριστώ πολύ, Κύριε Πρόεδρε. Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, στη συζήτηση μας σήμερα όλοι συμφωνήσαμε σε ένα πράγμα: ο κόσμος οδεύει προς μια περιβαλλοντική καταστροφή. Μπορούμε ακόμα να αλλάξουμε πορείες και η Ευρώπη δεν θέλει να κάνει αλλαγές. Ούτε η οικονομική κρίση ούτε καμιά άλλη ανησυχία δεν μπορεί να μας ωθήσει στο να παραιτηθούμε από τον ηγετικό ρόλο που έχουμε στον αγώνα για μια περισσότερο αειφόρο ανάπτυξη. Αν πάρουμε το θέμα σοβαρά, χρειάζονται ριζοσπαστικές αλλαγές για να δημιουργήσουμε μια βιομηχανία αυτοκινήτων που θα λαμβάνει περισσότερο υπόψη το περιβάλλον.

Είναι δύσκολο να πείσουμε τους καταναλωτές να επιλέξουν οχήματα που είναι περισσότερο φιλικά προς το περιβάλλον, αλλά, προς το παρόν, κοστίζουν περισσότερο. Ωστόσο, με σωστούς κανονισμούς μπορούμε να κάνουμε πολλά για να βοηθήσουμε στη δημιουργία ενός καθαρότερου στόλου οχημάτων. Από τη μία πλευρά, στην περίπτωση των δημόσια επιδοτούμενων αγορών οχημάτων, μπορούμε να δώσουμε περισσότερη σημασία στις περιβαλλοντικές ανησυχίες, δίνοντας ένα καλό παράδειγμα στο κοινό. Από την άλλη πλευρά, μπορούμε να αυξήσουμε τη ζήτηση σε τέτοια κλίμακα που θα κάνει την ανάπτυξη καθαρότερων τεχνολογιών πιο οικονομική. Εφόσον αυτός ο κανονισμός είναι σημαντικός όχι μόνο για την προστασία του περιβάλλοντος, αλλά και ως μια βασική ευκαιρία για να διατηρήσουμε δυνατή την ευρωπαϊκή βιομηχανία αυτοκινήτων, πρέπει να τον εισάγουμε το συντομότερο δυνατό και στην ευρύτερη δυνατή κλίμακα. Σας ευχαριστώ πολύ.

Fiona Hall (ALDE). – Κύριε Πρόεδρε, αυτή η οδηγία είναι απολύτως ευπρόσδεκτη, καθώς δίνει νομική μορφή σε προηγούμενες προτάσεις της Οδηγίας του 2006 και στο Πρόγραμμα Δράσης για την Ενεργειακή Απόδοση της Επιτροπής.

Οι δημόσιες συμβάσεις έχουν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο, όχι μόνο δίνοντας το παράδειγμα, αλλά και επειδή οι μεγάλες συμβάσεις κινητοποιούν μαζική παραγωγή και συνεπώς ελαττώνουν το κόστος των οχημάτων

με χαμηλή κατανάλωση ενέργειας. Τεχνικά, επίσης, είναι κατάλληλη στιγμή για αυτή την οδηγία. Το εύρος και η ταχύτητα των ηλεκτρικών οχημάτων έχει μετατραπεί χάρη στην καινοτομία της τεχνολογίας των μπαταριών. Πολλά οχήματα που αγοράζονται με δημόσια σύμβαση από τις αναθέτουσες αρχές είναι οχήματα στόλου – τα οποία το νύχτα επιστρέφουν σε μια βάση όπου μπορούν να επαναφορτιστούν – συνεπώς δεν εξαρτώνται από την προηγούμενη ανάπτυξη των εγκαταστάσεων επαναφόρτισης στους σταθμούς υπηρεσίας.

Εν κατακλείδει, ελπίζω ότι αυτή η οδηγία θα λειτουργήσει ως ενδιάμεσο βήμα προς μια περιεκτική πρόταση για τη μείωση των εκπομπών CO₂ από τα εμπορικά οχήματα.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). - (FI) Κύριε Πρόεδρε τα στοιχεία μιλούν από μόνα τους: 26% της συνολικής κατανάλωσης ενέργειας και 24% των εκπομπών CO₂. Η κατανάλωση ενέργειας και οι εκπομπές αυξάνονται κατά περίπου 2% το χρόνο.

Οι εκπομπές κάνουν την ποιότητα του αέρα χειρότερη σε πολλές ευρωπαϊκές πόλεις και πολλές περιοχές θα αντιμετωπίσουν προβλήματα στην επίτευξη των στόχων της Επιτροπής αναφορικά με την ποιότητα του αέρα. Τα υψηλά κόστη ανάπτυξης έχουν καθυστερήσει την αύξηση της ζήτησης για τα οχήματα χαμηλής κατανάλωσης ενέργειας, κάτι που με τη σειρά του καθυστερεί την μείωση των τιμών αγοράς, παρόλο που η αξιολόγηση των επιδράσεων θα έδειχνε ότι οι κανόνες για μειωμένα καύσιμα θα αντιστάθμιζαν τα υψηλότερα κόστη αγοράς των οχημάτων χαμηλής κατανάλωσης ενέργειας.

Αυτά τα στοιχεία σχετικά με τις οδικές μεταφορές είναι γνωστά σε όλους και είναι πια ώρα να δράσουμε. Η εξοικονόμηση όσον αφορά τα κόστη αυτής της πρότασης για οδηγία που μελετάμε τώρα εκτιμάται περίπου στα 21,5 δισεκατομμύρια ευρώ, για να μη μιλήσουμε για το όφελος προς το περιβάλλον. Ωστόσο, δεν είναι σημαντικό θέμα το πώς θα επιτευχθούν οι στόχοι.

Μπορούμε όλοι να θυμηθούμε πολλές περιπτώσεις όπου ζημιωθήκαμε από τη διπλή νομοθεσία και όπου η ιδεολογική φιλοδοξία τελικά δημιούργησε ένα γραφειοκρατικό αδιέξοδο. Οι προτάσεις του εισηγητή, για παράδειγμα, για φιλικές προς το περιβάλλον σημάσεις στις δημόσιες συμβάσεις ή για βελτίωση των ήδη υπάρχοντων οχημάτων, χρησιμοποιώντας τα κριτήρια που εφαρμόζονται στα νέα οχήματα, ελαττώνει το όφελος που αποκομίζεται από τη νομοθεσία εξαιτίας των υψηλότερων δαπανών που προκύπτουν. Αυτός είναι ακριβώς ο λόγος για τον οποίο δεν πρέπει να βιαστούμε να ριχτούμε σε μια μάχη για τη λύση των περιβαλλοντικών προβλημάτων.

Ο κύριος Jørgensen, ωστόσο, είχε καλές προθέσεις και πέτυχε σε πολλά σημεία. Η μεγαλύτερη διαφάνεια στις δημόσιες συμβάσεις είναι κάτι που αξίζει την υποστήριξη μας, αρκεί να διασφαλίσουμε ότι οι πληροφορίες δεν θα χρησιμοποιούνται με λανθασμένο τρόπο για λαϊκιστικούς σκοπούς. Ομοίως, ο ρόλος των δημόσιων συμβάσεων ως καταλύτη για την αγορά των φιλικών προς το περιβάλλον οχημάτων είναι πιθανότατα αναπόφευκτος.

Ωστόσο, κατανοώ εκείνους που σκοπεύουν να ψηφίσουν κατά αυτής της νομοθετικής πρότασης αύριο. Ένας συμβιβασμός στην πρώτη ανάγνωση σπάνια πληροί τα κριτήρια της δημοκρατίας: αυτό έγινε σαφές σε εμάς όταν συζητούσαμε το πακέτο του Κοινοβουλίου για το κλίμα και την ενέργεια, αν όχι και νωρίτερα.

Thomas Ulmer (PPE-DE). - (DE) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, η προστασία του κλίματος είναι στόχος όλων μας. Υπάρχουν, ωστόσο, διαφορετικές μέθοδοι για την επίτευξη του, οι οποίες δεν μπορούν να αναγνωριστούν με την πρώτη ματιά. Δεν έχω καμία αντίρρηση για τις οικολογικές δημόσιες συμβάσεις, όταν αυτές έχουν νόημα. Απορρίπτω, όμως, αυτή την οδηγία, συνηδαιοποιώντας παρόλα αυτά ότι η πράξη μου αυτή δεν θα κάνει μεγάλη διαφορά σε ότι αφορά το τελικό αποτέλεσμα σε αυτό το Κοινοβούλιο. Ωστόσο, θα εξηγήσω τους λόγους που με οδηγούν σε αυτή την απόφαση.

Μια συμφωνία επί της πρώτης ανάγνωσης σε ένα τόσο σημαντικό ζήτημα συν-απόφασης όπως αυτό, όπου προκύπτει τουλάχιστον μία τεχνική προσαρμογή, υπονομεύει τη δημοκρατία. Η αλήθεια είναι ότι ο εισηγητής, του οποίου το έργο εκτιμώ ιδιαίτερα, δεν αντιπροσωπεύει την ψήφο του Κοινοβουλίου αλλά αυτήν μιας επιτροπής και σε αυτή τη βάση αντιμετωπίζει το Συμβούλιο και την Επιτροπή. Το Κοινοβούλιο τελικά δεν παίζει ρόλο.

Δεύτερον, η οδηγία έχει τροποποιηθεί από τους συμβιβασμούς σε τέτοιο βαθμό που σχεδόν δεν έχει περιεχόμενο, κι όμως επιφέρει αξιοσημείωτες γραφειοκρατικές δαπάνες για τις τοπικές αρχές. Η γραφειοκρατία δεν είναι δωρεάν, είναι όμως συχνά άσκοπη. Με αυτή την υπόθεση ενισχύουμε, χωρίς λόγο, το αίσθημα της δυσανεξίας των Ευρωπαίων και των τοπικών αρχών προς την Ευρώπη.

Εφόσον σε πολλά σημαντικά μέρη της οδηγίας έχει πια δοθεί μικρότερη σημασία, θα ήθελα το Συμβούλιο και η Επιτροπή να αποσύρουν την πρόταση. Όλα τα σχετικά ζητήματα έχουν ρυθμιστεί σε ευρωπαϊκό πλαίσιο, και διαφορετικά δεν υπάρχει ανάγκη για κανέναν κανονισμό, αλλιώς το θέμα θα είχε λυθεί καλύτερα βάσει της επικουρικότητας. Η απόσυρση της πρότασης θα έδινε το μήνυμα ότι όλοι μαζί παίρνουμε σοβαρά την ελάττωση της γραφειοκρατίας.

Στην περιοχή μου, για παράδειγμα, υπάρχουν πολλές τοπικές αρχές που λαμβάνουν τις σχετικές αποφάσεις μέσω του Προγράμματος Υποστήριξης της Ενεργειακής Διαχείρισης. Τα χρήματα που θα ξοδευτούν με αυτό τον τρόπο θα είχαν εκατό φορές μεγαλύτερο όφελος για την προστασία του κλίματος αν ξοδεύονταν σε μεθόδους μόνωσης των δημόσιων κτιρίων.

Για μένα, η ερώτηση είναι αν η οδηγία αυτή μελετάται απλώς για χάρη της οδηγίας ή για να προκαλέσει κάποια δράση. Οι περισσότεροι Ευρωπαίοι δεν θα καταλάβουν αυτή την προσέγγιση.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Καλωσορίζω την έκθεση του κυρίου Jørgensen, η οποία υιοθετεί το σκοπό της προώθησης των καθαρών, οικονομικών και με χαμηλή κατανάλωση ενέργειας οχημάτων στους δρόμους της Ευρώπης. Πιστεύω ακράδαντα ότι με την εισαγωγή κοινών κανόνων σε ευρωπαϊκό επίπεδο θα πετύχουμε μια περισσότερο θετική επίδραση στο περιβάλλον. Οι τοπικές αρχές παίζουν βασικό ρόλο στον καθορισμό των κριτηρίων για τις δημόσιες συμβάσεις στον τομέα των οδικών μεταφορών. Υποστηρίζω, λοιπόν, την πρόταση, σύμφωνα με την οποία οι δημόσιες συμβάσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όχι μόνο το κόστος αγοράς, αλλά και το κόστος της κατανάλωσης, των εκπομπών CO₂ και τις πληροφορίες σχετικά με την ατμοσφαιρική ρύπανση σε όλη τη διάρκεια ζωής του οχήματος. Πιστεύω ακράδαντα ότι ένα καθαρότερο σύνολο κριτηρίων μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο στην υποστήριξη της αγοράς των καθαρών οχημάτων.

Συμφωνώ επίσης με την άποψη ότι η διαδικασία προμήθειας οχημάτων για τις αστικές μαζικές μεταφορές πρέπει να είναι διαφανής και δημόσια προσβάσιμη. Ο εντατικός και ανοιχτός διάλογος με τις τοπικές αρχές, τις ομάδες περιβαλλοντικής προστασίας και τους πολίτες σίγουρα θα συνεισφέρει στην ενίσχυση της σημασίας των περιβαλλοντικών παραγόντων στην αγορά νέων οχημάτων.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Είναι σημαντικός και απόλυτα εύλογος σκοπός να έχουμε καθαρά οχήματα, αλλά σήμερα οι τοπικές αρχές ήδη έχουν την επιλογή να συμπεριλάβουν περιβαλλοντικά κριτήρια στις συμβάσεις για τις υπηρεσίες δημόσιων μεταφορών. Και το κάνουν. Η οδηγία δεν παρέχει καμία επιπρόσθετη αξία για το περιβάλλον και αποτελεί ένα μη απαραίτητο γραφειοκρατικό βάρος για τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές. Τα κράτη μέλη έχουν δεσμευτεί να μειώσουν τις εκπομπές κατά 20% και ίσως θα ήταν καλύτερο να τα αφήσουμε να αποφασίσουν αν θέλουν να επενδύσουν στην οικιακή θέρμανση ή σε άλλα πράγματα. Απλά να το αφήσουμε στις περιφέρειες. Κανείς δεν είπε την αλήθεια εδώ. Στην πραγματικότητα το θέμα είναι πώς θα εξασφαλίσουμε μια επιλογή για την ευρωπαϊκή βιομηχανία αυτοκινήτων, η οποία έχει επιβαρυνθεί πολύ από τις απαιτήσεις για τη μείωση των εκπομπών. Αυτό σημαίνει ότι το θέμα είναι ποιος πρόκειται να αγοράσει ακριβά οχήματα σε μια κατάσταση όπου η κατανάλωση μειώνεται και οδηγούμαστε σε ύφεση. Κι όμως προσθέτουμε ακόμα ένα βάρος στις τοπικές και περιφερειακές αρχές με αυτή την οδηγία. Απλώς δεν μπορώ να συμφωνήσω με αυτό. Σας ζητώ, λοιπόν, κυρίες και κύριοι, να δώσετε την υποστήριξη σας σε εκείνους που πιστεύουν ότι αυτή η πρόταση πρέπει να απορριφθεί, απλά και ξεκάθαρα.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου, ως πρώην τοπικός σύμβουλος, να απορρίψω την πρόταση που συζητάμε. Η οδηγία δεν είναι απαραίτητη και δεν τη χρειαζόμαστε και υπάρχουν αρκετοί λόγοι για αυτό: Πρώτον, αντίκειται προς τους κανόνες της ελεύθερης αγοράς. Δεύτερον, παρεμβαίνει στην επικουρικότητα των τοπικών αρχών, οι οποίες θα έπρεπε να ορίζουν οι ίδιες τις προτεραιότητες τους. Τρίτον, οι όροι που ισχύουν για τις δημόσιες συμβάσεις ήδη συμπεριλαμβάνουν περιβαλλοντικές απαιτήσεις και παρακολουθούν προσεκτικά τις εκπομπές των οχημάτων. Τέταρτον, θα επιτύχουμε ελάχιστο αποτέλεσμα σε πολύ υψηλή τιμή και θα αυξήσουμε το διοικητικό βάρος των τοπικών αρχών και θα τη γραφειοκρατία. Θα ήταν καλύτερο να χρησιμοποιήσουμε τους ήδη εκτεταμένους χρηματικούς πόρους των τοπικών αρχών για τη θέρμανση των κτιρίων, βελτιώνοντας τη μόνωση των παραθύρων και αλλάζοντας τους παλιούς λαμπτήρες με νέους. Έτσι θα πετύχουμε ένα πολύ μεγαλύτερο αποτέλεσμα και μεγαλύτερη οικονομία, προστατεύοντας ταυτόχρονα το περιβάλλον και το κλίμα.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Αυτή η οδηγία βοηθάει να ενημερώσουμε τις τοπικές αρχές για την επίδραση που έχουν οι αστικές μεταφορές στο περιβάλλον. Τα κράτη μέλη δύνανται να εφαρμόσουν αυστηρότερα κριτήρια στις δημόσιες συμβάσεις για καθαρά οχήματα με χαμηλή κατανάλωση ενέργειας από αυτά που προτείνονται στην οδηγία. Δύνανται επίσης να επιλέγουν την αγορά ανακυκλούμενων οχημάτων ή να εκσυγχρονίζουν τα υπάρχοντα οχήματα προσθέτοντας τους παγίδες σωματιδίων ή προσαρμόζοντας τους κινητήρες ώστε να χρησιμοποιούν καθαρότερα καύσιμα.

Προσωπικά πιστεύω ότι πρέπει να δίνεται η δυνατότητα της αγοράς καθαρών και με χαμηλή κατανάλωση ενέργειας οχημάτων οδικών μεταφορών και της μετασκευής αυτών των οχημάτων με κινητήρες και ανταλλακτικά όταν υπερβαίνουν το 75% της απόστασης της συνολικής διάρκειας ζωής τους. Η παρούσα οδηγία δεν ισχύει για τη μετασκευή των οχημάτων οδικών μεταφορών με κινητήρες και ανταλλακτικά, όταν αυτά έχουν υπερβεί το 75% της απόστασης της συνολικής διάρκειας ζωής τους. Πιστεύω ότι αυτά είναι απαραίτητα, αν θέλουμε να μιλάμε για μια επένδυση, η οποία θα είναι αειφόρος.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, αυτό που λείπει είναι πολύ απλά ένα σύστημα κινήτρων και πρέπει πραγματικά να ρωτήσουμε τον Επίτροπο Κονάς για αυτό. Δεν θα είχε νόημα σε αυτό τον τομέα να μελετήσουμε το ενδεχόμενο περιόδων χρεολύσιου ή της παροχής επιδομάτων ή καταβολή έξτρα χρηματικών ποσών;

Από την πλευρά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα μπορούσα να φανταστώ να υποστηρίξουμε την παροχή βοήθειας σε αυτούς τους τομείς, για παράδειγμα, εντός του πλαισίου του Προγράμματος Ανταγωνισμού και Καινοτομίας. Έχουμε επίσης το Πρόγραμμα Ευφυσούς Ενέργειας και το Έβδομο Πρόγραμμα Πλαίσιο για την Έρευνα.

Θα πρότεινα να είμαστε ενεργοί σε αυτόν τον τομέα, αφενός στον τομέα της φορολογικής ελάφρυνσης και αφετέρου στον τομέα της βοήθειας. Θα μπορούσαν να επιτευχθούν πολλά σε αυτόν τον τομέα και θα πρότεινα να αναλάβουμε μια νέα πρωτοβουλία σε σχέση με αυτό.

Antonio Tajani, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, αρχικά, θα ήθελα να πω στον κύριο Rübiger και την κυρία Ayala Sender ότι θα μιλήσω στους αρμόδιους Επιτρόπους και θα τους ζητήσω να απαντήσουν στα θέματα που έδιξαν. Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλα τα μέλη που συμμετείχαν σε αυτή τη συζήτηση, η οποία σε καμία περίπτωση δεν ήταν ανιαρή, αλλά αντιθέτως ζωηρή, με εύλογες παρατηρήσεις, καθώς και με μερικές αντιθέσεις, τις οποίες είναι πάντα καλό να ακούμε.

Κύριε Πρόεδρε, υπάρχουν μόνο τρία πράγματα που θέλω να πω προς απάντηση των όσων ακούστηκαν. Το πρώτο είναι ότι η ανάλυση κόστους/οφέλους που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της αξιολόγησης της επίδρασης που θα έχει η πρόταση, δείχνει ότι τα πιθανά κέρδη είναι σημαντικά, καθώς τα αρχικά επενδυτικά κόστη για τα οχήματα, που πιθανό να είναι υψηλότερα, θα αντισταθμιστούν από την εξοικονόμηση που θα προκύψει ως αποτέλεσμα της χαμηλότερης κατανάλωσης ενέργειας και των χαμηλότερων εκπομπών CO₂ και άλλων ρύπων.

Δεύτερον, αν συμπεριλάβουμε την επίδραση της διάρκειας ζωής των οχημάτων στα κριτήρια αξιολόγησης, όχι μόνο δεν θα έχουμε μεγαλύτερα κόστη απλώς, αλλά αντιθέτως ενδέχεται να έχουμε και αξιοσημείωτη εξοικονόμηση, τόσο για τους φορείς εκμετάλλευσης όσο και για το κοινό.

Τρίτον, η εξοικονόμηση στα κόστη για τα καύσιμα, που οφείλει άμεσα τους φορείς εκμετάλλευσης, αντισταθμίζει από μόνη της οποιαδήποτε υψηλότερα κόστη προκύπτουν τη στιγμή της αγοράς.

Dan Jørgensen, εισηγητής. – (DA) Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι σε δέκα με είκοσι χρόνια, οι Ευρωπαίοι θα έχουν διαφορετική αντιμετώπιση προς το περιβάλλον από αυτήν που έχουν τώρα. Πιστεύω απόλυτα ότι, μέχρι τότε, δεν θα μπορούμε καν να φανταστούμε την ιδέα του να χρησιμοποιούμε τα χρήματα των φορολογούμενων, δηλαδή τα κέρματα από τις τσέπες των πολιτών, για να αγοράσουμε οτιδήποτε που δεν είναι φιλικό προς το περιβάλλον. Μέχρι τότε, όσοι από εμάς υποστηρίζουν το συμβιβασμό για τον οποίο θα ψηφίσουμε αύριο θα μπορούν ίσως να κοιτάξουν πίσω με περηφάνια, αναλογιζόμενοι τη στιγμή που συμμετείχαν στη λήψη μιας απόφασης που μας ώθησε να κάνουμε τα πρώτα βήματα προς τη σωστή κατεύθυνση. Θα ήθελα, λοιπόν, να ευχαριστήσω ξανά τους σκιώδεις εισηγητές που συμμετείχαν στην επίτευξη αυτού του συμβιβασμού. Θα ήθελα επίσης να σας ευχαριστήσω όλους για τα πολλά θετικά σχόλια που ακούστηκαν σε αυτό το Κοινοβούλιο σήμερα σχετικά με τις διαπραγματεύσεις που έχουν γίνει.

Πρέπει επίσης όμως να σχολιάσω απλώς, τις επικριτικές φωνές που ακούστηκαν – και ήταν αρκετές. Πιστεύω ότι ο κύριος Ulmer ήταν αυτός που μίλησε πιο αυστηρά. Είπε, για παράδειγμα, ότι το όλο θέμα είναι πολύ γραφειοκρατικό. Λοιπόν όχι, δεν είναι ιδιαίτερα γραφειοκρατικό. Έχει ένα πραγματικό γεγονός που εκτυλίσσεται με ένα πολύ εύκολο και προσαρμόσιμο τρόπο. Έχει μάλιστα συσταθεί με τέτοιο τρόπο που και η μικρότερη τοπική αρχή ή ακόμα και η μικρότερη πόλη ή περιοχή να μπορεί να χειρίζεται αυτά τα ζητήματα πολύ εύκολα. Υπάρχουν και εξαιρέσεις σε τομείς όπου κάτι τέτοιο δικαιολογείται. Είπε επίσης και κάτι άλλο: ότι αυτό που συζητάμε δεν θα έχει επιρροή. Κυρίες και κύριοι, εκατό χιλιάδες επιβατικά αυτοκίνητα αγοράζονται κάθε χρόνο από τις δημόσιες αρχές στην Ευρώπη. Εκατό χιλιάδες – αυτό σημαίνει ένα εκατομμύριο στα δέκα χρόνια. Δεν μπορείτε να πείτε ότι δεν θα υπάρξει καμία επίδραση, αν βοηθήσουμε να γίνουν αυτές οι αγορές πιο οικολογικές. Φυσικά και θα έχει επιρροή. Ο αριθμός για τα φορτηγά είναι 35.000 το χρόνο και για τα λεωφορεία 17.000 το χρόνο. Δεκαεπτά χιλιάδες είναι, στην πραγματικότητα, το ένα τρίτο όλων των λεωφορείων που αγοράζονται στην Ευρώπη σε ένα χρόνο. Προφανώς, αυτό που κάνουμε θα έχει επίδραση. Υπάρχει όμως κάτι στο λόγο του κυρίου Ulmer για το οποίο μπορώ να εκφράσω κάποια συμπάθεια. Ήταν όταν δήλωσε ότι η στάση του δεν θα έχει σχεδόν καμία επιρροή στο τελικό αποτέλεσμα της αυριανής ψηφοφορίας. Πιστεύω ότι – ευτυχώς – σε αυτό έχει δίκιο.

Πρόεδρος – Η συζήτηση περατώθηκε.

Η ψηφοφορία θα πραγματοποιηθεί την Τετάρτη, 22 Οκτωβρίου.

Γραπτές δηλώσεις (Κανονισμός 142)

Ivo Belet (PPE-DE), εγγράφως. – (NL) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, αν θέλουμε να υιοθετήσουμε μια αξιόπιστη κλιματική πολιτική – και αντιμετωπίζουμε δύσκολες εβδομάδες από αυτή την άποψη – τότε θα πρέπει πρώτα από όλα οι κυβερνήσεις να δίνουν καλό παράδειγμα.

Αυτός είναι ο λόγος που είναι καλή αυτή η οδηγία και θα πράτταμε σωστά αν την υιοθετούσαμε το συντομότερο δυνατό. Κανείς δεν εμποδίζει τις εθνικές κυβερνήσεις από το να την εφαρμόσουν σε περίοδο ενός έτους. Είναι απολύτως δυνατό.

Παρόλο που η σήμανση σε αυρωπαϊκό επίπεδο δεν είναι κάτι που μελετάμε αυτή τη στιγμή, δεν υπάρχει τίποτα που να μας εμποδίζει να πάρουμε πρωτοβουλίες σε εθνικό επίπεδο που θα ενθαρρύνουν την ενημέρωση και θα έχουν θετική επιρροή στην κοινή γνώμη.

Αυτό είναι, τελικά, το νόημα, να πείσουμε τον καταναλωτή, εμάς όλους, ότι τα φιλικά προς το περιβάλλον οχήματα είναι διαθέσιμα και δεν είναι απαραίτητο να κοστίζουν περισσότερο από τα αντίστοιχα ρυπογόνα αυτοκίνητα.

Για αυτό το λόγο είναι σημαντικό να είμαστε όσο το δυνατό πιο ανοιχτοί όσον αφορά την αγορά αυτών των νέων οχημάτων, έτσι ώστε όλοι, ειδικά στο τοπικό επίπεδο, να μπορούν να ελέγχουν τα πράγματα μόνοι τους και να κάνουν συγκρίσεις.

Μπορούμε κι εμείς να δώσουμε το σωστό παράδειγμα, για παράδειγμα, αποφασίζοντας να μην ταξιδεύουμε ως το Στρασβούργο ή τις Βρυξέλλες με τα 4x4 μας, αλλά αντίθετα χρησιμοποιώντας κάτι πιο φιλικό προς το περιβάλλον, κάτι που εκπέμπει λιγότερο CO₂, χωρίς να στερούμαστε καθόλου την άνεση μας.

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), εγγράφως. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, όλες οι πρωτοβουλίες από αναλήφθηκαν για την τήρηση των κριτηρίων που έθεσε το Συμβούλιο της Ευρώπης το Μάρτιο του 2007 για την κλιματική αλλαγή, και που επαναλήφθηκαν στα συμπεράσματα της τωρινής Προεδρίας, σαφώς θα ενδυναμώσουν τη θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως παγκόσμιου ηγέτη στον αγώνα κατά της κλιματικής αλλαγής.

Σε συμφωνία με αυτό, η τωρινή έκθεση έχει ήδη γίνει μέρος της οδηγίας που σιζυτάμε, προσπαθώντας να βρει αποτελεσματικά μέσα για τη μείωση των βλαβερών εκπομπών CO₂.

Φαίνεται ότι η νέα αυτή ώθηση που θα δοθεί από τους δημόσιους φορείς προς τους κατασκευαστές αυτοκινήτων είναι ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση. Ωστόσο, δεν πρέπει να ξεχάσουμε να βρούμε μια ισορροπία μεταξύ της ενθάρρυνσης της καινοτομίας στην ευρωπαϊκή οικονομία και της διατήρησης του ανοιχτού ανταγωνισμού στις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις. Ας ελπίσουμε ότι η αυτοκινητιστική βιομηχανία θα το λάβει αυτό ως ένα κίνητρο για να εντατικοποιήσει την έρευνα που θα οδηγήσει στην ταχύτερη εισαγωγή νέων τεχνολογιών που θα είναι φιλικές προς το περιβάλλον και θα εξοικονομούν ενέργεια.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), εγγράφως. – Η κλιματική αλλαγή και η εξάντληση των φυσικών πόρων αποτελούν σημαντικά ζητήματα στο σημερινό κόσμο. Αυτή η πρωτοβουλία είναι μια σπουδαία αρχή για ένα καθαρότερο περιβάλλον και μια περισσότερο βιώσιμη Ευρώπη στο μέλλον. Η νομοθεσία αυτή είναι βασική αν η Ευρωπαϊκή Ένωση πρόκειται να πετύχει τους στόχους του να μειώσει τις εκπομπές τους φεινομένου του θερμοκηπίου κατά 20% μέχρι το 2020, να αυξήσει της αποδοτικότητα της ενέργειας κατά 20% και να χρησιμοποιεί ανανεώσιμες πηγές ενέργειας για τουλάχιστον το 20% της κατανάλωσης.

Επιπλέον, τα καθαρά αυτοκίνητα με χαμηλότερη κατανάλωση ενέργειας κοστίζουν περισσότερο. Αν η ζήτηση για οικολογικά αυτοκίνητα αυξηθεί, αυτό θα μπορούσε να μειώσει τις τιμές τόσο ώστε τα οικολογικά αυτοκίνητα να είναι ανταγωνιστικά και πιο προσιτά στον καταναλωτή. Είναι σημαντικό να ενθαρρύνουμε όλους τους Ευρωπαίους να παίξουν το δικό τους ρόλο στην προστασία του περιβάλλοντος.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), εγγράφως. – Καλωσορίζω τις συστάσεις του συμβιβαστικού πακέτου.

Είναι σωστό να ενθαρρύνουμε τις τοπικές αρχές και τους δημόσιους φορείς να ηγηθούν του τομέα των βιώσιμων, καθαρών μεταφορών. Οι δημόσιες συμβάσεις πρέπει να βασίζονται στη βιωσιμότητα.

Στις πόλεις μας ιδιαίτερα, η επιλογή οικονομικών, καθαρών μεταφορών θα επωφελήσει την υγεία των πολιτών, το περιβάλλον μας και τις δεσμεύσεις μας ως προς το κλίμα ως καταλύτη της αγοράς για τις επιλογές καθαρών μεταφορών. Αυτά τα μακροπρόθεσμα οφέλη πρέπει να μελετηθούν από τους επικεφαλής των δημοσίων συμβάσεων.

Γνωρίζουμε ότι οι μεταφορές είναι ένας τομέας στον οποίο πρέπει να μειωθούν οι εκπομπές CO₂ και ελπίζω ότι η αναθεώρηση αυτής της οδηγίας να μπορέσει να υιοθετηθεί το συντομότερο δυνατό, ώστε να μπορέσει να εφαρμοστεί έως το 2010 ως υποστήριξη για τις περιβαλλοντικά ευσυνείσητες τοπικές αρχές και τους δημόσιους φορείς.

(GA) Πιστεύω ότι η Επιτροπή έχει δίκιο που προκαλεί τις τοπικές αρχές. Όλοι γνωρίζουμε ότι οι μεταφορές είναι ένας τομέας στον οποίο πρέπει να μειωθούν οι εκπομπές CO₂. Η Οδηγία αυτή θα υποστηρίξει τις τοπικές αρχές και τους δημόσιους φορείς που σέβονται το περιβάλλον. Οι δημόσιες συμβάσεις πρέπει να βασίζονται στη βιωσιμότητα και να μην μελετάται μόνο η τιμή, αλλά και όλο το υπόλοιπο κόστος στην υγεία, το περιβάλλον, και οι εκπομπές άνθρακα..

Daciana Octavia Sârbu (PSE), εγγράφως. – (RO) Η εισαγωγή των καθαρών οχημάτων em χαμηλή κατανάλωση ενέργειας στην αγορά θα συνεισφέρει σημαντικά στην προστασία του περιβάλλοντος και τη βελτίωση της ποιότητας του αέρα και θα κάνει τα μέσα μεταφοράς να καταναλώνουν λιγότερη ενέργεια και να εκπέμπουν λιγότερους ρύπους. Οι στόχοι της Οδηγίας για την Ποιότητα του Αέρα και αυτοί που προτείνονται στην Πράσινη Βίβλο για την αστική κινητικότητα θα εφαρμοστούν ευκολότερα με την προώθηση των φιλικών προς το περιβάλλον δημόσιων συγκοινωνιών. Ταυτόχρονα, η βιομηχανία μηχανοκίνητων οχημάτων στην Ιαπωνία, η οποία συγκεντρώνει τις προσπάθειες της κυρίως στην κατασκευή καθαρών αυτοκινήτων, αποτελεί απειλή για την αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία χρειάζεται να επενδύσει περισσότερο στην τεχνολογική ανάπτυξη των οχημάτων που εκπέμπουν λιγότερο διοξείδιο του άνθρακα και στην προώθηση των εναλλακτικών καυσίμων.

Για να ενθαρρύνουμε τους κατασκευαστές αυτοκινήτων να αυξάνουν συνεχώς τον φιλικών προς το περιβάλλον αυτοκινήτων που παράγουν, πρέπει να μελετήσουμε στην περίπτωση των δημοσίων συμβάσεων τα κόστη που προκύπτουν από ολοκληρή τη διάρκεια ζωής των αντίστοιχων οχημάτων και την επίδραση τους στο περιβάλλον και τη δημόσια υγεία. Ωστόσο, αυτές οι απαιτήσεις δεν θα αλλοιώσουν τον ανταγωνισμό εμταξύ του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, καθώς αυτό θα υπόκειται τελικά στους ίδιους περιβαλλοντικούς κανονισμούς και κριτήρια κατά την παροχή δημόσιων υπηρεσιών μεταφοράς.

Richard Seeber (PPE-DE), εγγράφως. – (DE) Η πρόταση της Επιτροπής για .το Περιβάλλον, τη Δημόσια Υγεία και την Ασφάλεια των Τροφίμων για το υποχρεωτικό πλαίσιο της χαμηλότερης κατανάλωσης ενέργειας και τα πρότυπα των εκπομπών ως κριτήρια για τις δημόσιες συμβάσεις για οδικά οχήματα από τις τοπικές και περιφερειακές αρχές από κάποιες απόψεις εμπεριέχει, πάνω από όλα, υπερβολικές επιπρόσθετες γραφειοκρατικές απαιτήσεις. Η εγγύηση των «καθαρών οχημάτων με χαμηλότερη κατανάλωση ενέργειας» είναι, για παράδειγμα, πολύ περίπλοκο θέμα για να το ξεκινήσουμε, να το εφαρμόσουμε και να έχει κάποια χρησιμότητα. Ο συμβιβασμός που κατατέθηκε, όμως, απλοποιεί κάπως το γραφειοκρατικά υπερφορτωμένο σύστημα.

Αυτό που μπορούμε ιδιαίτερα να καλωσορίσουμε σε σχέση με αυτό είναι το γεγονός ότι θα δοθεί μεγαλύτερη ευελιξία στα κράτη μέλη όσον αφορά τη μεταφορά της πρότασης. Η αρχή περί ελαχίστου, σύμφωνα με την οποία κάτω από ένα συγκεκριμένο όριο, τα οχήματα δεν συμπεριλαμβάνονται σε αυτή τη διαδικασία δημόσιων συμβάσεων, θα κάνει πολλά για να ελαττώσει το βάρος για τις μικρές τοπικές αρχές. Παραμένει ωστόσο το ερώτημα του αν η αναμενόμενη επίδραση αυτού του μοντέλου στην αγορά ιδιωτικών αυτοκινήτων θα είναι πράγματι τόσο μεγάλη όσο προσδοκάται, λαμβάνοντας υπόψη ότι το σχετικό τμήμα της αγοράς των εμπορικών οχημάτων που αγοράζονται έπειτα από δημόσια σύμβαση είναι μόνο 6%.

18. Επιπτώσεις των αεροπορικών μέτρων ασφαλείας και των σωματικών σαρώσεων στα ανθρώπινα δικαιώματα, την ιδιωτικότητα, την προσωπική αξιοπρέπεια και την προστασία των δεδομένων (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Επόμενο θέμα είναι η συζήτηση για την προφορική ερώτηση προς την Επιτροπή σχετικά με την επίδραση των αεροπορικών μέτρων ασφαλείας και των σωματικών σαρώσεων στα ανθρώπινα δικαιώματα, την ιδιωτικότητα, την προσωπική αξιοπρέπεια και την προστασία των δεδομένων από τον Philip Bradbourn και τον Marco Carrato, εκ μέρους της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων (Ο-0107/2008 – Β6-0478/2008).

Philip Bradbourn, συντάκτης. – Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να εστιάσω την προσοχή του Κοινοβουλίου στην πρόσφατη ανακοίνωση της Επιτροπής για τη χρησιμοποίηση της τεχνολογίας ολόσωμης απεικόνισης στα αεροδρόμια της Ευρώπης από το 2010.

Θα ήθελα εδώ η Επιτροπή να αποσαφηνίσει και να δικαιολογήσει αρκετά θέματα που προέκυψαν στην Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων. Το πιο σημαντικό είναι γιατί το βήμα αυτό θεωρείται απλώς ως μια τεχνική αλλαγή στους ήδη υπάρχοντες κανονισμούς για την αεροπορική ασφάλεια και, επομένως, γιατί διαφεύγουν θεμελιώδη ζητήματα προσωπικής ιδιωτικότητας και αξιοπρέπειας από την προσοχή του Κοινοβουλίου.

Η τεχνολογία αυτή έχει τη δυνατότητα – και τονίζω τη δυνατότητα – να αναγκάσει όλους τους επιβάτες των αεροπλάνων να υποβληθούν σε κάτι που θα μπορούσε να θεωρηθεί αναξιοπρεπής μεταχείριση και αυτό σίγουρα δεν αποτελεί μικρό τεχνικό βήμα.

Αν πρόκειται να δικαιολογήσουμε κάτι τέτοιο στους πολίτες μας, πρέπει πρώτα να ξέρουμε κατ' αρχάς γιατί είναι απαραίτητο. Μήπως οδεύουμε προς το να χρησιμοποιούμε την τεχνολογία απλώς επειδή η τεχνολογία αυτή είναι διαθέσιμη και επίσης σε ποιο βαθμό θα χρησιμοποιηθεί αυτή η τεχνολογία; Μπορώ να κατανοήσω ότι, σε μερικές περιπτώσεις, αυτό θα έπρεπε να αποτελέσει δευτερεύον μέτρο, όταν ένα άτομο δεν δέχεται, για παράδειγμα, τη σωματική έρευνα του προσωπικού ασφαλείας. Ως πρωταρχικό μέτρο σάρωσης όμως, αποτελεί πολύ σοβαρή παραβίαση των βασικών δικαιωμάτων στην ιδιωτικότητα και είναι παραβιαστικό.

Έχουμε ήδη δει, με τους κανόνες για τα υγρά, ότι βάζουμε τις βάσεις ώστε τα επιπρόσθετα μέτρα ασφαλείας να γίνουν πια κανόνας στα αεροδρόμια. Όσο ενοχλητικοί κι αν είναι αυτοί οι κανόνες για τα υγρά για τους επιβάτες, σίγουρα δεν παραβιάζουν την ιδιωτικότητά τους.

Κάποιες άλλες σοβαρές ανησυχίες που έχω έχουν να κάνουν με την αποθήκευση των δεδομένων. Όπως καταλαβαίνω η αποθήκευση των εικόνων δεν είναι η αρχική μας πρόθεση, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι είναι αδύνατο να γίνει. Συνεπώς, θα μπορούσε η Επιτροπή πρέπει να διευκρινήσει ποια γεγονότα θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην αποθήκευση αυτών των δεδομένων και αν (και πώς) θα μπορούσε να οριστεί σήμερα ότι αυτή η πιθανότητα δεν θα χρησιμοποιηθεί, έτσι ώστε να αποκλειστεί τελείως, καθησυχάζοντας έτσι πολλές από τις ανησυχίες των νομιμόφρονων πολιτών;

Θα ήθελα επίσης να δω κατάλληλη συμβουλευτική προς τις ομάδες χρηστών. Έχουν, όντως γίνει δοκιμές σε αυτά τα μηχανήματα σε κάποια αεροδρόμια – και στη χώρα μου στο αεροδρόμιο Heathrow του Λονδίνου – όμως ακόμα, όπως καταλαβαίνω, τα αποτελέσματα αυτής της διαδικασίας δεν έχουν ελετηθεί από τους ειδικούς ή τις αντίστοιχες κοινοβουλευτικές επιτροπές.

Τέλος, θα ήθελα να ζητήσω από την Επιτροπή να μην ξεκινήσει να πιέζει τους πολίτες ώστε να υποβάλλονται σε μια υποτιμητική διαδικασία χωρίς πρώτα να κατανοήσει τις εύλογες ανησυχίες των αθώων ταξιδιωτών.

Βέβαια πρέπει να παίρνουμε σοβαρά το θέμα της ασφάλειας, όμως αυτός ο τρόπος συνολικής προσέγγισης της τεχνολογίας εμπεριέχει την πιθανότητα του να μετατρέψει μια εύλογη ανησυχία σχετικά με την ασφάλεια σε αναπόδεκτο αποκαλυπτικό σόου για τις βιομηχανίες του τομέα αυτού.

Antonio Tajani, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω το Κοινοβούλιο που μας κατέθεσε αυτή την προφορική ερώτηση, καθώς έτσι μου δίνεται η δυνατότητα να αποσαφηνίσω ένα γεγονός και ένα ζήτημα που θεωρώ σημαντικό. Αναφορικά με τα δικαιώματα των επιβατών – το δικαίωμα τους στην ασφάλεια και επίσης το δικαίωμα τους να μην αναγκάζονται πολλές φορές να περιμένουν σε μακριές σειρές – καθώς και ένα σύστημα ελέγχου που φαινόταν απαρχαιωμένο και όχι πάντα αποτελεσματικό, επικρίναμε όλα αυτά και μάλιστα το έκανα κι εγώ όταν ήμουν μέλος του Κοινοβουλίου. Αντί για αυτό όμως, πρέπει να βάλουμε σαν στόχο τη δημιουργία ενός συστήματος ελέγχου που θα επιτρέπει στους πολίτες να ταξιδεύουν όσο το δυνατό πιο εύκολα και ευχάριστα. Έτσι, πριν λίγες εβδομάδες, ανακοινώσαμε ποια αντικείμενα μπορούν να μεταφέρονται ως χειραποσκευές και ποια όχι.

Σκοπός αυτής της δράσης που ανέλαβε η Επιτροπή και η Γενική Διεύθυνση Ενέργειας είναι να κινηθούμε προς μια κατεύθυνση ωφέλιμη προς τους πολίτες. Το να προστατεύουμε πάντα τα δικαιώματα των πολιτών είναι μια δέσμευση που έχω αναλάβει και στο παρελθόν σε αυτό το Κοινοβούλιο και την οποία σκοπεύω να συνεχίσω να τιμώ.

Σκοπός της πρότασης – και θέλω να το δηλώσω πολύ σαφώς, για αυτό και χαίρομαι που το συζητάμε αυτό σήμερα – δεν είναι η απόφαση της Επιτροπής να προσθέσει τις σωματικές σαρώσεις από το 2010. Προφανώς έχει γίνει παρεξήγηση. Η Επιτροπή έχει θέσει ένα ερώτημα στο Κοινοβούλιο: θεωρείται ότι θα ήταν χρήσιμο να συζητήσουμε την εφαρμογή και τη χρήση σωματικών σαρώσεων στα αεροδρόμια ως μη υποχρεωτικό σύστημα ελέγχου; Αυτός είναι ο στόχος της πρότασης και αυτό δηλώνεται στο Άρθρο 4(2) του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους κοινούς κανόνες στον τομέα της ασφάλειας της πολιτικής αεροπορίας. Το μέτρο που μελετάται αυτή τη στιγμή με προσοχή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, σύμφωνα με την επιτροπολογία, περιορίζεται στο να κάνει πρόβλεψη για την πιθανότητα χρησιμοποίησης των σωματικών σαρώσεων ως μέσου για τη διασφάλιση της αεροπορικής ασφάλειας.

Όσον αφορά το χρονοδιάγραμμα, μόνο αν το Κοινοβούλιο δηλώσει τη συγκατάθεση του και μόνο αν επιβεβαιώσουμε ότι το μέτρο αυτό είναι χρήσιμο και δεν βλάπτει, ιδιαίτερα όσον αφορά την υγεία των πολιτών, θα μπορέσουμε να εκτιμήσουμε αν θα μπορέσουμε τότε να ξεκινήσουμε τη λήψη μιας απόφασης που θα ορίζει υπό ποιες προϋποθέσεις θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν αυτές οι τεχνολογίες.

Όσον αφορά τη διαδικασία, σε ευθυγράμμιση με την επιτροπολογία, στις 4 Σεπτεμβρίου ενημέρωσα τον πρόεδρο της αντίστοιχης κοινοβουλευτικής επιτροπής, η οποία είναι η Επιτροπή Μεταφορών και Τουρισμού. Ο κύριος Costa μου απάντησε με επιστολή στις 26 Σεπτεμβρίου, ζητώντας περισσότερες πληροφορίες, ειδικότερα αναφορικά με τη χρήση σωματικών σαρώσεων και με το πώς η Επιτροπή σκοπεύει να χρησιμοποιήσει τις σωματικές σαρώσεις αν δοθεί θετικό αποτέλεσμα από το Κοινοβούλιο.

Στην επιστολή, με την οποία απάντησα στον κύριο Costa στις 7 Οκτωβρίου, τόνισα αρκετά σημεία. Το πρώτο ήταν ότι το εν λόγω μέτρο προέβλεπε να χρησιμοποιούνται πιθανώς οι σωματικές σαρώσεις ως συμπληρωματική επιλογή για τον έλεγχο των επιβατών και όχι ως απαραίτητη προϋπόθεση. Με λίγα λόγια, οι επιβάτες θα μπορούσαν να επιλέξουν είτε να υποβληθούν σε σωματική σάρωση, αν κρινόταν κατάλληλο, είτε να υποβληθούν σε χειροκίνητο έλεγχο, όπως γίνεται τώρα.

Δήλωσα ότι κάποιες πλευρές, και ειδικά η επίδραση στην υγεία και την ιδιωτικότητα των επιβατών, θα πρέπει να αναλυθεί σε περισσότερο βάθος πριν υιοθετηθεί οποιοσδήποτε κανονισμός σχετικά με τις σωματικές σαρώσεις. Επιπλέον, θα συμμετείχε και ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων – αυτό είναι ακόμα αυτό που έγραψα στην επιστολή προς τον κύριο Costa στις 7 Οκτωβρίου. Μεταξύ άλλων, ο Επόπτης έχει ήδη προσκληθεί, μαζί με άλλους εθνικούς ειδικούς, ειδικούς του τομέα και τα μέλη του Κοινοβουλίου που ανήκουν στην Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων και στην Επιτροπή Μεταφορών και Τουρισμού, ώστε να συμμετάσχουν στη συζήτηση που θα γίνει στις 6 Νοεμβρίου, με σκοπό τη μεγαλύτερη διαφάνεια και σίγουρα πριν ληφθεί οποιαδήποτε απόφαση. Αυτή η συνάντηση, που ενδέχεται επίσης να επαναληφθεί, πρόκειται να ορίσει αν υπάρχουν οποιοδήποτε κίνδυνοι για την υγεία, που είναι και αυτό που περισσότερο με απασχολεί. Πρέπει να γνωρίζουμε αν αυτές οι σωματικές σαρώσεις βλάπτουν την υγεία εκείνων που επιλέγουν να υποβληθούν σε αυτές. Τότε θα αξιολογήσουμε σοβαρά την αποτελεσματικότητα τους και αυτό σημαίνει, βέβαια, ότι θα ακούσουμε προσεκτικά ό,τι σχετίζεται με τα δικαιώματα των πολιτών στην ιδιωτικότητα. Σε αυτό το σημείο, επαναλαμβάνω, ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων θα εισακουστεί και έχω επίσης σκοπό να ακούσω και την Άποψη του Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πώς θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν αν το Κοινοβούλιο αποφάσιζε να δώσει το πράσινο φως για να εξετάσουμε την ιδέα των σωματικών σαρώσεων; Κατά τη γνώμη μου, θα χρησιμοποιούνταν μόνο ως μη υποχρεωτικό εργαλείο και, βέβαια, θα έπρεπε πάντα να υπάρχει μια εναλλακτική σε όλες τις καταστάσεις, άρα και στα αεροδρόμια. Έτσι λοιπόν το σύστημα αυτό δεν θα αποτελούσε τη μόνη επιλογή, αλλά μόνο μία πιθανότητα.

Το δεύτερο είναι ότι εικόνες δεν θα διατηρούνταν, αλλά θα διαγράφονταν αμέσως. Δηλαδή θα έπρεπε να υπάρχει ένας τεχνικός μηχανισμός που να εμποδίζει την καταγραφή της εικόνας των ατόμων που αποφασίζουν να υποβληθούν σε σωματική σάρωση. Έτσι η εικόνα θα διαγραφόταν αμέσως και δεν θα καταγραφόταν με κανένα τρόπο – η καταγραφή θα ήταν αδύνατη.

Το άλλο θέμα έχει να κάνει με την υγεία, την οποία θεωρώ ως προτεραιότητα. Στη συζήτηση που θα γίνει στις 6 Νοεμβρίου, θα ζητήσουμε όλους αυτούς που είναι υπεύθυνοι για την αεροπορική ασφάλεια να μας μεταφέρουν τα νέα από τις διάφορες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με οποιαδήποτε αναφορά βλάβης που προκάλεσαν οι σωματικές σαρώσεις στην ανθρώπινη υγεία: αυτό σημαίνει πανεπιστημιακές μελέτες, έρευνες από τα διάφορα υπουργεία υγείας ή παρόμοιους φορείς ή στατιστικά από χώρες που χρησιμοποιούν ήδη σωματικές σαρώσεις, ξεκινώντας από το Ηνωμένο Βασίλειο, για να διαπιστώσουμε αν υπάρχει τέτοιος κίνδυνος.

Έχοντας πει αυτό, δεν έχω λάβει καμία απόφαση, ούτε σκοπεύω να πιέσω το θέμα σε αυτό το σημείο. Απλώς τονίζω ένα πρόβλημα ώστε να το μελετήσει το Κοινοβούλιο. Θέλουμε να εξετάσουμε αυτή την εναλλακτική, μη υποχρεωτική μορφή διεξαγωγής των ελέγχων στα αεροδρόμια ή όχι; Αυτό είναι το ερώτημα. Αν θέλουμε να εξετάσουμε αυτή την πρόταση, τότε πρέπει να εξακριβώσουμε αν είναι πραγματοποιήσιμη ή με άλλα λόγια αν είναι δυνατή, πρώτον και κύριον όσον αφορά την υγεία, και έπειτα πρέπει να εξετάσουμε τα υπόλοιπα κριτήρια, ξεκινώντας από το σεβασμό για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Επιπλέον, θα είναι ζωτικής σημασίας για τις κανονιστικές διατάξεις που ενδέχεται να προκύψουν οι χειριστές να είναι μακριά και να μη μπορούν να δουν άμεσα, αλλά και να βρίσκονται σε ειδική κλειστή περιοχή. Με άλλα λόγια, πρέπει να δοθεί κάθε εγγύηση για να εξασφαλίσουμε ότι αυτό το εργαλείο δεν θα γίνει παρεμβατικό, καθώς δεν θα πρέπει να είναι τίποτα περισσότερο από ένα εργαλείο που θα έχει σκοπό να κάνει τα πράγματα πιο εύκολα για τους πολίτες και να τους παρέχει μεγαλύτερη ασφάλεια. Είναι επίσης αλήθεια ότι, από τα δεδομένα που έχουμε στη διάθεση μας, στα αεροδρόμια όπου υπάρχουν οι σωματικές σαρώσεις, η πλειοψηφία των ανθρώπων επιλέγουν να υποβληθούν σε σωματική σάρωση αντί να ελεγχθούν με διαφορετικό τρόπο.

Αυτά είναι κάποια από τα ζητήματα που θα ήθελα να μελετήσετε. Βέβαια, έχουμε την επιλογή να προβούμε σε ρυθμίσεις, αν το Κοινοβούλιο αποφασίσει να συμφωνήσει στην εξέταση της ιδέας των σωματικών σαρώσεων. Τότε, υπάρχει επίσης και η δυνατότητα πιο βαθιάς μελέτης από το Κοινοβούλιο. Η πρόθεσή μου είναι, όπως έλεγα πάντα,

εν μέρει εξαιτίας της μακράς εμπειρίας μου σε αυτό το Κοινοβούλιο, να συμμετέχει και το Κοινοβούλιο. Για αυτό το λόγο ήμουν πολύ πρόθυμος και χαρούμενος που θα ερχόμουν σε αυτό το Κοινοβούλιο σήμερα για να συζητήσω το θέμα των σωματικών σαρώσεων. Στόχος μου είναι να συμμετέχει και το Κοινοβούλιο και να λάβουμε μια απόφαση μαζί.

Θέλουμε να υπάρξουν ρυθμίσεις σε επίπεδο Κοινότητας, αν περάσουμε όλα τα στάδια εξέτασης των σωματικών σαρώσεων, ή θέλουμε να αφήσουμε το θέμα αυτό στα κράτη μέλη; Πιστεύω ότι, αν ληφθεί η απόφαση να μελετήσουμε την πιθανότητα των σωματικών σαρώσεων και αν υπήρχε πιθανότητα να τις αποδεχτούμε, θα ήταν δικαιότερο και καλύτερο για τους Ευρωπαίους πολίτες να υπάρχει Κοινοτική νομοθεσία. Πιστεύω ότι αυτό θα παρείχε καλύτερη εγγύηση σε όλους τους πολίτες που επιλέγουν ελεύθερα να υποβληθούν σε ελέγχους ασφαλείας χρησιμοποιώντας τις σωματικές σαρώσεις, ως εναλλακτικό σύστημα αντί για ένα άλλο σύστημα, που θα παρέμενε διαθέσιμο σε όλα τα υπόλοιπα αεροδρόμια, δηλαδή αυτό του χειροκίνητου σωματικού ελέγχου.

Βεβαίως, κατανοώ ότι όλα τα είδη ελέγχου είναι παρεμβατικά. Για εμένα προσωπικά, η χειροκίνητη έρευνα είναι ενδεχομένως πιο παρεμβατική από ότι έρευνα με σωματική σάρωση. Ο κάθε ένας είναι ελεύθερος να κάνει την επιλογή του. Δεν ζούμε σε έναν τέλειο κόσμο. Δυστυχώς, πρέπει να αντιμετωπίσουμε πολλές δυσάρεστες καταστάσεις. Δυστυχώς, πρέπει να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα της τρομοκρατίας, πρέπει να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα του εγκλήματος, πρέπει να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα της διακίνησης ναρκωτικών, πρέπει να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα της μαφίας και της καμόρα, όλα στη χώρα που γνωρίζω καλύτερα από οποιαδήποτε άλλη, για αυτό και δυστυχώς οι έλεγχοι είναι απαραίτητοι. Πράγματι υπάρχουν συνέπειες, και για τα άτομα, και πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι οι συνέπειες αυτές για τα άτομα θα είναι όσο μικρότερες γίνεται, εξασφαλίζοντας ότι δεν θα υπάρχει καμία καταγραφή, καμία σημείωση και καμία παραβίαση της ιδιωτικότητας ή των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Για αυτό το λόγο πιστεύω ότι είναι σωστό να συζητήσουμε αυτό το θέμα. Φυσικά, αφού προσπάθησα να σας εξηγήσω τους λόγους που έφερα αυτή την πιθανότητα στην προσοχή σας, θα υπακούσω στην επιθυμία του Κοινοβουλίου. Ελπίζω να συζητηθεί, έχοντας σαφώς τα συμφέροντα των πολιτών στο νου μας.

Luis de Grandes Pascual, εκ μέρους της Ομάδας PPE-DE. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Αντι-Πρόεδρε της Επιτροπής και κύριε Επίτροπε Μεταφορών, όλοι γνωρίζουμε τις προσπάθειες σας να ενημερώσετε την Επιτροπή Μεταφορών και Τουρισμού μέσω του προέδρου της, κυρίου Costa, και το περιεχόμενο αυτών των επιστολών. Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω θερμά για τις πληροφορίες που δώσατε στο Κοινοβούλιο συνολικά.

Ωστόσο, πρέπει να επικρίνω το γεγονός ότι το ψήφισμα αυτό παρουσιάζεται τώρα, ενώ η προθεσμία του λήγει στις 10 το πρωί. Αυτό δεν είναι σωστό. Με άλλα λόγια, και με κάθε ειλικρίνεια, δεν είναι ούτε το ένα ούτε το άλλο. Ομοίως, πρέπει να πω ότι, παρόλο που υπήρξε ομοφωνία, η επιτροπολογία, ακόμα και υπό αυστηρή επιτήρηση, είναι απολύτως ανεπαρκής για ένα τόσο ευαίσθητο θέμα, όπως οι σωματικές σαρώσεις.

Κατά τη γνώμη μου, πρέπει να αξιολογήσουμε τις επιπτώσεις στα ανθρώπινα δικαιώματα. Πρέπει επίσης να αξιολογήσουμε, εκ των προτέρων, την επίδραση στην υγεία. Πρέπει να εφαρμόσουμε την αρχή της αναλογικότητας μεταξύ αυτού που προτείνεται και του όφελους που θα επιφέρει.

Το Κοινοβούλιο αυτό είναι απογοητευμένο με το θέμα των υγρών, και το λέει αυτό κάποιος που συμβούλεψε τα μέλη του Κοινοβουλίου που κατάγονται από την Ισπανία να ψηφίσουν για απόρριψη, γιατί το να κάνουμε παραχωρήσεις, στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας, όσον αφορά τη χρησιμότητα ενός μέτρου, μας φαίνεται υπερβολικό. Είναι αλήθεια ότι δώσαμε ψήφο εμπιστοσύνης και αυτό που αναφέρετε στην επιστολή σας είναι επίσης αλήθεια, ότι ούτε καν οι νέοι έλεγχοι που δοκιμάζονται για τα υγρά δεν θα μπορούν πάντα να σταματήσουν όλα τα πιθανά εκρηκτικά υγρά.

Ωστόσο, η πρόθεση – αν και πρόθυμη – όσον αφορά τις σωματικές σαρώσεις φαίνεται εξαιρετικά ανεπαρκής.

Είναι αλήθεια ότι μπορεί να μην είναι αναγκαστική και ότι θα μπορεί να χρησιμοποιείται ως επιπρόσθετο εργαλείο – όπως συμβαίνει ήδη – σε περιπτώσεις όπου υπάρχει υποψία για διακίνηση ναρκωτικών, όπου κάτι κρύβεται μέσα στο σώμα, όχι όμως σαν αντικατάσταση ενός απόλυτα λογικού ελέγχου, που μπορεί να είναι πολύ χρήσιμος και αποδεκτός από όλους.

Σε κάθε περίπτωση, κύριε Αντι-Πρόεδρε, το θέμα πρέπει να υποβληθεί στο Κοινοβούλιο και στην Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων. Πρέπει να διατηρηθούν τα θεμελιώδη δικαιώματα και η προσωπική αξιοπρέπεια. Όποια μέτρα υιοθετηθούν στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας θα έχουν την υποστήριξη μας, αλλά δεν μπορούν να παρουσιάζονται με τον παλιό τρόπο. Έχω την αίσθηση ότι πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί και διακριτικοί με το πώς κάνουμε τις ανακοινώσεις μας για αυτό το θέμα.

Claudio Fava, εκ μέρους της Ομάδας PSE. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα κι εγώ να ευχαριστήσω τον Αντι-Πρόεδρο, κύριο Tajani, για κάποιες από τις διευκρινήσεις που έδωσε και θα ήθελα να απαντήσω αμέσως στο αίτημα του. Ρωτάει το Κοινοβούλιο αν θέλει να μελετήσουμε μαζί αυτή την πρόταση: η απάντηση είναι ναι. Η προφορική ερώτηση πηγάζει από αυτό το αίτημα μας. Θα θέλαμε να την εξετάσουμε, έχοντας στη διάθεση μας όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για να καταλάβουμε, όπως σωστά θα αναρωτιέστε, αν το εργαλείο αυτό αποτελεί ανάγκη και αν, πάνω από όλα, είναι ασφαλές και σέβεται την ιδιωτικότητα των πολιτών, που είναι προτεραιότητα μας.

Καλωσορίζουμε την επιστολή που στείλατε στον κύριο Deprez, πρόεδρο της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, στην οποία εκφράζεται μια δέσμευση που θα θέλαμε όλοι να θεωρούμε ως επίσημη δέσμευση. Είναι η δέσμευση να συμβουλευτείτε τον Ευρωπαϊκό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων. Η ομάδα μας δεν έχει ακόμα επίσημη θέση σχετικά με το θέμα των σωματικών σαρώσεων: χρειαζόμαστε περισσότερες πληροφορίες και να εξετάσουμε το θέμα πιο εξονυχιστικά. Εν τω μεταξύ, όσον αφορά την υγεία, θα θέλαμε να καταλάβουμε τι είναι αυτό που αποτελεί υπερβολική έκθεση, ειδικά για τους ανθρώπους που ταξιδεύουν συχνά με αεροπλάνο, και στο σημείο αυτό πρέπει να είμαστε σίγουροι ότι οι πληροφορίες θα είναι αξιόπιστες, επειδή για πολλά χρόνια αναγκαστήκαμε να αφήσουμε πίσω τα υγρά, και τώρα ανακαλύπτουμε ότι πιθανότατα ήταν υπερβολική η προφύλαξη και ότι οι πληροφορίες και οι εκτιμήσεις πιθανότατα ήταν αβάσιμες. Χρειαζόμαστε μια αξιολόγηση της αρχής της αναλογικότητας και την πλήρη συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Δεν πιστεύουμε ότι αυτά τα μέτρα μπορούν να θεωρηθούν απλώς ως τεχνικά μέτρα: είναι μέτρα που έχουν άμεση επίδραση στα ανθρώπινα δικαιώματα και την ιδιωτικότητα. Είναι περίπλοκο εγχείρημα να συνδυάσουμε την ασφάλεια, την ιδιωτικότητα και την προστασία της υγείας των επιβατών, αυτή είμαι όμως η ευθύνη που έχει αναλάβει το Κοινοβούλιο και την οποία σας εμπιστεύεται. Ελπίζουμε να μπορέσουμε να λάβουμε αυτές τις πληροφορίες από εσάς και τον Ευρωπαϊκό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων. Χρειαζόμαστε περισσότερα δεδομένα για να μπορούμε να λάβουμε μια σίγουρη απόφαση για το πόσο χρήσιμες είναι οι σωματικές σαρώσεις.

Marco Cappato, εκ μέρους της Ομάδας ALDE. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Tajani, κυρίες και κύριοι, μου φαίνεται ότι το πρόβλημα εδώ είναι κυρίως διαδικαστικό και όχι πρόβλημα επί της ουσίας του θέματος, καθώς για αυτήν σαφώς δεν θα ήταν δύσκολο να πετύχουμε μια συμφωνία. Με άλλα λόγια, είναι σαφές, όσον αφορά την ουσία, ότι οποιοδήποτε εργαλείο ασφάλειας πρέπει να εξετάζεται σε σχέση με την ασφάλεια και την ιδιωτικότητα των πολιτών και την αποτελεσματικότητα του ίδιου του μέτρου, την αναλογία κόστους-όφελους – πόσο κοστίζουν τα μηχανήματα, γιατί κι αυτό αποτελεί πρόβλημα – και πιστεύω ότι αυτή θα είναι η πιο ευαίσθητη πλευρά.

Στην πραγματικότητα, οι τεχνολογίες αυτές είναι συνήθως εύκολο να αποφευχθούν από καλά οργανωμένες τρομοκρατικές ομάδες, έχουν, ωστόσο, επιπτώσεις στους πολίτες. Αυτό ισχύει για τα αποτυπώματα, για την αποθήκευση της τηλεφωνική κίνησης και των υποκλοπών – οι καλά οργανωμένες ομάδες δεν φοβούνται αυτούς τους ελέγχους, από την άλλη πλευρά όμως οι έλεγχοι αυτοί γίνονται μαζικοί έλεγχοι για δεκάδες εκατομμύρια ατόμων. Πιστεύω, λοιπόν, ότι συμφωνούμε πως ένα τέτοιο εργαλείο μπορεί να πάρει το πράσινο φως από την Ευρωπαϊκή Ένωση μόνο μετά από μια λεπτομερή ανάλυση όλων αυτών των πλευρών και μόνο αφού μια τέτοια ανάλυση καταλήξει σε μια θετική γνώμη για όλες αυτές τις πλευρές.

Όσον αφορά τη διαδικασία, μας έχει δοθεί ένα έγγραφο, το οποίο στο μέρος Α του παραρτήματος του εγγράφου 1258 έχει τον τίτλο «επιτρέπεται η σάρωση». Ίσως ήταν ο τίτλος που μας έκανε να σημάνουμε συναγερμό, αντίδραση που μπορεί να ήταν υπερβολική, όσον αφορά τη διαδικασία, εξαιτίας του νοήματος της λέξης «επιτρέπεται». Αυτό που ζητάμε είναι να επιτρέπεται μόνο αφού γίνει μια τεχνική αξιολόγηση και ληφθεί, συνεπώς, μια απολύτως πολιτική απόφαση. Αυτό είναι το μήνυμα πίσω από το αυριανό ψήφισμα.

Στο σημείο εκείνο, θα είναι στο χέρι σας, έπειτα από την πολιτική δέσμευση που αναλάβατε, να βρείτε τον τεχνικό δρόμο από τον οποίο θα επιτύχετε αυτό το σκοπό και το Κοινοβούλιο θα είναι ένας καλός συνεργάτης.

Eva Lichtenberger, εκ μέρους της Ομάδας Verts/ALE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, στην Επιτροπή Μεταφορών και Τουρισμού συζήτησαμε το ενδεχόμενο εξέτασης αυτών των μηχανημάτων, έπειτα από την οποία λάβαμε τις πρώτες φωτογραφίες που μας έδειξαν πώς θα είναι οι εικόνες αυτές. Έγινε τότε σαφές ότι η πρόταση θα πρέπει να καταρρεύσει σε ένα τεχνικό εγχείρημα. Όπως λέω, δεν θα ήθελα να αναφερθώ με περισσότερη λεπτομέρεια σε αυτό το θέμα τώρα, όμως δεν έχει υπάρξει καμία αξιολόγηση των επιδράσεων, όπως υπήρξε για παράδειγμα στην περίπτωση των κατόπτρων οπισθοπορείας για τα φορτηγά, όπου ρωτήθηκαν σχεδόν όλοι ανάδοχοι στην Ευρώπη αν συμφωνούσαν με το να υπάρξουν κάτοπτρα οπισθοπορείας. Σε ένα θέμα όπως αυτό, που είναι τόσο σημαντικό, δεν ειπώθηκε τίποτα. Δεν κρίθηκε απαραίτητο.

Οι εικόνες που είδαμε μοιάζουν με λίγο θολές ασπρόμαυρες φωτογραφίες γυμνών σωμάτων. Είναι απολύτως ξεκάθαρο. Σίγουρα δεν είναι πολύ σεμνόντυφο εκ μέρους μου, αν σας πω σήμερα ότι έχω τις επιφυλάξεις μου για αυτή την πλευρά, καθώς η εικόνα ενός γυμνού σώματος είναι ένα πολύ προσωπικό θέμα, και θέλω οι άνθρωποι να

έχουν μια ευκαιρία να αποφασίζουν αν θέλουν κάποιοι άλλοι να τους βλέπουν γυμνούς ή όχι. Μας λένε ότι όλα θα γίνουν, βέβαια, σε εθελοντική βάση. Ναι, δεν είναι η πρώτη φορά που ακούμε κάτι τέτοιο. Όποιος αρνηθεί να αποδεχτεί αυτό το σύστημα, αντιμετωπίζει τις υποψίες των υπολοίπων. Το επόμενο βήμα θα είναι η καταναγκαστική θέσπιση του. Όσο για το επόμενο βήμα μετά από αυτό, φοβάμαι να σκεφτώ ποιο θα είναι.

Πιστεύω ότι αυτή είναι πραγματικά μια προσέγγιση που δεν μπορεί να επιτραπεί ως έχει αυτή τη στιγμή. Σε λίγα χρόνια θα είναι υποχρεωτικό, καθώς το προσωπικό ασφαλείας έχει ήδη βρει επιχειρήματα υπέρ αυτών των διακανονισμών. Επιπλέον, το επόμενο βήμα μετά από αυτό θα είναι σίγουρα η παρακράτηση δεδομένων, ακόμα κι αν την απορρίπτουμε τώρα. Γνωρίζουμε, όμως, ότι μπορεί να κάνει το προσωπικό ασφαλείας τεχνικά θα το κάνει με το πέρασμα του χρόνου.

Επίτροπε, το μόνο που πετυχαίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση με αυτόν τον τρόπο είναι να γίνεται ακόμα πιο ανεπιθύμητη και να πέφτει ακόμα περισσότερο στην υπόληψη της κοινής γνώμης. Κι αυτό γιατί τα κράτη μέλη θα κατηγορήσουν την Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν θα αναλάβουν την ευθύνη για τη θέσπιση αυτού του νέου συστήματος.

Giusto Catania, εκμέρους της Ομάδας GUE/NGL. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα κι εγώ να ευχαριστήσω τον κύριο Tajani και να κάνω λίγα σχόλια. Το πρώτο είναι ότι τα τελευταία χρόνια τα αεροδρόμια είναι οι χώροι όπου η εμμονή με την «ασφάλεια» βρίσκει τη μεγαλύτερη εφαρμογή της. Αυτή η πρόταση και η πρόταση PNR έχουν κάτι κοινό, με την αδιάκριτη αντιμετώπιση των δεδομένων των αεροπορικών επιβατών και τους κανονισμούς για τα υγρά, οι οποίοι θεσπίστηκαν μετά από μια υποτιθέμενη επίθεση δύο χρόνια πριν, αλλά ανακαλύψαμε μετά, αφού θεσπίστηκε ο κανονισμός, ότι όλοι οι ύποπτοι για τρομοκρατική ενέργεια αιωώθηκαν.

Η σωματική σάρωση είναι το τελευταίο σχυρό σε αυτό το σύγχρονο βασανιστήριο, όπως το περιγράφει ο Stefano Rodotà. Η μανία απόκτησης ακόμα περισσότερων πληροφοριών που θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας ενθαρρύνει μια απολυταρχική ερμηνεία του κράτους δικαίου. Υπάρχει ξεκάθαρη παραβίαση της ιδιωτικότητας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της προσωπικής αξιοπρέπειας. Η νέα απαίτηση για ολικό έλεγχο αναπαράγει το μηχανισμό κοινωνικού ελέγχου. Ο μηχανισμός λέγχου μιας «φυλακής μαζικής εποπτείας» αναπτύσσεται μέσα στην κοινωνία, έτσι ώστε όλοι οι πολίτες σταδιακά να μετατρέπονται σε υπόπτους που πρέπει να παρακολουθούνται.

η δημιουργία αυτών των δεσμών είναι μια επιβεβαίωση των θεωριών του Φουκώ και η σωματική σάρωση φαίνεται σαν μια σελίδα βγαλμένη από το βιβλίο *Επιτήρηση και Τιμωρία*. Δεν είναι τυχαίο ότι ο βασικός φορέας αυτής της στρατηγικής είναι το σώμα: Ο Φουκώ λέει ότι μέσω της πολιτικής τεχνολογίας του σώματος μπορούμε να διαβάσουμε την κοινή ιστορία των σχέσεων ισχύος. Έτσι, για αυτούς τους λόγους και σε αυτό το πλαίσιο, ο απολυταρχικός χαρακτήρας της σωματικής σάρωσης είναι εμφανής, και για αυτούς τους πολιτικούς και φιλοσοφικούς λόγους δεν είναι, κατά τη γνώμη μου, αποδεκτό να υποβάλλουμε τα σώματά μας σε αυτό το εργαλείο, το οποίο είναι ακόμα μια δεσποτική επίδειξη τεχνολογικής δύναμης.

Saïd El Khadraoui (PSE). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, είμαστε υπέρ μιας ευρωπαϊκής προσέγγισης. Ας μην υπάρχει καμία αμφιβολία για αυτό. Πρέπει επίσης να είναι σαφές ότι εφόσον η εξουσία για τη λήψη μιας απόφασης μεταβιβάζεται από τα κράτη μέλη στην Ευρώπη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα πρέπει επίσης να έχει πολύ μεγαλύτερη εξουσία να λαμβάνει αποφάσεις και να διενεργεί επιθεωρήσεις στον εν λόγω τομέα. Στην πραγματικότητα, αυτό ακριβώς συμφωνήσαμε λίγους μήνες πριν με τον κανονισμό που τροποποιήθηκε.

Σήμερα, έχουμε το πρώτο μέτρο που πρέπει να εξετάσουμε. Υπάρχουν δύο σημαντικές πλευρές εδώ. Πρώτον, έχουμε την κατάργηση της απαγόρευσης των υγρών από τον Απρίλιο του 2010, η οποία είναι πολύ θετική, αν και θα θέλαμε να εφαρμοστεί πολύ νωρίτερα.

Η δεύτερη είναι η εισαγωγή της περιβόητης σωματικής σάρωσης στον κατάλογο των πιθανών μεθόδων σάρωσης. Όσον αφορά αυτό, αναφέρατε ότι ήδη γίνονται δοκιμές σε κάποια αεροδρόμια, μεταξύ αυτών στο Σίπχολ και στο Χίθροου, και ότι χρειάζονται ευρωπαϊκές συμφωνίες.

Όπως το καταλαβαίνω εγώ, τα εν λόγω κράτη μέλη δεν μπορούν να συνεχίσουν να κάνουν τις δοκιμές, αν δεν θεσπίσουμε κανονισμούς για αυτό το θέμα σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Το όλο θέμα καταλήγει σε ένα φαύλο κύκλο. Πιστεύω ότι εμείς, ως Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, πρέπει να το μελετήσουμε σοβαρά και ότι, πριν δώσουμε το πράσινο φως, χρειαζόμαστε μια λεπτομερή απάντηση σε κάποιες ερωτήσεις που τέθηκαν εδώ και αλλού.

Έχετε ήδη απαντήσει σε κάποιο βαθμό, πράγμα που μου δίνει μεγάλη ικανοποίηση, όμως πιστεύω ότι πρέπει να είμαστε πιο συστηματικοί όσον αφορά την ιδιωτικότητα, κάτι που αναφέρθηκε ήδη, καθώς και όσον αφορά τις επιδράσεις. Ποια είναι τα οφέλη του νέου συστήματος σε σχέση με τις ήδη υπάρχουσες μεθόδους σάρωσης; Περιμένουμε μια απάντηση από εσάς για αυτή την ερώτηση και για άλλες ερωτήσεις, με ένα τρόπο δομημένο, και

αν οι απαντήσεις είναι ικανοποιητικές, τότε θα είμαστε σε θέση να δώσουμε το πράσινο φως σε ένα μεταγενέστερο στάδιο.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, δεν είμαστε εδώ απόψε για να συζητήσουμε για τα τεχνικά μέτρα που σχετίζονται με τις μεταφορές, ούτε για τον αν ένα μηχανήμα είναι φτηνότερο ή αποδοτικότερο από ένα άλλο όσον αφορά τους ελέγχους ασφαλείας.

Ανοίξαμε αυτή τη συζήτηση γιατί αυτό που συζητάμε εδώ είναι ένα ζήτημα σχετικό με τα θεμελιώδη δικαιώματα, το δικαίωμα στην ιδιωτικότητα και την πιθανότητα η ανευθύνη, γραφειοκρατική και μη ελεγχόμενη εγκατάσταση ενός μηχανήματος να αποτελεί σοβαρή παραβίαση των δικαιωμάτων των επιβατών.

Συνεπώς, απαιτούμε να μην ληφθεί καμία απόφαση για αυτό το θέμα χωρίς πρώτα να εξετάσουμε τις επιδράσεις του, χωρίς να συμβουλευτούμε τον Ευρωπαϊό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, χωρίς να θεσπίσουμε ένα νομικό πλαίσιο που θα ορίζει ποιος έχει την εξουσία να μας βλέπει γυμνούς και σε ποιες περιστάσεις και χωρίς να επιβεβαιώσουμε το πώς μπορούμε στην πράξη να εγγυηθούμε ότι η χρήση του σε κάθε αεροδρόμιο θα είναι ελεύθερη και ειδηλοτική και δεν θα επιβάλλεται από τους υπαλλήλους που εργάζονται εκεί. Σας παρακαλούμε να μας πείτε ποιος θα κρατάει αυτές τις ιδιωτικές εικόνες του σώματος μας.

Εγώ ο ίδιος συμμετείχα στις εργασίες του ισπανικού δικαίου για την τοποθέτηση καμερών κλειστού κυκλώματος τηλέδορας σε δημόσια μέρη. Είναι κάτι που έγινε νόμος στην περίπτωση της Ισπανίας. Υπερασπίστηκα τη χρησιμότητα του συστήματος, αλλά με τον όρο των πλήρων εγγυήσεων. Αυτές οι εγγυήσεις δεν δόθηκαν σε αυτή την περίπτωση και, μέχρι να δοθούν, το να δεχτούμε αυτή την πρόταση μέσω της επιτροπολογίας, Επίτροπε, ισοδυναμεί απλώς με άσκηση καταχρηστικής εξουσίας.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, όπως λέμε στην Ισπανία, *‘llueve sobre mojado’*, που σημαίνει «δεν βρέχει, αλλά ψιχαλίζει». Μέχρι πολύ πρόσφατα, ένα μέρος του Κανονισμού για την Ασφάλεια ήταν απόρρητο. Αυτή η μυστικότητα, αυτή η έλλειψη διαφάνειας, προκάλεσε σοβαρές προκαταλήψεις στους πολίτες μας, που δεν ήξεραν τι να περιμένουν. Τώρα γυρίζουμε τη βίδα ακόμα πιο βαθιά, μέσω μιας εντελώς ακατάλληλης διαδικασίας, που δεν λαμβάνει υπόψη τις απόψεις του Κοινοβουλίου. Ωστόσο, το θέμα δεν είναι μόνο να συμμετάσχει το Κοινοβούλιο, αλλά και να ανοίξουμε μια δημόσια συζήτηση με τους πολίτες μας, μια για πάντα, ώστε να μπορούν να μας πουν την άποψη τους. Στην πραγματικότητα, έχουμε φτάσει σε μια γραμμή πέρα από την οποία μπορεί να διακυβευτεί το δικαίωμα στην ιδιωτικότητα, την προστασία των δεδομένων και την προσωπική αξιοπρέπεια.

Ως αποτέλεσμα, το Κοινοβούλιο αυτό απαιτεί να αναλάβουμε ηγετικό ρόλο ως εκπρόσωποι των πολιτών μας και να κάνουμε αυτή τη συζήτηση, μια για πάντα, καθώς όλα τα ζητήματα που περιστρέφονται γύρω από αυτή τη γραμμή που δεν πρέπει να περάσουμε, δηλαδή το δικαίωμα στην ιδιωτικότητα, την προστασία των δεδομένων και την προσωπική αξιοπρέπεια, πρέπει να επιλυθούν.

Αμφισβητούμε την αποτελεσματικότητα, την αναγκαιότητα και την αναλογικότητα αυτού του μέτρου. Κατά συνέπεια, πιστεύουμε ότι πρέπει να συζητηθεί επισήμως από την ολομέλεια αυτού του Κοινοβουλίου – και όχι μέσω της διαδικασίας της επιτροπολογίας – και φυσικά πρέπει να ανοίξει ένας δημόσιος διάλογος με τους ανθρώπους της Ευρώπης, οι οποίοι είναι, τελικά, αυτοί που θα υποβληθούν στους ελέγχους – όπως ήδη συμβαίνει – σε όλα τα αεροδρόμια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Javier Moreno Sánchez (PSE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, η χρήση σωματικών σαρώσεων στα αεροδρόμια είναι ένα ευαίσθητο θέμα που επηρεάζει άμεσα την ασφάλεια και την ιδιωτικότητα των πολιτών.

Οι πολίτες μας απαιτούν διαφάνεια σε ένα τόσο λεπτό θέμα όσο αυτό και εμείς, με τη σειρά μας, ζητάμε διαφάνεια από την Επιτροπή.

Δεν είναι απλώς ένα τεχνικό θέμα που μπορεί να επιλυθεί χρησιμοποιώντας τη διαδικασία της επιτροπολογίας. Αν χρησιμοποιήσουμε αυτή την προσέγγιση, τότε θα λείπει η νομιμότητα και η δημοκρατική επιτήρηση. Οι πολίτες πρέπει να είναι πλήρως ενημερωμένοι για αυτά τα μέτρα που τους επηρεάζουν άμεσα. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε στην έλλειψη διαφάνειας που χαρακτηρίζει τα πρόσφατα μέτρα αεροπορικής ασφάλειας να ισχύσει για άλλη μια φορά.

Προφανώς, σε αυτό το Κοινοβούλιο είμαστε υπέρ των μέτρων που εγγυώνται μεγαλύτερη ασφάλεια στα ταξίδια και διευκολύνουν τους γρήγορους ελέγχους στα αεροδρόμια. Ωστόσο, υπεράνω όλων, είμαστε υπέρ της διασφάλισης της προστασίας της υγείας και της ιδιωτικότητας.

Θέλουμε μια τεχνολογία που θα σέβεται την υγεία και την ιδιωτικότητα και που δεν θα προκαλεί περισσότερα προβλήματα από αυτά που προσπαθεί να προλάβει.

Για αυτό το λόγο, όπως ειπώθηκε, πρέπει πρώτα να γίνουν ιατρικές και επιστημονικές μελέτες για τις άμεσες συνέπειες των χιλιοστομετρικών κυμάτων στην υγεία των επιβατών και, ειδικότερα, στην υγεία των πιο ευπαθών επιβατών, δηλαδή των εγκύων, των παιδιών, των ασθενών, των ηλικιωμένων και των ατόμων με ειδικές ανάγκες.

Όσον αφορά την αποκόμιση και την επεξεργασία αυτών των εικόνων, τι προτείνει η Επιτροπή για να εγγυηθεί την εμπιστευτικότητα και την ιδιωτικότητα; Όπως είπατε, είναι πολύ σημαντικό οι εικόνες αυτές να διαγράφονται αμέσως και να μην υπάρχει πιθανότητα να εκτυπωθούν, να αποθηκευτούν ή να μεταδοθούν.

Κύριε Tajani, θα μπορούν οι επιβάτες να επιλέξουν ή θα αναγκαστούν να απορρίψουν την πιθανότητα να υποβληθούν σε σαρώσεις; Σαφώς δεν είναι το ίδιο πράγμα. Γίνεται σχεδιασμός για ειδική εκπαίδευση του προσωπικού ασφαλείας που θα χειρίζεται αυτή την τεχνολογία; Έχει εκτιμηθεί η αναλογία κόστους οφέλους και η αναλογικότητα της τεχνολογίας που θα χρησιμοποιηθεί ως επιλογή;

Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, ο σκοπός μας είναι σαφής. Πρέπει να διασφαλίσουμε ότι θα παρασχεθούν πληροφορίες στον κόσμο και ότο όλα τα αεροπορικά μέτρα ασφαλείας θα σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα και θα ισχύουν εξίσου σε όλα τα αεροδρόμια.

Η χρήση αυτής της νέας τεχνολογίας δεν μπορεί να ισούται με ακόμα ένα γύρισμα της βίδας προς ένα μεγαλύτερο βαθμό ασφάλειας σε βάρος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Είναι ζήτημα ισορροπίας.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). - Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να το θέσω σαφώς. Δεσμεύομαι να συμμετάσχω στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας και στη διασφάλιση της ασφάλειας όλων των πολιτών, αλλά δεν πρόκειται να εξηγήσω στους εκλογείς μου πώς 11 μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αποφάσισαν, σε μια σκοτεινή γραφειοκρατική διαδικασία, να επιτρέψουν τις σωματικές σαρώσεις στα ευρωπαϊκά αεροδρόμια, που θα τους έδειχναν γυμνούς.

Όλη η διαδικασία της επιτροπολογίας είναι ακόμα ένα παράδειγμα του πώς μπορούμε να ωθήσουμε τους Ευρωπαίους πολίτες προς τον ευρω-σκεπτικισμό. Το επιχείρημα της Επιτροπής – αλλά και των δημιουργών αυτής της τεχνολογίας – είναι ότι οι σωματικές σαρώσεις έχουν σκοπό να αποτελέσουν μια εναλλακτική λύση αντί των σωματικών ερευνών. Τη στιγμή, όμως που θα επιτρέψουμε αυτή την τεχνολογία, δεν θα έχουμε καμία εγγύηση ότι δεν θα χρησιμοποιηθεί ως πρωταρχικό μέσο σάρωσης. Όλοι ξέρουμε από την εμπειρία μας στα αεροδρόμια ότι κάποια από αυτά διενεργούν καταναγκαστικούς σωματικούς ελέγχους. Επομένως, το θέμα είναι αν θα επιτρέψουμε τις σωματικές σαρώσεις ή όχι. Ίσως πρέπει να τις απαγορέψουμε.

Ζητώ, λοιπόν, από την Επιτροπή να αναβάλει αυτή τη διαδικασία, που μας έβαλε σε μια χαώδη κατάσταση. Πρέπει να κάνουμε έναν μεγάλο δημοκρατικό διάλογο, στον οποίο θα συμμετάσχει το Κοινοβούλιο και ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων. Αυτή η τεχνολογία είναι παρεμβατική και πρέπει να εξετάσουμε προσεκτικά θέματα όπως η ιδιωτικότητα, η αναλογικότητα και η αποτελεσματικότητα.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, όπως έχει φανεί σε πολλές περιπτώσεις, η Επιτροπή Μεταφορών και Τουρισμού είναι υπέρ της μέγιστης ασφάλειας με τη λιγότερη δυνατή ενόχληση των επιβατών και των ταξιδιωτών. Κατ' αρχήν, λοιπόν, συμφωνούμε με τη μείωση της ενόχλησης εις βάρος των επιβατών και με την ταυτόχρονη διατήρηση ενός υψηλού επιπέδου αλέγχων και ασφάλειας.

Στην περίπτωση των υγρών, το Κοινοβούλιο έχει ήδη προτείνει την εναλλακτική λύση των σαρώσεων, ειδικά για να αποφευχθούν αυτές οι δυσκολίες. Είναι αλήθεια ότι η πρόοδος στην τεχνολογία πρέπει να κάνει αυτή τη διαδικασία ευκολότερη.

Στην περίπτωση των σωματικών σαρώσεων, ίσως σκεφτείτε ότι υπάρχει ανάγκη μεγαλύτερης διακριτικότητας στις σωματικές έρευνες και ότι ένα μηχάνημα μπορεί να κάνει τα πράγματα ευκολότερα και ειδικότερα να αποφύγει εκείνες τις εξαιρετικές περιπτώσεις όπου μια επιφανειακή σωματική έρευνα μόνο δεν είναι επαρκής.

Ωστόσο, συμφωνώ απολύτως, όπως πρότεινε η Επιτροπή Μεταφορών, ότι είναι ανάγκη να ληφθούν όλες οι προφυλάξεις, για να εγγυηθούμε στους επιβάτες και στους Ευρωπαίους πολίτες απόλυτη ασφάλεια σε σχέση με την εφαρμογή αυτής της τεχνολογίας, αν εφαρμοστεί, και να μας δώσουν θετικά αποτελέσματα οι έρευνες και οι δοκιμές που γίνονται αυτή τη στιγμή - οι οποίες είναι απλώς έρευνες και δοκιμές. Οι σαρώσεις αυτές δεν πρέπει να είναι επιβλαβείς για την υγεία με κανένα τρόπο, δεν πρέπει να παραβιάζουν την ιδιωτικότητα του ατόμου, δεν πρέπει να εξευτελίζουν τους ανθρώπους και τα δεδομένα και οι εικόνες που συλλέγονται πρέπει να συμφωνούν με την προστασία των δεδομένων.

Colm Burke (PPE-DE). - Κύριε Πρόεδρε, θα είμαι πολύ σύντομος. Θέλω να κάνω μόνο δύο σχόλια. Πιστεύω ότι δεν πρέπει να κλείσουμε όλες τις πόρτες σε αυτό το θέμα. Για παράδειγμα, σε μια δοκιμή στο αεροδρόμιο Χίθροου του Λονδίνου που διήρκεσε τέσσερα χρόνια, το 98% των ανθρώπων επέλεξε να υποβληθεί σε σωματική σάρωση

αντί για τη συνήδη σωματική έρευνα. Αυτό σαφώς αποτελεί μια ψήφο εμπιστοσύνης στην τεχνολογία. Αυξάνει επίσης την ασφάλεια. Ξέρω πως κάποιοι άλλοι διαφώνησαν με αυτό σήμερα, αλλά αυξάνει την ασφάλεια, καθώς μπορεί να ανιχνεύσει τα κεραμικά και πλαστικά όπλα, τα οποία δεν ανιχνεύονται από τους συνήθεις ανιχνευτές μετάλλου.

Το δεύτερο σχόλιο που θέλω να κάνω έχει να κάνει με τους ανθρώπους που έχουν μεταλλικά εμφυτεύματα στο σώμα τους, ως αποτέλεσμα τραυματισμών ή ειδικών αναγκών. Υποφέρουν από συνεχή εξευτελισμό, καθώς πάντα τους ζητούν να φύγουν από τη σειρά και να υποβληθούν σε επιπρόσθετες έρευνες. Προτείνω ένα σύστημα που θα τους δίνει ειδικά διαβατήρια για να μην υποβάλλονται σε αυτόν τον εξευτελισμό σε τακτική βάση. Ζητώ από την Επιτροπή να μελετήσει αυτό το πρόβλημα, καθώς αποτελεί ένα τρεάστιο πρόβλημα αυτή τη στιγμή για τους ανθρώπους που έχουν υποστεί σωματικό τραυματισμό και έχουν εμφύτευμα. Ζωτώ να το μελετήσετε.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Συμπεραίνω ότι η ασφάλεια των επιβατών στον αεροπορικό τομέα είναι ζωτικής σημασίας. Ωστόσο, η σωματική σάρωση σημαίνει ότι θα αποκομίζονται λεπτομερείς εικόνες του ανθρώπινου σώματος. Οι εικόνες αυτές αποτελούν παραβίαση της ιδιωτικότητας του ατόμου. Θα ήθελα να αναφερθώ στις συνθήκες όπου πρόκειται να χρησιμοποιηθούν αυτές οι εικόνες.

Επίτροπε, καταλαβαίνουμε ότι οι εικόνες δεν θα αποθηκεύονται. Ωστόσο, θα χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται από τη νομοθεσία προστασίας δεδομένων; Ποια μέτρα σκοπεύετε να πάρετε για να διασφαλίσετε ότι το προσωπικό που θα χρησιμοποιεί τις σαρώσεις θα γνωρίζει και θα σέβεται τη νομοθεσία για την προστασία των δεδομένων; Επίτροπε, ακόμα και στις περιστάσεις όπου οι επιβάτες δίνουν τη συγκατάθεση τους για τη χρήση των σαρώσεων, θα ήθελα να έχουμε την εγγύηση ότι οι εικόνες που θα αποκομίζονται, θα διαγράφονται. Δυστυχώς, θα χρειαστούν κάποια χρόνια για να μάθουμε τις επιπτώσεις που θα έχουν οι σαρώσεις αυτές στην υγεία.

Erik Meijer (GUE/NGL). - (NL) Κύριε Πρόεδρε, ένα μέτρο που μπορεί να φαίνεται δικαιολογημένο για λόγους μεταφορικής ασφάλειας και τρομοκρατίας είναι, από άλλες πλευρές, κάθε άλλο παρά εμφανές. Οι αναφορές του τύπου στις σωματικές σαρώσεις στην Ολλανδία ξεσήκωσαν κύμα θυμού. Αν η σωματική σάρωση αποτελεί εύλογο θεσμό, τότε παρουσιάζεται με λάθος τρόπο. Σίγουρα, όσο παραμένουν άγνωστες οι επιπτώσεις στην υγεία και την ιδιωτικότητα, δεν μπορούμε να τη χρησιμοποιήσουμε. Ακριβώς επειδή οι άνθρωποι νιώθουν να απειλούνται από κάθε είδους άλλες, νέες εξελίξεις, έχουμε κάθε λόγο να δώσουμε εξαιρετική προσοχή εδώ.

Πρόεδρος. – Επίτροπε, με τόσα αιτήματα για διευκρινίσεις να εκκρεμούν, έχετε τώρα το δικαίωμα να υποβάλετε σε σάρωση αυτή τη συζήτηση.

Antonio Tajani, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι σήμερα πετύχαμε έναν σημαντικό στόχο, το στόχο του να ξεκινήσουμε τη συζήτηση για τις σωματικές σαρώσεις, ώστε να καταλάβουμε αν πρέπει να συζητήσουμε το θέμα αυτό ή όχι. Έχω την εντύπωση ότι η συζήτηση αυτή έδειξε ότι υπάρχει ξεκάθαρα η προθυμία να μελετηθεί αυτό το θέμα.

Όσον αφορά τη μέθοδο και, εν μέρει εξαιτίας αυτού που αποφασίστηκε με την υιοθέτηση της Συνθήκης της Λισαβόνας – και ελπίζω ότι θα υιοθετηθεί από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης – καταλαβαίνω ότι το Κοινοβούλιο θέλει να έχει κι αυτό ένα λόγο και θέλει να αισθάνεται κι αυτό νομοθέτης. Επιμένω στους τρέχοντες κανόνες. Δεν έχω τον τρόπο να τροποποιήσω την επιτροπολογία, δεν είναι μέσα στις εξουσίες μου. Μπορώ μόνο να έχω μια έκθεση και να διαβεβαιώσω ότι το Κοινοβούλιο συμμετέχει πάντα σε όποια περίπτωση υπάρχει συζήτηση για κάποιο σημαντικό θέμα και να πω αν πρέπει να γίνει συζήτηση για αυτό το θέμα.

Η συζήτηση που έχει προγραμματιστεί για τις 6 Νοεμβρίου και που θα συμπεριλαμβάνει εκπροσώπους από τα κράτη μέλη και μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, θα είναι μια ευκαιρία - όχι ότι είναι η μόνη ευκαιρία, καθώς αυτή μπορεί να είναι μία από μια σειρά συναντήσεων – να αξιολογήσουμε όλες τις πλευρές των σωματικών σαρώσεων, ξεκινώντας με εκείνη που προσωπικά θεωρώ πιο σημαντική, την ανθρώπινη υγεία. Μετά θα αντιμετωπίσουμε όλα τα υπόλοιπα προβλήματα που σχετίζονται με τη μη υποχρεωτική χρήση αυτού του θεσμού, αυτή τη φορά με τη συγκατάθεση του Κοινοβουλίου. Δεν θέλω να επιβάλω σε κανέναν τίποτα: Θέλω απλώς να αξιολογήσουμε τις πιθανότητες.

Λέω ξανά ότι πιστεύω ότι είναι σωστό να το κάνουμε αυτό μαζί με το Κοινοβούλιο, με τη δέσμευση που ανέλαβα – και το επαναλαμβάνω τώρα, στο κλείσιμο αυτής της συζήτησης – ότι θα συμβουλευτώ τον Ευρωπαίο Επόπτη Προστασίας Δεδομένων και θα σκούσω τις απόψεις του Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από όσο γνωρίζω, αν έπαιτα από όλες οι αξιολογήσεις, για τις οποίες θα ενημερώσω το Κοινοβούλιο, αποφασίζεται να προχωρήσουμε με τη χρήση των σωματικών σαρώσεων, όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η δέσμευσή μου είναι ότι οι σωματικές σαρώσεις – και μπορώ να το εγγυηθώ αυτό και το λέω για άλλη μια φορά – δεν θα γίνουν ποτέ υποχρεωτικές και ότι θα παρέχεται πάντα μια εναλλακτική λύση αντί αυτών στα αεροδρόμια.

Αν υπάρξει ευρωπαϊκός κανονισμός πρέπει να είναι με αυτούς τους όρους: έπειτα, βέβαια, αν παραβιαστούν οι νόμοι, είναι σαφές ότι θα υπάρξουν συνέπειες. Αν υιοθετηθεί κάποια νομική πρόβλεψη, αν έχουμε ευρωπαϊκό κανονισμό, τότε, όσον αφορά την Επιτροπή, κάποιοι μπορεί να συμφωνήσουν, κάποιοι να διαφωνήσουν, αλλά έτσι έχουν τα πράγματα. Δεσμεύομαι να κάνω κάτι: αν κάποιος δεν πιστεύει αυτό που λέω, τότε πιστεύω ότι δεν μπορεί να γίνει. Αλλιώς δεν θα κάνουμε τίποτα.

Όσον αφορά τις εικόνες, δεν θα καταγράφονται και δεν θα αποθηκεύονται. Θα είναι απλώς ένα πέρασμα, δεδομένων όλων αυτών που θα έχουμε κάνει πρώτα. Αν ληφθεί η απόφαση να χρησιμοποιούνται οι σωματικές σαρώσεις ως προαιρετικό εργαλείο, οι εικόνες δεν θα καταγράφονται και δεν θα αποθηκεύονται ποτέ. Το σημείο αυτό θα συμπεριλαμβάνεται στο κείμενο του κανονισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Αν κάποιος, ακολούθως, παραβεί τους κανόνες, τότε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα λάβει τα κατάλληλα μέτρα. Το ίδιο ισχύει και για την πρόβλεψη και για οποιονδήποτε ποινικό κώδικα. Αν οποιονδήποτε παραβεί το νόμο, θα υποστεί τις συνέπειες που προβλέπονται από τον ποινικό κώδικα.

Σήμερα γίνεται χειροκίνητη σωματική έρευνα: όποιος υπάλληλος αγγίζει έναν πολίτη με ακατάλληλο τρόπο παραβιάζει την ιδιωτικότητα του και τους κανόνες και έτσι δεν συνάδει με το νόμο. Ο υπάλληλος σίγουρα θα κατηγορηθεί και θα κριθεί ένοχος, μετά από την κατάλληλη νομική διαδικασία. Πάνω από όλα, αναλαμβάνω να μελετήσω πολύ σοβαρά το θέμα της υγείας. Πιστεύω ότι όλες αυτές οι εγγυήσεις πρέπει και μπορούν να αξιολογηθούν μετά από το Κοινοβούλιο, το οποίο σκοπεύω να συμβουλευτώ ξανά σε επόμενα στάδια, ξεκινώντας από τη συζήτηση που θα γίνει στις 6 Νοεμβρίου. Θα είναι μια συνάντηση στην οποία τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου θα μπορέσουν να θέσουν ερωτήσεις, να πουν τη γνώμη τους και να εκφράσουν τις αμφιβολίες, όσον αφορά και τα τεχνικά θέματα. Μπορώ να δώσω εγγυήσεις πολιτικής φύσεως, όχι όμως και τεχνικής φύσεως. Πρέπει να απαντήσουν οι τεχνικοί εμπειρογνώμονες. Έπειτα από τις τεχνικές αξιολογήσεις, θα μπορέσουμε να δώσουμε μια απάντηση και στο θέμα αυτό. Τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που έχουν προσκληθεί στη συζήτηση θα συμμετάσχουν και στην αξιολόγηση.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι είμαι σε συμφωνία με τα όσα ειπώθηκαν ειδικά από τον κύριο Fava και τον κύριο Carrato για το θέμα αυτό. Μία γενική συναίνεση μπορεί να επιτευχθεί, η οποία θα είναι μια από κοινού αξιολόγηση του αν θα είναι καλό ή όχι να χρησιμοποιηθεί στο μέλλον αυτό το τεχνολογικό εργαλείο. Αν αποδειχθεί ότι δεν είναι δυνατή η χρήση του, επειδή δεν τηρούνται τα ανάλογα κριτήρια, τότε δεν θα συμπεριληφθεί καν στα εργαλεία που είναι πιθανό να χρησιμοποιηθούν. Αν καταλήξουμε σε θετική ετυμηγορία, μετά από όλα τα βήματα που υποσχέθηκα ότι θα γίνουν, τότε το κείμενο του κανονισμού θα περιέχει όλες τις εγγυήσεις που ανέλαβα να συμπεριλάβω σε αυτό, όπως είπα και στα πρώτα μου σχόλια σε απάντηση της ερώτησης που έγινε, αλλά και στην τελική μου απάντηση. Αυτή είναι μια δέσμευση και συνηθίζω να τηρώ τις δεσμεύσεις μου, ειδικά αυτές που εκφράζω μπροστά στο Κοινοβούλιο, μέλος του οποίου υπήρξα κι εγώ για σχεδόν 15 χρόνια.

Πρόεδρος. – Κυρία Lichtenberger, πρέπει να διακόψω τη διαδικασία σάρωσης που βρίσκεται αυτή τη στιγμή σε εξέλιξη και η οποία είναι εξαιρετικά επικίνδυνη ειδικά για την υγεία των διερχομένων, τους οποίους ευχαριστούμε για την συνεργασία.

⁽³⁾ Έλαβα μια πρόταση για ψήφισμα¹ που κατατέθηκε από έξι πολιτικές ομάδες.

Η συζήτηση περατώθηκε.

Η ψηφοφορία θα πραγματοποιηθεί την Πέμπτη, 23 Οκτωβρίου.

19. Ατζέντα της επόμενης συνεδρίασης: βλ. Πρακτικά

20. Λήξη της συνεδρίασης

(Η συνεδρίαση έληξε στις 12.14 μ.μ.)

⁽³⁾ 1 See Minutes.